கககூ சலதாரைகள் [சந்தாதி—ஆபோதேவர்கள்.]

க நித்தியம் பாய்பவை சலதாரைகளாகும்; அவை இரவும் பகலும் ஓயாமல் பாயும்; சிறந்த சங்கற்பமுடனான தேவியான சலங்களை யழைக்கிறேன். உ முன் செலுத்துவதற்காக இழுக்கப்பட்டுள்ள சலங்கள்—இங்கு தாரைகளை—விடுக: அவர்கள் அவற்றை துரிதமாய்ச் செல்லச் செய்க. ங தேவசவிதாவின் தூண்டுதலில் மானிடர்கள் செயலைச் செய்க; சலங்கள் எங்களுக்கு சாந்தியளிப்பவையாகுக: ஓஷதிகள் மங்களமளித்திடுக. [சூ, உங. க—ங]

ககஎ சலங்கள் [சந்தாதி—ஆபோதேவர்.]

க அவை பனி—மலையினின்று—பாயும்; விந்துவில் எங்கோ அவை ஒன்றுசேரும்; திவ்யமான சலங்கள் இருதய நோய் சிகிச்சையை எனக்களித்திடுக. உ என் கண் குதி முற்கால்களால் எரிச்சலை யுண்டுபண்ணும் எந்நோயையும், அதி யுத்தம சிகிச்சைகளின் சிகிச்சைகளான சலங்கள் நீக்குக. ங சிந்துவை மனைவியாயுள்ளவர்களும், சிந்துவை அரசனுயுள்ள நதிகளான நீங்கள் எல்லீரும் இதற்கு சிகிச்சையை எங்களுக் களியுங்கள்; நாங்கள் உங்களிடமிருந்து இதனை யனுபவிப்போமாக. [சூ. உச. க—ங]

ககஅ கண்டமாலை [சுனச்சேபன்—மன்யாவிநாசனன்,]

க பிடரி நரம்புகளைச் சுற்றிவரும் ஐந்து ஐம்பதுகள் அபசிதினி[1] ஒலிகள் போல் இங்கிருந்து ஒழிந்திடுக.

1 கொப்புளங்கள்,

கககூ கருத்து—சலம் சாந்தஞ் செய்யும்.

ககஎ கருத்து—சலங்களிலே எல்லா சிகிச்சைகளுமுண்டு.

உ கண்ட நரம்புகளைச் சுற்றிவரும் ஏழும் ஏழுபதுகளான அனைத்தும் அபிசிதின் ஒலிகள்போல் இங்கிருந்து ஒழிந்திடுக. ௩ தோள்களைச்சுற்றி சூழும் என்பது தொண்ணூறுகள் எல்லாம் அபிசிதின் ஒலிகள்போல் இங்கிருந்து ஒழிந்திடுக. [சூ. உ௫. க—௩]

கக௯ துன்பம் [பிரமன்—பாப்மாதேவர்.]

க துன்பமே நான் சென்றுவிடட்டும்; நீ எங்களது அதீனமாகையால் நீ எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவனாகவும்; துன்பமே; மேன்மையான உலகத்தில் என்னை மாசற்று ஸ்தாபனஞ் செய். உ துன்பமே, நீ எங்களை நீங்கவில்லையேல் நாங்கள் உன்னை இங்கு நீங்குவோம்; வழிகளின் பிரிவு ஸ்தானத்தில் துன்பம் அந்நியனைச் சேர்க. ௩ அமுதனாய் ஆயிரங் கண்ணுள்ளவன் எங்களை நீங்கி அந்நியனில் ஸ்தாபிதமாவானாக: அது, நாங்கள் வெறுப்பவனில் செல்க, நீ எங்களால் வெறுக்கப்படுபவனை வீழ்த்து. [சூ. உசூ. க—௩]

உ00 புறு [பிருகு—எமன் நிர்ருதி,]

க தேவர்களே! நிர்ருதியின் தூதனாய் எங்களுக்கு யனுப்பப்பட்டு இங்கு எதையோ தேடிவரும் புறுவுக்கு நாங்கள் பாக்களைப் போற்றுவோம். பரிகாரஞ் செய்வோம்: எங்களது இருநான்குகால் பிராணிகளுக்கு அவை நன்மையளிக்குக. உ தேவர்களே பிரேரிதமான புறு இனிமை யளிப்பதாகுக: இம்சையற்றாகுக: எங்களது வீட்டுக்குப் பிரேரிதமாகும் கருடனும்—இனி

கக௮ கருத்து—நோயற்ற வாழ்வு வேண்டும்,
கக௯ கருத்து—துன்பம் உன்னை விடவில்லையேல் நீ துன்பத்தை விட்டுவிடு.

மையளிப்பதாகுக: விப்பிரனுன அக்கினி எங்களது அவி யை அனுபவிப்பானுக: சிறகுள்ள அம்பு எங்களை நீங்குக. ௩ சிறகுச் சிலை எங்களை இன்னல் செய்யற்க; அது தனது வழியை அடுப்பிலும் அனல் சாலையிலுஞ் செய் யும், எங்களது பசுக்களுக்கும் புருஷர்களுக்கும் அது மங்களமளிப்பதாகுக; தேவர்களே! புரு எங்களைத் துன் பஞ் செய்யாமலாகுக. [சு. உஎ. க—௩]

உ0க துன்பமழி [பிருகு யமன்—நிர்ருதி]

க புருவை ரிக்கினுல் துரத்துங்கள், புறமாக்குங்கள்; நாங்கள் உணவில் இன்பமாகி பசுக்களை எங்கும்செலுத்து கிறோம், நாங்கள் துன்பமளி வழிகளை—யழிக்கிறோம்; துரிதம் பறக்கும் அது எங்களுக்கு பலத்தை விட்டுவிட் டுப் பறந்து செல்க. உ இவர்கள்[1] அனலைப் பூரணமாய் பற்றியுள்ளார்கள்; இவர்கள் பூரணமாய் பசுவைப் பற்றி யுள்ளார்கள். இவர்கள் தேவர்களில் புகழைப் பற்றி யுள்ளார்கள். இவர்களை எவன் எதிர்ப்பான்? ௩ பலர் களுக்கு வழியைப் புலனுக்குபவனுய் பெரும் பதவியை முதல் பற்றிய இரு நான்கு கால்களின் தலைவனுன மிருத் யுவான யமனுக்கு வணக்கமாகுக. [சு. உஅ. க—௩]

உ0உ புருவும், ஆந்தையும் [பிருகு—யமநிர்ருதிகள்]

க சிறகாயுதம் அங்குள்ளவர்களில் செல்க, ஆந்தையின் புலம்பல் பயனற்றுகுக. புரு அனலில் தனது வழியைச் செய்கின்றது. உ நிர்ருதியே! பிரேரிதம், பிரேரிதமாகா

---

1 அறிஞர்கள்.

உ00 கருத்து—அழிவின் அறிகுறியை அறிந்து நாசம் நீங்கு.

௧0க கருத்து—யமதூதனை புரு எனப்படும் கடும் நோயை ஜயிப் பவன், அதிக சக்தியுள்ளவனுகிருன்.

மல் இங்கு புரு[1] ஆந்தையான[2] இரு தூதர்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு எங்கள் நிலயம் ஆதரவற்றுருக்க. ௩ வீரர்கள் நாசமாகாமலிருக்க அது இங்கே பறக்கட்டும், வீரர்கள் ஓங்கி வளர அது இங்கே நிலைத்திடுக. யமனது வீட்டில் உன்னை இரஸமற்றுக் காண உரமற்றவன் என அறிய நீ தூரத்திலேயே தூரம் நின்று தூரமாகவே பேசு. [சூ. உ௯. ௧—௩]

உ0௩ சமீ [உபரிபிப்ரவன்—சமீ]

௧ தேவர்கள் தேனல் சேரும் இந்த யவதானியத்தை—சரஸ்வதியின் உத்தம நிலயத்தில் உழுகிருர்கள்; நூறு உரங்களுள்ள இந்திரன் உழுப்படைத் தலைவன் ஸுதனுக்களான மருத்துக்கள் உழுபவர்கள். உ உனது ஓங்கும் உதிரும் கேசங்களுடன் உனது களிப்பால்—பகைப்—புருஷனை பரிகாசத்துக்குள்ளாக்குகிருய். சமீயே உன்னிடமிருந்து வேறு மரங்களை நான் வெட்டித் தூரமாக்குகிறேன். நீ நூறு கிளைகளுடன் ஓங்கு. ௩ அதி செல்வமாயும் பெரிய இலைகளுடனுன நீ, ருதங்காக்கும் நீ மழையால் ஓங்கும் நீ மக்கட்களுக்குத் தாயைப்போல் சமீயே எங்களது கேசங்களுக்கு சுகமளிப்பவனுகவும். [சூ. ௩0. ௧—௩]

உ0௪ சூரியன் [உபரிப்ரவன் – பசு]

௧ இந்த சுந்தரமான பசு[3] சுவர்க்கமான தனது தந்தைக்குச் செல்பவனுய் தனது தாயின் பூர்வத்தில் உட்கார்ந்

---

1 நமது நிலையை யறிய வந்துள்ள பகைவரின் தூதன் 2 நாம் உறங்குங்கால் நம்மை அறியவரும் ஒற்றன். 3 சூரியன்

உ0உ கருத்து. எதிர்க்கட்சித் தூதர்களுக்கு ஆதரவளிக்காதே.

உ0௩ கருத்து—சமீ என்னும் வனஸ்பதி கேசங்களை வளர்க்கும்.

துள்ளான். உ இந்தப் பிரகாசன் பிராணுபானத்தின் நடுவே சலனமாகின்ருன், மஹிஷன் சுவர்க்கத்தைப் பார்த்துள்ளான். ௩ அவன் முப்பது நிலைகளை[1] அரசுபுரிகிருன். பிரதிதினமும் காலை ஒளிகளால் வயம் வாக்கை ஏறச் செய்கிருன். [சு. ௩க. க—௩]

உ0௫. துட்டரைத் தண்டி [க. உ. சாதனன்; ௩. அதர்வன்—அக்கினி.]

க நீங்கள் இந்த யாதுதானரழிக்கும் யக்ஞத்தை செய்யால் இந்த சுவாலையின் நடுவே செய்யுங்கள்: அக்கினியே நீ தூரத்தினின்றே அரக்கர்களை எரித்து விடு; எங்களது கிருகஸ்தர்க்கு நீ கனலுடனுகாதே. உ பிசாசங்களே! உங்களது கண்டங்களை ருத்திரன் துண்டித்துள்ளான்; யாது தானர்களே உங்கள் எலும்புகளை அவன் முறித்திடுக; விசுவவீரியமுள்ள ஓஷதி உங்களை யமனில் சேரச் செய்துள்ளது. ௩ மித்திரவருணனே!, எங்களுக்கு இங்கு பயமின்மையாகுக; உங்களது ஒளியால் எதிரிகளைத் திருப்பித் தூரத்துங்கள்; அடிப்படையையும் அறிவிப்பவனையும் அவர்கள் காணவேண்டாம்; பரஸ்பரமடித்துக் கொண்டு அவர்கள் மிருத்யுவுக்குச் செல்க. [சு. ௩உ. க—௩.]

உ0சு இந்திரன் [ஜாதிகாயனம்—இந்திரன்]

க இங்கு இந்திரனது வானமண்டலம்—நமக்கு—இணைந்துள்ளது, அவன்—எதிரிகளைத்—தாக்கி வனம் சுவர்க்கத்தைத்—தாங்குவான்; இந்திரனது இன்பம் பெரியது.

---

1 தினங்களை

உ0ச கருத்து—சூரியன் எழுந்தால் சிவர்கள் ஓங்குவார்கள்.

உ0௫ கருத்து—ருத்திரன் என்னும் கோபத்தால் கீழோர்களைக் கண்டியுங்கள்

உ அதிவீரனாய், வலிமை வீழ்த்தும் அவ்வீரனை எவனும் வீழ்த்தான். பூர்வம் போல் அவனது புகழ் பதருமலுள்ளது: அவனது பலம் எதிர்ப்பதர்க்காகாதது. ந. அவன் சிகப்புத் தோற்றமுள்ள விசாலமான செல்வத்தை எங்களுக்களிப்பானாக; இந்திரன் சனங்களில் அதிசக்தியுள்ள தலைவன். [சு. நந. க—ந]

உ0எ அக்கினி [சாதனன்—அக்கினி]

க சனங்களின் விருஷபனான அக்கினிக்கு உனது சொல்லைச் செலுத்து; அவன் எங்களை எதிரி கடத்தி நீக்குவானாக. உ அதிசுடரால் அரக்கர்களை எரிக்கும் அக்கினி எங்களை எதிரிகடத்தி நீக்குவானாக. ந வெகு தூரத்தினின்றே நிலங்களெங்கும் ஒளிவீசும் அவன் எங்களை எதிரிகடத்தி நீக்குவானாக. ச எல்லா சீவர்களையும் ஒருமையாய் கண்டு கவனிப்பவன் எங்களை எதிரி கடத்தி நீக்குவானாக. ரு இந்த இரஜசுகப்பால் தோன்றும் அக்கினி எங்களை எதிரிகடத்தி நீக்குவானாக. [சு. நச. க—ரு.]

உ0அ வைசுவாநரன் [கௌசிகன்—வைசுவாநரன்]

க வைசுவாநரன் தூரத்தினின்று இங்கு எங்கள் துணைக்கு வருக—அக்கினி எங்கள் துதிகளுக்கு—வருக. உ எங்கள் நண்பனான வைசுவாநரன் இந்த யக்ஞத்தில் வந்துள்ளான்—அக்கினி எங்கள் துதி துன்பங்களில் வந்துள்ளான். ந வைசுவாநரன் அங்கிரசர்களது துதி உக்தத்தை உருவமாக்கியுள்ளான்; அவன் அவர்களுக்கு சோதியையும் சுவர்க்கத்தையும் அளிக்கிறான். [சு. நரு. க—ந.]

உ0சு கருத்து—வலிமையே வையத்தின் நாயகன்

உ0எ கருத்து—அக்கினியால் எதிரி நீங்கு.

உ0அ கருத்து—வைசுவாநரன் நமது நண்பன்.

உ0க அக்கினி [ஸ்வத்யயகாம அதர்வன்—அக்கினி]
க நாங்கள் ருதம்மிகுந்தும் ருததலைவனும் ஜோதி பதியு மான வைசுவாநரனை அழியாத அனலுக்குத் துதிக்கிறோம். உ அவன் எல்லாப் பொருள்களையும் சமர்த்தஞ் செய்துள்ளான்; அதினஞ்செய்யுமவன் யக்ஞபலத்தை பெருகச்செய்து ருதங்களை புலனாக்குகிறான். ரு அக்கினி அந்நிய நிலயங்களில் நிகழ் எதிர்கால விருப்பமாகி ஒரு ஸம்ராடனாய் விளங்குகிறான். [சு. ருசு. க—ரு.]

உகO சாபம் [ஸ்வத்யயனகாம அதர்வன்—சந்திரமன்.]
க அஜமுள்ளவனது வீட்டை ஓநாய்ப்போல, என்னை சபதஞ் செய்பவனை தேடி ஆயிரங்கண்ணுள்ள சபதன் இரதத்தை இணைத்து இங்கு வந்துள்ளான். உ சாபமே எரியும் அனல் குளத்தைப் போல எங்களை நீ நீங்கு; சோதியினின்று மரத்தை இடி போல எங்களைச் சபிப்பவனை நீ நாசமாக்கு. ரு சபிக்காமல் எங்களைச் சபிப்பவனையும், சபித்து எங்களை சபிப்பவனையும், நாய்க்கு எலும்பு—த் துண்டைப் போல, மிருத்யுவுக்கு உணவு போலளிக்கிறேன். [சு. ருஎ. க—ரு.]

உகக பலம் [வர்சஸ்காம அதர்வன்—பிருஹஸ்பதி ருதஸ்விஷி]
க சிங்கம் புலி பாம்பு நெருப்பு பிராமணன் சூரியனில் எந்த பலமுண்டோ அந்த பலத்தோடு இந்திரனைப் பிறப்பித்த சுபகையான தேவி எங்களுக்கு வருக. உ யானை சிறுத்தை பொன் புனல் பசு புருஷர்களில் எந்த பலமுண்டோ—அந்த பலத்தோடு எங்களுக்கு அவள் வருக. ரு இரதம் அச்சு எருதின் பலம் வாயு மழை வருணனது

உ0க கருத்து—ருதமும் சோதியும் நிறைபவன் அக்கினி.
உகO கருத்து. பழிச் சொல் சகியாதே.

உக்கிரத்தில் எந்த பல முண்டோ—அந்த பலத்தோடு அவள் எங்களுக்கு வருக. ௪ இராஜன்யன் துந்துபி சரம் அசுவ பலம் புருஷ கர்ச்சனையில் எந்த பல முண்டோ—அந்த பலத்தோடு அவள்எங்களுக்கு வருக. [சு. ௩அ. ௧—௪.]

உ௧௨ பிரார்த்தனை [வர்சஸ்காம அதர்வன்—பிருகஸ்பதி]

௧ பண்புடனுகி, பலத்தால் செய்யப் பட்டு ஆயிரம் பலங்களுள்ள இந்திரனுல் துரிதமாகி, எனது அவி புகழாயோங்கட்டும்; அவி கொண்டு வருபவனுகியும் பலத்துடன் தீர்க்கப் பார்வைக்குச் செல்பவனு மான என்னைத் தலைவனுக்க நீ வளர்த்திடுக. உ புகழ் மிகும் புகழுள்ள இந்திரனை நாங்கள் வணக்கமளித்து புகழ்களால் போற்றுகிறோம்; இந்திரனுல் துரிதமாக்கப் பட்டு எங்களில் இராஷ்டிரத்தை யளி: உனது அளிப்பில் நாங்கள் புகழுள்ளவர்களாக வேண்டும். ௩ புகழுள்ளவன் இந்திரன், புகழுள்ளவன் அக்கினி; புகழுடன் ஸோமன் புலனுவான்; புகழுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் நான் அதி புகழுள்ளவன். [சு. ௩௧. ௧—௩.]

உ௧௩ பயமின்மை [௧—உ அபயகாமன் ௩ ஸ்வஸ்த்யயனகாம அதர்வன்—மந்திரோக்தம்]

௧ ஜோதியே புவியே! எங்களுக்கு இங்கு பயமின்மை யாகுக; சோமனும் சவிதாவும் எங்களுக்கு பயமின்மையைச் செய்க, விசாலவானமும் எங்களுக்கு பயமின்மை யாகுக; ஏழுரிஷிகளின் அவியால் எங்களுக்கு பயமின்மை யாகுக. உ நான்கு திசைகளும் இந்த கிராமத்

உ௧௧ கருத்து—புலி, பாம்பு, சிங்கத்தின் பலத்தை யடையுங்கள்.
உ௧௨ கருத்து—இந்திரனுல் ராஷ்டிரத்தைப் பற்றுங்கள்.

துக்கு—நன்மையைச் செய்க; சவிதா எங்களுக்கு உறுதியையும் உயரிய செழிப்பையும் சுவஸ்தியையும் செய்க; இந்திரன் பயமின்மை பகையின்மையைச் செய்க; அரசர்களின் கோபம் வேறு அந்நிய நிலயத்தில் வீழ்க. ௩ இந்திரனே! எங்களுக்கு எதிரி சூனியத்தை கீழே சாய்; மேலே எதிரிசூயத்தை சாய். எதிரி சூனியத்தை பின்—புறஞ்—சாய்; எதிரி சூனியத்தை முன்—புறஞ் சாய். [சூ. ௪0. க—௩.]

உகச ஆத்மசக்தி [பிரம்மா—வெகுபல உதசந்திரமன்]

க நாங்கள் மனத்துக்கு நினைவுக்கு அறிவுக்கு நோக்கத்துக்கு விருப்பத்துக்கு புலனுக்கு செவிக்கு கண்ணுக்கு கர்க அவியால் போற்றுவோம். உ அபானனுக்கு, வியானனுக்கு, பிராணனுக்கு, புஷ்டிப் பிராணனுக்காக விசாலவிரிவுடனான சரஸ்வதியை நாங்கள் அவியால் போற்றுவோம். ௩ திவ்யரிஷிகள், எங்களை எங்களது காயகாப்பை, எங்கள் காயப்புலன்களை பிரியாமலாவார்களாக; மரிப்பில்லாதவர்களே! மரிக்கும் எங்களை நீங்கள் அணுகுங்கள்; நாங்கள் நீண்டுவாழ—தீர்க்கா—யுசையளியுங்கள். [சூ. ௪க. க—௩.]

உகரு என் விருப்பம் [பரஸ்பர சிக்கைக் கரணே பிருகுவங்கிரஸன்—க மன்யு]

க நாம் ஒருமனமுடன் ஒருமையாகி நண்பர்கள் போலிருக்க உன் கோபத்தை வில்லினின்று நாண்போல் உன் இருதயத்தினின்று நீக்குகிறேன். உ நாம் இருவர்

உகஉ கருத்து—பகை யொழிய பயமின்மை பற்று.
உகச அவி என்னும் நீங்கள் செய்வதற்காகும் கடமைச் செயலால், ஆத்மசக்தி யுடனுவதற்கு முயலுங்கள்.

களும் நண்பர்கள்போல் ஒன்று சேர்ந்திருப்போம்; நான் உனது கோபத்தை நீக்குகின்றேன்; நாங்கள் உனது கோபத்தை கனத்த கல்லின் கீழே தள்ளுகிறோம். ௩ நீ அடங்கிப்பேசு என் விருப்பத்துக்கமை, குதிகாலாலும் முன் காலாலும் நான் உனது கோபத்தை மிதித்துத் தள்ளுகிறேன். [சு. சஉ. க—௩.]

உகசு தருப்பை[1] [பரஸ்பரைகசித்த கரணே பிருகுவங்கிரன்—மன்யு சமனம்]

க உற்றானுக்கும் மற்றானுக்கும் கோபம் நீக்குவது இத் தருப்பை: இது கோபத்தின் கோபமழிக்கும் கழிகோபம் எனப்படும். உ இதற்கு பல மூலங்களுண்டு, இது கடலடிசெல்லும்; புவியினின்று தோன்றும் தருப்பை தளர் கோபன் எனச் சொல்லப் படும். ௩ நீ அடங்கிப் பேசு என்விருப்பத்துக்கு அடங்கு. உன் மெய்வாய்களின் குற்றத்தை நாங்கள் நீக்குகிறோம். [சு. சங. க—௩.]

உகள விஷாணகன் [விசுவாமித்திரன்—மந்திரோக்த உத வனஸ்பதி]

க ஜோதி நின்றுள்ளது. புவி நின்றுள்ளது. இந்த விசுவமும் நின்றுள்ளது. உச்சமயரும் மரங்களும் நின்றுள்ளன. இந்த உனது நோயும் நிற்கட்டும். உ உனது நூறு, ஒன்று சேரும் ஆயிரம் சிகிச்சைகளுடன் நீ ஒழுக்குக்கு—ஆஸ்ரவம்—உயரிய ஔஷதம், ரோகம் நீக்குவதில் சிறந்தவன். ௩ நீ ருத்திரனின் மூத்திரம்,

1 இருதயம் மனம்.

உகரு கருத்து—உனது விருப்பம்போல் எதிரி கோபத்தை மிதித்துவிடு.

உகசு கருத்து—தருப்பை என்னும் சக்தியால் சத்துரு கோபம் நீக்கு.

அமிருத நாபி; விஷாணகை[1] என்பது—உனது பெயர்; பிதுருக்களின் மூலத்தினின்று தோன்றி; நீ வாதநோயை யழிப்பவன். [சு. சச. க—ந.]

உகஅ என் மனம் [பிரசேத அங்கிரசன், யமன்—துச்சுவப்ன நாசன தேவதை]

க மனத்தின் மாசே! நீ தூரஞ்செல்லு. சொல்லத் தகாதவைகளை ஏன் சொல்லுகிறாய்? நீ சென்றுவிடு; நான் உன்னை விரும்ப வில்லை: மரங்களில் வனங்களில் நீ சஞ்சரி; வீடுகளிலும் பசுக்களிலும் என்—மாசற்ற—மன முண்டு. உ விழிப்பிலோ தூக்கத்திலோ கீழ்ச் சொல் வெளிச் சொல் புறச் சொல்லால் நாங்கள் குற்றஞ் செய் திருந்தால், அக்கினி, பொருந்தாத எல்லாப் புன் செயல் களையும் எங்களிட மிருந்து நீக்குவானாக. ந நாங்கள் பொய் யனுசரித்தால், இந்திரனே! பிரமணஸ்பதியே முன்னறியும் அங்கிரஸன் துன்பம் துக்கத்தினின்று எங் களைக் காத்திடுக. [சு. சரு. க—ந.]

உகக தூக்கமே! [அங்கிரஸன்—துச்சுவப்ன நாசன தேவதை.]

க நீ சாவ தில்லை, நீ சீவிப்ப தில்லை; தூக்கமே நீ தேவர்களின் அமிருத கருப்பம்; வருணானி உனது தாயாவாள்; யமன் உன தந்தை; உனது பெயர் அரரு. உ தூக்கமே! உனது சனனஸ்தானத்தை நாங்கள் அறிவோம்; நீ தேவ சகோதரிகளின் மகன்; நீ யமனின் காரியம்; நீ அந்தஞ் செய்பவன், நீ மிருத்யு தூக்கமே! நாங்கள் உன்னை நன்கறி வோம்;

1 ஒரு மூலிகை பெயர்.

உகள கருத்து—விஷாணகையால் வியாதி விலக்கு.

உகஅ கருத்து—மாசற்ற மனமுடன் மேலான நிலைசெல்லு.

தூக்கமே! எங்களைக் கெட்ட கனவினின்று கா. ரு கடனை வீசம் அரைக்கால் பூரணமாய் திருப்பிச் செலுத்துவது போல் எங்களை வெறுப்பவனுக்கு அப்படித் தீக்கனவுகளையெல்லாம் ஒன்று செலுத்துகிறோம். [சூ. சசூ. க—ரு.]

உஉ0 பிரார்த்தனை [அங்கிரஸன்—க அக்கினி. உ விசுவே தேவன். ரு ஸுதன்வர்கள்.]

க அக்கினி காலை யக்ஞத்தில் எங்களைக் காக்கட்டும்; அவன் வைசுவா நரன், எல்லாஞ் செய்பவன், எல்லாச் சுகமளிப்பவன், சுத்தஞ் செய்பவன், எங்களைச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிப்பானாக; நாங்கள் ஒருமையுடன் புசித்து ஒங்குமாயுசுடன்—வாழவேண்டும். உ இந்திரன் மருத்துக்கள் விசுவே தேவர்கள் எங்களை இந்த இரண்டாவது யக்ஞத்தில் விடாமலாகட்டும். நாங்கள் நீண்ட ஆயுஸோடாகி தேவர்களுக்குப் பிரியமாய் மொழிந்து கொண்டு அவர்களின் நல் மனத்திலாகவேண்டும். ரு ருதத்தால்—யக்ஞ—பாண்டத்தை பொருந்தச் செய்யும் ரிஷிகளின் மூன்றாவது யக்ஞமே இது; சுவர்க்கத்தை யடைந்துள்ள ஸௌதன்வர்கள் எங்களது சீரிய செயலை சிலத்துக்குச் செலுத்துக. [சூ. சஎ. க—ரு]

உஉக முப்பிரிவு [?—மந்திரோக்த ரிஷி]

க நீ காயத்திரீ சந்த கருடனாவாய், நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன்; யக்ஞ முடிவில் என்னை மேன்மைக்குச் செலுத்து: சுவாஹா! உ நீ ஜகதீ சந்தரிபு; நான் உன்னைப்

உகக கருத்து—தூக்கமே மரணமாகும்.

உஉ0 கருத்து—நாங்கள் ஒருமையுடன் புசித்து ஓங்குமாயுசுடன் வாழ வேண்டும்.

பற்றுகிறேன்...சுவாஹா !
௩ நீ திருஷ்டுபுச் சந்த விருஷபன் ; நான் உன்னை............
.... சுவாஹா ! [சு. ச௮.
க—௩]

உஉஉ அக்கினி [அப்யகாம அதர்வன் – அசுவினி]

க அக்கினியே ! மானிடன் உனது காய குரூரத்தைக் கண்டதே யில்லை ; பசு ஜராயுவைப்போல குரங்கு கனலைப் புசிக்கும். உ கீழ்[1] மேற்கல்லைப்[2] புசிக்குங்கால் நீ ஆட்டைப்போல் அணுகி அகலுகிறாய் ; சிரத்தைச் சிரத்துடன் மார்பை மார்புடன் தேய்த்து அவன், தனது பசுமையான வாய்களால் ஸோம தாள்களை தின்கிறான். ௩ கருடர்கள் தங்கள் கானத்தை சோதியில் முழக்கஞ் செய்துள்ளார்கள் ;—சோதி—சயனத்தில்—சூரியனில்—கருஞ் சீவர்கள் நடனஞ் செய்துள்ளார்கள். சூரியாசிரிதமானவர்கள் அடிக்கல்லைப் பரிகாரஞ் செய்ய கீழே வருங்கால் அதி இரேதஸை தரித்துள்ளார்கள். [சு. சக.
க—௩.]

உஉ௩ தானியம் [அபயகாம அதர்வன்—அசுவினிகள்]

க அசுவினிகளே ! எலியை ஸமங்கத்தை துளைப்பானை யழி : அவற்றின் சிரத்தைச் சேதி : தசைகளை தேய்த்து விடு ; அவை யவத்தைப் புசிக்கலாம் ; அவற்றின் வாயை யடை ; தானியத்துக்கு பயமின்மையைச் செய். உ

1 கீழ்வாயை 2 மேற்வாயை.

உஉக கருத்து—மானிடரின் முதல் உச வருடங்கள் காயத்திரீச் சந்தம். அடுத்த ச௮ வருஷங்கள் ஜகதீச் சந்தம், பிறகு சச வருஷங்கள் திருஷ்டுபுச் சந்தமெனப்படும்.

உஉஉ கருத்து—அழிக்கு மனல்.

துளைப்பே! வெட்டுக்கிளியே! அழைப்பவனே! உபக்
வசமே பூர்த்தியாகாத அவியை பிராமணன்போல், இந்த
யவ—த்தினையை—தின்னுமல் துன்பஞ் செய்யாமல்
சென்றுவிடு. ௩ துளைபதியே, வசுபதியே, கூறிய வாய்க
ளுடன் எனக்குச் செவிகொடு; நாங்கள் விழுங்குபைவ
யான உங்களை வனச் சேர்க்கையான விழுங்குபவற்றை
யெல்லாம் அரைத்து விடுகிறேம். [சூ. ருo. க—௩]

உஉச வாயு [சந்தாதி—ஆபன் ௩ வருணன்]

க வாயுவின் பவித்திரத்தால் புனிதமாகி ஸோமன் எதிர்
த்துப் பாய்ந்தோடியுள்ளான்; அவன் இந்திரனுடைய
இணங்கிய நண்பனுவான். உ தாய்மார்களான சலங்கள்
எங்களை விருத்தியாக்கட்டும்; நெய்யால் சுத்தஞ் செய்ப
வர்கள் எங்களை நெய்யால் சுத்தஞ் செய்க: தேவிகள்
எல்லாத் தீமைகளைச் சுமந்து செல்வதால், நான் சலங்
களினின்று சுசியாயும் சுத்தமாயும் வருகிறேன். ௩ வரு
ணனே! தேவ சனங்களுக்கு விரோதமாய் மனிதர்கள்
இங்கு செய்வதை யெல்லாம்—நாங்கள் செய்து சிந்தனை
யன்னியில் உனது தர்மங்களை பங்கஞ் செய்தால்,
தேவனே! அத்தீமைக்காக எங்களைத் துன்பஞ் செய்ய
வேண்டாம். [சூ. ருக. க—௩]

உஉரு சூரியன் [பாகலி—வெகுதேவர்கள்]

க இராட்சதர்களை எதிரில் அழிப்பவனுய் சூரியன்
சோதியினின்று உச்சி செல்லுகிறுன்; ஆதித்தியனை
அவன் அனைவராலுங் காணப்படுபவன், மலைகளினின்று
காணுததை யெல்லாம் மாய்ப்பவன். உ பசுக்கள் கோ

உஉ௩ கருத்து—தானியத்தைப் பாலனஞ் செய்.
உஉச கருத்து—வருணனை மன்னிப்புக் கேளுங்கள்.

சாலைகளில் சாய்ந்துள்ளன. அடவி மிருகங்கள் அமைதியை யடைந்துள்ளன; நதிகளின் அலைகள் மறைந்து, காணுமலாகியுள்ளன. ங ஆயுஸளிப்பதாயும் அறிவுமயமுமாய் விசுவ சிகிச்சையுமான கண்வனது கீர்த்தி வாய்ந்த செடியை நான் கொண்டுவந்துள்ளேன்: அது இவனுடைய காணுத—கெடுதல்களை—கழித்திடுக. [சு. ருஉ. க—ங].

உஉசு வேண்டுகோள் [பிருஹத் சுக்கிரம்—நானுதைவதம்]

க அறிஞர்களான சோதியும் புவியும், சுக்கிரனுன பெரியவனும் தட்சிணையால் இதை இரட்சிப்பார்களாக; சுவதாவும் அக்கினியும் ஸோமனும்—எனக்கு—அநுகூலஞ்செய்வார்களாக; வாயுவும் ஸவிதாவும் பகனும் எங்களை இரட்சிப்பார்களாக. உ மறுபடியும் பிராணன், மறுபடியும் ஆத்மா எங்களுக்கு வருக: மறுபடியும் கண் மறுபடியும் பிராணன் எங்களுக்கு வருக: இம்மையற்றான வைசுவாநரன் எல்லாக் கஷ்டங்களின் நடுவே நிற்பானுக. ங நாங்கள் வர்சஸோடும் பாலோடும் சேர்ந்துள்ளோம்; தேகங்களோடும் மங்களமான மனத்துடனும் சேர்ந்துள்ளோம்; துவஷ்டா இங்கு விரியும் நிலயத்தைச் செய்க: அவன் தேகத்தில் துன்பமாவதைத் தண்மை செய்க. [சு. ருங. க—ங.]

உஉள இந்திரன் [பிரம்மா—அக்கினி ஷோம்யம்]

க நான் இங்கு அந்த உத்தம இந்திரனை இணைக்கிறேன், வித்திக்காக அவனை யலங்காரஞ்செய்கிறேன்! மழைப் புல்லைப் போல அவனுடைய க்ஷத்திரம் மேன்மையான

உஉரு கருத்து—காணுத கெடுதல்களையும் நீக்கு.

உஉசு கருத்து—நாங்கள் மங்களமான மனத்துடன் சேர்ந்துள்ளோம்

ஸ்ரீயை விருத்தியாக்கு. உ. அக்கினியே! ஸோமனே! அவனுக்கு க்ஷத்திரத்தை அவனுக்கு செல்வத்தை தரியுங்கள், இராஷ்டிர மண்டலத்தில் அவனது கூட்டத்துக்கதிகமாய் அவனை உயரமாக்குங்கள்: ௩ பந்துவானுலும் அபந்துவானுலும் சரி எங்களை எதிர்க்கும் ஒவ்வொருவனையும் ஸோமனைப் பொழிபவனுய் யஜமானனுயுள்ள எனக்குக் கீழாக்கு. [சூ. ருச. க—௩.]

உஉஅ ஆக்ஞை [பிரும்மா—க, விசுவே தேவர்கள் உ—௩ ருத்திரன்]

க சோதி புவி நடுவே நிகழும், தேவர்களால் செல்லப்படும் வழிகளில் எது அழியாமைக்கு எடுத்துச் செல்லுமோ அதற்கு, தேவர்களே நீங்கள் எல்லீரும் இங்கு என்னை யளித்து விடுங்கள். உ கிரீஷ்மம் ஏமந்தம் சிசிரம் வஸந்தம், சரத்து, மழைகளே! நீங்கள் எங்களை சுகத்திலாக்குங்கள், பசுக்களில் பிரஜைகளில் எங்களுக்குப் பாகமளியுங்கள்; நாங்கள் உங்களுடைய காற்று சூனிய காப்பிலாக வேண்டும். ௩ இதாவத்ஸரத்துக்கு, பரிவத்ஸரத்துக்கு, ஸம்வத்சரத்துக்கு பெரிய நமஸ்காரத்தைச் செய்யுங்கள்; இந்த யக்ஞார்கர்களுடைய நல் நினைவில் நாங்களாகவேண்டும்; அப்படியே அவர்களுடைய மங்களமான நல்மனத்தில்—நாங்களாகவேண்டும். [சூ. ருரு. க—௩.]

உஉக சர்ப்பங்கள் [சந்தாதி—விசுவேதேவர்கள் உ—௩. ருத்திரன்]

க தேவர்களே பாம்பு எங்களை எங்களது பிரஜைகளுடன், எங்களது புருஷர்களுடன் கொல்லாமலாகுக:

உஉஎ கருத்து—அனைவரும் என் கீழாகுக.

உஉஅ கருத்து — ருதுக்களுடனும் வருஷங்களுடனும் ஒன்று சேர்ந்து வாழுங்கள்.

ஒன்று மூடியுள்ளதை அது திறக்காம லாகுக: திறந் துள்ளதை அது ஒன்று மூடாமலிருக்குக; தேவசனங் களுக்கு நமஸ்காரம். உ கருமைக்கு வணக்கமாகுக, குறுக்கு வீரியனுக்கு வணக்கம், பழுப்புப் பாம்புக்கு வணக்கம்; தேவசனங்களுக்கு வணக்கம். ஙு பாம்பே பல்லினுல் உனது பற்களை ஒன்றழிக்கிறேன்; தாடை யினுல் உனது தாடையை ஒன்றழிக்கிறேன் நாக்கினுல் உன் நாக்கை ஒன்றழிக்கிறேன்; வாயினுல் உனது வாயை ஒன்றழிக்கிறேன். [சா. ருசா க—ஙு.]

உகூ0 மருந்து [சந்தாதி—க—உ ருத்திரன் கூ—?]

க இதுதான் மருந்தாகும்; இது ருத்திரனுடைய மருந் தாகும்; இதனுல் ஒருவன், நூறு கூறுகளுள்ள கணையை தூரமாக்கலாம். உ ஜாலாஷத்தால்—அதைச்—நனையுங் கள். ஜாலாஷத்தால்—அதில்—பொழியுங்கள்; ஜாலா ஷம் உக்கிரமான மருந்தாகும்; அதனுல் எங்கள் சீவ னுக்குச் சுகமளியுங்கள். ஙு எங்களுக்குச் சுகமும் இன்ப மாகுக: எங்களை எந்—நோயும்—வேதனை செய்யாம லாகுக; எங்கள்நோய் வசமாகுக; எல்லாம் எங்க ளுக்கு மருந்தாகுக: சர்வமும் எங்களுக்கு மருந்தாகுக. [சா. ருஎ. க—ஙு.]

உகூக புகழ் [யசஸ்காம அதர்வன்—மந்திரோகத தேவதையும் பிருகஸ்பதியும்]

க மகவானுன இந்திரன் என்னைப் புகழுள்ளவனுய் செய்க: இங்கு புவியும் ஜோதியுமான இரண்டும் என்னைப் புகழுள்ளவனுய் செய்வார்களாக. என்னைத் தேவ ஸவிதா புகழுள்ளவனுய் செய்க: நான் தட்சிணை யளிப்பவனுக்கு

உஉகூ கருத்து—பாம்புக்கு வணக்கமென்பது அதை யழிப்பதாகும்.

உகூ0 கருத்து—எல்லாம் எங்களுக்கு மருந்தாகட்டும்.

இங்கு பிரியமாவேனாக. உ சோதியில் புவியில் இந்திரன் புகழுடனிருப்பதுபோல், ஒஷதிகளில் சலங்கள் புகழுடனிருப்பனபோல், அப்படியே எல்லா தேவர்களில் ஸர்வங்களில் நாங்கள் புகழுள்ளவர்களாக வேண்டும். ௩ புகழுள்ளவன் இந்திரன் புகழுள்ளவன் அக்கினி, புகழுள்ளவனாய் ஸோமன் புலனாகிறான்; நான் எல்லாப் பொருள்களிலும் புகழுள்ளவனாய் அதிப் புகழுள்ளவனாயுள்ளேன். [சூ. ரு௮. க—௩]

உ௩உ பசுச் செல்வம் [அதர்வன்—ருத்திரம் உத மந்திரோக்த தேவதை]

க அருந்ததியே[1] ! நீ முதன்மையாய் சுமைக் காளைகளுக்கு நீ பால்சுரனிய பசுவுக்கு நாற்கால் பிராணிகளுக்கு சிறு பசுவுக்குக் காப்பை யளி. உ ஔஷதி அருந்ததி தேவிகளுடன் சேர்ந்து காப்பை யளிக்கட்டும்; அது கோசாலையைப் பால் மிகச்செய்து புருஷர்களை யக்ஷ்மத்தினின்று நீக்குக. ௩ நான் விசுவரூபமாய் ஸுபகையாய் சீவனளிப்பவையை போற்றுகிறேன்; அவள் ருத்திரனுடைய ஆயுதத்தை எங்கள் பசுக்களினின்று தூரமாக்குவாளாக. [சூ. ருகூ. க—௩.]

உ௩௩ விவாஹம் [அதர்வன்—அர்யமான்]

க இங்கு அரியமான் முன்பக்கம் நழுவிய—கேசக் கதிர்களுடன் இந்தக் கன்னிகைக்குப் பதியைத் தேடி தாரமிழந்தவனுக்கு மனைவியை, நாடி, வருகிறான். உ அரிய

1 ஒரு மூலிகை பெயர்.

உ௩க கருத்து—நான் எல்லாப் பொருள்களிலும் புகழுள்ளவனாக வேண்டும்.

உ௩உ கருத்து—மிருக வைத்தியமும் அவசியமானது.

மானே ! வேறு பெண்கள், சபைக்குச் செல்லும் இந்தப் பெண்மணி சிரமப்பட்டுள்ளாள்; அரியமானே இனி அந்நிய ஸ்திரீ அவளது சபைக்கு வருவாள். ௩ தாத்ரு தரணியைத் தாங்குகிறான். தாத்ரு சோதியையும் சூரியனையுந் தாங்குகிறான்; இக்கன்னிகைக்கு அவள் இஷ்டம்போல் பதியைத் தருக. [சு. சு0 க—௩]

உ௩ச நான் [அதர்வன்—ருத்திரன்]

க சலங்கள் எனக்கு இனிமையாயுள்ளதை இசைத்திடுக: சூரன் ஜோதிக்காக எனக்குச் சுமந்துள்ளான். எனக்கு தேவர்களும் தபத்தில் தோன்றுபவர்களும், தேவஸவிதாவும் வியாபகத்தை யளித்திடுக. உ நான் ஜோதியையும் புவியையும் விரித்தேன்: நான் ஏழு ருதுக்களை ஒருமையுடன் சனனஞ் செய்தேன்; நான் சத்தியம் அசத்தியம் எது என்பதைச் சொல்லுகிறேன்; நான் ஜனங்களையும் திவ்யமான சொல்லையுஞ் சூழ்கிறேன். ௩ நான் ஜோதியையும் புவியையுஞ் ஜனனஞ் செய்தேன்: நான் ருதுக்களையும் ஜனனஞ் செய்தேன்; அக்கினி ஸோமர்களை நண்பர்களாக யநுபவிக்கும் நான் சத்தியம் அசத்தியம எது என்பதைச் சொல்லுகிறேன். [சு. ௩க. க—௩]

உ௩ரு வைசுவாநரன் [அதர்வான் – ருத்திர உதமந்திரோகத் தேவதை.

க வைசுவாநரன் தனது இரசிமிகளால் எங்களைச் சுத்தஞ் செய்க: பிரேரிதஞ் செய்யும் வாயு பிராணனாலும் மேகங்களாலும் எங்களைச் சுத்தஞ் செய்க: பால்மிகுந்து

உ௩௩ கருத்து—கன்னிகைக்குக் கருத்துக்கிசைந்த கணவன் வேண்டும்.

உ௩ச கருத்து—நான் சத்தியம் அசத்தியம் எது என்பதைச் சொல்லுகிறேன்.

பொருந்தி யக்ஞாகர்கான ஜோதியும் புவியும் பாலினல் எங்களைச் சுத்தஞ் செய்வார்களாக. உ வைசுவாநரியின் ஸா்நிருதையை தரியுங்கள்; அவனுடைய தேகங்கள் சீரிய செழுமைகளுடனான திசைகளாகும்; அவனுடன் இணைந்த இன்பங்களில் இசைந்து நாங்கள் செல்வபதிகளாகவேண்டும். ந நீங்கள் சுத்தர்களாகி சுசியுடன் செம்மை செய்பவர்களாகி வன்மைக்காக வைசுவாநரியில் தரியுங்கள்; இங்கு இடையுடன் இணைந்த இன்பத்தில் இன்பமாகி சூரியன் உச்சி செல்வதை நாங்கள் வெகு காலம் பார்க்கவேண்டும். [சா. சாஉ. க—ந]

உகசா நிர்ருதியே [துருஹணம்—க—ந நிர்ருதி. ச—அக்கினி]

க உன்னுடைய கழுத்தில் திவ்யமான நிர்ருதி கட்டியுள்ள கட்டை, அவிழ்க்க முடியாமலுள்ள அதை நான் உனக்கு நீண்ட ஆயுசுக்கு வன்மைக்கு வலிமைக்கு விலக்குகிறேன்; நீ துரிதமாகி துன்பமில்லாத உணவைப் புசி. உ நிர்ருதியே கூரிய தேஜசுடனான உனக்கு வணக்கமாகட்டும்; நீ இரும்பின் பந்தபாசங்களைப் பிரி: யமன் மறுபடியும் உன்னை எனக்களிக்கிறான்; அந்த யமனுக்கு அந்த மிருத்யுவுக்கு வணக்கமாகுக. ந ஆயிர மரணங்களுடன் இணைக்கப்பட்டு இரும்புக் கம்பத்துக்கு நீ கட்டப்பட்டுள்ளாய்; நீ யமனுடன் பிதுருக்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து, இவனை உயரிய உலகத்துக்கு எழுச்சியாக்கு. ச விருஷபனான அக்கினியே எதிரியினின்று எல்லாப் பொருள்களையும் ஒன்று குவிக்கிறாய்; யக்ஞவழியில் நீ எழுச்சியாக்கப் படுகிறாய்; நீ எங்களுக்குச் செல்வங்களை கொண்டுவா. [சா. சாந. க—ந]

உகரு கருத்து—நாங்கள் செல்வபதிகளாக வேண்டும்.

உகசா கருத்து—அழிவை நாடி அளிப்பைப் பெறு.

உ௩எ ஐக்கியம் [அதர்வான்—ஸாம்மனஸ்யம்]

க இசைந்து இணக்கமாகுங்கள். எப்படி பழைய தேவர்கள் இசைந்து தங்கள் பாகத்தை பற்றினார்களோ, அப்படியே உங்கள் மனம் ஒருமையுடனாகட்டும். உ அவர்களது மந்திரம் சமானமாகும், சபை சமானமாகும், விரதம் சமானமாகும், சித்தம் ஒன்று—சேரும்; நான் உங்களுக்கு சமான அவியால் யளிக்கிறேன்; நீங்கள் சமான சித்தத்தில் ஒன்று நுழையுங்கள். ௩ உங்கள் சங்கற்பம் சமானமாகட்டும், உங்கள் இருதயங்கள் சமானமாகட்டும்: நீங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து உத்தமமாக உங்கள் மனம் சமானமாகுக. [௬. ௬௪. க—௩]

உ௩அ துண்டமாக்கு [அதர்வன்—சந்திர உத இந்திரன் பராசரன்]

க கோபங் கீழாகட்டும், எழும்—ஆயுதம்—கீழாகட்டும், மன மிணையும் கைகள் இரண்டுங் கீழாகட்டும்: பராசரனே[1]! அவர்களின் பலத்தை யொழித்துவிடு; அப்பால் எங்களுக்குச் செல்வத்தைச் செய். உ தேவர்களே! கைகளற்றவர்களில் நீங்கள் எறியும் கைகளற்ற கணை—யான—இந்த அவியால் நான் எதிரிகளின் கைகளை நான் துண்டம் துண்டமாக்குகிறேன். ௩ இந்திரன் அசுரர்களுக்கு கைகளற்றதைச் செய்தான்; எனது வீரர்கள் நிலையான நண்பனை இந்திரனால் ஜயிப்பார்களாக. [௬. ௬௫. க—௩]

---

1 அழிப்பவனே;

உ௩எ கருத்து—ஒரு எண்ணம் ஒரு கருத்து ஒரு நோக்கமுடனாகுங்கள்.

உ௩அ கருத்து—மாணார்களை மிதித்து விடு.

உ௲க எதிரிகள் [அதர்வன்—சந்திர உத இந்திர தேவதை]

க எதிர்க்கும் எதிரி கைகளற்றுருக: எங்களைப் போர் புரிய படைகளுடன் வரும்—பகைவர்கள் கைகளற்றுவார்களாக: இந்திரனே! மேலான ஆயுதத்தோடு அவர்களை மோதச்செய்; அவர்களுடைய அகாத புருடன் துன்பமாகி ஓடுவானாக. உ எதிரிகளே நாண் ஏற்றி, அம்பு—இழுத்து எய்பவர்களான நீங்கள் கைகளற்றவர்கள்; இந்திரன் இப்பொழுது உங்களைக் கொன்றுள்ளான். ௩ எதிரிகள் கைகளன்னியிலாகட்டும். நாங்கள் அவர்களுடைய அங்கங்களை ஆயாச மாக்குகிறோம்; இந்திரனே இனி அவர்களுடைய ஐசுவரியங்களை நமக்குள் நூறு வகையாய் பிரித்துக் கொள்வோம். [சு. சுசு. க—௩]

உசுO அச்சமுண்டாக்கு [அதர்வான்—சந்திர உத இந்திரன்]

க எங்கும் வழிகளில் இந்திரனும் பூஷணனும் சென்றுள்ளான்; இன்று அங்குள்ள சேரார் சேனைகள் வெகு தூரத்திலேயே கலங்கிடுக. உ எதிரிகளே! தலைகளில்லாப் பாம்புகள் போல் மதிமயங்கிச் செல்லுங்கள்; அக்கினியால் அறிவீனமான அங்குள்ள உங்களுடைய உயரிய ஒவ்வொருவனையும் இந்திரன் ஒழிப்பானாக. ௩ அவர்களில் சர்மத்லை த விருஷபம் போல சுற்றிக் கட்டு; அரிணத்தின் அச்சத்தை யுண்டாக்கு; எதிரிகள் தூர மோடுக; பசு எங்களுக்கு இங்கு துரிதமாருக. [சு. சுஎ. க—௩]

உ௲க கருத்து—ஐசுவரியங்களை நமக்குள் நூறு வகையாய் பிரித்துக் கொள்வோம்.

உசுO கருத்து—அரியை அனலால் அறிவீனமாக்கு.

௨௪௧ கேசம் [அதர்வான்—மந்திரோக்த தேவதை]

௧ இங்கு ஸவிதா க்ஷுரத்தோடு வந்துள்ளாள்; வாயுவே! நீ உஷ்ணோதகத்துடன்[1] வா; வசுக்கள் ருத்திரர்கள் ஆதித்தியர்கள் ஒருமையுடன் ஈரமாக்கட்டும்; அறிவுடனுள்ள நீங்கள் ஸோம இராஜனுடைய—சிரகேசத்தை—நீக்குங்கள். ௨ அதிதி தாடியை நீங்கச் செய்க: சலங்கள் சக்தியால் அதை—நனைத்திடுக: பிரஜாபதி கண்ணுக்கு 'தீர்க்காயுசுக்கு அதைச் சிகிச்சை செய்திடுக. ௩ அறியும் ஸவிதா எந்த க்ஷுரக் கத்தியால் சோமன் வருணனுடைய—சிர ரோமத்ஸத—நீக்குவாளோ, பிராமணர்களே அதனால்—இவனுடைய—சிரகேசத்தை—நீக்குங்கள். அவன் பசு பரி பிரஜை மிகுபவனாகுக. [சு. சு௮. ௧—௩]

௨௪௨ புகழ் [வர்ச ஸ்காம யசஸ்காம அதர்வான்—பிருஹஸ்பதி உத அசுவினிகள்]

௧ மலைகளில், இரதங்களில்—அரகராடங்களில்—பொன்னில் பசுக்களில் எந்தப் புகழுண்டோ அமிருதத்தில், பொழியும் சுரத்தில் எந்தத் தேனுண்டோ அது எனக்காகுக. ௨ அசுவினிகளே! சுபபதிகளே! சனங்களில் நான் சிரிய சொற்களைச் சொல்ல உங்களுடைய இனிய தேனால் என்னை நனையுங்கள். ௩ பிரஜாபதி, சோதியில் ஒளியைப்போல் நிலையாய் என்னில் பலத்தை இன்னும் புகழை, அப்பால் யக்ஞத்தின் சக்தியை ஸ்தாபிப்பானாக. [சு. சுக. ௧—௩]

---

1 சூடான சலத்துடன்

௨௪௧ கருத்து—கேசம், ரோமம் என்பன மாசு அல்லது மரண சின்னங்களைக் குறிக்கும்.

௨௪௨ கருத்து—எனக்குத் தேனும் புகழும் வேண்டும்

உ௪௩. தாய்மார்களே! [காங்காயனன்—அகன்யன்]

க மாமிசம்போல், சுரைபோல் ஆட்டப் பலகையில் காய் போல பலமுள்ள புருஷனுடைய மனம் ஸ்திரீயில் ஸ்தா பனமாவதுபோல்—உனது கருத்து இம்சையாகாத வளே! உனது கன்றில் [1] பந்தமாகுக. உ யானை பெண் யானையின் பாதத்தை பாதத்தாலநுசரிப்பதுபோல் பல முள்ள புருஷனுடைய மனம் ஸ்திரீயில் ஸ்தாபன மாவதுபோல்—பந்தமாகுக. ங பரிதிபோல் உபாதி போல் பரிதியின் நடுப்பாகம்போல் பலமுள்ள புருஷ னுடைய மனம் ஸ்திரீயில் ஸ்தாபனமாவதுபோல பந்த மாகுக. [சூ. எ௦. க—ங.]

உ௪௪ உணவு [பிரம்மா—க—உ. அக்கினி. ங. விசுவே தேவர்கள்]

க. நான் வெகுமுறை உண்ணும் வெகு பல உணவையும் நான் பிரதி கிரஹித்துள்ள [2] பொன்னையும் புரவியையும் பசுவையும் அஜத்தையும் ஆட்டையும் எதனையும் ஹோதா வான அக்கினி நல்ல அவியாகச் செய்க. உ பிதுருக்க ளால் அளிக்கப்பட்டு மானிடர்களால் அநுமதியாகி, என்னை அடையும் அடையாததுமான, உணவை, எதனால் எனது மனம் மகிழ்வுடனுகின்றதோ அந்த உணவை ஹோதாவான அக்கினி நல்ல அவியாகச் செய்க. ங. தேவர்களே! எந்த உணவை அளிக்கவோ அளிக் காமலிருக்கவோ நான் வாக்களித்து அநீதியாய் உண்கி றேனோ, அந்த உணவை மகத்தான வைசுவாநரன் இனி மையாயும் மங்களமாயுஞ் செய்க. [சூ. எக. க—ங.]

1 குழந்தையிலே. 2 பெற்றுள்ள.

உ௪௩. கருத்து—பாலர்களைப் போற்றுங்கள்.

உ௪௪ கருத்து—உயரிய உணவைப் புசியுங்கள்.

உசரு வீரியம் [அதர்வாங்கிரஸன்—சேபோ அர்க்கன்]

க. எப்படிக் கரும்பாம்பு—அடக்கமநுசரித்து, அசுரனுடைய மாயையால், அதிசய காயங்களைச் செய்து விசாலமாகின்றதோ அப்படியே இந்த அர்க்கம் உனது ஜனனாங்கத்தை அங்கத்தோடங்கமாய் சடிதியாய் நன்கு பொருந்தச் செய்க. உ எப்படி சனனாங்கம் வாதத்தினால் ஸ்தூலமாகி உற்பத்திமூலத்தை — யநுசரிக்குங்கால் — பரஸ்வன்தினுடைய அங்கம் எத்தனை பெரியதாகுமோ அத்தனை பெரியதாய் உனது அங்கம் ஓங்குக. ந பாரஸ்வந்தினுடைய அங்கம் எத்தனையாகுமோ, யானை, கழுதையினுடைய—அங்கங்கள்எத்தனையாகுமோ தூரித குதிரையினுடைய அங்கம்போல் அத்தனை பெரியதாய்—உனது அங்கம் வளர்க: [சு. எஉ. க—ந]

உசசு தேவர்களே! [அதர்வான்—ஸாம் மனஸ்யமுத—மந்திரோக்த நானா தேவர்கள்]

க. இங்கு வருணன் வருக: ஸோமனும் அக்கினியும்—வருக. வசுக்களோடு பிருஹஸ்பதி இங்கு வருக, சகோதரர்களே! நீங்கள் எல்லீரும் ஒரே மனமுடன் உக்கிர ஒழுக்கஞ்செய்பவனுடைய செல்வத்துக்கு ஒருமையுடன் வாருங்கள். உ உங்கள் இருதயங்களிலுள்ள வலிமையை உங்கள் மனத்தில் நுழையும் சங்கற்பத்தை நெய்யினாலும் அவியாலும் நான் விலக்குகிறேன்; சகோதரர்களே! உங்கள் இன்பம் என்னிலாகுக: ந நீங்கள் இங்கு தானாகுங்கள். எங்களிடமிருந்து தூரஞ்செல்ல வேண்டாம்; பூஷணன் தூரத்தில் உங்களுக்கு வழி சூனியஞ்செய்க: வாஸ்தோஷ்பதி உங்களை யநுசரித்து முழக்கமுடனழைத்

உசரு கருத்து—நீ வளர்ந்தோங்கு.

திடுக: சகோதரர்களே! என்னில் உங்கள் இன்பமாகுக. [சூ. எ௩. ௧—௩.]

உ௬எ ஒருமை [அதர்வான்—ஸாம்மனஸ்யம்]

௧. உங்களது காயங்கள் ஒன்று குவிக; உங்கள் மனங்கள் ஒன்றாகி உங்களுடைய விரதங்கள் ஒருமையுடனாகுக; இந்த பிரமணஸ்பதி ஒருமையுடன் உங்களை, பகன் ஒருமையுடன் உங்களை வரச் செய்துள்ளான். உ உங்கள் மன இணக்கத்தையும், உங்கள் இருதய இணக்கத்தையும் பகனுடைய பரிசிரமத்தையும்—நான் செய்துள்ளேன்; அதனால் உங்களை நான் இணக்கமாக்குகிறேன். ௩. உக்கிரமாய் பகைமை வகிக்காமல் எப்படி ஆதித்தியர்கள் வசுக்கள் மருத்துக்களுடன் சேர்ந்துள்ளார்களோ அப்படியே, முந்நாமமுள்ளவனே![1] பகைமை வகிக்காமல் இந்த சனங்களை நீ இங்கு ஒருமையுடனாக்கு. [சூ. எ௪. ௧—௩.]

உ௬அ துரத்து [ஸபத்ன க்ஷய காம கபந்தன்—மந்திரோக்த இந்திரன்]

௧. எங்களை எதிர்த்து எதிரியாயுள்ள அம்—மனிதனை, மனையினின்றும் நான் துரத்துகிறேன்; இந்திரன் வேதனை சூனிய வெளிதூரத்தும் அவியால் அவனை அழித்துள்ளான். உ அவன் இடையறு வருடங்கள் மறுபடியும் வராமலிருக்க, விருத்திர னழிக்கும் இந்திரன் அவனை அதி வெகு தூரந்துரத்துவானாக. ௩ அவன் மூன்று தூரங்களுக் கப்பால் செல்க; அவன் ஐந்து சனங்களுக்

[1] முக்குணமுள்ளவனே!

உ௬௬ கருத்து—சகல சனங்களும் என்னில் இன்பத்தைக் காண வேண்டும்.

உ௬எ கருத்து—எல்லா சனங்களும் ஏக சித்தர்களாகவேண்டும்.

கப்பால் செல்க; சூரியன் சோதியிலிருக்கும் வரை அநந்த வருஷங்கள் அவன் அங்கிருந்து திரும்பி வராமலிருக்க மூன்று சோதிகளுக் கப்பால் செல்க. [சு. எரு. க—ரு.]

உசகூ அக்கினி [கபந்தன்—ஸாந்தபன் அக்கினி]

க சுடரைக் காண சமித்தைச்—சேர்த்து அவனைச் சுற்றி அமர்ந்துள்ளவர்களுக்கு அவர்களது இருதயத்தினின்றே, எழுச்சியாக்கப்படும் அக்கினி தன் நாக்களோடு உச்சமாவானாக. உ எரிக்கும்—அக்கினியின் பதத்தை நான் ஆயுசுக்காகப் பற்றுகிறேன்; அறிஞன்—வாயினின்றும் தோன்றும் அவனுடைய புகையைப் பார்க்கிறான், ந எவன் க்ஷத்திரியனால் சேர்க்கப்படும் அக்கினியின் ஸமித்தை யறிகிறானோ, அதன் மிருத்யுவின் இறக்கத்தில் பாதத்தை வைப்பதில்லை. ச அவனைச் சூழ்பவர்கள் அவனை அழிப்பதில்லை; அவன் அழிவுக்குச் செல்வதில்லை; அறியும் க்ஷத்திரியன் ஆயுசுக்காக அக்கினியின் நாமத்தை கிரகிக்கிறான். [சு. எசு. க—ந]

உருO நிலை [கபந்தன்—ஜாதவேதன்]

க சோதி நிலையாயுள்ளது; புவி நிலையாயுள்ளது; இந்த விசுவமான ஜகம் நிலையாயுள்ளது; மலைகள் மூலத்தில் நிலையாயுள்ளன; நான் குதிரைகளை கொட்டத்தில் நிலைக் கச்செய்துள்ளேன். உ போகும் நிலயத்தைப் பற்றியு வனும், வரும் நிலயத்தைப் பற்றுபவனுமான கோபனை நான் அழைக்கிறேன். ந ஜாதவேதசனே! உனது சத வழிகளை இங்குதிருப்பு. உனக்கு ஆயிரம் வழிகளுண்டு,

---

உசஅ கருத்து—தெவ்வர்களைத் துரத்து.

உசகூ கருத்து—சக்தி புருஷன் ஆயுசுக்குச் சுடரைப் பற்றுகிறான்.

அவற்றால் எங்களை மறுபடியும் அடையச் செய் [சூ. எஎ. க—௪]

உ௫ ௦ கருத்து—நிரந்தர நிலை என்பது தேவ நிலை.

உ௫க பெருகு, பெருக்கு. [அதர்வான்—சந்திரமாஸ் துவஷ்டா]
க இந்நிகழும் அவியினால் இவன் மறுபடியும் பூரணமாக்கப் படட்டும்; அவனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மனைவியை அவன் இரசத்தால் பெருகச் செய்க. உ அவளைப் பாலினால் அபிவிருத்தி செய்க; இராஷ்டிரத்தால் அபிவிருத்தி செய்க. ஆயிரஞ் சக்திகளுடனுகுஞ் செல்வத்தில் இவர்கள் சாசுவதமாவார்களாக. ௩ துவஷ்டா மனைவியை சனனஞ் செய்தான்; துவஷ்டா இவளுக்கு பதியான உன்னைச் சனனஞ் செய்தான்; துவஷ்டா உங்களுக்கு தீர்க்காயுளையும் ஆயிரமாயுளையும் மக்கட்களையுஞ் செய்க. [சூ. எஅ. க—௩]

உ௫உ புஷ்டி [அதர்வான்—ஸம்ஸ்பானம்]

க இங்கு புஷ்டி யளிக்கும் மேகபதி எங்களைப் பாது காப்பானக. எங்கள் வீடுகளில் ஒப்பற்றவைகளை—உதவி செய்க. உ மேகபதியே! நீ எங்கள் வீடுகளில் பலத்தை ஸ்தாபி, புஷ்டி வருக. பொருள் வருக. ௩ தேவனே! புஷ்டி யளிப்பவனே! நீ ஆயிரம் போஷணைகளின் அதிபதி, அதை எங்களுக்கு அளி, அதை எங்களுக்குக் கொடு; உன்னிடமிருந்து அவற்றிற்கு நாங்கள் பாகஸ்தர்களாவோமாக. [சூ. எகூ. க—௩]

உ௫௦-உ௫க கருத்து—நீயும் உன் மனைவியும் ஓங்குங்கள்.

உ௫உ கருத்து—மனையிலே எல்லா இன்பங்களும் வேண்டும்.

உ௫௩ காலசஞ்சர்கள் [அதர்வான்—சந்திரபான்]

க விசுவமான பொருள்களை யெல்லாம் கீழ்பார்த்து அவன் வானத்தில் பறக்கிறான் ; திவ்யமான நாயின்[1] மேன்மை எது உண்டோ அதனால் நாங்கள் உன்னை உபாசிக்கிறோம். உ தேவர்களைப்போல் சோதியில் ஸ்தாபனஞ் செய்யப்பட்டுள்ள மூன்று காலகாஞ்சைகளை[2] இம் மனிதனது இன்னல் இன்மைக்காக உதவிக் கழைக்கிறேன். ௩ சலங்களில் உனது சனனம். சோதி உனது ஸ்தானம். புவியிலும் கடலிலும் உனது மகிமை. திவ்ய நாயின் மகிமையான அவியினால் நாங்கள் உன்னை உபாசிக்கிறோம். [சு. அ0. க—௩]

உ௫௪ மான் [துவஷ்டா—மந்திரோக்த உத ஆதித்தியன்]

க நீ சுவாதீனன். இரு கைகளைப் பற்றியுள்ளவன் ; நீ அரக்கர்களை அகற்றுகிறாய் ; பிரஜையையும் பொருளையும் பற்றி இது கைப்பிடிப் பாயிற்று. உ கைப்பிடிப்பே! கருவின் ஸ்தாபனத்துக்காக மூலஸ்தாபனத்தை நலமாய் தரி. எல்லையி லிருப்பவளே! மகனை யளி. வருபவளே! நீ அவனை வரச்செய். ௩ மகனை விரும்பி அதிதி எந்தக் கைப்பிடிப்பைப் பற்றினாளோ! அதைத் துவஷ்டாவானவன் அவள் மகனை ஜனனஞ் செய்க, எனச் சொல்லி அவளுக்கு அதை பந்தஞ் செய்க. [சு. அக. க—௩]

உ௫௫ மனைவி [ஜாயாகாமோ பகன்—இந்திரன்]

க வந்தவள் வருபவள் வருகின்றவளது நாமத்தை நான் கிரகிக்கிறேன் ; விருத்திரனழிக்கும் நூறு வய வசுக்களது

---

1 ஆத்மாவின துருவ நட்சத்திரத்தின் 2 மிருகசீர்ஷதாரகங்களை

உ௫௩ கருத்து—வானசாஸ்திர மறியுங்கள்.

உ௫௪ கருத்து—சுகப் பிரசவமளி.

இந்திரனை நான் விரும்புகிறேன். உ ஸவிதாவின் பெண்ணான சூரியையை அசுவினிகள் எந்த வழியால் வகித்துச் சென்றார்களோ அந்த வழியால் நீ மனைவியைக் கொண்டுவா என எனக்கு பகன் சொன்னான். ௩ இந்திரனே! உனது அங்குசம் கொக்கி பெரியது, பொன்மயம், பொருள் அளிப்பதாகும்: அதனால் சக்திபதியே! மனைவியை நாடும் எனக்கு மனைவியை யளி. [௬. ௮௨. ௧—௩]

உ௩௬ மனத்தால் [அங்கிரசன்—மந்திரோக்த தேவதை]

௧ அபசிதமே![1] கூட்டினின்று பறவையைப்போல் பறந்துவிடு; சூரியன் சிகிச்சையைச் செய்க: சந்திரன் உங்களைத் தூரமாக்குக. உ ஒன்று புள்ளி யுள்ளது, ஒன்று வெண்மையாகும், ஒன்று கருமை இரண்டு சிகப்புக்களாகும்; நான் அனைத்தின் நாமத்தையும் கிரகித்துள்ளேன். எங்கள் மனிதர்களைக் கொல்லாமல் நீங்கள் சென்று விடுங்கள். ௩ அபசிதமான இராமாயணீ[2] மலடாவாள். அவள் பறந்து விடுவாள்; சிரங்கு—இங்கிருந்து பறந்துவிடும்; அது கண்டத்தினின்று மறையும். ௪ உன்னுடைய ஆஹுதியை மனத்தால் அநுபவித்துப் புசி சுவாஹா! ஏனெனில் நான் மனத்தால் இதை யளிக்கிறேன். [௬. ௮௩. ௧—௪]

உ௩௭ நிர்ருதி [அங்கிரஸன்—நிர்ருதி]

௧. கட்டப்பட்ட இவர்கள் விடுதலை யடைவதற்காக நான் ஆஹுதி செய்யும் பயங்கர வாயுள்ள உன்னை,

---

1 கண்டமாலையே! 2 மறைந்துள்ளவள்.

உ௩௫ கருத்து—பெரியார்களது உதவியால் மனைவியை யடையுங்கள்.

உ௩௬ கருத்து—அபசிதம் நீக்கு.

சனங்கள் புவி என எண்ணுகிறார்கள்; நான் உன்னை முற்றும் நிர்ருதி என அறிகிறேன். ௨ புவியே! நீ அவிகள் நிறைபவள்; யாங்களிலுள்ள இது உனது பாகமாகும். இவற்றையும் அவற்றையும் பாவத்தினின்று நீக்கு; சுவாஹா! ௩ நிர்ருதியே! எதிர்ப்பற்ற நீ பந்தமாக்கும் இரும்புக் கட்டுக்களினின்று எங்களை விடுதலையாக்கு. எமன் மறுபடியும் எனக்கு உன்னை யளிக்கிறான்; அந்த யமன் மிருத்யுவுக்கு வணக்கமாகுக. ௪ ஆயிரம் மரணங்களுடன் இணைப்பாகி இரும்புக் கம்பத்திலே நீ கட்டப்பட்டுள்ளாய்; நீ யமன் பிதாருக்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து இவனை உயரிய உலகத்துக்கு எழுச்சியாக்கு. [௬. அ௪. ௧—௪.]

௨௫அ யக்ஷ்மம் [யக்ஷ்ம நாசனகாம அதர்வன்—வனஸ்பதி]

௧. இந்த திவ்ய வனஸ்பதியான வாரணன்—நோய்களை—விலக்குவான்; இம்மனிதனில் நுழைந்துள்ள யக்ஷ்மத்தை தேவர்கள் நீக்கியுள்ளார்கள். ௨ நாங்கள் மித்திரன் வருணன் இந்திரனது மொழியால், எல்லா தேவர்களது மொழியால் நாங்கள் உன்னுடைய யக்ஷ்மத்தை நீக்குகிறோம். ௩ எங்குஞ் செல்லும் இந்த சலங்களை, விருத்திரன் தடுப்பதுபோல், வைசுவாநர அக்கினியால், நான் உனது யக்ஷ்மத்தை நீக்குகிறேன். [௬.அ௫.௧—௩.]

௨௫௧ தலைவன் [விருஷகாம அதர்வன்—ஏகவிருஷன்]

௧. இவன் இந்திரனுக்குத் தலைவன். சோதி புவிக்குத் தலைவன், எல்லாப் பொருள்களுக்குந் தலைவன், நீயே ஒரு தலைவனுவாயாக. ௨ கடல் நதிகளின் தலைமை, கனல்

௨௫எ கருத்து—இரும்புக் கட்டுக்களினின்று எங்களை விடுதலையாக்கு.

௨௫அ கருத்து—அனைவரின் நோயை நீக்குவது உங்கள் கடமை.

புவியின் தலைமை, களங்கள் விண்மீன்களின் தலைமை. ஏக தலைவனாய் நீயாவாயாக. ௩ நீ அசுரர்களின் சம்ராட்டன்: மனிதர்களின் உச்சி, நீ தேவர்களின் அரைபாகம். நீயே ஏக தலைவனாவாயாக. [௬ அ௬. ௧—௩.]

உ௯0 திரம் நில் [அதர்வன்—துருவன்]

௧. நான் உன்னைப் பற்றியுள்ளேன்; நீ அகத்திலுள்ளாய்; திரமாய் நில், திரசூனியமாகாதே. எல்லா சனங்களும் உன்னை விரும்புக: இராஷ்டிரம் உன்னிடமிருந்து தளர வேண்டாம். உ நீ இங்கு இரு, நீ இங்குமங்கும் அசையாதே: தளராமல் பர்வதம் போலிருக்கவும். இந்திரனே! நீ இங்கு திரமாய் நில்; நீ இங்கு இராஷ்டிரத்தைத் தரி. ௩ திரமான அவியால், திரமான இவனை, இந்திரன் தரித்துள்ளான்; சோமனும் பிரமணஸ்பதியும் இவனுக்கு ஆசிகூறுக. [௯. அஎ. ௧—௩.]

உ௯௧ ஒரு மனம் [அதர்வன் துருவன்]

௧. ஜோதி திரமாகும், புவி திரமாகும். இந்த விசுவமான ஜகம் திரமாகும். இம்மலைகள் திரங்களாகும்; இந்த ஜனங்களின் இராஜா திரனாவான். உ உனக்கு இராஜாவான வருணன் திரமாவானாக. திவ்யமான பிருஹஸ்பதி திரனாவானாக: இந்திரனும் அக்கினியும் உனக்குத் திரமாவானாக. அவர்கள் திரமாய் உனக்கு இராஷ்டிரத்தைத் தரித்திடுக. ௩ நீ திரமாய், சிதறாமல் சத்துருக்களை நாசமாக்கு: உனக்கு எதிரியாய்த் தோன்றுபவர்களை கீழே விழச்செய்: எல்லா திசைகளும் ஒன்று சேர்ந்து, உனக்கு, ஒரு மனமுடனு

1 பலமுள்ளவன்.

உ௬௯ கருத்து—நீ ஒரே தலைவனாவாயாக.

உ௯0 கருத்து—தளராமல் மலைபோலிரு.

ருக. இந்த சபையானது இங்கு உனது திரத்துக்காக பொருந்துக. [சு. அஅ. க—௩.]

உசு௨ மனம் என்வன [அதர்வன்—மந்திரோக்த தேவதை]

க ஸோமனல் யளிக்கப்படும் வீரியமாகி, அன்பு தூண்டிய வளது சிரத்தாலுண்டாகும்—பயனல்—உனது இருதயத்தை நாங்கள் துக்கமுடனுக்குகிறோம். உ நாங்கள் உனது இருதயத்தைத் துன்பமாக்குகிறோம்; நாங்கள் உனது மனத்தை துன்பமாக்குகிறோம்; புகை, காற்றை யநுசரிப்பது போல் உனது மனம் என்னை யநுசரித்திடுக. ௩ எனக்கு மித்திரனும் வருணனும், எனக்கு தேவியான சரஸ்வதியுமாவாளாக; புவியின் நடுவும், அதன் இரண்டு முனைகளும், உன்னை என்னுடன் சேர்த்திடுக. [சு. அக. க—௩]

உசு௩ அம்பு [அதர்வன்—உருத்திரன்]

க உனது அங்கங்களில், இருதயத்தில், ருத்திரன் எய்த அம்பை, இங்கு நாங்கள் உன்னிடமிருந்து தூரமாய் நீக்குகிறோம். உ உனது அங்கங்களில், நூறு நாடிகள் வியாபகங்களாகும்; நாங்கள் உனது இந்த சர்வத்தின் விஷங்களை விலக்குகிறோம். ௩ ருத்திரனே சரம்—எறியும் உனக்கு நமஸ்காரம், குறியான உனது—சரத்துக்கு—நமஸ்காரம்; பறக்கும் பகழிக்கு நமஸ்காரம்: தாக்கிய சரத்துக்கு நமஸ்காரம். [சு. கூ0. க—௩]

உசுச சிகிச்சை [பிருக்வங்கிரஸன்—தேவர்கள்]

க இந்த யவத்தை எட்டு யோகங்களாலும் ஆறு யோகங்களாலும் அவர்கள் உறுதியாய் உழுதார்கள். நான்

உசுக கருத்து—நீ திரமாய் சிதறுமல் சத்துருக்களை நாசமாக்கு.
உசு௨ கருத்து—மனைவியின் மனம் உன்னை யநுசரிக்கட்டும்.
உசு௩ கருத்து—ருத்திரனது அம்புடன் இணங்கு.

அதனால் உன்னுடைய காய நோயை நீக்குகிறேன். உ காற்றுக் கீழ்பக்கம் வீசுகின்றது; கதிரவன் கீழ்பக்கம் ஒளி வீசுகிறான்; இம்மையாகாத—பசு—கீழ்பக்கம் கறக்கிறாள்; உனது நோயும் கீழ்பக்கமாகுக. ௩ சலங்கள் சிகிச்சை யளிப்பவை யாகும்; சலங்கள் நோய் நீக்குபவை யாகும்; சலங்கள் எல்லா நோய்களையும் நீக்கும்; அவை உனக்கு சிகிச்சையை யளித்திடுக. [சூ. ௬௧. க—௩]

உ௬௫ குதிரை [அதர்வன்—வாஜீ]

க குதிரையே[1]! நீ இணைக்கப்படுங்கால் காற்றைப்போல் துரிதமாகவும்; மனோ துரிதமுடன் நீ இந்திரனுடைய தூண்டுதலில் செல். சர்வம் பற்றும் மருத்துக்கள் உன்னை இணைக்கட்டும்; துவஷ்டா உனது பாதங்களில் துரிதத்தை வைத்திடுக. உ குதிரையே! உன்னில் மர்மமாய் வைக்கப்பட்டுள்ள துரிதத்தால் காற்றிலே கருடனில் வியாபகமாகிச் செல்லும் சக்தியால் அசுவமே, பலமுடனாகி சமரில் விடுவித்து போரிலே வெல். ௩ பரியே, உனது காயத்தை வகிர்ந்து, உனது காயம் உனக்கு சுகமும்—எங்களுக்கு—இன்பமும்—அளித்து—ஓடுக. மகத்தாய், துன்பமாகாமல் தரிப்புத் தலைவனை அவன் தன் ஒளியை ஜோதியில் தேவனைப்போல் ஸ்தாபித்திடுக. [சூ. ௬௨. க—௩]

உ௬௬ வந்தனை [சந்தாதி—ருத்திரன்]

க யமனும், மிருத்யுவும், மாசழிப்போனும், நிர்ருதனும், பழுப்பு சர்வனும், வில்லாளனும், சேனைகளுடன் எழும்

1 பிராணனே.

உ௬௪ கருத்து—சலமே சர்வ சிகிச்சை.

உ௬௫ கருத்து—எங்களுக்கு குதிரையால் இன்பமாகவேண்டும்.

எல்லா தேவர்களும், எங்களுடைய வீரர்களை விலக்கு வார்களாக. உ மனத்தால் ஹோமங்களால் சுடரா நெய் யால், வந்தனைக் குரியவர்களான வில்லாளர்களான சர்வ னுக்கும், இராஜாவான பவனுக்கும், நான் வந்தனை யளிக் கிறேன். அவர்கள் விஷமிருபவற்றை எங்களிடமிருந்து தூரம் எடுத்துச் செல்க. ௩ விசுவே தேவர்களே எல் லாம் பற்றும் மருத்துக்களே ! அக்கினி சோமனே விஷம் மிருபவர்களினின்று எங்களைப் பாலனஞ் செய்யுங்கள்; அக்கினி சோமனே புனித பலமுள்ள வருணனே : நாங் கள் வாதன் பர்ஜனியனுடைய நல் நினைவிலாவோமா. [சு சுகூ. க—௩]

உ௬எ வணக்கிறோம் [அதர்வாங்கிரஸன்—ஸரஸ்வதி]

க நாங்கள் உங்களது மனங்களை ஒன்று வளைக்கிறோம்; நாங்கள் உங்களது விரதங்களை சங்கற்பங்களை, ஒன்று வளைக்கிறோம் நாங்கள் விபரீத விரதமுள்ள உங்களை, ஒன்று வளைக்கிறோம். உ நான்—என்—மனத்தால் உங்கள் மனங்களைப் பற்றுகிறேன்; உங்கள் சித்தங்க ளுடன் எனது சித்தத்தை யநுசரியுங்கள், நான் உங்க ளது இருதயங்களை என் வசத்தி லாக்குகிறேன்; என் போக்குப்பற்றி உங்கள் வழிகளுடன் வாருங்கள். ௩ எனக்கு ஜோதியும் புவியும் இழைந்துள்ளன; சரஸ்வதி இழைந்துள்ளாள்; இந்திரனும் அக்கினியும் எனக்கு இழைந்துள்ளார்கள் : சரஸ்வதியே ! இங்கு நாங்கள் வசித்தியாகவேண்டும். [சு. சுச. க—௩]

உ௬௬ கருத்து—நான் எல்லா தேவர்களுடைய நல் நினைவி லாகட்டும்.

உ௬எ கருத்து—விபரீத விரத முள்ளவர்களை வளைத்து விடுங்கள்.

உசுஅ குஷ்டம் [பிருக்வாங்கிரஸன்—வனஸ்பதி. மந்திரோக்த தேவதை]

க. தேவஸ்தானமான அசுவத்தம் இங்கிருந்து மூன்றுவது ஜோதியிலேயுண்டு; அங்கு தேவர்கள் அமுதக் கண்ணுன குஷ்டத்தை கிரகித்தார்கள். உ ஜோதியின் சொர்ண பந்தமுள்ள சொர்ணக் கப்பல் சலனமாயிற்று. அங்கு தேவர்கள் அமுதமலரான குட்டத்தை கிரகித்தார்கள். ங நீ ஒஷதிகளின் கருப்பமாகும். பனிமய—மலைகளின் கருப்பமாகும்; விசுவமான பொருளின் கருப்பமாகும். இவனை எனக்காக நோயினின்று நீக்கு. [சு. கூடு. க—ங]

உசுக துன்பம் நீக்கு [பிருகுதாங்கிரஸன்—க—ங. வானஸ்பத்தியம் ங, ஸொம்யம்]

க. பிருகஸ்பதியால் தூண்டப்பட்டு ஸோமனை அரசனுக உள்ள வெகு பல நூறு தோற்றங்களுடனுகும் ஒஷதிகள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று நீக்குக. உ அவை என்னைச் சாபத் தீமையினின்றும் வருண—பயத்தினின்றும்—யமனின் பாசத்தி னின்றும் தேவர்களுக்கு மாறுன எல்லாக் குறையினின்றும் நீக்குக. ங கண்ணிஞல் கருத்தால் வாக்கால் நாங்கள் உறக்கத்தில் விழிப்பில் ஏதேனும் குற்றம் நாங்கள் செய்திருந்தால் ஸோமனுடன் எங்களுக்கு சுவதாவால் அவற்றைச் சுத்தஞ் செய்க. [சு. கூசு. க—ங.]

உஎ0 ஜயிப்பவன் [அதர்வன்—மித்திர வருணன்]

க. ஜயிப்பவன் யக்ஞமாவான்; ஜயிப்பவன் அக்கினி; ஜயிப்பவன் ஸோமன் ஜயிப்பவன் இந்திரன், நான்

உசுஅ கருத்து—குஷ்டத்தால் நோய் கழி.
உசுக கருத்து—புலன் குற்றம் பிரி.

விசுவமான சேனைகளை ஜயிப்பதற்காக அக்கினி ஹோத்திரிகளான நாங்கள் இந்த அவியால் உபாசனை செய்வோம். உ மித்திரனே! வருணனே! அறிஞர்களே! உங்களுக்குச் சுவதாவாகுக. எங்கள் க்ஷத்திரத்தை இங்கு தேனால் செழுமை யாக்குங்கள், பிரஜையை மிகச் செய்யுங்கள்; நிர்ருதியை வெகுதூரந் துரத்துங்கள்; நாங்கள் செய்த எக்குற்றத்தையும், எங்களிடமிருந்து நீக்குங்கள். ரு நீங்கள் உக்கிரமான இந்த வீரனை யநுசரித்து இன்பமாகுங்கள்; நண்பர்களே! இந்திரனைத் தொடர்ந்து தரியுங்கள்; அவன் கிராமஞ் ஜயிப்பவன். கோஜயிப்பவன், வச்சிரக் கையுள்ளவன்; சத்துரு பலம் ஜயிப்பவன்; சக்தியாலழிப்பவன். [சு. கள. க—ரு.]

உஎக இந்திரன் [அதர்வன்—இந்திரன்]

க இந்திரன் ஜயிக்கட்டும்; அவன் ஜயிக்கப் படாமலாகட்டும்; அரசர்களில் அதி இராஜனாய் அரசுபுரியட்டும்; நீ இங்கு புகழப்படுபவன். போற்றப்படுபவன், பேணப்படுபவன். வணங்கப்படுபவன், அருகப்படுபவனாக நிகழவும். உ இந்திரனே! நீ அதி இராஜன், கீர்த்திவாய்பவன் நீ; நீசனங்களின் அரசன், நீ இந்த தேவ சனங்களின் இராஜனுக்வும்: தேய்வன்னியில் தீர்க்காயுசுடனான க்ஷத்திரம் உனதாருக. ரு இந்திரனே! நீ கீழ்த்திசையின் இராஜா. எதிரியழிக்கும் விருத்திர சம்ஹாரனே! நீ வடதிசையின் இராஜன், எங்கு நதிகள் பாய்கின்றனவோ, அது—வரை—உனது ஜயமாகும்: தெற்கில் விருஷபனான நீ, அவிக்கருகனைச் செல்கிறாய். [சூ. கூஅ. க—ரு]

உஎ0 கருத்து—இந்திரனைத் தொடர்ந்து எதையும் பற்றுங்கள்.
உஎக கருத்து—இந்திரனால் ஜயமடையுங்கள்.

உஎஉ காப்பு [பிருக்வங்கிரசன்வனஸ்பதி ஸோமன், ஸவிதா]

க இந்திரனே! நீ விரிவாயிருப்பதால் நான் உன்னை—யணுகி—துன்பத்தின் முன், உன்னை யழைக்கிறேன்; நான் ஒரேதோற்றனும் பல நாமங்களுள்ளவனும் உக்கிரமாய், திருத்துபவனுயுமுள்ளவனை யழைக்கிறேன். உ எங்களைக் கொல்ல விரும்பி, இன்று எதிரி சேனையினுயுதம், சலனமாவதால் நாங்கள் எங்களைச்சுற்றி முற்றும் இந்திரனின் இருகைகளைச் சாய்க்கிறோம். ந நாங்கள் காப்பவனுன இந்திரனின் இருகைகளை, எங்களைச் சுற்றி முற்றும் சாய்க்கிறோம்; தேவஸவிதாவே! இராஜனுன ஸோமனே; சுவஸ்திக்காக நீ என்னை நல்ல மனத்துடனுக்கு. [சு. கூகூ. க—ந]

உஎந தந்துள்ளான் [கருத்மான்—வனஸ்பதி]

க. தேவர்கள் தந்துள்ளார்கள், சூரியன் தந்துள்ளான்[1] ஜோதி தந்துள்ளான்; புவி தந்துள்ளாள்; மூன்று ஸரஸ்வதிகள் ஒரே சித்தமுடன் விஷத்தூற்றைத் தந்துள்ளார்கள். உ உபஜீகர்களே: பாலைவனத்தில் தேவர்களால் பொழியப்பட்டு தேவர்களால் தூண்டப்படும் உலகத்தால், நீங்கள் இந்த விஷத்தைத் தூற்றுங்கள். ந. நீ அசுரர்களின் பெண் நீயே தேவர்களின் சகோதரி நீ சோதியினின்று தோன்றி புவியினின்று தோன்றி நீ விஷத்தை இரஸமற்று செய்துள்ளாய். [சு. கOO. க—ந]

உஎச வீரியம் [சேபப் பிரதத்ன காமோதர்வாங்கிரசன் பிரமணஸ்பதி]

க. நீவர்ஷிக்கவும். விம்மவும். விரியவும். விருத்தியாகவும்,

---

1 விஷ சிகிச்சையை.

உஎஉ கருத்து—தூய மனம் வேண்டும்.

உஎந கருத்து—விஷம் விலக்கு

உனது அங்கம், அங்கமங்கமாய் ஓங்குக; அதனால் ஸ்திரீயை ஜயஞ்செய். உ. எதனால் பலமற்றவனை பலமுள்ளவர்களாய் அவர்கள் செய்கிறார்களோ, எதனால் நோயுள்ளவனைத் தூண்டுகிறார்களோ; அதனால் பிரமணஸ்பதியே! அவன் அங்கத்தை வில்லைப்போல், வலிமையுடனாக்கு. ௩ நான் உனது அங்கத்தை வில்லில் நாணைப்போல், வலிமை யாக்குகிறேன்; அரிணம் பெண் மானைப்போல் நீ சதா தளர்ச்சி யன்னியில் ஏறு. [௬. ௧0௧. ௧—௩]

உ௭௫ உன் மனம் [அபிஸம்மனஸ்காமோ ஜமதக்கினி—அசுவினிகள்.]

௧. அசுவினிகளே இக்குதிரை ஒன்று வந்து ஒன்று விசைவதுபோல உனது மனம் எனக்கு ஒன்று இசைந்து வருக. உ நான் உனது மனத்தை பரிமன்னன் புரவியைப் போல இழுக்கிறேன். பெருங் காற்றால் பதறும் புல்லைப்போல் என்னில் உனது மனம் இணங்குக. ௩. நான் பகனுடைய கைகளால் துரிதமாயும் அஞ்சனமாயும் இனிமையாயும் இலாமிச்சையாயும் இணக்கமுமாக சாதனத்தை வகிக்கிறேன். [௬. ௧0உ. ௧—௩]

உ௭௬ பந்தம் [உச்சோனன்—இந்திராக்கினி உத வெகு பல தேவர்கள்]

௧. பிருஹஸ்பதி கயிற்றைச் செய்க; ஸவிதா உங்களுக்கு கயிற்றைச் செய்க; மித்திரன் அரியமான் கயிற்றை, பகனும் அசுவினிகளும் கயிற்றைச் செய்க. உ நான் முதல் பந்தனஞ்செய்கிறேன், நான் முடிவை நான் நடுக்களை பந்தனஞ்செய்கிறேன். இந்திரன் அவர்களைப் பாசத்

உ௭௪ கருத்து—நீ ஆண்மையுடனாகை வேண்டும்,
உ௭௫ கருத்து—என்னில் உன் மனம் இணங்கட்டும்.

தால் சூழ்ந்துள்ளான் அக்கினியே! நீ அவர்களை பாசத்தால் பந்தனஞ் செய். சேனைகளில் தங்கள் கொடிகளை உயர்த்தி சமருக்குச் சேரும் அங்குள்ளவர்களை, இந்திரன் பாசத்தால் சூழ்ந்துள்ளான்; அக்கினியே நீ அவர்களை ஒன்று கட்டு. [சூ. கOங. க—ங]

உளஎ எதிரி பந்தம் [பிரசோனன்—இந்திராக்கினி உத வெகு பல தேவதைகள்]

க. பாசத்தால் பொருந்தும் பாசத்தால் பிணைத்து நாங்கள் பகைவர்களைப் பந்தஞ் செய்கிறோம்; அவர்களின் பிராணன் அபானங்களை, சீவனுல் சீவர்களை நான் சேதித்துள்ளேன். உ. இந்திரனால் தவமுடன் தீட்சணமாகும் இந்த பாசத்தை நான் செய்துள்ளேன்; அக்கினியே இங்குள்ள எமது எதிரிகளை நீ பந்தஞ் செய். ங. இந்திரனும் அக்கினியும் இராஜா சோமன் என்னும் நண்பனோடு அவர்களை கட்டுக; இந்திரன் மருத்துக்களுடன் எங்களது எதிரிகளுக்கு பந்தத்தைச் செய்க. [சூ. கOச. க—ங]

உளஅ இருமல் [உன்மோசனன்—காசம்]

க. மனம் மனச் சின்னங்களுடன் துரிதமாய் பறப்பது போல, இருமலே மனத்தின் துரிதவேக மநு சரித்து நீ பறந்து விடு உ. அதி கூரிய அம்பு வேகமாய் பறப்பது போல, இருமலே! நீ புவியின் எல்லை யநுசரித்து பறந்து விடு. ங. சூரியனுடைய இரசிமி துரிதமாய் பறப்பதுபோல, இருமலே நீ கடலின் பிரவாஹ மநுசரித்துப் பறந்துவிடு. [சூ. கOரு. க—ங]

உளசு கருத்து—நீ சத்துருக்களைச் சூழ்ந்து கொல்லு.
உளஎ கருத்து—நான் சத்துரு சீவன்களை சேதித்து விடுவேன்.
உளஅ கருத்து—இருமல் என்னும் மனோ அலையை நீக்கு:

உஎகூ வீடு [பிரமோசனன்—துர்வாசாலை]

க. உனது வரும் வழியில், போகும் வழியில், மலரான துருவம் ஏறுக; அங்கு சல ஊற்றுக் கிளம்புக. கமலம் மிகுந்த குளம் கிளம்புக. உ இது கீழே பாயும் சலத்தின் வழி; சமுத்திர ஸ்தானம், குளத்தின் நடுவே நம்முடைய வீடுகளுண்டு. உனது முகங்களை திருப்பிக் கொள். ந வீடே; உன்னை பனிப் போர்வையால் நாங்கள் சூழ்கிறோம்; எங்களுக்குக் குளம்போல் நீ குளிர்ச்சி செய். அக்கினி சிகிச்சையைச் செய்க. [சு. கoசு. க—ந]

உஅo ஜித விசுவன் [சந்தாதி—விசுவஜித்தன்]

க. விசுவஞ்ஜயிப்பவனே; விடுவிப்பவனுக்கு என்னைச் சேர்ப்பி: விடுவிப்பவனே! எங்களது சர்வமான இரு கால்களையும் எங்கள் நாற்கால்களையும் எங்களது செல்வத்தையும் இரட்சி. உ விடுவிப்பவனே; விசுவஞ் ஜயிப்பவனுக்கு என்னைச் சேர்ப்பி; விசுவஞ் ஜயிப்பனே! எங்களது சர்வமான இருகால்களையும் எங்கள் நாற்கால்களையும் எங்கள் செல்வத்தையும் இரட்சி. ந விசுவஞ் ஜயிப்பவனே என்னை மங்களத்துக்குச் சேர்ப்பி. மங்களமே எங்களது சர்வமான இருகால்களை எங்கள் நாற்கால்களையும் எங்கள் செல்வத்தையும் இரட்சி. ச மங்களமே! என்னை விசுவம் பற்றுபவனில் சேர்ப்பி; விசுவம் பற்றுபவனே! எங்களது சர்வமான இருகால்களையும், எங்கள் நாற்கால்களையும் எங்கள் செல்வத்தையும் இரட்சி [சு கoஎ க—ச]

உஅக மேதை [சௌனகன்—கங மேதை ச அக்கினி]

க. மேதையே![1] நீ எங்களுக்கு முதன்மையாய், பசுக்க

1 ஞானம்.

உஎகூ. கருத்து—அனலபாயமுண்டு. புனல் சாதகம் பற்று.

ளுடன், குதிரைகளோடு சூரியனின் கதிர்களுடன் வா. நீ எங்களுக்கு யக்ஞாருகன். உ பிரம பூரணமாகி, பிராமணனால் துரிதமாகி, ரிஷிகளால் துதிக்கப்பட்டு, பிரமசாரிகளால் பாலனமான, மேதையை நான் தேவரட்சணைக்கு முதன்மையா யமைக்கிறேன். ௩ ரிபுக்கள் அறியும் மேதையை, அசுரர்கள் அறியும் மேதையை, ரிஷிகள் அறியும் மேலான மேதையை, நாங்கள் என்னில் நுழையச் செய்கிறோம். ௪ மேதை மிகுந்து பொருள் செய்யும் ரிஷிகள் அறியும் மேதையால், அக்கினியே! மேதை மிகுபவனாக என்னை இன்று செய். ரு மேதையை மாலையில், மேதையை காலையில், மேதையைப் பகலில், மேதையை சூரிய இரசிமிகளில், சொல்லால், நாங்கள் எங்களில் நுழையச் செய்கிறோம். [சூ க0அ. க—ரு]

உஅஉ பிப்பலீ [அதர்வன்—மந்திரோக்த பிப்பலீ பேஷஜும்]

க. பிப்பலீ![1] வெட்டுப்—புண்ணுக்கு மருந்தாகும்; அதி ஆழப்புண்ணுக்கும் சிகிச்சையாகும். தேவர்கள் அதைப் பக்குவஞ் செய்துள்ளார்கள்; அது சீவனுக்குப் போதுமானது. உ பிறப்பினின்று புலனுகுங்கால் பிப்பலீ பரஸ்பரம் சொல்லிக் கொள்வதாவது நாம் எவனை சீவனுடன் சேர்கிறோமோ அப்புருடன் துன்பமாவதில்லை. ௩ அசுரர்கள் உன்னைக் கென்றூர்கள். தேவர்கள் உன்னை மறுபடியும் உயரத் தூக்குகிறூர்கள்; நீ வாத கிருதத்துக்கு[2] மருந்தாகும்; அப்படியே நீ புண்ணுக்கும் மருந்தாகும் [சூ க0கூ க—௩]

---

1 ஒரு ஔஷதத்தின் பெயர் 2 ஒரு நோவுக்கு

உஅக கருத்து. மேதையைப் பற்று.

உஅஉ கருத்து. ஔஷத்தால் நோய் நீங்கு

உஅக மகன் [அதர்வன்—அக்கினி]

க. பழையவனே! நீ யக்ஞங்களில் போற்றுவதற்கருகன். பழைய புதிய ஹோதாவாய் நீ உட்காருகிறாய்; அக்கினியே, நீ உனது தேகத்தைப் பூரணஞ் செய்து எங்களில் சௌபாக்கியத்தை யளி. உ ஜ்யேஷ்டாக்கினியில், யமனுடைய இரு விடுவிப்பவர்களில் சனனமாகுபவனை மூலபர்ஹணத்தினின்று[1] காக்கவும்: நூறு சரத்துக்களான தீர்க்காயுசுக்கு, அவனை எல்லாக் கஷ்டங்களினின்று அவன் நீக்கட்டும். ங புலியின் தினத்தில்[2] வீரன் பிறந்துள்ளான்; நட்சத்திரனது மகன் நல்ல சூரனாய் சனனமாயுள்ளான். அவன் ஓங்கி தந்தையைக் கொல்லற்க. தன்னைத்தோற்றுவித்த தாயையுந் துன்பஞ்செய்யற்க. [சு ககύ. க—ங]

உஅச உன்மத்தன் [அதர்வன்—அக்கினி]

க. அக்கினியே! நீ எனக்கு, இங்கு பந்தமாகி அடக்கப்பட்டு புலம்பும் இப்புருஷனை விடுவி; பிறகு அவன் வெறியினின்று விலகுங்கால் உனக்கு பாகத்தைச் செய்வான். உ உன்மனம் ஆத்திரமுடனானால் உனக்கு, அதை அக்கினி அமைதி செய்க; அறியும் நான் நீ உன்மத்தம் ஆகாமலிருக்க மருந்தைச் செய்கிறேன். ங தேவ பாவத்தினின்றாகும் உனமத்தத்தினின்றும், இராட்சதர்களின் உன்மத்தத்தினின்றும், அறியும் நான் அவன் உன்மத்தம் நீங்க மருந்தைச் செய்கிறேன். ச அப்ஸரஸர்கள் மறுபடியும் உனக்களித்திடுக; இந்திரன் மறுபடியும் பகன் மறுபடியும் அளித்திடுக; நீ உன்மத்த மாகாமலிருக்க விசுவேதேவர்கள் உனக்களித்திடுக. [சு. ககo க—ங]

---

1 ஒரு நஞ்சுக்கொடியினின்று 2 வீரர் வீரம் புலனுக்குந் தினத்திலே

உஅக கருத்து. உங்கள் மக்கள் வீரர்களாவார்களாக.

உஅச கருத்து. உன்மத்த மொழி.

உ௮௫ விடுதலையாக்கு [அதர்வன்—அக்கினி]

க அக்கினியே! இவன் அவர்களின் பெரியவனைக் கொல்லற்க. நிர்மூலத்தினின்று அவனைப் பாலனஞ் செய். நீ அறிந்து, பற்றுபவரது பாசங்களை பிரித்து விடு. விசுவே தேவர்கள் உங்களுக்கு அநுமதித்திடுக. உ அக்கினியே! மூவர்களை, கட்டப்பட்டுள்ள மூன்று பாசங்களை தகர்த்தெறியும் அறியும் நீ, பற்றுபவர்களது பாசங்களை பிரித்துவிடு. தந்தை தாய் மகன் அனைவரையும் விடுதலையாக்கு. ௩ ஒவ்வொரு அங்கத்திலும், பந்தமாகி பந்தஞ் செய்யப்பட்ட பரிவிருக்தனுடைய[1] பாசங்களை பிரித்துவிடு. அவை பிரிப்பதர்க்கானவை, பூஷணனே! கருச் சிதைப்பவனில் கஷ்டங்களை கழித்து விடு. [சூ. ககஉ. க—௩]

உ௮சூ பறிப்பு [அதர்வன்—பூஷணன்]

க தேவர்கள் அந்தத் தீமையை திருதனில் துடைத்தார்கள்; திருதன்[2] அதை மானிடர்களில் துடைத்தான்; அதனால் பற்று—பறிப்பு உன்னைப் பற்றினால் பிரமத்தால் தேவர்கள் அதனை உன்னிடமிருந்து நீக்கட்டும். உ புன்மையே! புகைகளையும் பிரகாசங்களையும் பிரவேசி. மப்புக்களில் மூடுபனிகளில் சென்று விடு. நதிகளின் நுரைகள் வழியாய் மறைந்துவிடு. பூஷணனே! கருச் சிதைப்பவனில் கயத்தை கஷ்டத்தைத் துடைத்து விடு. ௩ திருதனால் துடைக்கப்பட்டுள்ள மானிடர்களின் புன்மைகள் கஉ வகையாய் வைக்கப்பட்டுள்ளன; அதனால்

1 இளையவன் விவாஹமாகி மணமாகாத மூத்த சகோதரனது.

2 தாய், தந்தை, மகன்,

பறிப்பு உன்னை யணுகினால், பிரமத்தால் தேவர்கள் உனக்கு அதை யழித்திடுக. [௬. ௧௧௫. ௧—௩]

உ௮௭ ஆதித்தியர்களே [பிரமன்—விசுவேதேவர்கள்]

௧ தேவர்களே! திவ்யர்களே நாங்கள் தேவகோபஞ் செய்யும் எதைச் செய்திருந்தாலும் அதனாலாகும் துன்பத்தினின்றும், ஆதித்தியர்களே! ருதத்தின் ருதத்தால் எங்களை விடுதலை செய்யுங்கள். ௨ ஆதித்தியர்களே! யக்ஞார்கர்களே யக்ஞஞ் சுமக்கும் நீங்கள் யக்ஞ பூரணமாக்க விரும்பி பூர்த்தியாகாமலுள்ள எங்களை ருதத்தின் ருதத்தால் இங்கு விடுதலை செய்யுங்கள். ௩ தேவர்களே! யஜமானர்களான நாங்கள் விருப்பன்னியில் புஷ்டிமிகும் சாதனத்துடன் நெய்களைப் பொழிந்து யக்ஞத்தை உங்களுக்குப் பூர்த்தியாக்க விரும்பி பூர்த்திசெய்ய முடியாமலுள்ளோம். [௬. ௧௧௪. ௧—௩]

உ௮௮ பாவம் [பிரமன்—விசுவேதேவர்கள்]

௧ தெரிந்தோ தெரியாமலோ நாங்கள் பாபஞ் செய்திருந்தால் விசுவேதேவர்களே! நீங்கள் இணைந்து அப்பாபத்தினின்றும் எங்களை விடுதலையாக்குங்கள். ௨ தூக்கத்திலோ விழிப்பிலோ, நான் பாபஞ் செய்திருந்தால், இருப்பதும் இருக்கப்போவதும் அப் பாபத்தினின்றும் என்னை கட்டுக் கம்பத்தினின்று போல் விடுதலை செய்க. ௩ கம்பத்தினின்று விடுதலையானவன்போல், வியர்வையுள்ளவன் ஸ்னானஞ் செய்து மலத்தினின்று நீங்குவது போல், பவித்திரத்தால் புனிதமாகும் நெய்போல் எல்

உ௮௬ கருத்து—பறிப்புப் பிரி,

உ௮௭ கருத்து. குற்றத்தினின்று நீங்குங்கள்.

லாம் என்னைப் பாவத்தினின்றும் பிரித்திடுக. [சூ. ௧௧௫. ௧—௩]

உ௮௧ வைவஸ்வதன் [ஜாதிகாயனம் — விவஸ்வான்]

௧ உழுபவர்கள், அறிவால் பூர்வத்தில் கெல்லி அன்னத்தைக்கண்டு யமச் சேர்க்கையை செய்வதுபோல் வைவஸ்வத இராஜனுக்கு நானும் அதனையே செய்தளிக்கிறேன்! எங்களுக்கு உணவு யக்ஞாருகமாயும் இனிமையாயுமாகுக. உ வைவஸ்வதன் எங்களுக்கு விவாகத்தைச் செய்க, தாயினிடமிருந்து தோன்றிய எங்களுக்கு வந்த பாவத்தையும் கோபத்தில் எங்கள் தந்தை செய்த பாவத்தையும் நீக்கி தேன் பாகமுள்ள அவன் எங்களைத் தேனுடன் சேர்ப்பான். ௩ எங்கள் தாயினிடமிருந்தோ, எங்கள் தந்தையினிடமிருந்தோ, சகோதரனிடமிருந்தோ, மகனிடமிருந்தோ, சித்தத்திலிருந்தோ, இந்தப் பாவம் எங்களுக்கு வந்திருந்தால், அவை அனைத்தும், எங்களில் குவியும் பிதுருக்களின் கோபமும் மங்களங்களாகுக. [சூ. ௧௧௬. ௧—௩]

உ௮௦ கடன் [அநிருணகாம கௌசிகன்—அக்கினி]

௧. கடன் வாங்கும் எதை நான் திருப்பி யளிக்காமல், புசிக்கிறேனோ, எமனுடைய எந்த பலியினால் நான் சலனமாகிறேனோ, அக்கினியே! அதனால் நான் கடனன்னியிலாகுக. நீ எல்லாப் பாசங்களைத் தகர்ப்பதற்கு யறிவாய். உ இங்கு இருப்பதனால் நாங்கள் திருப்பி யளிக்கிறோம்: சீவிக்கும் நாங்கள் சீவர்களுக்கு இந்தக் கடனை யளிக்கிறோம். அக்கினியே! நான் கடன் வாங்கி எத்தானியத்தைத் தின்னேனோ அதனால் நான் கடனன்னியி

உ௮அ' கருத்து—விடுதலை செய்யுங்கள்.

லாகட்டும். ௩ இங்கு கடனன்னியில், அங்கு கடனின்னியில் மூன்ருவதுலகத்தில் நாங்கள் கடனன்னியிலாக வேண்டும்; நாங்கள் கடனன்னியில் தேவர்கள் பிதுருக்கள் செல்லும் உலகங்களில் வழிகளில் வசிக்கட்டும். [௩. ௧௧௭. ௧—௩.]

உ௧௧ அப்சரசர்கள் [அங்கிருணகாம கௌசிகன்—அக்கினி]

௧. காயங்களின் வழியைப் பற்ற விரும்பி குற்றங்களை எங்கள் கைகளால் செய்திருந்தாலும், உக்கிரஞ் ஜயித்து உக்கிரங் காண்பவர்களான இரு அப்சரஸர்கள் எங்களுடைய அக்கடனை இன்று தீர்ப்பார்களாக. உ உக்கிரமாய் பார்ப்பவனே! இராஷ்டிரந் தரிப்பவனே! நீங்கள், காய்களில் நிகழ்ந்த குற்றங்களை மன்னியுங்கள்; கடனின்று கடனை எங்களிடமிருந்து பெற விரும்பும் எவரும் கயிற்றுடன் யமனுலகத்தில் எங்களிடம் வராமலிருப்பாராக ௩ நான் எவனுக்குக் கடன்பட்டுள்ளேனே எவனதுமனைவியை அணுகுகிறேனே எவனிடம் யாசகத்துக்குச் செல்லுகிறேனே—அவர்கள் என்னிடம் அதிகமாய் பேசாமலிருக்கட்டும்; தேவபத்தினி அப்ஸரஸர்களான நீங்கள் கவனியுங்கள். [௩. ௧௧௮. ௧—௩.]

உ௧உ வைசுவாநரன் [அங்கிருணகாம கௌசிகன்—அக்கினி]

௧. காய் ஆடாமல் நான் கடன் பட்டாலும், திருப்பித் தர எண்ணுமல் வாக்குறுதி செய்தாலும், எங்களுடைய உயரிய அதிபலனுன வைசுவாநரன் நற்செய லுலகத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்க. உ தேவதைகளுக்கு கடனிருந்தால் நான் அதை வைசுவாநரனுக்குத் தெரியச்

உ௧௦ கருத்து—கடன் கழிந்த வாழ்வே வாழ்வு.

உ௧௧ கருத்து—கடன் பட்டால் கொடுத்துத்தானகவேண்டும்.

செய்கிறேன்; இந்தப் பாசங்களை யெல்லாம் தகர்த்தெறிய அவன் அறிவான்; இனி நாங்கள் பக்குவத்துடன் சேர்ந்து ஒன்று பொருந்துவோமாக. ௩ நான் வாக்குறுதிக்கு, ஆசைக்கு, மாறாய் விரைந்து, அறியாமல் மனத்தால் யாசித்து எக்குற்றஞ் செய்தாலும், நான் அவற்றை நீக்குகிறேன்; புனிதஞ் செய்யும் வைசுவாநரன் என்னைப் புனிதம் செய்க. [சூ. ௧௧௯. ௧—௩]

உ௧௩ நற்செயலுலகம் [கௌசிகன்—மந்திரோக்த தேவதை]

௧. நாங்கள் வானத்தையும் புவியையும் ஜோதியையும் தாயையும் தந்தையையும் இம்சை செய்திருந்தால், இந்த காருஹபத்யாக்கினி அக்குற்றத்தினின்று—நற்செயவுலகத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்க. ௨ தாயான தரணியும், நாங்கள் தோன்றும் அதிதியும், சகோதரனான வானமும், எங்களை அபவாதத்தினின்று—நீக்குவார்களாக. எங்களுடைய பிதாவான ஜோதி, பிதாவுக்குரிய குற்றத்தினின்று நீக்கி—எங்களுக்கு மங்கள மாவானாக; நான் எனது பந்துக்களிடஞ் சென்றுள்ளதால்—அவர்களுடைய—உலகத்தினின்று விழாமலாவேனாக. ௩ எங்கு நல்ல இருதயமுள்ளவர்கள், நற்செயல் செய்பவர்கள், தங்களது காய நோய்களை நீக்கி, இன்பமாயுள்ளார்களோ—எச்—சுவர்க்கத்தில் அங்கஈனமற்று கேடன்னியிலுள்ளார்களோ, அங்கு நாங்கள் பிதாக்களையும் புத்திரர்களையும் பார்க்கவேண்டும். [சூ. ௧௨௦. ௧—௩.]

உ௧௪ சுகிருதம்—உலகம் [கௌசிகன்—மந்திரோக்தன்]

௧. உயர்வாயும் தாழ்வாயுமுள்ள வருணனுடைய பாசங்களை அவிழ்ப்பவனை நீ எங்களிடமிருந்து, அவற்றை

உ௧௨ கருத்து—உன் குற்றத்தை நீயே நீக்கு.
உ௧௩ கருத்து—அபவாதம் நீங்குங்கள்.

நீக்கு: தீமையையும் துட்டக் கனவையும் எங்களிட மிருந்து நீக்கு; அப்பால் நாங்கள் நற்செயலுலகத்துக் குச் செல்வோமாக. ௨ நீ கட்டையிலோ கயிற்றிலோ கட்டப்பட்டிருந்தாலும்; புவியிலோ மொழியிலோ கட் டப்பட்டிருந்தாலும் இந்த காருகபத்திய அக்கினி அக் கஷ்டத்தினின்று — நற்செய லுலகத்துக்கு உன்னை அழைத்துச் செல்லும். ௩ விடுவிப்பவர்கள் என்னும் பெயர்களுள்ள இரு மங்களங்களான நட்சத்திரங்கள் உதயமாயுள்ளன; இங்கு அவர்கள் அமுதப் பொருளை யளித்திடுக; கட்டவிழ்ப்பவன் முன் செல்க. ௪ நீ எங் குஞ்செல்லு; உலகத்தைச் செய்; கட்டுக்களினின்று கட் டப்பட்டுள்ளவனை நீ விடுதலை செய்க; மூலஸ்தானத்தி னின்று விழுந்து இளஞ் சிசுவைப்போல எல்லா வழிகளி லும் நீ வசி. அனலே! [சு. ௧௨௧. ௧—௪]

உ௬௫ விசுவகர்மன் [பிருகு—விசுவ காமன்]

௧ நான் அறிந்து இந்த பாகத்தை உனக்களிக்கிறேன்; விசுவகர்மனே! ருதத்தின் முதல் ஜனனே; அது எங்க ளால் மூப்புக்கப்பால ளிக்கப்பட்டுள்ளது: நாங்கள் ஒருமையுடன் அறுகாத இழை யநுசரித்துக் கடப்போம். ௨ எவர்கள் வழியினால் பித்ருசேர்க்கையை யளித் துள்ளார்களோ அந்தச் சிலர்கள் இந்த விசாலமான இழையைக் கடந்து செல்லுகிறார்கள்; உறவினர்களற்றும் இவர்களில் சிலர் அளிக்கச் சக்தியுள்ளவர்களாகி இங்கு அளித்தாலும் கொடுத்தாலும் இதுவே சுவர்க்கமாகும். ௩ நீங்கள் இருவர்களும் இதை யநுசரித்துப் பற்றுங் கள்; நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமையுடன் பற்றுங்கள்; சிரத்தையுள்ளவர்கள் இந்த உலகத்தை யநுசரிக்கிறார்கள்.

உ௬௪ கருத்து—அடிமையை நீ விடுதலை யாக்கு.

உங்களுடைய பக்குவம் அக்கினியில் யனுகூலமாகும்; தம்பதியே அதைக் காக்க நீங்கள் ஒன்று குவியுங்கள். ச தவத்தால் மனத்தால் மலரும் பெரிய யக்ஞத்தில்—அதன்—ஒரே மூலமான—நான் ஏறுகிறேன்; அக்கினியே! அழைக்கப்படும் நாங்கள், மூப்புக்கப்பால் மூன்றுவது நிலயத்தில் இணைந்த இன்பத்தில், இன்பமாக வேண்டும். ரு நான் இந்த ருசியாயும் சுத்தமாயும் யக்ஞாருகர்களான பெண்களை, தனித் தனியாய் பிராமணர்களின் கைகளில், அமரச் செய்கிறேன்; மருத்துக்களுடனுன இந்திரன், நான் எந்த விருப்பத்துடன் இதை உங்களுக்கு அபிஷேகஞ் செய்கிறேனே, இங்கு அதை அவன் அளிப்பானாக. [கூ. கஉஉ. க—ரு]

உகூ பிதுருக்களே! [பிருகு—விசுவேதேவர்கள்]

க சகவாசிகளே ஜாதவேதஸன் எங்களுக்குச் சுமக்கும் இச் செல்வத்தை, உங்களுக்கு, நான் அளிக்கிறேன்; யஜமானன் சுவஸ்தியை யநுசரிக்கிறான்; நீங்கள் அவனைப் பெரிய பரத்தில் அறிந்து கொள்ளுங்கள். உ பரம நிலயத்தில் நீங்கள் அவனை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; திவ்ய சகவாசிகளே! அங்கு அவனது உலகத்தையறியுங்கள்; யஜமானன் சுவஸ்தியை யநுசரிக்கிறான், யக்ஞபூரணத்தாலான இன்பத்தை அவனுக்கு நீங்கள் செய்யுங்கள். ரு தேவர்களே! பிதுருக்களே! பிதுருக்களே! தேவர்களே! நான் யார்? அவன் நான் தான். ச அவனுன நான்—பக்குவமாக்குகிறேன். அவனுன—நான்—அளிக்கிறேன். அவனுன—நான்—யஜிக்கிறேன் அவனுன—நான்—அளித்ததினின்றும் பிரியாமலாகட்டும். ரு இராஜாவே! பெரிய நிலயத்தில் திடமாய் நில்; இது அங்கே

உகரு கருத்து—மூப்புக் கப்பாலும் இன்பம் வேண்டும்.

திடமாய் நின்றிடுக; இராஜனே! நாங்கள் அளித்ததை அறிந்து கொள்; தேவனே! நீ நல்ல மனத்துடனுகவும். [சு. கஉ௩. க—௫.]

உகஎ நிர்ருதி [நிர்ருத்யபஸரண காமோதர்வன்—மந்திரோக்த உததிவ்யாபோ தேவதைகள்]

க ஜோதியினின்று இப்போது பெரிய வானத்தினின்று, சலதுளி இரஸத்துடன் என்னில் விழுந்துள்ளது; இந்திரனின் பலத்துடன் பாலோடு, அக்கினியே! நான் சந்தங்களுடன் யக்ஞங்களோடு நற்செயலின் செயலோடு சேர்க. உ மரத்தினின்று விழுந்தால் அது பழமாகும்; வானத்தினின்று விழுந்தால் அது வாயுவாகும்: எனது காயத்தின் எந்த பாகத்தில் என் உடையின் எப்பாகத்தில் அது பரிசமாகுமோ அந்த—அசுசியான—நிர்ருதியை சலங்கள் அப்பாற் படுத்துக. ௩ அது சுகந்தமான அஞ்சனம். அது ஐசுவரியம்; பொன், பலம் புனிதஞ் செய்வதாகும், எங்களைச் சுற்றி புனிதங்கள் எங்கும் பரவியுள்ளன; நிர்ருதியும் அராதியும் எங்களை அணுகாமலாகுக. [சு. கஉ௪. க—௩]

உகஅ போர் இரதம் [அதர்வன்—வனஸ்பதி]

க வனஸ்பதியே! நீ திடகாயத்துடனுகவும்; நல்ல வீரனுகவும்: விருத்தி செய்பவனுய் எங்கள் நண்பனுகவும்; நீ பசுக்களுடன் பந்தஞ் செய்யப்பட்டுள்ளாய்: நீ பருமனுகவும்: உன்னை ஏறுபவன் ஜயிப்பவையைச் செய்வானுக. உ ஜோதியினின்று புவியினினின்று அதன் சக்தி குவிக்கப்பட்டுள்ளது: வனஸ்பதிகளினின்று அதன் வலிமை இங்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது; சலங்களின்

உகசு கருத்து—அவனே நான்.

உகஎ கருத்து—அசுசி நீங்குங்கள்.

சக்திக்கு பசுக்களால் அது கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது, இந்திரனின் வச்சிராயுதமான இரதத்தை நீ அவியால் யஜி. ௩ நீ இந்திர சக்தி, மருத்துமுகம் மித்திர கருப்பம், வருண நாதம்: தேவ இரதமே! இந்த எங்களுடைய அவியளிப்பை யநுபவித்து அவிகளைக் கிரகி. [சூ. கஉ௫ க—௩]

உகக துந்துபி [அதர்வன்—வனஸ்பதி துந்துபி]

க ஜோதிக்கும் புவிக்கும் நீ முழங்கு: அவர்கள் உனக்கு வியாபகமான சீவர்களை ஜயித்திடுக: துந்துபியே! நீ இந்திரனுடன் தேவர்களோடு இணைந்து, வெகு தூரத்திர்க்கப்பால் எங்கள் எதிரிகளைத் துரத்து. உ நீ முழங்கு; நீ எங்களுக்கு வலிமை வன்மையை யளி: கஷ்டங்களைக் கழித்து நீ எங்கும் கர்ச்சி. துந்துபியே! நீ துன்பத்தை இங்கிருந்து துரத்து: நீ இந்திரனுடைய முட்டி: நீ திடமாகவும். ௩ அங்குள்ள அவர்களை வெல்க. இவர்கள் இங்கு ஜயித்திடுக: துந்துபி தெளிவாயும் தீர்க்கமாயும் முழங்குக: குதிரைச் சிறகுகளுள்ள எங்களது வீரர்கள் ஒன்று பறப்பார்களாக: இந்திரனே! எங்களுடைய இரத புருடர்கள் ஜயிப்பார்களாக. [சூ. கஉசூ. க—௩]

௬00 யக்ஷ்மம் [பிருக்வங்கிரஸன்—வனஸ்பதி உதயட்சம நாசன தேவதை]

க. வனஸ்பதியே! வித்ரதத்தின்[1] சிகப்பு பலாசத்தின்[2] விசல்பகத்தின்[3] எத் துண்டையும், ஒஷதியே! நீ விட்டு விடாதே. உ பலாசமே! இரு முஷ்கங்களில் இரு கட்

1 பிளவை- 2 சிதைவு. 3 குஷ்டம்.

உகஅ கருத்து—இரதத்தால் நீங்கள் ஜயத்தைப் பற்றுங்கள்.

உகக கருத்து. துந்துபியை முழக்கஞ் செய்.

சங்களில் [1] மறைந்துள்ள பரிகாரத்தை நான் அறிவேன்; அதன் பெயர் சீபுத்துரு [2] வாகும். ௩ அங்கங்களின் விசல்பகத்தை செவிகளின், கண்களின்—விசல்பகத்தை, வித்ரதத்தை, இருதயநோயை நான் வெளியிலாக்குகிறேன்; நாங்கள் அறியாமலுள்ள அந்த யக்ஷ்மத்தை நீசமாக்கி நீக்குகிறோம். [சூ. கஉஎ. க—௩.]

௯0௧ மங்களம் [அதர்வாங்கன்—நட்சத்திரங்களின் இராஜா சந்திரன் ஸோமன் சகதூமன்]

க. நட்சத்திரங்கள் சகதூமனை[3] தங்கள் இராஜாவாகச் செய்து, அவனில் மங்களமான தினத்தை யளித்து இது அவனது இராஷ்டிரமாகுக! என மொழிந்தன. உ நடுப் பகலில் எங்களுக்கு மங்கள தினமாகுக, மாலையில் எங்களுக்கு மங்கள தினமாகுக; தினங்களின் காலையில் எங்களுக்கு மங்களதினமாகுக; எங்களுக்கு இரவு மங்களதினமாகுக. ௩ இராஜாவான சகதூமனே! இரவு பகல்களுக்கு நட்சத்திரங்களுக்கு சூரிய சந்திரன்களினின்று, எங்களுக்கு மங்கள தினத்தைச் செய். ச சகதூமனே! நட்சத்திர இராஜாவே! எங்களுக்கு மாலையிலும் இரவிலும் பகலிலும், மங்களமான தினத்தைச் செய்துள்ள உனக்கு சதா வணக்கமாகுக. [சூ. கஉஅ. ச—ச.]

௯0௨ சம்சயன் [அதர்வாங்கிரஸபகன்]

க. சம்சபத்தின் [4]பகத்துடன், நண்பனுன இந்திரனேடு, இணைந்து நான் செல்வஞ் செய்து கொள்கிறேன்; அராதி

---

1 கக்கங்கள். 2 ஒரு வனஸ்பதியின் பெயராயிருக்கலாம், 3 தனது சக்தியால் அந்நியர்களை அலறச் செய்பவனை. 4 செல்வத்தின் சின்னப் பெயர்

௯00 கருத்து—நோய் நீங்கு.

௯0௧ கருத்து—சக்தியுள்ளவனே அரசனுவான்.

கள் தூரம் ஓடுக. ௨ பலத்துடன் எந்த பகத்தால் மரங்களை ஜயித்தாயோ, அதனால் என்னைச் செல்வனாய்ச் செய். அராதிகள் தூரமோடுக. ௩ எந்தப் பார்வை யில்லாத பொருள் தலைகீழாகி மரங்களில் ஸ்தாபிதமாயுள்ளதோ, அதனால் என்னைச் செல்வனாகச் செய்; அராதிகள் தூரமோடுக. [சூ. கஉகூ. க—௩]

௩0௩ எனக்கு [அதர்வாங்கிரசன்—ஸ்மரன்]

௧. இரதன் ஜயிப்பவர்களும் இரதன் ஜயிப்புச் சேர்பவர்களுமான அப்ஸரஸர்களுடைய ஞாபகமே[1] இது வாகும்: தேவர்களே நினைவைத் தூண்டுங்கள்; அங்குள்ள மனிதன்—எனக்குத் தாபமுடனாவானாக. ௨ அங்குள்ள—மனிதன்—என்னை ஸ்மரிப்பானாக; பிரியமுள்ளவனாகையால் அவன் என்னை ஸ்மரிப்பானாக; தேவர்களே! ஸ்மரணையைத் தூண்டுங்கள். அங்குள்ள மனிதன் எனக்குத் தாபமுடனாவானாக. ௩ அங்குள்ளவன் என்னை ஸ்மரிக்கவும்; நான் சதா அவனை ஸ்மரிக்காமலாகவும், தேவர்களே! அவனுக்கு ஸ்மரணையைத் தூண்டுங்கள்: அங்குள்ள மனிதன் எனக்குத் தாபமுடனாவானாக. ௪ மருத்துக்களே! அவனை உன் மத்தனாக்குங்கள்; வானமே! அவனை உன் மத்தனாக்கு; அக்கினியே! அவனை உன் மத்தனாக்கு; அங்குள்ளவன் எனக்குத் தாபமுடனாகுக. [சூ. க௩0. க—௪]

௩0௪ ஸ்மரவண [அதர் வாங்கிரசஸன்—ஸ்மரன்]

௧. சிரத்தினின்று கீழே கால்களினின்று கீழே உனது ஆசைகளை கீழே நான் இழுக்கிறேன்; தேவர்களே!

[1] காமமே

௩0௨ கருத்து—என்னைச் செல்வனாய் செய்.
௩0௩ கருத்து—வசியம் விரும்பல்.

ஸ்மரணையைத் தூண்டுங்கள்; அங்குள்ளவன் எனக்குத் தாபமுடனுவானுக. உ அநுமதியே! இதற்கு அநுமதி; சங்கற்பமே! இதை இணக்கமாக்கு! தேவர்களே! ஸ்மரணையைத் தூண்டுங்கள். அங்குள்ளவன்[1] எனக்குத் தாபமுடனுவானுக. ௩ நீ மூன்று யோஜனைகள் ஐந்து யோஜனைகள், குதிரையின் ஒருதி-னேட்டம் நீ யோடினுலும் அப்பால் திரும்பி வந்து விடுவாய் நீ எங்களுடைய மக்கட்களின் தந்தையாவாய். [கூ. க௩க. க—௩]

௬0௫ எரி புருஷன் [அதர்வாங்கிரஸன்—ஸ்மரன்]

க ஆசையுடன் அணைந்து அதிகமாய் எரியும் எந்த ஸ்மரணையை சலங்களினகத்தில் தேவர்கள் பொழிந்தார்களோ அதை நான் வருணனுடைய தருமத்தால் உனக்குத் தாபமுடனுக்குகிறேன். உ ஆசையுடன்............ சலங்களினகத்தில் விசுவேதேவர்கள் பொழிந்தார்களோ ....தாபமுடனுக்குகிறேன். ௩ ஆசையுடன்............ சலங்களினகத்தில் இந்திராணி..............தாபமுடனுக்குகிறேன். ச ஆசையுடன்........சலங்களினகத்தில் இந்திரனும் அக்கினியும்........தாபமுடனுக்குகிறேன். ரு ஆசையுடன்........சலங்களினகத்தில் மித்திரனும் வருணனும்........ ....தாபமுடனுக்குகிறேன். [கூ. க௩உ. க—௩]

௬0கூ கச்சை [அகஸ்தியன்—மேகலை]

க இந்தக் கச்சையை கட்டுந் தேவனுல் அதை ஒன்று கட்டுபவனுல், எங்களுக்கு அதைச் சேர்ப்பவனுல் எந்த தேவனுடைய ஆக்ஞையால் நாங்கள் சலனமாகிறோமோ அவன் அக்கரையைத் தேடுக. அவன் எங்களை விடுதலை

---

1 என்னை விரும்பி வெகு தூரத்திலுள்ளவன்.

௬0ச கருத்து—புருஷனின் ஞாபகம்.

௬0௫ கருத்து—மனைவி துக்கம்.

செய்க. உ கச்சையே[1] நீ பற்றப்படுகிறுய்! போற்றப் படுகிறுய்: நீ ரிஷிகளினுயுதமாகும். விரதத்தின் பூர்வத் தைப் புசித்து—வீரப்—பகைவனை—யழிப்பவனுகவும். க நான் மிருத்யுவின் பிரம்மசாரி யாகையால், நான் யமனுக்கு வாழ்க்கையினின்று ஒரு புருஷனை நாடி நான் அவனை பிரமத்தால் தவத்தால் உழைப்பால் இக் கச்சை யுடன் கட்டுகிறேன். ச கச்சையே! நீ சிரத்தையின் பெண், தவத்தால் தோன்று பவள். பொருள்களைச் செய்யும் ரிஷிகளின் சகோதரி; நீ எனக்கு அறிவை யும் ஞானத்தையு மளி; இன்னும் தவத்தையும் இந்திர திடத்தையுமளி. ரு கச்சையே! பொருள்கள் செய்யும் பழைய ரிஷிகள் கட்டிய நீ தீர்க்காயுசுக்காக என்னைச் சூழ்க, [சு. கசுசு. க—ரு]

கoஎ வச்சிராயுதம் [சுக்கிரன்—மந்திரோக்தம்—வச்சிரம்]

க இந்த வச்சிராயுதம் ருதத்தை திருப்தி செய்க; அவ னது இராஷ்டிரத்தை அது அழித்திடுக; அவனது சீவனை சிதைத்திடுக; சக்திபதி விருத்திரனைப் போல அது அவ னது கண்டங்களை யறுத்து பிடரிகளைப் பிளந்திடுக. உ உத்தமர்களினின்றும் அவற்றைக் கீழேயாக்கு; மறைந் துள்ள அவன் புவிக்குப் புறத்தில் நகராமலாவானுக. வச்சி ராயுதத்தால் வீழ்த்தப்பட்டு அவன் கீழே சாய்க. ங நீ துன்பஞ் செய்பவனைத் தேடு: துன்பஞ் செய்பவனைத் துடை; வச்சிராயுதமே! துன்பஞ் செய்பவனது சிரத் தைக் சாய்த்து விழச்செய். [சு. கஙச. க—ங.]

1 கச்சை அரைஞாண்.

கoசு கருத்து—ஒரு காரியத்தில் ஜயமாக நீங்கள் அதற்குக்கச்சை கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். எனக்கு அறிவும் ஞானமும்வேண்டும்.
கoஎ கருத்து—வச்சிராயுதத்தால் துன்பஞ்செய்பவனது தலையை வீழ்த்து.

௯௦அ விழுங்குகிறோம் [சுக்கிரன்—மந்திரோக்த வச்சிரன்]

௧ நான் எதைப் புசிக்கிறேனோ அதனால் பலத்தைச் சம்பாதிக்கிறேன். சசிபதி விருத்திரனைப்போல அங்குள்ளவனது தோள்களை துண்டம் துண்டம் செய்து நான் இப்படி வச்சிராயுதத்தைப் பற்றுகிறேன். ௨ நான் பருகுவதை நான் பருகுகிறேன்; அனைத்தையும் பருகும் கடல்போல்; அங்குள்ளவனுடைப் பிராணத்தைப் பருகி அவனை நாங்கள் நன்கு பருகுகிறோம். ௩ அனைத்தையும் கடல்போல நான் விழுங்குவதை நன்கு விழுங்குகிறேன்: அந்த மனிதனின் பிராணனை விழுங்கி நாங்கள் அவனைப் பூரணமாய் விழுங்குகிறோம். [சு. ௧௩௫. ௧—௩.]

௯௦௧ கேசம் [கேசவர்த்தன காம வீத ஹவ்ய அதர்வன்—வனஸ்பதி]

௧ ஒஷதியே! தேவியான நீ திவ்யமான தரணியில் தோன்றியுள்ளாய்; நிதத்னியே![1] உன்னைக் கேசங்களின் திடத்துக்காகக் கெல்லுகிறேன். ௨ பழையவற்றை பல முடனுக்கு; புலனுகாதவற்றைப் புலனுக்கு; புலனுன வற்றை நீளமாக்கு. ௩ உனது கேசம் உதிருமி—டத்திலும்—மூலத்துடன் நீங்குமி—டத்திலும்—நான் விசுவ சிகிச்சையான செடியுடன் நனைக்கிறேன். [சு. ௧௩௬. ௧—௩.]

௯௧௦ ரோமம் வளர [கேசவர்த்தன காம வீதஹவ்ய அதர்வன்—வனஸ்பதி]

௧ கேசம் ஓங்க தனது குமாரிக்கு ஜமதக்கினி கெல்லிய ஒஷதியை அசிதனின் வீடுகளினின்று வீத ஹவ்யன்

1 கீழே படருபவளே.

௯௦அ கருத்து—நான் அனைத்தையும் விழுங்குகிறேன்.

௯௦௧ கருத்து—கேசம் ஓங்குக.

கொண்டுவந்துள்ளான். உ அவை கையால் அளக்கப் படும்—நீளமுள்ளவை; அவை நீண்ட கையால் அளக் கப்படும்—நெடுமையுள்ளவை; நாணல்களைப்போல உனது சிரத்தினின்று கருங்கேசங்கள் வளர்க. ௩ மூலங்களை திடமாக்கு; முனைகளை நீட்டு; நடுவை நெடுமையாக்கு. நாணல்களைப்போல கருங்கேசங்கள் உனது சிரத்தி னின்று வளர்க. [சூ. கந௭. கந—.]

௲கக ஆண்மையகற்று [கலீபகர்து காம அதர்வன்—வனஸ்பதி]

க ஔஷதியே! நீசெடி கொடிகளில் அதி உத்தமன் என்பது பிரசித்தம்; நீ எனக்குச் சிரோ பூஷணந்தரிக்கும் இப்புருஷனை[1] ஆண்மையற்றுச் செய். உ சிரோபூஷணந் தரிக்கும் அவனை ஆண்மையற்றுச் செய்; அப்படியே குரீ ரந் தரிப்பவனுய்ச்செய்; அப்பால் இந்திரன் அவனுடைய இரண்டு அண்டங்களையும் கற்களால் உடைத்திடுக. ௩ பேடனே! நான் உன்னை பேடனுக்கியுள்ளேன்; அண்ணகனே! நான் உன்னை அண்ணமாக்கியுளேன். இரஸ மற்றவனே! நான் உன்னை இரஸ சூனியமாக்கியுள்ளேன்: நாங்கள் அவனுடைய சிரத்தில் குரீரத்தையும் வைத்துள் ளோம். ச உனது வீரியம் நிற்கும் தேவச் செயலான உனது இரு நாடிகளை அங்குள்ள அண்ட கோசங்களின் மேல் நான் கட்டையால் உடைத்தெறிகிறேன். ரு அங் குள்ள அண்டகோசங்களின் மேல் உனது மர்மாங்கத்தை ஸ்திரீகள் பாய்பின்ன சிலையால் புற்களைப் பிளப்பதுபோல துண்டமாக்குகிறேன். [சூ. கந௮. க—ரு]

---

1 விபசாரனை.

௲கO கருத்து—உனது கேசங்கள் வளர்க.

௲கக கருத்து—விபசாரனுக்குத் தண்டனை.

௯௧௨ காதல் [அதர்வன்—வனஸ்பதி]

௧ நியஸ்திகையான நீ வளர்ந்துள்ளாய்: நீ எனது சௌபாக்கியஞ் செய்பவள்; உனது மேற்கிளைகள் நூறாகும்; மூன்று முப்பது உனது கீழ் கிளைகள்; இந்த ஆயிரம் இலையுள்ள—ஒஷதியால்—உனது இருதயத்தை உலரச் செய்கிறேன். ௨ என்னில் உனது இருதயம் காய்க; அப்பால் உனது வாய் வாடுக நீ என்னை விரும்பி உலர்ந்துவிடு; நீ வறண்ட வாயுடன் சலனமாகவும். ௩ இணைப்பவள் இன்பம் எழுப்புபவள் நீ. பழுப்புள்ளவளே; கல்யாணியே நீ எங்களைப் பிரேரிதஞ் செய்; அங்குள்ள பெண்ணையும் என்னையும் நீ ஒன்றுசேர்: எங்களைச் சமான இருதயமாக்கு. ௪ சலம் பருகாதவனது வாய் காய்ந்துவிடுவதுபோல் என்னை நீ காதலித்துக் காய்ந்துவிடு. அப்பால் உலரும் வாயுடன் நீ சலனமாகவும். ௫ கீரி பாம்பைத் துண்டமாக்கி மறுபடியும் ஒன்று சேர்ப்பதுபோல் அப்படி வீரியம் மிகும்—ஒஷதியே காமத்துக்குப் பிரிந்தவனை நீ ஒன்று கூட்டு. [௬. ௧௩௯.௧—௫]

௯௧௩ பாலர்களே! [அதர்வன்—பிரம்மணஸ்பதி மந்திரோக்த தந்தௌ]

௧ கீழ் வளர்ந்த இரு புலிகள்[1] தாயையும் தந்தையையும் புசிக்க விரும்புகின்றன; பிரமணஸ்பதியே! ஜாதவேதஸனே! அந்த இரு பற்களை மங்களமாக்குங்கள். ௨ நீங்கள் அரிசியைப் புசியுங்கள்; நீங்கள் யவத்தைப் புசியுங்கள்; அப்பால் உளுந்து பிறகு எள்ளைப் புசியுங்கள். இரத்தினச் சேமிப்புக்கு இதுவே உங்களுக்கு வைக்கப் பட்டுள்ள பாகமாகும்: இரு பற்களே! தாயையும் தந்தை

---

1 இரு பற்களுள்ள பாலன்.

௯௧௨ கருத்து—என்னில் உனது இருதயங் காய்க.

யையுந் துன்பஞ் செய்யாதேயுங்கள். ௩ இனிமையாய் இணைந்துள்ள இரு பற்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை சுமங்களமான பற்களாகும்; பற்களே உங்கள் காயத்தின் உக்கிரபாகம்—எது உண்டோ அது வேறு எங்கோ சென்றுவிடுக. தாயையும் தந்தையையும் துன்பஞ்செய்யாதேயுங்கள். [சூ. கசo. க—௩]

௬கச கர்ணவேதம் [விசுவாமித்திரன்—அசுவினிகள்]

க வாயு அவர்களை ஒன்று சேர்க்கட்டும்: துவஷ்டா புஷ்டிக்காகத் துணை புரியட்டும்; இந்திரன் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கட்டும்: ருத்திரன் அவர்களது விருத்தியைக் கவனிக்கட்டும். உ சிகப்புக் கத்தியினுல் அவர்களுடைய—இரு செவிகளில் நீ ஜோடியைச் செய்யவும்; அசுவினிகள் சின்னத்தைச் செய்துள்ளார்கள்; பிரஜையால் அது பெருகட்டும். ௩ தேவர்களும் மனிதர்களும் செய்வது போல அசுவினிகளே ஆயிரம் வகையான செழுமைக்கு நீங்கள் சின்னத்தைச் செய்யுங்கள். [சூ. கசக. க—௩]

௬கரு அக்ஷயம் [விசுவாமித்திரன்—வாயு]

க யவமே! நீ உயரமெழு: உனது சொந்த மஹிமையினுல் நீ வெகு பலவாகவும், நீ எல்லாப் பாண்டங்களையும் பாழாக்கவும். ஜோதியினுயுதம் உன்னை யழிக்காமலாகுக. உ செவியுறும் திவ்ய யவமான உன்னை நாங்கள் அழைக்குங்கால் நீ அங்கே ஜோதியைப்போல் உச்சமாய் எழுந்திரு. நீ கடலைப்போல அக்ஷயமா யிரு. ௩ உன்னருகிலுள்ளவர்கள் அக்ஷயமா யிருக்கட்டும்; உன் கூட்டங்களும் அக்ஷயமா யிருக்கட்டும்: உன்னை யளிப்பவர்களும் அக்ஷயமா யிருக்கட்டும்: உன்னைப் புசிப்பவர்களும் அக்ஷயமா யிருக்கட்டும். [சூ. கசஉ. க—௩]

சு-வது காண்டம் முற்றிற்று.

௬.கக—௪௬.௬

௬.கசு ஆத்மா [பிரம்ம வர்சஸ் காம அதர்வணன்—ஆத்மா]

க தியானத்தால் மொழியினுதியை செலுத்துபவர்கள் அல்லது மனத்தால் ருதங்களைச் மொழிபவர்கள் மூன்றாவதான பிரமத்தால் பெருகி துரீயத்தால் பசுவின் பெயரை யறிகிறார்கள். உ மகனாய் அவன் தந்தையை யறிகிறான்; அவன் தனது தாயை—யறிகிறான்; அவன் மகனாகிறான்; அவன் மறுபடியும செல்வவானாகிறான்; அவன் ஜோதியை வானத்தை அவன் சுவர்க்கத்தைச் சூழ்கிறான்; அவன் இந்த சர்வமுமாகிறான்; அவன் இங்கு இருக்க வந்தான். [எ. க. க—உ]

௬.கஎ அதர்வணன் [பிரம்ம வர்சஸ் காம அதர்வணன்—ஆத்மா]

க தேவ பந்துவாயும், தாயின் கருப்பமாயும், பிதாவின் பிராணனாயும் இளைஞனாயும், மனத்தால் இந்த யக்ஞத்தை யறிபவனுமான தந்தை அதர்வாணனை[1] நீ எங்களுக்கு இங்கு அறிவி, நீ இங்கு—அவனை விளக்கிக் கூறு. [எ. உ. க.]

௬.கஅ [அதர்வணன்—ஆத்மா]

க ஒளிமயமான அவன் இந்த விசேஷ உருவத்தால் வீரச்செயல்களை சனனமாக்கி விரிவுக்கு விரியும் வழியாயுள்ளான்; அவன் ஆதரிக்கும் இனிய உச்சியைப் பற்றச்

---

1 அனல் மிகும் ஆத்மாவை.

௬.கக - ௬.கரு கருத்து—யவதானியம் புசிப்பது நித்திய ஆரோக்கியத்துக்கு வழி.

௬.கசு கருத்து—ஆத்மா தந்தை ஆத்மா தாய் ஆத்மா மகன்.

௬.கஎ கருத்து—ஆத்மாவை அறி.

சென்றான்: அவன் தன் தேகத்தால் தன் தேகத்தைச் செலுத்தினான். [எ. க. க.]

௩கக வாயு [அதர்வணன்—வாயு]

க வாயுவே! ஸ்வாஹாதனே! உனது ஒன்று பத்துக்களுடன், இரண்டு இருபதுகளால், எங்கள் விருப்பத்துக்கு நன்கு சேரும்—சக்திகளுடனான மூன்று முப்பதுகளோடு நீ[1] சுமந்து செலுத்துகிறாய் நீ இங்கு அவற்றை விடுதலையாக்கு. [எ. ச. க]

௩உ௦ யக்ஞம் அதர்வணன்—ஆத்மா]

க தேவர்கள் யக்ஞத்தால் யக்ஞத்தை யஜித்தார்கள்; அவை முதல் தர்மங்களாகும்; அந்த மஹிமைகள், பூர்வமான சாத்தியர்களான தேவர்களுள்ள உயரிய உலகத்தை யணுகிற்று. உ யக்ஞம் தோன்றிற்று; அது தோற்றுவிக்கப்பட்டது; அது மறுபடியும் வளர்ந்தது; அது தேவர்களின் அதிபதியாயிற்று. அது எங்களுக்கு திரவியத்தை யளித்திடுக. ௩ எங்கு தேவர்கள் அவியால் தேவர்களை, அமுதமனத்தால் அமுதர்களை யஜித்தார்களோ அந்த பரம நிலயத்தில் நாங்கள் இன்பமுடனாகவேண்டும். நாங்கள் அதை சூரியனது உதயத்தில் பார்க்கவேண்டும். ச தேவர்கள் யக்ஞத்தைபுருஷனை அவியால் விசால—ஞ்செய்தது ஒரு செயல். விஹவ்ய — மனத்தால் — அவர்கள் செய்த—வேறு யக்ஞ—மொன்றுண்டு. முன் சொன்னதைவிட அதிசக்தி சேர்வது பின் கூறிய யக்ஞம். ரு மயங்குந்தேவர்கள் நாயாலும் பற்

1 பிராணனே!

௩கஅ - ௩கக கருத்து—ஆத்மா சக்தியால் எதையுஞ் செய்யலாம்

பல வகையாய் கோக்களின் அங்கங்களாலும் யுஜித்தார்கள்; இந்த யக்ஞத்தை மனத்தா லறிபவனே நீ இங்கு எங்களுக்கு அறிவி: நீ இங்கு பேசுவாயோ. [எ. ரு. க—ரு]

கஉக அதிதி [அதர்வணன்—அதிதி]

க அதிதி ஜோதி: அதிதி வானம்; அதிதி அன்னை: அதிதி அச்சன்: அதிதி மகன்: விசுவேதேவர்கள் அதிதி; பஞ்சசனங்கள் அதிதி: சனனமாயுள்ளது அதிதி: சனனமாகப்போவதும் அதிதி: உ சுவிரதங்களின் சிறந்த தாயுமாயும், ருதத்தின் பத்தினியாயும், துரித திடமுள்ளவளாயும், தேய்வில்லாதவளாயும், விசால விரிவுள்ளவளாயும், நல் நெறி செலுத்தி நற்சுக மளிப்பவளுமான, அதிதியை, நாங்கள் துணைக்கழைக்கிறோம். ங நன்கு காக்கும் புவியாயும், நிகரில்லாத ஜோதியாயும், நற்சுகமளிப்பவளாயும், தேவர்களின் நல்ல துடுப்புடனுகும் பொசியாத கப்பலாயும், புன்மையற்று, நற்பாதை காட்டும் அதிதியில் சுவஸ்திக்காக நாங்கள் ஏறுவோம். ச வலிமையின் உதயத்தில் மேன்மையான அதிதி நாமமுள்ள அன்னையை மொழியால் நாங்கள் போற்றுகிறோம்: விரிவான வானம் அவளது அங்கம்; அவள் எங்களுக்கு முக்காப்பு இரட்சையை யளிப்பாளாக. [எ. சு. க—ச]

கஉஉ ஆதித்தியர்கள் [அதர்வணன்—அதிதி]

க நான் திதி மக்களுடைய, அதிதியினுடைய இம்சையாகாத பெரிய தேவர்களுடைய துணையை போற்றுகிறேன். ஏனெனில் அவர்களது ஆட்சி ஆழத்திலே அகாத

கஉ0 கருத்து—மனோ யக்ஞமே மேலான யக்ஞமாகும்.

கஉக கருத்து—கடல் கடந்து காப்புடனுகுங்கள்.

மாகும்; வணக்கத்தில்[1] அவர்களுக்கு —நிகராய்— வெறு எவர்களுமில்லை. [எ. எ. க.]

கூஉக பிருஹஸ்பதி [உபரிப்பிரவன்—பிருஹஸ்பதி]

க நீ மேன்மையினின்று அதி மேன்மைக்குச் செல்லு: பிருஹஸ்பதி உன் முன் செல்பவனுகுக: பிறகு இவனை எல்லா வீரர்களுடன் எதிரிகளினின்று தூரமாய் புவியின் பரந்த—ஸ்தானத்தில்—ஸ்தாபனஞ் செய். [எ. அ. க.]

கூஉச துதி [உபரிபப்பிரவன்—பூஷணன்]

க பூஷணன் பாதைகளின் பெரிய பாதையில், சோதியின் பெரிய பாதையில், புவியின் பெரிய பாதையில் பிறந்துள்ளான்; அவன் அறிபவனுய் இங்கு மங்கும், பிரியமான இரு சபைகளுக்குஞ் செல்லுகிறுன். உ பூஷணன் இவ்வெல்லா ஸ்தானங்களையும் நன்கு அறிகிருன்; அச்சம் அதிகம் நீங்கும்—வழியால்— அவன் எங்களை அழைத்துச் செல்வான்: அவன் ஜோதி வீசுபவன்; சுவஸ்தி யளிப்பவன்; சர்வ வீரனை அவன் சகலமறிந்து சாயாமல் முன் செல்க. ந பூஷணனே! நாங்கள் உன் விரதத்தில் சதா வெதனையற்றாக வேண்டும்: நாங்கள் இங்கு உன்னைத் துதிப்பவர்களா யிருக்கிறோம். ச பூஷணன் தூரத்தினின்று தனது வலது கையை ஸ்தாபிப்பானுக: அவன் எங்களுக்கு இழந்ததை மறுபடியும் இசைத்திடுக. இழந்ததோடு நாங்கள் இணைந்திடுக. [எ. கூ. க—ச.]

கூஉரு சரஸ்வதி [சௌனகன்—ஸரஸ்வதி]

க ஸரஸ்வதியே! எந்த உனது சாசுவதமாயும், சுக

---

1 வணக்கமடைபவர்களே.

கூஉஉ கருத்து—ஆதித்தியர்கள் பெரியவர்கள்.

கூஉக கருத்து— குருவின் உதவியால் பரந்த ஸ்தானத்தைப் பற்று.

கூஉச கருத்து—பூஷணனை புஷ்டியுடன் கலந்து பெருகுங்கள்.

மளிப்பதாயும் சுசிந்தனையாயும் சுஅழைப்பாயும், சுதான மாயுமுள்ள ஸ்தனத்தால் சகல சிறந்த—பொருள்களைச் —செழுமை செய்கிறயோ, அதை நாங்கள் பருகும் வண் ணஞ் செய். [எ. ௧௦. ௧.]

௧௨௬ தேவியே [சௌனகன்—ஸரஸ்வதி]

௧ தேவர்களின் திவ்யமான இந்த விசுவமலங்கரிக்கும் உனது விரிந்த—ஸ்தனம் அசனி[1] துஜம்—போலாகும்; தேவனே! மின்னலால் எங்களது தானியத்தை மாய்க் காதே; சூரியனுடைய இரசிமிகளாலும் அதைச் சாய்க் காதே. [எ. ௧௧. ௧.]

௧௨௭ சபையும் சமிதையும் [சௌனகன்—௧: சபை. ௨—௩ ஸரஸ்வதி]

௧ பிரஜாபதியின் இரு பெண்களான சபையும் சமிதை யும் பரஸ்பரஞ் சேர்ந்து என்னைப் பாலனஞ் செய்வார்க ளாக. என்னோடு ஒன்று சேர்பவன் எனக்கு உதவிபுரிக: பிதுருக்களே! நான் ஒன்று சேர்பவர்களில் சுவையுள் ளதைச் சொல்க. ௨ சபையே! நாங்கள் உன் பெயரை யறிவோம்; உன் நாமம் சூனியசேதமாகும்[2]: உனது சபாசதர்கள் எவர்களானாலும் அவர்கள் என்னுடன் ஒன்று சேர்ந்து செல்க. ௩ இங்கு, சேர்ந்து உட்காரு பவர்களின் விக்ஞானத்தை வலிமையை நான் கிரகிக்கி றேன்; இந்திரனே! இந்த ஸர்வமான சபையின் செல்வந் தரிப்பவனாக என்னைச் செய். ௪ சென்றுள்ள உங்க ளது மனத்தை, இங்கோ, எங்கோ பந்தமான உங்கள்

---

1 இடி முழக்கம், 2அழிவில்லாதவன்.

௧௨௫ கருத்து—சரஸ்வதியால் துணையுள்ளவனாகவும்.

௧௨௬ கருத்து—தானியங் குவி.

—மனத்தை—நாங்கள் இங்கு வரச் செய்கிறோம்; என்னில் உங்களது மனம் மகிழ்ந்திடுக. [எ. கஉ க]

நஉஅ பகை நாசம் [த்விஷோ வர்சோ ஹர்க்து காம அதர்வன் ஸோமன்]

க உதயசூரியன் நட்சத்திரங்களின் தேஜசுகளை தனக்கே சேர்த்துக்கொள்வதுபோல், என்னை வெறுக்கும் ஸ்திரீ புருஷர்களின் சக்தியை நானே சேர்த்துக்கொள்ளுகிறேன். உ நான் வருவதைப் பார்க்கும் எல்லாப் பகைவர்களின் பலத்தை, உறங்குபவர்களின்—உறுதியை—உதய சூரியன்போல் எங்களை வெறுப்பவனின்—வன்மையை நான் பற்றுகிறேன். [எ. கங]

நஉக சவிதா [அதர்வணன்—சவிதா]

க கவியின் கல்வியாயும், உள்ளது உதயஞ் செய்பவனையும், இரத்தினம் அளிப்பவனையும், பிரிய நினைப்பாயும் வானம் ஜோதியின் ஜனகனையுமுள்ள, இத்தேவனை நான் துதிக்கிறேன். உ அவனது ஒளி உயர்ந்ததாகும்; அவனுடைய பிரபை பிரசவத்தில் பிரகாசமுடனோங்கும். பொன் கையுள்ள அவன் கிருபையால் ஜோதியை செய்துள்ளான். ந தேவனே! நீ முதல் பிதாவுக்கு உச்சியையும் விசாலத்தையும் உதயஞ் செய்ததால், எங்களுக்கும் அப்படியே ஸவிதாவே! தினந்தோறும் வெகுபல பசுக்களையும், பெரும் பொருள்களையும் புலனுக்கு. ச இல்லற தேவன்இதமான ஸவிதா, பிதுருக்களுக்கு ஆயுட்களை ஆற்றலை ஐசுவரியத்தை யளித்திடுக: அவன்ஸோமனைப் பருகுவானுக; அது அவனை யக்ஞத்தில் இன்பமாக்குக: அவன்

நஉஎ கருத்து—சபையோடு சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்து.

நஉஅ கருத்து—நான் எங்களை வெறுப்பவனது வன்மையை பற்றுகிறேன்.

தர்மத்தில், திரியும் எவனுஞ் செல்லுகிறான். [எ. கச ச—எ]

கக0 கண்வன் [பிருகு—ஸவிதா]

க ஸவிதாவே! ஸத்திய மெழுப்புவளாயும் அதி அதிசய முள்ளவளாயும் எல்லாச் சிறந்த—பொருள்களையுமுள்ள இந்த—உனது—ஸுமதியை நான் பற்றுகிறேன், கண்வனை காளே, ஆயிரந் தாரைகளோடு செழிப்புடனுள்ள அவனது இப்பசுவை பகனுக்காக கறந்துள்ளான். [எ. கரு.]

ககக பிரஹஸ்பதியே! [பிருகு—ஸவிதா]

க பிரஹஸ்பதியே! இவனைப் பெருகச் செய்; ஸவிதாவே! இவனைப் பெரிய ஸௌபாக்கியத்துக்கு பிரகாசமுடனுக்கு; இவன் கூர்மையா யிருந்தாலும் இன்னும் இவனைக் கூர்மையாக்கு; எல்லா தேவர்களும் இவனை அநுசரித்து இன்பமர்கட்டும். [எ. கசு. க.]

ககஉ பிரார்த்தனை [பிருகு—தாதா ஸவிதா]

க தாத்ரு எங்களுக்குத் திரவியத்தை யளித்திடுக. சகத்தின் தலைவனை அவன் ஈசனுயிருப்பதால் பூரணத்துடன் எங்களுக் களிப்பானாக. உ தாத்ருவானவன் தன்னை நாடுபவனுக்கு அழியாத அதிக வயதை யளிப்பானாக; நாங்கள் விசுவ செல்வமளிக்கும் தேவனின் சுமதியை

கஉக கருத்து—ஸவிதாவிலே எல்லா சனங்களும் சாய்ந்துள்ளார்கள்.

கக0 கருத்து—அறிஞன் செல்வத்துக்காகச் சவிதாவைக் கறப்பான்.

ககக கருத்து—சவிதா என்னும் சோதியான அறிவால் எச்செயலிலும் செழிப்புடனுகுங்கள்.

யடையவேண்டும் ௩ பிரஜை விரும்பும் கிரஹஸ்தனுக்கு அவனது வீட்டில் விரும்பும் எல்லாப் பொருள்களையும் தாத்ரு அளிப்பானாக. அவனுக்கு தேவர்கள், எல்லா தேவர்களும் அதிதியுடன் சேர்ந்து அமுதத்தைச் சுற்றி னுஞ் செய்க. ௪ தாத்ரு இராதி ஸவிதா இதை இனிமையுடன் அனுபவிப்பார்களாக: பிரஜாபதி நிதிபதியான அக்கினி—இதை யளிப்பார்களாக; துவஷ்டா, விஷ்ணு, பிரஜையுடன் இன்பமான யஜமானனுக்கு செல்வத்தை யளிப்பார்களாக. [௭. ௧௭.]

௧௩௩ மழை [அதர்வணன்—பிருதிவி பர்ஜன்யன்]

௧ புவியே! நீ வெடி; ஜோதியின் இம் மேகத்தை பிள; தாத்ருவே! ஈசனை நீ எங்களுக்காக ஜோதி சலத்தின் சருமத் துருத்தியை, அவிழ்த்து விடு. ௨ சூடு சூடாக்குவதில்லை, சீதம் சேதிப்பதில்லை, துரிதத் திவலைகளுள்ள புவி பிளக்கட்டும்; சலங்கள் நெய்யாகப் பாயும். எங்கு ஸோமனுண்டோ அங்கு சதா மங்களமுண்டு. [௭. ௧௮. ௧—௨]

௧௩௪ பிரஜை [பிரம்மன்—பிரஜாபதி]

௧ பிரஜாபதி இந்தப் பிரஜைகளை சனனஞ் செய்கிறான்; தாத்ரு சுமனமுடனாகி—அவர்களுக்கு—அளித்திடுக—ஏனெனில் அவர்கள்—ஒரே மூலமுள்ளவர்கள், ஒரே மனமுள்ளவர்கள், ஒரே யறிவுள்ளவர்கள், புஷ்டிபதி என்னில் புஷ்டியை யளிப்பானாக. [௭. ௧௯. ௧]

---

௧௩௨ கருத்து—மூலகாரணம் பற்றி மேலுக்குச்செல்லு.

௧௩௩ கருத்து—சலங்கள் நெய்யாகப் பாயும்.

௧௩௪ கருத்து—ஒரே மனமுள்ளவர்களானால் தாத்ரு உங்களுக்களிப்பான்.

கூ௩௫ அநுமதி [அதர்வணன்—அநுமதி தேவதை]

க அநுமதி தேவர்களில் இன்று எங்கள் யக்ஞத்தை யனுமதித்திடுக அக்கினி போற்றும் எனக்கு அவி சுமப்பவனுவானுக. உ அநுமதியே! நீ இதை யனுமதி: எங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்; அளிக்கும் அவியை கிரகி. தேவியே! பிரஜையை யளி. ௩ அவன் செல்வச் செழிப்பையும் அழியாப் பிரஜையையும், அனுமதிக்கு அனுமதித்திடுக: நாங்கள் அவனுடைய கோபத்திலாக வேண்டாம்; நாங்கள் அவனுடைய சுகமளிக்கும் சுமதியிலாக வேண்டும். ச நன்கு செலுத்தும் அநுமதியே! உனது பெயர் சுலபமா யழைப்பதற்காகும், அநுமதமாகும். நீ நல்ல தலைவி, நல்ல தானி: அதனுல் எங்கள் யக்ஞத்தைப் பூரணமாக்கு: எல்லாச் சிறப்பின் ஸம்பன்னியே! சுபகையே, சுவீரர்களுடன் செல்வத்தை எங்களுக்கு அளி. ௫ நாங்கள் நல்ல நிலமுடனுவதர்க்கு, நல்ல வீரமுடனுவதர்க்கு, நலமுடன் தோன்றும் இந்த யக்ஞத்தை அனுமதி யணுகியுள்ளாள்; ஏனெனில் அவளது நல்லறிவு மங்களமாகும்; தேவ கோபியான அவள் இந்த அவியைக் காத்திடுக. சு எது நிற்பதோ, எது அசைவதோ, சேதனமாகும் இந்த அனைத்தும் அநுமதியாயுள்ளாள்; தேவியே அப்படிப்பட்ட உனது சுமதியில் நாங்களாகவேண்டும்: அநுமதியே எங்களை யநுமதி. [எ. உ0. க—சு]

கூ௩சு ஒரே அதிதி [பிரமன்—ஆத்மா]

க நீங்கள் எல்லீரும் சொல்லால் ஒருங்கு சேர்ந்து ஜோதியின் தலைவனைச் சேருங்கள்; அவன் சனங்களின்

---

௩௩௫ கருத்து—அநுமதி அவனும் அவளுமாவாள்.

அதி பெரிய ஒரே அதிதியாவான். பழையவன் புதியதை வியாபகஞ் செய்துள்ளான்; அந்த ஒருவனையே வெகு பல வழிகள்[1] சேர்க்கும். [எ. உக—க.]

கசுஎ ஜோதி [பிரம்மன்—மந்திரோக்த விரத்னம்]

க விசால தர்மத்தில் ஜோதியாகி கவிகளின் அறிவான இந்த ஒருவன், எங்கள் காட்சிக்கு ஆயிரமாவான்
உ செங்கதிரன் குற்றமற்றும் ஒரே கருத்துடன் அதி கோபமுடனை கூட்டமாவான். கோசாலையில் சேரும் உஷைகளை ஒன்று செலுத்தியுள்ளான். [எ.உஉ.க—உ]

கசுஅ துச்சுவப்னம் [எமன்—துச்சுவப்ன நாசனன்]

க நாங்கள், துச்சுவப்னத்தை, தாச்சீவனத்தை தீயனை தீம்பனை தீரமற்றவனை தீநாமனை தீச்சொல்லாளர்களை — எங்களிடமிருந்து தூரமாக்குகிறேம். [எ. உரு. க.]

கசுகூ சவிதா [பிரம்மன்—சவிதா]

க அக்கினி, இந்திரன் விசுவேதேவர்கள் நல்ல கானஞ் செய்யும் மருத்துக்கள், எங்களுக்கு எதைக் கெல்லினர்களோ அதை எங்களுக்கு சத்திய தர்மங்களின் ஸவிதா பிரஜாபதி அநுமதி யளித்திடுக. [எ. உச. க]

கசு0 விஷ்ணு [மேதாதி—விஷ்ணு வருணன்]

க வானங்கள் எவர்களது வன்மைகளால் நிலையாகியுள்ளனவோ, எவர்கள் வீரங்களில் அதி வீரம் மிகுபவர்களோ

---

1 பொருள்கள், புவிகள்.

கசுசு கருத்து—ஈசன் ஒருவனே.

கசுஎ கருத்து—அவன் ஜோதிமயன்.

கசுஅ கருத்து—துஷ்டரை நீக்கு.

கசுகூ கருத்து—சவிதா என்னும் அறிவால் ஆழ்ந்துள்ள உண்மைகளை அறியலாம்.

—எவர்கள்—அதி வலிமையுள்ளவர்களாகி, தங்கள் வன்மைகளால் எதிர்ப்பற்று அரசுபுரிகிறார்களோ அந்த—விஷ்ணுவுக்கு, வருணனுக்கு பூர்வபாக்கள் சென்றுள்ளன. உ எவர்களுடைய ஆக்ஞையில் இங்குள்ள அனைத்தும் பிரகாசமாகின்றதோ, காண்பதற்கும் சுவாசிப்பதற்கும் மான சக்திகளுள்ள சகலமும், எந்த தேவர்களுடைய ஆக்ஞையில் இங்குள்ளதோ, அந்தப் பழைய விஷ்ணு வருணனுக்கு பூர்வபாக்கள் சென்றுள்ளன. [எ. உரு. க—உ]

கூசக விஷ்ணு [மேதாதிதி—விஷ்ணு]

க புவிகளின் புறங்களைக் கடந்து, பெரிய நிலயத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து, மும்முறைப் பாதம் வைத்து, விரிந்து செல்லும் விஷ்ணுவின் வீரச்செயல்களை நான் இனிச்சொல்லுவேன், உ சுற்றி மலை நிற்கும் பயங்கர கானக மிருகம் போல், விஷ்ணு தனதுவீரச்—செயல்களைக்—துதிக்கிறான். தூரமான தூரத்தினின்று அவன் இங்கே வருக. ௩ அவனுடைய விசாலமான மூன்று—பாத சலனங்களில், எல்லாப் பொருள்களும் வசிக்கும். விஷ்ணுவே! நீ விரிந்து தாண்டு'; எங்களை விசாலமாய் வசிக்கச் செய்: நெய்யைப் பருகு; நெய் மூலமே யக்ஞபதியை இன்னம் மேலும் வளர்த்திடுக. ச இங்கு விஷ்ணு கடந்தான். அவன் தன் கால்களை மும்முறை வைத்தான்; அது அவனது தூளில் குவிந்துள்ளது. ரு விஷ்ணு மூன்று பாதங்களை வைத்தான்; அவன் அழியாத கோபன்; அவன் இங்கு தர்மங்களை நியமனஞ் செய்தான். சு எங்கிருந்து அவன் உங்களது விரதங்களைக் காண்கிறானோ அங்கு நீங்கள் விஷ்ணுவின் செயலைக் காணுங்கள். அவன் இந்திரனின் இணைந்த நண்பன்.

கூசO கருத்து—விஷ்ணு வருணனை நாடு.

எ சோதியில் விரியும் கண்ணைப்போல வீரர்கள் சதா காலம் விஷ்ணுவின் அந்தப் பரமபதத்தைக் காண்கிறார்கள். அ விஷ்ணுவே! ஜோதியினின்றும் புவியினின்றும், பெரிய பரந்த வானத்தினின்றும் விஷ்ணுவே! வெகு பல பொருள்களால் உனது கைகளை நிரப்பு; வலது—பக்கத்தினின்றும்—இடது பக்கத்தினின்றும் இங்கு அளி. [எ. உகூ. க—அ]

கசஉ இடை [மேதாதிதி—இடை]

க இடை தன் விரதத்தால் எங்களை அணிக. புனிதர்கள் அவனது ஸ்தானத்தில் தாங்களே புனிதஞ் செய்து கொள்கிறார்கள்; அவள் நெய் பாதமுள்ளவள்; பலமுள்ளவள், ஸோமமுதுகுள்ளவள்; வைசுவதேவியான அவள் யக்ஞத்தை யணுகியுள்ளாள். [எ. உஎ. க]

கசங சுவஸ்தி [மேதாதிதி—வேதாதயர்கள்]

க வேதம் சுவஸ்தியாகும், மரம் வெட்டி சுவஸ்தியாகும். பரசு வேதியாகும். பரசு எங்களுக்குச் சுவஸ்தியைக் —கொண்டுவருக. அவி செய்யும் யக்ஞாருகர்கள் யக்ஞம் விரும்பும் அத் தேவர்கள் இந்த யக்ஞத்தை இனிமையா யங்கீகரித்திடுக. [எ. உஅ. க]

கசச அக்கினி விஷ்ணு [மேதாதிதி—அக்கினி விஷ்ணு]

க அக்கினி விஷ்ணுவே! உங்களது மகிமை மேன்மை வாய்ந்ததாகும்; ஒவ்வொரு வீட்டிலும், ஏழு இரத்தினங்

கசக கருத்து—விஷ்ணு அழியாத கோபன்.

கசஉ கருத்து—மொழியின் இராணியான இடையுடன் இணையுங்கள்.

கசங கருத்து—தேவர்கள் யக்ஞத்தைப் பற்றுவார்கள்.

களை யளிப்பவர்களாய் இரகசியம் என்னும் பெயருள்ள நெய்யை நீங்கள் பானஞ் செய்கிறீர்கள் ; நெய்யைப்பற்ற உங்கள் நா அணுகுக. உ அக்கினியே! விஷ்ணுவே! உங்கள் பிரிய நிலயம் பெரியதாகும்; ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நற் பாவால் வளர்ந்து, இரகஸிய—ப்பொருள்களை —யநுபவித்து, நெய்யின்—மர்மங்களை—பற்றுகிறீர்கள். உங்கள் நா நெய்யைப் பற்ற யணுகுக. [எ. உகூ. க—உ]

௩௪௫ அஞ்சனம் [பிருகு வங்கிரஸன்—தியாவாப் பிருதிவீ மித்திரன் பிரம்மணஸ்பதி ஸவிதா]

க வானமும் பூமியும் எனக்கு அதி அஞ்சனஞ் செய்பவர்களா யுள்ளார்கள்; இங்கு மித்திரன் அதி அஞ்சனம் செய்துள்ளான்; எனக்கு பிரம்மணஸ்பதி அதி அஞ்சனம் செய்க: அதி அஞ்சனஞ் செய்பவளாய் ஸவிதா செய்க. [எ. ௩௦. க]

௩௪௬ இந்திரனே [பிருகு வங்கிரஸன்—ஆயுர் தேவதை]

க இந்திரனே! சாத்தியமான சிறந்த வெகுபல இரட்சைகளுடன் மகவானே! வீரனே! எங்களை இன்று துரிதமாக்கு; எங்களை வெறுக்கும் எவனும் கீழ் வீழ்க; நாங்கள் வெறுப்பவனை பிராணன் விலகுக. [எ. ௩க. க]

௩௪௭ சோமனே [பிரம்மன்—ஆயுர் தேவதை]

க யௌவனனாய் வணக்கம் வகித்து விசித்திர செயல்

---

௩௪௪ கருத்து—பரமன் விரும்பும் பொருள்கள் இரகசியங்களாகும்.

௩௪௫ கருத்து—தேவ குணங்களால் அஞ்சனத்தைத் தேய்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

௩௪௬ கருத்து—எங்களைத் துரிதமாக்கு.

செய்பவனுய் யக்ஞம்—வளர்க்கும் விருப்பனை நாங்கள் யணுகியுள்ளோம்; எனக்கு அவன் பூரணுயுசைச் செய்க. [எ. ௩உ. க]

௩௪௮ தேவர்கள் [பிரமன் மருத்து பூஷணன் அக்கினி மந்திரோக்த தேவர்கள்]

க மருத்துக்கள் எனக்கு ஒருமையுடன் பொழிக; ஒருமையுடன் பூஷணன், ஒருமையுடன் பிருஹஸ்பதி, ஒருமையுடன் அக்கினி, பிரஜையுடன் பொருளுடன் எனக்குப் பொழிக; அவன் எனக்கு பூரணுயுசைத் தருக. [எ. ௩௩. க]

௩௪௯ அரியழி [அதர்வ பரமேஷ்டி—ஜாதிவேதஸன்]

க அக்கினியே! பிறந்துள்ள எனது பகைவர்களைப் பாழாக்கு: பிறக்காதவர்களையும் பாழாக்கு: ஜாதவேதஸனே! போர் செய்ய விரும்புபவர்களை என் பாதத்தின் கீழாக்கு. நாங்கள் உனது அதிதிக்கு பிழையற்றுக வேண்டும். [எ. ௩௪. க]

௩௫௦ [அதர்வன்—ஜாதவேதஸன்]

க ஜாத வேதஸனே! சக்தியால் வேறு செறுநர்களை செறுக்கு: ஜாதவேதஸனே! ஜனன மாகாதவர்களையும் செறித்துவிடு: இந்த இராஷ்டிரத்தை ஸௌபாக்கியத்துக்குப் பூர்ணமாக்கு; அவனை அநுசரித்து எல்லா தேவர்களும் இன்பமாவார்களாக. உ உனது இந்த முந்நூறு நாடிகளை ஆயிரம் தால நாடிகளை உனது அனைத்தின் வாயையும் கல்லினுல் மூடுகிறேன். ௩ உனது மேல் மூலஸ்தா

௩௪௭ கருத்து—சோமனுல் பூரணுயுசு.
௩௪௮ கருத்து—தேவர்களால் பூரணுயுசைப் பற்று.
௩௪௯ கருத்து—பகை கொல்லு.

னத்தைக் கிழாக்குகிறேன்; உனக்குப் பிரஜையும் பிள்ளையு மில்லாமலாகுக. நான் உன்னை மக்களன்னியிலே மல டாக்குகிறேன்; நான் கல்லை உனது முடியாகச் செய் கிறேன். [எ. ௩௫. ௧—௩]

௩௫௧ தம்பதிகள் [அதர்வன்—அக்ஷி]

௧ நமது இருவர்கண்களும் தேன் தோற்றமுடனாகுக. நமது முகம் அஞ்சனமாகுக. உனது இருதயத்தினுள்ளே என்னை வை. நம்முடைய மனம் ஒன்றாகுக. [எ. ௩௬. ௧]

௩௫௨ மனைவி [அதர்வணன்—பதி]

௧ நீ பூரணமாய் எனக்கேயாக, எனது மது மலர்ந்த ஆடையால் உன்னைக் கட்டுகிறேன்: நீ வேறு பெண்களின் —பேச்சை—ப் பேசாதே. [எ. ௩௭. ௧]

௩௫௩ [அதர்வணன்—வனஸ்பதி]

௧ என்னைக் கருதும் இந்த ஔஷதியைக் கெல்லு கிறேன்· அதிகமழுது, சென்றுவிடுபவனைத் திரும்பச் செய்துவிடுபவனுக்கு அது வரவேற்பளிக்கும். ௨ ஆசு ரியானது எதனால் தேவர்களினின்று இந்திரனை சுவாதீ னஞ் செய்ததோ உனக்கு வெகு பிரியமுடனாக, நான் உன்னை அதனால் சுவாதீனமாக்குகிறேன். ௩ நீ ஸோம னுக் கறுரூபன்;[1] நீ சூரியனுக் கறுரூபன்; நீ விசுவே தேவர்களுக்கும் அறுரூபன்; அப்படிப்பட்ட உன்னை நாங் கள் நன்கு உபசரிக்கிறோம். ௪ நான் பேசுகிறேன்· நீ

1 பொருத்தமானவன்.

௩௫௦ கருத்து—பெண் பகை பொல்லாப் பகை.

௩௫௧ கருத்து—புருஷனும் மனைவியும் பரஸ்பரம் சொல்லிக் கொள்வது.

௩௫௨ கருத்து—மனைவி புருஷனுக்கு மொழிகிறாள்.

இல்லை; நீ சபையில் பேசு; நீ எனக்கேப் பூரணமாயாக வும்; நீ வேறு பெண்களின்—பேச்சைப்—பேசாமலாக வேண்டும். ரு நீ சனங்களுக் கப்பாலானாலும் நதிகளுக் கப்பாலானாலும் இந்த ஔஷதம் உன்னை பந்தஞ் செய்த வள்போல் இங்கு எனக்குச் செலுத்துக. [எ. ௩அ. க—ரு]

௩௫௪ சரஸ்வந்தம் [பிரஸ்கண்வன்—மந்திரோக்த சுவர்ண தேவதை]

க திவ்யமான சுபர்ணனை, பாலை பெரிய சலகருப்பத்தை ஓஷதிகளின் விருஷபத்தை, விழும் மழையினால் திருப்தி செய்பவனை எங்கள் கோசாலையில் செல்வத்திலே சாய ஒருவன் ஸ்தாபிப்பானாக. [எ. ௩௯. க]

௩௫௫ பிரார்த்தனை [பிரஸ்கண்வன்—ஸரஸ்வான்]

க எவனது விரதத்தில் பசுக்கள் எல்லாஞ் செல்லுகின் றனவோ, எவனது விரதத்தில் சலங்கள் நிற்கின்றனவோ, எவனது விரதத்தில் புஷ்டிபதி பிரவேசித்துள்ளானோ, அந்த ஸரஸ்வந்தை நாங்கள் துணைக்கு அழைக்கிறோம். உ இங்கு நாங்கள் வசித்து செல்வ ஸ்தானராயும், சிறப்பு வாய்ந்து செல்வஞ் செழிப்பவராய் அளிப்பவ னுக்கு அளிப்பவராய் அனுகூலமாகி புஷ்டிபதியான பொருள் மிகுபவராயுமுள்ள ஸரஸ்வந்தை நாங்கள் அழைப்போம். [எ. ௪0. க—உ]

௩௫௬ சுபர்ணன் [பிரஸ்கண்வன்—சியேனோ தேவதை]

க நரரை நோக்கும் கருடன் சாயும் நிலயத்தைக் கண்டு

---

௩௫௩ கருத்து—நீ சபையில் பேசு.
௩௫௪ கருத்து—கோசாலை யோங்குக.
௩௫௫ கருத்து—புஷ்டிமிகுந்த சரஸ்வந்தைப் பற்றுங்கள்.

நிலம் சலங்களை யெல்லாம் ஊடுருவிச் சென்றுள்ளான். அவன் எல்லாக் கீழ் உலகங்களையும் கடந்து நண்பனை இந்திரனுடன் மங்கள மளிப்பவனாய் இங்கு வருக.
உ நரரை நோக்கும் கருடன் திவ்ய கருடன, ஆயிரம் பாதம் நூறு மூலம் வயதளிக்கும் அவன், எங்களினின்று பற்றப்பட்ட பொருளை எங்களுக்கு நன்கு அளித்திடுக; அவன் எங்களது பிதுருக்களில் சுவதாயிருப்பவனாவானாக. [எ. ௪௧. ௧—உ]

௩௫௭ சோமனும் ருத்திரனும் [பிரஸகண்வன்—ஸோமருத்திரன்].

௧ ஸோம ருத்திரனே! எங்கள் வாஸத்திலே நுழைந்துள்ள வியாதியை விலக்கி நீக்கு. நிர்ருதியை வெகுதூரந் துரத்து; செய்த பாபத்தை எங்களிடமிருந்து நீக்கு.
உ ஸோமனே ருத்திரனே! எங்களது தேகங்களில் இச்சிகிச்சைகளை யெல்லாம் ஸ்தாபியுங்கள். எங்கள் காயங்களிலே கட்டுப்பட்டுள்ள, நாங்கள்செய்துள்ள குற்றத்தை எங்களிடமிருந்து விலக்குங்கள். [எ. ௪உ. ௧—உ]

௩௫௮ வாக்கு [பிரஸ்கண்வன்—வாக்கு]

௧ உனக்கு மங்கள மளிப்பவை சில; மங்கள மளிக்காதவை சில; நல்ல மனம் தரித்து சகலத்தையும் நீ சகிக்கிறாய்: அவனகத்தில் மூன்று வாக்குக்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் ஒன்று கோஷ மநுசரித்து பறந்துவிட்டது. [எ. ௪௩. ௧]

௩௫௯ இந்திரனும் விஷ்ணுவும் [பிரஸ்கண்வன்—இந்திரன்விஷ்ணு].

௧ நீங்கள் இருவர்களும் ஜயித்துள்ளீர்கள்; நீங்கள் ஜயிக்

---

௩௫௬ கருத்து—சுபர்ணன் சூரியன்.
௩௫௭ கருத்து—சோமன் ருத்திரனால் குற்றம் நீங்கு.
௩௫௮ கருத்து—உன்னிலே மூன்று வாக்குக்கள் உண்டு.

கப்படுவதில்லை: அவர்களில் எவனும் ஜயிக்கப்படவில்லை: இந்திரனே! விஷ்ணுவே! நீங்கள் ஆயிரத்தைச் சமர் செய்யுங்கால் மும்மடியாய்[1] மடக்கினீர்கள். [எ. சச. க]

ஙகூO அவகுணம் [பிரஸ்கண்வன்—ஈர்ஷ்யாபநயனம் பேஷஜம்]

க எல்லா சனங்களுக்கும் உரியதான சனத்தினின்று, நதியினின்று, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள, தூரத்தினின்று வகித்துவந்துள்ள, உன்னை அசூயை என்னும் நாமமுள்ள—அவகுணத்தின்—மருந்தாக நினைக்கிறேன். உ புனலால் ஒருவன் அனலை—அவிப்பதுபோல—அனல் தீ போலும், தனித்தனி எரியும் அடவித் தீ போலுமுள்ள, இவனுடைய அசூயையை அமைதியாக்கு. [எ. சரு. க—உ]

ஙகூக ஸினீவாலீ [அதர்வணன்—விச்பத்தினி]

க விரிந்த பின்னல்களுள்ள ஸினீவாலியே! தேவர்களின் சகோதரியே! அளித்துள்ள அவியை யங்கீகரி: தேவியே! பிரஜையை எங்களுக்கு அளி. உ நல்ல கைகளுள்ள, நல்ல அங்கமுள்ளவளாய் பல—பிரஜை—பிரஸவிக்கும் சனத்தின் பத்தினியான ஸினீவாலிக்கு அவியை யளியுங்கள். ந சனத்தின் மனைவியான நீ இந்திரனுக்குத் தகுந்தவள்: ஆயிரம் பின்னல்களுடன் வரும் தேவ பத்தினியே நீ: உனக்கு யக்ஞங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன: தேவியே பொருளை யளிக்க உனது பதியைத் தூண்டு. [எ. சகூ. க—ந]

1 மூவ்வகையாய்.

நருக கருத்து—இந்திரனை விஷ்ணுவைப் பற்றுங்கள்.

ஙகூO கருத்து—அசூயை அகற்று.

ஙகூக கருத்து—உங்கள் சபை பலமுடனுகவேண்டுமானல் சக்தி, என்னும் இந்திரனைப் பற்றவேண்டும்.

௲சூ௨ குஹூ[1] [அதர்வன்—குஹூர்தேவதி]

க நான் நல்ல அழைப்புடன் இந்த யக்ஞத்தில் சுகிருதமுடன் அறிவோடு செய்யும் தேவியான குஹூவை யழைக்கிறேன், எல்லாச் சிறப்புடன் எங்களுக்கு செல்வத்தை அவள் அளித்திடுக; துதிப்பதற்க் கருகனுய் நூறு—சுக—மளிக்கும் வீரனை அவள் தருக. உ அமுதம் அமரர்களின் பத்தினியாயும் அழைப்பதர்க்காகுமவள் இந்த எங்களது யக்ஞத்தை சுவீகரிக்கட்டும். அவள் இன்று எங்களது யக்ஞத்துக்கு ஆவலுடன் செவி சாய்த்திடுக; அறியும் அவள் செல்வச் செழுமையை யளித்திடுக. [எ. சஎ. க—உ]

௲சூ௩ இராகை 2 [அதர்வன்—இராகா]

க நல்ல துதியுடன் நல்ல அழைப்போடு, நான் இராகையை யழைக்கிறேன்; ஸுபகை எங்களைச் செவியுறுக; அவளே கவனமாகுக. எப்போதும் ஒடியாத ஊசியோடு அவள் செயலைச் சேர்த்திடுக; துதிப்பதர்க்கருகனுய் நூறு அளிக்கும் வீரனை அவள் தருக. உ இராகையே! உனது பக்தனுக்கு அதி சுந்தரமான சுமதிகளால் எந்தச் செல்வங்களை யளிக்கிறுயோ அவற்றால், ஸுபகையே ஆயிரம் புஷ்டியை யளிப்பவளாய் இன்று எங்களுக்கு அநுகூலமாகி வா. [எ. சஅ. க—உ]

௲சூ௪ தேவ மனைவிகள் [அதர்வன்—தேவ பத்தினிகள்]

க தேவ பத்தினிகள் ஆவலுடன் எங்களுக்கு உதவி

---

1 அந்தரங்க சபை. அமாவாசை. ஆரோப மனைவி. மறைந்துள்ள மனைவி. 2 பூர்ணிமை ஆரோபமான ஸ்திரீ. அரசாங்கசபை.

௲சூ௨ கருத்து—குஹூ என்பவளது உதவியால் தீரனை சனனஞ் செய்யுங்கள்.

புரிக; பிரஜை பற்றவும் பொருள் அணுகவும் அவர்கள் துணைபுரிக; புவிச் சேர்க்கையானவர்களும், சலவிரதத்தி லுள்ள ஸாஹாதமான தேவிகளும் எங்களுக்குச் சுகத்தை யளித்திடுக. உ தேவ பத்தினிகளும் பெண்களும் இந்தி ராணியும் அக்கினாயி இராணியான அசுவினியும், அநுபவிப் பார்களாக. ரோதஸியும் வருணானியும் செவியுறுக, பத்தினிகளின் ருதுவில் தேவிகள் பகிர்ந்து கொள்க. [எ. சகூ. க—உ]

கூரு விஜயம் [கிதவதன் காமோங்கிரஸன்—இந்திரன்]

க இடியேறு மரத்தை இடையூறற்று சதா தகர்ப்பது போல் காயினால் சூதாடுபவர்களை எதிர்ப்பில்லாத நான் இறுத்து விடுகிறேன். உ எல்லாத் திசைகளின் துரிதம் துரிதமற்ற தடுக்க இயலாத சனத்தின் செல்வம் ஜயம் என் கைகளிலே ஒன்று சேர்க. ங நற்ப் பொருள்களை பற்றியுள்ள அக்கினியை நான், வணக்கங்களுடன் போற்று கிறேன்: அவன் இங்கு பொருந்தி எங்கள் செயல்களை பகிர்ந்திடுக. செல்வஞ் ஜயிக்கும் இரதங்களால் போல நான் முன் வகித்துச் செல்லுகிறேன். நான் மருத்துக் களின் ஸ்தோமத்தை பிரதட்சிணமாய் நடத்துவேன். ச உன்னை நண்பனாகக்கொண்டு நாங்கள் சேனையை ஜயிக்கவேண்டும்; ஒவ்வொரு சமரிலும் நீ எங்கள் பக்கம் உதவிபுரி: இந்திரா! எங்களுக்கு விரிந்த வெளியையும் சுகவழியையுஞ் செய்: மகவானே! நீ பகைவர்களின் வலிமைகளைப் பிள. ரு நன்கு எழுதப்பட்டுள்ள உன்னை நான் ஜயித்துள்ளேன்; நன்கு தடுக்கப்பட்டுள்ளதையும் நான் ஜயித்துள்ளேன்; ஓநாய் ஆட்டை ஆட்டுவதுபோல் உன் செயல்களை நான் கடைவேன். சு அவன் மேன்மை

நகூச கருத்து—தேவ பத்தினிகளும் உதவி யளிப்பார்கள்.

யாய் விளையாடுவதால் ஆதாயத்தை ஜயிக்கிறான்; அவன் சூதாடுபவனைப்போல் காலத்தில் ஜயங்களை குவிக்கிறான்; தேவர் விரும்பும் அவன் திரவியத்தைத் தடுப்பதில்லை; அவன் அவனை சுவதாக்களால் செல்வத்துடன் சேர்க்கிறான். எ அதிகம் அழைக்கப்படுபவனே யவத்தால் பசியையும் துன்பம் திகழும் துக்கத்தையும் பசுக்களால் நாங்கள் கடக்கவேண்டும்; இராஜர்களின் நடுவிலே நாங்கள் துன்பமாகாமல் தந்திரங்களால் திரவியங்களை ஜயிக்கவேண்டும். அ எனது வலது கையில் செயல்கள், இடது கையில் ஜயம் ஸ்தாபனமாயுள்ளது; நான் செல்வஞ் ஜயிப்பவன், சொர்ணஞ் ஜயிப்பவன் அசுவஞ் ஜயிப்பவனாகவேண்டும் கூ காய்களே![1] கறக்கும் பசுவைப் போல எனக்கு பயன் மிகும் செயலை விளையாட்டை— செய்யுங்கள்; நாணினால் வில்லைப்போல் செயலின் தாரையோடு என்னைச் சேர்த்துக் கட்டுங்கள். [எ. ருo. க—அ]

ௌகூகூ பெரிய வெளி [அங்கிரஸன்—இந்திர பிரஹஸ்பதி]

க பிரகஸ்பதி எங்களை எங்கும், பின்புறம் உயர்புறம் கீழ்புறம் கீழோனிடமிருந்து, எங்களைக் காப்பானாக; இந்திரன் நண்பர்களுக்கு நண்பனைப்போல் முன்புறத்தினின்று நடுவழியினின்று, எங்களுக்கு விரிந்த வெளியைச் செய்க. [எ ருக. க.]

ௌகூஎ ஒருமனம் [அதர்வன்—ஸாம் மனஸ்ய காரிணு வசுவினிகள்]

க உற்றார்களுடன் மற்றார்களுடன் எங்களுக்கு ஒரு

---

1 சேனைகளே புலன்களே.

ௌகூரு கருத்து—புலன்களை ஜயித்து ஆத்மாவின் உயரிய குணங்களை பற்றுங்கள்.

ௌகூகூ கருத்து—அறிவாலும் பலத்தாலும் பரந்த நிலயத்தின் அதிபதியாகுங்கள்.

மனத்தை அசுவினிகளே! இங்கு எங்களுக்கு ஸ்தாபியுங் கள். உ நாங்கள் அறிவுடன் மனத்துடன் ஐக்கியமாக வேண்டும்; நாங்கள் திவ்யமனத்துடன், சமர் செய்யா மலாகவேண்டும், அதியுத்தத்தில் கோஷங்கள் முழங்காம லாகுக: தினம் வந்து விட்டபடியால் இந்திரனுடைய அம்பு விழாமலாகுக. [எ. ருஉ. க—உ.]

கசுஅ தீர்க்காயுசு [பிரம்மரிஷி—ஆயுஷ்காரிணௌ பிரஹஸ் பதிரச்விநௌ யம]

க பிரகஸ்பதியே! யமனுடைய பரலோக வாழ்க்கையி னின்று சாபத்தினின்று—எங்களை—நீ விடுதலை யாக்குங் கால் அக்கினியே! தேவ வைத்தியர்களான அசுவினி கள் திறனுய் மிருத்யுவை எங்களிடமிருந்து வகித்துச் சென்றூர்கள். உ நீங்கள்[1] இருவர்களும் ஒன்று செல் லுங்கள்; சரீரத்தை நீங்காதேயுங்கள்; உன் பிராணனும் அபானனும் இங்கு நண்பர்களாவார்களாக; நூறு சரத் காலங்கள் ஓங்கி வாழ்; அக்கினி உனது கோபனும் வசிஷ் டனும் அதிபனுமாவானுக. ங வெகு தூரத்தில் ஸ்தா பனமாயுள்ள உனது ஆயுசு, பிராணன் அபானன், மறு படியும் வருக. அக்கினி அதை மறுபடியும் நிர்ருதியின் மர்மாங்கத்தினின்று பற்றியுள்ளான்; நான் அதை[2] உன் ஆத்மாவில் மறுபடியும் நுழையச் செய்கிறேன். ச பிரா ணன் இவனை[3] நீங்காமலாகுக: அபானன் இவனைக் கீழே சாய்த்து நீங்காமலாகுக: நான் இவனை ஏழு ரிஷிகளில் ஒப் படைக்கிறேன்; அவை, இவனை சுவஸ்தியாய் மூப்புக்கழைத் துச் செல்க. ரு பிராணனே! அபானனே! கொட் டத்தில் இரு சுமைக் காளைகளைப்போல்—இவனைப்—

1 பிராணனும் அபானனும், 2 பூர்ணுயுசை. 3 பாலனை.

கசுஎ கருத்து—ஐக்கியமாகுங்கள்.

பிரவேசியுங்கள்; இம்மூப்பின் செல்வம் இங்கு இம்மை யன்னியி லோங்குக. ௬ நாங்கள் உனது பிராணனை இங்கு தூண்டுகிறோம்; உனது யட்சமத்தை நான் தூர மாக்குகிறேன்: வரிக்கத்தகும் அக்கினி எல்லாப் பக்கங் களினின்றும் எங்களுக்கு இங்கு ஆயுளை யளித்திடுக. ௭ நாங்கள் இருளினின்றும், உயரத்திலாகி உயரிய நில யத்திலேறி, உத்தம ஜோதியாகி தேவர்களில் தேவனை சூரியனை அடைந்துள்ளோம். [௭. ௫௩. ௧—௭]

௧௬௯ ரிக்கும் சாமனும் [பிருகு—இந்திரன்]

௧ எவற்றால் செயல்களைச் செய்கிறார்களோ—அந்த—ரிக்கை ஸாமனை நாங்கள் யஜிக்கிறோம்; ஸதஸில் இவை யரசு புரியும். அவை தேவர்களில் யக்ஞத்தை யளிக்கின் றன. ௨ நான் ரிக்கையும் ஸாமனையும்,—முறையே—அவிக்கும் வலிமைக்கும் யஜுஸை பலத்துக்கும் நாடிய தால், நான் நாடிய இந்த வேதம் சசீபதியே! என்னைத் துன்பஞ் செய்யாமலாகுக. [௭. ௫௪. ௧.]

௧௭௦ வசுவே [பிருகு—இந்திரன்]

௧ வஸுவே! ஜோதிக்குக் கீழாக உள்ள உனது எவ்வழிகளால் விசுவத்தைப் பிரேரிதஞ் செய்கிறாயோ அவற்றால் இனிமையில் எங்களை ஸ்தாபனஞ் செய். [௭. ௫௫. ௧.]

௧௭௧ விஷம் விலக்கு [அதர்வணன்—மந்திரோக்த விருஸ்சிகா தயர்கள்.]

௧ வீரியன் பாம்போ கரும் பாம்போ விஷப் பாம்பி

---

௧௬௮ கருத்து—பிராணபானத்தால் பலம் பெருகும்.

௧௬௯ கருத்து—வழி தப்பினல் வேதம் துன்பத்தை விளைவிக்கும்.

௧௭௦ கருத்து—இனிமையில் இசை.

ளிடமிருந்தோ, குவியும் கங்கபருவண விஷத்தை இந்த ஔஷதம் நீக்கச் செய்துள்ளது. உ இந்தச் செடி தேன் பிறந்து தேன் சொட்டி தேனைய் திதிப்பாயுள்ளது; துண்டமானதற்கு[1] இது ஔஷதமாகும்; கொட்டுங் கீடங்களை[2] இது கொல்லும். ங கடித்து குடித்த—நஞ்சை—நாங்கள் உனது புறத்திலழைப்போம்; அற்பமாய் அவசரங் கடித்து கொட்டும் ஜந்துவின் விஷம் இரஸமற்றுள்ளது. ச கட்டற்று கோணலாய் அங்கமில்லாமல் குறுக்கி இறுக்கும் உனது[3] அந்த முகங்களை, பிரம்மணஸ்பதியே நீ புல்லைப்போல் ஒன்று வளை. ரு நிலத்தில் நகர்ந்து இரச சூனியமான சர்கோடத்தின் விஷத்தை நான் நீக்கியுள்ளேன்; அப்பால் அதை நான் அரைத்துமுள்ளேன். சு உனது இரு கைகளிலும் உனது சிரத்திலும் உனது நடுவிலும் வன்மையில்லை; பிறகு நீ உனது வாலில் அவமாய் அற்பப் பொருளாயுள்ள அது எது? எ உன்னை எறும்புகள் புசிக்கின்றன; மயில்கள் உன்னைத் துண்டம் துண்டமாய் பொறுக்கும்; சர்கோடத்தின் விஷம் இரச சூனியமாயுள்ளது என நீங்கள் எல்லீருஞ் சொல்லலாம். அ வாலாலும் வாயாலும் இம்ஸிக்கும்—உனது வாயில் விஷமில்லை; இனி உனது வால் தரிப்பில் அது—எங்ஙனமிருக்கும்? [எ. ருசு. க—அ]

களஉ சரஸ்வதீ [வாமதேவன்—ஸரஸ்வதி.

க ஆசையுடன் பேசுவதில் சனமநுசரித்து யாசித்துச் செல்லுவதில், என் சரீரத்தில் சேதனமாவதில் எந்த வேதனையாளுலுஞ் சரி—அதை சரஸ்வதீ நெய்யால்நிரப்பு

---

1 முறிந்து காயமானல். 2 புழுக்களை. 3 பாம்பினது. விஷ ஜந்துவினுடைய.

களக கருத்து—ஔஷதம் விஷம் விலக்கும்.

வாளாக. உ மருத்துக்களுடனுன [1] சிசுவுக்கு [2] ஏழு [3] பாய்கின்றன; பிள்ளைகள்[4] பிதாவுக்கு ருதங்களை அறியச்செய்துள்ளார்கள்: இரண்டும்[5] அவனதாகும்; அவனுக்கு இரண்டும் பிரகாசிக்கின்றன; இரண்டும் முயற்சிக்கின்றன; இரண்டும் அதைப் [6] புஷ்டியாக்கும். [எ. ருஎ. க—உ]

௩எ௩ போகத்துக்கு [கௌருபதி—மந்திரோக்த இந்திரவருணன்]

க இந்திர வருணனே! நீங்கள் ஸோமனைப் பருகுபவர்கள்; நிலையான விரதமுள்ளவர்களே! இன்பமளிக்கும் இச் சோமனைப் பருகுங்கள்; உங்களது இரதமான யக்ஞம் தேவ போகத்துக்கு பானஞ்செய்வதற்குச் சாயுஞ்ஸ்தானத்தை யணுகுக. உ இந்திரனே! வருணனே! அதிமிகுந்த தேனின், விருஷப ஸோமனின்—இரசத்தை—விருஷபங்களே! நீங்கள் பொழியுங்கள்; இந்த இரசம் உங்களுக்கு பொழியப்பட்டுள்ளது. இத்தருப்பையி லுட்கார்ந்து நீங்கள் இன்பமுடனுருங்கள். [எ. ருஅ. க. உ]

௩எச சாபம் நீங்கு [பாதராயணீ—மந்திரோக்த அரிநாசன தேவதைகள்]

க எங்களால் சபிக்கப்படாமல் எங்களை சபிப்பவனையும், நாங்கள் சபித்து எங்களைச் சபிப்பவனையும் இடியேறால் அடிக்கப்படும் மரத்தைப்போல அவன் மூலம் வரை உலர்த்தி விடுக. [எ. ருகூ. க]

---

1 பிராணன்களுடனுன. 2 ஆத்மாவுக்கு. 3 சுவாசங்கள். 4 ஆத்மாவின் பிள்ளைகள் போலான பிராணங்கள். 5 ஆத்மாவும் பிராணனும். 6 உன்னை.

௩எ௨ கருத்து—தகப்பன்சாமி, ஆத்மாவால் பிராணனேங்கும், பிராணனுல் ஆத்மா ஓங்கும்.

௩எ௩ கருத்து—இந்திர வருணனைப் போற்றுங்கள்.

௩எச கருத்து—சாப மொழி.

கஎரு மனை [பிரம்மன்—இரம்மியாகிருஹா: வாஸ்தோஷ் பத்யஸ்சதேவா:]

க பலந்தரித்து பொருள் ஜயித்து ஸுமேதையுடன், கோரமில்லாத கண்ணுடன் நல்ல கருத்தோடு வணக்கஞ் செய்பவனாய் நான் வீடுகளுக்கு வந்துள்ளேன்: நீங்கள்[1] இன்பமுடனாகுங்கள்; என்னால் பயமாக வேண்டாம். உ இந்த வீடுகள் சுகமளிப்பவை; பால், பலம் மிகுந்தவை, இனிமை நிறைந்து இலங்கும் அவை எங்கள் வரவை யறிக. ந வெளியிலிருப்பவன் நினைக்கும் வெகு பல நல் மனங்களுள்ள வீடுகளை நாங்கள் அழைக்கிறோம்: அவை எங்கள் வருகையை யறிக. ச வெகு பல பொருள் பொருந்தும், இன்பமனுபவிப்பவர்களுள்ள மனைகள் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்; நீங்கள் பசி தாகமன்னியிலிருங்கள்: வீடுகளே! நீங்கள் எங்களால் பயமாக வேண்டாம். ரு பசுக்கள் இங்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளன; ஆடுகளும் அஜங்களும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன; பிறகு எங்கள் வீடுகளில் உணவின் அமிருதமும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. சு வீடுகளே! இனிமை மிகுந்து நற்செல்வங்களுடன் நீர் உணவு மிகுந்து, உலராமல் இன்பமாகி நீங்கள் பசியற்றிருங்கள்; எங்களால் நீங்கள் பயமாக வேண்டாம். எ நீங்கள் இங்கே இருங்கள்; எங்களை யநுசரிக்காதேயுங்கள்: நீங்கள் விசுவரூபங்களைப் புஷ்டியாக்குங்கள்; நான் மேன்மையானதோடு வருவேன்; என்னால் நீங்கள் அதிசெழிப்புடனாகுங்கள். [எ. சு௦. க—எ]

கஎசு தவம் [அதர்வணன்—அக்கினி]

க அக்கினியே! எத்தவம் தவத்தால்—வளர்கின்றதோ

---

1 மனையிலிருக்கும் பெண் பிள்ளைகளே!

கஎரு கருத்து—இனிய மனை.

நாங்கள்—அத்தவத்தால்—தபத்தைச் செய்கின்றோம்; நாங்கள் சுருதத்துக்குப் பிரியர்களாகி, தீர்க்காயுட்களுடன் அதி அறிவுள்ளவர்களாக வேண்டும். உ அக்கினியே! நாங்கள் தவஞ் செய்கிறோம்; நாங்கள் அதி தவஞ் செய்கிறோம்; நாங்கள் சுருதங்களைச் செவியுற்று தீர்க்காயுட்களும் நல்ல அறிவுள்ளவர்களுமாக வேண்டும், [எ. சுக. க—உ]

கஎஎ அக்கினி [கசியப மாரீசன்—அக்கினி]

க இந்த அக்கினி நலபதியாவான். புரோஹிதன், பலத்தி லோங்குபவன், சாரதியைப்போல் பதாதிகளை ஜயித்துள்ளான்: புவியின் நடுவில் ஸ்தாபிதமாகி, பிரகாசமாய் ஒளி வீசி போர் செய்ய விரும்புபவனை அவன் பாதத்தின் கீழ் செய்வானாக. [எ. சுஉ. க]

கஎஅ ஜாதவேதசன் [மரீசிகாசியபன்—ஜாதவேதஸன்]

க அமர் ஜயிப்பவனும் அடக்குபவனுமுள்ள அக்கினியை பரம நிலயத்தினின்று, நாங்கள் பாக்களால் அழைக்கிறோம்; அவன் எங்களைத் துன்பங்களினின்றும் நீக்குவானாக. தேவனான அக்கினி தீச்செயல்களைத் தூரம் செய்க. [எ. சுரு. க.]

கஎகூ சலமும் அனலும் [யமன்—கிருஷ்ண சகுனி நிர்ருதிர்வா மந்திரோக்த தேவதைகள்]

க கருங்கழுகு [1] பறந்து இங்கு விழச் செய்துள்ள எல்லாத் துன்பம் துக்கத்தினின்றும், சலங்கள் என்னைக்

---

1 கரும் மனம்.

கஎசு கருத்து—தவத்தால் தீர்க்காயுசு தோன்றும்.

கஎஎ—கஎஅ கருத்து—அக்கினியால் அரியை எரித்து விடு.

காத்திடுக. உ நிர்ருதியே! கரும்பட்சி உனது முகத்தால் இங்கே கீழே விழச் செய்துள்ள எக்-குற்றத்தினின்றும் காருகபத்தியாக்கினி என்னை நீக்குவானாக. [எ. கூச. க—உ]

கஅ௦ அபாமார்க்கன் [சுக்கிரன்—அபாமார்க வீருத்தேவதை]

க அபாமார்க்கனே! 1 நீ மாறுபழத்துடன் பெருகியுள்ளதால், இங்கு என்னிடமிருந்து எல்லாப் பழிசொற்களையும் பிரித்துவிடு. உ எங்கும் பார்ப்பவனே! அபாமார்க்கனே! நாங்கள் செய்துள்ள தீச்செயலையும் தீமையையும், தீவினையையும், உன்னால் துடைத்துவிடுகிறோம். ங. அபாமார்க்கனே! நாங்கள் கரும் பற்களுள்ளவனோடு கரும் நகமுள்ளவனுடன் காய பங்கமுள்ளவனோடு சேர்ந்திருந்தால், அதனாலாகும்—எல்லாத் துன்பத்தையும் உன்னால் துடைத்து விடுகிறோம். [எ. கூரு. க—ங]

கஅக பிராமணன் [பிரம்மன்—பிராமணம்]

க வானத்தில், வாதத்தில் மரங்களில், புதர்களில்சொல்லும் எதை பசுக்கள் செவியுறுகின்றதோ அந்தப் பிராம்மணம் 2 எங்களை மறுமடியும் அணுகுக. [எ. கூகூ. க]

கஅஉ ஆத்மா [பிரம்மன்—ஆத்மா.]

க என்னை மறுபடியும் இந்திரியம் அடைக; மறுபடியும் ஆத்மா மறுபடியும் பொருள் மறுபடியும் பிராம்மணம்—

---

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர். 2 அறிவு, வேதம்.

கஎக கருத்து—குற்றம் நீங்கு.

கஅ௦ கருத்து—அபாமார்க்கத்தால் அழிவு நீங்கும்.

கஅக கருத்து—செவிச் செல்வத்தால் பசுக்களும் ஓங்கும்.

அணுகுக, யக்ஞநிலய அனல்கள்[1] மறுபடியும் தங்களுக்கான ஸ்தானங்களில்[2] இங்கு திடமுடனுகுக. [எ. சூஎ. க]

கூஅக சரஸ்வதி [சந்தாதி—சரஸ்வதீ]

க சரஸ்வதியே! உனது விரதங்களில், தேவியே! உனது திவ்ய ஸ்தானங்களில் ஆஹூதமான அவியை யங்கீகரி: தேவியே! எங்களுக்குப் பிரஜையை யளி. உ ஸரஸ்வதியே! உனது அவி இங்கு நெய் மிகுந்துள்ளது; பித்ருக்களின் இந்த அவியானது புசிப்பதற்காகும் இந்த உனது முழக்கங்கள் மங்களமுள்ள—வையாகுக: அவற்ருல் நாங்கள் இனிமை நிறைபவர்களாகவேண்டும். ங நீ மங்கள மளிப்பவளாகவும், நீ எங்களுக்கு சுகம் பிரியமளிப்பவளாகவும்: ஸரஸ்வதியே! உனது நற்பார்வையினின்று நாங்கள் பிரியாமலாவோமாக. எ. சூஅ. க—ங]

கூஅச பிரார்த்தனை [சந்தாதி—சுகம்]

க எங்களுக்குக் காற்று சுகத்தை வீசுக: சூரியன் எங்களுக்குத் தினங்கள் சுகமுடனுகுக: சுகமாக இரவு சேர்க: எங்களுக்குச் சுகத்தை உஷை வீசுக. [எ. சூகூ. க]

கூஅ௫ பகையழி அதர்வணன் [சியேன உதமந்திரோக்த தேவதை]

க அங்குள்ளவன் மனத்தால் வாக்கால், யக்ஞங்களால்

---

1 சூரியாக்கினி, சரீராக்கினி, தர்சனக்கினி. கோஷ்டாக்கினி முதலியன. 2 என் தேகத்தின் பல நிலயங்களில்.

கூஅஉ கருத்து—அக்கினி பலத்தால் ஆத்மா ஓங்கும்.

கூஅக கருத்து—ஒருபோதும் கல்வி நீங்காதே.

கூஅச கருத்து. அனைத்தாலும் சுகம் பெருக.

அவியால் யஜமானரால் எந்த ஆஹுதியைச் செய்தாலும் அதை நிர்ருதி மிருத்யுவுடன்சேர்ந்து அவனது ஆஹுதி சத்தியமாவதற்குள் அதை யழித்திடுக. உ யாது தானர்களும், நிர்ருதியும் அரக்கரும், அவனது சத்தியத்தை அசத்தியத்தால் அழித்திடுக : தேவர்கள் இந்திரனால் பிரேரிதமாகி அவனுடைய நெய்யை கலந்திடுக. ௩ இரு துரிதமான அதி இராஜர்கள் சேர்ந்து பறக்கும் இரு கருடன்களைப்போல் எங்களுக்குத் துன்பம் தெளிவாக்கும், சத்துரு நெய்யைச் சிதைப்பார்களாக. ச உனது இரு கைகளைக் கீழே சாய்த்து நான் உனது வாயை மூடுகிறேன் : தேவனான அக்கினியின் கோபத்தால், நான் உனது அவியை யழித்துள்ளேன். ரு உன் கைகளைக் கட்டுகிறேன் ; நான் உனது வாயைக் கட்டுகிறேன்; கோரமான அக்கினியின் கோபத்தால் உனது அவியை அழித்துள்ளேன். [எ. எ0. க]

௧அ௬ அக்கினி [அதர்வணன்—அக்கினி]

க ஜயசாலியான அக்கினியே ! அறிஞனான உன்னை எங்களைச் சுற்றிக் கோட்டையைப்போல் ஸ்தாபனஞ் செய்கிறோம். தினந்தோறும் வீரநிறமுள்ள நீ, அழிப்பவனை அழிப்பவனாவாய். [எ. எக. க]

௧அஎ இந்திரன் [அதர்வணன்—இந்திரன்]

க நீங்கள் எழுந்திருங்கள் ! இந்திரனுடைய பருவயாகத்தில் கீழ் நோக்குங்கள். பக்குவமானால் நீங்கள் அதனை அளியுங்கள் ; பக்குவமாகவில்லையேல் நீங்கள் காத்திருங்கள். உ அவி பக்குவமாகியுள்ளது : இந்திரனே ! இங்கு

௧அரு கருத்து. பகையழிப்பது பெருமை.
௧அ௬ கருத்து—அனலால் சூழ்ந்துகொள்.

வா. சூரியன் வழி நடுவில் சென்றுள்ளான்: சலனமாகும் தலைவனில் குலபதிகள்போல் உனது நண்பர்கள் பொருள்களோடு உன்னைப் பற்றியுள்ளார்கள். ௩ நான் அதனை [1] —ஸ்தனத்தில் பக்குவமாயுள்ளது என நினைக்கிறேன்: அக்கினியில் பக்குவமாயுள்ளது—என நினைக்கிறேன். அந்தப் புதிய ருதமான அதனை நன்கு பக்குவமாயுள்ளதென நினைக்கிறேன்: நடுப்பகல் யக்ஞத்தின் தயிர்களை நீ பருகு: வச்சிராயுதந்தரிக்கும் இந்திரனே! அதிகஞ் செய்பவனே! அதனை அங்கீகரி. [எ. எஉ. க—௩]

௩அஅ அசுவினிகளே [அதர்வணன்—அசுவினிகள்]

க இரு விருஷபர்களே! அக்கினி எழுந்துள்ளான், அவன் ஜோதியின் ஸாரதி: கர்மம் தபமாகியுள்ளது; உங்கள் உணவுக்குத் தேன் கறக்கப்படுகின்றது; அசுவினிகளே! இசையும் இன்பங்களில் வெகு கிருஹங்களுள்ள கானஞ்செய்யும் நாங்கள் உங்களை அழைக்கிறோம். உ அசுவினிகளே! அக்கினி எழுந்துள்ளான்: உங்கள் கருமம் தபமாகியுள்ளது; வாருங்கள்: இப்போது இங்கு பசுக்கள் கறக்கப்படுகின்றன; அதிசயர்களே! அறிஞர்கள் இன்பமாகிறார்கள். ௩ சுவாஹா கிருதமுடனான தேவர்களின் சுத்தமான யக்ஞமானது தேவபானத்துக்கான அசுவனிகளின் கலசமாகும்; சர்வமான அமுதர்கள்—இதை யனுபவித்து கந்தர்வனது முகத்தால் ருசிக்கிறார்கள். ச அசுவினிகளே! சிகப்புப்—பசுக்களிலுள்ள பால் ஆஹுதமான நெய், உங்கள் பாகமாகும்: வாருங்கள், இனிமையானவர்களே! சபை தரிப்பவர்களே! சற்பதிகளே! ஜோதியின் ஜோதியிலே

1 அவியை. அளிப்பை.

௩அஎ கருத்து—அனைவரும் இந்திரனைப் பற்றுவார்கள்.

ரூடான கருமத்தைப் பருகுங்கள். ங தவமுடனுன கர்மமானது அதன்ஹோதாவாக உங்களை அடைக. உங்கள் அத்வர்யு பால் மிகுந்து நன்கு சலனமாவானுக: பிரஜையின் அசுவினிகளே! இனிய பாலைப் பருகுங் கள். சிகப்புப்—பசுவின் பாலைப் பானஞ்செய்யுங்கள். சு பசு கறப்பவனே! துரிதமாய் பாலுடன் வாருங்கள்: 'கர்மத்தில்' சிகப்புப் பசுவின் பாலைப் பொழியுங்கள். சிறந்த ஸவிதா உயரிய வானத்தைப் பிரகாசஞ் செய் துள்ளான்; உஷோதய மநுசரித்து அவள் பிரகாசிக் கிறுள். எ நான் சுலபம் கறக்கும் பசுவைக் கறக்கிறேன்; நற்கையுடன் கறப்பவன் அவளைக் கறப்பான்: ஸவிதா சிறந்த தூண்டுதலைத் தூண்டுக: ரூடான—பானம்—தப னஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது; அவன் அதனை, அறிவித் திடுக. அ சத்த மிட்டுக்கொண்டு வசு பத்தினி, தனது மனத்தால் வசுக்களுக்குக் கன்றைத் தேடுபவளாய் இங்கு வந்துள்ளாள்: இம்சை யாகாத இவள் அசுவினி களுக்குப் பாலைக் கறந்திடுக; அவள் மேலான சௌபாக் கியத்துக்கு வளர்க. கூ எங்கள் வீட்டுக்கு போகத்துக் காகும் இல்லற அதிதியாக, அறியும் நீ, எங்கள் யக்ஞத் துக்கும் வா: அக்கினியே! எல்லா எதிர்ப்பவர்களை யழித்து பகை செய்பவனது போஜனங்களை யெல்லாங் கொண்டுவா. கo அக்கினியே! மேலான சௌபாக்கி யத்துக்கு நீ சக்தியுடனிரு: உனது ஒளிகள் உத்தம மாகுக. நல்ல வழியுடனுகும் தாம் பத்தியத்தை ஒன்று சேர்; எதிர்ப்புச் செய்பவனது மேன்மையை மிதித்து நில். கக மேலான புற்றரையில் மேய்ந்து நீ நல்ல பங் குள்ளவள்: நாங்களும் அப்படியே நல்ல பாகங்களுள்ள வர்களாக வேண்டும்; இம்சை யாகாதவளே! நீ புல்லைப்

புசி: இங்கு வந்து எல்லாக் காலத்திலும் சுத்தச் சலத்தைப் பருகு. [எ. எ௩. க—கக]

௩அக கண்டமாலை [அதர்வணன்—அபசித நாசனன்]

க சிகப்பான அபசிதத்தின் தாயை கருமை என நாங்கள் செவியுற்றுள்ளோம்: நான் தேவ முனியின் மூலத்தால் அவற்றை யெல்லாம் துளைக்கிறேன். உ நான் அவற்றின் முதலாயுள்ளதைத் துளைக்கிறேன், நான் நடுவாயுள்ளதையுங் குத்துகிறேன்; நான் இங்கு அவற்றின் பின்புறமாயுள்ளதையும் குடுமியைப்போல் கொய்துவிடுகிறேன். ௩ நான் துவஷ்டாவின் வாக்கினால் உனது துவேஷத்தைத் தணித்துள்ளேன்: தலைவனே! உனது கோபத்தையும் நாங்கள் உனக்காகத் தணிக்கிறோம். ச விரதங்களின் பதியே! விரதத்தால் அலங்காரமான நீ இங்கு நல்மனமுடன் சதாகாலம் பிரகாசி: ஜாதவேதஸனே! இப்படி எழுச்சியாகு முன்னை பிரஜைமிருந்த நாங்கள் எல்லாரும் எப்பொழுதும் யணுகி யிருப்போமாக. [எ. எச. க—ச.]

௩௧௦ பசுக்கள் [உபரிபப்பிரவன் - அக்கினியன்]

க நீங்கள் பிரஜை மிருந்து, நல்ல புற்றரையில் பிரகாசமாகி, நல்ல சல ஸ்தானத்தில் சுத்த சலங்களைப் பருகுவர்களா—யிருங்கள் திருடனும் தீமை புரிபவனும் உங்களைச் சுவாதீனஞ் செய்யாமலாவார்களாக: ருத்திரனின் ஆயுதம் உங்களை நீங்குக. உ கால் சுவடுகளை நீங்கள் அறிபவர்கள்; இரமிக்கும் நீங்கள் ஒன்று சேர்பவர்கள்; விசுவநாம முள்ளவர்கள்: தேவிகளே! தேவர்

௩அஅ கருத்து—அனல் வரவேற்பு அதிசயம் விளைவிக்கும்.

௩அக கருத்து—விரதம் தரித்தால் விண் நோக்கம் வரும்.

களுடன் என்னிடம் வாருங்கள்: இந்தக்கொட்டத்துக்கு இந்த ஸ்தானத்துக்கு—வாருங்கள்; எங்களை நெய்யால் தெளியுங்கள். [எ. எ௫. க—உ]

௩௧௧ நோய்கள் [அதர்வணன்—அபசித பிஷக்]

க அநித்தியத்தைவிட அநித்தியமானவை; இன்மையில் இன்மை யிருபவை: ஸேஹூவைவிட இரசமில்லாதவை உப்பைவிட அதிகம் கரைபவை. உ கண்டத்திலுள்ள அபசிதங்களும் பக்கங்களிலுள்ளவையும் வயிற்றுக் கீழுள்ள அபசிதங்களும் தாமாகவே உதிரும். ௩ மார்பை என்பை யழிப்பதையும் உள்ளங்காலில் இறங்குவதையும் உச்சியிலுள்ள எதையும் ஸர்வமான ஜாயான்யத்தை[1] யும் நான் நீக்கியுள்ளேன். ௪ சிறகுகளிருப்பதால் ஜாயான்யம் பறக்கின்றது, அது புருஷனைப் பிரவேசிக்கும்; ஸூக்ஷதம்[2] அக்ஷிதமான இரண்டின்[3] ஔஷதம் இதுவே, ௫ ஜாயான்யனே! நாங்கள் உனது சனனத்தை யறிவோம்; ஜாயான்யனே! நீ எங்கிருந்து பிறந்தா யென்பதையு மறிவோம்; நாங்கள் எவனது வீட்டில் யக்ஞஞ் செய்கிறோமோ அங்கு நீ எப்படி நாசஞ் செய்வாய்? ௬ இந்திரனே! நீ விருத்திரனை யழிப்பவனா யிருப்பதால், சூரனே! சமரில் செல்வங்களுக்கு கலசத்தில் ஸோமனை வீரமாய் பருகு. ௭ நடுப்பகல் யக்ஞத்தில் அதைக் கீழே பொழி. செல்வக் களஞ்சியமான நீ எங்களில் செல்வத்தை யளி. [எ. எ௬. க—௬]

---

1 கண்டமாலையை 2 நித்தியம் அநித்தியமான. 3 இரண்டு வகை கண்டமாலையின்.

௩௧0 கருத்து—பசு வளர்த்து புஷ்டியாகுங்கள்.

௩௧௧ கருத்து. நோய் நீங்கி வலிமையுடனுகுங்கள்.

௩௬௨ மருத்துக்களே [அங்கிரஸன்—மருதர் ஸாந்தபநா மந்தி ரோக்த தேவர்கள்]

௧ அதிதாபஞ் செய்பவர்களே! இதோ அவியாகும்; மருத்துக்களே! இதை சுவீகரியுங்கள்: எதிரியழிப்பவர்களே! எங்களுக்கு இரட்சையுடனருங்கள். ௨ மருத்துக்களே! வசுக்களே! பகையான மனிதன் கோணலாய் எங்களது சித்தங்களை நாசஞ்செய்ய விரும்பினால், அவன் துவேஷ பாசங்களைப் பற்றுக: அவனைத் தாபமுடனருகும் தபத்தால் தொலையுங்கள். ௩ வருஷ மருத்துக்களே நவகானஞ் செய்பவர்கள்; விசால நிலையமுள்ளவர்கள்; கணங்களுடன் கூடும் அவர்களே மானிடர்கள்; அதிதவம் தோற்றுவித்து இன்பமாகி இன்பமளிப்பவர்களான அவர்கள் பாப பாசங்களை எங்களினின்றும் பிரிப்பார்களாக. [எ. எஎ. ௧—௩]

௩௬௩ அக்கினி [அதர்வணன்—அக்கினி]

௧ நான் உனது கயிற்றின்—கட்டை—நீக்குகிறேன். உனது கட்டின் உனது கடிவாளத்தின் பாசத்தை நீக்குகிறேன். அக்கினியே! நீ அழியாமல் இங்கேயே இரு. ௨ அக்கினியே; இம்மனிதனுக்கு மேதினிகளைத் தாங்கும் உன்னை தெய்வ பிரமத்தால் நான் இணைக்கிறேன்; எங்களுக்கு மேலான செல்வத்தை இங்கு நீ பிரகாசமாக்கு. தேவர்களில் பிரிய அவியளிப்பவனாக இவனை நீ யறிவித்து விடு. [எ. எஅ. ௧—௨]

௩௬௪ அமாவாசையே [அதர்வன்—மந்திரிரோக்த அமாவாஸ்யை]

௧ அமாவாசையே! மஹிமையுடன் ஒன்று வசிக்கும் நீ தேவர்கள் எந்த பாகத்தை உனக்குச் செய்துள்ளார்

---

௩௬௨ கருத்து—சமூக உதவியால் செம்மையாகலாம்.

௩௬௩ கருத்து—தியாகஞ் செய்பவன் தணல் தோய்ந்தவன்.

களோ அதனால் எங்கள் யக்ஞத்தை நிரப்பு: விசுவ மேன்மைகளை யடைந்தவளே! ஸுபகையே! நல்ல வீரனையும் நல்ல செல்வத்தையும் அளி. ௨ நானே அமாவாஸ்யை. எனக்கு என்னில் இச் சுகிருதர்கள் வசிக்கிறார்கள்: என்னில் தேவர்கள் ஸாத்தியர்களான இருவர்களும் ஸர்வர்களும் இந்திரன் என்னும் தலைவனுடன் ஒன்று சேர்ந்துள்ளார்கள். ௩ வஸு சேகரியாய் பொருள் பலம் புஷ்டியை யளிப்பவளாய் இரவு வந்துள்ளாள்; நாங்கள் அவியால் அமாவாசையை உபாசிப்போம்; அவள் பாலால் பலத்தைக் கறப்பவளாய் எங்களுக்கு வந்துள்ளாள். ௪ அமாவாசையே! உன்னைத் தவிர வேறு எவனும் எங்கும் சூழ்ந்து இந்த விசுவ ரூபங்களை சனனஞ் செய்யவில்லை. நாங்கள் எதை நினைத்து உனக்கு யக்ஞஞ் செய்கிறோமோ அது எங்களுக்காகுக; நாங்கள் செல்வங்களின் பதிகளாக வேண்டும். [௭. ௭௯. ௧—௪]

௩௯ பூர்ணிமை [அதர்வணன்—பௌர்ணமாஸை பிரஜாபதி]

௧ பூரணம் பின்புறம், முன்புறமும் பூரணமாகும்: நடுவினின்று உதயமாகி பூரண சந்திரனை அவள் ஜயமாகியுள்ளாள்: அவர்களில் மேன்மையுடன் தேவர்களோடு ஒன்று வசித்து உயரிய நிலயத்தின் வரம்பில் நாங்கள் உணவோடியைந்து இன்பமுடனுகவேண்டும், ௨ நாங்கள் வலிய விருஷபமான பௌர்ண மாஸையை யஜிக்கிறோம்: அவள் எங்களுக்கு அழியாமலும் அகலாமலுள்ள செல்வத்தை எங்களுக் களிப்பாளாக. ௩ பிரஜாபதியே உன்னைத் தவிர வேறு எவனும் எங்கும்—சூழ்ந்து இந்த விசுவ வடிவங்களை சனனஞ் செய்யவில்லை: நாங்கள்

௩௮௪. கருத்து—அமாவாசை சனனஞ் செய்பவளாவாள்.

எதை விரும்பி உனக்கு யக்ஞஞ் செய்கிறோமோ, அது எங்களுக்காகுக: நாங்கள் செல்வபதிகளாகவேண்டும். ௪ இரவு பகல்களின் ஆழங்களில் பௌர்ணமியானவள் முதல் யக்ஞாருகமாயுள்ளாள்; யக்ஞாருகமானவளே! யக்ஞங்களால் உனக்கு விருத்தி செய்பவர்கள் உனது உயரியஉலகத்தில் நுழைந்துள்ளார்கள். [எ. அ௦.௧—௪]

௧௧௬ சூரியனும் சந்திரனும் [அதர்வன்—ஸாவித்திரி, சூரிய சந்திரர்கள்]

௧ இவர்கள் இருவர் ஒருவர் பின் ஒருவராய் மாயையால் செல்வார்கள். விளையாடும் இருபாலர்கள் கடல் சுற்றிப் போவார்கள்; ஒருவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் விசாலமாய் நோக்குவான். மற்றவனை நீ ருதுக்களை உற்பத்தி செய்து புதியதாய் புலனாகிறாய். ௨ பிறக்கும் நீ சதா புதியவனாயுள்ளாய்: தினங்களின் கொடியான நீ உஷைகளின் உச்சிக்குச் செல்லுகிறாய்: நீ வருங்கால் தேவர்களுக்கு அவர்களது பாகத்தை யளிக்கிறாய்: சந்திரனே நீ தீர்க்காயுசை நீளச் செய்கிறாய். ௩ நீ ஸோமதண்டு: சேனைகளுக்குப் பதி; அநூனம்[1] என்னும் பெயருள்ளவன்; முதற் காட்சியே குறைவில்லாதவனே! பிரஜையாலும் பொருளாலும் என்னைப் — பூரணஞ் — செய். ௪ நீ முதற் காட்சி: நீ காண்பதக் கருகன், நீ சர்வத்தின் முதல், நீ ஸர்வத்தின் அந்தன்: கோக்களில் குதிரைகளில் பிரஜையில், பசுக்களில், வீடுகளில், பொருளில் நான் ஸர்வ முதலாகவும், ஸர்வ அந்தனாகவும் ஆகவேண்டும். ௫ எங்களை வெறுத்து நாங்கள் வெறுப்பவனது

1 குறைவற்றவன்.

௧௧௫ கருத்து—பூர்ணிமையில் பொருந்துவது பூரண வாழ்க்கை அடைவதாகும்.

பிராணனால் நீ பொங்கு. நாங்கள் கோக்களால், குதிரைகளால், பிரஜையால், பசுக்களால், வீடுகளால், செல்வத்தால் பொங்கவேண்டும். ௬ தேவர்கள் எந்த ஸோம இரஸத்தால்—வளர்கிறார்களோ, அழியாதவர்கள் அழியாத எதை அருந்துகின்றார்களோ, அதனால் இந்திரன், வருணன், பிருஹஸ்பதி, புவன கோபர்கள் எங்களை வளர்ப்பார்களாக. [எ. ௮௧. ௧—௬]

௧௧எ அக்கினி [ஸம்பத்காம சௌனகன்—அக்கினி]

௧ போரில் பசுக்களுக்கு நற் பாலைப் பாடுங்கள்: எங்களில் பெருமையாகும் பொருள்களை யளியுங்கள்: தேவர்களுக்கு இந்த எங்களது யக்ஞத்தை நடத்திச் செல்லுங்கள்; நெய் தாரைகள் தேன் மிகுந்து பாய்க. ௨ நான் வர்சஸோடும் வலிமையோடும் க்ஷத்திரத்துடன் சேர்ந்து முதன்மையாய் அக்கினியை என்னில் கிரகிக்கிறேன்; என்னில் பிரஜையை என்னில் ஆயுளை தரிக்கிறேன் சுவாஹா! என்னில் அக்கினி! ௩ அக்கினியே! நீ இங்கு செல்வத்தைத் தாங்கு; பூர்வ சித்தங்களுள்ள கீழ் சாய்பவர்கள் உன்னை சாய்க்காமலாவார்களாக. அக்கினியே! உனக்கு க்ஷத்திரத்தில் நல்ல ஆட்சியாகுக: உனது ஆசிரயர் அனுதரவாகாமல் ஓங்குக. ௪ அக்கினி உஷைகளின் உச்சி யநுசரித்து நோக்கியுள்ளான்: ஜாதவேதஸன் முதன்மையானவன், தினங்களையு மநுஸரித்து—பார்த்துள்ளான். அவன் சூரியனை உஷைகளை யநுசரித்து இரசிமிகளைத் தொடர்ந்து சோதி புவியை யநுசரித்து நுழைந்துள்ளான். ௫ அக்கினி உஷைகளின் உச்சியைக் காண நோக்கியுள்ளான். முதன்மையான தினங்களையும் காண நோக்கியுள்ளான், அவன் பல இடங்

---

௧௧௬ கருத்து—பூரணம் பற்றினால் பூரணமாகலாம்.

களில் சூரியனின் இரசிமிகளைக் காண நோக்கியுள்ளான், அவன் ஜோதி புவியைக் காண விசாலமாகியுள்ளான். ௬ அக்கினியே! திவ்யமான நிலயத்தில் உனக்கு நெய் உண்டு, மநு இன்று நெய்யால் உன்னை எழுச்சியாக்குகிறான். உனது பந்துவான தேவிகள் உனக்கு நெய்யைக் கொண்டுவருக. அக்கினியே! பசுக்கள் உனக்கு நெய்யைக் கறந்திடுக. [எ. அ௨. க—௬].

௩௧௮ வருணன் [சுனச்சேபன்—வருணன்]

க இராஜனன வருணனே! உனக்குச் சலங்களில் சொர்ண மயமான வீடு கட்டப்பட்டுள்ளது: நிலைவிரதராசன் அங்கிருந்து எல்லா பந்தங்களையும் விடுதலை செய்க. ௨ வருணனே! இராஜனே! இங்கு எங்களை ஒவ்வொரு பந்தத்தினின்றும் விடுதலையாக்கு. வருணனே! என நாங்கள் சொல்லுங்கால் வருணனே! எங்களை விடுதலையாக்குங்கள். ௩ வருணனே! அதி உயரமாயுள்ள பாசத்தை எங்கிளிடமிருந்து நீக்கு: கீழான—பாசத்தையும்—நடு—பந்தத்தையும்—நீக்கு: ஆதித்தியனே! பிறகு உனது விரதத்தினால் அதிதிக்கு நாங்கள் குற்றமற்றவர்களாக வேண்டும். ௪ வருணனே! மேலும் கீழுமான வருணனுடைய எல்லாப் பாசங்களையும் எங்களிடமிருந்து நீக்கு: தீக்கனவையும் துன்பத்தையும் எங்களிடமிருந்து தூரமாக்கு. அப்பால் நாங்கள் சுகிருத உலகத்துக்குச் செல்லலாமோ? [எ. அ௩. க—௪.]

௩௧௧ அக்கினி [பிருகு—ஜாத வேத அக்கினி]

க அக்கினியே! ஜாதவேதஸனே! அழியாதவனே! விராடனே! க்ஷத்திரந் தாங்கும் நீ இங்கு எதிர்ப் பன்னி

௩௧௭ கருத்து—அனல் பற்று.

௩௧௮ கருத்து—வருணன் என்னும் அழிவால் அழிவு நீங்கு.

யில் ஒளி வீசு. மங்களச்—செயல்களால்—மானிட—முயற்சி—களால்—விசுவமான நோய்களை யெல்லாம் நீக்கி இன்று எங்கள் மனையை எங்கும் சுற்றிப் பாலனஞ் செய். ௨ இந்திரனே! மனிதர்களின் விருஷபனே! இனிய வீரம் வலிமைக்கு நீ விளங்கியுள்ளாய். நீ பகைமை யான ஜனத்தைத் தூரமாக்கியுள்ளாய்; நீ தேவர்களுக்கு விரிந்த உலகத்தைச் செய்துள்ளாய். ௩ மலையில் நிலைத்து—எங்கும்—சுற்றும் பயங்கரமான மிருகம்போல் அதிதூரத்தினின்று அவன் இங்கே வருக. இந்திரனே! உனது வாளையும் கத்தியையும் கூர்மையாக்கி, கூரால் கேதங்களைக்-கொன்று கயவர்களை ஈனமாக்கு. [எ. ௮௭. ௧—௩]

௭00 தார்க்ஷியன் [ஸ்வஸ்தியயன காம அதர்வன்—தார்க்ஷியன்]

௧ நாங்கள் எங்கள் சுவஸ்திக்காக இந்த வலிமையாயும் தேவ துரிதமுமாய் திடனாய் இரதங்கள் ஆக்கிரமிப்பவனும் சமர் ஜயிப்பவனும் வேகனும் தேயாத பரிதியுள்ளவனுமான தார்க்ஷியனை[1] யழைப்போம். [எ. ௮௫. ௧.]

௭0௧ இந்திரன் [ஸ்வஸ்தியயன காம அதர்வன்—இந்திரன்]

௧ காக்கும் இந்திரனை துணைபுரியும் இந்திரனை, சூரனை இந்திரனை, ஒவ்வொரு அழைப்பிலும் சுலப அழைப்புடனுருபவனை, அடிக்கடி யழைக்கப்படும் அதிபலமுள்ள இந்திரனை நான் இப்போதழைக்கிறேன்: மகவானிந்திரன் எங்களுக்குஞ் சுவஸ்தியைச் செய்வானாக. [எ. ௮௬. ௧.]

---

1 திடனை தலைவனை.

௯௧௧ கருத்து—இந்திரன் தேவர்களுக்கு விரியும் உலகத்தைச் செய்துள்ளான்.

௭00 - ௭0௧ கருத்து—இந்திரனால் சுவஸ்தியாகும்.

௪0௨ ருத்திரன் [அதர்வன்—ருத்திரன்]

க அக்கினியிலுள்ள ருத்திரனுக்கும் சலங்களின் அகத்திலுள்ள ஒஷதி செடி கொடிகளில் நுழைந்து இவ்வெல்லாப் பொருள்களையும் உருவமாக்கும் ருத்திரனுக்கும் அக்கினிக்கும் வணக்கம். [எ. அஎ. க]

௪0௩ விஷம் நீக்கு [கருத்மான்—தட்சகன்]

க நீ சென்றுவிடு! நீ சத்துரு! நீ சத்துருதான். நீ விஷத்தில் விஷத்தைச் சேர்த்துள்ளாய்; நீ விஷத்தையே கலந்துள்ளாய்: நீ நேராக பாம்புக்குச் சென்றுவிடு. அதை நாசமாக்கு. [எ. அஅ. க]

௪0௪ அக்கினி [ஸிந்துத்வீபன்—அக்கினி]

க நான் திவ்யமான சலங்களை ஒன்று சேர்த்துள்ளேன்; நாங்கள் இரஸத்துடன் சேர்ந்துள்ளோம்; அக்கினியே! நான் பால் மிகுந்து வந்துள்ளேன்: என்னை இங்கு வர்சஸோடு சேர். உ அக்கினியே! வர்சஸோடு பிரஜையோடு பூரண ஆயுஸோடு என்னைச் சேர்; தேவர்கள் என்னை இப்படி யறிக, இந்திரன் ரிஷிகளுடன் இணைந்து அறிக. ௩ சலங்களே! இந்த இழுக்கு அழுக்கான இரண்டையும் துவேஷத்தில் நான் சொல்லிய அசத்தியத்தையும் நான் அச்சமற்றுச் செய்த சபதத்தையும் நீங்கள் நீக்கிச் செல்லுங்கள். ௪ நீ சமிதை; நான் செல்வமுடனுகவேண்டும்: நீ சமித்து நான் சர்வம் செழிக்க வேண்டும்; நீ தேஜசு, என்னில் தேஜஸை யளி. [எ. அகூ. க—௪]

---

௪0௨ கருத்து—ருத்திரனே அக்கினியாவான்.

௪0௩ கருத்து—விஷம் நீங்கு,

௪0௪ கருத்து—என்னில் தேஜஸை அளி.

௪0௫ பகை நீக்கு [அங்கிரஸன்—மந்திரோக்த தேவர்கள்]

க கொடியின் முடிபோலே பழையதநுசரித்து தாஸனது பலத்தை மடித்துவிடு உ நாங்கள் இந்திரனது உதவியுடன், அவனுடைய குவியும் இச்செல்வத்தை நமக்குள் பங்கு செய்துகொள்வோம்: நான் வருண விரதத்தால் உனது அங்கத்தின் ஆண்மையை அகற்றுகிறேன். ௩ தீம்பர்—திடம் நீங்கி ஸ்திரீகளின் நடுவே சக்திநீங்க நீ திடமாயும் திணிப்பதாயும் தூண்டுவதாயுமுள்ள அவனது மர்மாங்க வேகத்தைத் துணித்துவிடு; திண்ணமாயுள்ளதை நீ தணித்துவிடு [எ. ௬0. க—௩]

௪0௬ இந்திரன் [அதர்வன்—சந்திரமஸம்]

க நற்துணைகளுடன் நற்துணை புரிந்து நற்பிரியனாய் விசுவந்தரிக்கும் இந்திரன் நல்லுதவி செய்வானாக, அவன் துவேஷிகளைச் சாய்த்திடுக, அவன் எங்களுக்கு அபயத்தைச் செய்க, நாங்கள் சுவீரியத்தின் பதிகளாக வேண்டும். [எ. ௬க. க]

௪0எ இந்திரன் [அதர்வன்—சந்திரமன்]

க நற்றுணை புரிந்து நல்லுதவி செய்யும் இந்த இந்திரன் துவேஷத்தை எங்களிடமிருந்து தனிமையாய்த் தூரம் செய்வானாக; யக்ஞாருகமான அவனது சுமதியில் மங்களமான சுமனத்தில் நாங்களாக வேண்டும் [எ. ௬உ.]

௪0அ இந்திரன் [பிருகுவங்கிரஸன்—இந்திரன்]

க நாங்கள் தடையன்னியில் விருத்திரர்களை துவம்ஸஞ் செய்பவர்களாகி சத்துரு செய்பவர்களை இந்திரனால் தாபத்துடன் ஜயிப்போமாக. [எ. ௬௩. க.]

---

௪0௫ கருத்து—விபசாரனது வலிமை நீக்கு.

௪0௬ - ௪0எ கருத்து—இந்திரனால் சுவீரியமும் சுமனமும் இலங்கும்.

௪0௧ ஸோமன் [அதர்வன்—ஸோமன்]

௧ இந்திரன் சனங்களை ஒருமனத்துடன் முற்றும் எங்களுக்கே செய்ய நிலையான அவியால் நிலையான ஸோமனை நாங்கள் கைவசஞ் செய்கிறோம். [௭. ௯௪. ௧.]

௪௧0 உச்சம்செல்லு [கபிஞ்சலன்—கிருத்திரர்கள்]

௧ அதி அழலாயும் அதி ஆதபமாயும், இருதயாழனலாயும் கரும் பழுப்பு கலக்கல்களுமான இரு கழுகுகள் [1] சோதிக்கு உச்சம் பறந்துள்ளன. ௨ நான் அவற்றை [2] களைப்புச் சாயும் பசுக்களைப்போல, குரைக்கும் நாய்களைப்போல பதுங்கும் ஓநாய்களைப்போல உயரெழச் செய்துள்ளேன். ௩ தாக்கும் இருவர் தள்ளும் இருவர் பரஸ்பர மோதிக்கொள்ளும்—இருவர்களைப்போல, நான் இங்கிருந்து சென்ற ஸ்திரீ—புருஷனது—நீர்—நாடியை நான் தடை [3] செய்கிறேன். [௭. ௯௫. ௧—௩]

௪௧௧ நீராசயம் [கபிஞ்சலன்—வயன்]

௧ பசுக்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்துள்ளன, பறவை தனது கூண்டுக்குப் பறந்துள்ளன. மலைகள் தங்கள் ஸ்தானத்தில் நின்றுள்ளன: நான் அவற்றின் நிலையில் இரு நீர் மூலாசயங்களை நிற்கச் செய்துள்ளேன். [௭. ௯௬. ௧]

௪௧௨ அக்கினி [யக்ஞஸம்பூரண காம அதர்வன்—இந்திராக்கினி]

௧ இந்த யக்ஞம் நிகழுங்கால் இத்தினத்தினின்று, அறிஞனை அக்கினியே! உன்னை இங்கு நாங்கள் வரிக்

1 மனமும் ஆத்மாவும். 2 தேகம் மனத்தின் மாசுகளை. 3 நோய் நீக்கச் செய்யும் ஒரு செயல்.

௪0௮ - ௪0௯ கருத்து—இந்திரனுக்குப் பிரியமானது சோமன்.

௪௧0 கருத்து—உச்சஞ்செல்லு.

௪௧௧ கருத்து—நீராசயம் நிர்மலமாகுக.

கிறோம். வன்மையுள்ளவனே! நீ நிலையாய்ச் செல்லவும்; நீ நிலையான ஸோமயக்ஞத்தை யறிந்து யணுகவும். ௨ இந்திரனே! குதிரைகளுள்ளவனே! மனத்தால் பசுக்களால் கல்விமான்களால் சுவஸ்தியால் தேவஹிதமான பிரம்மத்தால் யக்ஞதேவர்களின் சுமதியால் சேர்ந்து எங்களை வகித்துச் செல். ௩ தேவனே! அக்கினியே! நீ அழைத்து வந்த ஆவலுள்ள தேவர்களை உனது நிலயத்திலேயே செலுத்து: வசுக்களே! புசித்து இனிய பானங்களைப் பருகி இம்மனிதனுக்குச் செல்வங்களை யளி. ௪ யக்ஞத்தில் என்னில் இன்பமாகி வந்துள்ள தேவர்களே! உங்களுக்கு சுகவழிகளுள்ள வீடுகளை நாங்கள் செய்துள்ளோம்; உங்களது வசுக்களை வகித்து சுமந்து வசுவான கருமத்தை யநுசரித்து ஜோதிக்கு ஏறுங்கள். ரு யக்ஞமே! யக்ஞத்தையணுகு; யக்ஞபதியையணுகு; உனது மூலத்துக்கே செல்லு: ஸ்வாஹா! ௬ யக்ஞபதியே! இது உனது யக்ஞமாகும்; ஸூக்த மொழிகளால் தொடர்வதாகும்; ஸுவீரியத்தின் சேர்க்கை யுள்ளது: ஸுவாஹா! ௭ ஹுதங்களுக்கு வஷட்டு. அஹுதங்களுக்கு வஷட்டு. வழிகாணுந் தேவர்களே! வழியைக்கண்டு வழியில் செல்லுங்கள். ௮ மனத்தின் பதியே! தேவர்களின் நடுவே ஜோதியில் எங்கள் இந்த யக்ஞத்தை வை: சுவாஹா! ஜோதியில் சுவாஹா! புவியில்—சுவாஹா! வானத்தில் சுவாஹா! வாதத்தில் நான் வைக்கவேண்டும் சுவாஹா! [௭. ௯௭. ௧—௮]

௪௧௩ தருப்பை [அதர்வன்—பாஹி]

௧ தருப்பை, அவியால், நெய்யால் இந்திரனால் இணைந்து, மருத்துக்களால் சேர்ந்து ஸர்வம் நனைந்துள்ளது. அது

---

௪௧௨ கருத்து—யக்ஞம்.

தேவர்கள் விசுவே தேவர்களால் ஸர்வம் நனைந்துள்ளது; அவி இந்திரனுக்குச் செல்க. சுவாஹா! [எ. கூஅ. க]

சுகச வேதி [அதர்வன்—மந்திரோக்த தேவதை]

க நீ எங்கும் விரி: வேதியைச் சுற்றி சூழ்ந்து அங்கு சாய்ந்துள்ள சகோதரியை சூறையாடாதே. ஹோதாவின் ஸ்தானம் மஞ்சளாயும் பொன்னாயுமுள்ளது. யஜமானது உலகத்திலுள்ள அவை ஆபரணங்களாகும். [எ. கூகூ. க]

சுகடு துச்சுவப்னம் [யமன்—துச்சுவப்ன நாசன தேவதை]

க நான் துச்சுவப்னத்தினின்று தீச்சுவப்னத்தினின்று தோல்வியினின்று திரும்புகிறேன். நான் பிரம்மத்தை அகக்—காப்பாய் செய்கிறேன்; சுவப்னத் தோற்றமுள்ள துன்பங்களை நான் தூரமாக்குகிறேன். [எ. க00. க]

சுகசு யமன் [யமன்—சுவப்ன நாசனன்]

க கனவில் நான் புசிக்கும் உணவு காலையில் காண்பதில்லை. அந்த சர்வமும் எனக்கு மங்களகரமாகுக; ஏனெனில் அது பகலில் காட்சியாவதில்லை. [எ. க0க. க]

சுகஎ சமனம் [பிரஜாபதி—ஜோதி புவி வானம் மிருத்யு தேவதைகள்]

க நான் ஜோதிக்கு புவிக்கு வானத்துக்கு மிருத்யுவுக்கு நமஸ்கரித்து நின்று நீர் சலனமாக்குவேன்: ஈசர்கள் என்னை இம்சிக்காமலாவார்களாக. [எ. க0உ. க]

சுகஅ நிந்தை நீங்கு [பிரம்மன்—ஆத்மா]

க யக்ஞத்தை விரும்புபவனும் பூர்த்தி விரும்புபவனும் தேவர்களில் தீர்க்காயுளை யடைந்தும், திவ்யந் தேடும்

சுகங கருத்து—தருப்பையான இருதய ஹிஸை.

சுகச கருத்து—யக்ஞ ஸ்தானம்.

சுகடு—சுகசு கருத்து—கெட்ட கனவு நீங்கு.

சுகஎ கருத்து—சமனம்.

சிறப்புவாய்ந்தவனுமுள்ள எந்தக்ஷத்திரியன்இந்த நிந்தை யான துரோகத்தினின்று எங்களை புறத்தில் நீக்குவான்? [எ. ௧0௩. ௧]

௪௧௯ எவன்? [பிரம்மன்—ஆத்மா]

௧ எவன் பிரகஸ்பதியோடு சிநேகம் சுவீகரித்து, அதர் வணனுக்கு வருணனால் யளிக்கப்பட்டதாயும், நித்திய கன்றுடன் நற்கறவையாயுள்ள சுந்தரப் பசுவை தன்னிஷ் டம்போல் சித்தி யாக்குவான்? [எ. ௧0௪. ௧]

௪௨0 ஆத்மா [அதர்வணன்—மந்திரோக்த ஆத்மா]

௧ மனித ஸம்பந்தமானத்தினின்று நீங்கி தேவமொழி களை வரித்து உனது எல்லா நண்பர்களுடனும் நீ வழி களைப் புலனுக்கவும். [எ. ௧0௫. ௧]

௪௨௧ அக்கினி [அதர்வணன்—அக்கினிவருணன் ஜாதவேதஸன்]

௧ அக்கினியே! நினைவின்மையில் நாங்கள் ஏதாவது செய்திருந்தாலும் எங்கள் நடத்தையில், ஜாதவேத ஸனே! நாங்கள் எக்குற்றஞ் செய்திருந்தாலும் அதி அறிஞனே! அக்குற்றத்தினின்று எங்களைக் காப்புச் செய்; உனது நண்பர்களான எங்களுக்கு எங்கள் நன் மைக்கு அமுதமாகுக. [எ. ௧0௬. ௧]

௪௨௨ சூரியன் [பிருகு—சூரியன் ஆபன்]

௧ சூரியனின் ஏழு இரசிமிகள் சமுத்திரத்தின் தாரைக ளான சலங்களைக் கொண்டுவரும்! இவை உனது துன் பத்தை விழச் செய்துள்ளது. [எ. ௧0௭. ௧]

---

௪௧௮ கருத்து—க்ஷத்திரம் என்னும் சக்தி.
௪௧௯ கருத்து—அதர்வப்பசுவை நீங்களே அறியலாம்.
௪௨0 கருத்து—ஆத்மாவே நமக்குத்துணை.
௪௨௧ கருத்து—அமுதத்தால் நன்மையாகும்,
௪௨௨ கருத்து—சூரிய இரசிமிகள் நோய்களை நீக்கும்.

௪௨௩ அக்கினி [பிருகு—அக்கினி]

௧ அக்கினியே! எங்களை அறியும் நண்பனே அல்லது அறியாதவனே மறைந்தோ திறந்தோ எங்களை துன்பஞ் செய்தால் பல்லுள்ள அரணி அவர்களை எதிர்க்கச் செல்லட்டும், அக்கினியே! அவர்களுக்கு வீடும் பிரஜையுமில்லாமலாகட்டும். ௨ ஜாதவேதஸனே! தூக்கத்திலோ துயிலெழுச்சியிலோ, சலனத்திலோ அசலனத்திலோ எங்களை எதிர்ப்பவனை, வைசுவாநரன் என்னும் நண்பனுடன் சேர்ந்து ஜாதவேதஸனே! அவர்களை எதிர்த்து எரி. [எ. ௧௦அ. ௧]

௪௨௪ விஜயம் [பாதராயணி—அக்கினி மந்திரோக்த தேவதைகள்]

௧ காய்களில் காயவசியனை கோர பழுப்புள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். நெய்யினால் கலியை[1] கற்பிக்கிறேன்! அவன் இப்படியுள்ள எங்களில் பிரியனுவானாக. ௨ அக்கினியே! நெய்யை அப்ஸரஸர்களுக்கு அணுவை[2] அட்சங்களுக்கு[3] மணலையும்[4] சலத்தையும் வகித்துச் செல்லு. தங்களுக்கான பாகமான அவியளிப்பை கிரகித்து இரு அவிகளிலும் தேவர்கள் இன்பமாகிறார்கள். ௩ அப்ஸரஸர்கள் கதிரவன் அவிதாரகனின் நடுவே அணையும் இன்பத்தில் ஆனந்தமாகிறார்கள். நெய்யினால் எங்கள் கைகளை அவர்கள் சேர்க அவர்கள், என்னை எதிர்த்து விளையாடுபவனை எனக்குக் கீழாக்குவார்களாக. ௪ எதிர்த்து விளையாடுபவனுக்குத் தீமையாகட்டும்; நெய்யால் எங்களில் நீ பொழி; இடியால் மரத்தைப்போல எங்களுக்கு மாறாய் விளையாடுபவனை நீ வதைபுரி.

1 அறிவை. 2 ஸ்தானத்தை. 3 இந்திரியங்களுக்கு.

4 ஆதரவை.

௪௨௩ கருத்து—அரி நீங்கு.

௫ எவன் இந்தச் செல்வத்தை விளையாடச் செய்துள்ளானே, எவன் காய்களின் பற்றையும் பிரிவையும் செய்துள்ளானே அந்த தேவன் எங்கள் இந்த யக்ஞத்தை சுவீகரித்திடுக. நாங்கள் அப்ஸரஸர்களுடன் இணையும் இன்பத்தில் இன்பமாகவேண்டும். ௬ சமான வசுக்களைப் பற்றியுள்ளவன்—இது உங்கள் நாமதேயம். ஏனெனில் காய்கள் உக்கிரக்காட்சி யுள்ளவை. இராஷ்டிரந் தாங்குபவை. இந்துக்களே![1] அப்படிப்பட்ட உங்களை நாங்கள் அவியுடன் துதிப்போம். நாங்கள் செல்வங்களின் பதிகளாகவேண்டும். ௭ பிரார்த்தித்து தேவர்களை நான் அழைக்குங்காலும், நாங்கள் பிரம்மசரியத்தில் வசிக்குங்காலும் ஒரு வேளை பழுப்பான காய்களை பற்றினாலும் அச் சந்தர்ப்பங்களிலே அவை எங்களுக்குப் பிரியமுள்ளவை யாகுக. [௭. ௧0௯. ௧—௭]

௪௨௫ இந்திரன் அக்கினி [பிருகு—ஐந்திராக்னம்]

௧ அக்கினியே! இந்திரனுடன் சேர்ந்து, உங்கள் தாஸனுக்கு, தடையன்னியில் விருத்திரர்களைக் கொல்லுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் இருவர்களும் விருத்திர சம்காரத்தில் சிரேஷ்டர்கள். ௨ ஆதியில் எவர்களால் சுவர்க்கத்தை அவர்கள் பற்றினார்களோ, எவர்கள் எல்லா உலகங்களையுஞ் ஸ்தாபனஞ் செய்துள்ளார்களோ எவர்கள் விருஷபர்களோ வேகம் மிகுந்தவர்களோ வச்சிரக்கையுள்ளவர்களோ அந்த விருத்திர னழிக்கும் அக்கினி இந்திரனை நான் அழைக்கிறேன். ௩ திவ்யமான பிரகஸ்பதி கலசத்தால் உன்னை உபசரித்துள்ளான். இந்திரனே! ஸோமன் பொழியும் யஜமானனுக்கு கானங்களுடன் எங்களில் பிரவேசியுங்கள். [௭. ௧௧0. ௧—௩]

---

1 திவலைகளே.

௪௨௪ கருத்து—சேனைகளால் ஜயமடையுங்கள்.

௪௨௫ கருத்து—இந்திராக்கினியை அழையுங்கள்.

௪௨௬ சோமகாண்டம் [பிரம்மன்—விருஷபன்]

௧ நீ இந்திரனின் குட்சி: ஸோமதாரி: நீ தேவர் மனிதர்களின் ஆத்மா; இங்குப் பிரஜையை ஜனன மாக்கு: உன்னிலுள்ளவை—பி ர ஜை யு ம்—அந்நியத்தி லுள்ளவையும் உனக்கு இங்கு இரமித்திடுக. [எ. ௧௧௧. ௧]

௪௨௭ குள்ளம் [பிரம்மன் ஆப வருணன்]

௧ ஜோதியும் புவியும் சுந்தரமாயுள்ளவை: மகா விரதங் களின் அவை அருகில் இனிமை—அளிப்பவையாகும்; தேவிகளான ஏழு சலங்கள் பாய்ந்துள்ளன: அவை எங் களைத் துன்பத்தினின்று நீக்குக. ௨ சப்தத்தினின்று வருவதையும், பிறகு வருணச் சேர்க்கையினின்று வருவ தையும் அப்பால் யமபாசத்தினின்று வருவதையும்தேவர் களுக்கு மாறுன எல்லாக் குற்றத்தினின்றும் வருவதை யும் அவை எனக்கு விலக்குக. [எ. ௧௧௨. ௧—௨]

௪௨௮ சத்துருநாசம் [பார்கவன் - துஷ்டிகன்]

௧ கடுமையுள்ளவளே! கடுமைக் கொடியுள்ளவளே கடு மையுள்ளவளே வலிவும் வன்மையுமுள்ள அங்குள்ளவ னுக்கு நீ வெறுப்புடனுவாயாக, அவளைக் கண்டம் கண்ட மாக்கு. ௨ நீ கடுமையானவள்: நீ கடுமை: விஷமான நீ நஞ்சுள்ளவள்; விருஷபத்தால் மலட்டுப் பசுவைப்போல நீ—அவனுல்—விட்டு விடுவதற்காவாய். [எ. ௧௧௩. ௧—௨]

௪௨௯ துன்பம் நீக்கு [பார்க்கவன் - அக்கினி ஷோம்யம்]

௧ நான் உனது குடல்களினின்று எடுத்து விடுகிறேன்; நான் உனது இருதயத்தினின்று எடுத்துவிடுகிறேன்;

---

௪௨௬ கருத்து—சோமன் பற்று.

௪௨௭ கருத்து—குற்றம் நீங்கி வாழு.

௪௨௮ கருத்து—விஷம் விலக்கு,

உனது முகத்தின் தோற்றத்தினின்று உனது எல்லா வர்சஸையும் நீக்குகிறேன். ௨ கவலைகள் இங்கிருந்து செல்க; துக்கங்கள் செல்க; தீச்சொற்கள் செல்க; அக்கினி அரக்கிகளை யழித்திடுக: ஸோமன் நிந்திப்பவர் களை யொழித்திடுக. [எ. ௧௧௪. ௧—௨]

௪௩௦ பாவமழி [அதர்வாங்கிரஸன்—ஸாவித்திரம் ஜாத வேதஸம்]

௧ பாபி இலட்சுமியே! நீ இங்கிருந்து பறந்து விடு. நீ இங்கிருந்து நாசமாகவும். அங்கிருந்து பறந்து விடு. நாங் கள் இரும்புக் கொழுவியால் உன்னை எங்களை வெறுப்ப வனில் நாட்டுகிறோம். ௨ மரத்தைக் கொடிபோல் என் னில் ஏறியுள்ள மகிழ்வுக்காகாத பறக்குஞ் இலட்சுமியை ஸவிதாவே! நீ பொன்கையுள்ளவ ளாகையால் எங் களுக்குப் பொருளையளித்து எங்களை விட வேறு எங்கோ வைத்துவிடு. ௩ மானிடனுக்கு தனது சனனத்துடன் சனனமாகி தேகத்துடன் சேர்ந்துள் ளவை ௧௦௧ இலட்சுமி. இவற்றில் புன்மையாயுள் ளதை இங்கிருந்து நீக்குகிறோம், ஜாதவேதஸனே! எங்க ளுக்கு மங்கள மளிப்பவற்றைத்தா. ௪ பாழான—நிலத் தில்—இங்கு மங்குமாகும் பசுக்களைப்போல் இவற்றை அவற்றை நான் பிரித்துள்ளேன். புண்ணிய இலட்சுமி கள் இங்கு நின்றுடுக. புன்மையானவற்றை நான் பாழாக்கியுள்ளேன். [எ. ௧௧௫. ௧—௪]

௪௩௧ ஜுரம் [அதர்வாங்கிரஸன்—சந்திரன்]

௧ தாபத்துக்கு தூண்டுபவனுக்கு தள்ளுபவனுக்கு தீர னுக்கு நமஸ்காரம், சீதத்துக்கு, பூர்வகாமஞ் செய்ப வனுக்கு நமஸ்காரம். ௨ ஒருநாள் விட்டு ஒரு நாள்,

௪௨௯ - ௪௩௦ கருத்து—இலட்சுமிபற்று.

இரண்டு நாள் விட்டு ஒரு முறை எதிர்க்கும் விரதமில்லாதவன் இந்த மண்டுகத்தை[1] எதிர்ப்பானாக. [எ. ககசு. க]

௪௩௨ இந்திரன் [அதர்வாங்கிரஸன்—இந்திரன்]

க இந்திரனே! இனிய மயில்ரோம குதிரைகளுடன் வா. வேடர்கள் பறவையைப்போல் ஒருவனும் உன்னைத் தடுக்காமலாவானாக: தரிசைப்போல அவர்களைத்தாண்டு. [எ. ககஎ, க]

௪௩௩ தேவர்கள் [அதர்வாங்கிரஸன்—பஹவ—உதய சந்திரன்]

க நான் கவசத்தால் உனது மர்மங்களை மூடுகிறேன். ஸோமன் அமுதத்தால் உன்னை, உடையணிக: வருணன் விரிவிலும் விரிந்த—விசாலத்தை—உனக்குச் செய்க: தேவர்கள் ஜயிக்கும் உன்னை அநுசரித்து இன்பமாவார்களாக. [எ: ககஅ. க]

ஏழாவது காண்டம் முற்றிற்று.

௪௩௪—௪௪௩

௪௩௪ தீர்க்காயுசு [பிரம்மன்—ஆயுசு]

க அந்தகனான மிருத்யுவுக்கு நமஸ்காரம். உங்கள் பிராணன் அபானங்கள் இங்கு இரமித்திடுக; இங்கு இந்த புருஷன் சிவனோடு சூரிய பாகத்தில் அமுத உலகத்தில், பொருந்துக. உ பகன் அவனை உயரமாய் கிரகித்துள்ளான்; இரஸம் மிகும் ஸோமன், அவனை உயரமாய்—கிரகித்துள்ளான், தேவ மருத்துக்கள் உயரமாய்—அவனை, இந்திரனும் அக்கினியும் சுவஸ்திக்காக அவனை உயரமாய்

---

1 அற்பப்பிராணியை.

௪௩௧ கருத்து—ஜ்வரம் நீங்கு.

௪௩௨ கருத்து—இந்திரனைப் பற்று.

௪௩௩ கருத்து—வீரனுக்குக் கவசம் அவசியம்.

கிரகித்துள்ளார்கள். ௩ இங்கு உனது சீவன், இங்கு பிராணன், இங்கு ஆயுசு, இங்கு உனது மனமாகுக: திவ்யமான வாக்கால் நிர்ருதியின் பாசங்களினின்றும் உன்னை நாங்கள் உயரச் சுமந்து செல்லுகிறோம். ச மிருத்யுவின் கட்டை யவிழ்த்துக்கொண்டு இங்கு எழுந்திரு. கீழ் விழாதே! சூரியனுடைய அக்கினியினுடைய நற்பார்வையினின்றும் இப்பாரினின்றும் பிரிந்து விடாதே. ரு உனக்கு காற்றான மாதரிசுவன் வீசுக: சலங்கள் உனக்கு அமிருதங்களைப் பொழிக: சூரியன் உனது தேகத்துக்கு நன்மையைத் தாபனஞ் செய்க: மிருத்யு உனக்குத் தயை செய்க: நீ மரிக்காதே. சூ புருஷனே! உயர்ந்து செல்வதே உன் வழி: தாழ்ந்து செல்லாதே: நான் உனக்கு நீண்ட வாழ்க்கையையும் வன்மையையுஞ் செய்கிறேன்: நீ, சுலபமோடும் இந்த அமுதமான இரதத்தில் ஏறு, அப்பால் நீ மூப்பிலும்—சபையிலே பிரசங்கஞ் செய்வாய். எ உனது மனம் அங்கு[1] போகற்க: அது பாழிலாகவேண்டாம்: சீவர்களைப் புறக்கணிக்காதே: பிதுருக்களை யநுசரிக்காதே. எல்லாத் தேவர்களும் உன்னை இங்கு காப்பார்களாக. அ தூரம் அழைத்துச் செல்லும், சென்றவர்களை மதிக்காதே[2]! இருளினின்றும் புறமேறி, ஜோதிக்கு வா; நாங்கள் உனது இருகைகளைப் பற்றுகிறோம். கூ பிரேரிதமான வழி காக்கும் கருப்புப் புள்ளியுள்ள யமனது நாய்கள் உன்னைப் பற்றற்க; தயங்காதே: மனம் மாறி அங்கு நிற்காதே. க0 நான் சொல்லும், நீ முன் சென்றிராத பயங்கரமாயுள்ள அந்த வழியை, நீ யநுசரிக்காதே: புருஷனே! நீ அந்த இருளுக்குச் செல்லாதே தூரத்தில் பயமுண்டு; இப்பக்கம் அபயமுண்டு கக. சலங்

1 தீமையிலே. 2 இறந்தவர்களைக் குறித்து துக்கமாகாதே.

களின் நடுவே யுள்ள அக்கினி உன்னைக் காப் பானாக. மனிதர்கள் மூட்டும் அது உன்னைக் காத்திடுக; ஜாதவேதஸ வைசுவரநரர் உன்னைக் காப்பார்களாக. ஜோதியின் அனல்கள் மின்னலோடு உன்னை எரிக்காம லாகுக. ௧௨ மாமிசம் புசிக்கும் அனல் உனக்குச் சதி செய்யற்க; நாசஞ் செய்பவனின்றும் நீ தூரம் செல். ஜோதி உன்னைக்காப்பார்களாக, புவிகாக்க, சூரியனும் சந் திரனும் உன்னைக்காக்க, வானம் தேவாயுதத்தினின்றும் உன்னைக்காப்பானாக. ௧௩ அறிபவனும் அறிவிப்பவனும் உன்னைக் காக்க; உறக்கமில்லாதவனும் உறக்க சூனியனும் உன்னைக் காக்க, காப்பவனும் கண்காணிப்பவனும் உன் னைக்காப்பார்களாக. ௧௪ இவை உன்னைக் காக்கஇவை உன் னைத் தாங்க, இவற்றிற்கு வணக்கம் இவற்றிற்கு சுவாஹா! ௧௫ வாயு, இந்திரன், தாத்ரு, தாங்கும் ஸவிதா, உன்னை ஜீவர்களோடு வாழச் செய்க: உன்னைப் பலம் பிராணன் விடாமலாகுக. உனது ஜீவனை நான் அநுசரித்தழைக் கிறேன். ௧௬ தமன் எதிர்த்துத் தகர்ப்பவன் உன்னைத் தரிசிக்காமலாவானாக. நா முறுக்குபவன் உன்னைக் காணா மலாவானாக. அழியும் ஒருவனாக நீ எப்படி யாகலாம்? ஆதித்தியர்கள் உன்னை, உயரமாய் வசுக்கள் இந்திரனும் அக்கினியும் எனது சுவஸ்திக்கு உன்னை உயரமாய் வகித் துச்செல்வார்களாக. ௧௭ ஜோதி உன்னை உயரமாய் புவி உன்னை உயரமாய் பிரஜாபதி உன்னை உயரமாய் கிரகித்துள் ளார்கள். சோமனை இராஜாவாயடையும் ஔஷதங்கள் மிருத்யுவினின்றும் புறமாய் உன்னை உயரக் காத்திடுக. ௧௮ தேவர்களே! இவன்[1] இங்கே நிகழ்க; அவன் இங் கிருந்து தூரஞ் செல்லவேண்டாம். நாங்கள் ஆயிரம் வீரி யத்தால் அவனை மிருத்யுவினின்றும் உயர நடக்கச் செய்

[1] வீரன்

கிறோம். ககூ நான் உன்னை[1] மிருத்யுவினின்றும் நீக்கி யுள்ளேன்; உறுதியளிப்பவர்கள் உன்னை ஒன்று ஊதுக; குளிந்த கேச நாரிகள், கடும் ஓலமிடுவோர்கள் உனக்குக் கதறுமலாவார்களாக. உ௦ நான் கிரகித்துள்ளேன், நான் உன்னைக் கண்டுள்ளேன்; நீ மறுபடியும் புதியவனாய் வந்துள்ளாய், ஸர்வாங்கனே; நான் உனது சர்வமான கண்ணையும் சர்வமான ஆயுசையுங் கண்டுள்ளேன். உக சோதி உனக்கும் பிரகாசமாகியுள்ளது. அது உனக்கு ஜோதியாகி உள்ளது; உன்னிடமிருந்து இருள் நீங்கி யுள்ளது. நாங்கள் உன்னிடமிருந்து மிருத்யுவையும் நிர்ருதியையும் தூரம் செய்துள்ளோம், யக்ஷ்மத்தையும் நீக்கி யுள்ளோம் [அ. க. க—உக]

சகரு ஆயுசு [பிரம்மன்—ஆயுர் தேவதை]

க நீ இந்த அமுத தாரையைப் பற்று. துண்டமாகத் தள்ளாத வயது உனக்காக நான் உனது சீவனை ஆயுசைத் திருப்பிக்கொண்டு வருகிறேன். இருள் இடத்துக்குச் செல்லாதே. இறக்காதே! உ சீவர்களின் ஜோதிக்கு நீ இங்கு வா. நான் உன்னை நூறு சரத்துக்களுக்குக் கிரகிக்கிறேன்: மிருத்யுவின் பாசங்களை, புன்மொழியை அடியோடு பிரித்து, உனக்கு இன்னம் அதி நீண்ட ஆயுசை யளிக்கிறேன். ௩ வாயுவினின்று நான் உன் பிராணனை சூரியனின்று உன் கண்ணைக் கண்டுள்ளேன், உன்னில் உனது மனத்தை தரிக்கிறேன்: உன் அங்கங்களோடு அமைய, நாவால் அசைத்துப் பேசு. ச புலனுன அனலில் போல் இருகால் நான்கு கால் பிராணிகளின் பிராணத்தால் உன்னில் நான் நன்கு ஊதுகிறேன்; மிருத்

1 ஜீவனை

சகூச. கருத்து. மிருத்யு நீங்குங்கள்

யுவே! உனது கண்ணுக்கு நமஸ்காரம்; உனது பிராணனுக்கு நான் வணக்கஞ் செய்துள்ளேன். ௫ இவன் சீவிப்பானாக; இவன் சாகவேண்டாம்; நாங்கள் இவனை நன்கு பிரேரிக்கிறோம்; நான் இவனுக்குச் சிகிச்சையைச் செய்கிறேன்; மிருத்யுவே புருஷனை மாய்க்காதே. ௬ நான் இங்கு இன்னலினின்றும் இப்புருஷன் நீங்க சேதனமாயும் சேதஞ் செய்யாததாயும் இரட்சிப்பாயும், சக்தியாயு முள்ள ஔஷதியான ஜீவந்தியை இங்கு அழைக்கிறேன். ௭ நீ இவனை ஆசிர்வதி, நீ இவனைப்பற்றாதே. இவனைப் புலனாக்கு; இவன் உன்னுடைய வனாகி இங்கு சர்வாயுசுடனுவானாக; பவனே! ஸர்வனே! பிரியமுடனாகுங்கள்; சுகமளியுங்கள்; துன்பம் துரத்தி ஆயுளையளியுங்கள். ௮ மிருத்யுவே! இப்புருஷனை ஆசிர்வதி; இவனுக்கு அநுகூலமாகுக; இவன் இங்கிருந்து மேல் போவானாக. இவன் இம்சையற்று சர்வாங்கமாகி நற்சுருதனாகி சரையில் நூறு சரத்தாகி தானே போகத்தைப் பற்றுவானாக. ௯ தேவர்களின் ஆயுதம் உன்னை நீங்க; நான் உன்னை இமத்தினின்று கடக்கச் செய்கின்றேன்; நான் உன்னை மிருத்யுவுக்குப் புறமாய் உயரக் கடத்தியுள்ளேன்: மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியை வெகு தூரமாக்கி நீ சீவிக்க அரண் செய்துள்ளேன். ௧௦ மிருத்யுவே! எதிர்க்க முடியாத உனது இமத்தின் கீழ்ப் பாதையினின்று இந்தப் புருஷனைக் காத்து நாங்கள் பிரமத்தைக் கவசமாச செய்துள்ளோம். ௧௧ நான் உனக்கு பிராணனை, அபானனை, மூப்பு, மரிப்பை தீர்க்காயுளை, ஸ்வஸ்தியைச் செய்கிறேன்: நான் வைவஸ்வதனால் அனுப்பப்பட்டு சலனமாகும் யமனுடைய எல்லா தூதர்களையுந் துரத்துகிறேன். ௧௨ இருளைப்போல, நிர்ருதியை, அராதியை, கிராஹியை, மாமிசம் புசிக்கும்

பிசாசங்களை, எல்லாத் துர்ப்பூதத் தீம்பை நாங்கள் துலைக்கிறோம். ௧௩ நீ துன்பம் பற்றாமலிருக்க, நீ அமுதமுடன் சேர்ந்து அமுதமாக, அமுத அக்கினியினின்று நீண்ட ஆயுசுடனான ஜாதவேதசனின்று உனது பிராணனைப் பற்றுகிறேன்; உனக்குப் பயமளிக்க நான் உனக்கு [1] அதனைச் செய்கிறேன். ௧௪ செல்வமளித்து சீத்தையில்லாமல் சிவமளிப்பவர்களாக ஜோதியும் புவியுமாகுக: சூரியன் உனக்கு சீலத்தைச் சுடுவானாக: வாயு உனது இருதயத்துக்கு வீசுவானாக: பால் மிகும் திவ்யமான சலங்கள் உனக்கு மங்களமாய் பாய்வானாக. ௧௫ எங்களுக்கு ஔஷதங்கள் மங்களகரமாகுக: அடியினின்று உயரமாய் முடிப் புவிக்கு உன்னை உதயமாக்கியுள்ளேன்; அங்கு சூரியனும் சந்திரனும் ஆதித்தியர்களும் உன்னைக் காப்பார்களாக. ௧௬ நீ அடையும் ஆவரண ஆடையையும், உனது உள் உடையையும் மங்களகரமாய் உன் தேகத்துக்கு நாங்கள் செய்கிறோம்: உன் பரிசத்துக்கு அவை மிருதுவாகுக. ௧௭ அதி கூர்மையும் விபத்துமான க்ஷுரத்தால் கேசங்களையும் கேசத்தையும் தாடியையும் நீக்கும் நீ, முகத்தை சுந்தரமாக்குங்கால், எங்கள் ஆயுளைத் திருடாதே. ௧௮ உனக்கு, யவமும் நெல்லும் மங்களகரம் செய்க: பலாசம் நீங்கி மங்களமளிப்பவையாகுக: இவை யக்ஷ்மத்தைத் துரத்தும்: இவை துன்பத்தினின்றும் நீக்கும். ௧௯ பாலை, உழவின் தானியத்தை எதை புசித்தாலும் எதைப் பருகினாலும் புசிப்பதும் புசிப்பதற்காகாத எந்த உணவையும், உனக்கு விஷசூனியமாய் நான் செய்துள்ளேன். ௨௦ நாங்கள் உன்னை இரவு பகலுக்கு ஒப்படைக்கிறோம்: இவனைப் புசிக்கத் தேடும் அராயர்களிடமிருந்து எனக்காக இவனைப் பால

1 பெரிய நிலையை

னஞ் செய். ௨௧ நாங்கள் உனக்கு நூறு ஆண்டுகள் பதினாயிர வருடங்கள் இரு யுகங்கள் மூன்று நான்கு—யுகங்கள்—செய்கிறோம், இந்திரனும் அக்கினியும் விசுவேதேவர்களும் உனக்கு வெறுப்பன்னியில் அநுகூலமாவார்களாக. ௨௨ சரத்துக்கு ஏமந்தத்துக்கு வசந்தத்துக்கு கிரீஷ்மத்துக்கு நாங்கள் உன்னை ஒப்படைக்கிறோம்; ஓஷதிகள் ஓங்கும் மழைகள் உனக்கு சுகமளிப்பவையாகுக. ௨௩ மிருத்யுவே இருகால் பிராணிகளின் ஈசன்; நான்கு கால் பிராணிகளின் ஈசனும் மிருத்யுவே; கோபதியான அந்த மிருத்யுவினின்றும் நான் உன்னை உயரமாக்குகிறேன். நீ பயப்படாதே. ௨௪ துன்பமாகாதவனே! நீ மரிக்கப்போவதில்லை; நீ பயப்படாதே; மனிதீர்—அங்கு மரிப்பதில்லை; அதோ தமசுக்குஞ் செல்வதில்லை. ௨௫ சீவர்களுக் காரணாய் இந்தப் பிரமம் செய்யப்படுமிடத்தில், பசு, குதிரை புருஷன் மிருகமான சர்வமும் வசிக்கின்றன. ௨௬ அதுஸமானர் ஸபந்துக்களிடமிருந்து சிதைச் சொல்லினின்று உன்னைக் காத்திடுக; நீ மரிக்காமல் அமுதனாய் அதி சீவனாக, உனது பிராணங்கள், உனது காயத்தை பிரியாமலாகுக. ௨௭ தேவர்கள் உன்னை அக்கினி வைசுவாநரத்தினின்று, நூறும் ஒன்றுமான மிருத்யுக்களினின்று தாண்டுவதற்கான கேடுகளினின்று நீக்குவார்களாக. ௨௮ நீ அக்கினியின் காயம், காப்புச்சித்தன், நீ அரக்கனழிப்பவன், அரிமாய்ப்பவன், அப்படியே நோய் நீக்குபவன் சிகிச்சை செய்பவன் என்னும் நாமதாரி. [அ. ௨. ௧—௨௮]

௪௩௬. பகைவர் நாசம் [சாதனம்—அக்கினி]

௧ நான் அரக்கனழிக்கும் ஆண்மையை அபிடேகம்

---

௪௩௫. கருத்து. மிருத்யுவே சர்வ தேவனாவான்.

செய்கிறேன். நண்பனிடம் பெரிய சுகத்துக்காகச் செல்லுகிறேன்; அக்கினி கூர்மையாகி சங்கற்பங்களால் எழுந்துள்ளான். அவன் இரவும் பகலும் எங்களை கஷ்டத்தினின்று காப்பானாக. ௨ ஜாதவேதஸனே! இரும்பு தந்தங்களுள்ள நீ, சுடராகி உன் சுவாலையால், யாது தானர்களைப் பரிசி. உன் நாவால் மதிகெட்ட தேவர்களைப் பற்று. மாமிசம் புசிப்பவர்களைப் பிளந்து உனது வாயில் அவர்களை அடைத்துவிடு. ௩ கூர்மையாயும் கொடுமையாயும் மேலுங்கீழுமான உனது தாடைகளிலுள்ள இரு தந்தங்களை பிரயோகி. அக்கினியே! வானத்திலே திரியும்யாது தானர்களை உன் பற்களால் நொறுக்கு. ௪ அக்கினியே! யாது தானனின் சர்மத்தைக் கீறு. இம்சிக்கும் மின்னல் அவனை சுவாலையால் மாய்த்து விடுக. ஜாதவேதஸனே! அவனது கணுக்களை நொறுக்கு. மாமிசம் விரும்பி மாமிசம் புசிப்பவன் அவனைத் துண்டம் துண்டம் செய்வானாக. ௫ ஜாதவேதஸனே! அக்கினியே! இப்போது யாதுதானன் நிற்பதை, நடப்பதை எங்கு கண்டாலும், அவன் வானத்தில் பறப்பதைப் பார்த்தாலும் கூரிய சரமுள்ள வில்லியாய் அவனை வதை செய். ௬ அக்கினியே! யக்ஞங்களால் உன் சரங்களை நேராக்கி, மொழியாலும் மின்னல்களாலும் அவற்றின் முனைகளை மெழுகி அவற்றால் யாது தானர்களின் இருதயத்தைப் மாய்த்து விடு: எதிர்க்கும் அவர்களின் கைகளைக் கண்டங் கண்டமாக்கு. ௭ ஜாதவேதஸனே! நீ பிடிபட்டவர்களைப் பற்று: வாட்களால் யாது தானர்கள் பற்றியவைகளை மீட்கவும்; அக்கினியே! அதி சுவாலையுடன் பூர்வமான நீ அவனை எரி, மாமிசம் புசிக்கும் பல நிற கழுகுகள் அவனைப் புசித்திடுக. ௮ அக்கினியே! இதைச் செய்யும் யாது தானனையும் தீமை புரியும் அவன்

எவனுனலுஞ் சரி அவனையும் நீ இங்கு அறிவி, இளை ஞனே! நீ அவனை ஸமித்தால் பற்று: நரர் காப்பனின் கண்ணுக்கு நீ அவனைக் கீழாக்கு. ௯ அக்கினியே! கூரிய கண்ணால் நீ யக்ஞத்தைக் காவல் செய்: அறிஞனே! அதை வசுக்களுக்கு முன் எடுத்துச் செல். நரர் காப்ப வனே! இம்ஸிக்கும் அரக்கர்களை எரிக்கும் உன்னை, யாது தானர்கள் இன்னல் செய்யாமலாவார்களாக. ௧௦ நரர் காப்பான நீ, சனத்தின் நடுவே அரக்கனுக்கு எங்கும் நோக்கு; அவனது மூன்று முனைகளை நீ மாய்த்து விடு; அக்கினியே! சுடரால் அவனது என்புகளை எரி; யாதுதானனின் மும்மூலத்தை துண்டமாக்கு. ௧௧ சுரு தத்தால் ருதமழிக்கும் யாது தானன் உன் பந்தத்தில் மும்முறை வருக: ஜாதவேதஸ்னே! உனது சுவாலை யால் அவனில் கோஷஞ்செய்து காயகனின் கண்களுக்கு முன் அவனைச் சாய்த்துவிடு. ௧௨ அக்கினியே! எந்த வன் சொற்களை தம்பதிகள் சொல்லுகிறார்களோ, காய கர் கோஷிக்கும் எச்சொற்கொடுமை யுண்டோ, மனக் கோபத்தால் குணமாகும் எக்கணையுண்டோ, இந்த அனைத்தாலும்—யாது தானர்களின் இருதயத்தில் துளைத்துவிடு. ௧௩ யாது தானர்களை சூட்டால் சுட்டு விடு: அக்கினியே! அவர்களை சுவாலையால் சாம்பலாக்கு: கொழுந்தால் மதிகெட்ட தேவர்களை யொழி: சீவர் களைப் புசிக்கும் பெரிய தகனர்களை எரி. ௧௪ இன்று தேவர்கள் தீயோனைத் துலைப்பார்களாக; அவன் கூரிய சாபங்கள் அவனுக்கேத் திரும்பிச்செல்க: சொல்லால் சோரஞ் செய்பவனை, சரங்கள், மருமங்களில் சேதித் திடுக: யாது தானன் விசுவபந்தத்திலாவானுக. ௧௫ அக் கினியே! மனிதர் மாமிசத்தாலும் குதிரை பசுவின் மாமி சத்தாலும் தன்னை பூசிக்கொள்ளும், இம்சிக்கப்படாத

பசுவின் பாலை வகித்துச் செல்லும் யாது தானர்களின் சிரங்களைச் சுடரலால் சேதித்துவிடு. ௧௬ யாது தானர் கள் பசுக்களின் விஷத்தை எடுத்துச் செல்வார்களாக: அதிதி தீயோர்களைத் தள்ளுவார்களாக: தேவ ஸவிதா அவர்களைக் கைவிடுவார்களாக: அவர்கள் ஔஷதி களின் பாகத்தை இழப்பார்களாக. ௧௭ சிகப்புப் பசு வின்—பால் வருஷந்தோறுமாகும்: நரர் காப்பவனே! யாது தானன் அதைச் சுவைக்காமலாவானாக: அக் கினியே! அவர்களில் எவனும் சீம்பாலைப் பருக விரும்பி னால் நீ உனது சுடரால் அவனது மர்மங்களைச் சேதி. ௧௮ அக்கினியே! நீ புராதனத்தினின்று யாது தானர் களைக் கொல்லுகிறாய்: அரக்கர்கள் அமர்களில் உன்னை அடக்க முடியவில்லை; மாமிசம் புசிப்பவர்களை மதி கெட்டவர்களோடு எரித்துவிடு: அவர்கள் உனது திவ்ய சரத்தினின்று நீங்கவேண்டாம். ௧௯ அக் கினியே! கீழ் மேல் பின் முன்—பக்கங்களிலிருந்து எங்களைக் காப்பாயாக: அஜரமாய் அதிதாபமாய் அதி துக்கமளிப்பதாயுள்ள உனது சுவாலைகள் தீயோனை எரித்து விடுக. ௨௦ அக்கினியே! பின் முன் கீழ் மேல்—பக்கங்களினின்று—காவ்யத்தினால் கவியான நீ எங்களை எங்குங் காத்திடுக: மூப்புக்கு நண்பனை, அழி யாத நண்பனைப் பாலனஞ் செய். மரிப்பில்லாத நீ மானிடர்களான எங்களைப் பாலனஞ் செய். ௨௧ அக் கினியே! குரம் பிளக்கும் யாது தானர்களைக் காணும் கண்ணை கானஞ் செய்பவனில் வை, அதர்வனைப்போல திவ்ய ஜோதியால் சத்தியத்தைச் சேதஞ் செய்யும் சித்த சூனியனைச் சுட்டுவிடு. ௨௨ அக்கினியே! விப்பிரனையும் வலிமையாயுமுள்ள உன்னை தினந்தோறும் தீரகிறமுடன் தகர்ப்பவனைத் தாக்கும் உன்னை அரண்போல் எங்களைச்

சுற்றிலுமாக்குகிறோம். ௨௩ அக்கினியே! கூரிய
சொலிப்புடன் சுடர்கொழுந்து சுவாலைகளால் நாசஞ்
செய்யும் இராட்சதர்களை விஷத்தால் வதை செய்.
௨௪ அக்கினி பெருஞ் ஜோதியால் பிரகாசிக்கிறான்;
அவன்—தனது—மகிமையால் எல்லாப்—பொருள்களை
யும் புலனாக்குகிறான். அவன் தீமை தோயும் அதேவமான
மாயைகளை தூரமாக்குகிறான். அவன் அரக்கர்களைக்
கொல்ல தனது இரு கொம்புகளைக் கூர்மையாக்குகிறான்.
௨௫ ஜாதவேதஸனே! அழியாதனவாயும் கூறிய ஆயு
தங்களாயும் பிரமத்தால் நுண்ணியங்களாயும் நீ அடைந்
துமுள்ள இரு கொம்புகளால், உனது—கனல்—கொழுந்
தால் முன்னிடும் கிமீதினனை, எதிர்க்கும் பகைவனைக்
கொல்லு. ௨௬ நாசமற்றவனாய் ஜோதியாய் சுத்தஞ்
செய்பவனாய், துதிக்கருகனாயுள்ள அக்கினி அரக்கர்களை
யழிக்கிறான். [அ. ௩. ௧—௨௬]

௪௩௭. சத்துரு சம்ஹாரம் [சாதனன்—இந்திரஸோமன்]

௧ இந்திரஸோமனே! அரக்கனை எரித்து விடுங்கள்.
அவனை ஒழியுங்கள்: விருஷபர்களே! தமத்தில் வள
ரும் நீங்கள் அவனைக் கீழாக்குங்கள்: அசித்தர்களைச்
சுட்டுச் சிதறடியுங்கள்: தின்பவர்களைத் தொலைத்து அழுத்தி
அழுத்துங்கள். ௨ இந்திரஸோமனே! கேட்டைக் கேடு
செய்பவனைச் சூழுங்கள். கொதிகுடம்போல் அனைவர்களை
யும் கனல் கொதிப்பிக்கட்டும்: பிரமத்துவேஷியாய்
மாமிசம் புசிப்பவனாய் கோரக் கண்ணுள்ள கிமீதினனில்
நித்தியத் துவேஷத்தை யளியுங்கள். ௩ இந்திரஸோ
மனே! துட்டர்களை அவர்கள் ஒளிந்துள்ள நிலயத்தி
லேயே வதைபுரியுங்கள். அவர்களில் எவனும் அங்கிருந்து

---

௪௩௬. கருத்து. அரக்கரழிப்பது அறமாகும்

நீங்காமலிருக்க அவர்களைத் தாங்கமுடியாத தமத்தில் வீழ்த்துங்கள். உங்களுடைய அப்பெருஞ்—சக்தி ஜயிப்ப தற்காகச் சீற்றமுடன் நிகழ்க. ச இந்திரஸோமனே! ஜோதியினின்று சேதத்தை, புவியினின்று சிதைவை செறுனர்களில் தூண்டுங்கள். ஓங்கும் அரக்கனை எரிக் கும் முழக்கத்தை மலைகளினின்று முழங்குங்கள். ரு இந் திரஸோமனே! அதை ஜோதியினின்று விழச் செய்யுங் கள். அனல் தாபமாகி அயர்துலைத்து அழியா அழலா யுதங்களால் ஆழத்தில் அரிகளை யழுத்துங்கள். அவர்கள் அமைதியாவார்களாக. சு இந்திரஸோமனே! இரு திட குதிரைகளைச் சுற்றுக்—கட்டு—போல இந்த நினைவு உங்களைச் சூழ்க. நான் அறிவால் அசைவித்து பிரேரிக் கும் இந்தப் பிரமங்களை நரர் பதிகள்போலப் பொலிவு செய் யுங்கள். எ உங்கள் ஊக்கங்களுடன் ஊன்றுங்கள்; ஒழிக்கும் கசடர்களான கொடும் பாவிகளைக் கொல்லுங் கள்: இந்திரனே ஸோமனே எக்காலத்திலும் என்னைக் கவலை செய்யும் கயவன் சுகசூனியனுவானுக. அ இந்தி ரனே! நற்சித்தஞ் செல்லும் என்னை அசத்திய சொற்க ளால் ஏசும் அசத்தியன், கைப்பிடியில் பற்றிய சலங் களைப்போல், அசத்துவமாவானுக. கூ சீலனை சஞ்சலஞ் செய்பவர்களை, சீருள்ளவனை, சுவதாக்களால் சிறுமை செய்பவர்களை ஸோமன் சருப்பத்துக் களிப்பா னுக: அல்லது நிர்ருதியின் வசத்தில் நாட்டுவானுக. க0 அக்கினியே! எங்கள் பானம், பரி, பசு காயம் குதிரைகளின் இரஸத்தைத் துன்பஞ் செய்ய விரும்பும் அந்தப் பகைவன், திருடன் திருடுபவன், துன்பஞ் செல் வார்களாக: அவன் தன் சந்ததியோடு தாழ்வானுக. கக அவன் தன் சந்ததியுடன் தூரஞ் செல்வானுக; அவன் எல்லா மூன்று புவிகளின் கீழ் போவானுக: எவன் தினத்தி

லும் இரவிலும் என்னைத் துன்பஞ்செய்ய விரும்புகிறானே; தேவர்களே! அவனது கீர்த்தி சாய்க. ௧௨ சத்தியம் அசத்தியங்களை அறிஞன் சுலபமாய்க் காண்கிறான். அவை பரஸ்பரம் மாறாகும். அவற்றில் எது நிசமாயும் அதி ஹிதமாயுமுள்ளதோ அதற்குச் ஸோமன் துணைபுரிகிறான். அவன் அசத்தியத்தை யழிக்கிறான். ௧௩ ஸோமன் அசத்தியந்—தாங்கும் க்ஷத்திரியனையும் சிறுமை செய்பவனையும் விருத்தியாக்குவதில்லை. அவன் அரக்கனை அழிக்கிறான்; அவன் அசத்தியம் மொழிபவனை ஒழிக்கிறான்; இருவர்களும் இந்திரனுடைய பந்தத்தில் சாய்கிறார்கள். ௧௪ அக்கினியே! நான் அசத்திய தேவர்களை நாடினாலும், நான் பயனற்ற தேவர்களை நினைத்தாலும் நீ எங்களுடன் ஏன் கோபமாக வேண்டும். ஜாதவேதஸனே! உன்னைப்பற்றி அவச்சொல் சொல்பவர்கள் அவதியை யடைவார்களாக. ௧௫ நான் மானிடனுடைய ஆயுளை எரித்திருந்தாலும், நான் யாதுதானனானாலும் நான் இன்று மரிப்பேனாக: 'நீ யாது தானன்' என என்னை அகாரணமாய் சொல்லுபவன் பத்து வீரர்களினின்று நீங்குவானாக. ௧௬ துன்பஞ் செய்யாமலுள்ள என்னை 'நீ யாது தானன்' எனச் சொல்லுபவனை, நான் சுத்தன் எனச் சொல்லும் சிதைவுள்ளவனையும், இந்திரன் அதி கோரமான ஆயுதத்தால் அழிப்பானாக; அவன் ஒவ்வொரு பிராணியின் கீழ்ச் செல்வானாக. ௧௭ பதுங்கும் பகையாளா ஆந்தை போல் இருளில் சுற்றும் அவள் அந்தமில்லாத பள்ளத்தில் வீழ்க: சிலைகள் சத்தங்களால் அரக்கர்களைக் கொல்க. ௧௮ மருத்துக்களே! நீங்கள் சனத்தில் இங்குமங்குமாகுங்கள்: பறவைகளாகி இராக்

காலங்களில் பறந்து தேவயக்ஞத்தில் தூசுகள் வீசியுள்ள இராக்கதர்களைத் தேடுங்கள் பிடியுங்கள்: நொருக்குங்கள். ௧௯ இந்திரா! சோதியினின்றும் சிலையை விழச்செய். மகவா! ஸோமனால் கூர்மையான அதை நீ அதி கூர்மையாக்கு; நீ முன்புறத்தினின்றும் தூரத்தினின்றும் கீழ்ப்புறம் மேற்புறத்தினின்றும் இராக்கதர்களை மலையால் மாய்த்துவிடு. ௨௦ இங்கு நாய்களும் அரக்கர்களும் பறக்கிறார்கள்: துன்பம் நாடும் அவர்கள் துன்பஞ்செய்ய அதிதிடனை இந்திரனைத் தேடுகிறார்கள்; பலமுள்ளவன் தனது பயங்ராயுதத்தை வஞ்சகர்களுக்காகத் தீட்டுகிறான்; அவன் துன்பஞ் செய்பவர்மீது இப்போது வச்சிராயுதத்தை வீசுவானாக. ௨௧ இந்திரன், யக்ஞங்கலைப்பவர்களாயும், எதிர்த்துப் போர்புரிபவர்களாயுமுள்ள யாதுக்களை யழிப்பவனாயுள்ளான்: சக்தி வாய்ந்தவன் கோடரி மரங்களைப் பிளப்பதுபோல், அரக்கர்களை மண்பாண்டம்போல் சின்னபின்னஞ் செய்வானாக. ௨௨ இந்திரா! ஆந்தை யரக்கனை, குஞ்சர அரக்கனை நாய் அரக்கனை, குயில் அரக்கனை கருடனரக்கனை கழுகு அரக்கனை கல்லால்—மண்பாண்டம்போல—கொன்றுவிடு. ௨௩ துன்பஞ்செய்யுமரக்கன் எங்களை யணுகற்க: கிமீதின தம்பதிகள் தூரமாவார்களாக: புவியின் துன்பத்தினின்று பூமி எங்களைக் காத்திடுக: வானம் சோதியின் — துன்பத்தினின்றும் — எங்களைக் காத்திடுக. ௨௪ இந்திரா! மாயையால் தோன்றும் ஆண் பெண் அரக்கர்களை நீ அழி: கண்டமில்லாத பொய் தேவர்கள் நீங்குவார்களாக: அவர்கள் உச்ச மேறும் சூரியனைக் காணமலாவார்களாக. ௨௫ நீ எதிர்ப்புறம் பார்: விரிந்து பார்; ஸோமா! இந்திரா! விழித்திருங்கள்: அரக்கர்மீது ஆயுதத்தை,

இராக்கதர் மேல் வச்சிராயுதத்தை எறியுங்கள். [அ. ச. க—உரு]

சஙஅ. மணிபூஷணம் [சுக்கிரன்—கிருத்யா தூஷணமுத மந்திரோக்த தேவதைகள்]

க இந்த வீரமான மணி பூஷணம் வீரனில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது எதிரியை ஜயிப்பதாயும், வீரமாயும், சூரதீரமாயும் அதிக சுமங்கள இரட்சகமாயுமுள்ளது. உ பகைமை ஜயித்து, சுவீரங்களுடன் சக்தி வாய்ந்து பலம் மிகுந்து உக்கிரமாய் ஆக்கிரமிக்கும் வீரமான இந்த மணி, துட்டச் செயல்களை நிந்தித்து—அவற்றை—எதிர்க்கும். ௩ இந்திரன் இந்த மணியால் விருத்திரனைக் கொன்றான்: நிறை நினைவுள்ள அவன் இதனால் அசுரர்களை அழித்தான்: அவன் இதனால் இங்குள்ள ஜோதியையும் புவியையும் ஜயித்தான்: அவன் இதனால் நான்கு திசைகளையும் ஜயித்தான். ச பலம் மிகுந்து பகை நீக்கி வசப்படுத்தும் பூஷணமான இந்த ஸ்ராக்தியமணி எங்களை எங்கும் காத்திடுக. ரு இதை அக்கினி சொல்லுகிறான், இதை ஸோமனும் சொல்லுகிறான், இதை ஸவிதா இந்திரன், பிரகஸ்பதி சொல்லுகிறார்கள்: எனது புரோஹிதர்களான இந்த தேவர்கள் பூஷணங்களால்—புன்—செயல்களை புறமாக்குவார்களாக. சு நான் ஜோதி புவியை நடுவில் வைத்துள்ளேன், தினத்தையும் சூரியனையும்—இடையில் வைத்துள்ளேன்: எனது புரோகிதர்களான இந்த தேவர்கள் பூஷணங்களால்—புன்—செயல்களை பின் நீக்குவார்களாக. எ காப்புக்களாக ஸிராக்திய மணியை செய்துகொள்பவர், ஜோதியில் சூரியனைப்

சஙஎ. கருத்து. துன்பஞ் செய்யுமரக்கன் எங்களை யணுகாமலோ வானக.

போல்—துற்—செயல்களை வசியஞ் செய்து தூரத்துகிறார்கள். ௮ நான், நினைவுமிருந்த ரிஷியைப்போல சிராக்திய மணியால் எல்லா சமர் செய்பவர்களையும் ஜயித்துள்ளேன்: நான் அரக்கர்களையும் அவதி செய்பவர்களையும் அழிக்கிறேன். ௯ ஆங்கிரஸர்களின்—அவச்—செயல்கள், அசுரர்களின்—அவச்—செயல்கள், தானாகச்செய்து கொள்ளும்—தீச்—செயல்கள், அந்நியர்கள் கொண்டு வரும்—அவச்—செயல்கள்—தொண்ணூறு நதிகளுக்கப்பால் தூரஞ் சென்று விடுக. ௧௦ இம் மணிதனில் தேவர்களான் இந்திரன், விஷ்ணு, ஸவிதா ருத்திரன், அக்கினி, பிரஜாபதி, பரமேஷ்டினன், விராஜன் வைசுவாநரன், சகல ரிஷிகள், காப்பாக மணியைக் கட்டுவார்களாக. ௧௧ சலனச் சந்துக்களில் காளையைப் போல, வனப் பிராணிகளில் புலிபோல, நீ ஔஷதிகளில் உத்தமன்: அருகில் காத்துள்ள, தேடும் அவனை, நாங்கள் கண்டுள்ளோம். ௧௨ இந்த மணியை தரிப்பவன் புலியாகிறான், சிங்கமாகிறான், விருஷபமாகிறான், பகைமை யழிப்பவனாகிறான். ௧௩ அவனை அப்ஸரசர்கள் அழிப்பதில்லை, கந்தர்வர்களும் மனிதர்களும் அழிப்பதில்லை: இந்த மணியை தரிப்பவன் எல்லாத் திசைகளிலும் தலைமை யரசு புரிகிறான். ௧௪ கசியபன் உன்னை உண்டுபண்ணினான்; கசியபன் உன்னை ஒன்று சேர்த்தான்; இந்திரன் உன்னை மானிடர்—நடுவே தரித்தான்; உன்னை தரித்து அவன் சமரில் ஜயித்தான். தேவர்கள் தங்கள் துணையாக ஆயிரம் வீரியமுள்ள மணியைச் செய்தார்கள். ௧௫ இந்திரா! நூறு சந்திகளுள்ள வச்சிராயுதத்தால் துற்செயல்களால், தீட்சைகளால் யக்ஞங்களால் உன்னை வதைக்க விரும்புபவனை வீழ்த்து. ௧௬ சூழ்ந்து சக்திவாய்ந்து எல்லாஞ் ஜயிக்கும் சுமங்களக் காப்பான இம்மணி எங்க

ளது பிரஜையையும் பொருளையுங் காத்திடுக. ௧௭ இந்திரா! எங்களுக்குக் கீழ்புறம் எதிரி சூனியர்களாக: மேற்புறம் எதிரி சூனியர்களாக: பின்புறம் எதிரி சூனியர்களாக; வீரனே! எங்கள் முன் ஜோதியைச் செய். ௧௮ எனக்கு ஜோதியும் புவியும் துணைபுரிக, தினம் துணையைச் சூரியன் துணையை இந்திரனும் அக்கினியும் எனக்குத் துணையைச் செய்க, தாத்ரு எனக்குத் துணையைச் செய்க. ௧௯ பயங்கரமான இந்திராக்கினியின் வெகு பல காப்பை தேவர்கள் எல்லாங் குவிந்தும் தாக்க இயலாது. அது பெரியதாகையால், நான் மூப்பனுகி தீர்க்காயுசுடனுக அது எனது காயத்தை எங்குங் காப்பதாகுக. ௨௦ நான் பெருந் துன்பம் நீங்க தேவமணி என்னை ஏறியுள்ளது, திடத்துக்காக காயங்காத்து முத்துணையாகும் இந்த தண்டத்தில் உட்படுங்கள். ௨௧ இந்திரன் இதில் ஆண்மையை நாட்டுவானுக, நூறு சரத்துக்களின் தீர்க்காயுசுக்கு நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவன் மூப்பனுகி தீர்க்காயுசுடனுக உட் செல்லுங்கள். ௨௨ சுவஸ்தியளிக்கும் இந்திரன் ஜனபதியாவான் விருத்திர சம்காரன், எதிரி நீக்கும் வசியன். ஜயிக்கும் ஜயிக்கப்படாமலுள்ள அவன் ஸோமபானம் பருகுபவன், அபயம் செய்யும் விருஷபனுன அவன்- உனக்கு இந்த மணியைக் கட்டுவானுக. இரவும் பகலும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் உன்னை அவன் எங்குங் காப்பானுக. [அ. ரு. ௧—௨௨.]

௬௩௧. கருப்பதோஷம் [மாத்ருநாமன்—மாத்ருநாமை—மந்திரோக்த் தேவதைகள்.]

௧ தோன்றுங்கால் உனக்குத் தாயானவள் சுத்தஞ் செய்த புருஷர் நாடுவதான இரு—ஸ்தனங்களை—துர்

௬௩௮, கருத்து, வீரசுபாவமே பூஷணமணி

நாமமுள்ள அலிம்சமும் *வத்ஸபமும் விரும்பாமலாவார்களாக. ௨ பலாலம்[1] அனுபலாலம்[2] சர்க்கும்[3] கோகம்[4] மலிம்லுசம்[5] பலீசகம்[6] ஆசிரேஷம்[7] வஹிராஸம்[8] ரிக்ஷக்கிரீவம்[9] பிரமீலினம்[10]. ௩ நீ[11] அணுகாதே நீ நகராதே. ஊருக்களின் நடுவே நீ நகராதே. நான் அவளுக்கு துர்நாமமழிக்கும் பஜத்தை ஔஷதமாகச் செய்கிறேன். ௪ துர்நாமமும் சுநாமமுமான இருவர்—அவளை—அணுக நாடுகிறார், நாங்கள் அராய்யானர்களை[12] துரத்துகிறோம்; சுநாம ஸ்திரீ—ஸம்பந்தத்தைத்—தேடுவாளாக. ௫ நாங்கள் அவளது மூலஸ்தானம் நிதம்பத்தினின்று கருமையும் ரோமமுமான அசுரன், ஸ்தம்பஜன், துண்டிகர்களான அராய்யர்களை யழிக்கிறோம். ௬ மஞ்சள் நிற பஜமானது,[13] முகர்ந்து உணர்ந்து அதிசுவைத்து மாமிசம் புசிக்கும் நாய் கிஷ்கிணமான, அராயர்களை மறையச் செய்துள்ளது. ௭ சகோதரனைப் போலும், தந்தையைப்போலுமாகி தூக்கத்தில் உன்னுடன் எவன் சாய்கிறானோ—அந்த—அலிரூபமான பெண் தன்மையுள்ளவர்களை இங்கிருந்து, பஜம், துரத்துக. ௮ நீ தூங்குங்கால் உன்னை நடுங்கச் செய்பவனையும் விழிக்குங்கால் உன்னைத் துன்பஞ்செய்ய நினைப்பவனையும் சூழும் சூரியன் நிழலைப்போல் இவை மறையச் செய்துள்ளன. ௯ பாலனை விழச்செய்து அகாலப் பிரசவம் செய்யக் காரணமாகுபவனை, அவளை நாடி நழுவியோடும் சத்துருவை, ஔஷதியே நீ நீக்கு. ௧0 ஔஷதியே! மாலையில்

* திங்குகள்.

1 வைக்கோலரக்கன் 2 வைக்கோலரக்கனை யநுசரிப்பவன் 3 இம்சிப்பவன் 4 குயில் 5 கள்வன் 6 பலிதன் 7 உஷ்ணன் 8 ரூபமழிப்பவன் 9 கரடிக்கழுத்தன் 10 இமைப்பவன். 11 தீமையே 12 அழிவு செய்பவர்களை. 13 ஔளி, ஒரு மூலிகையின்பெயர்.

கர்தப நாதஞ்செய்து வசதிகளைச்சுற்றி நடனஞ் செய்ப வர்களை குகூலர்களை[1] குட்சிலர்களை[2] கருபர்களை [3] கரு மர்களை[4] ஸ்ரீமங்களை[5] உன் நாற்றத்தால் நீக்கிச் சிதறடி. ௧௧ தோல் சருமங்கள் தரித்து நபும்சகர்கள் போல் நடனஞ்செய்து வனத்தில் ஓசை செய்து கூத்தாடும் குருந்தர்களை குகூரபர்களை இங்கிருந்து நாங்கள் நீக்கு கிறோம். ௧௨ ஜோதியினின்று தாபஞ்செய்பவனுயுள்ள அங்குள்ள சூரியனை சகிக்கமுடியாதவர்களை செவ்வா யுடன் சீநாற்றமுமாகி மிருகசருமந்தரிக்கும் மக்கக்கர்க ளான அராயர்களை நாங்கள் நாசஞ் செய்கிறோம். ௧௩ தங்கள் அதிவடிவமான ஆத்மாவை கந்தத் தில் வகித்து ஸ்திரீசிரோணி தள்ளுபவர்களுமான அரக் கர்களை இந்திரா! நீ தொலை. ௧௪ கையில் கொம்பு களைத் தரித்து காரிகைகள் முன்போகுபவர்களையும் அடுப்பங்கரைத்தங்கி ஆர்ப்புச் செய்பவர்களையும் குடிமி யில்காந்தி செய்து கொள்பவர்களையும் நாங்கள் இங்கு கொல்லுகிறோம். ௧௫ எவர்களுக்கு முன்பாதங்கள் பின்புறமுள்ளனவோ, குதிக்கால்கள் முன்புறம்—முகங் கள் முன்பக்கம்—உள்ளனவோ, எவர்கள் கலஜர்களோ,[6] சகதூமஜர்களோ,[7] எவர்கள் உருண்டர்களோ,[8] மட்ம மகர்களோ[8] எவர்கள் நபும்சகர்களான கும்பமுஷ்கர் களோ[8]—அவர்களை அவளிடமிருந்து பிரதிபோதத்தால், பிரமணஸ்பதியே! பாழாக்கு. ௧௬ எதிர் நோக்காத விழுந்த கண்களோடு நபும்சகர்கள் ஸ்திரீ சூனியர் களாவார்களாக: சிகிச்சையே! பதியுடனை இந்த

---

1 குதிர்—வயிறுள்ளவர்களை. 2 குண்டு உதரர்களை. 3 கூனமுது கர்களை. 4 கிக்குரலர்களை. 5 கலக்கர்களை. 6 நெல் குத்தும் ஸ்தானத்தில் தோன்றுபவர்கள். 7 விரட்டிப்புகையில் தோன்று பவர்கள். 8 விகாராங்கங்களுள்ளவர்களை.

ஸ்திரீயை யணுகும் பதியாகாத இவனை விழச்செய்கள சுனை ரோமமுள்ளவனை, சடைகேசனை, அரைப்பவனை, அதிகம் பற்றுபவனை, ஆத்திரனை, அருணநிறனை, சீமுகத்தனை சாலுடனை, கலசத்தைத் பசுபோல காலால் குதிகாலால் உதைத்துவிடு. ௧௮ உனது கருக்குழந்தையைப் பற்றுபவனையும், மரிக்கும் சிசுவாய் சனனஞ் செய்பவனையும் பிங்கன்[1] உக்கிரவில்லால் அவனை இருதயத்தில் பேதித்துவிடுக. ௧௯ பிரஸவ ஸ்திரீயுடன் சாய்ந்துள்ள, சனனமான—சிசுக்களை—அசப்பில் சாகச் செய்யும், பெண்கள் நாடும் கந்தருவர்களை, காற்று மேகத்தைப்போல பிங்கன் துரத்துக. ௨௦ அவள் விடப்பட்டுள்ளதை தரிப்பார்களாக: வைத்துள்ளது விழாமலாக; உள் ஆடையில் தரிப்பதர்க்கான இரு உக்கிரச் சிகிச்சைகள் உனது கருவைக் காத்திடுக. ௨௧ சாயகன்[2] நகனகன்[3], தங்கல்வன், கிமீதினன் பவீனஸனிடமிருந்து பதிக்கும் பிரஜைக்கும் பிங்கன் உன்னைக் காத்திடுக. ௨௨ இருவாய், நான்கு கண் ஐந்து கால்கள், விரல்களற்றவனிடமிருந்து, மேல் ஏறி முறுக்கும் கொடியினின்று நீ அவளைப் பாலனஞ்செய். ௨௩ பச்சை மாமிசம் புசிப்பவர்களையும், மனிதரத்து மாமிசம் புசிப்பவர்களையும் கருக்களைத் தின்று அதிகேசமுள்ளவர்களையும் நாங்கள் இங்கு கொல்லுகிறோம். ௨௪ மருமகள் மாமனாரிடமிருந்துபோல் சூரியனிடமிருந்து நகருபவர்களைப்போல் பிங்கமும் பஜமும் அவர்களது இருதயத்தில் பாய்க. ௨௫ சனனமாகுங்கால் பிங்கம் உனக்குத் துணை செய்க; அவர்கள் ஆணைப் பெண்ணாகச் செய்யாமலாவார்களாக: அண்டம் புசிப்பவர், கருக்களை துன்பஞ்செய்

---

1 ஔஷதம் 2 வாயால் கடிப்பவன். 3 நிர்வாணன்.

யாமலாவார்களாக, இங்கு கிமீதீனிர்களைத் துரத்து. ௨௬ பாலரின்மை பாலமரணம் புலம்பல் பிழை—மலடு—இவற்றை—மரத்தினின்று மாலையைப்போல் நீ பிரியமற்றவர்களில் சேர்த்துவிடு. [அ. ௬. க—௨௬]

௪௪௦ ஔஷதங்கள் [அதர்வன்—மந்திரோக்த ஔஷதயதேவதைகள்.]

க பழுப்பு பிரகாசமானவை, சிகப்பு சுந்தரமானவை, பிங்கம் கறுப்பமான ஓஷதிகளை விளம்புகிறோம். ௨ தந்தையை ஜோதியாயும், தாயை தரணியாயும், மூலத்தை சமுத்திரமாயுள்ள ஓஷதிகள் தேவர்களால் தூரிதமான யக்ஷ்மத்தினின்று இந்தப் புருஷனைப் பாதுகாப்புச் செய்க. ௩ சலங்களே திவ்யமான ஆதி ஔஷதங்கள்; உனது பிழையால் உண்டான யக்ஷ்மத்தை, உனது ஒவ்வொரு அங்கத்தினின்றும் நீக்கியுள்ளன. ௪ விரிந்து அடர்ந்து ஒரு அல்லியாய் அகலமான ஔஷதிகளை நான் சொல்லுகிறேன்; குழை மிகுந்து கண்டங்களுடனுகி, விரியும் கிளைகளுள்ள வற்றையும் நான் கூறுகிறேன். உக்கிரமாயும் வைசுவதேவியாயும் புருஷர்களுக்கு சீவனளிப்பவையுமான செடிகளை, நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். ௫ ஓஷதிகளே! உரமுள்ளவர்களே களே! உங்களது உரம் வீரம் வலிமையால் இந்த புருஷனை யக்ஷ்மத்தினின்று நீக்குங்கள், இனி நான் சிகிச்சையைச் செய்கிறேன். ௬ நான் இங்கு இவன் துன்பம் நீங்க, சீவனையும் சிறுமை செய்யாமல் சீவனளிக்கும் அருந்ததியாயும் உயர் செலுத்துவதாயும் தேன் மிகுந்து மலருவதுமான ஔஷதியை யழைக்கிறேன். ௭ நாங்கள் இப்புருஷனைத் துன்பத்தினின்றும் கடத்த எனது மொழியின்

௪௩௧. கருத்து. கருப்பகாலக் காப்பு.

நண்பர்களான அறிஞர்கள் இங்கு வருவார்களாக. அ அக்கினியின் உணவாயும் சலங்களின் கருப்பமாயும் திரங்களாயும், ஆயிரம் பெயர்களுடனான சிகிச்சை செய்யும் நவநவமான ஔஷதிகள் ஒன்று சேர்க. கூ அவகாத்தில்[1] சூழ்ந்து, சல ஆன்மாவாகி, கூரிய கொம்புகளுள்ள ஔஷதிகள் கஷ்டத்தைக் கழித்திடுக. ௩0 அந்த உக்கிரமான நஞ்சழித்து பலாசம் நீக்கி, புன்செயல் மாற்றும், விடுதலை செய்து வருண பிரிவுள்ள ஓஷதிகள் இங்கு வருக. கக வாங்கப்பட்டு வழங்கப்படும் அதிவலிமையுள்ள ஓஷதிகள் இந்த கிராமத்தில், பசுவை பரியை புருஷனை மிருகத்தைக் காப்புச் செய்க. கஉ அந்த ஔஷதிகளின் மூலம் தேன் மயம், அவற்றின் முடி தேன் மயம், அவற்றின் மத்தி தேன் மயம். இலை தேன் மயம், அவற்றின் மலர் தேன் மயம். அவை தேனோடு சேர்ந்தவை. அமிருத பானம். அவை முதன்மையான பாலுடன் உணவையும் நெய்யையுங் கறந்திடுக. க௩ புவியில் எத்தனை வெகு பல இந்த ஔஷதிகளிருந்தாலும் ஆயிரம் இலைகளுள்ள அவை என்னைத் துன்பம் மிருத்யுவினின்று தளர்த் திடுக. கச ஔஷதிகளின் புலிமணியானது[2] காத்து புன்மொழியினின்று துணைபுரிந்து நீசர்களையும் நோய்களையும் வெகு தூரம் துரத்துக. கரு நோய்கள் சிங்கத்தின் கர்ச்சனையால் போல் நடுநடுங்கும்; ஓஷதிகள் வந்தவுடன் அனலின் அழலால்போல அலறும், ஓஷதிகளால் துரத்தப்பட்டு படகு போவதர்க்காகும் நதிகளுக்கப்பால் பசுக்களின் யக்ஷ்மம், புருஷர்களின் யக்ஷ்மம், பிரிந்து செல்க. கசு அக்கினி வைசுவாநரத்தினின்று ஓஷதிகளே நீங்கள் விடுதலையாகி, வனஸ்பதியை அரசனாகவுள்ள நீங்கள் புவியெல்லாம் வியாபியுங்கள். கஎ அங்கிரஸச் சேர்க்கை

---

1 சலவனஸ்பதியிலே 2 குரூர சிகிச்சையுள்ள செடி

யான செடிகள் மலைகளிலும் மட்டமாகளிலும் வளரும். பால் மிகுந்த மங்களகரமான அவை எங்கள் இருதயத்துக்கு இனிமை செய்க. ௧௯—௧௧ நான் அறியும் செடிகள், நான் காணும் வனஸ்பதிகள் சக்தி மிகுந்த நாங்கள் உணர்ந்து உணராமலுள்ள ஒன்று குவியும் எல்லா ஔஷதங்களும் இவனைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்க எங்கள் சொல்லைச் செவியுறுக. ௨௦ அசுவத்தம், தருப்பை, செடிகளின் அரசனான செடி கொடி சோமன், அமிருதமான அவி—இவை சிகிச்சை செய்பவை, இவை ஜோதியின் அழியாத மக்கட்கள். ௨௧ அது[1] கர்ச்சிக்கின்றது. அது முழங்குகின்றது; ஓஷதிகளே! பிருசினிமக்கட்களே! பர்ஜனியன், இரேதசால் உங்களைத் துணைபுரியுங்கால் நீங்கள் எழுங்கள். ௨௨ நாங்கள் புருஷனை இந்த அமுதத்தின் பலத்தை பருகச் செய்கிறோம்: அவன் நூறு வருடங்களுடனுக இனி நான் சிகிச்சையைச் செய்கிறேன். ௨௩ வராஹம் செடியை யறியும் கீரி சிகிச்சைச் செடியை யறியும்: கந்தர்வர்களும் சர்ப்பங்களும் யறிபவைகளை நான், இப்--புருஷனின்—துணைக்காக அழைக்கிறேன். ௨௪ கருடர் றியும் ஆங்கிரஸ ஔஷதிகளேயும், இரகடன்[2] அறியும் தேவசிகிச்சைகளேயம், பறவைகள், ஹம்ஸங்கள் அறிபவை யையும் எல்லா வயங்கள் வனமிருகங்கள் அறிபவையையும் இப்புருஷனுக்கு உதவியாக அழைக்கிறேன். ௨௫ இம் சிப்பதர்க்காகாத பசுக்கள் எத்தனை ஔஷதிகளைப் புசிக்கின்றனவோ, ஆடுகளும் அஜங்களும் எத்தனை—ஔஷதிகளைப்—புசிக்கின்றனவோ—ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அத்தனை ஓஷதிகள் உனக்குச் சுகத்தைத் தருக. ௨௬ எத்தனை ஓஷதிகளில் மானிடவைத்தியர்கள் சிகிச்

1 வானம் பர்ஜன்யன். 2 சுபர்ணன்.

சையை யறிகிறுர்களோ, சர்வ சிகிச்சையான அத்தனை ஓஷதிகளை நான் உனக்குக் கொண்டு வருகிறேன். உஎ. மலர்மிகுந்து, முளை நிறைந்து பழம், பெருகி, பழமற்றுமுள்ள, ஓஷதிகள் இந்தப் புருஷன் துன்பத்தினின்று நீங்க இணைந்த தாய்மார்களைப்போல் கறவை செய்க. உஅ பஞ்சசரத்தினின்றும், பத்து சரத்தினின்றும் நான் உன்னை விடுதலை செய்துள்ளேன் : யமனது பாசத்தினின்றும் தேவர்களின் எல்லாக் குற்றத்தினின்றும் உன்னை நீக்கியுள்ளேன். [அ. எ. க—உஅ]

சசக எதிரி ஜயிக்க [பிருகுவங்கிரன் — இந்திரன் வனஸ்பதி சேஞஹனனஸ்ச தேவர்கள்]

க சத்துருக்களின் சேனைகளை ஆயிரமாயழிக்க, சத்திசூரஞன கடுங்கோட்டை தகர்க்கும் கலக்கும் இந்திரன்—அவர்களைக் கலங்கிடச் செய்வாஞக. உ பழுதான பழுதை, தன் பிராணஞல் அங்குள்ள சேனையைப் பழுது செய்க. தூரத்தில் அனலையும் புகையையுங் கண்டு எங்கள் பகைவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் பயத்தைப் பற்றுவார்களாக. ங அசுவத்தமே! அங்குள்ள மனிதர்களை யழி; அவர்களைத் துரிதமாய் புசி. கதிரமே! அவை சணலைப்போல் சடுதி உடைந்து விடுக : வதைப்பவன் வாள்களால் அவற்றை வதைப்பாஞக. ச பருஷாஹவன்[1] அங்குள்ளவர்களைத் துன்பஞ் செய்வாஞக. வதைப்பவன் வாள்களால் அவர்களை வீழ்த்துவாஞக : பெரிய வலையால் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ள புல்லைப்போல்துரிதமாய் அவர்கள் பிளந்துவிடுக. ரு வானமே வலை, பெருந்திசைகளே வலையின் கம்பங்கள், அவற்

1 ஒருவகைப் புல்

சசo கருத்து—ஓஷதிசிகிச்சை.

ருல் அவர்களைச் சூழ்ந்து அதிசக்தியுள்ளவன் தஸ்யுக்களின் சேனையை சிதறடித்துள்ளான். ௬ வலிமையுள்ள அதிவலியனது வலை மிக்கப் பெரிது. அதனால், எவனும் தப்பாமலாக எல்லாப் பகைவர்களிலும் அவன் அதை அமுத்துவானாக. ௭ இந்திரனே! வீரனே! ஆயிரத்தை எதிர்த்து சகவீரியத்தின்—வலிமையுள்ள—உனது வலை பெரியதாகும்: அதனால் தன் சேனையுடன் தஸ்யுக்களைச் சூழ்ந்து சக்திவான் நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம் கோடி—எதிரிகளை—அதஞ் செய்வான். ௮ இந்தப் பெரிய உலகம் அதிபெரியவனது வலை, அந்த இந்திரனது வலையால் அங்குள்ள அனைவரையும் இருளால் சூழ்கிறேன். ௯ களைப்பு சோகம் கலக்கம் கடுஞ்சொல் கடுந்தோல்வியால் - அங்குள்ளவர்களை, நான் சூழ்கிறேன். ௧௦ நான் அவர்களை மிருத்யுவுக் களிக்கிறேன்: மிருத்யு பாசங்களால் அவர்கள் கட்டப்பட்டுள்ளார்கள். நான் பகைவர்களைப் பந்தஞ்செய்து, மிருத்யுவின் துன்பமளிக்கும் தூதர்களைக்காண அழைத்துச் செல்லுகிறேன். ௧௧ மரண தூதர்களே! அவர்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள்: யம தூதர்களே! அவர்களைக் கட்டுங்கள்: ஆயிரங்களுக்கதிகமாய் அவர்கள் அழிக்கப்படுவாராக; புவனது தண்டம் அவர்களைத் தறித்திடுக. ௧௨ சாத்தியர்கள் ஒஜசால் ஒரு ஜாலதண்டத்தை ருத்திரர்கள் ஒன்றையும் வசுக்கள் ஒன்றையும் ஆதித்தியர்கள்ஒன்றையும் எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். ௧௩ விசுவதேவர்கள் உயரத்தினின்றுஒஜசால் ஒடுக்கிச்செல்வார்களாக; அங்கிரஸர்கள் பெரிய சேனையை நடுவிலழைத்துச் செல்வார்களாக. ௧௪ வனஸ்பதிகளை, வனஸ்பதிகளின்—பொருள்களை—செடிகொடிகளை, இருகால் நாற்கால்களை, சத்துருசேனை அழிய நான் செலுத்துகிறேன். ௧௫ அவர்கள் அச்சேனையை யழிக்க, கந்தர்

வர்களையும் அப்ஸரஸர்களையும், சருப்பங்களையும் தேவர்களையும், புண்ணியர்களையும் பிதருக்களையும், தரிசிகளையும் அதரிசிகளையும் நான்செலுத்துகிறேன். ௧௬ இங்கு மிருத்யுவின் வலைகள் விரிக்கப்பட்டுள்ளன. நீ அவற்றில் நடந்தால் நீங்காய். இவ்வஞ்சம் அச்சேனையின் ஆயிரம் ஆயிரத்தை வீழ்த்துக. ௧௭ ஆயிரமழிக்கும் இந்த ஹோமம், அனல் பானம் தணலால் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. சர்வனே! பவனும் சுந்தரக்கையுள்ளவனும் அச்சேனையை அதஞ்செய்வார்களாக. ௧௮ அவர்கள் பசி, பயம் பலவீனம் பயங்கராயுதம், மரணச்சுவாலையில் செல்வார்களாக, சர்வனே! நீ இந்திரனுடன் வலையாலும் ஜாலத்தாலும் அச்சேனையை வீழ்த்து. ௧௯ பகைவர்களே! நீங்கள் பராஜிதமாகி பறந்து விடுங்கள், பிரமத்தால் ஏவப்பட்டு ஓடுங்கள். பிருகஸ்பதியால் துரத்தப்படுங்கால் அவர்களில் எவனுந் தப்பாமலாவானாக. ௨0 அவர்களாயுதங்கள் கீழ் வீழ்க. சரத்தையும் சேர்க்க சக்தியற்றுவார்களாக, அவர்களின் அதிபயத்தில் பகழிகள் மர்மஸ்தானங்களில் பாய்க. ௨௧ ஜோதியும் புவியுஞ் சேர்ந்து அவர்களில் முழங்குக, வானமும் ஒன்றுசேர்ந்து தேவதைகளுடன்—கோஷஞ் செய்க, அறிஞனையும் ஆதாரத்தையும் அவர்களறியாமலாவர்களாக: பரஸ்பரம் அழிந்து அவர்கள் மரணஞ் செல்வார்களாக. ௨௨ நான்கு திசைகளே தேவ இரதத்தின் துரித குதிரைகள், புரோடாசங்கள், குளம்புகள், வானம் தேகம், ஜோதியும் புவியும் இருபக்கங்கள். ருதுக்கள் தடைவார்கள், இடைதிசைகள் கிங்கரர்கள், விளித்தலே விளிம்பாகும். ௨௩ வருஷமே இரதம் பூரணவருஷம் இரதாங்கம் விராஜன் கம்பம்; அக்கினி இரதம், இந்திரன் இடது பக்கமிருப்பவன், சந்திரன் சாரதி. ௨௪ நீ இங்கு வெல். இங்கு வென்று விடு. முற்

றும் வெல், வெல்லு, சுவாஹா ! இவர்கள் இங்கு வெல்வார்களாக. அங்குள்ளவர்கள் வெல்லப்படுக. இவர்களுக்கு சுவாஹா ! அவர்களுக்கு சுவாஹா ! நான் அவர்களை நீலச்சிகப்பால் சூழ்கிறேன். [அ. அ. க—உச]

௪௪உ விராஜன் [அதவர்வ காசியபன்—விராடன்.]

க அந்த இருவர்கள்[1] எங்கிருந்து பிறந்தார்கள்? அப்பக்கம் எது ? எந்த உலகத்தினின்று எந்தப் புவியினின்று ? விராஜனது இரு வத்ஸர்கள் சலத்தினின்றும் தோன்றினார்கள். நான் உன்னை அந்த இருவர்களைப் பற்றிக் கேட்கிறேன். எவனால் அவள் கறக்கப்பட்டாள் ? உ தன் மகிமையால் சலத்தை முழுங்கச் செய்யுமவன், சயனமாகுங்கால் மூன்று மூல நிலயங்களைச் செய்யுமவன் விராஜனின் விருப்பங்கறக்கும் இளைஞனும்; அவன் தூரத்தில் தன் தேகங்களை இரகசியமாய் செய்தான். ௩ எந்த மூன்று பெரியவையுண்டோ, எவற்றின் நாலாவதால் மொழியை நாம் பிரிக்கிறோமோ, ஒருவன் சேரும் அதனை ஒன்று சேரும் அதனை அதை அறிஞனை பிராமணன், தவத்தால் அறியலாம். ச ஆறுவதான பிருஹத்தினின்றும் பஞ்ச சாமன்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பிருஹத்து பிருஹத்தினின்றே செய்யப்பட்டுள்ளது. எங்கிருந்து பிருஹத்து செய்யப்பட்டது ? ரு மாத்திரையில் பிருஹதீ ஸ்தாபிதமாயிற்று. மாத்திரை மாதாவினின்றும் செய்யப்பட்டது. மாயை மாயையினின்றும் தோன்றிற்று, மாயையினின்றும் மாதலி தோன்றிற்று. ௬ உச்சியிலுள்ள ஜோதியே வைசுவாநரப் பிரதிமை : அதுவரை அக்கினி இருமண்டலங்களைத் தீரப்பிரித்துள்

1 சூரியனும் மின்னலும்

௪௪க கருத்து—ஜயகோஷம்.

ளான், அங்குள்ள ஆறுவதிலிருந்து ஸ்தோமங்கள் வரும், அவர்கள் இங்கிருந்து உயரமாய் தினத்தின் ஆறுவதுக்குச் செல்லுகிறார்கள். ௭ ஏழுரிஷிகளான நாங்கள்—கசியபா! உன்னை வினவுகிறோம்—ஏனெனில்—யுக்தத்தையும் யோக்கியத்தையும் இணைப்பவன் நீயே : அவர்கள் விராஜனை பிரமத்தின் பிதாவாக அழைக்கிறார்கள் : உனது நண்பரான எங்கள் அனைவர்க்கும் அதனை அளி — அதன் இரகசியத்தைச் சொல். ௮ எவள் நீங்கினால் யக்ஞங்கள் நீங்குகின்றனவோ, எவள் நின்றால் அவர்கள் அநுசரிக்கிறார்களோ எவளது விரதத்தில் விசையில் யட்சன் விளங்குகிறானோ அவளே ரிஷிகளே! பரமநிலயத்திலுள்ள விராஜன். ௯ சுவாசமில்லாத அவள் சுவாசிப்பவையின் சுவாசத்தால் செல்லுகிறாள் : சுவராஜன்[1] முன் செல்லுகிறான், விராஜன் அவனைப்—பின் அநுசரிக்கிறாள். உருவம் பொருந்தும் அவனை, விசுவம் ஸ்பரிசிக்கும் விராஜனை பார்ப்பவர் சிலர், பார்க்காதவர் சிலர். ௧௦ விராஜனின் சேர்க்கையை யார் அறிவார்? ருதுக்களையும் அவளது ஆற்றலையும் யார் அறிவார்? அவள் கால்களையும் அவள் எத்தனை முறை கறக்கப்பட்டாள் என யார் அறிவார்? அவளுக்கு எத்தனை வசதி விளக்கங்கள் என எவர் அறிவர். ௧௧ முதற் பிரகாசமான அவளே இவள். இந்த வேறு பொருள்களில் அவள் நுழைந்து சலனமாகிறாள். மேலான மகிமைகள் அவளகத்திலுண்டு. சனனஞ்செய்யும் புதிய சலனஞ் செய்பவள் ஜயித்துள்ளாள். ௧௨ சந்த சிறகுகளுள்ள இரு உஷைகள், அதி அழகு செய்து கொண்டு ஒரே மூல நிலயம் நோக்கி ஒருமையாய் செல்லுகிறார்கள். சூரியனுடைய மனைவிகளான இரேதசுமிகும் அறிஞர்களாம்

---

[1] தானே பிரகாசிப்பவன்

அவர்கள், கேடில்லாமல், கொடியுள்ள அவர்கள் ஒரு மிக்கச் செல்லுகிறார்கள். ௧௩ ருதத வழியில் மூன்று[1] வந்துள்ளன: இரேதசனு சரித்து மூன்று தாபங்கள் வந்துள்ளன; ஒன்று பிரஜையைத் துரிதமாக்கும். ஒன்று வன்மையை வலிமையாக்கும், ஒன்று தேவர் விரும்புவர்களது இராஷ்டிரத்தைக் காக்கும். ௧௪ துரீயமான அவள் அக்கினி ஸோமனை வைத்துள்ளாள். ரிஷிகள் யஜமானனுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொண்டு வருபவர்களாய் யக்ஞச் சிறகுகளைச் சீலமாக்கிக்கொண்டு காயத்திரியை திரிஷ்டுபுவை ஜகதியை அநுஷ்டுபை, பிருஹத் அர்க்கியைச் செம்மையாக்குகிறார்கள். ௧௫ ஐந்து உஷை களுக்கப்பால் ஐந்து கறவைகள். பஞ்ச நாமப் பசுவை அநுசரித்து பஞ்ச ருதுக்கள். பதினைந்தால் ஒழுங்காகும் பஞ்ச திசைகள்; ஒரு தலையுள்ள அவை ஒரே யுலகத்தை யநுசரிக்கும். ௧௬ ருதத்தின் முதற் தோற்றமான பொருள்கள்[2] ஆறு; ஆறு ஸாமன்கள் ஆறு நாளைச்சுமக்கும். ஆறு உழுபடையை யநுசரித்து ஸாம ஸாமன் செல்லும்; ஜோதிகளையும் புவிகளையும் அவர்கள் ஆறு எனச் சொல்லுகிறார்கள். விரிவுகள் ஆறாகும். ௧௭ அவர்கள் சீத மாதங்களை ஆறு எனச் சொல்லுகிறார்கள்: சூடு மாதங்களை ஆறு எனக் கூறுகிறார்கள்: மிகுதியான ருதத்தை நீங்கள் எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்: ஏழு கவிகள் கருடர்கள் உட்கார்ந்தார்கள்: ஏழு தீட்சைகளை யநுசரித்து ஏழு சந்தங்களாகும். ௧௮ ஹோமங்கள் ஏழு: ஸமித்துக்கள் ஏழு: இனிமைப் பொருள்கள் ஏழு: ருதுக்கள் ஏழு: ஏழு நெய்கள், நிகழும் பொருள்களை யடைந்துள்ளன: அவை தான் ஏழு கருடர்கள் எனக் கேட்

1 உஷை, சூரியனொளி, இரவு 2 புவி, காற்று, அனல் புனல் வானம், சூட்சமப்பொருள்

டுள்ளோம். கக நான்கால் வளருஞ் சந்தங்கள் ஏழாகும். ஒன்று மற்றொன்றில் ஆதாரமாகும்; ஸ்தோமங்கள் அவற்றில் எப்படி திரமாய் நிற்கும்? அவை ஸ்தோமங்களில் எப்படிச் சாயும்? உ௦ காயத்திரி திருவிருதத்தை எங்ஙனம் வியாபிக்கும்? திருஷ்டுபு பஞ்சதசத்தோடு எங்ஙனம் பாயும்? முப்பத்து மூன்றோடு ஜகதீ எங்ஙனம்? இருபத்து ஒன்றோடு அநுஷ்டுபு எங்ஙனம்? உக ருதத்தின் முதல் ஜனனமான எண் பொருள்கள்,[1] புலனுகியுள்ளன. இந்திரனே! தேவ ரித்விக்குக்கள் எண்மர்களாவார்கள்: அதிதி எண் மூல-ஸ்தானங்களையும், எண்மக்கட்களையு மடைந்துள்ளாள். எட்டாவது இரவுக்கு அவி செல்லுகின்றது. உஉ இங்ஙனம் நான் மேன்மையை மனனஞ் செய்து இங்கு வந்துள்ளேன்; உங்கள் நட்பில் நான் நலமுடன் உள்ளேன்; சமான ஜன்மமானதால் உங்கள் சங்கற்பம் சுக மளிப்பதாகும்; அது அறிந்து உங்கள் அனைவர்க்கும் செல்லுகின்றது. உ௩ இந்திரனது எட்டு,[2] யமனது ஆறு,[2] ரிஷிகளது ஏழு[2] கிரமங்கள் ஏழு.[2] சலங்களை மனிதர்களை ஔஷதங்களை ஐந்து[2] அநுசரிக்கும். உச முதற்பசுவானது இந்திரனுக்காகவே முதற் கறவையில் பாலையும் - புலன் - வசத்தையுங் கறக்கும்; அப்பால் நான்காய் நாலான தேவர்களை, ரிஷிகளை, அசுரர்களை மனிதர்களை அவள் திருப்தி செய்தாள். உரு இப்போது பசு எது? ஏக ரிஷியார்? ஆதாரம் எது? ஆசிகள் எவை? புவியில் ஏகமான ஒரு யட்சன் யார்? ஏக ருது எது? உசு பசுவொன்று, ரிஷியொன்று; ஆதாரம் ஒன்று; ஆசிகள் ஒன்று; புவியிலுள்ள யக்ஷன் ஒன்று—ருது ஒன்று; மிகுதியில்லை. [அ. கூ. க—உசு]

---

1 பிரகிருதியின் விகாரங்கள் 2 புலன்கள்

சசஉ கருத்து—ஈசன் ஒன்றே.

௪௪௩ விராஜை [அதர்வாச்சாரியன்—விராடன்]

௧ ஆதியில் இவள் விராஜை; அவளது சன்மத்தில் இவளே இது[1] என—நினைத்து—அனைத்தும் பயந்தன. ௨ அவள் ஏறினாள்[2]; அவள் காருஹபத்திய அனலில்—இறங்கினாள். இங்ஙனம்—இவளை—யறிபவன் கிருக யக்ஞஞ் செய்பவனாய் கிருகபதி யாவான். ௩ அவள் ஏறினாள்; அவள் ஆஹவனீயத்தில் இறங்கினாள்: அவனது தேவ அழைப்புக்கு தேவர்கள் செல்வார்கள்; இங்ஙன மறிபவன் தேவர்களுக்குப் பிரியமாவான். ௪ அவள் ஏறினாள்; அவள் தென் அனலில் இறங்கினாள்: இங்ஙனம்—இவளை—யறிபவன் யக்ஞத்தால் அருகனாயும் அளிப்புக்கு உரியவனாயும் வசதிக்குப் பக்குவனுமாவான். ௫ அவள் ஏறினாள்; அவள் சபையில் இறங்கினாள்: அவனது சபைக்கு—மனிதர்கள்—செல்வார்கள். இவளை இங்ஙன மறிபவன் ஸப்யனாவான். ௬ அவள் ஏறினாள்: அவள் சமிதியில் இறங்கினாள்; அவனது சமிதிக்கு—மனிதர்கள்—செல்லுகிறார்கள்: இங்ஙனம்—இவளை—யறிபவன் ஸமிதிகளுக்கருகனாவான். ௭ அவள் ஏறினாள்: அவள் மந்திராலோசனையி லிறங்கினாள்; மனிதர்கள்—அவனது மந்திராலோசனைக்குச் செல்லுகிறார்கள்: இங்ஙனம்—இவளை—யறிபவன் மந்திராலோசனைக்கு அருகனாவான். ௮ அவள் ஏறினாள்; அவள் வானத்தில் நான்காய்ப் பிரிந்து நின்றாள். ௯ தேவர்களும் மனிதர்களும் அவளைப்பற்றி நாம் இருவர்களும் எவளில் ஆதாரமா யுள்ளோமோ அவளே அறிவாள்; நாம் அவளை யழைப்போம் எனச் சொன்னார்கள். ௧௦ அவர்கள் அவளை அழைத்தார்கள். ௧௧ உறுதியே!

1 உலகம். 2 எங்கும் வியாபகனாள்.

வா. உணவே! வா! உயரிய மொழியே! வா. உற்சாக மளிப்பவளே வா. ௧௨ அவளுக்கு இந்திரனே பாலன், காயத்திரியே பந்தம், முகிலே ஸ்தனம். ௧௩ பிருஹத்தும் இரதந்தரமும் அவளது இரண்டு ஸ்தனங்கள். யக்ஞா யக்ஞியமும் வாமதேவ்யமும் அவளது இரண்டு பயோதரங்கள். ௧௪ தேவர்கள்—அவளினின்று—இரதந்தரத்தால் ஔஷதங்களை, பிருஹத்தால் விசாலத்தைக் கறந்தார்கள். ௧௫ சலங்களை வாமதேவ்யத்தால், யக்ஞத்தை யக்ஞா யக்ஞியத்தால், கறந்தார்கள். ௧௬ ஔஷதங்கள் இரதந்தரத்தை பரப்பு பிருஹத்தைக் கறக்கும். ௧௭ சலங்கள் வாமதேவ்யத்தை, யக்ஞம் யக்ஞா யக்ஞியத்தை இங்ஙன மறிபவனுக்குக் கறக்கும். ௧௮ அவள் ஏறினாள், அவள் வனஸ்பதிகளுக்கு வந்தாள், வனஸ்பதிகள் அவளைக் கொன்றன: அவள் ஒரு வருஷத்தில்—மறுபடியும் தோன்றினாள். இதனாலேயே வனஸ்பதிகளின் வெட்டுக்கள் ஒரு வருஷத்தில் வளர்ந்து விடும். இங்ஙனம் அறிபவனது பகைவன் பரிதலாகிறான். ௧௯ அவள் ஏறினாள்: அவள் பிதுருக்களுக்குச் சென்றாள். பிதுருக்கள் அவளைக் கொன்றார்கள். அவள் ஒரு மாதத்தில்—மறுபடியும்—தோன்றினாள். ஆகையான் பிதுருக்களுக்கு மாத—யளிப்பை—யளிக்கிறார்கள். இங்ஙன மறிபவன் பிதுருக்களின் வழியை யறிவான். ௨0 அவள் ஏறினாள், அவள் தேவர்களுக்கு வந்தாள், தேவர்கள் அவளைக் கொன்றார்கள், அரை மாதத்தில் அவள் மறுபடியுந் தோன்றினாள். ஆகையான் அவர்கள் தேவர்களுக்கு அரை மாதத்தில் வஷட்டைச் செய்கிறார்கள். இங்ஙனம் அறிபவன் தேவர்களுக்குச் செல்லும் வழியை யறிவான். ௨௧ அவள் ஏறினாள், அவள் மனிதர்களுக்கு வந்தாள், மனிதர்கள் அவளைக் கொன்றார்கள். அவள்

உடனே மறுபடியு—மானாள், ஆகையால் மனிதர்களுக்கு இரு நாட்களில் அளிக்கிறார்கள். இங்ஙனம் அறிபவனது வீட்டில் அவர்கள் அளிக்கிறார்கள். ௨௨ அவள் ஏறினாள். அவள் அசுரர்களுக்குச் சென்றாள். அவளை அசுரர்கள் அழைத்தார்கள். மாயையே! வா, பிரஹ்ராயின் மகனான விரோசனன் அவளது மகன்: அயப்பாத்திரம் பாத்திர மாகும்: ருதுவின் மகன் த்விமூர்த்தன் அவளைக் கறந்தான்; அவன் மாயையை அவளிடமிருந்து கறந்தான்; அசுரர்கள் அந்த மாயையை ஆசிரயிக்கிறார்கள். இங்ஙனம் அறிபவன் ஆசிரயத்துக்காவான். ௨௩ அவள் ஏறினாள். அவள் பிதுருக்களுக்கு வந்தாள்; பிதுருக்கள் அவளை அழைத்தார்கள். சுவதாவே! வா, இராஜவான யமன் அவளது வத்ஸனாவான். வெள்ளிப் பாத்திரம் பாத்திரமாகும்; மிருத்யுவின் மகனான அந்தகன் அவளைக் கறந்தான்; அவன் சுவதாவை அவளிடமிருந்து கறந்தான்; பிதுருக்கள் அந்த சுவதாவை ஆசிரயத்துள்ளார்கள்; இங்ஙனம் இவளையறிபவன் ஆசிரயத்துக்காவான். ௨௪ அவள் ஏறினாள்; அவள் மனிதர்களுக்கு வந்தாள்; மனிதர்கள் அவளை அழைத்தார்கள்; இரஸம் மிகுபவளே! வா, விவஸ்வந்தின் மகனான மநு அவளது வத்ஸன், புவி பாண்டமாகும்; வேனனது[1] மகனான பிருதீ அவளைக் கறந்தான்; அவன் அவளிடமிருந்து கிருஷியையும் தானியத்தையும் கறந்தான்; மனிதர்கள் அந்த கிருஷியிலும் தானியத்திலும் ஆசிரயத்துள்ளார்கள்: இங்ஙனம் இவளை யறிபவன் கிருஷிச் செல்வனாகி ஆசிரயத்துக்காவான். ௨௫ அவள் எழுந்தாள்: அவள் ஏழு ரிஷிகளுக்கு வந்தாள்: ஏழு ரிஷிகள் அவளை அழைத்தார்கள்: பிரமத்தில் மிகுபவனே!

[1] சூரியன்

இங்கு வா! ஸோமராஜன் அவளுடைய வத்ஸன்: சந்தம் பாத்திரமாகும்: அங்கிரஸ மகனுன பிருகஸ்பதி அவளைக் கறந்தான்: அவன் பிரமத்தையும் தவத்தையும் அவளிடமிருந்து கறந்தான்: ஏழு ரிஷிகள், அந்த பிரமம் தவத்தில் ஆசிரயமாகிறார்கள்: இங்ஙனம் அறிபவன் பிரமவர்சஸ-டனுகி ஆசிரயத்துக்காவான். உ௬ அவள் ஏறினுள்: அவள் தேவர்களுக்கு வந்தாள்: தேவர்கள் அவளை அழைத்தார்கள்: திடமே! வா! இந்திரன் அவளுடைய வத்ஸன்; கலசம் பாத்திரமாகும்; தேவ ஸவிதா அவளைக் கறந்தான்; அவன் திடத்தை அவளிடமிருந்து கறந்தான்; தேவர்கள் திடத்தில் ஆசிரயமாகிறார்கள்; இங்ஙனம்..........ஆசிரயத்துக்காவான். உ௭ அவள் ஏறினுள்; அவள் கந்தருவர்களுக்கும் அப்ஸரஸர்களுக்கும் வந்தாள்; கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸர்களும் அவளை அழைத்தார்கள்; புண்ணிய கந்தமே! வா; சூரிய வர்சஸின் மகனுன சித்திர இரதன் வத்ஸனுவான் தாமரை இதழ் பாத்திரமாகும்; சூரியவர்சஸின் மகனுன வஸுருசி அவளைக் கறந்தான்; அவன் புண்ணிய கந்தத்தை அவளிடமிருந்து கறந்தான்; கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸர்களும் அந்தப் புண்ணிய கந்தத்தில் ஆசிரயத்துள்ளார்கள்; இங்ஙன மறிபவன் புண்ணிய கந்தமுடனுகி ஆசிரயத்துக்காவான். உ௮ அவள் ஏறினுள்; அவள் இதர சனங்களுக்குச் சென்றுள். இதர சனங்கள் அவளை அழைத்தார்கள்; மறையே! வரவும்; விசிரவனுடைய மகன் குபேரன் அவளது வத்ஸனுவான். பச்சை பாத்திரம் பாத்திரமாகும்; குபேரனுடைய மகனுன இரஜதநாபி அவளைக் கறந்தான்; அவன் அவளிடமிருந்து மறைவைக் கறந்தான்; அந்த மறையில் இதர சனங்கள் ஆசிரயமாவார்கள்; இங்ஙன மறிபவன் எல்லா மாசை

யும் மறைத்து ஆசிரயத்துக்காவான். ௨௯ அவள் ஏறினாள்: அவள் சருப்பங்களுக்கு வந்தாள்: சர்ப்பங்கள் அவளை அழைத்தன: விஷமுள்ளவளே! வா, விசாலனது சந்ததியான தட்சகன் அவளது வத்ஸனாவான். சுரைப்பாண்டம் பாத்திரமாகும்; இராவந்தின் மகனான திருதாட்டிரன் அவளைக் கறந்தான்; அவன் விஷத்தை அவளிடமிருந்து கறந்தான்; சருப்பங்கள் அந்த விஷத்தில் ஆசிரயத்துள்ளன. இங்ஙனமறிபவன் ஆசிரயத்துக்காவான். ௩௰ இங்ஙனமறிபவனுக்கு சுரைப்பையினின்று கக்கப்பட்டால் அவன் அதை நீக்கிவிடவேண்டும். ௩௧ அவன் அதை நீக்கவேண்டாமா, மனத்தால் அதை நீக்குகிறேன் என—நினைத்து—அவன் அதை மறுக்கவேண்டும். ௩௨ அவன் அதை வெறுக்குங்கால் அவன் விஷத்தை நீக்குபவனாவான். ௩௩ விஷம் இங்ஙனம் அறிபவனுடைய பிரியமில்லாத பகைவனையநுசரித்து பாயும் [அ. ௧௦. ௧—௩௩]

எட்டாவது காண்டம் முற்றிற்று.

௪௪௪—௪௫௩.

௪௪௪. மதுகசை. [அதர்வணன்—மதுகசை அசுவினிதேவர்கள்.]

௧ ஜோதியினின்றும், புவியினின்றும் வானத்தினின்றும், கடலினின்றும், அக்கினியினின்றும், காற்றினின்றும் மதுகசை மலர்ந்தாள்; அவளை அறிந்து அமுதத்தையணிந்து எல்லாப் பிரசைகளும் அவளைக்காண ஆனந்தமாகிறார்கள். ௨ அவளது பால் பெரியது, விசுவரூபள்;

௪௪௩ கருத்து. புவியினின்று அமுதங் கறந்தால் அமுதம் வரும், விஷங்கறந்தால் விஷம் வரும்.

அவர்கள் உன்னைக் கடலின் இரேதஸ௯ எனவுஞ் சொல்லுகிறார்கள்; அளிக்குந் தேன்கசை எங்கிருந்து வருகின்றளோ; அங்கு பிராணன்; அங்கு அமிருதம் அமையும். ௩ மனிதர்கள், புவியில் இவளது சரிதையை பலவிதமாய் பார்க்கிறார்கள்; அனலினின்றே அனிலத்தினின்றே, மருத்துக்களின் உக்கிரப் பெண்ணான தேன்கசை தோன்றினாள். ௪ ஆதித்தியர்களின் அன்னையாயும், வசுக்களின் பெண்ணும், பிரஜைகளின் பிராணனும், அமுதத்தின் நடுவாயும், பொன்னிறனும் நெய்பொழிந்தும் மதுகசை மனிதர்களில் அதி ஒளியுடன் சலனமாகிறாள். ௫ தேவர்கள் தேன்கசையைத் தோற்றுவித்தார்கள்; அவளது கரு விசுவரூபமாயிற்று; அவள் பிறந்து பாலனாயிருக்குங்கால் அவளைத் தாயார் பாலனஞ் செய்கிறாள்; அவள் பிறந்தவுடன் எல்லா புவனங்களையும் பார்க்கின்றாள். ௬ அவளது இருதயத்தின், ஸோமன் தரிக்கும் அக்ஷயமான கலசத்தை அறிபவன் யார்? அறிந்துகொள்பவன் யார்? ஸு௯மேதஸ௯டனான பிரமனே அவனில் இன்பமாவான். ௭ அந்த இரண்டையும் அறிகிறான்; அவளது அழியாத ஆயிரம் பெருகும் இரு ஸ்தனங்களை அவன்—அறிகிறான். ௮ அவள் பெரியவளாயும் பலமளிப்பவளாயும் அதிஹிங்காரஞ் செய்து உச்சகோஷஞ் செய்யுமவள் மூன்று யக்ஞங்களில் முழக்கஞ் செய்பவளாய் விரதத்தில் செல்லுகிறாள்; ஒலி ஒலிக்கும் அவள் பாலோடு பெருகுகிறாள். ௯ நன்கு பெருகுங்கால் எவற்றை சலங்கள் நாடுகின்றனவோ அந்த சுவராஜர்களான சக்திமிகுந்த விருஷபங்கள் இவளை யறிபவனுக்கு விருப்பத்தை வலிமையை, சலங்களை, வர்ஷிக்கின்றன; வர்ஷிக்கச் செய்கின்றன. ௧௦ பிரஜாபதியே! உனது வாக்கு இடி முழக்கமாகும்;

விருஷபனுன நீ வையத்தில் வலிமையை வீசுகிருய்: மருத்துக்களின் உக்கிரப்பெண்ணுன மதுகசை அனலி னின்றும் அனிலத்தினின்றும், தோன்றிஞள். கக காலே யக்ஞத்தில் ஸோமன் அசுவினிகளுக்குப் பிரியமாவது போல்; அசுவினிகளே! எனது ஆன்மாவில் ஆண்மை தரிக்கப் படுக. க௨ நடுயக்ஞத்தில் ஸோமன் இந்திராக்கினிக்குப் பிரியமாவது போல் இந்திராக் கினியே! எனது ஆன்மாவில் வலிமை தரிக்கப்படுக. கங மாலே யக்ஞத்தில் ஸோமன் ரிபுக்களுக்கு பிரியமா வது போல் ரிபுக்களே! எனது ஆன்மாவில் பலம் தரிக் கப்படுக. கச நான் தேனே தோற்றுவிப்பேன், நான் தேனே ஜயிப்பேன்: அக்கினியே! நான் பால்மிகுந்து வந்துள்ளேன்: என்னே இங்கு வர்சஸுடன் சேர். கரு அக்கினியே! என்னே வர்சஸுடன் பிரஜையுடன், பூராணுயுஸோடு சேர், தேவர்கள் என்னே இப்படியறிவார் களாக. இந்திரன் ரிஷிகளுடன் சேர்ந்து அறிவானுக. கசு தேன் செய்பவர்கள் இங்கு தேனே தேனில் சேர்ப் பதுபோல அசுவினிகளே! எனது ஆன்மாவில் திறம் தரிக்கப்படுக. கஎ தேனீக்கள் இங்கு தேனே தேனில் சேர்ப்பதுபோல அசுவினிகளே! எனது ஆன்மாவில் திடம் தேஜசு திண்மை ஆண்மை தரிக்கப்படுக. கஅ மலே களில் பர்வதங்களில் பசுக்களில் புரவிகளில் ஸுராப் பானங்களில் எத்தேன் பாய்ந்து திகழ்கின்றதோ அது என்னிலாகுக. ககூ அசுவினிகளே! அழகுபதிகளே! சனத்தின் நடுவே சிறந்த சொற்களேச் சொல்ல தேனீக் களின் தேனுல் என்னே நனேமின்; ௨0 பிரஜாபதியே! உனது வாக்கு இடி முழக்கமாகும்: விருஷபனுன நீ வையத்தில் ஜோதியில் வலிமையை வீசுகிருய்: எல்லாப் பசுக்களும் அதில் வாழும்: அது இதனுல் உணவையும்

உறுதியையும் நிரப்பும். ௨௧ புவி, கம்பம். வானம் கருப்பை ஜோதி, கசை; கசையடி, மின்னல்,—கசை—முடி கனக மயம். ௨௨ கசையின் ஏழுதேன்களை யறிபவன் தேனுள்ளவனுவான். முதற்தேன், பிராமணன், அப்பால் இராஜன், பால்பசு, சுமைக்காளை, நெல், யவதானியம்—ஏழாவது — தேனே — தேனுகும். ௨௩ இங்ஙனமறிபவன் தேன்மயமாவான்; அவனது உணவும் தேன் மயமாகும், தேன்மய உலகங்களையுஞ் ஜயிப்பான். ௨௪ அது ஜோதியில் இடிமுழக்கஞ் செய்யுங்கால், அதுவே பிரசைகளுக்கு பிரஸன்னமாகும் பிரஜாபதி: ஆகையான் நான் உபவீதத்தோடு வலது பக்கம் நின்று சொல்வதாவது: பிரஜாபதியே! என்னைக் கவனி இங்ஙனம் அறிபவனை பிரஜாபதியும் பிரஜைகளும் கவனிப்பார்கள். [௯. ௧—௨௪]

௪௪௫ காமன் [அதர்வன்—காமன்]

௧ பகைகொல்லும் காளையான காமனை, நெய்யால், அவியால், கிருதத்தால் நான் வழிபடுகிறேன். அதிதீரத்தால் துதிக்கப்படும், எனது எதிரிகளை நீ கீழே விழச்செய். ௨ எது மனத்துக்கு கண்ணுக்குப் பிரியமாவதில்லையோ, எது பறித்து—என்னில்—இன்பமாவதில்லையோ, அந்தப் புன்கனவை நான் பகைவனில் பந்தஞ் செய்கிறேன்: நான் காமனைத் துதித்து உயர்த்துவேன். ௩ காமனே! துச்சத்தையும் துச்சுவப்னத்தையும், காமனே! அதிகாரனே! அகோரனே! பிரசையின்மையையும் வசதியின்மையையும் எங்களுக்குத் துன்பங்கள் தேடுபவனில் பந்தமாக்கு. ௪ காமனே!

௪௪௪. கருத்து—எனது ஆன்மாவிலே தேஜனை திடம் தேஜசு தரிக்கப்படட்டும்.

துரத்து! காமனே! துரத்திவிடு! பகைவர்கள் அதோகதியாகுக: அக்கினியே! தாழ்ந்த தமஸுக்களில் அவர்களைத் தாழ்த்து; அவர்களுடைய வீடுகளையும் எரித்துவிடு. ௫ காமனே! உனது பெண் பசுவென அழைக்கப்படும்: மொழியான—அவளை—விராஜன் என கவிகள் கூறுகிறார்கள்: அவளால் எனது அரிக்களை தூரமாக்கு: பிராணனும் பசுக்களும் சீவிப்பும் அவர்களை நீங்கட்டும். ௬ தீரனை மீகாமன் சலங்களில் படகைச் செலுத்துவதுபோல், நான் எனது எதிரிகளைகாமனது, இந்திரனது, வருண இராஜனது, விஷ்ணுவினது வன்மையால், ஸவிதாவின் பிரேரணையால், அக்கினிஹோத்திரத்தால் கடத்துகிறேன். எ ஆண்மையாய் அகோரனாய் அதிகாரியாகுங் காமன் எனக்குப்பகைச் சூனியஞ் செய்வானாக: விசுவேதேவர்கள் எனக்குத் தலைவராவாராக. எல்லா தேவர்களும் எனது இந்த அழைப்பில் வருவார்களாக. அ காமனைத் தலைவனாயுள்ள நீங்கள் இந்த யக்ஞ நெய்யை கிரகித்து எனக்குப் பகை நீக்கஞ்செய்து, இங்கு இன்பமாகுங்கள். ௯ காமா இந்திரன் அக்கினியுடன் இணைந்து எனது எதிரிகளை வீழ்த்து: அக்கினி அகாத இருட்களில் அவர்கள் வீழ்ந்தவுடன் அவர்கள் வசதிகளை எரித்து விடு. ௧0 காமா! எனது பகைவர்களைக் கொல். இருண்ட இருட்களில் அவர்களை வீழ்த்து: அவர்கள் இந்திரியம் நீங்கி இரஸ சூனியமாவார்களாக. அவர்கள் ஒரு தினங்கூட வாழாமலாவார்களாக. ௧௧ காமன் எனது பரர்களைக் கொன்றுள்ளான். அவன் எனக்குப் பரந்த வெளியையும், பெருக்கத்தையுஞ் செய்துள்ளான். நாலு திசைகளும் எனக்கு வணங்குக. ஆறு விசாலங்கள் எனக்கு நெய்யை வகித்திடுக. ௧௨ பந்தத்தினின்று பிரிந்த படகைப்போல் அவர்கள் கீழ் மூழ்கி—

நீங்குவார்களாக; சரங்களால் பாய்ந்து அவர்களுக்கு மீட்பில்லை. ௧௩ அக்கினி தடுப்பவன், இந்திரன் தடுப்பவன், ஸோமன் தடுப்பவன். தடுக்குந் தேவர்கள் அவனைத் தாக்குவார்களாக. ௧௪ துணையில்லா தீரர்களோடு சிநேகிதர்களால் துவேஷிக்கப்பட்டு இனத்தால் நீக்குவதற்கான அவன் துரத்தப்பட்டு சென்றுவிடுவானாக. இடிமின்னல்கள்—அவனில்—வீழ்க. உக்கிர தேவன் உங்களை எல்லாம் கொலை புரிக. ௧௫ இந்தப் பெரியவன், அசைவதையும் அசையாததையும் மின்னலையும் எல்லா இடி முழக்கங்களையுந் தரித்திடுக; ஆண்மை வாய்ந்த ஆதித்தியன் தேஜஸோடும் திரவியத்தோடு மெழுந்து என் சேரார்களை நீசம் செய்வானாக. ௧௬ காமா! முக்காப்பான உனது திடதுணையால், விரியுங்கவசமான வதையாகாத பிரம்மத்தால், எனது பகைவர்களைப் பாழாக்கு. பிராணனும், பசுக்களும் சீவிப்பும், அவர்களைப் பிரித்திடுக. ௧௭ காமா தேவர்கள் அசுரர்களை எதனால் துரத்தினார்களோ, எதனால் இந்திரன் தஸ்யுக்களை தாழ்ந்த தமசுக்களுக்குச் செலுத்தினானோ, அதனால் நீ என் சத்துருக்களை இச்சகத்தினின்று வெகு தூரம் விலக்கு. ௧௮ தேவர்கள் அசுரர்களைத் துரத்தியது போல, இந்திரன் தஸ்யுக்களைத் துரத்தியது போல் காமனே! பகைவனை இப்புவியினின்று வெகு தூரமாக்கு. ௧௯ காமன் முதல் தோன்றினான். தேவர்களும்; பிதுருக்களும், மனிதர்களும் அவனை அடைவதில்லை. நீ அனைவரினும் உயர்ந்தவன். ஸதா உயர்ந்தவன். காமா! அங்ஙனமான உனக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன். ௨௦ ஜோதியும் புவியும் எத்தனை விசாலமா யுள்ளனவோ, சலனங்கள் எத்தனை தூரம் பாய்கின்றனவோ, எத்தனை தூரம் அக்கினியுண்டோ, நீ

அவற்றிற்கெல்லாம் உயர்ந்தவன். காமா! அத்தகைய உனக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன். ௨௧ திசைகளும், பிரதிசைகளும் எத்தனைப் பெரியனவோ; வானங்களும் ஜோதிக்காட்சிகளும் எத்தனைப் பெரியனவோ, அவற்றிற்கு அதிகமான நீ சதா பெரியவன். காமா! அத்தகைய ஞை உனக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன். ௨௨ தேனிக்களும், வௌவால்களும் குருருக்களும் எத்தனையுண்டோ வகங்களும் மரப்பாம்புகளும் எத்தனை யுண்டோ, அவற்றிற்கெல்லாம் நீ அதிகன்; சதாப் பெரியவன் நீ: காமா அப்படிப்பட்ட உனக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன். ௨௩ இமைப்பவனுக்கும் நிற்பவனுக்கும் நீ அதிகன். நீ கடலுக்கதிகன்: காமனே! கோபனே! அப்படிப்பட்ட உனக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன். ௨௪ எந்தக் காற்றும் காமனுக்குச் சமானமாவதில்லை: அனலுமில்லை, சூரியனுமில்லை, சந்திரனும் அவனுக்குச் சமானமாவதில்லை. அவற்றிற்கெல்லாம் அதிகன் நீ: சதா பெரியவன்: காமனே! அப்படிப்பட்ட உனக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன். ௨௫ காமனே நீ விரும்புவதை உண்மையாக்கும் சிவ மோங்கும் மங்களகரமான தேகங்களால் எங்களில் பூரணமாய், பிரவேசி; பாப புத்திகளை வேறு - எவர்களிலாவது - சேர்த்துவிடு. [௯. ௨. ௧—௨௫]

௪௪௯ மணை [பிருகுவாங்கிரஸன்—சாலை]

௧ எல்லா அருமையான பொருள்களை யடைந்துள்ள வீட்டின் தூண் தம்பம் சந்திப்புக்களின் சேர்க்கையான சிலமற்றவைகளை—நாங்கள் அவிழ்க்கிறோம். ௨ எல்லா உயரிய பொருள்களையும்—யடைந்துள்ள வீடே! உனது கயிறு கிரந்தி கட்டை, பிரகஸ்பதி பலனைச் செய்தது

---

௪ ௪௫ கருத்து—காமனே சூரியனும் சந்திரனுமாவான்

போல், வாக்கால் தனித் தனிமையாக்குகிறேன்.
௩ அவன் உனது கட்டுக்களை இறுக்கினன், நெருக்கி
னன். அவன் சந்திகளை நன்கு சேர்த்தான். கைதேர்ந்த
சங்காரனைப்போல் கட்டுக்களை இந்திரனோடு நாங்கள்
நீக்குகிறோம். ௪ எல்லா உயரிய பொருள்களை அடை
யும் வீடே! நான் உனது கட்டைகளின் கட்டுக்களின்
பக்கங்களின் பந்தமான புல்லின் பந்தங்களை நாங்கள்
பிரிக்கிறோம். ௫ பிணைப்புக்களின் பலதங்களின் பரவும்
பூஜ்ய பத்தினியின் பந்தங்களை நாங்கள் பிரிக்கிறோம்.
௬ நாங்கள் உன்னில் பந்தஞ் செய்துள்ள சார்புகளை
உனக்குப் பிரிக்கிறோம்: பூஜ்ய பத்தினியே! நீ உறுதி
யாகி எங்கள் உடம்புக்கு பிரியாத மங்களகரமாகவும்.
௭ தேவியான சாலையே! நீ அவிதரிப்பவள், அக்கினி
சாலை, மனைவிநிலயம், தேவஸ்தானம். ௮ நாங்கள்
விட்டத்தில் சேர்த்து கட்டப்பட்டு உச்சிபோலாகி வியா
பகமாயுள்ள ஆயிரங்கண்களான ஜாலத்தை பிரமத்தால்
பிரிக்கிறோம். ௯ சாலையே! உன்னை கிரகிப்பவனும்,
உன்னைக் கட்டுபவனும், மனையின் மனைவியே! மூப்பு
வரை வாழ்க. ௧0 திடமாய் திட்டஞ் செய்யப்பட்டு
சுந்தரமாக்கப்பட்டுள்ள நீ, ஒவ்வொரு அங்கமும் ஒவ்
வொரு சந்தியும் எங்களால் பிரிக்கப்படும் நீ இவனுக்கு
அநுகூலமாய்-செல். ௧௧ வீடே! உன்னைக் கட்டியவனும்
வனஸ்பதிகளை ஒன்று சேர்த்தவனும், வசதியே! பரமேஷ்
டியான பிரஜாபதியான அவன் பிரசைக்காக உன்னைச்
செய்துள்ளான். ௧௨ அவனுக்கு நமஸ்காரம், அளிப்பவ
னுக்கு நமஸ்காரம், சாலைபதிக்கு நமஸ்காரம்: அதிசலன
அனலுக்கு நமஸ்காரம்: உனது புருஷனுக்கு நமஸ்காரம்.
௧௩ பசுக்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும், வீட்டில் சனன
மாகும் எதற்கும் நமஸ்காரம்: சனனம் மிகுபவள் நீ: பிரஜை:

மிருபவள் நீ, நாங்கள் உனது பந்தங்களை பிரிக்கிறேம்.
கச நீ பசுக்களோடான புருஷர்களுக்கு நெருப்புக்கு நிழ
லளிக்கிறாய்; சனனம் மிருபவள் நீ; பிரஜை மிருபவள் நீ;
நாங்கள் உனது பந்தங்களைப் பிரிக்கிறேம். கரு ஜோதிக்
கும் புவிக்கும் நடுவே எத்தனை வெளியுண்டோ அத
னுடன் உனக்கு இந்த வீட்டை கிரகிக்கிறேன்; வெளி
வியாபகமான வானத்தை நான் வஸ்துக்களின்
வயிறாகச் செய்கிறேன்; அதனுடன் நான் இப்புருஷ
னுக்கு இந்த வீட்டை கிரகிக்கிறேன். கசு விசுவான்
னந் தரிப்பவளே! புவியில் தாபனமாகி பொருத்
தப்பட்ட நீ, உணவு மிரும் வெகு உறுதி வசதியே!
உன்னைக் கிரகிப்பவர்களைச் சிறுமை செய்யாதே. கஎ புல்
லால் வேய்ந்த பலதமணியும்[1] நீ, வசதியாயும் இரவைப்
போல் சீவர்களின் வாசஸ்தானமுமான நீ, வையத்தில்
பொருத்தப்பட்ட நீ பெண் யானைபோல் பாதமுள்ள
வளாய் நிகிழ்கிறாய். கஅ பாயால் வேய்ந்துள்ள
வேய்வை நான் விலக்கி நீக்குகிறேன். வருணனல் இறுக
அழுத்தப்பட்டுள்ளதை, காலையில் மித்திரன் திறப்பானுக.
ககூ பிரமத்தால் பொருத்தப்பட்ட சாலையை, கவிகளால்
நிலையாகி நிறுவப்படும் சாலையை அமிருதர்களது வசதியை
இந்திராக்கினி சுகஞ்செய்யும் நிலயமாகச்செய்வார்களாக.
உ0 இது கூடில் கூண்டாகும், கோசத்தில் கோசம்
ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது: விசுவம் சனனமாகும்
மானிடன் அங்கு ஜனன மாகிறான். உக இரு பக்கங்க
ளுடன், நாலு பக்கங்களோடு, ஆறு பக்கங்களுடன் எண்
பக்கங்களோடு, பத்து பக்கங்களுடன், மனையின் மனைவி
யில் அனல் இளங்கருவைப் போல சாய்ந்துள்ளான்.
உஉ வீடே! இடரற்று என்னை நோக்கும் உன்னை நோக்கி

1 வைக்கோலணியும்.

நான் வருகிறேன். அவ் வீட்டில் அக்கினியும் சலங்களும் ருதத்தின் முதல் கதவாகும். ௨௩ யக்ஷ்மம் நீங்கி, யக்ஷ்மம் அழிப்பவையான இந்த சலங்களை நான் கொண்டு வருகிறேன். நான் அமிருதமான அக்கினியுடன் சேர்ந்து கிருகங்களைப் பற்றுகிறேன். ௨௪ வீடே! பாசத்தை எங்களில் கட்டாதே : கனச் சுமையான நீ இலேசாகவும்: நாங்கள் உன்னை மணப் பெண் போல எங்கு விருப்பமோ அங்கு எடுத்துச் செல்லுகிறோம். ௨௫ கீழ்த்திசையி னின்று, வீட்டின் மகிமைக்கு வணக்கம் : நல்வரவுக்காகும் தேவர்களுக்கு சுவாஹா ! ௨௬ தென் திசையினின்று ......சுவாஹா ! ௨௭ மேற் திசையினின்று............ சுவாஹா ! ௨௮ வட திசையினின்று.........சுவாஹா ! ௨௯ நிலைத் திசையினின்று......சுவாஹா ! ௩௦ உச்சி திசையினின்று.......சுவாஹா ! ௩௧ ஒவ்வொரு திசையி னின்று.......சுவாஹா. [௯. ௩. ௧—௩௧]

௪௪௭ விருஷபம் [பிரம்மா—விருஷபம்]

௧ ஆயிரத்தின் பிரகாசமுள்ள விருஷபன் பால் மிகுந்து தன் காயங்களில் விசுவ ரூபங்களை தரிக்கும் அவன், அளிக்கும் யஜமானனுக்கு, மங்களத்தைச் செய்ய விரும் பும் அவன் பிரகஸ்பதியின் சிகப்பன் இழையை விசாலஞ் செய்துள்ளான். ௨ ஆதியில் சலங்களின் பிரதிமை யாயும் தேவியானத் தரணியைப்போல் சர்வத்தின் பிரபு வாயும் பாலர்களின் பிதாவாயும், பசுக்களின் பகுதியு மான அவன் எங்களை ஆயிரம் வகைப் புஷ்டியில் ஸ்தாபிப் பானாக. ௩ அவன் கருத்தரிக்கும் ஆண், அசைவற்றவன் பால் மிகுபவன் ; வசுக்களின் காயந்தரிக்கும் விருஷபன் : அக்கினி ஜாதவேதஸன் அந்த அவியான அவியை அமரர்

௪௪௬ கருத்து—மனையே மகிழ்வளிக்கும் நிலயமாகும்.

செல்லும் வழிகளால், இந்திரனுக்கு வகித்துச் செல்வானாக. ௪ கன்றுகளின் தந்தை பசுக்களின் பதி. பெரிய நீர்ச்சுழல்களின் பிதா: கன்று நஞ்சுக்கொடி புதுப்பால் சீம்பால்கள் தயிர் நெய்—அது அவனது இரேதஸாகும். ௫ அவன் தேவரது பாகச்சுவை, சல நெய், ஔஷத இரஸம். சக்தியிருந்த அவன் ஸோமனது புசிப்பைப் பற்றியுள்ளான். பெருங்கல் அவனது காயமாயிற்று. ௬ ஸோமனால் பூரணமாகும் கலசத்தை நீ தரிக்கிறாய்: நீ உருவங்களின் துவஷ்டா. ஜனனன்; இங்குள்ள பிரஜன சக்திகள் உனக்கு மங்களகரமாகுக: கோடரியே! அங்குள்ளவையை எங்களுக்குத் திரமாக்கு. ௭ அவன் வெண்ணெயைச் சுமக்கிறான். அவனது இரேதசு நெய்யாகும். ஆயிரம் வகையான போஷணையை அவர்கள் யக்ஞமெனச் சொல்லுகிறார்கள். தேவர்களே! தத்தனை விருஷபன் இந்திரனது ரூபத்தைத் அணிந்து மங்களமளிப்பவனாய் எங்களில் நிகழ்வானாக. ௮ அவன் இந்திரனுடைய ஓஜஸ்—, வருணனது கைகள்: அசுவினிகளது தோள்கள்: இந்தத் திமில் மருத்துகளதாகும்; கவிகள் தீரர்களான மானிடர்கள் அவனை இப்படிக் குவிந்துள்ள பிரகஸ்பதி எனச் சொல்லுகிறார்கள். ௯. பால் மிகுந்த நீ தேவசனத்துக்குப் பரவுகிறாய்; அவர்கள் உன்னை இந்திரன் என அழைக்கிறார்கள்; உன்னை சரஸ்வந்தம் எனச் சொல்லுகிறார்கள்: பிராமணனுக்கு விருஷபத்தை ஆஹுதியாக யளிக்கும் ஒரு முகமுள்ளவனுக்கு அவன் ஆயிரம்—பசுக்களை—யளிக்கிறான். ௰ பிரகஸ்பதியும் ஸவிதாவும் உன்னில் வலிமையை யளித்துள்ளார்கள்: வாயு, துவஷ்டாவினிடமிருந்து உனது ஆத்மா கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது; நான் உன்னை வானத்தில் மனத்தால், ஆஹுதி செய்கிறேன். ஜோதியும் புவியும்

உனது தருப்பையாகுக. ௧௧ பிராமணன், தேவர்களில் இந்திரன் சலனமாவதுபோல், பசுக்களில் முழக்கமாகும் விருஷபத்தின் அங்கங்களைத் பிராமணன் மங்களத்துடன் துதிப்பானாக. ௧௨ அவனது பக்கங்கள் அனுமதியின தாகும். அவன் விலாக்கள் பகனதாகும், அவனது முழங் கால்களைக் குறித்து மித்திரன் சொல்வதாவது—அவை முற்றும் எனதாகும். ௧௩ அவனது பின்பாகங்கள் ஆதித் தியர்களுடையது: அவனது இடைப்பாகங்கள் பிரகஸ் பதியினதாகும். அவனது வால் தேவக்காற்றினதாகும்; அவன் அதனால் ஔஷதங்களை அலைக்கிறான். ௧௪ அவ னது குதபாகம் ஸினீவாலியினதாகும். அவர்கள் அவ னது சர்மத்தைச் சூரியனது எனச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் விருஷபத்தை சித்தமாக்குங்கால், ௧௫ அவ னது மார்பு ஜாமிசஸயனதாகும்: எல்லா தேவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து விருஷபத்தைச் சித்தமாக்குங்கால் அவ னது கலசம் ஸோமனதாக தரிக்கப்பட்டது. ௧௬ அவ னது குஷ்டிகங்கள் ஸரமாக்காகும்: அவர்கள் குளம்பு களை ஆமைகளுக்களித்தார்கள்: அவனது உதரத்தின் பொருள்களை சுவவர்த்தங்களான கீடங்களுக்குத் தாங்கி னார்கள். ௧௭ அவன் தனது கொம்புகளால் அரக்கர் களைத் தள்ளுகிறான்: தனது கண்ணால் குறையைக் கழிக் கிறான்: கடுமைக்காகாத பசுக்களின் தலைவன் நலத்தைக் காதுகளால் கேட்கிறான். ௧௮ அவன் நூறு யக்ஞங்க ளால் யஜிக்கிறான்: அவனை அக்கினி எரிப்பதில்லை: பிரா மணனுக்கு விருஷபத்தை யளிப்பவனுக்கு எல்லா தேவர் களும் துரிதஞ் செய்வார்கள். ௧௯ பிராமணனுக்கு விருஷ பத்தை யளித்து—ஒருவன்—தனது மனத்தை விசா லஞ்செய்து கொள்ளுகிறான்: அவன் தனது கோஷ்டத் தில் கடுமைக்காகாத—பசுக்களின்—புஷ்டியைக் காண்கி

றன். ௨0 பசுக்கள் பெருகுக: பிரஜை எல்லாம் இன்னும் தேகபலம் ஓங்க, இந்த சர்வத்தையும் தேவர்கள் விருஷப மளிப்பவனுக்கு அநுமதிப்பார்களாக. ௨௧ இந்தப் புஷ்டியான இந்திரன் இவனே பிரசித்தமான பொருளை யளிப்பானாக: இவன் நித்தியப் பசுவுடன் நன்கு கறக்கும் பசுவைத் தருவானாக; இவன் புலன் ஜயிக்கும் அறிஞனை ஜோதிக்கப்பால் கறப்பானாக ௨௨ பிசங்க ரூபனாய், புயலனாய், பல மளிக்கும் இந்திரனின் திடத்துடன் விசுவ ரூபனான இவன், எங்களில் ஆயுளையும், பிரஜையையும், அளிப்பவனாய், எங்களுக்கு வந்துள்ளான். இவன் செல்வச் செழுமைகளுடன் எங்களுக்குச் சேர்வானாக. ௨௩ நெருங்கியவனே! இங்கு இக்கொட்டத்தில் நீ எங்களருகிலாகவும். எங்களுக்கு விருஷபத்தின் இரேதஸையும், இந்திரனே! உனது வீரத்தையும் எங்களுக்களி. ௨௪ இந்த இளங்—காளையை இங்கு உங்கள் பக்கம் ஸ்தாபிக்கிறோம். உங்களது விருப்பங்களநுசரித்து விளையாடுபவர்களாய் அவனுடன் செல்லுங்கள். ஸுபாகர்களே! சீவனில் எங்களை விட்டுவிட வேண்டாம். செல்வச் செழுமைகளுடன் எங்களில் நீங்கள் சேருங்கள். [௯. ௪. ௧—௨௪]

௪௪அ அஜன் [பிருகு—பஞ்சோதன தேவதை]

௧ அவனை இங்கு கொண்டுவா: அவனைப் பிடி: நன்கறிபவனாய் நலஞ் செய்யும் உலகத்துக்கு அவன் செல்வானாக. வெகு பலவிதமாய் அதிதமங்களைக் கடந்து அஜன் மூன்றாவ துலகத்துக்கு போவானாக. ௨ நான் உன்னை இந்திரனுக்குப் பாகமாயும், இந்த யக்ஞத்தில் யஜமானனுக்கு அறிஞனையும் அழைத்துச் செல்லுகிறேன். எங்களை

௪௪௭ கருத்து—காளையால் கீர்த்தியுண்டாகும்.

வெறுப்பவர்களை நீ யநுசரித்துப் பற்று: யஜமான னுடைய வீரர்கள் குற்றமற்றவர்கள். ௩ அவன் பாதத்தி னின்று அவன் சலனமாகியுள்ள எல்லா சிதைவையும் நீ சுத்தமாக்கு. அதிகம் அறியும் அவன் சுத்தக் குளம்புக ளுடன் முன் செல்வானாக. இருளைக் கடந்து அஜன் மூன்றாவது நிலயத்துக்குப் போவானாக. ௪ விசஸ் தனே[1] புகழ் வாய்ந்தவனே—இந்தச் சருமத்தை கருமை யால், சக்தியால், கணுக் கணுவாய் வெட்டு. அவனைத் துன்பஞ் செய்யாதே, அவனுக்குத் தீமை புரியாதே! அவனை அங்க மங்கமாய் பக்குவமாக்கு. அவனை மூன் றாவது நிலயத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய். ௫ நான் ரிக்கினால் அக்கினியில் குடத்தை வைக்கிறேன், நீ சலத் தைப் பொழி, அவனை ஸ்தாபி, சாந்தஞ் செய்பவர் களே! அவனை அக்கினியால் சூழுங்கள். அவன் பக்குவ மானதும் நற்செயலு லகத்துக்குச் செல்வானாக. ௬ நீ பூரண தாபமுடனால் தாபபாண்டத்தினின்று மூன்றா வது நிலயத்துக்கு இங்கிருந்து ஆக்கிரமி. அக்கினியான நீ அக்கினியினின்றும் வந்துள்ளாய். ஜோதி யுலகத்துக்கு உன் வழியை—வெல். ௭ அஜன் அக்கினியாவான் அவர் கள் அஜத்தை ஜோதி எனச் சொல்லுகிறார்கள். அஜத்தை ஜீவனுடனிருப்பவன், பிராமணனுக்கு அளிக்க வேண்டு மெனக் கூறுகிறார்கள்: இந்த உலகத்தில் சிரத்தையுடன் ஆடு அளிக்கப்பட்டால் அவன் அந்தகாரங்களை தூர மழித்து ஓட்டுவான். ௮ பஞ்சௌதன ஆடு, முச்சோதி களுக்கு செல்லப்போகும் அவன் ஐவிதமாய் போவானாக; யஜனங்க ளளித்துள்ள நற்செயல்—செய்பவர்களின்— நடுவே நீ போ. நீ மூன்றாவது நிலயத்தில் விரிந்து செல். ௯ அஜமே! நற்செயலுலகத்துக்கு ஏறு. விட்ட சரபம்

1 சாந்தமளிப்பவனே.

போல் நீ வழு வழிகளைக் கடந்து செல். பிராமணனுக்களிக்கப்பட்ட பஞ்சௌதனமானது, யளிப்பவனை இன்பத்தால் இன்பமாக்கும். ௧௦ தன்னை யளிப்பவனை அஜன் பரமநிலத்தின் மூவ்வரம்பின் வரம்பான முச்சோதியான மூநிலயத்தில் ஸ்தாபிப்பான். பிராமணனுக்கு அளிக்கப்பட்ட பஞ்சௌதனமான நீ விருப்பங் கறக்கும் விசுவரூபமான ஏக பசு. ௧௧ பிதுருக்களே உங்களது இந்த ஜோதி மூன்றாவதாகும்: பஞ்சௌதனங்களுடன் அஜனை ஒருவன் பிராமணனுக் களிக்கிறான். இந்த உலகத்தில் சிரத்தையுள்ளவன் அளிக்கும் அஜன் தமங்களை வெகு தூரத்திலழிப்பான். ௧௨ யஜனங்கள் செய்துள்ள நற்செயல் உலகத்தை அடைய விரும்பி பஞ்சௌதன அஜனை ஒருவன் பிராமணனுக்களிக்கிறான். அந்த உலகத்தில் நீ பூரண வியாபகத்தை வெல்லு; ரக்ஷிக்கப்பட்ட அவன் எங்களுக்கு சிவகரமாவானாக. ௧௩ ஞானம் மிகும் அறிஞனான அஜன் சக்தி மிகும் அக்கினியின் சோதியினின்று தோன்றியுள்ளான். யக்ஞம் பூரணம் அதி பூரண வஷட்டுடன் சேரும் இவனை தேவர்கள் பருவகாலங்களில் பக்குவம் செய்வார்களாக. ௧௪ அவன் மனையில் நெய்த உடையையும், தட்சிணையாக பொன்னையும் அளிக்கலாம்; இப்படியளிப்பவன் புவிச்சேர்க்கையால் பிரகாசம் பொருந்தும் உலகங்களைப் பூரணமாயடைகிறான். ௧௫ அஜனே! உனக்கு இந்த சௌம்யமாயும் திவ்யமாயும் நெய் மூதுகுடன் தேன் சொட்டும் இந்த தாரைகள் வருக; பரமநிலயத்தின் ஏழு இரசிமிகளான வரம்பில் புவியையும் ஜோதியையும் ஸ்தாபனஞ் செய். ௧௬ நீ அஜன்; அஜனே! நீ சுவர்க்கஞ் செல்பவன்; அங்கிரஸன் உன்னால் அந்த உலகத்தை நன்கறிகிறான்; அப்புண்ணிய உலகத்தை நானுமறிய விரும்புகிறேன். ௧௭ அக்கினியே! நீ எதனால் ஆயிரத்-

ணைத் சுமக்கிறாயோ, எதனால் அகண்ட அறிவை—தரிக்கி
றாயோ—அதனால் எங்களுக்கு இந்த யக்ஞத்தை தேவர்
களில் சுவர்க்கமனுகச் செலுத்து. ௧௮ பஞ்செளதன
முள்ள[1] பக்குவமான அஜன், நிர்ருதியை வதைத்து ஒரு
வனை சுவர்க்க உலகத்தில் ஸ்தாபிப்பான்; நாங்கள் அவ
னால் சூரியனை அடைந்துள்ள உலகங்களை ஜயிப்போம்.
௧௯ சனத்திலே, பிராமணத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள
அஜனை, அஜத்தின் ஓதனத்துளிகளை, வழிகளின் நடுவே
சுகிருத உலகத்திலே அக்கினியே! எமது என நீ அறி.
௨௦ இங்கு முதன்மையாய் அஜன் ஆக்கிரமித்தான். இப்
புவி-அவனது ஸ்தனமாயிற்று: சோதி அவனது முதுகு,
வானம் அவனது நடுவு, திசைகள் அவனது பக்கங்கள்,
கடல் அவனது குடலாயிற்று. ௨௧ சத்தியமும் ருதமும்
அவனது கண்கள்; விசுவ சத்தியமும் சிரத்தையும் அவ
னது பிராணன். விராஜன் அவனது சிரமாகும். பஞ்செள
தனங்களோடான இந்த அஜன் அபரிமிதமான யக்ஞ
மாவான். ௨௨ தட்சணை சோதியான பஞ்செளதன அஜ
னைத் யளிப்பவன், அபரிமிதமான யக்ஞத்தை யடை
கிறான்: அபரிமிதமான உலகத்தைப் பற்றுகிறான். ௨௩
அவன் அவனது என்புகளைப் பிளக்கவேண்டாம்; அவன்
அவனது மச்சைகளைப் பருக வேண்டாம். அவன் அவ
னைப் பூரணமாகப் பற்றி, அவனை இங்கு இங்கே நுழையச்
செய்வானாக. ௨௪ இது அவனது ரூபமாகும். இதனால்
ஒருவன் அவனை ஒருவன் ஒன்று சேரச் செய்கிறான்.
தட்சிணையின் சோதியுடன் பஞ்செளதன அஜனை யளிப்
பவனுக்கு அவன் உணவு, உறுதி உயர்வைக் கறக்கிறான்.
௨௫ தட்சிணையின் சோதியுடன் பஞ்செளதன அஜனை
யளிப்பவனுக்குப் பஞ்ச பூஷணங்கள் பஞ்ச புதிய உடை

1 பஞ்சப்பிராணனுள்ள

கள், பஞ்ச பசுக்கள் விருப்பமும் பூர்த்தியுமாகும். ௨௬ அவனுக்குப் பஞ்ச பூஷணங்கள் சோதியாகும்: அவனது உடைகள் அவனது காயக் காப்பு: தட்சிணையின் சோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜனை யளிப்பவன் சுவர்க்க உலகத்தை யடைகிறான். ௨௭ பூர்வபதியை யடைந்து அப்பால் வேறு பதியை யடைபவள் பஞ்சௌதன அஜனை யளித்தால் அவர்கள் பரஸ்பரம் பிரியாமலாவார்கள் ௨௮ தட்சிண சோதியான பஞ்சௌதன அஜனை அளிக்கும் மறுபதி, மறுமண மனைவியுடன் சமான உலகத்தில் சேர்கிறான். ௨௯ கன்றுக்குப்பின் கன்றை யளிக்கும் பசுவை சுமைக் காளையை, தலையணையை உடையை தங்கத்தை, யளிப்பவர்கள் உத்தம சோதிக்குச் செல்வார்கள். ௩௦ ஆன்மாவை, அச்சனை, மகனை, பேரனை, பாட்டனை, மனைவியை, ஜனனஞ் செய்யும் அன்னையை, அன்போடுள்ளவர்களை, நானழைக்கிறேன். ௩௧ "நைதாகம்"[1] ஸதா எரியும் மண்டலம்—என்னும் ருதுவை அறிபவன்—சொல்வதாவது பஞ்சௌதன முடனான அஜனே "நைதாகம்" என்னும் ருது: அவனே அமித்திரனான பகைவனது பாக்கியத்தை எரிக்கிறான்; தட்சிண ஜோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜத்தை யளிப்பவன் தானே வளர்கிறான். ௩௨ செய்கை என்னும் ருதுவை யறிபவன், அமித்திரப் பகைவனது செய்கைச் செல்வம் ஒவ்வொன்றையும் தனக்குப் பற்றிக் கொள்ளுகிறான்; பஞ்சௌதனங்களோடான அஜனே ருதுவான 'செய்கை'—வருஷ காலம். அவனே அமித்திரனை பகைவனது பாக்கியததை எரிக்கிறான்: தட்சிண ஜோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜத்தை யளிப்பவன் தானே வளர்கிறான். ௩௩ 'சங்கம' என்னும் ருதுவை யறி

1 கிரீஷ்மருது; சதா தாபமுடனாகும் நிலை.

பவன், அமித்திரனது ஒவ்வொரு செல்வச் சங்கத்தை யும், தனக்கேப் பற்றிக்கொள்ளுகிறான்: பஞ்சௌதனங் களுடனான அஜனே 'சங்கம்'[1] என்னும் பெயருள்ள ருது. அவனே அமித்திரனான அரிச் செல்வத்தை எரிக்கிறான். தட்சிண சோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜத்தை யளிப் பவன் தானே வளருகிறான். ௧௪ புஷ்டி[2] என்னும் ருதுவை யறிபவன் அமித்திரப் பகைவனது ஒவ்வொரு செல்வப் புஷ்டியையும் தனக்கே பற்றுகிறான்; பஞ்சௌ தனங்களுடனான அஜனே புஷ்டி எனனும் பெயருள்ள ருது; அவனே அமித்திரனான அரிச் செல்வத்தை எரிக் கிறான். தட்சிண சோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜத்தை யளிப்பவன் தானே வளர்கிறான். ௧௫ உதயன்[3] என் னும் ருதுவை யறிபவன் அமித்திரனது ஒவ்வொரு உத யச் செல்வத்தையும் தனக்குப் பற்றிக் கொள்ளுகிறான்: பஞ்சௌதனங்களுடனான அஜனே உதயன் என்னும் ருது; அவனே அமித்திரனான பகைவனது செல்வத்தைப் எரிக்கிறான்; தட்சிண சோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜனை யளிப்பவன் தானே வளர்கிறான். ௧௬ ஜயன்[4] என் னும் ருதுவை யறிபவன் அமித்திரனது ஒவ்வொரு ஜயச் செல்வத்தையும் தனக்குப் பற்றிக் கொள்ளுகிறான்: பஞ் சௌதனங்களுடனாகும் அஜனே ஜயன் என்னும் ருது; அவனே அமித்திரனான அரிச் செல்வத்தை எரிக்கிறான்: தட்சிணச் சோதியுடன் பஞ்சௌதன அஜனை யளிப்பவன் தானே வளர்கிறான். ௧௭ நீங்கள் அஜனையும், பஞ்ச பஞ்சௌதனங்களையும் பக்குவமாக்குங்கள்: எல்லாத் திசைகளும் ஒரே மனத்துடனாகி இடைத் திசைகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து அவனை உன்னிடமிருந்து கிரகித்திடுக. ௧௮ அவர்கள் உனக்கு உனது அஜனை காப்பார்களாக;

1 சரத்ருது. 2 ஏமந்தம். 3 சிசிர ருது. 4 வசந்தம்

நான் அவர்களுக்கு இந்த அவியை, நெய்யை யளிக்கிறேன். [௯. ௫. ௧—௩௮]

௪௪௧ அதிதி [பிரமன்—ஸத்பரியாய ஆதித்திய உத வித்தியா தேவதை]

௧-௨ எவனது சேர்க்கைகள் சாதனங்களோ, முதுகுத் தண்டு ருக்குக்களோ, எவனது உரோமங்கள் சாமன்களோ, எவனது இருதயம் யஜுர் என மொழியபடுகின்றதோ, எவனது சயனம் அவியோ, அந்தப் பிரத்தியட்சப் பிரம்மத்தை யறிபவனே—அறிஞன். ௩ அதிதிபதி அதிதிகளை எதிர்காணுங்கால் தேவயஜனத்தைக் கருதுகிறான். ௪ அவன் அவர்களுக்கு வந்தனஞ் செய்யுங்கால், தீட்சையை யடைகிறான்; சலமளிக்குங்கால்—யக்ஞ சலங்களைக் கொண்டுவருபவ னவான். ௫ யக்ஞத்தில் அளிக்கப்படும் எச்சலங்களுண்டோ அந்த சலங்களே இவை. ௬ அவர்கள் தருப்பணத்தைத் தருங்கால், அது அக்கினி சோமனுக்குக் கட்டப்பட்டுள்ள பசுப்போலாகும். ௭ அவர்களுக்குத் தங்கும் நிலயங்களைச் செய்யுங்கால், அவர்கள் யக்ஞ—ஸ்தானம், அவிதரிப்புக்களைச் செய்பவர்களாவார்கள். ௮ அவர்கள் அங்கு சயனம் விரிப்பது, தருப்பையாகும். ௯ அவர்கள் அங்கு கொண்டுவரும் சயன—சால்வையால் சுவர்க்க உலகத்தை ஒருவன் அடைகிறான். ௧௦ அவர்கள் அங்கு கொண்டுவரும் பாயும் தலையணையும்—யக்ஞ—சுற்றுக்களாகும். ௧௧ அவர்கள் அங்கு கொண்டுவரும் மையும், தேய்ப்பும் நெய்போலாகும். ௧௨ புசிப்புக்கு முன் அவர்கள் அங்கு கொண்டுவரும் சிறு உணவே இரு புரோடாசங்கள்,

௪௪௮ கருத்து. அஜன் என்னும் ஆத்மாவை அறிந்தால் காலனின் வெகு ரூபங்களை யறியலாம்.

கந அங்கு உணவு செய்பவனே, அழைப்பது அவிகள் செய்பவனே அழைப்பதாகும். கச அங்கு சிதறியுள்ள அரிசி யவதானியங்களே சோமகண்டங்கள். கரு உர லும் உலக்கைகளும் சோம பிழி—சிலைகளாகும். கசு சல் லடை சோம பவித்திரமாகும் உமி சக்கையாகும் : சலங் களே பொழியும் தாரைகள். கஎ கரண்டி யக்ஞ அகப்பை கிளர் காம்பு சலாகை, கும்பங்கள் துரோண கலசங்களாகும் : பருகும் பாண்டங்கள் வாயுவினதாகும்: இந்தப் புவியே கரும்மானின் சருமமாகும். கஅ அதிதி பதி அவசியப் பொருள்களைப் புலனுக்கி அதிதிக்கு—இது அதிகமா அல்லது இதுவோ! எனச் சொல்லுங்கால் அவன் தனக்கே யஜமானனது பிராமணனைச் செய்து கொள்பவனுகிறுன். கக 'அதிகமாயுள்ளதை எடுத்துக் கொள்' என அவன் சொல்லுங்கால் அவன் தனது சுவா சத்தை நீளஞ்செய்து கொள்ளுகிறுன். உ0 அவன்—அதை—அளிக்கிறுன் : அவன் அவிகளை அருகில்கொண்டு வருகிறுன். உக அருகில் கொண்டு வந்தவற்றை அதிதி ஆத்மாவில் ஆஹுதி செய்துகொள்ளுகிறுன். உஉ தனது கை என்னும் கரண்டியால் சுவாசம் என்னும் யூபத்து டன் புசிக்கும் துவனியான வஷட்காரத்துடனுன, உங இந்த அதிதிகளே பிரியமும் பிரியமற்றவர்களும் ரித் விக்குக்களுமாக ஒருவனே சுவர்க்க உலகத்துக்குச் செல்லச் செய்கிறுர்கள். உச இங்ஙன மறிபவன், வெறுத்துப் புசிக்காமல், வெறுப்பவனது உணவையும் புசிக்காமலா வானுக ; சந்தேகமுள்ள—உணவையும்—சந்தேகியின்—உணவையும்—புசிக்கவேண்டாம். உரு எவனது உணவை அவர்கள் புசிக்கிறுர்களோ, அவனுடைய பாவங்களெல் லாம் பாழாகும். உசு எவனது உணவை அவர்கள் புசிப்பதில்லையோ அவனுடைய பாவங்களெல்லாம் மழி

யாது. ௨௭ உணவை—யளிப்பவன் எப்பொழுதும்—ஸோமபிழி—சாதனங்களை செம்மையாகவும், பவித்திரத்தை ஈரமாயும், விசால யக்ஞத்தை பூரணமாக்குஞ் சக்தி செய்பவனுயுமுள்ளான். ௨௮ அளிப்பவனது—செயலே பிரஜாபதிக்கான விசால யக்ஞம். ௨௯ அளிப்பவன் பிரஜாபதியின் சலனங்களை யநுசரிக்கிறுன். ௩௦ அதிதியின் அனலே ஆஹவனீயமாகும், மனைத்தீ காருகபத்தியம். சமைக்கும் நெருப்பே தட்சிணுக்கினி. ௩௧ அதிதிக்கு முன்னர் புசிப்பவன் வீடுகளின் பூர்த்தியையும் யக்ஞத்தையும் புசிப்பவனுவான். ௩௨ அதிதிக்கு முன்னர் புசிப்பவன் மனைகளின் இரஸத்தையும் பாலையும் பருகுபவனுவான். ௩௩ அதிதிக்கு முன்னர் புசிப்பவன் வீடுகளின் புஷ்டியையும் பலத்தையும் புசிப்பவனுவான். ௩௪ அதிதிக்கு முன்னர் புசிப்பவன் வீடுகளின் பிரசையை பசுக்களைப் புசிப்பவனுவான். ௩௫ அதிதிக்கு முன்னர் புசிப்பவன் வீடுகளின் புகழையும் பெருமையையும் புசிப்பவனுவான். ௩௬ அதிதிக்கு முன்னர் புசிப்பவன் வீடுகளின் ஸ்ரீயத்தையும் சிறப்பையும் புசிப்பவனுவான். ௩௭ வேதமறிந்தவன் அதிதி. அவனுக்கு முன்னர் ஒருவன் புசித்தல் கூடாது. ௩௮ யக்ஞாத்ம சம்பூரணத்துக்கு யக்ஞ நேர்மைக்கு அதிதி புசித்தபிறகே அவன் புசிக்கவேண்டும். அதுவே விரதம். ௩௯ பசுவினிடமிருந்து வரும் பால் அல்லது மாமிசம் தனிச் சுவையுள்ளதாகும்: அதிதிக்கு முன்னுல்—அதைப் புசித்தலாகாது. ௪௦ இப்படி அறிந்து பால் பொழிந்து யளிப்பவன் பூரண வெற்றியுடனுன அக்கினிஷ்டோம யக்ஞத்தினுலாகும் எத்தனை பயனுண்டோ அத்தனை—பயனை—இதனுல் அவன் அடைகிறுன். ௪௧ இப்படி அறிந்து வெண்ணெய் பொழிந்து யளிப்பவன்

பூரண வெற்றியுடனான அதி இராத்திர யக்ஞத்தினலா கும்........அடைகிறான். ௪௨ இப்படி அறிந்து தேன் பொழிந்து யளிப்பவன் பூரண வெற்றியுடனான 'சத்திர சத்திய' யக்ஞத்தினலாகும்........அடைகிறான். ௪௩ இப் படி யறிந்து மாமிசம் பொழிந்து அளிப்பவன் பூரண வெற்றியுடனான பன்னிரண்டு தின யக்ஞத்தினலாகும்.... அடைகிறான். ௪௪ இப்படியறிந்து சலம் பொழிந்து அளிப்பவன் பிரசைகளின் பிரசனனத்துக்காக திரமான நிலையை யடைகிறான். அவன் பிரசைகளுக்குப் பிரியனு கிறான். இப்படியறிந்து சலம் பொழிபவன்—அதை— யளிக்கிறான். ௪௫ அவனுக்கு உஷை ஹிங்காரஞ் செய் கிறாள்: அவனுக்கு சவிதா முன் துதிசெய்கிறாள்: பிரகஸ் பதி பலத்துடன் உச்சகானஞ் செய்கிறான்; துவஷ்டா புஷ்டியுடன் மறுமொழி கூறுகிறான்: விசுவே தேவர்கள் நிதனமாவார்கள்: இதனை யறிபவன் செல்வம் பிரஜை, பசுக்களின் நிலயமாகிறான். ௪௬ அவனுக்கு உதயசூரியன் ஹிங்காரஞ் செய்கிறான்; உதயகாலை முன் துதிசெய்யும்: பகல் உத்கீதகானஞ் செய்யும்: பிற்பகல் மறுமொழியளிக் கும்; சாயுஞ் சூரியன் நிதனமாவான்: இதனை....நிலயமாகி றான். ௪௭ அவனுக்கு மழை மேகம் ஹிங்காரஞ் செய் யும்: இடி முழங்குங்கால்—அது—முன் துதி செய்யும்: மின்னுங்கால் அது மறுமொழியளிக்கும்: மழைபொழி யுங்கால் அது உத்கீதகானஞ் செய்யும்: நிற்குங்கால் அது நிதனமாகும்; இதனை....நிலயமாகிறான். ௪௮ அவன் அதிதிகளைப் பார்க்கும்—கால்—அவன் ஹிங்கா ரஞ் செய்கிறான்; அவன் வரவு கூறுங்கால் முன் துதி செய்கிறான்; அவன் சலத்தையளிக்குங்கால் உத்கீதகா னஞ் செய்கிறான்; அவன்—உணவை—யளிக்கிறான். மறு மொழியளிக்கிறான். உச்சிஷ்டம் நிதனமாகும். இதனை....

நிலயமாகிறுன். ௪௯ காப்போனை அவன் கூப்பிடுங்கால் அவன் கற்பிப்பவனுவான். ௫௦ அவன் சம்மதிக்குங்கால் அழைப்பை சுவீகரிப்பவனுவான். ௫௧ கைகளில் பருகும் பாண்டங்களுடன் முன் சென்று உபசாரஞ்செய்யும் இருவர்கள்—ஸோம—பாண்டந்தரிக்கும் அத்வர்யுக்களாவார்கள். ௫௨ அவர்களில் எவனும் யக்ஞத்துக்கு அனுருகனில்லை. ௫௩ அதிதி பதி அதிதிக்களித்து மனைக்குச் செல்லுங்கால் அவன் அவபிருதஸ்னனத்துக்குச் செல்லுபவனுவான். ௫௪ அவன் அவற்றைப் பங்கு செய்யுங்கால் அவன் தட்சிணைகளைப் பங்கு செய்பவனுவான்; அவன் அநுசரிக்குங்கால் யக்ஞஸ்தானத்தை அகற்றுபவனுவான். ௫௫ அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் புவியின்—இன்பங்களைப்—புசிக்கிறுன். புவியில் விசுவரூபமாயுள்ள அதில், புவியில் அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் புசிக்கிறுன். ௫௬ அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் வானத்தின் — இன்பங்களை ....புசிக்கிறுன். ௫௭ அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் ஜோதியின்................ ....புசிக்கிறுன். ௫௮ தேவர்களில் அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் தேவர்களில் விசுவரூபங்களை தரிக்கும் அதில் அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் புசிக்கிறுன். ௫௯ அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் உலகங்களில் புசிக்கிறுன். உலகங்களில் விசுவரூபமான அதில் அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் புசிக்கிறுன். ௬௦ அழைக்கப்பட்டுள்ள அவன் அழைக்கப்பட்டுள்ளான். ௬௧ அவன் இந்த உலகத்தை அடைகிறுன்; அந்த உலகத்தை யடைகிறுன். ௬௨ இப்படி யறிபவன் சோதிமிகுந்த உலகங்களை ஜயிக்கிறுன். [௯. ௬. ௧—௬௨]

---

௪௪௯ கருத்து. அதிதி என்னும் விருந்தினை ஆத்மாவின் சேவையே யக்ஞம்.

௪௰ பசு [பிரமன்—கோதேவதை]

௧ பிரஜாபதியும் பரமேஷ்டியும் அவனது இரு கொம்புகள்: இந்திரன் அவனது சிரம்: அக்கினி அவனது நெற்றி: யமன் கழுத்து இணைப்பாகும். ௨ சோமன் அவனது மூளை, சோதி அவனது மேற்தாடை, புவி கீழ்தாடை. ௩ மின்னல் அவனது நா, மருத்துக்கள் அவனது பற்கள், ரேவதி அவனது கழுத்து, அவனது கிருத்திகங்கள், கந்தங்கள்; அவனது தோள் முட்டுக்கள் தாபபானமாகும். ௪ வாயு அவனது விசுவம், சுவர்க்க உலகம் அவனது கிருஷ்ணத்ரம், அவனது விதரணி[1] சுழல் காற்று. ௫ கருடன் அவனது மார்பு, வானம் உதரம், பிரகஸ்பதி அவனது உச்சம், பிருஹதி அவனது முள்ளெலும்பு. ௬ தேவ பத்தினிகள் அவனது விலா எலும்புகள், உபசதங்கள் அவனது பழுக்கள். ௭ மித்திரனும் வருணனும் அவனது தோள்கள்; துவஷ்டாவும் அரியமானும் அவனது முன் கைகள். மகாதேவன் அவனது கைகள். ௮ இந்திராணி அவனது பின்பாகம். வாயு அவனது வால், பாவமானன் அவனது உரோமம். ௯ பிரமமும் க்ஷத்திரமும் அவனது இரு இடைகள், திடம், துடைகள். ௧௦ தாத்ருவும் சவிதாவும் அவனது முழங்கால் முட்டுக்கள்: கந்தர்வர்கள் அவனது கெண்டைக் கால்கள். அப்சரசர்கள் அவனது அடிப்பாதங்கள், அதிதி அவனது குளம்புகள். ௧௧ நினைவு அவனது கல்லீரல்: விரதம் அவனது குலை யீரல். ௧௨ பசி அவனது வயிறு. இனிமை அவனது மலக்குடல், மலைகள் அவனது உட்பாகங்கள். ௧௩ கோபம் அவனது நீராசயம். சினம் அண்ட கோசங்கள், பிரசைகள் அவனது மருமாங்கம்; இடி முழக்கம் அவனது ஸ்தனமா

1 தனித்தனியாக்குஞ் சக்தி.

கும். ௧௫ நதி அவனது சனன ஸ்தானம், மலைபதிகள் அவனது பயோதரங்கள்: இடி முழக்கம் அவனது ஸ்தனம். ௧௫ விசுவவிரிவு அவனது விரிவு, ஓஷதங்கள் அவனது உரோமங்கள்; நட்சத்திரங்கள் அவனது ரூபம். ௧௬ தேவசனங்கள் அவனது குடற்கள், மானிடர்கள் அவனது அந்திரங்கள்: அருந்துபவர்கள் அவனது உதரம். ௧௭ இராக்கதர்கள் அவனது இரத்தம். இதர சனங்கள் குடற்களிலுள்ளவை. ௧௮ மேகம் அவனது புஷ்டி நிதனம் அவனது மச்சை. ௧௯ அமருங்கால் அவன் அக்கினி, எழுந்தவுடன் இரு அசுவினிகளாவான். ௨௦ கீழ்த் திசையாக நிற்குங்கால் இந்திரன்; தென் திசையாக நிற்குங்கால் யமன். ௨௧ மேற்திசையாக நிற்குங்கால் தாதரு. வடதிசையாக நிற்குங்கால் சவிதா. ௨௨ புற்களைப் பற்றியவுடன் அவன் மன்னனான சோமன். ௨௩ பார்க்குங்கால் அவன் மித்திரன்; இவ்வழியாகுங்கால் ஆனந்தன். ௨௪ இணைக்கப்படுங்கால் அவன் விசுவே தேவர்களுக்குரியவன், இணைத்ததும் பிரசாபதி. இணை பிரிந்ததும் அனைத்துமாவான். ௨௫ இது விசுவரூபம், சர்வ ரூபம், பசு ரூபம். ௨௬ இப்படி யறிபவனுக்கு விசுவ ரூபமும் சர்வ ரூபமுமான பசுக்கள் வரும். [௯. ௭. ௧—௨௬.]

௪௫௧. நோய் சிகிச்சை [பிருக்வங்கிரஸன்—சர்வசீர்ஷா மயா தியாமகரண தேவதை]

௧ தலைவலி தலைத்துன்பத்தை கர்ணசூலம் உதிரசூனியத்தை உனது ஒவ்வொரு தலைநோயையும் மந்திரத்தால்—மருந்து முறையால்—நாங்கள் புறத்திலாக்குகிறோம். ௨ உனது இரு செவிகளின் கங்கூஷங்களின் கர்ண சூலத்தையும் விஸற்பகத்தையும் நாங்கள் மந்திரத்தால்

---

௪௫௦ கருத்து—விசுவமே ஒரு பசுப்போலாகும்.

நீக்குகிறோம். ௩ செவிகளின் வாயின் யக்ஷ்மம் எக்காரணத்தால் நீங்குமோ, அதனால் ஒவ்வொரு தலைநோயையும் நாங்கள் மந்திரத்தால் நீக்குகிறோம். ௪ புருஷனை ஊமையாகச் செய்வதையும், குருடனாகச் செய்வதையும், ஒவ்வொரு தலைநோயையும், நாங்கள் மந்திரத்தால்—மருந்து முறையால்—புறத்திலாக்குகிறோம். ௫ அங்கம் பிளந்து அங்கம் காய்ந்து சர்வாங்கத்திலான விஸல்பகத்தையும் உனது ஒவ்வொரு தலைநோயையும், மந்திரத்தால் நாங்கள் புறத்திலாக்குகிறோம். ௬ புருடனை பயமுடனாக்கும் பயங்கரப் பார்வையுடனாகும் ஒவ்வொரு விசுவசரத்தான தக்மத்தை,[1] நாங்கள் மந்திரத்தால் புறத்திலாக்குகிறோம். ௭ ஊருக்களில் ஊறும் யட்சமத்தை அப்பால் இடைகளில் செல்வதை அங்கங்களின் அகத்திலுள்ளதை நாங்கள் மந்திரத்தால் புறத்திலாக்குகிறோம். ௮ காமத்தில், அகாமத்தில் இருதயத்தில் சனனமாகும், உனது இருதயம் அங்கங்களின் அந்த பலாச நோயை நாங்கள் மந்திரத்தால்[2] புறத்திலாக்குகிறோம். ௯ உனது அங்கங்களின் மஞ்சக் காமாலையை, அகத்திலுள்ள உனது உதரத்தின் அப்வானை,[3] உனது ஆத்மாவின் அகத்திலுள்ள யக்ஷ்மகாரணத்தை நாங்கள் மந்திரத்தால் புறத்தி லாக்குகிறோம். ௧௦ பலாசம் பஸ்மமாகுக; அது நோயுள்ள புற, நீராகுக. எல்லா யக்ஷ்மங்களின் விஷத்தை நான் உன்னிடமிருந்து விலக்குகிறேன். உனது வயிற்றின் காஹாபாஹம்[4] வெடிப்பின் வெளியாகி புறத்தில் பாய்க. எல்லா யக்ஷ்மங்களின் விஷத்தை நான் உன்னிடமிருந்து விலக்குகிறேன். ௧௨ நான் உனது வயிற்றின், நுரையீரலின் கொப்பூழின்

1 சுரத்தை. 2 தீர்க்காலோசனை செய்து அதனாலுண்டாகும் அறிவால். 3 வயிற்றுவலியை. 4 வாயுவினாலாகும் ஓசை முதலியன.

எல்லா யக்ஷ்மங்களின் விஷத்தை உன்னிடமிருந்து விலக்குகிறேன். ௧௩ உச்சி பிளந்து சிரம் துளைக்கும் அவை நோய் நீங்கி துன்பஞ் செய்யாமல் வெடிப்பில் வெளியாகி புறத்திலோடுக. ௧௪ இருதயத்துக்கு இன்னலளித்து முள்ளெலும்பில் விரியும் அவை, நோய் நீங்கி துன்பஞ் செய்யாமல், வெடிப்பில் வெளியாகி புறத்திலோடுக. ௧௫ இருபக்கங்களுக்கு வேதனையளித்து தசைகளில் தாக்கும் அவை, நோய் நீங்கி துன்பஞ் செய்யாமல், வெடிப்பில் வெளியாகி புறத்திலோடுக. ௧௬ குறுக்கில் வேதனையளிப்பவை உனது குட்சியில் குத்துபவை, நோய் நீங்கி, துன்பஞ்செய்யாமல் வெடிப்பில் வெளியாகி புறத்திலோடுக. ௧௭ குதங்களில் அசைபவை, அந்திரங்களில் கலக்குபவை, நோய் நீங்கி, துன்பஞ் செய்யாமல் வெடிப்பில் வெளியாகி புறத்திலோடுக. ௧௮ மஜ்ஜையைப் பருகும் அவை, சந்திகளைத் தனித்தனி சேதிக்கும் அவை, நோய் நீங்கி துன்பஞ்செய்யாமல் வெடிப்பில் வெளியாகி புறத்திலோடுக. ௧௯ அங்கங்களை மயக்குமவை, உன்னைத் துளைக்கும் யக்ஷ்மங்கள்—விலகுக—எல்லா யக்ஷ்மங்களின் விஷத்தை, நான் உன்னிடமிருந்து நீக்கியுள்ளேன். ௨0 விஸல்பகத்தினது,[1] விதரத்தினது[2] வாதீகாரத்தினது[3] அலஜத்தினது[4] எல்லா நோய்களின் விஷத்தை நான் உன்னிடமிருந்து நீக்கியுள்ளேன். ௨௧ உனது கால்களின் ஜானுக்களின் இடைகளின், நடுவின் முதுகுத்தண்டின் சிரத்தின், கண்டத்தின் நோயை நான் நீக்கியுள்ளேன். ௨௨ உனது கபாலத்தின் என்புகளும், இருதயத் துடிப்புக்களும் தீரமாயுள்ளன; சூரியனே! நீ உனது கிரணங்களின் உதயத்தில் தலைவலிகளை நீக்கியுள்

1 தேகவேதனையின். 2 பிளவையின். 3 வாதநோயின். 4 கண் வலியின்.

ளாய்; அங்க சேதிப்பை அமைதி செய்துள்ளாய்.
[௯. அ. க—உ௩]

௪௫உ அக்கினி—சூரியன் [பிரமன்—ஆதித்தியன்]

க நடுவிலுள்ள சிலேயே இந்தப் பழைய வனப்புள்ள ஹோதாவினுடைய சகோதரன்[1] அவனுடைய மூன்றுவது[2] சகோதரன் நெய் வரம்புள்ளவன்: நான் அங்கு ஏழு மக்கட்களுள்ள சனபதியை பார்த்தேன். உ ஏக சக்கர இரதத்தை எழுவர் இணைக்கிறார்கள். ஏழு[3] பெயர்களுள்ள குதிரை அதனை[4] இழுக்கிறது. இப்புவனங்களெல்லாம் அழியாமலும் அடிபடாமலுள்ள நிலைக்கும் வட்டத்துக்கு மூன்று பற்கள்[5] உண்டு ௩ எழுவர் நிற்கும் இந்த இரதத்தை ஏழு குதிரைகள் இழுக்கின்றன, ஏழு வட்டமுள்ளது; பசுக்களின் ஏழு நாமங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள எழு சகோதரிகள் [6] அதற்கு ஒருமையுடன் கானஞ் செய்கிறார்கள். ச முதன்மையான அவனது ஜனன நிகழ்ச்சியை பார்த்தவன் யார்? எலும்புள்ளவர்களை தரிக்கும் எலும்புள்ளவன் யார்? புவியின் சுவாசம் ஆத்மா உதிரம் எங்கே! அறிபவனை வினவச் செல்பவன் யார்? ரு இவ்வினிய பறவையின், வைக்கப்பட்டுள்ள, பதத்தை அறிபவன் புகலட்டும்? இவனது சிரத்தின் பாலை பசுக்கள் கறக்கும்; இவனது உடையை அணிந்துகொண்டு காலால் அவர்கள்[7] சலத்தை பருகியுள்ளார்கள். சா அபக்குவனான நான், மனத்தாலறி

1 இளைய சகோதரன் மின்னல் 2 உயரிய 3 ஏழு இரசிமிகள் 4 ஏழுபிரிவுகளுடன் பொருந்தும் சூரிய சோதியை 5 காலை பகல் மாலை 6 ஏழு பந்தங்கள் 7 இரசிமிகள்

௪௫௧. கருத்து. மருந்துகளுக்கு எல்லேயில்லை. நீயே யோசனை செய்து மருந்துகளைக் கண்டுபிடி.

யாத—மறைத்து—வைத்துள்ள இத்தேவ[illegible] வினவுகிறேன்; நன்கறிபவர்கள் நெய்வதற்கு ஏழு இழைகளை—எந்த—ஒருவயதுக் கன்றில் இசைத்துள்ளார்கள்? என அறியாமலுள்ள நான் இங்கு அறியுங் கவிகளைக் கேட்கிறேன். தெரியமாலுள்ள நான் தெரியுமவர்களை வினவுகிறேன்; அஜத்தினுடைய ரூபம் போல் இந்த ஆறு உலகங்களையும் நிலை செய்தவன் ஒருவனோ? அ தாயானவள்[1] ருதத்தில் தந்தையை[2] யனுசரித்தாள்; ஆதியில் அவள் மனம் உள்ளத்துடன் அவனைச் சேர்ந்தாள்; நாணமுடனான அவள் கலந்து கருப்ப இரசமுடனானாள். அவர்கள் வணக்க மளித்து துதி செய்யச் சென்றார்கள். ௯ தட்சிணையின் கம்பத்தில் தாயானவள் இணைக்கப்பட்டாள். சக்தியாகும்—அணுக்களின் நடுவே கருப்பம் நின்றது. மூன்று யோசனைகளில் பசுவை யநுசரித்து கன்று கலித்தது. ௰ ஒருவன் மூன்று தாய்மார்களையும்[3] மூன்று தந்தைகளையுஞ் சுமந்து உயரமாய் நின்றான்; அவர்கள் அவனை ஆயாசமாக்குவதில்லை; அங்குள்ள சோதியின் வரம்பிலே, எல்லா மறியும் அவர்கள், ஒருவரும் அறியாத சொல்லைச் சிந்தனை செய்கிறார்கள். ௧௧ எல்லா புவனங்களும் நிற்கும் பஞ்ச பற்களுடனுள்ள வட்டமிடும் வட்டத்தில்—அதன் அச்சு அதிச் சுமையுடனானாலுஞ் சூடாவதில்லை. ஆதி காலத்தின் அது நடுவிலே தளர்ந்து விடுவதில்லை. ௧௨ தூரமான ஜோதியின் பாதியிலுள்ள 'புரீஷிணத்தில்' அவனை பஞ்சபாதம் ௧௨ ரூபங்களான தந்தை—யெனச்—சொல்லுகிறார்கள்; அப்பால் இன்னும் வேறு சிலர், அவனை—ஏழு வட்டம், ஆறு பற்களுள்ள விசேஷப் பார்வையில் ஸ்தாபிதன் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்

1 புளி 2 சோதியை 3 முப்புவி

கள். ௧௩ நஷ்டமாகாத ௧௨ பற்களுள்ள ருதத்தினுடைய வட்டம் ஜோதி சுற்றி வட்டமிடுகின்றது; அக்கினியே! அங்கு ஏழும் நூறுமான மக்கட்கள் இணைந்து நின்றார்கள். ௧௪ நல்ல சுற்றுடனான அழியாத வட்டன் வட்டமிடுகின்றான்; பெருகியுள்ளதில் இணைந்துள்ள பதின்மர்[1] — அவனை—ச் சுமக்கிறார்கள்; எல்லா புவனங்களில் நிற்கும் இரஜஸோடு சூழ்ந்து சூரியனுடைய கண் செல்லும். ௧௫ அவர்கள், ஸ்திரீகளை[2] எனக்கு புருஷர்கள் எனச் சொன்னார்கள். கண்களுள்ளவர்கள்—அவற்றைக்—காணலாம்; ஆனால் குருடன் காண்பதில்லை. அவற்றைக் கவியாயுள்ள மகன் கண்டுள்ளான். இவற்றை யெல்லாம் நன்கறிபவன் தந்தையின் தந்தையாவான். ௧௬ உடன் பிறந்தவர்களில் எ—வதாயுள்ளவனை, அவர்கள் ஏகஜனன்[3] எனச் சொல்லுகிறார்கள். ஆறை[4] இரட்டையான, தேவசனனம் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நிலைகளுக்கேற்றவாறு அளிக்கப்பட்டுள்ள அவர்களுடைய யக்ஞங்கள் ரூபரூபங்களாய் விகாரங்களாகிறமாவதற்கு விளங்கும், ௧௭ பரத்திர்க்குக் கீழாக இந்த கீழுக்கு மேலாக அவளது கன்றைக் காலில தரித்து; பசு எழுந்துள்ளாள். எங்கு எத்திசைக்கு அவள் சென்றுள்ளாள்? அவள் எங்கு சனனஞ்செய்கிறாள்? அது இக்கூட்டத்திலில்லையே. ௧௮ பரத்துக்குக் கீழாக உயரத்துக்குத் தாழ்வாக கீழுக்குப் பரமாக, தன் தந்தையை யறிபவன் கவியாக தன்னை பிரகாசஞ் செய்து—கொள்ளும்— எவன் அவனை அறிவிப்பான்? எங்கிருந்து தேவமனம் தோன்றிற்று. ௧௯ இங்கு வருபவர்களை அவர்கள் செல்லுபவர்கள் எனவும், செல்லுபவர்களை வருபவர்கள் என

1 பத்து திசைகள். 2 ஸ்திரீபோலுள்ள சக்திகளை. 3 அதிக மாஸம். 4 ஆறு ருதுக்களை.

வும் அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். இந்திரனே ! ஸோமனே ! நீங்கள் எவற்றைச் செய்தீர்களோ, இரஜஸின் கம்பத்தில் இணைத்துள்ளதுபோல், அவற்றை அவர்கள் தரித்துச்செல்லுகிறார்கள். ௨0 நன்கு சேரும் நண்பர்களான இரு சுபர்ணங்கள் சமான மரத்தைத் தழுவுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று இனிய பிப்பலப்—பழத்தைப்—புசிக்கும். மற்றொன்று தின்னாமல் பார்க்கும். ௨க எந்த மரத்தில் தேன் புசிக்கும் சுபர்ணங்கள் எல்லாஞ் சாய்ந்து சனனஞ் செய்கின்றனவோ, அதனுச்சியில் எதனை இனிய பழம் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, அதனை தந்தையை யறியாதவன் பற்றுவதில்லை. ௨௨ எங்கு சுபர்ணங்கள் சதாகாலம் அமிருத பானத்துக்கு, அறிவுடன் கானஞ் செய்கின்றனவோ ; அங்குள்ள விசுவ புவன தீரன கோபன் அபக்குவனான என்னில் பிரவேசித்துள்ளான். [௧. ௧. க—௨௨.]

சருக ஆத்மஞானம் [பிரமன்—கெள விராட் ஆத்மா தேவதைகள்]

க காயத்தரம் எப்படி காயத்தரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை திரைஷ்டுபத்தில் திரைஷ்டுபை எப்படி யவர்கள் செய்தார்கள் என்பதை, ஜகதீயில் ஜகத்தை எப்படித் செய்தார்கள் என்பதை, யறிபவர்கள் அமிருதத்தை யடைந்துள்ளார்கள். ௨ காயத்தரத்தால் கானத்தை கானத்தை ஸாமனால், திரைஷ்டுபத்தால் வாக்கை, அவன் அளக்கிறான். அவர்கள் அட்சரத்தால் ஏழு வாணிகளை அளக்கிறார்கள். ௩ ஜகதீயால் ஜோதியில் அவன் நதியை ஸ்தாபித்தான். அவன் இரதந்தரத்தில் சூரியனைப் பார்த்தான். காயத்தரத்துக்கு மூன்று ஸமித்துக்கள் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மகிமையினா

சரு௨ கருத்து—உலகம் மர்மமாகும்.

லும் மேன்மையினாலும் அது அவற்றிற்கு அதிகமாகும்.
௪ நான் நன்கு கறக்கும் அப்பசுவை யழைக்கிறேன்.
கறக்கும் நற்கையுள்ளவன் அவளைக் கறப்பான். சவிதா
எங்களுக்கு உயரிய எழுச்சியைத் தூண்டட்டும். சூடான
பானம்—தபனஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவன் அதனை
அறிவிப்பானாக. ௫ சத்தஞ் செய்பவளாய், வசுபத்தினி
யாய் தன் மனத்தால் கன்றைத் தேடுபவளான அவள்
அதற்கு வந்துள்ளாள். இந்த இன்னலாகாத பசு அசு
வினிகளுக்குப் பாலை யளிப்பாளாக. அவள் அதி
சௌபாக்கியத்துக் கோங்குவாளாக. ௬ பசு துடிக்
குங்கன்றின்பக்கம் கனைக்கிறாள். கனைப்பதற்காக அவ
ளது சிரத்தில் அவள் ஹிங்கார சத்தஞ் செய்
கிறாள். கன்று உறுமி சூடான பானத்துக்குக் கனைத்துக்
கத்தும். அவள் பாலுடன் பெருகியுள்ளாள். ௭ இங்
குள்ள—முகில்—முழங்கும். அவனால் இப்பசு சூழப்பட்
டுள்ளாள். மின்பொறியில் அவள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள
படியால், அவள் ஒலி ஒலிக்கிறாள். அவள் தன் நினைவுக
ளால் மானிடர்களைச் சாய்க்கிறாள். அவள் மின்னலாகி
உடையை எறிந்தாள். ௮ மனைகளது நடுவே நிலையாகி
சலனஞ் செய்யும் சீவனான அதிதுரிதமுள்ள சுவாசம்,
சாய்ந்துள்ளது. சீவர்கள் இறந்தவர்களுடைய சுவதாக்
களில்—சங்கற்பங்களில்—சலனமாகிறார்கள். அமுதன்
முதனோடு ஒரு மூலமுள்ளவன். ௯ சமுத்திரத்தினது
வரம்பில் செல்லும் சந்திரன் இளமையாயுள்ளதால் பழை
யவன்—அவளை—விழுங்கினான். நீ மகிமையினால் தேவ
னது காவ்யத்தைக் காணவும். இன்று அவன் இறந்தான்.
நேற்று அவன் சுவாசங் கிரகித்தான்.[1] ௧௦ அவனைச்

1 நேற்று இறந்தவன் இன்று பிழைத்துள்ளான் எனச் சிலர் சொல்வதுண்டு.

செய்தவன் அவனது—நிகழ்ச்சியை—அறிவதில்லை. காண் பவனிற் காணுதவன். தனது அதிப்பிரசையுடன் தன் தாயினது சினையில் சூழுமவன் நிர்ருதியில் நுழைந்தான். ௧௧ ஆயாசமாகாமல் தன் வழிகளில் இங்குமங்குஞ் சல னமாயுள்ள கோபனை நான் கண்டேன்; குவிந்தும் கலைந்து மான—கொழுந்தில்—அவன் அணிந்து, புவனங்களின் நடுவே—அவன் எங்கும்—நிகழ்கிறுன். ௧௨ எங்களது தந்தை ஜோதியாவான்; எங்களை சனனஞ் செய்பவனு வான்; இங்கு—அவன்—நாபியாவான்; எங்களது உறவான புவி தாயாவாள்; விரிந்துள்ள—வானம் புவியின்—நடுவே மூலமாகும்· இங்கு பிதாவானவன் பெண்ணினது கருவை ஸ்தாபித்துள்ளான். ௧௩ தரணியின் தூரமான எல்லை யைச் சொல்லவேண்டுமென நான் உன்னை வினவுகிறேன். ஆண்குதிரையினுடைய இரேதஸையும் உன்னைக் கேட்கி றேன். விசுவபுவனத்தினுடைய நாபியையும் நான் கேட் கிறேன்; மொழியினுடைய பரம நிலயத்தையுஞ்— சொல்லவேண்டுமென—நான் கேட்கிறேன். ௧௪ புவி யின் பரம வரம்பு இந்த வேதியாகும்; இச் சோமன் ஆண்குதிரையின் இரேதசாவான்; இந்த யக்ஞம் புவியின் நாபியாகும்; இந்த பிரமன் மொழியின் பரமநிலயமாவான். ௧௫ நானுன இப்—பொருளை—நான் எது—என அறியவில்லை. நான் மனத்தில் ஒன்று கட்டப்பட்டு மர்ம மாய் சலனமாகிறேன்; முதல் சனனன் எனக்கு வருங்கால் இம் மொழியினுடைய பாகத்தை நான் அடை கிறேன். ௧௬ அமுதன் முதனேடு ஒரே மூலமாகி, சுவ தாவால் பற்றப்பட்டு முன், பின், செல்லுகிறுன்; சதா காலம் அவ்விருவர்கள் தன்னந்தனிமையாய் செல்லுகிறுர் கள்; அவர்கள் ஒன்றை கவனிப்பார்கள், வேறொன்றை கவனிப்பதில்லை. ௧௭ எழு அரைக்கருக்களும் புவன இரேத

சும் விஷ்ணுவின் தர்மத்தில் நிற்கும்: அவர்கள் அறிவுகளாலும், மனத்தாலும் ஞானமுடனுகுமவர்கள் சூழுபவர்களை எங்குஞ் சூழ்ந்துள்ளார்கள். ௧௮ எல்லா தேவர்களும் சாய்ந்துள்ள பரமநிலயத்திலுள்ள ரிக்கின் எழுத்தையறியாதவன் ரிக்கினால் யாது பயனை அடைவான்? அதனை அறிபவர்கள் அங்கு ஒன்று அமர்ந்துள்ளார்கள். ௧௯ ரிக்பதத்தை மாத்திரையால் கற்பித்து, அரை ரிக்கால் அசையும் அனைத்தையும் கற்பித்தார்கள்; முப்பாத பிரமன் பல ரூபமுள்ளவன் விரிந்து—நிற்கிறான். நான்கு திசைகள் அவனால் சீவிக்கும். ௨௦ நீ மேலான புற்றரைகளில் புசித்து நீ நற்செல்வங்களுள்ளவனாகவும்; நாங்களும் அதிசெல்வங்களுடனாகவேண்டும்; இன்னலாகாத பசுவே, நீ சதாகாலம் புல்லைப் புசி. இங்கு வந்து நீ சுத்த சலத்தைப் பருகு. ௨௧ அவள் கடல்களை உருவமாக்கி சத்தஞ் செய்தாள்; அவள் ஒரு பாதம் இரு பாதம் நாலு—பாதங்களுள்ளவள்; அவள் எண் பாதம், நவபாதம் ஆயிரம் எழுத்துக்கள் புவனபங்கதியாயுள்ளாள். அவளிடமிருந்து கடல்கள் பாய்கின்றன. ௨௨ இறக்கம் கருமையாகும்; மஞ்சள் நிற சுபர்ணங்கள் சல உடை யணிந்து ஜோதிக்குப் பறக்கும். அவர்கள் ருதஸ்தானத்திலிருந்து இங்கு வந்துள்ளார்கள்; அப்பால் நிலத்தை நெய்யால் பிரளயஞ் செய்தார்கள். ௨௩ காலற்றவள் காலில்லாதவர்களின் முன் போகிறாள்; மித்திரனே! வருணனே! இந்த உங்களது—செய்கையை—யறிபவன்யார்? கருப்பம் அவளுடையசுமையைத் தாங்கும்; அவள் சத்தியத்தை நிரப்புகிறாள்; அசத்தியத்தை நாசமாக்குகிறாள். ௨௪ விராஜன் வாக்கு. விராஜன் வையகம் விராஜன் வானம். விராஜன் பிரஜாபதி விராஜன் மரணம்; அவன் சாத்தியர்களுடைய அதி இராஜனானன்; அவன் எனது கைவசத்தில் இறந்த

தையும் இருக்கப்போவதையுஞ் செய்வானாக. ௨௫ கீழுக் கப்பால் இப்படிச் சரிபாதியுடனாகும் சகமயப் புகையை நான் வெகு தூரத்திலிருந்தே கண்டேன். வீரர்கள் சுந்தரமான தூரியத்தைப் பக்குவஞ் செய்கிறார்கள். அவை தான் ஆதி தருமங்களாகும். ௨௬ கேசமுள்ள மூவர் ருது யனுசரித்துக் காண்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவன் தானே கொய்து கொள்கிறான். வேறொருவன் சக்திகளோடு, சர்வத்தில் காண்கிறான். ஒருவனது உருவங் காணும். மற்றவனது வேகங்காணும். ௨௭ வாக்கின் நாலு—பாதங்கள் அணிவகுக்கப்பட்டுள்ளன. அறிஞரான பிராமணர்கள் அவற்றை யறிவார்கள். மறைவில் வைக்கப்பட்டுள்ள மூன்றும், சலனமாகாதவை. மானிடர்கள் மொழியின் நான்காவதையே மொழிகிறார்கள். ௨௮ அவர்கள் அவனை இந்திரன் மித்திரன் வருணன் அக்கினி எனச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே அவன் திவ்ய சுபர்ணனை கருடனாவான். இருப்பது ஒன்று அறிஞர்கள் பலவிதமாய்க் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் அவனை எமன், அக்கினி மாதரிசுவன் என அழைக்கிறார்கள். [௯. ௧௦. ௧—௨௮.]

ஒன்பதாவது காண்டம் முற்றிற்று.

௪௫௪—௪௯௩

௪௫௪ புன்செயல் [கிரத்யங்கிரஸன்—கிருத்யா தூஷணம்]

௧ பயின்றோர்கள் கையால் செய்யப்பட்டு விசுவ ரூபமாகி, பக்குவமாகி, மணத்தில் மணமகளைப் போலுள்ளவள் தூரஞ் சென்றுவிடுக. நாங்கள் அவளைத் தூரந்

௪௫௩ கருத்து—மர்மமான ஈசன் ஒன்றே.

தள்ளுகிறோம். ௨ நாங்கள் சிரம் நாசி செவியுள்ளவளாய் உசிதச்செயலால் ஒருமையாகி விசுவரூபமாயுள்ள அவளைத் தூரமாக்குகிறோம். அவள் தூரஞ்சென்று விடட்டும். ௩ சூத்திரனால் செய்யப்பட்ட அரசனால் செய்யப்பட்ட ஸ்திரீயால் செய்யப்பட்ட பிராமணர்களால் செய்யப்பட்ட அவள்[1] புருஷனால் விலக்கப்படும் மனைவியைப் போல் தன்னைச் செய்தவனில் உறவு—போல்—அவள் சென்றுவிடட்டும். ௪ அவர்கள் உன் புருஷர்களில் பசுக்களில் புவியில் செய்துள்ள சர்வமான எல்லாச்—சீ—ச் செயல்களையும் நான் இந்த ஔஷதத்தால் நஷ்டஞ்செய்துள்ளேன். ௫ புன்மை புன்மை செய்பவனுக்காகுக. பழிச்சொல் பழிச்சொல் சொல்லுபவனுக்காகுக. அவள் தீச்செயல் செய்பவனை யழிக்க, அவனை நாங்கள் திருப்பித் திரும்பச் செலுத்துகிறோம். ௬ எங்களது கண்காணும் புரோகிதனான அங்கிரஸன்—அதற்குப்—பகைவன். நீ—தூர்ச்—செயல்களை எதிர்த்திசையில் திருப்பி அங்கு—தூர்ச்—செயல் செய்பவர்களை நாசமாக்கு. ௭ செயலே! எதிர்த்துப் பிரதிகூலம் 'செல்' எனச் சொன்னவனையே எதிர்த்து நோக்கு. குற்றமற்ற எங்களை நாடாதே. ௮ சிற்பி இரதத்தினுடைய—உறுப்புக்களை சூட்சம—அறிவால்—ஒன்று சேர்ப்பது—போல, உனது அங்கங்களை ஒன்று சேர்ப்பவனுக்கே நீ செல்லு. உனது போக்கு அங்குதான். இம்மனிதன் உன்னை அறியாதவன். ௯ உன்னைச் செய்த தந்திரமான அபிசாரிணிகள் உன்னைப் பற்றியுள்ளார்கள். இது—நோய்—நீக்குவதாகும், புன் செயலழிப்பதாகும், இது பிரதி கூலஞ் செய்து பின்போகச் செய்வதாகும். அதனால் நாங்கள் உன்னை நீராட்டுகிறோம். ௧0 புன் பாகமுள்ளவளாய், மரித்த

---

1 வன் செயல்.

பாலனுடனுகி நனேந்துள்ளவனே நாங்கள் அணுகுங்கால், எனது எல்லாப் பாவமும் தூரமாகட்டும். எனக்குப் பொருள் வருக. ௧௧ பிதுருக்களுக்கு அளிக்குங் காலத் திலோ யக்ஞத்திலோ அவர்கள் உனது நாமத்தைக் கிரகித் தால் இந்த ஔஷதங்கள் தந்திரத்தாலான அந்த சர்வ மான பாவத்தினின்றும் உன்னை நீக்கட்டும். ௧௨ ஔஷதங் கள் உன்னை தேவபாவத்தினின்றும் பிதுரு குற்றத்தினின் றும்—நாம கிரகத்தினின்றும் ஆணையினின்றும் தந்திரச் செயலினின்றும், வீரியத்தினுல் பிரமத்தால் ரிக்குக்களால் ரிஷிக்களது பாலால், உன்னை நீக்கட்டும். ௧௩ புவியி னின்று புழுதியை, வானத்தினின்று மேகத்தைக் காற்று கிளப்புவதுபோல், என்னிடமிருந்து எல்லா புன் நிகழ்ச்சி யும் பிரமத்தால் தள்ளப்பட்டு நீங்கட்டும். ௧௪ அவிழ்க் கப்பட்டுள்ள கழுதையைப்போல் அதிஜலமுடன் நீ சென்றுவிடு. வீரியம் மிகும் பிரமத்தால், இங்கிருந்து நீக் கப்பட்டு உன்னைச் செய்தவர்களையே யணுகு. ௧௫ புன்— செயலே 'இதுதான் வழி' எனச் சொல்லி, நாங்கள் உன் னைச் செலுத்துகிறோம். எங்களுக்கு மாருய் அனுப்பப் பட்ட உன்னை நாங்கள் மறுபடியும் திருப்பிவிடுகிறோம். வண்டியுடன் குதிரைபோல் விசுவரூபமாகி கடுமை தரிக் கும் நீ கிழித்துக்கொண்டு செல்லு. ௧௬ உனக்கு அவ்வழி சோதியாகும். இங்கு உனக்கு வழியில்லை. எங்களை நீக்கி வேறு எங்கோ உனது கமனங்களைச் செய்து கொள்ளு. கடப்பதர்க்குக் கடினமான தொண்ணூறு நதிகளுக்கப் பால் தூர—வழியால்—நீ காயமாகாமல் நீ சென்றுவிடு. ௧௭ காற்று மரங்களைப்போல் நீ அவர்களைக் கொன்று விடு. அவர்களை வீழ்த்து. அவர்களுடைய பசுவை புருஷனை புரவியை விட்டுவிடாதே: புன் செயலே! நீ திரும்பு, உன்னைச் செய்தவர்களுக்கு இங்கிருந்து சென்று பிரஜை

யின்மைக்கு அவர்களை எழுச்சியாக்கு. ௧அ தந்திர
முள்ள அவர்கள், குற்றமற்றும் குணமுமுள்ள உனக்கு,
தருப்பையில் மயானத்தில் புதைத்துள்ள—புன் செயலை
நிலத்தில்—மறைத்துள்ளவனது செயலை குப்தப் பழிக்
கூற்றை காருஹ பத்தியாக்கினியில் உனக்கு, ௧௯ மாறுக
பயன் செய்துள்ளதை: புதைக்கப்பட்டு பிரயோகஞ்செய்
துள்ள நாமறியும் குடிலமான வைரச் செயலை, நாங்கள்
கண்டுள்ளோம்: அது எங்கிருந்து வந்ததோ அங்கு
செல்க; அது அங்கு பரியைப் போல் புரளுக—புன்—
செயல் செய்பவனது பிரசையை அது பாழாக்குக.
௨௦ எங்கள் வீட்டில் நல்ல உலோகக் கத்திகளுண்டு;
நாங்கள் உனது சேர்க்கைகளை யறிவோம்: புன் செயலே
அவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? நீ எழுந்திரு! இங்கிருந்து
சென்று விடு: அறியாதவனே! நீ இங்கு எதனைத் தேடு
கிறாய். ௨௧ தீ—வினையே! உனது கழுத்தெலும்புகளை
யும், உனது இரு கால்களையும் நான் வெட்டுவேன்: நீ ஓடி
விடு. பிரசைகளுக்குத் தலைவர்களான இந்திரனும் அக்
கினியும் எங்களைக் காத்திடுக. ௨௨ சோம இராஜன்
அதிபதியான எங்களுக்கு நன்மை செய்பவனாவான்;
பொருள் பதிகள் சுகத்தை எங்களுக்குச் செய்க.
௨௩ பவனும் சர்வனும், பாவஞ்செய்து புன் செய்யும்
புல்லனில் தேவாயுதமான மின்னலை எறிவார்களாக.
௨௪ தீ—வினை செய்வதனால் ஒன்று குவிந்து நீ இரு
பாதம் நாலுபாதம் உள்ளவனாய் வந்து விசுவரூபமான
நீ எண் பாதமுள்ளவனாகி, தீமையே நீ இங்கிருந்து மறு
படியுஞ் சென்று விடு. ௨௫ அபிஷேகம் அப்யஞ்சனம்
அலங்காரமான நீ எல்லா அவதிகளையுஞ் சுமந்து அகன்று
விடு. தீவினையே! பெண் தனது தந்தையைப்போல் உன்
னைச் செய்பவனை நீ அறி. ௨௬ தீவினையே! நீ சென்று

விடு; நீ நிற்காதே; துன்பமானவனது வழிபோல நீ தொடர்; அது மானுகும், நீ மான் பிடிப்பவன், அது உன்னைச் சாய்க்க இயலாது. ௨ஏ அபரன் பூர்வத்தில் எதிர்ப்பவனை எதிர்த்துச் சரத்தால் நாசஞ்செய்கிறுன்; முதன்மையாயுள்ளவன் அழிக்குங்கால், அப்பாலுள்ளவனும் நாசஞ்செய்கிறுன். ௨அ எனது இம்மொழிகளைச் செவிகொடு; நீ எங்கிருந்து வந்தாயோ அங்கேயே உன்னைச் செய்தவனைக் காணச் செல்லு. ௨கூ தீவினையே! குற்றமற்றவனைக் கொல்வது கலக்கமளிப்பதாகும்; எங்களது பசுவை புருஷனை புரவியைக் கொல்லாதே. உன்னை எங்கு வைத்திருந்தாலும் அங்கு நாங்கள் உன்னை நிற்கச் செய்கிறேும்; நீ இலையை விட இலேசாகவும். ௩0 வலையினுல் சூழப்பட்டவர்கள் போல இருளால் நீங்கள் மூடப்பட்டிருந்தால் நாங்கள் எல்லாத் தீவினைகளையும் பிளந்து இங்கிருந்து மறுபடியும் செய்தவனுக்கேத் திருப்புகிறேும். ௩க தீவினையே! தீவினை செய்பவனது குப்தக்—கேடு—செய்பவனது, தந்திரஞ் செய்பவனது பிரஜையை நீ யொழி. அவர்களை விட்டுவிடாதே. அத்தீவினை செய்பவர்களை யொழி. ௩௨ சூரியன் தமத்திலிருந்து விடுதலையாகி, இருள் உஷைச் சின்னங்களை நீங்குவதுபோல் யானை மயக்கத்தைப் பிரிவதுபோல் நானெல்லாத் தீவினைத் தீச்செயலை விட்டு விடுகிறேன். [க0. க. க—௩௨.]

சருரு தேக அமைப்பு [நாராயணன்—புருஷன்]

க புருஷனது இரு குதிகாற்கள் எவனுல் சேர்க்கப்பட்டன? எவனுல் அவனது இறைச்சி ஒன்று வைக்கப்பட்டது? எவனுல் அவனது இருக்கணுக்காற்கள்? அவனது அழகான விரல்கள் எவனுல்? அவனது—நவத்—துவா

சருச. கருத்து—புன் செயல் செய்தவன் வன்பயன் அடைவான்.

ரங்கள் எவனால்? அவனது இரு கபாலங்கள் எவனால்? நடுவில் அவனது நிலையை—ஒன்று செய்தவன்—எவன்? ௨ எங்கிருந்து அவர்கள் புருஷனது கீழேயுள்ள கணுக் கால்களையும் மேலுள்ள முழந்து முட்டுக்களையும் செய் தார்கள்? அவனது இரு துடைகளை ஏன் தனித்தனியாய் பிரித்து வைத்துள்ளார்கள்? அவனது இரு முழந்து முட்டுக்களை எங்கு — சேர்த்துள்ளார்கள்? ௩ இரு முழந்துகளுக்கு மேல் இசையும் கபந்தமும் மூடப்பட்ட முனைகளுடன் சதுஷ்டயமான[1] —அங்கமும்—சேர்க்கப் டுள்ளன. எந்தத் துடை இடைகளால் தேகம் திட மாகின்றனவோ அதைத் தோற்றுவித்தவன் யார்? ௪ புருஷனது கண்டென்புகளையும் மார்பையும் பூட்டிய வர்கள் யாவர்? எத்தனை தேவர்கள்? அவனது ஸ்தனங் களைச் செய்தவர்கள் எத்தனை? இரு கறையென்புகளைச் செய்தவர் எவர்? தோள் எலும்புகளைத் தோய்த்தவர்கள் எத்தனை? விலா எலும்புகளை எத்தனை—தேவர்கள் செய் தார்கள்? ௫ அவன் வீரச் செயலை செய்ய வேண்டு மெனச் சொல்லி அவனது இரு கைகளையுங் குவித்தவன் எவன்? தண்டிலே இவனது இரு தோள்களை ஸ்தாபித்த தேவன் எத்தகையன்? ௬ சிரத்தில் இந்தச் செவிகள் நாசிகள், கண்கள் வாயான ஏழுத்து வாரங்களைத் துளைத்த வன் எவன்? எவனுடைய விஜயமகிமையில் இரு கால் நாலுகாற் பிராணிகள் பல இடங்களில் தங்கள் வழி போகின்றன. ௭ அவன் தாடைகளுக்குள் வியாபக மான நாவை வைத்துள்ளான். அப்பால் அதற்கு மேன் மையான மொழியையுஞ் சேர்த்துள்ளான்: அவன் சலங்களிலணிந்தவனாய் புவனங்களின் நடுவே அதிகம் பொலிந்துள்ளான். அவனை யறிபவன் எவன்? ௮ அவ

---

1 நான்கு பிரிவான

னது மூளை அவனது நெற்றி அவனது பிடரி என்பை அவனது கபாலத்தைச் செய்த தேவன் எவன்? புருஷனுடைய தாடைகளில் குவியலைக் குவித்து சுவர்க்கம் ஏறிய முதற்தேவன் எவன்? கூ அன்பு அன்பற்ற பல துயில் துன்பம் தளர்ச்சிகளை இன்பம் இனிமைகளை எங்கிருந்து உக்கிர புருஷன் கொண்டு வருகிறான்? கo புருஷனில் துன்பம் தேய்வு அழிவு தாக்கம் எங்கிருந்து? சித்தி ஜயம் தோல்வி நினைவு ஏர்புகள் எங்கிருந்து? கக இப் புருஷனில் துரிதமாயும் சிகப்பாயும் சிவந்தும், கறுத்துங் கலங்கியும் மேலுங் கீழுங் குறுக்குமாகி அதிகம் பாய்ந்து நதியோட்டத்துக்கு தனித்தனி யோடும் நீர்களை எவன் செய்தான்? கஉ உருவத்தை அவனில் ஸ்தாபித்தவன் எவன்? மகிமையையும் நாமத்தையும்—அவனில் யளித்தவன் எவன்? அவனில் சலனத்தை யளித்தவன் எவன்? புருஷனில் சேதனத்தையும் சரித்திரத்தையும்—அளித்தவன் எவன்? கங அவனில் பிராணனை இழைத்தவன் எவன்? எவன் அபானனையும் வியானனையும்—இழைத்தான்? இங்கு புருஷனில் சமான—சுவாசத்தை—எத்தேவன் சேர்த்தான்? கச எந்த ஒரே தேவன் இங்கு புருஷனில் யக்ஞத்தை ஸ்தாபித்தான்? எவன் அவனில் சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும் ஸ்தாபித்தான்? மிருத்யு எங்கிருந்து? எங்கிருந்து அமிருதம்? கரு அவனைச் சுற்றி உடையணிவித்தது எவன்? அவனது ஆயுளைச் சித்தமாக்குவது எவன்? அவனுக்குச் சக்தியை யளித்தவன் எவன்? அவனது துரிதத்தை எவன் துரிதமாக்கினான்? கசூ எவனால் அவன் சலங்களை விசாலமாக்கினான்? அவன் எவனால் தினத்தை ஒளி வீசச் செய்தான்? அவன் உஷையை எவனால் உதயமாக்கினான்? எதனால் அவன் மாலையின் வரவைச் செய்தான்? கஎ அவ

னது இழை நீள்க எனச் சொல்லி அவனில் இரேதஸை எவன் ஸ்தாபித்தான்? அவனுக்கு மேதையை யளித்த வன் எவன்? அவனுக்கு வாணியை யளித்தவன் எவன்? நடனஞ் செய்பவன் எவன்? ௧௮ இந்தப் புவியை அவன் எவனால் அணிந்தான்? எவனால் அவன் சோதியைச் சூழ்ந்தான்? எவனால் புருஷன் மகிமையில் மலைகளுக்கு நிகரானன்? எவனால் அவன் செயல்களைச்—செய்கிறான்? ௧௯ பர்ஜனியனை யநுசரித்து அவன் எவனால் செல்லு கிறான்? அதிகாட்சியான சோமனை எவனால்—அடைகிறான் எவனால் யக்ஞத்தையும் சிரத்தையையு மடைகிறான்? மனம் அவனில் எவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது? ௨௦ சிரோத்திரியத்தை அவன் எவனால் அடைகிறான்? இந்த பரமேஷ்டினத்தை அவன் எவனால் அடைகிறான். இந்த அக்கினியை எதனால் யடைகிறான்? எதனால் அவன் வரு ஷத்தை யளக்கிறான்? ௨௧ பிரமன் சிரோத்திரியத்தை யடைகிறான்; இந்த பரமேஷ்டினத்தை பிரமன் யடை கிறான். புருஷன் பிரமனாய் இந்த அக்கினியை யடை கிறான்; பிரமன் வருஷத்தை யளந்தான். ௨௨ எவனால் அவன் தேவர்களுடன் வசிக்கிறான்? தேவசனப் பிரஜை யில் எவனால் அவன் நிகழ்கிறான்? எவனால் இந்த வேறு நட்சத்திரம்? எவனால் க்ஷத்திரம் சத்தியமெனச் சொல் லப்படுகிறது? ௨௩ பிரமன் தேவர்களில் வசிக்கிறான்? பிரமன் தேவ சனப் பிரஜையில்—நிகழ்கிறான். பிரமன் இந்த வேறான நட்சத்திரமாவான். பிரமமே சத்திய மான க்ஷத்திரமெனப்படும். ௨௪ எவனால் இப்புவி திர மாகும்? எவனால் சோதி உயரம் நிலைக்கப்பட்டுள்ளது? எவனால் இந்த வானம் விசாலம், மேலுங் குறுக்கும் வியா பகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன? ௨௫ பிரமனால் இப்புவி திரமாக்கப்பட்டுள்ளது; உயர் நிலைக்கப்பட்டுள்ள சோதி

பிரமனுவான்; மேலும் குறுக்கும் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த வானம் பிரமமாகும். உசு அதர்வன் இவனுடைய சிரத்தையும் இருதயத்தையும் ஒன்று தைத்தான்; பவமானன் மூளையினின்றும் மேலாய் சிரத்திலிருந்து அவற்றைப்பிரேரித்தான். உள அதர்வணனது அச்சிரமானது ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேவகோசமாகும்; பிராணனும் உணவும மனமும் அச்சிரத்தை இரட்சிக்கின்றன. உஅ அவன் இப்பொழுது மேலாகச் சிருட்டிக்கப்பட்டானு அல்லது இப்போது குறுக்காகச் சிருட்டிக்கப்பட்டானு? எல்லா திசைகளி—லும் புருஷன் வளர்ந்தானு? எங்கிருந்து எதனுல்—புருஷன் என—அழைக்கப்படுகிருனே—அந்த—பிரம புரத்தை யறிபவன்—அவற்றின் விடைகளை யறிவான். உகூ அமுதத்தால் வியாபகமான பிரமபுரத்தை யறிபவனுக்கு பிரமனும் பிராமர்களும் பிரஜையை, பார்வையை, பிராணனை யளித்துள்ளார்கள். ரு௦ எங்கிருந்து—எவனுல்—ஒருவன்—புருஷன் என அழைக்கப்படுகிருனே அந்த பிரமபுரத்தை யறிபவனுக்கு மூப்புக்கு முன்னர் பார்வை பிரியாது பிராணன் நீங்காது. ருக அந்நியரால் ஜயிக்க இயலாத மானிடன் என அழைக்கப்படும் தேவபுரம் எண் சக்கரமுள்ளது, நவத் துவாரங்களுள்ளது. அங்கு சோதியால் வியாபகமாகி சுவர்க்கஞ் செல்லும் சொர்ண கோசமுண்டு. ருஉ அந்தப் பொன் கோசத்தில் மூன்று பற்கள் மூவ்வாதாரங்களுள்ள அதில் ஆன்மார் பற்றும் எந்த யக்ஷனுண்டோ அவனை பிரமத்தை யறிபவர்களே யறிவார்கள். ருரு ஒளியாயும் மஞ்சளாயும் பொன்னுயும் புகழால் வியாபகமாயும், அன்னியரால்—ஜயிக்கமுடியாததாயுமுள்ள புரத்தில் பிரமன் நுழைந்தான். [க௦. உ. க—ருரு]

சருரு கருத்து—பிரமனும் தேகமும்.

௪௫௬ வரணமணி [அதர்வன்—வர்ணன் வனஸ்பதி சந்திரம தேவதைகள்]

௧ இந்த எனது வரணமணி[1] பகையழிப்பதும் வர்ஷிப்பதுமாகும். இதனுல் உனது எதிரிகளைப் பிடி, துன்பஞ் செய்பவர்களைத் துலை. ௨ பகைவர்களை யழுத்து பாழாக்கு. இவர்களைப் பற்று. முன் செல்லும் உனது—மணி முன்னராகுக. வரணத்தால் தேவர்கள் தினந்தோறும் அசுரர்களது ஆக்கிரமிப்புக்களை யகற்றினுர்கள். ௩ விசுவபேஷஜமாய் ஆயிரங் கண்களுடன் மஞ்சளாயும் பொன்னுயுமுள்ள இந்த வரணமணியானது உனது பகைவர்களைக் கீழே விழுத்தும். நீ உன்னை வெறுக்கும் பூர்வத்திலுள்ளவனை மாய்க்கவும். ௪ இந்த வரணம் உனக்கு வரிந்த தீவினையை நீக்கும், இது உன்னை புருஷனின்று, புலனுகும் பயத்தினின்றும் எல்லா பாவத்தினின்றும், பாது காக்கும். ௫ இந்த தேவ வனஸ்பதியான வரணமானது—எல்லாவேதனைகளையும்—விலக்கும். இந்தப் புருஷனில் பிரவேசித்துள்ள யக்ஷ்மத்தை தேவர்கள் நீக்கியுள்ளார்கள். ௬ நீ தூக்கத்தில் தீக்கனவைக் கண்டாலும், வனமிருகம் பிரியமில்லாத வழியில் சென்றுலும் அதிதும்மலினின்றும் பறவையின் தீத்துவனியினின்றும், இந்த வரணமணி உன்னைக் காக்கும். ௭ அராய்யனின்றும், நிருதியினின்றும் ஆக்கிரமிப்பு அச்சத்தினின்றும், உக்கிர மிருத்யுவினுடைய வேதனையினின்றும் வரணம் உன்னைக் காக்கும். ௮ எனது அன்னை செய்தபாவம், எனது அச்சன் எனதுச் சொந்த சகோதரர்கள், நாங்களே செய்த பாவத்தினின்று இந்த வனஸ்பதி தேவன் எங்களைக் காப்பான். ௯ வரணத்தால் துரத்தப்பட்டு சகோதரர்களான எனது சத்துருக்கள் சோதிசூனிய

1 அனைவராலும் வரிக்கத்தகுந்த பொருள்.

மான வானத்தில் சென்றுள்ளார்கள். அவர்கள் ஆழ்ந்த இருளுக்குச் செல்வார்களாக. ௧0 துன்பமாகாத பசுக்களுடன் நான் துன்பமாகாமலுள்ளேன்: எனது எல்லா புருஷர்களுடன் நான் தீர்க்காயுசுடனுக—வேண்டும்: இத்தகைய வரணமணி என்னை எல்லா திசைகளிலும் காத்திடுக. ௧௧ தேவ இராஜனும், வனஸ்பதியான இந்த வரணம் எனது மார்பிலே—யுள்ளது: இந்திரன் தஸ்யுக்களான அசுரர்களைப்போல் எனது எதிரிகளை, அது வீழ்த்துக. ௧௨ நூறு சரத்துக்கள் தீர்க்காயுசுடனுக நான் இந்த வரணத்தைத் தரிக்கிறேன். அது எனக்கு க்ஷாத்திரத்தையும் இராஷ்டிரத்தையும், பலத்தையும் பசுக்களையு மளிப்பதாகுக. ௧௩ காற்று பலத்தால் மரங்களை, வனஸ்பதிகளை பிளப்பதுபோல், முன் பின் தோன்றும் எனது பகைவர்களை நீ பிளந்துவிடு: வரணம் உன்னைக் காத்திடுக. ௧௪ காற்றும் கனலும் மரங்களை வனஸ்பதிகளைத் தின்பனபோல முன்பின் தோன்றும் எனது பகைவர்களை நீ புசி: வரணம் உன்னைக் காத்திடுக. ௧௫ காற்றால் வீழ்த்தப்பட்டு மரங்கள் கீழே சாய்ந் துள்ளனபோல முன் பின் தோன்றும் எனது சத்துருக்களை நீ கீழேசாய்த்துவிடு: வரணம் உன்னைக் காத்திடுக. ௧௬ வரணமே! இவனது பசுக்களைத் துன்பஞ்செய்ய முயலுபவர்களது இவனது இராஷ்டிரத்தைத் துன்பஞ் செய்ய விரும்புபவர்களது, நிர்ணயமான அவர்களின்—ஆயுளுக்கு முன்னரே—அவர்களை வீழ்த்திவிடு. ௧௭ சூரியன் அதிபிரகாசமாவதுபோல அதில் தேஜசு ஸ்தாபிதமானதுபோல வரணமணி என்னில் புகழையும் பொருளையும் திரஞ்செய்க. என்னில் அது தேஜஸை தெளித்திடுக. என்னைப் புகழால் நனைத்திடுக. ௧௮ சந்திரனில்; மனிதர் காணும் ஆதித்தியனில், புகழைப்

ளவை போல அப்படி வரணமணி..............நனைத்திடுக.
௧௯ புவியில் புகழைப்போல், இந்த ஜாதவேதசனில்
போல், வரணமணி........நனைத்திடுக. ௨௦ பெண்ணில் புக
ழைப் போல், நன்கு கட்டப்பட்ட இரதத்தில் புக
ழைப் போல்........நனைத்திடுக. ௨௧ சோமபானத்தில் புக
ழைப்போல் தேன்குவியலில் புகழைப்போல் வரண மணி
—நனைத்திடுக. ௨௨ அக்கினி ஹோத்திரத்தில் புகழைப்
போல் வஷட் முழக்கத்தில் புகழைப் போல வரண
மணி....நனைத்திடுக. ௨௩ யஜமானனில் புகழைப்—
போல், இந்த யக்ஞத்தில் புகழைப்போல் வரணமணி....
நனைத்திடுக. ௨௪ பிரஜாபதியில் புகழைப்போல்
இந்த பரமேஷ்டியில் புகழைப்போல வரணமணி........
நனைத்திடுக. ௨௫ தேவர்களில் அமுதம் போல் அவர்
களில் சத்தியம் வைக்கப்பட்டுள்ளது போல வரண
மணி...........நனைத்திடுக. [௧௦. ௩. ௧—௨௫.]

௪௫௭. பாம்பு [அதர்வன்—கருத்மான்த்தக்ஷன்.]

௧ முதல் இரதம்[1] இந்திரனதாகும், இரண்டாவது இர
தம் தேவர்களதாகும், வருணனது மூன்றாவதாகும்;
தூரமாயுள்ள பாம்புகளின் இரதம் துன்பஞ் செல்க.
௨ தருப்பை ஜோதியாகும். இளங்கதிர் குதிரைவாலுக்
கொப்பாகும். பருஷகக்[2] கொண்டை இரதத்துக்கு[3] மூல
ஸ்தானமாகும். ௩ வெண்மையே[4]! முன் பின்காலால்
அதனை—மிதி; சலஞ்சேரும் கட்டை இரஸ சூனியமாவது
போல், உக்கிர நீரான பாம்புகளின் விஷம் இரஸ சூனிய
மாகுக. ௪ அரங்குஷம்! மூழ்கி பிறகு எழுந்து முழங்கு

1 இரசம் 2 நாணல் 3 பாம்பின் வாசத்துக்கு 4 ஔஷதமே.

௪௫௬. கருத்து—நீங்கள் வரித்து விரும்பும் பொருளே உங்களை
சதா காலங்காக்கும்.

வதாவது—சலம் ஊறிய கட்டைபோல் உக்கிர நீருள்ள பாம்புகளின் நஞ்சு இரஸ சூனியமாகும். ௫ பைத்வம் [1] கஸர்ணீலத்தை [2]கொல்லுகிறது; பைத்வம் கறுப்பையும் வெறுப்பையும்—கொல்லும்: பைத்வம் பிருதாகுவினது இராதர்வியினது சிரத்தை நன்கு சேதித்துள்ளது. ௬ பைத்வமே! நீ முதற்செல் நாங்கள் உன்னைத் தொடருகிறோம், நாங்கள் வரும் வழிகளினின்று பாம்புகளை, நீ, நீக்கு. ௭. இங்கு பைத்வன் பிறந்தான்; இது அவனது போகும் வழியாகும்; இவை பாம்பு கொல்லும் பலம் மிகும் புரவி வழிகளாகும். ௮ மூடப்பட்டதை அது மூடாமலாகுக. ஆண் பெண்ணென இரு பாம்புகள் இந் நிலத்திலுண்டு; அவை இரண்டும் இரஸமற்றவை. ௯ அருகிலுள்ள, தூரத்திலுள்ள சருப்பங்கள் இங்கு இரஸ மற்றவை. நான் தடியால் தேளை யடிக்கிறேன். நான் வந்துள்ள பாம்பைக் கம்பாலடிக்கிறேன். ௰ அகாசுவத்தினது[3] சுவஜத்தினது[4] மருந்தே இதுவாகும்; இந்திரன், துன்பமளிக்கும் பாம்பை பைத்வனை விஷப் பாம்பை என் வசத்தில் செய்துள்ளார்கள். ௧௧ நாங்கள் திரமான திர நிலயமான பைத்வ—மருந்தைப் போற்றுகிறோம்; இங்கு பின்புறத்தில் பிருதாகு[4] சதி செய்து சாய்துள்ளது ௧௨ வச்சிராயுத இந்திரனால் வீழ்த்தப்பட்ட வியாளங்கள் சீவன் நீங்கி நஞ்சு விலகியுள்ளன: இந்திரன் அழித்துள்ளான்; நாங்கள் ஒழித்துள்ளோம். ௧௩ குறுக்கு வரி பாம்புகள் கொல்லப் பட்டுள்ளன; பிருதாகுகள் அரைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும் பட மெடுக்கும் வெண் பாம்பைக் கொல்லு. தருப்பைகளில் கரும்பாம்பை—

---

1 ஒரு மூலிகை 2 பல வகைப் பாம்பை 3 ஒருவகை விஷப் பாம்பு 4 விஷப் பாம்பு.

அடித்துவிடு. கச கிராதனுடைய குமாரி[1] அச்சிறுமி, மலைகளின் வரம்புகளில் பொன் கெல்லிகளால் மருந்தைக் கெல்லுகிறுள். கரு இளம் வைத்தியன் இங்கு வந்துள்ளான்; அந்நியரால் வெல்ல முடியாத அவன் புள்ளிப் பாம்புகளை யழிப்பவன். அவன் தேளையும் மலைவீரியனை யும் மாய்ப்பவனுவான். கசு இந்திரனும் மித்திரவருணனும் வாதன் பர்ஜனியனும் பாம்பை என் வசத்திலாக்கியுள்ளார்கள். கஎ இந்திரன் எனது வசத்தில் பிருதாகுவை, பெண்பிருதாகுவை, மலைப்பாம்பை, குறுக்குவிரியனை கஸர்ணீலத்தை, தசோநசி நாகத்தை வைத்துள்ளான். கஅ பாம்பே! உனது முதல் மூதாதையை இந்திரன் மாய்த்துள்ளான்; இறந்தவற்றில் எந்த இரஸமுண்டு? ககூ செம்படவன் கர்வரத்தைப்போல் அவற்றின் தலைகளை நான் ஒன்றுசேர்த்து நதிநடுவே சென்று பாம்பின் நஞ்சை அலசியுள்ளேன். உ௦ எல்லாப் நாகங்களின் நஞ்சை நதிகள் எடுத்துச் செல்க குறுக்கு வீரியன் கட்செவிகள் கொல்லப்பட்டுள்ளன. பிருதாகுக்கள் அரைக்கப்பட்டுள்ளன. உக நான் ஔஷதங்களின் தானியங்களைப்போல் வெற்றிகரமாய் வரிக்கிறேன். நான் அர்வதிகளை[2] போல் அழைத்துச் செல்கிறேன்; பாம்பே! உனது விஷம் புறத்திலாகுக. உஉ அக்கினியிலுள்ள சிங்கி, சூரியனிலுள்ள நஞ்சு புவியிலுள்ள காளம், ஔஷதிகளிலுள்ள ஆலம் காந்தாகடு கனகநகக்கடு — உனது காலளம் புறத்திலாகுக. உ௩ அனல் பிறக்கும் அரவுகளுக்கு ஔஷதி—சனிக்கும் கட்செவிகளுக்கு—சலந்தோன்றும் மின்னல்களாய் இங்கு வந்துள்ள—பலவித பெரிய சாதிகளான பாம்புகளை நாங்கள் வணக்கமுடன் போற்றுகிறோம். உச நீ தௌதீ

---

1. மலையில் தோன்றும் ஔஷதம். 2 பெட்டைக் குதிரைகளை.

என்னும் பெயருள்ள மங்கை. கிருதாசி 1 என்னும் நாம முள்ளவள். என் கால் கீழே—நீ யுள்ளாய்—நான்—விஷம்—விலக்கும் ஔஷதமான—உன்னைப்—பற்றுகிறேன். ௨௫ நீ அதனை ஒவ்வொரு அங்கத்தினின்றும் நீக்கு. அதனை இருதயம் நீங்கச் செய். உனக்காக விடத்தின் உக்கிரம் கீழே இறங்குக. ௨௬ அது தூரஞ் சென்றுள்ளது; அவன் நஞ்சைத் தடை செய்துள்ளான். அவன் விடத்தில் விடத்தைக் சேர்த்துள்ளான். அக்கினி அஹியின் ஆலத்தை யகற்றியுள்ளான். ஸோமன் அதனைப் புறத்தில் நீக்கியுள்ளான். காளம் கடித்தவனையே யனுசரித்துள்ளது. கட்செவி இறந்துள்ளது. [௧0. ௪. ௧—௨௬.]

௪௫௮ விஜயம் [௧—௨௪ ஸிந்துவீபன். ௨௫—௩௬ கௌசிகன். ௩௭—௪0 பிரமன். ௪0—௫0 விஹவ்ய பிரஜாபதி. ௧—௧௪. ௨௨—௨௪. ஆபஸ் சந்திர மானச தேவதைகள், ௧௫—௨௧. மந்திரோக்த தேவதைகள். ௨௬—௩௬. விஷ்ணுக் கிரமேபிரதி மந்திரோக்தாவா தேவதைகள். ௩௭—௫0 பிரதிமந்திரோக்த தேவதைகள்]

௧ நீங்கள் இந்திரனது ஓஜஸ௯. நீங்கள் இந்திரனது வலிமை. நீங்கள் இந்திரனது பலம், நீங்கள் இந்திரனது வீரம், நீங்கள் இந்திரனது ஆண்மை. நான் உங்களை ஜயிக்கும் யோகத்துக்கு பிரம யோகங்களால் பொருந்தச் செய்கிறேன். ௨ நீங்கள் இந்திரனது ஓஜஸ௯............ ....க்ஷத்திர யோகங்களால் சேர்க்கிறேன். ௩ நீங்கள் இந்திரனது ஓஜஸ௯.. இந்திரயோகங்களால் இணைக்கிறேன். ௪ நீங்கள் இந்திர

1 நெய் போலுள்ளவள்.

௪௫௭ கருத்து—பாம்பின் விஷம் நீக்கு.

னது ஓஜஸு.............................சோம யோகங்களால் சேர்க்கிறேன். ௫ நீங்கள் இந்திரனது ஓஜஸு........... ....சகல யோகங்களால் சேர்க்கிறேன். ௬ நீங்கள் இந்திரனது ஓஜஸு. நீங்கள் இந்திரனது வலிமை, நீங்கள் இந்திரனது பலம். நீங்கள் இந்திரனது வீரம், நீங்கள் இந்திரனது ஆண்மை. ஜயிக்கும் யோகத்துக்கு எல்லாப் பொருள்களும் என்னருகிலாகுக. சலங்களே நீங்கள் என்னில் சேர்ந்துள்ளீர்கள். ௭ நீங்கள் அக்கினியினுடைய பாகம்: தேவி சலங்களே! சல சுக்கிரத்தையும் சக்தியையும் எங்களில் அளியுங்கள். பிரஜாபதி தரிப்பால் நான் உங்களை இவ்வுலகத்துக்கு ஸ்தாபனஞ் செய்கிறேன். ௮ நீங்கள் இந்திரனுடைய பாகம்....... ....செய்கிறேன். ௯ நீங்கள் சோமனுடைய பாகம்... செய்கிறேன். ௧0 நீங்கள் வருணனுடைய பாகம்........... செய்கிறேன். ௧௧ நீங்கள் மித்திர வருண பாகம்,........... செய்கிறேன். ௧௨ நீங்கள் யமனுடைய பாகம்......... செய்கிறேன். ௧௩ நீங்கள் பிதுருக்களுடைய பாகம்.... ....செய்கிறேன். ௧௪ நீங்கள் சவிதாவின் பாகம் ....செய்கிறேன். ௧௫ சலங்களே! சலங்களினுள் உங்களது சல பாகம் எது உண்டோ யஜுக் கருகதையாய் தேவ யஜனத்துக்கான உங்களில் எது உண்டோ, அதனை நான் இங்கு விடுகிறேன்; அதனை எனக்கு மாறுகநானே செலுத்தாமலாவேனாக. நாங்கள் வெறுத்து எங்களை வெறுப்பவனுக்கு அதனை நாங்கள் செலுத்துவோமாக. இந்த பிரமத்தால் இந்தச் செயலால், இந்த ஆயுதத்தால், அவனை நான் வீழ்த்துவேனாக. அவனை சாய்ப்பேனாக. ௧௬ சலங்களினுள் உங்களது சல அலை எது உண்டோ.................சாய்ப்பேனாக. ௧௭ சலங்களினுள்

உங்களது சலக் கன்று எது உண்டோ........................சாய்ப்பேனாக. ௧௮ சலங்களில் உங்களது சல விருஷபம் எது உண்டோ..........சாய்ப்பேனாக. ௧௯ சலங்களில் உங்களது சல சொர்ண கருப்பம் எது உண்டோ..............சாய்ப்பேனாக ௨0 சலங்களில் உங்களது திவ்ய சுந்தராயுதம் எது உண்டோ..........சாய்ப்பேனாக. ௨௧ சலங்களில் உங்களது அனல்கள் எவையுண்டோ யஜுக் கருகதையாய் தேவ யஜனத்துக்கான உங்களில் எவையுண்டோ சலங்களே! அவற்றை நான் இங்கு விடுகிறேன். எனக்கு எதிராக நான் அவற்றைச் செலுத்தாமலாவேனாக. இந்த பிரமத்தால் இந்தச் செயலால் இந்த ஆயுதத்தால், அவற்றை நாங்கள் வீழ்த்துவோமாக; சாய்ப்போமாக. ௨௨ நாங்கள் மூன்று வருஷ காலத்தில் எந்தபொய்யைப் புகன்றிருந்தாலும் அந்த எல்லாத் துன்பத்தினின்றும் சலங்கள் என்னைக்காத்திடுக.

௨௩ நான் உங்களைக் கடலுக்குப் பிரேரிக்கிறேன். உங்களது சொந்த மூலநிலயத்துக்கே நீங்கள் செல்லுங்கள். பூரண ஆயுளோடு துன்பமற்றுருங்கள். எங்களை எதுவும் துன்பஞ் செய்யாமலாகுக. ௨௪ மாசு நீங்கிய சலங்கள் எங்களிடத்திருந்து மலினத்தை நீக்குக. நற்காட்சியுள்ள அவை குறைவையும் கஷ்டத்தையுங்—கழிக்குக. களங்கத்தையும் கடுங்கனவையும் அவை கடித்துச் செல்க. ௨௫ நீ எதிரிகொல்லும் விஷ்ணு பாதம், புவியில் கூர்மையாகி அனலால் தேஜசுள்ளவன்; நான் புவியை அநுசரித்து ஆக்கிரமிக்கிறேன்; நாங்கள் வெறுப்பவனையும் எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் புவியிலிருந்து பிரிக்கிறோம்; அவன் சீவிக்காமலாவானாக; அவன் சுவாசம் நீங்குவானாக. ௨௬ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். வானத்தில் கூர்மையாகி வாயுவால் தேஜசுள்ளவன்;

நான் வானமநுசரித்து ஆக்கிரமிக்கிறேன். நாங்கள் வெறுப்பவனையும் எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வானத்திலிருந்து விலக்குகிறோம்; அவன் ஜீவிக்காமலாவானாக; அவன் சுவாசம் நீங்குவானாக. உஎ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம்; சோதியில் கூர்மையாகி சூரியனால் தேஜசுள்ளவன். நான் சோதியனுசரித்து ஆக்கிரமிக்கிறேன்; நாங்கள் வெறுப்பவனையும் எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் சோதியிலிருந்து நீக்குகிறோம்; அவன் ஜீவிக்காமலாவானாக; அவன் சுவாசம் நீங்குவானாக. உஅ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். திசையில் கூர்மையாகி மனத்தால் தேஜசுள்ளவன். நான் திசைகளையனுசரித்து ஆக்கிரமிக்கிறேன்; நாங்கள்......................நீங்குவானாக. உகூ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். ஆசையில் கூர்மையாகி வாதத்தால் தேஜசுள்ளவன்; நான் ஆசைகளையனுசரித்து ஆக்கிரமிக்கிறேன் · நாங்கள்.... நீங்குவானாக. ௩௦ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். ருக்கால் கூர்மையாகி சாமனால் தேஜசுள்ளவன். ருக்குக்களையனுசரித்து நான் ஆக்கிரமிக்கிறேன்;.................. நீங்குவானாக. ௩க நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். நீ யக்ஞத்தால் கூர்மையாகி பிரமத்தால் தேஜசுள்ளவன்; யக்ஞமனுசரித்து நான் ஆக்கிரமிக்கிறேன்; ....நீங்குவானாக. ௩உ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம்; ஒஷதியில் கூர்மையாகி சோமனால் தேஜசுள்ளவன்; ஔஷதங்களையநுசரித்து நான் ஆக்கிரமிக்கிறேன்;..........நீங்குவானாக ௩௩ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். சலத்தால் கூர்மையாகி வருணனால் தேஜசுள்ளவன்; சலங்களையநுசரித்து................நீங்குவானாக. ௩ச நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம்; நீ உழவில் கூர்மையாகி உணவால் தேஜசுள்ளவன். நான் உழவு அசரித்து ஆக்கிரமிக்கிறேன்....

........................நீங்குவானாக. ௩௫ நீ எதிரி கொல்லும் விஷ்ணுபாதம். நீ பிராணனில் கூர்மையாகி புருஷனால் தேஜசுள்ளவன்; பிராணனநுசரித்து நான் ஆக்கிரமிக்கிறேன்......................நீங்குவானாக. ௩௬ ஜயித்தது நமதாகும், உற்பத்தியானது நமதாகும்: கருமிகளையுங் கலகஞ் செய்பவர்களை யெல்லாம் நான் எதிர்த்துள்ளேன்: நான் இன்னனது கோத்திரத்தின் இன்ன மகனுக்கு, வர்சஸையும் தேஜஸையும் பிராணனையும் ஆயுளையுஞ் சூட்டுகிறேன். நான் இவனைக் கீழே விழச்செய்கிறேன். ௩௭ நான் சூரியனது சுற்றையனுசரிக்கிறேன்: அவனது தென் சுற்றையு மநுசரிக்கிறேன்: அது எனக்குத் திரவியத்தைத் தருக: அது எனக்கு பிராமண வர்சஸையுமளித்திடுக. ௩௮ சோதியிருந்த திசைபக்கம் நான் திரும்புகிறேன். அவை எனக்குத் திரவியத்தை........அளித்திடுக. ௩௯ நான் ஏழுரிஷிகளின் பக்கம் திரும்புகிறேன் அவர்கள்........அளித்திடுக. ௪0 நான் பிரமனதுபக்கந் திரும்புகிறேன்....அளித்திடுக. ௪௧ நான் பிராமணர்களை—நோக்கித்—திரும்புகிறேன்; அவர்கள் எனக்குத் திரவியத்தைத்தருக; அவர்கள் எனக்கு பிராமணவர்சஸை அளித்திடுக. ௪௨ நாங்கள் வேட்டையாடுபவனை வேதனைகளால் வீழ்த்துகிறோம்; நாங்கள் பிரமத்தால் அவனை பரமேஷ்டியின் திறந்த வாயில் விழச் செய்கிறோம். ௪௩ ஆயுதம் வைசுவாநர இருதந்தங்களால் அவனை அணைத்துள்ளது. இந்த ஆஹுதி, திடதிவ்ய விறகு அவனைத் தின்றுவிடுக. ௪௪ நீ வருண இராஜனது பந்தம். இங்ஙனமுள்ளவனை இக் கோத்திரமுள்ளவனைத் தாயின் மகனை உணவில் சுவாசத்தில் பந்தமாக்கு. ௪௫ புவிபதியே! புவியில் நிகழும் உனது உணவை, புவிபதியே பிரஜாபதியே நீ எங்களுக்களி.

௪௬ நான் திவ்யமான சலங்களை ஒன்று சேர்த்துள்ளேன்: நாங்கள் இரசத்துடன் சேர்ந்துள்ளோம். அக்கினியே! நான் பால் மிகுந்து வந்துள்ளேன். என்னை வர்சசுடன் சேர். ௪௭ அக்கினியே! வர்சஸோடு, பிரஜையோடு, பூரண ஆயுஸோடு என்னைச் சேர்: தேவர்கள் என்னை இப்படி யறிவார்களாக. இந்திரன் ரிஷிகளோடு - என்னை - யறிவார்களாக. ௪௮ அக்கினியே! எந்த வன்சொற்களைத் தம்பதிகள் சொல்லுகிறார்களோ, காயகர் கோஷிக்கும் எச்சொற்கொடுமை யுண்டோ, மனக்கோபத்தால் குணமாகும் எக்கணையுண்டோ அவற்றை இந்த சர்வத்தால் யாது தானர்களின் இருதயத்தைத் துளை. ௪௯ யாது தானர்களைச் சூட்டால் சுட்டு விடு; அக்கினியே! அவர்களைச் சுவாலையால் சாம்பலாக்கு. கொழுந்தால் மதி கெட்டவர்களை யொழி. சீவர்களைத் தின்னும் பெருந் தகனர்களை எரி. ௫0 அறியும் நான் இவனது சிரத்தைப் பிளக்க நான்கு முனைகளுள்ள சலத்தின் வச்சிராயுதத்தை இப்புருஷனில் வீசுகிறேன். அது இவனது எல்லா அங்கங்களையும் அழித்திடுக. எனது இக்காரியத்தை விசுவே தேவர்கள் ஆமோதிப்பார்களாக. [௧0. ரு. ௧—௫0]

௪௫௧. மணி பந்தனம். [பிருஹஸ்பதி—பாலமணிருத வனஸ்பதி தேவதை.]

௧ கடும் இருதயமுடன் வெறுக்கும் கருமியின் சிரத்தைச் சத்தியால் சீவுகிறேன். ௨ கொழுவினின்றும் தோன்றும் இந்த மணி1 எனக்குக் காப்புச் செய்க. அது மந்தனத்துடன் இரஸமோடு சேர்ந்து உரமுடன் பூரணமாய் எனக்கு வந்துள்ளது. ௩ எப்படி நன்கறியுங் கருமான்

1 மணிபோர்லுள்ள மேலான பொருளோ மனிதனோ.

கைக் கத்தியுடன் உன்னைக் கனித்துள்ளானோ அப்படியே ஜோதியுடனாகி சீவனாயுள்ள சுத்த சலங்கள் உன்னைச் சுத்தமாக்குவார்களாக. ௪ இந்தப் பொன் மாலை மணியானது யக்ஞத்தை சிரத்தையை சிறப்பை யளித்து எங்கள் மனையில் அதிதியாக வசிக்கட்டும். ௫ நாங்கள் இதற்கு நெய்யை, சுரையை, தேனை உணவை யளிக்கிறோம். தேவர்களினின்றும் வரும்—இம்—மணி மக்கட்களுக்குத் தந்தையைப் போல, தினந்தோறும் மேன் மேலும் சீலத்தையுஞ் சிறப்பையு மளித்திடுக. ௬ கொழுவாகி நெய் ஒழுகும் உக்கிரமான எக்கதிரமணியை உரத்துக்காக பிரகஸ்பதி பந்தஞ் செய்தானோ, அதனை அக்கினி தரிக்கிறான்; அது அவனுக்கு மேன் மேலும் தினந்தோறும் நெய்யைக் கறக்கும். அதனால் நீ வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௭ கொழுவாகி நெய் ஒழுகும் உக்கிரமான எந்தக் கதிரமணியை உரத்துக்காக பிரஹஸ்பதி பந்தனஞ் செய்தானோ அதனை வலிமை வீறுக்கு இந்திரன் தரிக்கிறான். அது அவனுக்கு மெம்மேல் தினந்தோறும் திடத்தைக் கறக்கும். அதனால் நீ வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௮ கொழுவாகி நெய் ஒழுகும் உக்கிரமான எக்க கதிரமணியை வன்மைக்கு பிரஹஸ்பதி பந்தனஞ் செய்தானோ அதனை பெரிய கேள்விக்குங் காட்சிக்கும் சோமன் தரிக்கிறான். அது அவனுக்கு மேன் மேலும் அநுதினமும் வாய்மையை யளிக்கும். அதனால் நீ வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௯ கொழுவாகி நெய் ஒழுகும் உக்கிரமான எக்கதிரமணியை திடத்துக்கு பிரகஸ்பதி பந்தனஞ் செய்தானோ அதனை சூரியன் தரிக்கிறான். அவன் அதனால் இத்திசைகளை யெல்லாஞ் ஜயித்தான்: அவனுக்கு அது மேலும் மேலும் அநுதினமும் செல்வத்தைக் கறக்கும். அதனால் நீ

வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧0 கொழுவாகி நெய் ஒழுகும் உக்கிரமான எக்கதிரமணியை பலத்துக்கு பிரகஸ்பதி பந்தனஞ் செய்தானோ அதனை சந்திரன் தரித்து அசுரர் புரங்களையும் தானவர்களது பொன்—நிலயங்களையுஞ் — ஜயித்தான். அது அவனுக்கு மேன் மேலும் அநுதினமும் திரவியத்தைக் கறக்கும். அதனால் நீ வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧௧ துரிதமான காற்றுக்கு, எந்த மணியை பிரகஸ்பதி இணைத்தானோ அது மெம் மேலும் அனுதினமும் ஆண்மையை அவனுக்குக் கறக்கும். அதனால் நீ வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧௨ வேகவாதத்துக்கு பிரகஸ்பதியால் கட்டப்பட்ட மணியால் அசுவினிகள் இந்த உழவைப்பாலனஞ் செய்கிறார்கள். அது இரண்டு வைத்தியர்களுக்கும் மேன்மையை மேன் மேலும் அனுதினமும் கறக்கும். அதனால் நீ வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧௩ வேக வாடைக்கு பிரகஸ்பதியால் கட்டப்பட்ட மணியால் ஸவிதா, அம்மணியை தரித்து, அதனால் இந்த சுவர்க்கத்தை ஜயித்தாள். அது அவனுக்கு மேலும் மேலும் அநுதினமும் சத்தியத்தைக் கறக்கும், அதனால் நீ உன்னை வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧௪ துரித மாலுக்கு, பிரகஸ்பதி எம்மணியை தரித்தானோ, சலங்கள் அம்மணியை தரித்து எப்போதும் அழியாமல் ஓடுகின்றன. அது அவர்களுக்கு மேன் மேலும் அநுதினமும் அமிருதத்தைக் கறக்கும். நீ வெறுப்பவர்களை அதனால் வீழ்த்து. ௧௫ துரித பவனனுக்கு பிரகஸ்பதி எம்மணியை தரித்தானோ அச்சுகமளிக்கும் மணியை இராஜாவான வருணன் தரித்தான்— அது அவனுக்கு..........சத்தியத்தைக் கறக்கும்.......... வீழ்த்து. ௧௬ சடிதி சலனனுக்கு பிரகஸ்பதி எம்மணியை தரித்தானோ அம்மணியை தேவர்கள் தரித்து

எல்லா உலகங்களையுஞ் ஜயித்தார்கள்; அது அவர்களுக்கு ஜயத்தை மேன்மேலும் அநுதினமும் ஜயத்தை கறக்கும். நீ அதனுல் வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧௭ துரித வாதனுக்கு பிரகஸ்பதி எம்மணியை தரித்தானே, அச்சுகமளிக்கும் மணியை இங்கு தேவர்கள் யணிந்துள்ளார்கள். அது அவர்களுக்கு அன்னத்தையும் மேன்மேலும் அநுதினமும் கறக்கும்; நீ அதனுல் வெறுப்பவர்களை வீழ்த்து. ௧௮ ருதுக்கள் அதனைப் பந்தஞ்செய்தார் ௧௮; ருதுக்கூட்டங்கள அதனைக் கட்டினார்கள்; வருஷம் அதனைச் சேர்த்து எல்லாப் பொருளையும் நன்குகாக்கும். ௧௯ நடுத்திசைகள் அதனைக் கட்டும்: திசைகள் அதனைச் சேர்க்கும். பிரஜாபதியால் சித்தமாக்கப்பட்ட மணியானது எனது துவேஷிகளை அதரஞ் செய்துள்ளது. ௨0 அதர்வாணர் அதனை தரித்தார். அவர்வணமக்கட்கள் அதனைத் தரித்தார்கள்: அவர்களுடன் சேர்ந்து அங்கிரஸர்கள் தஸ்யுக்களின் கோட்டைகளைப் பிளந்தார்கள்; நீ அதனுல் துவேஷிப்பவர்களைத் தொலை. ௨௧ தாத்ரு அதனைத் தரித்தார்: அவன் எல்லாப்பொருளையும் சித்தமாக்கினான்: அதனுல் நீ துவேஷிகளைத் தொலை. ௨௨ அசுரரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர்களுக்குத் தரித்தானே அம்மணி எனக்கு இங்கு இரஸம் உரமுடன் வந்துள்ளது. ௨௩ அசுரரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர்களுக்கு, தரித்தானே அம்மணி எனக்கு இங்கு பசுக்களுடன் ஆடு அஜங்களோடு பிரசையுடன் இங்குவந்துள்ளது. ௨௪ அசுரரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர்களுக்கு தரித்தானே அம்மணி எனக்கு நெல்யவங்களுடன் பெருஞ்செல்வத்தோடு இங்கு வந்துள்ளது. ௨௫ அசுரரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர்களுக்குத் தரித்தானே அம்மணி எனக்கு தேன் நெய்

தாரையோடு இரஸாமுதத்துடன் எனக்கு வந்துள்ளது. உசு அசுர்ரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர் களுக்குத் தரித்தானே அம்மணி எனக்கு பாலோடு பலத் துடன் சிறப்போடு செல்வத்துடன் வந்துள்ளது. உஎ அசுரரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர் களுக்குத் தரித்தானே, அம்மணி எனக்கு ஒளியுடன் சோதியோடு பெருமையுடன் புகழோடு வந்துள்ளது. உஅ அசுரரழிக்கும் எம்மணியை பிரகஸ்பதி தேவர் களுக்குத் தரித்தானே அம்மணி எனக்கு இங்கு எல்லாச் செல்வங்களுடனும் வந்துள்ளது. உகூ ஜயிக்கும் சக்தி வளர்க்கும் சத்துரு ஸ்தம்பிக்கும் இந்த மணியை செழு மைக்குத் தேவர்கள் எனக்கு அளிப்பார்களாக. ௩0 பிரமத்தோடுதேஜஸுடன் மங்களகரமான மணியை நான் என்னில் தரிக்கிறேன்: எதிரி சூனியமாய் எதிரி யழித்து அது எனது எதிரிகளை எனக்குக் கீழாகச் செய் துள்ளது. ௩க எதன் கறந்த பால்களை இம்மூன்று உலகங்களும் உபாசிக்கின்றனவோ அந்த தேவஜனமான இம்மணியானது என்னை எதிரிக்கு மேலாகச் செய்க. அம்மணியானது எனது சிரத்தில் சிறப்புக்கு ஏறுக. ௩உ தேவர்களும் பிதுருக்களும் மனிதர்களும் எம்மணி யில் எப்போதும்ஆசிரயித்துள்ளார்களோ, அதுஎனது— சிரத்தில் சிரேஷ்டத்துக்கு ஏறுக. ௩௩ கலப்பையால் உழப்பட்ட உழுத நிலத்தில் வித்து வளர்வதுபோலே என்னில் பிரஜை, பசு, உணவு அன்னமும் வளர்க. ௩ச யக்ஞம் வளர்க்கும் மணியே! எவனில் மங்களகர மான உன்னை நான் தரித்தேனே நூறு தட்சிணையின் மணியே அவனை மேன்மைக்குத் தூண்டு. ௩ரு அக் கினியே! இங்கு ஒன்று சாய்க்கப்பட்டுள்ளச் சமித்தைக் கிரகித்து ஓமங்களுடன்—அதனை—பற்று. நாங்கள் அவ

-னில் சுமதியை சுவஸ்தியை பிரசையை பார்வையை பிரமத்துடனேங்கும் ஜாதவேதசனில் காணவேண்டும். [௧0. ௬. ௧—௩௫.]

௪௬0 ஸ்கம்பன்1 [அதர்வ சூக்த்திரன்—மந்திரோக்த ஸ்கம்ப அத்யாத்மம்]

௧ அவனது எந்த அங்கத்தில் தவம் நிற்கிறது? அவனது எந்த அங்கத்தில் ருதம் உறைகின்றது? அவனது எப் பாகத்தில்—விரதம் பதிகின்றது? அவனுக்கு சிரத்தை எங்கு? அவனது எந்த அங்கத்தில் சத்தியம் நிலைக்கின்றது? ௨ அவனது எந்த அங்கத்தினின்று அக்கினி ஓங்குகின்றது? எந்த அங்கத்தினின்று மாதரிசுவான் வீசுகிறான்? சந்திரன் பெரிய ஸ்கம்பத்தினது அங்கத்தைக் கடந்து எந்த அங்கத்திலிருந்து அளக்கின்றான்? ௩ அவனது எந்த அங்கத்தில் புவி நிற்கின்றது? எந்த அங்கத்தில் வானம் நிற்கின்றது? எந்த அங்கத்தில் சோதி நிலைக்கின்றது? சோதிக்கப்பாலுள்ளது எந்த அங்கத்தில் நிலைக்கின்றது. ௪ எங்கு செல்லலாமென விரும்பி அனல் ஓம்பி ஓங்குகின்றது? எங்கு போகலாமென எண்ணி மாதரி சுவான் வீசுகின்றான்? எங்கு அடையலாமெனக் கருதி வழிகள் நடக்கின்றன? நீ அந்த ஸ்கம்பனைப் பற்றி விரி. அவன் எவன்? ௫ அரைமாதங்கள் எங்கு செல்லுகின்றன? மாதங்கள் வருஷத்துடன் இணைந்து எங்கு போகின்றன? ருதுக்களும் ருதுக் கூட்டங்களும் எவனை நாடி விரைகின்றன? அந்த ஸ்கம்பனை விளம்பு? அவன் எவன்? ௬ பகல் இராவென்னும் வெவ்வேறு ரூபமுள்ள

1 ஆதார புருஷன்.

௪௫௩. கருத்து—மணி யென்னும் மேலான பொருளினலோ மாண்பு மிகும் பெரியவனலோ, மேன்மைகளை எல்லாம் பற்று.

இரு யுவதிகள் சேர்ந்து எங்கு செல்ல விரும்பி ஓடுகிறார்கள்? எங்குபோக விரும்பி சலங்கள் பாய்கின்றன: அந்த ஸ்கம்பனைத் தெரிவி? அவன் எவன்? எ பிரஜாபதி எதில் அனைத்தையும் ஸ்தாபித்து, எல்லா உலகங்களையுந் தரிக்கிறார்? அந்த ஸ்கம்பனை ஓது? அவன் எவன்? அ பிரஜாபதி சிருட்டித்த மேல் நடுவு கீழான விசுவரூபத்தில் ஸ்கம்பன் எத்தனை யளவு நுழைகிறான்? அவன் நுழையாதது எது? அது எத்தனை? கூ ஸ்கம்பன் பூதத்தில் எவ்வளவு நுழைந்தான்? பவிஷ்யத்தில் இவனது எத்தனை யளவு நிகழும்? எந்த ஒரு அங்கத்தை அவன் ஆயிரம் வகையாய்ச் செய்தான்? அங்கு ஸ்கம்பன் எத்தனை தூரம் நுழைந்தான்? கO எங்கு உலகங்களையுங் கோசங்களையும் சலங்களையும் பிரமத்தையு மறிகிறார்களோ எதனுள் சத்தும் அசத்தும் உண்டோ அந்த ஸ்கம்பனைக் கூறு? அவன் எவன்? கக எங்கு தவம் திறம் உயரிய விரதம் தரிக்கப்படுகின்றனவோ, எங்கு ருதமும் சிரத்தையும் புனல்களும் பிரம்மமும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்த ஸ்கம்பனை மொழி: அவன் எவன்? கஉ எவனில் புவியும் வானமும் எவனில் சோதி வைக்கப்பட்டுள்ளனவோ எங்கு அனல் சந்திரன் சூரியன் சலனன் ஆசிரயமாகித் திரமா யுள்ளார்களோ அந்த ஸ்கம்பனை எனக்குச் சொல்? அவன் எவன்? கரு எவனது அங்கத்தில் எல்லா முப்பத்து மூன்று தேவர்களுஞ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்களோ அந்த ஸ்கம்பனை எனக்கு உரை? அவன் எவன்? கச எங்கு எவனில் முதல் தோன்றும் ரிஷிகள், ரிக்குக்கள், ஸாமன்கள், யஜுஸ்கள், மேன்மைகள், ஏக ரிஷி நிலைததுள்ளார்களோ அந்த ஸ்கம்பனை எனக்குச் செப்பு? அவன் எவன்? கரு எப் புருஷனில் முதமும் அமுதமும் ஆசிரயமா யுள்ளனவோ, எவனது—

அங்கத்தில்—புருஷனில் நாடியைப்போல் கடல் திரமா யுள்ளதோ அந்த ஸ்கம்பனைச் சாற்று? அவன் எவன்? கசு எவனது அங்கத்தில் பிரதிசைகள் முதல் நாடிகளைப்போல் நிற்கின்றனவோ, எங்கு யக்ஞம் ஆக்கிரமித்துள்ளதோ அந்த ஸ்கம்பனை இசை? அவன் எவன்? கஎ புருஷனில் பிரமத்தை யறிபவர்கள் எல்லாம் பரமேஷ்டினத்தை யறிகிறார்கள்: பரமேஷ்டினத்தை யறிபவன், பிரஜாபதியை யறிபவன், சிறந்த பிராம்மணத்தை யறிபவர்கள் தக்கவாறு அறிகிறார்கள். கஅ எவனது சிரம் வைசுவாநரமாயும் கண் அங்கிரஸனாயும், எவனது அங்கங்கள் யாதுக்களாயும் உள்ளனவோ அந்த ஸ்கம்பனைக் கூறு? அவன் எவன்? கக எவனது முகத்தை அவர்கள் பிரம்மம் என அழைக்கிறார்களோ நாவை தேன் கசையெனவும், எவனது ஸ்தனத்தை விராஜன் எனச் சொல்லுகிறார்களோ அந்த ஸ்கம்பனை விளம்பு? அவன் எவன்? உ0 எவனிடமிருந்து ரிக்குக்களைச் சித்தமாக்கி எவனிடமிருந்து யஜுஸைப் பிரித்தார்களோ, எவனது ரோமங்கள் ஸாமன்களோ, எவனது முகம் அதர்வாங்கிரஸமோ அந்த ஸ்கம்பனை நுவல்? அவன் எவன்? உக சனங்கள் ஸ்தாபனமாயுள்ள அசத்தினது சாகையை பரமம் என எண்ணுகிறார்கள்: உனது சாகையை உபாசிக்கும் நீசர்கள், அதனை—சத்து—என நினைக்கிறார்கள். உஉ எங்கு ஆதித்தியர்களும் ருத்திரர்களும் வசுக்களும் நிலைத்துள்ளார்களோ; எங்கு இருப்பதும் இருக்கப்போவதும் எல்லா புவனங்களும் ஸ்தாபனமாயுள்ளனவோ அந்த ஸ்கம்பனை எனக்கு மொழி? அவன் எவன்? உங எவனது நிதியை முப்பத்து மூன்று தேவர்கள் சர்வதாத் துணைபுரிகிறார்களோ தேவர்களே! நீங்கள் அந்த நிதிகளை உதவி செய்மின்: அந்த நிதியை இப்போது

எவன் அறிகிறான்? உச பிரம்மறியுந் தேவர்கள் எங்கு சிரேஷ்டமான பிரம்மனை உபாசிக்கிறார்களோ, பிரத்தியட்சமாய் அவர்களைப் பார்ப்பவன் அவன் அறிபவனாக லாம், பிரம்மனாகலாம். உரு அசத்தினின்று தோன்றிய தேவர்கள் எல்லோரும் பெரியவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள்; ஸ்கம்பத்தினுடைய அந்த ஒரு அங்கத்தை—சனங்கள்—பழமை என அறிகிறார்கள். உசு எங்கு ஸ்கம்பன் தோற்றுவிக்குங்கால் புராதனத்தைச் செய்தானோ; அந்த ஸ்கம்பனுடைய ஒரு அங்கத்தை—சனங்கள்—பூருவம் என அறிகிறார்கள். உஎ எவனது அங்கத்தில் முப்பத்து மூன்று தேவர்கள் அங்க—மங்கமாய் பிரிந்துள்ளார்களோ அந்த மூன்று முப்பது தேவர்களை பிரம்மறிபவர்களே யறிகிறார்கள். உஅ சனங்கள் புகல்வதர்க்காகமலுள்ள இரண்ணிய கருப்பத்தை பரமன் என எண்ணுகிறார்கள்: ஆதியில் ஸ்கம்பன் உலகத்தின் நடுவே அந்தப் பொன்னைப் பொழிந்தான். உகூ ஸ்கம்பனில் உலகங்கள் ஸ்கம்பனில் தவம்; ஸ்கம்பனில் ருதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்கம்பனே! இந்திரனில் உனது சர்வமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென நான் பிரத்யக்ஷமாயறிகிறேன். ௩0 இந்திரனில் உலகங்கள், இந்திரனில் தவம்: இந்திரனில் ருதம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்திரனே! நான் உனது சர்வமும் ஸ்கம்பனில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என பிரத்யக்ஷமாய் அறிகிறேன். ௩க சூரியனின்முன்னர், உஷையின் முன்னர் நாம நாமத்துடன் அவன் அறை கூவுகிறான்: முதன்மையாய் அஜன் தோன்றுங் கால், எந்த சுவராஜ்யத்துக்கப்பால் வேறு எந்தப் பொருளு மில்லையோ அங்கு அவன் சென்றான். ௩உ புவி எவனது உருவமோ, வானம் உதரமோ எவன் சோதியைத் தனது சிரமாகச் செய்தானோ அச்சேட்ட

ஞை பிரம்மத்துக்கு வணக்கமாகுக. ௩௩ சூரியனும், நவமாய் மறுபடியுந் தோன்றும் சந்திரனும் எவனது கண்ணோ, எவன் அனலை தனது வாயாகச் செய்தானோ, அந்த சேட்டனைப் பிரம்மனுக்கு வணக்க மாகுக. ௩௪ வாதன் எவனது பிராணன் அபானனோ, அங்கிரஸன் எவனது நேத்திரமோ எவன் பக்கங்களை முன் புலன்களாய்ச் செய்துள்ளானோ அந்த சேட்டனைப் பிரம்மனுக்கு வணக்க மாகுக. ௩௫ ஸ்கம்பன் இப்புவி சோதியைத் தாங்குகிறான். விரியும் வானத்தை ஸ்கம்பன் ஆதரிக்கிறான். ஸ்கம்பன் பரந்த ஆறுப் பிரதிசைகளைத் தரிக்கிறான். ஸ்கம்பன் இந்த விசுவமான புவனத்தில் நுழைந்துள்ளான். ௩௬ எவன் சிரமம் தவத்தினின்று தோன்றி எல்லா உலகங்களையும் பூரணமாயடைந்தானோ; எவன் சோமனைத் தனக்கே செய்து கொண்டானோ, அந்தசேட்டனை பிரம்மத்துக்கு வணக்கம். ௩௭ வாதன் ஏன் நிற்பதில்லை? மனது ஏன் நிலைப்பதில்லை? சத்தியத்தை யடைய விரும்பி சலங்கள் ஏன் எப்போதும் சோர்வதில்லை? ௩௮ பெரிய யக்ஷன் புவனத்தின் நடுவே கடல் வரம்பில் தவத்தில் ஆக்கிரமித்தான். தண்டைச் சுற்றும் மரக்கிளைகளைப் போலே, நிகழும் எல்லா தேவர்களும் அவனில் ஆசிரயத்துள்ளார்கள். ௩௯ இரு கைகளாலும் இரு காற்களோடும், கண்ணுலும் காதோடும் வாக்குடனும் எவனுக்கு தேவர்கள் சதாகாலம் காணிக்கையையளிக்கிறார்களோ, அந்தத்தில் அனந்தமாய் எது உள்ளதோ, அந்த ஸ்கம்பனை எனக்குச் சொல்? அவன் எவன்? ௪0 அவனுக்குத் தமம் தீர்ந்து விட்டது. அவன் தீமையினின்றும், பிரிந்துள்ளான். பிரஜாபதியிலேயுள்ள எல்லா மூன்று சோதிகளும் அவனிலுண்டு.

சக சலத்தில் நிற்கும் சொர்ணத் தருப்பையை[1] யறிபவன் அவனே இரகசியப் பிரஜாபதியாவான். சஉ தன்னந்தனியாயுள்ள இரு யுவதிகள்[2] விரூப மாகுபவர்கள் வரிசையாய் வந்து சென்று ஆறு கிரணச் சாலத்தை[3] நெசவு செய்கிறார்கள். ஒருவன் இழைகளை இழுக்கிறான். மற்றவன் விழைக்கிறான். அவர்கள் அறுப்பதில்லை. அவர்கள் அந்தஞ் செய்வதில்லை. சஙூ ஆடும் அந்த இரு வனிதைகளில் முதல்—விளங்கியவள்—யார் என நான் அறியவில்லை. ஒரு புருஷன் இதனை நெசவு செய்கிறான். அவனே இதனை நீக்குகிறான். புருஷனே இதை பரமத்தில் போகச் செய்துள்ளான். சச இக்கதிர்கள் சோதியைத் தாங்கியுள்ளன: சாமன்களை அவர்கள் நெசவு செய்ய எறி நாழிகளாகச் செய்துள்ளார்கள். [கO. எ. க—சச]

சகூக பிரம்மம் [குத்ஸன்—ஆத்மா]

க எவன் நிகழ்—காலத்துக்கு எதிர்காலத்துக்குத் தலைவனுயுள்ளானோ, எவனது—சக்தி—யொன்றே சுவர்க்கமாகுமோ அந்த சேட்ட பிரம்மத்துக்கு வணக்கமாகுக. உ ஸ்கம்பனால் இரண்டான இந்த புவியும் சோதியும் நிலைத்து நிற்கும். ஸ்கம்பனில் இந்த ஆத்மாவுள்ள அனைத்தும் நிகழும். இமைப்பதும் சுவாசிப்பதும்—திகழும். ஙூ மூன்று பிரசைகள்[4] அதிசலனத்தை அடைந்துள்ளன, அன்னியர்கள் அர்க்கனைச் சூழ்ந்து நுழைந்தார்கள். பெரிய வெளியின் விமானமானது நின்றுள்ளது,

---

1 தேஜோமய மூலத்தை. 2 இரவும் பகலும். 3 அறு உப திசைகளை. 4 முக்குணர்கள்.

சகூO கருத்து—இந்திரன் என்னும் பலத்திலே ஸ்கம்பன் சாய்ந்துள்ளான். ஸ்கம்பனிலே இந்திரன் இன்னும் எல்லா தேவர்களும் சேர்ந்துள்ளார்கள்.

பொன்னிறன் பொன்னிறர்களில் பிரவேசித்தான். ௪ ஒரு சக்கரம், மூன்று பற்கள் [2] பன்னிரண்டுச்சுற்றுக் கள்—[3] அவனை யறிபவன் எவன்? அங்கு முந்நூறும் அறுபதுமான ஊசிகள் அசையாத முளைகள் அழுத்தப் பட்டுள்ளன. ரு ஸவிதாவே! நீ இவனை யறிகிறாய்; இரட் டைகள்[4] ஆறு. ஏகத் தோற்றன் ஒருவனே! இவர்களது ஏக ஏகமாய்த் தோன்றுபவனில் அவர்கள் சேர்க்கை யைத் தேடுகிறார்கள், ௬ அவன் புலனாலும் மர்மத்தில் பதுங்கியுள்ளான்! பெரிய பதன் மூப்பன் என்னும் பெய ரால் அழைக்கப்படுகிறான்; இந்த சர்வமும் அவனில் சாயும்; சலனமாவதும் சுவாசிப்பதும் அவனில் ஸ்தாபித மாகும். எ ஒரு சக்கரமுள்ள அவன் சுழல்வான். ஒரு விளிம்புள்ளவன் ஆயிர மட்சரமுள்ளவன்[5] முன் செல்ப வன். பின், கீழே சலன மாகுபவன்: அவன் அரை—பாகத் தால் விசுவமான புவனத்தை யுண்டுபண்ணியுள்ளான்: அவனது அன்னிய அரை பாகம் எது? அஃது எப்படி யாயிற்று? அ ஐந்து[6] சுமக்கும் ஒருவன் இவர்களது முதன்மையைச் சுமக்கிறான். பக்க—குதிரைகள்—பிணைத் துத் தொடர்ந்து வகித்துச் செல்லும் அவனது செல்லாத பாகந் தெரிந்தது. சென்ற பாகந் தெரியவில்லை. உயரிய பாகம் அருகிலாகும், தாழ்ந்தது அதி தூரமாகும். ௯ கீழ்ப்பக்கம் மேலாகவும் துவாரம் பக்கங்களிலுமுள்ள பாண்ட மொன்றுண்டு. விசுவ ரூபமான புகழில் அதில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு ஏழு ரிஷிகள்[7] ஒன்று உட்கார்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் அந்தப் பெரிய— பாண்டத்தை—பாதுகாப்பவர்களாகிறார்கள். ௧0 முன்

---

1 சூரியன், 2 மூன்று ருதுக்கள் 3 பன்னிரண்டு மாதங்கள் 4 இரு இரு மாதங்களான ஆறு பருவங்கள். 5 அழியாச் சக்தி யுள்ளவன். 6 ருதுக்கள். 7 பிராணன்கள்.

இணையும் ரிக் எது? பின் பாயும் ரிக் எது? விசுவத்தில் விசைவது எது? சர்வத்தில் சேர்வது எது? எதனால் யக்ஞம் விசாலமாவது? நான் உன்னை அதனை—யறியக் கேட்கிறேன்? ரிக்குக்களில் அது எது? கக எது அசைவது? எது பறப்பது? எது நிற்பது? எது சுவாசிப்பது? எது சுவாசிப்பதில்லை? எது இமைப்பது? விசுவரூபமான அந்த எது புவியைத் தாங்கும்? எது சேர்ந்தும் ஏகமேயாகும். கஉ எது அனந்தம்? எது எல்லாப் பக்கங்களிலும் விசாலமாயுள்ளது? ஒன்று முடியும் அனந்தம் அனந்த மில்லாததையும் உயரிய உலகத்தின் பாலகனை அவன், அதன் பூதம் பவ்யத்தை யறிந்து அவற்றைத் தனிமையாக்கிச் சலனமாகிறான். கங பிரஜாபதி கருவின் உள்ளே சலனமாகிறான். காணமலாணலும் பலவிதமாய் சனன மாகிறான்: பாதியினுல் விசுவமான புவனத்தை அவன் சனனஞ் செய்துள்ளான். அவனது அன்னிய அரை பாகம் எது? அவனது கொடி எது? கச சலத்தை உச்சம் சுமக்கும் அவனை, சலத்திஞல் கலசம் தரிப்பவனைப்போல், அனைவருங் கண்ணால் காண்கிறார்கள். ஆனல், அவனை அனைவருங் கருத்தா லறிவதில்லை. கரு அவன் தூரத்தில் பூரணத்துடன் வசிக்கிறான். ஊனத்தால் அவன் தூரத்திலேயே விட்டுவிடப்படுகிறான். புவனத்தின் நடுவே அவன் பெரிய யட்சனைவான். அவனுக்கு இராஷ்டிரத்தை வகிப்பவர்கள் பலியை யளிக்கிறார்கள். கசு எங்கு சூரியன் உதய மாகிறானே, எங்கு அவன் சாய்கிறானே, அதனையே நான் சேட்டனை எண்ணுகிறேன். எதுவும் அதற்கு மிகுதி யில்லை. கஎ சற்று முன்னரோ நடுவிலோ பூருவத்திலோ வேத மறிபவனைப்—பற்றி பேசுங்கால், அவர்கள் எங்கும் ஆதித்தியனைப் பற்றியே பேசுகிறார்கள். இரண்டாவதாக, மூவ

வகை ஹம்ஸனை அக்கினியைக் குறித்தே வழங்குகிறார்கள். ௩௮ சுவர்க்கம் பறக்கும் பொன் ஹம்சத்தின் சிறகுகள் ஆயிரம் தினங்களின் பிரயாணம் பரந்துள்ளன; அவன் எல்லாத் தேவர்களையுந் தனது மார்பில் சாய்த்து விசுவமான புவனங்களை யெல்லாம் ஒன்று பார்த்துச் சலனமாகிறான். ௩௯ சத்தியத்தால் அவன் உயரமாய் எரிகிறான்; பிரமத்தால் அவன் இங்கு பரந்து பார்க்கின்றான். மூச்சால் அவன் மட்ட மூச்சுவிடுகிறான்; அவனில் சேட்டன் சாய்ந்துள்ளான். ௨0 செல்வங் கடையப்படும் அந்த இருகடையுங் கழிகளை யறிபவன் சேட்டனை யறிபவனாக தன்னை எண்ணிக் கொள்ளலாம்; அவன் பெரிய பிராமணத்தை யறியலாம். ௨க அவன் ஆதியில் புலனாகுங்கால் பாதமற்று வந்தான்; அவன் ஆதியில் சுவர்க்கத்தைக் கொண்டு வந்தான், அவன் நாலு பாதங்களானவுடன் [1] போக்கியனாகி எல்லா போஜனத்தையும் பற்றினான். ௨௨ சிறப்பளிப்பவனையும் சனாதனமாயுமுள்ள தேவனை யுபாசிப்பவன் போகியாவான்; அப்படியே அதியுணவு புசிப்பவனுமாவான். ௨௩ அவர்கள் அவனை சனாதனன் என அழைக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று மறுபடியும் அவன் புதியவனாகலாம்: ஒவ்வொன்றும் பரஸ்பர ரூபங்களில் இரவும் பகலும் புலனாகின்றன. ௨௪ நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம் இலட்சம் இலட்சோபி லட்சமான சுவர்க்கம் அவனில் நுழைந்துள்ளன, அவனது பார்வையிலேயே அதனைப் பாழ் செய்கிறார்கள், ஆகலால் இத்தேவன் பிரகாசமாய் இங்ஙனம் விளங்குகிறான். ௨௫ ஒருவன் சிசுவைவிட அதி சூட்சமமாயுள்ளான்; மற்றொருவன் புலனாவதே இல்லை. திடமாய்ப் பற்றுந் தேவதையான அவள்[2] எனக்குப் பிரியமுள்ளவளா யுள்ளாள். ௨௬ இக்

1 கண், காது, சொல் சுவாசம். 2 சந்திரன்.

கலியாணி மூப்பாகாதவள்; மிருதத்தின் மனையில் அமுதளாகும்: எவனுக்காக அவள் செய்யப்பட்டாளோ அவன் கீழே சாய்ந்துள்ளான். அவளைச் செய்தவன் முதுமையிலானன். ௨௭ நீ ஸ்திரீ, நீ புருஷன், நீ குமாரன், நீ குமாரி, நீ கிழவனானல் கைக்கம்பிலே நடுநடுங்குகிறாய். நீ பிறந்ததும் எல்லா வழிகளிலும்—முகமுள்ளவனாகிறாய், ௨௮ அவனே [1] அவர்களுடைய தந்தை அல்லது அவர்களுடைய மகனுமாவான்; அவனே அவர்களுடைய சேட்டனாவான் அல்லது கனிட்டனுமாவான்; மனத்தில் நுழைந்த ஒரு தேவன் முதன்மையாய் மலர்ந்த அவன் கருப்பாசயத்தின் உள்ளே சலனமாகிறான். ௨௯ அவன் பூரணத்தினின்று பூரணத்தை உதயமாக்குகிறான். அவன் பூரணத்துடன் பூரணத்தைப் பொழிகிறான்; அது எங்கிருந்து பொழியப்படுகின்றதென இன்று நாங்கள் அறியலாமோ? ௩0 சதாகாலம் திகழும் அவள் ஆதியில் சனனமானவள்; முதுமையான அவள் அனைத்தையுஞ் சூழ்ந்துள்ளாள்; உஷையின் உயரிய தேவியான அவள் ஒளி வீசி இமைக்கும் ஒவ்வொன்றுடன் பார்க்கின்றாள். ௩௧ அவி என்னும் நாமுடனுள்ள தேவதை ருதத்துடன் சூழ்ந்து அமர்ந்துள்ளாள்; அவளுடைய ரூபத்தால் இம்மரங்கள் பசுமையாயுள்ளன. பச்சைமாலைகளுடனுள்ளன. ௩௨ அவன் அருகிலுள்ளவனின்று நீங்குவதில்லை. அவன் நெருங்கி யுள்ளவனை நோக்குவது மில்லை. தேவனுடைய காவ்யத்தைப் பார்? அவன் மரிப்பதில்லை. அவன் மூப்பாவது மில்லை. ௩௩ அபூர்வத்தில் பிரேரிதமான மொழிகள் உள்ளதை உள்ளவாறே மொழிகின்றன, அவர்கள் எங்கு பேசி போகின்றார்களோ அதனையே சனங்கள் பிரமம் எனச் சொல்லுகிறார்கள். ௩௪ தொப்பைக் கட்டை

1 பிரமன்.

யில் தந்தங்களைப்போல மனிதர்களும் தேவர்களும் எங்கு
மாயையால் நிலைக்கப் பட்டுள்ளார்களோ அங்குள்ளவனை
அறிய சலத்தையும் மலரையும் நான் வினவுகிறேன்.
௨௫ எவர்களால் பிரேரிதமாகி வாயு வீசுகிறான்?
ஒருமையுடன் ஐந்து திசைகளை யளிப்பவர் எவர்?
ஆஹூதியைவிட அதிகம் என எண்ணிய தேவர்கள்
எவர்கள்? சலங்களைப் பிரேரிப்பவர்கள் எவர்கள்?
௨௬ இவர்களில் ஒருவன் இப்புவியில் வியாபகனாவான்.
ஒருவன்[2] வானத்தைச் சூழ்கிறான். விசேஷமாய் தரிக்
கும் ஒருவன்[3] சோதியை யளிக்கிறான். சிலர்[4] எல்லாத்
திசைகளையும் முறையே துணைபுரிகிறார்கள். ௨௭ இந்தப்
பிரசைகள் நெய்யப்பட்டுள்ள விசால இழையை யறிபவன்
இழையின் இழையை பார்ப்பவன் பெரிய பிரமத்தைத்
யறிவான். ௨௮ இந்தப் பிரசைகள் நெய்யப்பட்டுள்ள
விரிந்துள்ள இழையை நான் அறிகிறேன். இழையின்
இழையையும் நான் அறிகிறேன். அப்படியே பெரிய
பிராமணத்தையு மறிகிறேன். ௨௯ வானம் புவியின்
நடுவே எரிந்து அனைத்தையுந் தகித்த அனல் சென்ற
வுடன் எங்கு ஏக புருஷனின் பத்தினிகள் தூரத்தில்
நின்றார்கள்? அப்பொழுது மாதரிசுவான் எங்கிருந்தான்?
௩௦ மாதரிசுவான் சலங்களில் நுழைந்திருந்தான். தேவர்
கள் சலங்களில் நுழைந்திருந்தார்கள், புறத்தை யளப்
பவன் பெரியவனாய் நின்றுள்ளான். பவமானன் பசுமை
களில் பிரவேசித்தான். ௩௧ காயத்திரீக ததிகமாயும் அமிரு
தத்துக்கு மேலும் அவன் அதிகமா யாக்கிரமித்தான்.
சாமனை சாமனோடு பார்ப்பவர்களே பூரணமாய்—
அவனைக் காண்கிறார்கள்—அஜத்தை அவர்கள் எங்கு
தரிசிக்கிறார்கள்? ௩௨ அமைதி யளிப்பவன், ஆக்கங்

1 அக்கினி. 2 இந்திரன். 3 சூரியன். 4 திசை பாலர்கள்.

குவிக்கும் அவன் சத்திய தர்மங்களின் தேவ சவிதா வைப்போல், சமரில் செல்வங்களுக்கு இந்திரனைப்போல் நின்றான். ௪௩ மூன்று குணங்களுடன் கவர்ந்து நவத் துவாரங்களோடாகி தாமரை மலரின் உள்ளே, ஆத்மா நிறையும் யக்ஷனை பிரம்ம மறிபவர்கள் அறிகிறார்கள். ௪௪ அவன் வீரன், விருப்பமற்றவன், அமிருதன், சுவயம்பூ, இரஸத்தால் திருப்தியாகி எதனாலும் ஊனமாகாத, யழி யாத யறிஞனும் யுவகனை ஆத்மாவையறிபவன் மிருத்யு வுக் கஞ்சுவதில்லை. [க0. அ. க—௪௪]

௪௬உ சதௌதனம் [அதர்வன். மந்திரோக்த சதௌதனதேவதை]

க துன்பஞ் செய்பவர்களுடைய வாய்களை யடை; எங்கள் எதிரிகளில் வச்சிராயுதத்தை வீசு; நூறு சதௌதனங் களுடன்* முதன்மையாய் இந்திரனாலளிக்கப்பட்ட சத் துருவழிக்கும்—இது [1] —யஜமானனுடைய நெறியாகும். உ உனது சருமம் வேதியாகுக. உனது உரோமங்கள் தருப்பைகளாகுக. இந்தக் கயிறு உன்னைப் பற்றியுள் ளது; இப்பொழியும் சாதனம் உன்னில் நடனஞ் செய்க. ௩ உனது வால் கொண்டை தெளிப்பவை யாகுக; பசுவே! உனது நா புனிதஞ் செய்வதாகுக; சதௌ தனனே! நீ சுத்தமாகி, யக்ஞாருகளாகி சோதிக்குச்செல். ௪ சதௌதனனைப் பக்குவஞ் செய்பவன் விருப்பங்களின் பூர்த்திக்குத் தகுதியாவான்; அவனுடைய ரித்விக்குக்கள் திருப்தியாகி எங்கு எங்கு போகவேண்டுமோ, அங்கங்கு செல்லுகிறார்கள். ரு அபூமத்தை [3] நடுவிலாக்கி சதௌ தனத்தை யளிப்பவன், சோதியின் முச்சோதி திகழும்

* நூறு உணவுகளுடன் 1 நூறு உணவுகளால் ஓங்கும் சக்தி.
2 நூறு சக்திகள் ஆரோபமாகும் பசு. 3 உறுதியை.

௬௪௧.. கருத்து—சூரியன் சந்திரன் ஆத்மா.

சுவர்க்கத்தில் ஏறுகிறான். ௬ பொன்மய ஒளியோ டாடு சதௌதனப்—பசுவை—யளிப்பவன் சோதியான உலகங்களையும், புவியான புவனங்களையும் அடைகிறான். எ தேவியே! உனக்குச் சாந்தி செய்பவர், உனக்குப் பக்குவஞ் செய்பவர்கள் எல்லாம் உன்னைக் காப்பார்கள். சதௌதனனே! அவர்களுக் கஞ்சாதே. அ வசுக்கள் உனக்கு வலது பக்கந் துணைபுரிவார்கள்; இடது பக்கத்தில் மருத்துக்களும் பின்புறம் ஆதித்தியர்களும் உன்னை இரட்சிப்பார்கள்; நீ அக்கினிஷ்டோமத்துக் கப்பால் துரிதமாகு. ௯ தேவர்களும் பிதுருக்களும் மனிதர்களும் கந்தருவர்களும் அப்ஸரஸர்களுமான அனைவரும்உன்னைக் காப்பார்கள்.நீ அதி இராத்திரத்துக்கப்பால் துரிதமாகவும். ௧௦ சதௌதனப் புவியை—யளிப்பவன், வானத்தையும், சோதியையும், புவியையும் ஆதித்தியர்களையும், மருத்துக்களையுந் திசைகளையும், சர்வமான உலகங்களையும் அடைகிறான். ௧௧ நெய்யைத் தெளிப்பவராய் ஸுபகையாகி, தேவி தேவர்களை யடைவார்; பசுவே! உன்னைப்பக்குவஞ் செய்பவனை நீ இம்ஸிக்காதே! சதௌதனனே! நீ சோதிக்குச் செல்லு. ௧௨ சோதியில் நிலைத்துள்ள தேவர்களுக்கு வானத்தில் வாழுந் தேவர்களுக்கு, புவியில் வாழும் இவர்களுக்கு நீ எப்போதும் பாலையும் வெண்ணெயையும் தேனையுங் கற. ௧௩ உனது சிரம், உனது வாய் உனது செவிகள், உனது தாடைகள், யளிப்பவனுக்கு தயிரையும் பாலையும் வெண்ணெயையுந் தேனையுமளித்திடுக. ௧௪ உனது இதழ்கள், உனது நாசிகள், உனது கொம்புகள், உனது கண்கள், அளிப்பவனுக்கு——அளித்திடுக. ௧௫ உனது நுரையீரல்கள், உனது இருதயம், உனது கண்டத்துடன் புரீத்தம்————அளித்திடுக. ௧௬ உனது கல்லீரல், உனது இருமதஸ்னை, உனது

அந்திரம் உனது குடற்கள்—அளித்திடுக. கஎ உனது பிலாசி, உனது மலக்குடல், உனது சருமம், உனது குடற்கள்—அளித்திடுக. கஅ உனது மச்சை, உனது என்பு, உனது மாமிஸம் உனது உதிரம்—அளித்திடுக, கக உனது தோள்கள் உனது தோஷங்கள் உனது முசுப்பு—அளித்திடுக. உ0 உனது கண்டெலும்புகள் உனது தோள் என்புகள் உனது பக்க என்புகள் உனது விலா எலும்புகள்—அளித்திடுக. உக உனது தொடைகள் உனது தொடை முட்டுக்கள் உனது இடைகள், உனது கடிபாகங்கள்—அளித்திடுக. உஉ உனது வால் உனது வாற்கொண்டை, உனது ஸ்தனம் உனது ஸ்தானங்கள்—அளித்திடுக. உங உனது பின் தொடைகள் உனது கால் நகங்கள், உனது ருசரங்கள் உனது குளம்புகள்———அளித்திடுக. உச சதௌதனனே! உனது எல்லா சர்மமும் எல்லா ரோமமும் பசுவே———அளித்திடுக. உரு நெய்யினால் தேய்க்கப்பட்டு இரு புரோடாசங்கள் உனது கிரீடைக்காகுக, தேவியே அவற்றைச் சிறகுகளாகச் செய்து, சோதிக்கு உன்னைப் பக்குவஞ் செய்பவனுக்கு வகித்துச் செல். உசு உரலிலோ உலக்கையிலோ, சருமத்திலோ, சல்லடையிலோ எல்லா அரிசியையும் தினையையும் மாதரீசுவன் அசைத்துச் சுத்தமாக்குவானாக. ஹோதாவான அக்கினி சுஹூதமாய் சுவீகரிப்பானாக. உஎ நான் பிராமணர்களின் கைகளில் தனித்தனியாக தேன் மிகுந்து நெய் சொட்டும் திவ்ய சலங்களை ஸ்தாபிக்கிறேன். எந்த விருப்பத்துடன் நான் உங்களை யபிஷேகஞ் செய்கிறேனே அவை அனைத்தும் எனக்காகுக: நாங்கள் செல்வபதிகளாகவேண்டும். [க0. கூ. க—உஎ]

சகூஉ கருத்து—நூறு உணவுகளின் சக்தியுடனான பசு என்னும் செல்வத்தைப் பற்றுங்கள்.

சசரு. வசை [கசியபன்—மந்திரோக்த வசை தேவதை]

க பசுவே![1] சனனமாகுங்கால் உனக்கு வணக்கம்; சனனமான உனக்கு வணக்கம். உனது வால்கொண்டை குளம்புகள் ரூபத்துக்கு வணக்கமாகுக. உ ஏழு பிரவ தங்களை[2] யறிபவன், ஏழு தூரங்களை[3] யறிபவன் யக்ஞத் தின் சிரத்தை யறிபவன், பசுவைக் கிரகிக்கலாம். ௩ நான் ஏழு பிரவதங்களை யறிகிறேன் நான் யக்ஞத் தின் சிரத்தையும் அவனில் விசேஷமாய்க் காணும் சோம னையு மறிகிறேன். ச எவளால் சோதி எவளால் புவி, எவளால் இந்த சலங்கள் காக்கப்படுகின்றனவோ, அந்த ஆயிரந் தாரைகளோடான பசுவை நாங்கள் பிரமத்தால் போற்றுகிறோம். ரு நூறு பாண்டங்கள், நூறு கறப்ப வர்கள், நூறு காப்பர்கள் அவள் முதுகிலுள்ளார்கள். அவளில் சுவாசிக்குந் தேவர்கள், அப்பசுவை தன்னந் தனிமையா யறிகிறார்கள். சு யக்ஞப் பாதங்களுடன் இனிய பாலோடு, சுவதா சுவாசத்துடன், பர்ஜனிய மனை வியான மஹீயுலுகப் பசு[4] பிரமத்துடன் தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றது. எ பசுவே! உன்னில் அக்கினி பிரவே சித்துள்ளான். உன்னில் சோமன்—நுழைந்துள்ளான்; மங்களமே! உனது ஸ்தனம் பர்ஜனியன்; பசுவே உனது தனக் கண்கள் மின்னல்கள். அ பசுவே[5] நீ கறக்குஞ் சலங்கள், அப்பால் உழுத நிலங்களாகும்; பிறகு தேனுவே! நீ இராஷ்டிரத்தையும் உணவையும் பாலையு மளிக்கிறாய். கூ ருதம் வகிப்பவளே! பசுவே!. ஆதித்தியர்களா லழைக்கப்பட்டு நீ, அருகிலாகுங்கால், உன்னை இந்திரன் ஆயிரங் கலசச் சோமனைப் பருகச் செய்

1 பலத்தையும், புவியையும், செல்வப் பொருளையுங் குறிக்கும்
2 வெள்ளப் பெருக்குங்களை. 3 விரிவுகளை. 4 புவியை சுமக்கும் பொருளின் ஆரோபம், 5 மேகமே,

தான். ௧௦ நீ இந்திரனை யநுசரித்துச் செல்லுங்கால், விருஷபம் உன்னை அழைத்தது. அப்பால் பசுவே! விருத்திரசம்காரன் கோபமாகி, உனது பயத்தை உனது பாலைப் பற்றினன். ௧௧ தேனுவே! தனபதி கோபமாகி உனது பாலைப்பற்றியவுடன் இந்த உயரிய சூரியன்—நாகம்—முப்பாண்டங்களிலே[1] —— இப்பாலை — பாலிக்கின்றான். ௧௨ எங்கு தீட்சிதமான அதர்வன் தங்கத் தருப்பையிலமர்ந்தானோ அங்கு தேவியான தேனு முப்பாண்டங்களில் அச்சோமனைப் பற்றினள். ௧௩ பாதங்களோடாகும் சர்வத்துடன் சோமனுடனும் பசு சேர்ந்துள்ளாள்; அவள் கலி கந்தர்வர்களோடு கடலின் மேல் நின்றுள்ளாள். ௧௪ அவள் எல்லாப் பறவைகளுடன் வாதத்தோடு சேர்ந்ததால், ரிக்குக்களையும் சாமங்களையுந் தரித்து சமுத்திரத்திலே நடனமாடினள். ௧௫ அவள் எல்லாக் கண்ணோடும் கதிரவனுடன் கலப்பதால் புகழான சோதிகளைத் தரித்து கடலை உற்று நோக்கி யுள்ளாள். ௧௬ ரிதம் மிகுபவளே! நீ பொன்னால் அலங்காரமாகி நிற்குங்கால் பசுவே! கடல் குதிரையாகி உன்னில் ஏறினன். ௧௭ எங்கு தீட்சிதமான அதர்வன் தங்கத் தருப்பையிலே உட்கார்ந்துள்ளானோ அங்கு அப்போது—மங்களங்களும் பசுவும் சுவதாவும் தேஷ்டிரிரிம்[1] ஒன்று சேர்வார்கள். ௧௮ தேனு இராஜாவின் அன்னை. சுவதையே! உன்னுடைய தாயும் பசு. ஆவினிடத்திருந்து ஆயுதந் தோன்றிற்று: வசையினிடமிருந்து சித்தந் தோன்றிற்று. ௧௯ பிரம்மத்தின் உச்சியினின்று பிந்து ஒன்று சென்றது, அது உயர மேறிற்று: பசுவே அங்கிருந்து நீ புலனைய்: அங்

1 மூவ்வுலகங்களிலே. 2 வழி காட்டுபவள்.

கிருந்து ஹோதாவுந் தோன்றினன். உ0 பசுவே[1]! உனது வாயினின்று காதைகள் வந்தன. உனது கண்ட என்புகளினின்று வலிமை விளங்கின. உனது உதிரத்தி னின்று யக்ஞமும் ஸ்தனங்களிலிருந்து இரசிமிகளுந் தோன்றின. உக பசுவே! உனது இரு முன் பாதங்களி லிருந்து, தொடைகளிலிருந்து சலனம் தோன்றிற்று. உனது அந்திரங்களிலிருந்து உணவு தோன்றிற்று. உனது வயிற்றிலிருந்து செடி கொடிகள் தோன்றிற்று. உஉ வசையே! நீ வருணனுடைய வயிற்றில் நுழைந்த வுடன் பிரமன் உன்னை உயரழைத்தான். ஏனெனில் அவன் உனது—நல்—வழியை யறிந்தான். உங சனனஞ் செய்யாதவளது கருப்பத்தில் சனனமாகும்கால் அனை வரும் நடுங்கினர்கள். அவனைப்பற்றி அவர்கள் சொல்வ தாவது 'பசு சனனஞ் செய்துள்ளாள்' பிரம்மங்களால் அவள் சித்தமானாள். அவன் அவளுடைய பந்து. உச அவளை சுவாதீனஞ் செய்பவனை சமர் புரிபவர் களைச் சேர்க்கிறான். யக்ஞங்களே—இருள்—தாண்டு பவை யாயிற்று. பசுவே தாண்டுபவற்றின் கண்ணாயிற்று. உரு பசு யக்ஞத்தைச் சுவீகரித்தது. தேனு சூரியனைத் தாங்கிற்று. ஆவினுள்ளே ஓதனம் பிரம்மத்துடன் நுழைந்தது. உசு பசுவை அவர்கள் அமிருதம் என அழைக்கிறார்கள். வசையை அவர்கள் மிருத்யு வென உபாசிக்கிறார்கள். சுரபி இந்த சர்வமான தேவர்களும் மனிதர்களும், அசுரர்களும், பிதுருக்களும், ரிஷிகளு மானாள். உள இப்படி யறிபவன் கோவைக் கிரகிக்க லாம். சர்வபாதமான யக்ஞம் தடையில்லாமல் அளிப் பவனுக்கு, விருப்பமுடன் பாலைக் கறக்கும். உஅ வருண னுடைய வாயினுள்ளே மூன்று நாக்கள்[2] ஒளி வீசுகின்

[1] பிரபஞ்ச ஆரோபமான பசு. [2] சுவாலைகள் முக்காலாக்கினிகள்.

றன. பற்றுவதற்குக் கடினமான அவற்றின், நடுவே ஒளி வீசுவது பசு. ௨௯ தேனுவினுடைய இரேதஸா னது நான்கு பாகமுள்ளது. சலம் காற்பாகம், அமுதம் காற்பாகம், யக்ஞம் காற்பாகம், பசு காற்பாகம். ௩௦ பசு சோதி, பசு புவி, பசு விஷ்ணு, பிரஜாபதி. சாத்தியர் களும் வசுக்களும் ஆவின் கறப்பைப் பருகினார்கள். ௩௧ வசுக்களும் சாத்தியர்களும் பசுவின் பொழிவைப் பருகி சூரியனுடைய உச்சியிலே அவளது பாலை போற்று கிறார்கள். ௩௨ சிலர் சோமனுக்காக அவளைக் கறக் கிறார்கள். சிலர் நெய்யை நாடுகிறார்கள்: இதனை யறி பவனுகருப் பசுவை யளித்தவர்கள் சோதியின் முச்சோ திக்குச் சென்றுள்ளார்கள். ௩௩ பிராமணர்களுக்குப் பசுவை யளிப்பவன் எல்லா உலகங்களையு மடைகிறான், ஏனென்றால் பசுவில் ருதம், ஸ்தாபனமாயுள்ளது; பிரம் மமும் அப்படியே தவமும் ஸ்தாபனமாயுள்ளன. ௩௪ தேவர்கள் தேனுவில் சீவிக்கிறார்கள்; பசுவில் மனிதர் களும் வாழ்கிறார்கள்; இந்த சர்வமும் பசுவானாள்; சூரி யன் காணும் அத்தனையுங் கோவாகும். [௧௦. ௧௦. ௧—௩௪]

௧௦-வது காண்டம் முற்றிற்று.

௪௬௪—௪௭௩

௪௬௪ பிரம்மௌதனம் [பிரம்மா—பிரம்மௌதனம்]

௧ அக்கினியே நீ புலனாகவும். இங்கு அதிதி யாசிப்பவ ளாயும் மக்கட்பேறு விரும்புபவளாயும் பிரம்மௌதனத் தைப் பக்குவஞ் செய்கிறாள்: பொருள் செய்யும் ஏழு ரிஷிகள் பிரசையுடன் சேர்ந்து உன்னை இங்கு கடைவார்

---

௪௬௩. கருத்து—பசு ஜோதி, பசு புவி, பசு விஷ்ணு பிரஜாபதி யாவாள்.

களாக: உ விருஷபர்களே! நண்பர்களே வஞ்சக ஞூனியர்களாய் வாக்கை மரியாதை செய்யும் நீங்கள் புகையைச் செய்யுங்கள். சுவீரனுன இந்த அக்கினி சமர் சாய்ப்பவன். தேவர்கள் அவனுல் சத்துருவை ஜயித்தார்கள். ங அக்கினியே! அதி வீரச் செயலுக்கும்—பிரம்மௌதனத்தைப் பக்குவமாக்குவதற்கும், நீ புலனுக்கப் பட்டுள்ளாய், ஜாதவேதசனே! பொருள் செய்யும், ஏழு ரிஷிகள் உன்னைச் சனனஞ் செய்துள்ளார்கள்; நீ இவனுக்கு வீரர் மிகுஞ் செல்வத்தை யளி. ச அக்கினியே! மூட்டப்பட்ட நீ, சமித்தால் சுவாலையுடனுகவும்; யக்ஞாருக தேவர்களை யறியும் நீ அவர்களை—இங்கு அழைத்து வா, ஜாதவேதசனே! அவர்களுக்கு ஹவியை—நான்—பக்குவஞ் செய்கிறேன்; நீ இவனை உயரிய உலகத்தில் ஏறச் செய். ரு பழமையிலேயே உங்களுக்கு மூன்று பாகங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன—அவை தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பிதுருக்களுக்குமாகும். நீங்கள் உங்களுடைய பாகங்களை யறிந்து கொள்மின்; நான் உங்களுக்கு அவற்றைப் பாகஞ் செய்கிறேன். தேவர்களுடைய பாகமான இது இவனைப் பாலனஞ் செய்யும். சூ அக்கினியே! நீ சக்தியுள்ளவன், நீ ஜயிப்பவன், நீ ஜயிக்கிறுய்; வஞ்சகஞ் செய்யு மெதிரிகளைக் கீழே வீழுத்து. அளந்து அளக்கப்பட்ட இந்த அளவு உனது சஜாதர்களை உனக்குப் பலிகொண்டு வருபவர்களாய்ச் செய்க. எ நீ சஜாதர்களுடன் சேர்ந்து பாலுடன் கல. இவனைப் பெரிய வீரியத்துக்கு எழுச்சியாக்கு, அவர்கள் சுவர்க்க உலகம் எனச் சொல்லும் நரகத்தின்மேலுக் குயர மேறு. அ இந்தப் பெரிய புவியான தேவி சுமன முள்ளவளாகி சர்மத்தைக் கிரகிப்பாளாக, அப்பால் சுகிருத உலகத்துக்கு நாங்கள் செல்லலாமோ? கூ நீ சேரும் இவ்

விரண்டு சிலைகளைச் சருமத்திலே சேர்; நீ யஜமானனுக்கு
அரும்புகளைத் தனித்தனியாக்கு; இவளுடன் சமர் செய்
பவர்களைச் சாய்த்து கீழே வீழ்த்து. உனது பிரஜையை
உயரமாய்ச் சுமந்து நீ மேலுயர்த்து. ௧௦ வீரனே!
சேர்ந்து செய்யும் இரு சிலைகளை உன் கையில் பற்று,
யக்ஞாருகர்களான தேவர்கள் உனது யக்ஞத்துக்கு வந்
துள்ளார்கள்; நீ வரிக்கும் மூன்று வரங்களை—அந்தச் செல்
வங்களை இங்கு நான் உனக்குச் சீர்மையாக்குகிறேன்.
௧௧ இது உனது நினைவு, இது உனது சனனஸ்தானம், வீர
மக்கட்களின் அதிதி உன்னைப் பற்றுவாளாக, இவளுடன்
சமர் செய்பவர்களை நீ தூரயாக்கு; எல்லாத் தீரங்களுடன்
திரவியத்தை இவளுக்களி. ௧௨ சலன உபசுவாசத்தில் நீங்
கள் உட்காருங்கள், யக்ஞாருகர்களே! நீங்கள் தூசிகளி
லிருந்து தனிமையாகுங்கள், எங்களுடைய எல்லாச் சமா
னர்களுக்கதிகமாய் நாங்கள் செல்வத்தி—லோங்கவேண்
டும், எங்களுக்கு வஞ்சகஞ் செய்பவர்களை எனது கால்க
ளின் கீழே நான் வீழ்த்துகிறேன். ௧௩ ஸ்திரீயே! நீ சென்று
விடு, நீ துரிதமாய்த் திரும்பு; சலகோஷ்டம் தரிப்புக்காக
உன்னில் ஏறியுள்ளது. அவற்றில் யக்ஞாருகமானதை நீ
பற்று! அவற்றில் யக்ஞாருகமானதை அறிவுடன் தனித்
தனி செய்து அப்பால் அந்நியவற்றை யகற்றிவிடு.
௧௪ இந்த யுவதிகள் தங்களை யலங்காரஞ் செய்துகொண்டு
வந்துள்ளார்கள்; நாரியே! எழுந்திரு. அவர்களில்—புரு
ஷர்களில் திடமுள்ளவனைப் பற்று: நீ பதியுடன் நல்ல
பத்தினியாகி பிரஜையுடன் பிரஜை பற்றுவளாகும்
உனக்கு யக்ஞம் வந்துள்ளது: நீ கும்பத்தைக் கிரகி.
௧௫ பழமையாய் உங்களுக்கு—உரியதான வன்மையின்[1]
பாகம் வைக்கப்பட்டுள்ளது, ரிஷியால் கற்பிக்கப்பட்டு

1 உணவின்

இந்தச் சலங்களைக் கொண்டு வாருங்கள்; இந்த உக்கிர யக்ஞும் உங்களுக்கு நெறி ஜயிப்பதும் பொருள் ஜயிப்பதும் பிரஜை ஜயிப்பதும் வீரஞ் ஜயிப்பதுமாகுக. ௧௬ அக்கினியே! யக்ஞாருகமான பாண்டம் உன்னில் ஏறியுள்ளது. தூய்மையும் அதிதாபமுடனுன நீ தவத்தால்[1] இதனைத் தவமாக்கு, ரிஷிச் சேர்க்கையானவர்களும் தேவ சம்பந்தமானவர்களும் தாபங்களாகி ருதுக்களோடு இந்த பாகத்தை ஒன்றுசேர்த்து இதனைத் தவமுடன் செய்வார்களாக. ௧௭ சுத்த சௌச யக்ஞாருக யுவதிகளான இச்சுந்தர சலங்கள் கலசத்தில் செல்வார்களாக; அவர்கள் வெகு பலப்பிரஜையையும் பசுக்களையும் தந்துள்ளார்கள்: ஓதனப் பக்குவஞ்செய்பவன் சுகிருத உலகத்துக்குச் செல்வானுக. ௧௮ பிரம்மத்தால் புனிதமான நெய்யால் பவித்திரமான சோமாம்சங்களே இந்த யக்ஞாருகையான அரிசிகள். நீங்கள் சலங்களில் நுழையுங்கள். பாண்டம் உங்களை கிரகித்திடுக. இதனைப் பக்குவஞ் செய்து சுகிருத உலகத்துக்கு நீங்கள் செல்லுங்கள். ௧௯ சுகிருத உலகத்தில் ஆயிரம் வரம்புள்ளவன்—எப்படி யுள்ளானே அப்படியே நீ மேலான மேன்மையால் விரிந்து விசாலமாயுள்ளாய். பிதா மஹர்கள், பிதுருக்கள், பிரசை சந்தானங்—களுடனுன நான் உனது பஞ்சதசப்[2] பக்குவன். ௨0 தேவர் சென்று, சுவர்க்கம் போகும் பிரம்மௌதனமே, ஆயிரம் எல்லை நூறு தாரைகளுடன் அக்ஷயமாயுள்ளது. அங்குள்ள அவர்களை நான் உனக்களிக்கிறேன்: அவர்களைப் பிரஜையில் குறையச் செய்து பலி அளிக்கச் செய். எனக்குச் சுகமளி. ௨௧ வேதிக்கு உச்சஞ் செல். இவளைப் பிரசையுடன் வளர்: அரக்கனை நீக்கு: இன்னும் முன்னணியில் இவளைச் செய். செல்வத்தால் நாங்கள் எல்லா சமா

---

1 சூட்டால் 2 பஞ்சதசஸ்தோம்.

னர்களுக்கு மதிகமாக வேண்டும்: வஞ்சகஞ் செய்பவர்
களை நான் காலின் கீழாக்குகிறேன். ௨௨ நீ இவளைப்
பசுக்களுடன் சேர்: தேவதைகளோடு நீ இவளுக்குப்
பிரத்தியட்சமாகவும். சாபமும் அபிசாரமும் உன்னை
யணுகவேண்டாம், நோய் நீங்கி உனது நிலத்திலே நீ
அரசுபுரி. ௨௩ ஆதியில் ருதத்தால் சித்தமாகி மனத்
தால் ஸ்தாபனமான பிரம்மௌதன வேதி நிலையாக்கப்
பட்டது. ஸ்திரீயே! பாண்டத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்.
தேவ ஓதனத்தை அதில் ஸ்தாபி. ௨௪ பொருள் செய்
பவர்களான ஏழு ரிஷிகள், செய்த இந்த இரண்டாவது
சாதனமான அதிதி கையாடு மகப்பை ஓதனங்களை
யறிந்து வேதியில் இதனை ஒன்று சேர்த்திடுக. ௨௫
தேவர்கள், உனது பக்குவமான அவியை அணுகுவார்
களாக; அனலினின்று நீக்கி அவற்றை மறுபடியும்
தேவர்களிடம் முன்னுக்கு. பிராம்மணர்களது உதரத்தி
லமர். உன்னைப் புசிப்பவர்களும் ரிஷிப் புத்திரர்களும் துன்
பத்திர்க்காக வேண்டாம். ௨௬ அரசனான சோமனே!
உன்னருகிலுட்காரும் எல்லா நல்ல பிராமணர்களுக்கும்
அதி யறிவையளி; தவந் தோன்றிய ரிஷிகளை, ரிஷிபுத்திரர்
களை, பிரம்மௌதனத்தில் நான் அழைக்கிறேன். ௨௭
நான் புனிதமும் பவித்திரமுமான இந்த யக்ஞாருக யுவதி
களை[1] தனித் தனியாய் பிராமணரது கைகளில் ஸ்தாபனஞ்
செய்கிறேன்; நான் எந்த விருப்பத்துடன் இதனை உங்
களுக்குப் பொழிகிறேனோ இங்கு மருத்துக்களுட
னிந்திரன் அதனை எங்களுக் களிப்பானாக. ௨௮ உது
எனது சோதி, சொர்ணம், அமிருதம், நிலத்தி
லிருந்து பக்குவமானது. இது எனக்கு விருப்பங் கறக்
கும்; நான் பிராம்மணர்களில் இந்தப் பொருள்களை

2 ஞானச்சுடர்களை.

வைக்கிறேன் ; நான் பிதுருக்களில்[1] சுவர்க்க வழிகளைச் செய்கிறேன். உகூ அக்கினி ஜாதவேதஸனில் தூசிகளை வீசு ; மாசுக்களை வெகுதூரமாக்கு, நாங்கள் இதனை கிருக இராஜனது பங்கு எனக் கேட்டுள்ளோம் ; நாங்கள் நிர்ருதியின் பங்கையு மறிகிறோம். ௩௦ பக்குவஞ் செய்து உழைத்து சோமன் பொழிபவனை நீ யறி ; அப்பாலுள்ள பரம நிலயத்தை பெரிய நாகத்தில் எதனால் ஏறி யனுக முடியுமோ அந்த சுவர்க்கஞ் செல்லும் வழியேற இவனைச் செய். ௩௧ அத்வர்யுவே ! தரிப்பவனது இந்த முகத்தை நீ சுத்தமாக்கு ; அறிந்து ஆஜ்யத்துக்காக நீ உலகத்தைச் செய் ; நெய்யால் எல்லா அங்கங்களையுஞ் சுத்தஞ் செய் ; பிதுருக்களில் நான் சுவர்க்க வழிகளைச் செய்கிறேன். ௩௨ தரிப்பவனே அரக்கனைப்போல உன்னருகிலுட்காரும் அபிராமணர்களுக்கு ஒற்றுமையின்மையை யளி புரீஷர்களும்[2] முன் பரந்து வருபவர்களும் ரிஷி புத்திரர்களும் புசிப்பவர்களும் துன்பமற்றுவார்களாக. ௩௩ ஓதனமே ! ரிஷி மக்கட்களில் உன்னை நான் ஸ்தாபிக்கிறேன். ரிஷிச் சேர்க்கை யில்லாதவர்களுக்கு இங்கு பாகமில்லை. எனது கோபனுன அக்கினி, எல்லா மருத்துக்களும் எல்லாதேவர்களும் பக்குவத்தைக் காப்பார்களாக. ௩௪ யக்ஞம், கறப்பு, சதா பூரணம் புருஷப்பசு, பொருள் நிலயம் பிரஜையாலமிருதம், தீர்க்காயுசா—ன—உன்னுடன் செல்வச் செழிப்போடு நாங்கள் உட்காரலாமோ. ௩௫ நீ சுவர்க்கஞ் செல்லும் விருஷபன். ரிஷி மக்கட்களிடஞ் செல், சுகிருத உலகத்தில் உட்கார். அங்கு நமக்கு ஸம்ஸ்கிருதமுண்டு. ௩௬ ஒன்று சேர் : ஒருமையுடன் ஆக்கிரமி. அக்கினியே ! நீ தேவ வழிகளைப் பக்குவமாக்கு. இந்த சுகிருதங்களால், ஏழு இரசிமிக

1 அறிஞர்களில். 2 அதிக புவியிலுள்ளவர்களும்.

ளுள்ள நாகத்தில் நிற்கும் யக்ஞத்தை நாங்கள் யணுக லாமோ! நஎ பிரம்மௌதனத்தைப் பக்குவஞ் செய்து, சோதிக்கு, சுகிருத உலகத்துக்கு எவ்வொளி யால் சென்றூர்களோ, அதனால் சுவர்க்கமேறி உயரிய நாகத்துக்கு சுகிருத உலகத்துக்கு நாங்கள் செல்ல லாமோ. [கக. க. க—நஎ]

சசுரு ருத்திரன் [அதர்வன்—ருத்திரன்]

க பவனே! சர்வனே! சுகமளியுங்கள், எங்களுக்கு மாறு செய்யாதேயுங்கள். பூதபதியே! பசுபதியே! உங்களுக்கு வணக்கம். குறி வைத்து இழுத்த அம்பைப் பறக்க விடாதேயுங்கள். எங்கள் இரு கால் நாற் கால் பிராணிகளை இம்சை செய்யாதேயுங்கள். உ எங்க ளுடைய—காயங்களை நாய்க்கு, நரிக்கு, பருந்துகளுக்கு கழுகுகளுக்கு அதிகருமையா யுள்ளவற்றிற்கு, அதிகந் தின்பவற்றிற்குச் செய்யாதேயுங்கள். பசுபதியே! உனது ஈக்கள், உனது பறவைகள், உணவுக்கு—அவற்றை அடையாமலாகுக. ந பவனே! உனது கர்ச்சனைக்கு, உனது சுவாசத்துக்கு, உனது கடு வேதனைகளுக்கு, ஆயி ரங்களுள்ள, அழியாமலுள்ள உனக்கு ருத்திரனே! நாங் கள் வணக்க மளிக்கிறோம். ச நாங்கள் உனக்கு முன் னிருந்தும், மேலிருந்தும், கீழிருந்தும், சோதியின் எல்லா எல்லை யிலிருந்தும் வணக்க மளிக்கிறோம். உனது வானத் துக்கு வணக்கமாகுக. ரு பசுபதியே! உன் முகத்துக்கு, பவனே! உன் கண்களுக்கு உன் சருமத்திற்கு, உன் ரூபத்திற்கு உன் நற்தோற்றத்துக்கு, எதிர்நிற்கும் உனக்கு வணக்கமாகுக. சு. உன் அங்கங்களுக்கு உதரத்துக்கு

சசுச கருத்து—பிரம்மன் என்னும் உணவை அறிந்தால் சுவர்க் கஞ் செல்லலாம்.

நாவுக்கு உனது வாய்க்கு உன் பற்களுக்கு, கந்தத்துக்கு வணக்கம். எ நீல சிகை—சடை—யுள்ள வில்லாளனுடன் அர்த்தகனழித்து ஆயிரக் கண்களுடன் வலிமையாயுள்ள ருத்திரனேடு நாங்கள்சமர் புரியாமலாகவேண்டும்.அ இந்த பவன் எங்களிடமிருந்து எங்கும் நீங்குவானுக; அனல்கள் புனல்களைப்போல, பவன் எங்களிடமிருந்து விலகுவானுக; அவன் எங்களை துன்பஞ் செய்யாமலாவானுக. அவனுக்கு வணக்கம். கூ பவனே! பசுபதியே! நான்கு முறை நமஸ்காரம், பன்முறை உனக்கு வணக்கமாகுக; வியாபகஞ் செய்யப்பட்ட இந்த ஐந்துப் பிராணிகள் பசுக்கள், புரவிகள் புருஷர்கள் ஆடும் அஜங்கள் உனது. க0 நாற்திசைகள் உன்னுடையது, சோதி உனது,புவி உன்னுடையது,உக்கிரனே! இந்த விரிந்தவானம் உனதாகும்.ஆத்மாவுள்ளஇந்த அனைத்தும் புவியில் சுவாசிப்பதும் உனதாகும். கக நற்பொருள்களைத் தரித்து இந்தபுவனங்களை எல்லாம் உள்ளடைந்துள்ள இவ்விரியுங்கோசம் உன்னுடையதாகும்; பசுபதியே! நீ எங்களுக்குப் பிரியமளிப்பவனுகவும், உனக்கு வணக்கம்; நரிகளும் நாய்களும் பீழைகளும் நீங்குக, கலைந்த கேசங்களுடனுன கயத்துக்குக் கதறும் —ஸ்திரீகளும்—விலகுவார்களாக. கஉ நீ பொன்மையும் மஞ்சளுமான வில்லைத் தரிக்கிருய், நீ ஆயிரமழிப்பவன், நீ நூறு கொல்பவன், சிகண்டந் தரிப்பவனே! தேவாயுதமான ருத்திரனுடைய யம்பு பாய்கின்றது; இங்கிருந்து எத்திசையிலானுலும் அதற்கு வணக்கம். கங ருத்திரனே! அடிபட்ட மிருகத்தின் யடிதொடரும்—வேடன் போலே—மறைந்து உன்னை வீழ்த்த எதிர்ப்பவனை நீ பின்புறம் துரத்திச் செல்கிருய். கச பவனும் ருத்திரனும் இணைந்து ஒன்று சேர்ந்து உக்கிரர்களாய் இவர்கள் வீரத்துக்குச் செல்லுகிருர்கள்; இங்கிருந்து எத்திசையி

லானாலும் அவர்களுக்கு வணக்கமாகுக. ௧௫ வரும்
உனக்கு வணக்கம், போகும் உனக்கு வணக்கம், ருத்
திரனே! நிற்கும் உனக்கு வணக்கம். உட்காரும் உனக்கு
வணக்கம். ௧௬ காலையில் வணக்கம். மாலையில் வணக்
கம். இரவிலே வணக்கம். பகலிலே வணக்கம். இருவர்
களான பவனுக்கும் சர்வனுக்கும் நான் வணக்கமளித்
துள்ளேன். ௧௭ முன்புறம் ஆயிரங்கண்களோடு கண்டு
பல இடங்களில் எறியும் ருத்திரனோடு, அவன் தன்
நாவோடு செல்லுங்கால், நாங்கள் அவனில் மொதாமலாக
வேண்டும். ௧௮ கருங்குதிரைகளுடனாகி கருப்பாகி
கலக்க மளிப்பனவாயும் கொல்லும் துரகங்களுமுள்ள
கேசமுள்ளவனுடைய இரதத்தை விழச் செய்யும்
அசுவத் தலைவனுமான அவனுக்கு வணக்கம்.
௧௯ தேவாயுதமான தண்டத்தை எங்களில் செலுத்
தாதே. பசுபதியே! எங்களில் கோபமாகாதே. உனக்கு
வணக்கம். திவ்ய சாகையை எங்களைத் தவிர வேறு எங்
காவது குலுக்கு. ௨௰ எங்களுக்குத் துன்பஞ் செய்
யாதே; எங்களுக்குத்—திவ்யஞ்—சொல்; கோபமா
காதே. நாங்கள் உன்னுடன் எதிர்ப்பாக வேண்டாம்.
௨௧ எங்கள் பசுக்களில் புருஷர்களில் உனக்கு அவா
வேண்டாம். எங்கள் ஆடு அஜங்களில் ஆசை வைக்காதே.
உக்கிரனே! வேறு எங்காவது, நீ அம்பைச் செலுத்து.
பரிகாசஞ் செய்பவர்களைப் பாழாக்கு. ௨௨ வலிமை
யான குதிரையின் கனைப்புப்போலே, சுரமும் இரு
மலும் எவனது ஒரே ஆயுதமாய் செல்லுகின்றதோ, எவன்
தொடர்ச்சியாய் அவ்வாயுதத்தை இழுக்கின்றானோ
அவனுக்கு வணக்கமாகுக. ௨௩ எவன் வானத்
தில் திரமாகி நின்று யக்ஞஞ் செய்யாதவர்களையும்
தேவ நிந்தகர்களையும் கொல்லுகிறானோ பத்து சக்வரிக

ளுடன் அவனுக்கு வணக்கமாகுக. ௨௪ உனக்குக் காட்டுப் பிராணிகள் கானக மிருகங்கள், ஹம்ஸங்கள், சுபர்ணங்கள் கருடன்கள் பறவைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன, பசுபதியே! சலத்திலே யுள்ளவன் உனது யட்சன். திவ்ய சலங்கள் உனது செழுமைக்குப் பாய்கின்றன. ௨௫ சிசுமாரங்களும்[1] சருப்பங்களும் பூரிகயங்களும் ஐஷைகளும் மீன்களும் இரஜஸைகளுமான—ஜந்துக்களில்—நீ ஆயுதத்தை வீசுகிறாய்; பவனே! உனக்குத் தூரமுமில்லை தடையுமில்லை; ஒரு இமையிலே நீ உலகமெல்லாம் பார்க்கிறாய். பூர்வத்திலிருந்து வட சமுத்திரம் வரை நீ வேதனை செய்கிறாய். ௨௬ ருத்திரனே! எங்களைச் சுரத்துடன் சேர்க்காதே. விஷத்தோடு விசைக்காதே, திவ்யாக்கினியுடன் எங்களைத் தோய்க்காதே. எங்களுக்கு அந்நியமாய் வேறு எங்காவது அந்த மின்னலை விழச் செய். ௨௭ பவன் சோதியின் தலைவன் புவியின்—ஈசன். அவன் விரியும் வானத்தில் வியாபகமாயுள்ளான். இங்கிருந்து எந்த திசையிலுமுள்ள அவனுக்கு வணக்கமாகுக. ௨௮ பவ இராஜனே! யஜமானனுக்குச் சுகமளிப்பவனாகவும், ஏனெனில் நீ பசுக்களின் பசுபதியா யுள்ளாய்; தேவர்கள் உண்டு எனச் சொல்லும் சிரத்தையுள்ளவனுடைய இரு கால் நான்கு கால் பிராணிகளுக்கு நீ சுகமளிப்பவனாகவும். ௨௯ நீ, எங்களுடையப் பெரியவனை, எங்களுடையச் சிறியவனை, எங்களுடைய பாலர்களை, எங்களுடைய பாரந் தாங்குபவர்களை, எங்களுடைய தாயை, எங்களுடைய தந்தையை துன்பஞ் செய்யாதே. ருத்திரனே! எங்களுடைய காயத்தைக் கட்டத்திலாக்காதே. ௩௦ ருத்திரனுடைய, ஊளையிடும் ஊனங்கத்தும் உயரிய வாயுள்ள நாய்களுக்கும் நான் இந்த வணக்கஞ் செய்

---

1 சலஜந்து.

துள்ளேன். ௩க உனது கோஷிப்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம், உனது கேசிகளுக்கு நமஸ்காரம். வணக்க மளிக்கப்படுபவர்களுக்கு நமஸ்காரம், இணைந்து புசிப்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம். தேவனே உனது சேனைகளுக்கு நமஸ்காரம். எங்களுக்குச் சுவஸ்தியாகுக. எங்களுக்கு அச்சம் சூனியமாகுக. [கக. உ. க—௩க]

௪௬ ஓதனம் [அதர்வணன்—பார்ஹஸ்பத்யோதனம்]

க—க௦ பிரகஸ்பதி இந்த ஓதனத்தின்[1] சிரம், பிரம்மா, முகம். புவி சோதிகள் செவிகள், சூரியர் சந்திரர் கண்கள், ஏழு ரிஷிகள் பிராணபானங்கள். கண் உலக்கை காமம் உரல். திதி தூற்றுக்கூடை, அதிதி அதனை தரிப்பவள், வாதன் சலிப்பவன். குதிரைகள், தானியங்கள், பசுக்கள், அரிசிகள், ஈக்கள் உமிகள். கப்ரு சல்லடை மேகம் சரம். கருப்பு உலோகம் அதன் மாமிசம், சிகப்பு அதன் உதிரம். தகரம் அதன் சாம்பல் பசுமைகள் அதன் நிறங்கள், புஷ்கரம் அதன் கந்தம். சலிக்கும் புவி பாத்திரம், இரு சிம்புகள் அதன் தோள்கள் இரு தண்டங்கள் அதன் முதுகெலும்புகள். குடர்கள் அதன் கண்டெலும்புகள், அந்திரங்கள் அதன் வார்கள். கக—உ௦ இப்புவியே பக்குவமாகும் ஓதனத்தின் கலசம் சோதி மூடி. உழவுச் சால்கள் அதன் விலா எலும்புகள் மணல் குடர்ப் பொருள். ருதம் அதன் கைகழுவுஞ் சலம், நதிகள் அதன் பொழிவு. ருக்கினால் கலசம் வைக்கப்படுகின்றது. யஜுஸினால் பிரேரிதமாகும். பிரம்மத்தால் கிரகிக்கப்படும் சாமனால் செலுத்தப்படும். பிருஹத்து கலக்கும் குச்சி. இரதந்தரம் அகப்பை. ருதுக்கள்

---

1 உணவு, பிரம்மமயமான உணவின்.

௪௬ கருத்து—அதர்வ ருத்திரம்.

பக்குவஞ் செய்பவர்கள், ருதுக் காலங்கள் அனல் எழும்புகின்றன. பஞ்ச முகமுள்ள பாத்திரத்தை உகையை உஷ்ணம் எரிக்கும். யக்ஞ—த்தால்—சொல் லப்—படும் எல்லா உலகங்களும் ஓதனத்தால் கிடைக் கும். அந்த ஓதனத்தில் வரிசையாய் கீழே கடல் சோதி புவி ஆசிரதமாயுள்ளன. உக—நுக அதன் உச்சிஷ்டத் தில் ஆறு எண்பது தேவர்கள் சித்தமானார்கள். ஓதனத் தின் மேலான மகிமை என்னவென நான் உன்னை— வினவுகிறேன். ஓதன மகிமையை யறிபவன் அது அற்பமில்லை, அது பொழிவு பூஜ்யமில்லை இதுவும் எதுவுமில்லை எனச் சொல்லுவான். அளிப்பவன்—அத னைப்பற்றி யத்தனை நினைக்கிறானோ அதற் கதிகமாய் அதனை உரைக்கலாகாது. நீ பார்க்காத ஓதனத்தைப் புசித்தாயோ? அல்லது நீ பார்க்கும் ஓதனத்தைப் புசித் தாயோ? எனப் பிரம்ம வாதிகள் கேட்கிறார்கள். நீ ஓத னத்தைப் புசித்தாயா? அல்லது ஓதனம் உன்னைப் புசித் ததா? காணாத—கவிழ்ந்துள்ள—ஓதனத்தை நீ புசித் திருந்தால் பிராணன்கள் உன்னை நீங்கும் என ஒருவன் இவனுக்குக் கூறுகிறான். காணும்—நேராயுள்ள—ஓத னத்தை நீ புசித்திருந்தால் அபானங்கள் உன்னை நீங்கு மென ஒருவன் இவனுக்குப் புகலுகிறான். இல்லை நான் ஓதனத்தை புசிக்கவில்லை ஓதனமும் என்னைப் புசிக்க வில்லை. ஓதனம் ஓதனத்தையே புசித்துள்ளது. நுஉ பூர்வ ரிஷிகள் புசித்த—எந்த இத்தலையுண்டோ அந்தத் தலையாலில்லாமல் நீ வேறு சிரத்துடன் இதனைப் புசித் திருந்தால் புராதனத்தினின்று தோன்றிய உனது பிரஜை மரித்துவிடும். அதற்கு ஒருவன் சொல்லும் மொழியா வது—பதில்-நான் இங்கு வரும் இதனையோ வராததை யோ நீங்குவதையோ புசித்தேனில்லை. நான் பிரகஸ்பதி

யான சிரத்தோடு இதைப் புசித்தேன். அவனால் நான் இதனைச் செலுத்தியுள்ளேன். இந்த ஓதனமானது சர்வாங்கமுள்ளது, சர்வ சந்தியுள்ளது, சர்வ தேகமுள்ளது; இப்படியறிபவன் சர்வாங்கன் சர்வசந்தியான சர்வதேகனுவான். ௩௩ பூர்வரிஷிகள் இதனைப் புசித்த எந்த செவிகள் உண்டோ அச்செவிகளாலில்லாமல் வேறு காதுகளால் நீ இதனைப் புசித்திருந்தால், நீ செவிடாவாய்—அதற்கு—இங்ஙனம் ஒருவன்—மறுமொழி அளிப்பதாவது—நான் இங்கு வரும் இதனையோ, வராததையோ நீங்குவதையோ புசித்தேனில்லை: சோதி புவி யென்னும் செவிகளால் இதனைப் புசித்துள்ளேன்: நான் அவற்றால் இதனைச் செலுத்தி யுள்ளேன்; இந்த ஓதமானது..........சர்வதேகனுவான். ௩௪ பூர்வரிஷிகள்..........கண்களால் நீ இதனைப் புசித்திருந்தால் நீ குருடனுவாய்....சூரியன் சந்திரன் என்னுங் கண்களுடன்..........சர்வதேகனுவான். ௩௫ பூர்வரிஷிகள்....... ....முகத்தால் இதனைப் புசித்திருந்தால் உனது பிரஜை முகத்திலிருந்து மரிக்கும்,..........பிராமணன் என்னும் முகத்தோடு.......சர்வதேகனுவான். ௩௬ பூர்வரிஷிகள்..........நாவால் இதனைப் புசித்திருந்தால் உனது நா நாசமாகும்..............நான் அக்கினியின் நாவோடு....................சர்வதேகனுவான். ௩௭ பூர்வரிஷிகள்..............பற்களால் இதனைப் புசித்திருந்தால் உனது பற்கள் விழும்............ருதுக்கள் என்னும் பற்களுடன் சர்வதேகனுவான். ௩௮ பூர்வ ரிஷிகள்.... ....பிராணு பானங்களால் இதைப் புசித்திருந்தால் அந்தப் பிராணுபானங்கள் உன்னை நீங்கும்..................ஏழு ரிஷிகளான பிராணுபானங்களால்..........சர்வதேகனுவான். ௩௯ பூர்வரிஷிகள்..............வியசசால் இதைப் புசித்

திருந்தால், அரசனுன யக்ஷ்மன் உன்னை யழிப்பான்,........ ....வானமென்னும் வியசஸோடு.......சர்வதேகனுவான். ௨௦ பூர்வரிஷிகள்.................முதுகால் இதைப் புசித் திருந்தால் மின்னல் உன்னைக் கொல்லும். சோதி என்னும் முதுகால்...........சர்வதேகனுவான். ௨க பூர்வரிஷிகள் ....மார்பால் புசித்திருந்தால் உழவுத் தொழிலால் நீ ஒங்கமாட்டாய்;...................புவி என்னும் மார்பால் ....சர்வதே கனுவான். ௨௨ பூர்வரிஷிகள்........உத ரத்தால் புசித்திருந்தால் வயிற்று வலி உன்னைக் கொல்லும் ....உண்மை என்னும் உதரத்தால்...............சர்வ தேகனுவான். ௨௩ பூர்வரிஷிகள்..............வஸ்தியால் புசித்திருந்தால், நீ சலங்களிலே மரிப்பாய்...........நான் கடல் என்னும் வஸ்தியால்...............சர்வதேகனுவான். ௨௪ பூர்வரிஷிகள்................வேறு தொடைகளால் புசித் திருந்தால் உனது ஊருக்கள் ஒழியும்...............மித்திர வருணன் என்னும் தொடைகளால்....சர்வதேகனுவான். ௨௫ பூர்வ ரிஷிகள்.................வேறு முழந்தாள்களால் புசித்திருந்தால்............நீ முடவனுவாய்............துவஷ்டா வின் கால்களால்...........சர்வ தேகனுவான். ௨௬ பூர்வ ரிஷிகள்................காற்களால் புசித்திருந்தால்................நீ அதிகம் சுற்றுபவனுய்...............அசுவினிகளின் கால் களால்...............சர்வ தேகனுவான். ௨௭ பூர்வ ரிஷி கள்................முன் பாதங்களால் புசித்திருந்தால் பாம்பு உன்னைக் கொல்லும்...........சவிதாவின் முன் பாதங்க ளால்...........சர்வ தேகனுவான். ௨௮ பூர்வரிஷிகள்.... ....கைகளால் புசித்திருந்தால் நீ பிராமணனைக் கொல் வாய்..................ருதம் என்னும் கைகளால் சர்வதேக னுவான். ௨௯ பூர்வ ரிஷிகள்..............பிரதிஷ்டையால் புசித்தால் பேராதரவு தரிப்பற்று நீ மறைவாய்...........

....சத்தியத்திலேயே திடமாகி..........சர்வ தேசுகனுவான். ௫0 ஓதனமென யழைக்கப்படும் அது சிகப்பனது உச்சியாகும். ௫௧ இங்ஙனமறிபவன் சூரியனுடைய உச்சியை யாசிரியமாகிறான். சூரிய உலகமாகிறான். ௫௨ பிரஜாபதி இந்த ஓதனத்தினின்று முப்பத்துமூன்று உலகங்களைச் சித்தஞ் செய்தார். ௫௩ அவர்களுடைய பிரக்ஞானத்துக்காக யக்ஞத்தை யுண்டுபண்ணினர். ௫௪ இங்ஙன மறிபவனை காண்பவன்—நிந்திப்பவன்—தனது பிராணனையேத் தடை செய்து கொள்பவனுகிறான். ௫௫ அவன் தனது பிராணனைத் தடுக்கவில்லையேல் அவன் பூரணமாய் எரிந்து சாம்பலாகிறான். ௫௬ அவன் எரிந்து பூரண சேதமாகவில்லையேல் அவனது சுவாசம் மூப்பு முன் நீங்கும். [௧௧. ௩. ௧—௫௬]

௪௬௭ பிராணன் [பார்கவ வைதர்ப்பி—பிராணன்]

௧ எவனுடைய சுவாதீனத்தில் இந்த சர்வமும் நிகழ்ந்து எவன் சகலத்தின் ஈசனுகி, எவனில் எல்லாம் திரமாய் நிற்கின்றதோ அப்பிராணனுக்கு நமஸ்காரம். ௨ பிராணனே! உனது பேரொலிக்கு நமஸ்காரம், உனது இடிமுழக்கத்துக்கு நமஸ்காரம்; பிராணனே உனது மின்னலுக்கு நமஸ்காரம். மழை பொழியும் உனக்கு நமஸ்காரம். ௩ பிராணன் இடி முழக்கமுடன் ஔஷதிகளில் கர்ச்சனை செய்யுங்கால் அவை[1] வளமுடனுகும்; அவைக் கருத்தரிக்கும்; அப்பால் வெகு பல சனனமாகும். ௪ ருது வந்தவுடன் ஔஷதிகளில் பிராணன் கர்ச்சிக்குங்கால் புவியிலுள்ள அனைத்தும் சர்வமும் சந்தோஷ

1 செடிகொடிகள்

௪௬௬ கருத்து—உணவுமயமான பிரமத்தை அறிபவன் உண்மையை யறிகிறான்

மாகும். ௫ மேலான புவியில் பிராணன் மழையோடு பொழியுங்கால் 'நமக்கு மேன்மையாகும்!' என பசுக்கள் எல்லாம் இன்பமுடனுரும். ௬ மழை பொழியப்பட்ட ஔஷதங்களானது பிராணனோடு நீ எங்கள் ஆயுட் காலத்தை தீர்க்கஞ் செய்தாய் எங்களை எல்லாம் சுகந் தஞ் செய்தாய் எனப் பேசும். ௭ வரும் உனக்கு வணக்கமாகுக; போகும் உனக்கு வணக்கமாகுக; பிராணனே! நிற்கும் உனக்கு வணக்கம். உட்காரும் உனக்கு வணக்கம். ௮ பிராணனே! சுவாசிக்கும் உனக்கு வணக்கம், அபானஞ் செய்யும் உனக்கு வணக்க மாகுக. திரும்பிச் செல்லும் உனக்கு வணக்கம். திரும்பி நோக்கும் உனக்கு வணக்கம். உனது அனைத்துக்கும் இவ் வணக்கமாகுக. ௯ பிராணனே! உனது பிரியமான தேகத்தையும் உனது அதி பிரியமான காயத்தையும் உனது மருந்தையும் நீ எங்கள் சீவனத்துக்காக அளி. ௧௦ பிரிய மகனைப் பிதாப்போல் பிராணன் பிரஜைகளை —உடைபோல்—யலங்கரிக்கும்; சுவாசிப்பது சுவாசிக் காதது சகலத்துக்கும் பிராணன் ஈசுவரன். ௧௧ பிரா ணன் மிருத்யு, பிராணன் தக்மன். தேவர்கள் பிராணனை உபாசிக்கிறார்கள்; பிராணன் சத்தியம் பேசுபவனை உத்தம உலகத்தில் நாட்டும். ௧௨ பிரா ணன் விராடன், பிராணன் நிர்வாகி, சகலரும் பிரா ணனை உபாசிக்கிறார்கள். பிராணன் சூரிய சந்திரன். அவர்கள் பிராணனைப் பிரஜாபதி என அழைக்கிறார்கள். ௧௩ பிராணனும் அபானனும் அரிசியும் யவமுமாகும்: பிராணன் பொதிமாடு என அழைக்கப்படும். பிராணன் யவத்தில் நிலைக்கும். அபானனை அரிசி என்பார்கள். ௧௪ கருப்பையினுள்ளே புருஷன் உட்சுவாசம் புறச் சுவாசஞ் செய்வான்; பிராணனே நீ துரிதஞ்செய்த

வுடன் அவன் மறுபடியும் சனனமாகிறான். கஎ அவர்கள் பிராணனை மாதரிசுவான் எனச் சொல்லுகிறார்கள், பிராணன் வாதம் எனச் சொல்லப்படும். இருந்தது இருக்கப் போவது எல்லாம் பிராணனில் நிலை நிறுத்தப் பட்டுள்ளன. கசு ஆதர்வணியின் ஆங்கிரஸனின் தேவ, மானிடர்களின் ஔஷதிகளை, பிராணனே, நீ தூண்டுங்கால், அவை சனனமாகின்றன. கள பிராணன், மழையால் மேலான புவியில் பொழியுங்கால் ஔஷதங்கள் சனனமாகின்றன: அப்படியே எல்லாச் செடிகளும் தோன்றுகின்றன. கஅ பிராணனே! உனது இந்த உண்மையை யறிபவனுக்கும் எவனில் நீ நிலைத்துள்ளாய் என்பதை யறிபவனுக்கும், அனைவரும் அந்த உயரிய உலகத்தில் காணிக்கையைக் கொண்டு வருவார்கள். கக பிராணனே! எங்ஙனம் இந்தப் பிரஜைகள் எல்லாம் உனக்கு காணிக்கையைக்கொண்டு வருகின்றனவோ, அங்ஙனம், நற்கேள்வியோனே! உன்னைச் செவியுறுபவனுக்கு அவர்கள் காணிக்கையை எடுத்துச் செல்வார்கள். உ0 கருவாகும் அவன் தேவதைகளின் உள்ளே சலனமாகிறான்: அவன் பூதன் ஆபூதனாகி— சர்வவியாபகனாகி மறுபடியும் தோன்றுகிறான். பூதம் பவ்யம் பவிஷ்யத்தில் அவன் சக்திகளுடன், பிதா மகனைப் போல நுழைந்துள்ளான்.

உக ஹம்ஸன் எறுங்கால் தனது ஒரு பாதத்தை சலத்தினின்று நீக்குவதில்லை. அவன் அதை நீக்கினால் அப்பொழுது — இன்று — என்பதும் — நாளை — என்பதும் மறையும் அப்போது இரவும் பகலும் இல்லை; உஷா காலமுமிராது. உஉ ஒரு விளிம்பு — ஆயிரம் கண்களுடன் எண் சக்கரமுள்ள அது[1] முன்னும்

1 சூரியன்.

பின்னுஞ் சுழலும் பாதியால், அது விசுவமான புவனத்தைச் சனனஞ் செய்தது, அதன் வேறு பாதி எது? அச்சின்ன மெது? ௨௩ விசுவ ஜன்மமான இதன் ஈசனையும், சலனமாகும் சர்வத்தின்—தலைவனையும்—அந்நியப் பிராணிகளில்—துரித வில்லாளனையுமுள்ள பிராணனை உனக்கு வணக்கமாகுக, ௨௪ விசுவ ஜன்மனை இதன் ஈசனையும், சலனமாகும் சர்வத்தின் தலைவனையும், விழிப்புள்ளவனுகி, பிரம்மத்தால் தீரனையுமுள்ள பிராணன் என்னை யநுசரிப்பானுக. ௨௫ உறங்குபவர்களில் உயரமாயுள்ள அவன் விழித்துள்ளான். அவன் ஒருபொழுதும் மட்டமாய் விழுவதில்லை. உறங்குபவனில் உறங்குபவனுக, அவனை ஒருவரும் செவியுற்றதில்லை. ௨௬ பிராணனே நீ என்னிடமிருந்து நீங்காதே: நீ எனக்கு அந்நியனுகமாட்டாய்; பிராணனே! சலங்களின் கருவைப் போல் சீவனுக்காக உன்னை என்னில் கட்டுகிறேன். [௧௧. ௪. ௧—௨௬]

௪௬௮ பிரம்மச்சாரி [பிரம்மன்—பிரம்மசாரி]

௧ பிரம்மசாரி வானம் புவியை நடத்திச் செல்லுகிறுன். தேவர்கள் அவனில் ஒரு மனத்துடனுகிறுர்கள். அவன் பூமியையும் சோதியையுந் தரிக்கிறுன்; அவன் குருநாதனைத் தவத்தால் நிரப்புகிறுன். ௨ பிதுருக்களும் தேவ சனங்களும் தனித்தனியாய் எல்லா தேவர்களும் பிரம்மசாரியை யநுசரித்துக் குவிகிறுர்கள்; கந்தர்வ களும் முப்பத்து மூன்று, முந்நூறு ஆறுயிரம் தேவர்களும் அவனை அனுசரித்துச் சென்றுள்ளார்கள். அவன் எல்லாத் தேவர்களையும் தவத்தால் பூரணஞ் செய்கிறுன். ௩ குருநாதன் உபநயமான மாணவனை

---

௪௬௭ கருத்து—பிராணனுல் எல்லாப்பெருமையும் புலனுகும்.

கருப்பையினுள்ளே தரிக்கிறான்; அவன் தனது உதரத்தில் மூன்று இரவுகள் அவனைக் காக்கிறான்; அவன் சனனத்தைக் காண தேவர்கள் அங்கு கூடுகிறார்கள். ச இப்புவி ஸமித்து, சோதி இரண்டாவது—பிறகு; அவன் வானத்தைச் சமிதையால் நிறைக்கிறான். பிரம்மசாரி புவிகளை, கட்டையால், கச்சையால் கட்டத்தால் தவத்தால் பூரணஞ் செய்கிறான். ரு பிரம்மத்திலும் முன் ஜனனமான பிரம்மசாரி, தாப மணிந்து தவத்துடன் நின்றான். அவனிடமிருந்து, பிரம்மன் சேட்டப்பிரம்மன் அமுதமுடன் எல்லா தேவர்களும் சேர்ந்து பிறந்தார்கள். சு பிரம்மசாரி சமிதையால் சுவாலையாகி, கிருஷ்ண சருமந் தரித்து நீண்டதாடியுடன் தீட்சையோடாகிச் செல்லுகிறான்; அவன் உலகங்களைப் பற்றி அடிக்கடித் தன் வசஞ் செய்பவனாய் கீழ்க் கடலிலிருந்து மேற்கடலுக்குத் துரிதஞ்செல்லுகிறான். எ பிரம்மசாரி பிரம்மத்தையும் சலங்களையும் உலகத்தையும் பிரஜாபதியையும் பரமேஷ்டியையும் விராஜனையும் ஜனனஞ் செய்து, அமுத மூலத்தில் கருவுமாகி இந்திரனுமாகி அசுரர்களைத் தகர்த்துள்ளான். அ குருநாதன் இந்த விசால கம்பீரமான வானங்களையும், சோதியையும் புவியையும் உருவஞ்செய்தான்; பிரம்மசாரி தவத்தால் அவற்றைப் பாலனஞ் செய்கிறான்; அவனில் தேவர்கள் ஒருமனத்துடனாகிறார்கள். கூ பிரம்மசாரி இவ் விரிந்த புவியை முதற்ப் பிச்சையாகக் கொண்டு வந்தான்; அவற்றை சமிதையாகச் செய்து அவன் உபாசிக்கிறான்; விசுவமான புவனங்கள் அவற்றில் சரணங்களாகும். கo ஒன்று இங்கு, வேறு பரத்துக்கப்பால் சோதி வரம்பின் இரகசியத்தில் பிராமணனுடைய

இரு செல்வங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன! அவற்றை பிரம்மசாரி தவத்தால் பாலனஞ் செய்கிறான். அதை யறிந்து கேவலப், பிரம்மத்தைச் செய்கிறான். ௧௧ ஒன்று இப்பக்கம் புவிக்கப்பால் வேறு, இவ்விரண்டு வியாபகங்களின்[1] நடுவே இரு அனல்கள் ஒன்று குவியும். அவற்றில் திடமான இரசிமிகள் ஆசிரயமாகும். பிரம்ம சாரி தவத்தால் அவற்றை மிதிக்கிறான். ௧௨ சிகப்பாய் சியாமனுய்ச் செல்பவன் கர்ச்சித்து இடிஇடித்து புவியில் பெரிய வீரியத்தை வகிக்கிறான்: பிரம்மசாரி புவியின் மேல் இரேதஸைப் பொழிகிறான்: அதனால் நான்கு திசை கள் சீவிக்கின்றன. ௧௩ அனலில், சூரியனில் சந்திரனில் மாதரிசுவனில் சலங்களில் பிரம்மசாரி சமிதையை வைக் கிறான். அவற்றின் ஒளிகள் தனித்தனி மேகஞ் செல்லும். அவற்றின் ஆஜ்யம் புருஷனும் மழையும் சலங்களுமாவார் கள். ௧௪ குருநாதன், மிருத்யு, வருணன், சோமன், ஔஷ தங்கள் பாலானுன். இடிமேகங்கள் வீரர்களானார்கள், அவர்களால் இந்த சுவர்க்கம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. ௧௫ வருணன் குருநாதனுகி, எல்லா நெய்யையுந் தனக்கே செய்து கொள்ளுகிறான். அவன் விரும்புவதை, மித்திர னை பிரம்மசாரி, தனது ஆன்மாவிலிருந்து, பிரஜா பதிக்கு அளிக்கிறான். ௧௬ குருநாதன் பிரம்மசாரி, பிர ஜாபதி பிரம்மசாரி. பிரஜாபதி யரசுபுரிகிறான்—அரசு புரியும்—விராடனே வசஞ் செய்யும் இந்திரனானான். ௧௭ பிரம்மசரியத்தால், தவத்தால் அரசன் இராஷ்டிரத் தைப் பாலனஞ் செய்கிறான். குருநாதன் பிரம்மசரியத் தால் பிரம்மசாரியை விரும்புகின்றான். ௧௮ கன்னிகை பிரம்மசரியத்தால் யுவ பதியை அடைகிறாள். பிரம்ம சரியத்தால் குதிரையும் சுமைக்காளையும் உணவையடைய

1 அனல்களின்

முயற்சிக்கும். கக பிரம்மசரியத்தாலும் தவத்தாலும் மிருத்யுவை தேவர்கள் அழித்தார்கள். இந்திரன் பிரம்மசரியத்தால் தேவர்களுக்கு சுவர்க்கத்தைக் கொண்டுவந்தான். உ௦ ஔஷதங்கள், பூதம், பவிஷ்யம், பகல் இரவு வனஸ்பதி ருதுக்களுடன் வருடம்—இவை யெல்லாம் பிரம்மசாரியினிடமிருந்தே புலனுகின்றன. உக புவி சோதியின் பசுக்கள், கிராமம் வனத்தின்—மிருகங்கள் சிறகு சிறகற்றவை—இவை பிரம்மசாரியிடமிருந்தே தோன்றுகின்றன. உஉ பிரஜாபதியின் - பிராணிகள் —எல்லாம் தனித்தனியாய் ஆன்மாக்களில் பிராணனைத் தரிக்கும். பிரம்மசாரியில் இரட்சிதமான பிரமன் அந்த அனைத்தையும் காக்கிறான். உங தேவர்களுக்குத் துரிதமான அவன் இன்னும் ஏறுமலுள்ள அவன் சோதியாகி சலனமாகிறான்; அவனிடமிருந்து அமுதத்தோடு சேர்ந்து எல்லா தேவர்களும் சேட்டப் பிரம்மனை பிராம்மணனும் தோன்றினன். உச பிரம்மசாரி சேட்டப் பிரம்மனை தரிக்கிறான். அவனில் எல்லா தேவர்களும் சேர்ந்து இழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்; அவன் பிராணுபானனையும், அப்பால் வியானனையும் வாக்கையும் மனத்தையும், இருதயத்தையும், பிரம்மத்தையும், மேதையையும் சனனஞ் செய்கிறான். உரு கண்ணை காதை கீர்த்தியை நீ எங்களில் வை. உணவை இரேதஸை உதிரத்தை—நீ எங்களில் வை. உசு பிரம்மசாரி இவற்றை யெல்லாஞ் சித்தஞ் செய்து சமுத்திரத்திலே சலத்—தின் வரம்பிலே தவத்தில் தவமாகி நின்றான், ஸ்னுதமாகி சிகப்பும் பழுப்புமான அவன், புவியில் அதிசோதி வீசுகிறான். [கக.ரு. க—உசு]

சசு அ கருத்து—பிரம்மசரிய மகிமை.

சகூக துன்பம் நீங்கு [சந்தாதி—சந்திரமா உதமந்திரோக்த தேவதை]

க நாங்கள் அக்கினியையும் வனஸ்பதிகளையும் ஔஷதிகளையும் செடி கொடிகளையும் இந்திரனையும் பிரஹஸ்பதியையும் மொழிகிறோம்[1]. அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று நீக்குவார்களாக. உ நாங்கள் இராஜாவான வருணனையும் மித்திரனையும் விஷ்ணுவையும் அப்படியே பகனையுங் கூறுகிறோம். அம்ஸனையும் விவஸ்வந்தனையுஞ் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று தனிமையாக்குவார்களாக. ங நாங்கள் தேவசவிதாவையும் தாத்ருவையும் பூஷணனையும் விளம்புகிறோம். நாங்கள் முதன்மையான துவஷ்டாவையும் ஓதுகிறோம்: அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று துணிப்பார்களாக. ச நாங்கள் கந்தருவர்களையும், அப்சரசர்களையும், இரு அசுவினிகளையும், பிரம்மணஸ்பதியையும் அரியமான் என்னும் நாமமுள்ள தேவனையும் நுவல்கிறோம். அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று துண்டிப்பார்களாக. ரு நாங்கள் தினத்தையும் இரவையும் சூரிய சந்திரனையும் செப்புகிறோம்: எல்லா ஆதித்தியர்களையும் கதைக்கிறோம். அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று தளர்த்துவார்களாக. சூ நாங்கள் காற்றைக் கூற்றுகிறோம்; நாங்கள் பர்ஜனியன் வானம் அப்பால் திசைகளையும் பறைசாற்றுகிறோம்; அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் கழிப்பார்களாக. எ இரவும் பகலும் உஷையும் சபதத்தினின்று வருவதை என்னிடமிருந்து விலக்குவார்களாக. சந்திரன் என அவர்கள் அழைக்கும் சோமன் என்னை விடுதலையாக்குவான். அ நாங்கள் புவிச் சேர்க்கையான சோதி சம்பந்த பசுக்களையும், வன

1 அழைக்கிறோம்

மிருகங்களேயும் கழுகுகளேயும் பறவைகளேயும் இசைக்கிறோம்; அவர்கள் எங்களேத் துன்பத்தினின்று அகற்றுவார்களாக. க௯ நாங்கள் இப்பொழுது பவனேயும் சர்வனேயும் ருத்திரனேயும் பசுபதியையும் புகலுகிறோம்: அவர்கள் எங்களேத் துன்பத்தினின்று பிரிப்பார்களாக. நாங்கள் நன்கறியும் அவர்களுடைய அம்புகள் எங்களுக்கு எப்போதும் மங்களகரமாகுக. க௦ நாங்கள் சோதியையும் நட்சத்திரங்களேயும், புவியையும் யக்ஷர்களேயும், மலேகளேயும், கடல்களேயும், நதிகளேயும் ஏரிகளேயும், வழங்குகிறோம். அவர்கள் எங்களேத் துன்பத்தினின்று ஒதுக்குவார்களாக. க நாங்கள் இப்போது ஏழு ரிஷிகளேயும் திவ்ய சலங்களேயும் பிரஜாபதியையும் இயம்புகிறோம். இயமனேத் தலேமையுடனை பிதுருக்களேயுஞ் சாற்றுகிறோம். அவர்கள் எங்களேத் துன்பத்தினின்று புறமாக்குவார்களாக. கஉ சோதியிலுட்காருந் தேவர்களும் வானத்திலமரும்—அமரர்களும் புவியில் அமர்ந்துள்ள பலிஷ்டர்களும் எங்களேத் துன்பத்தினின்று விடுவிப்பார்களாக. கங ஆதித்தியர்களும் ருத்திரர்களும் வசுக்களும் சோதியிலுள்ள தேவர்களும், அதர்வாணர்களும், அங்கிரஸர்களும் மனனசீலர்களும் எங்களேத் துன்பத்தினின்று முக்தமாக்குவார்களாக. கச நாங்கள் யக்ஞத்தை, யஜமானனே ருக்குகளே, ஸாமன்களே மருந்துகளே உரைக்கிறோம்: நாங்கள் யஜுக்களே அழைப்புக்களே, மிழற்றுகிறோம். அவர்கள் எங்களேத் துன்பத்திலிருந்து சேதிப்பார்களாக. கரு நாங்கள் சோமனேத் தலேவனுயுள்ள செடி கொடிகளின் பஞ்ச இராஜ்யங்களேப் பேசுகிறோம். நாங்கள் தருப்பையை பங்கையை யவத்தை ஸஹத்தை இசைக்கிறோம். அவர்கள் எங்களேத் துன்பத்தினின்று துமிப்பார்களாக. கசா நாங்கள் அராயர்

களையும் அரக்கர்களையும், அரவுகளையும், அறசனங்களை யும், பிதுருக்களையும் பனுவல் செய்கிறோம், நாங்கள் நூறு மிருத்யுக்களை வசனிக்கிறோம். அவர்கள் எங்களை துன்பத்தினின்று களைவார்களாக, ௧௭ நாங்கள் ருதுக் களையும் ருதுபதிகளையும், வருஷங்களையும் அயனங்களை யும் ஆண்டுகளையும் வத்சரங்களையும், மாதங்களையும் விரிக்கிறோம். அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று விடுவிப்பார்களாக. ௧௮ தேவர்களே! தென் திசையி னின்று வாருங்கள். மேற் திசையிலிருந்து கீழ்த் திசை யணுகுங்கள்; கீழ்த்திசையிலிருந்து, வட திசையிலிருந்து சக்தி மிகுந்து ஒன்றுசேரும் விசுவேதேவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று கடத்துவார்களாக. ௧௯ நாங்கள் சத்தி யம் வளர்த்து சத்திய மநுசரித்து, தங்கள் மனைவிகளுட னுள விசுவே தேவர்களை தெரிவிக்கிறோம். அவர்கள் எங் களைத் துன்பத்தினின்று மீட்பார்களாக. ௨௦ சத்தி யம் சாய்ந்து சத்தியம் செழிமை செய்யும், அவர்களது மனைவிகளோடான சர்வமான தேவர்களை நவிலுகி றோம்; அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று திருப்பு வார்களாக. ௨௧ நாங்கள் பூதத்தையும்[1] பூத பதியை யும் பூதங்களை வசியஞ் செய்பவனையும், ஒன்று சேரும் சர்வமான பூதங்களையும் பாசுரக்கிறோம். அவர்கள் எங் களைத் துன்பத்தினின்று ஓட்டுவார்களாக. ௨௨ பஞ்ச திசைகளான தேவிகளும் ௧௨ ருதுக்களான தேவர்களும் வருஷத்தின் பற்களும் எங்களுக்குச் சதாகாலம் மங்க ளஞ் செய்வார்களாக. ௨௩ மாதலி யறியும் இரதத்தால் வாங்கப்பட்டதும், சலங்களில் இந்திரனால் செலுத்தியது மான மருந்தை சலங்களே! எங்களுக்கு அளியுங்கள். [௧௧· ௬. ௧—௨௩]

1 நிகழும் பொருளை,

௪௬௧ கருத்து—துன்பந் தளர்ந்து திடமாகுங்கள்.

௭எ0 உச்சிஷ்டம் [அதர்வன்—அத்தியாத்ம உச்சிஷ்டன்]

௧ உச்சிஷ்டத்தில்[1] நாமமும் ரூபமுமுண்டு, உச்சிஷ்டத்தில் உலகம் நிலைக்கும். உச்சிஷ்டத்தினுள்ளே இந்திரனும் அக்கினியும் விசுவமும் திரமாவார்கள். ௨ உச்சிஷ்டத்தில் சோதியும் புவியும் விசுவமான புவியும் நிலையாகும். உச்சிஷ்டத்தில் சலங்கள், சமுத்திரம் சந்திரன் காற்று நிலைபெறும். ௩ சத்தும் அசத்துமான இரண்டும், மிருத்யுவும் வலிமையும் பிரஜாபதியும் உச்சிஷ்டத்தில் நிகழ்வார்கள். வ்ர-ாவும், த்ர-ாவும், உலகத்திலுள்ளவர்கள் உச்சிஷ்டத்தில் சாய்ந்துள்ளார்கள்: என்னில் வாளாக. ௪ திடமாகும் தீரமாக்கும், திரமும் ந்யமும் பிரம்மமும் விசுவமுண்டாக்கும் தசங்களான தேவதைகளும் நாபியின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் வளையத்தைப் போல் உச்சிஷ்டத்தி லாதரவு ஆவார்கள். ௫ ரிக்கும், ஸாமனும் யஜுஸும் உச்சிஷ்டத்திலாகும். உத்கீதமும் பிரஸ்துதமும் ஸ்துதமும், ஹிங்காரமும், சுவரமும் ஸாமனின் மேதியும் உச்சிஷ்டத்திலாகும்: அது என்னிலாகும். ௬ தாயினுள்ளே கருவைப்போல உச்சிஷ்டத்தில் ஐந்திராக்னமும் பாவமானமும், மகா நாம்னீயமும் மகாவிரதமும், யக்ஞாங்கங்களுமாகும். ௭ இராஜசூயமும் வாஜபேயமும் அக்கினிஷ்டோமமும் அப்பால் அத்வரமும், அர்க்கமும் அசுவமேதமும், அதி ஆனந்தம் மிகும், சீவதருப்பையும், உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. ௮ அக்கினியாதேயமும், தீட்சையும் சந்தமுடன் காமனளிப்பும் உற்சன்ன யக்ஞங்களும் சத்திரங்களும் உச்சிஷ்டத்தில் ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளன. ௯ அக்கினி ஹோத்திரமும் சிரத்தையும், வஷட்காரமும் விரதமும் தவமும் தட்சிணையும் இஷ்டமும் பூர்த்தமும், உச்சிஷ்டத்தில் ஒன்று திரமாக்

1 நேதியில்

கப்பட்டுள்ளன. கο ஒரு இராத்திரியும்1 இரு இராத்திரிகளும் சத்யக்கிரீயும், பிரக்கிரீயும் உக்தியமும் உச்சிஷ்டத்தில் திரமாகி இழைக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவால் யக்ஞத்தின் அணுக்களும்—உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. கக சதுர் இராத்திரங்களும் பஞ்ச இராத்திரங்களும் ஆறு இராத்திரங்களும் அவை இருவகையாய் இணைந்தும், ஷோடசமும் ஏழு இராத்திரங்களும் அமுதத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா யக்ஞங்களும் உச்சிஷ்டத்திலிருந்து தோன்றிற்று. கஉ பிரதீஹாரமும் நிதனமும் விசிவஜித்தும் அபிஜித்தும் சான்ஹமும் அதி இராத்திரங்களும் பன்னிரெண்டுதின—யாகங்களும்—உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. அது என்னிலாகும். கங இனிமையும் சம்மதமும், க்ஷேமமும் சுவதாவும் உணவும் அமிருதமும், உறுதியும்—உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. நிகழும் எல்லா காமங்களும், உச்சிஷ்டத்தில்—காமத்தோடு எல்லாம் திருப்தியாகும். கச ஒன்பது புவிகள் கடல்கள் சோதி உச்சிஷ்டத்தில் ஆசிரதமாகும்: சூரியன் உச்சிஷ்டத்தில் ஒளி வீசுகிறான்: தினமும் இரவும் உச்சிஷ்டத்தில். அதுவும் என்னில். கரு உபஹவ்யத்தையும் விஷூவானது—யாகத்தையும் மர்மத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள யக்ஞங்களையும் சர்வஞ் சனனஞ் செய்யும், சனனஞ் செய்பவனது தந்தையான உச்சிஷ்டன் தரிக்கிறான். கசு சனனஞ் செய்பவனுடைய தந்தையாயும், சுவாசத்தின் பௌத்திரனும், பிதாமகனும் உச்சிஷ்டன் புவியில் ஜயிக்கும் காளையாயும் சர்வத்தின் ஈசனும் வசிக்கிறான். கஎ ருதமும் சத்தியமும், தவமும் இராஷ்டிரமும் சிரமமும் அறமும் செயலும் பூதமும் பவிஷ்யமும் உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. வீரியமும் இலட்சுமியும் வன்மையும் உச்சிஷ்டமான வலிமையிலுண்டு கஅ செழுமையும்

1 பலவகை யக்ஞங்கள்

சக்தியும், சங்கற்பமும் க்ஷத்திரமும், இராஷ்டிரமும் ஆறு விரிந்த உலகங்களும், வருஷமும் இடைகளும் ஆக்ஞைகளும் வீடுகளும் அவியும் உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. ௰௯ உச்சிஷ்டத்தில் நாலு ஹோதாக்களும் ஆப்பிரியர்களும் சதுர்மாச—செயல்களும் நீவிதங்களும் யக்ஞங்களும் அழைப்புக்களும் இஷ்டிகளும் உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. ௨0 பட்சங்களும் மாதங்களும் ருதுக்களுடனும் வருஷப் பிரிவுகளும், கோஷிக்கும் சலங்களும் இடிமுழக்கமும் மேலான சுருதியும் உச்சிஷ்டத்திலுண்டு. ௨௧ படிகங்களும், பால்களும் மணல்களும், ஔஷதங்களும் செடி கொடிகளும் புற்களும் மேகங்களும் மின்னல்களும் உச்சிஷ்டத்தில் வைக்கப்பட்டு நிலை நிறுவப்பட்டுள்ளன. ௨௨ ஜயமும் சித்தியும் சமாப்தியும் வியாப்தியும், மேன்மையும், செல்வமும், உச்சிஷ்டத்தில்: அதி சித்தியும் அதி செல்வமும், உச்சிஷ்டத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன, மறைக்கப் பட்டுள்ளன, நிறுவப்பட்டுள்ளன. ௨௩ சுவாசத்தால் சுவாசிப்பதும் கண்ணால் காண்பதும், சோதியின் எல்லா தேவர்களும் சோதியில் ஆசிரதமானவர்களும் உச்சிஷ்டத்திருந்து உதயமானார்கள். ௨௪ ருக்குக்களும் சாமன்களும் சந்தங்களும் யஜுஸோடு புராணமும், சோதியில்........ ....உதயமானார்கள். ௨௫ பிராணபானங்களும் கண்ணும் காதும் அழியாமையும் அழிவும் சோதியில்............ உதயமானார்கள். ௨௬ ஆனந்தங்களும் இன்பங்களும் அனுபவங்களும் அனுபவங்கள் அனுபவிக்கின்றவர்களும் சோதியில்...........உதயமானார்கள். ௨௭ தேவர்களும் பிதுருக்களும் மனிதர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்சரஸர்களும் சோதியில்........உதயமானார்கள். [௧௧.௭.௧—௨௭]

---

௪௭0 கருத்து—எதற்கும் மிகுதியாவதால் ஈசனுக்கே உச்சிஷ்டன் எனப் பெயர்.

சஎக. அத்யாத்மம் [கௌருபதிரிஷி—அ த் யா த் ம ம் மன்யு தேவதை.

க சங்கற்பத்தின் வீட்டிலிருந்து கோபம் தனது மனைவியைக்கொண்டு வருங்கால் மணவாளனுடைய நண்பர்கள் யாவர்? வரிப்பவர்கள் யாவர். வரிப்பவரில் தலைமை வகிப்பவர் எவர்? உ பெரிய கடலினகத்தில் தவமும் செயலுமிருந்தார்கள். அவர்கள் மணவாளனுடைய நண்பர்கள். அவர்கள் வரிப்பவர்கள். பிரம்மன் வரிப்பவனில் தலைவனாயிருந்தான். ந பூர்வ தேவர்களிடமிருந்து பத்து தேவர்கள் ஏகமாய் சனனமானார்கள். பிரத்யட்சமாய் அவர்களை அறியும் எவனும் இன்று பெரியதைக் குறித்துப்—பேசலாம். ச பிராணனும் அபானனும் கண்ணும் காதும், அழிவும் அழியாமையும், வியானனும், உதானனும் வாக்கும் மனதும்—அவையே விருப்பத்தைக் கொண்டுவந்தன. ரு அப்போது ருதுக்களும் தாத்ருவும் பிரஹஸ்பதியும் இந்திரனும் அக்கினியும் சனனமாகவில்லை. எவனை அவர்கள் தலைவனாக உபாசித்தார்கள்? சு பெரிய கடலினகத்தில் தவமும் செயலுமே இருந்தார்கள். செயலினின்றே தவம் தோன்றினான். அவனையே அவர்கள் தலைவனாக உபாசித்தார்கள். எ இதற்கு முன்னிருந்த புவியை அறிஞர்களே அறிந்தார்கள். நாமத்தால் அவனை அறிபவன் பழைய பொருள்கள் புலனாகுபவன் என தன்னையே நினைத்துக்கொள்ளலாம். அ எங்கிருந்து இந்திரன்? எங்கிருந்து சோமன் எங்கிருந்து அக்கினி சனனமானான்? துவஷ்டா எங்கிருந்து தோன்றினான்? தாத்ரு எங்கிருந்து பிறந்தான்? கூ இந்திரனிடமிருந்து இந்திரன் சோமனிடமிருந்து சோமன் அக்கினியிடமிருந்து அக்கினி உதயமானான். துவஷ்டாவினிடமிருந்து துவ

ஷ்டா தோன்றினன், தாத்ருவினிடமிருந்து தாத்ரு பிறந்தான். ௧௦ பழைய பத்து தேவர்கள் பத்து தேவர்களினின்றே தோன்றினார்கள். தங்கள் மக்கட்களுக்கு உலகத்தை யளித்துவிட்டு அவர்கள் எந்த உலகத்தி லுட்கார்ந்தார்கள்? ௧௧ ரோமம் என்பு மாமிசம் மச்சையை ஒன்று குவித்து கால்களுடன் காயத்தைச் செய்த பிறகு அவன் எந்த உலகத்தில் நுழைந்தான்? ௧௨ அவன் எங்கிருந்து ரோமத்தைக் கொண்டுவந்தான்? எங்கிருந்து தசையை எங்கிருந்து எலும்புகளைக் கொண்டுவந்தான்? அங்கங்களை சந்திகளை மச்சையை மாமிசத்தை அவன் எங்கிருந்து கொண்டு வந்தான். ௧௩ சம்பாரங்களை[1] ஒன்று சேர்க்கும் தேவர்கள் சம்சிசம்[2] என்றும் நாமமுள்ளவர்கள்: தேவர்கள் சர்வமான மானிடனை ஒன்று பொழிந்து புருஷரில் பிரவேசித்தார்கள். ௧௪ தொடைகளையும், பாதங்களையும் முட்டுக்களையும் சிரத்தையும் கைகளையும் முகத்தையும், விலா எலும்புகளையும் நுனிகளையும் பக்கங்களையும் ஒன்று சேர்த்த ரிஷி எவன்? ௧௫ ஒன்று சேர்க்கும் பெரியவன் சிரத்தையும் கைகளையும் முகத்தையும் நாவையும் கழுத்தையும் முதுகெலும்பையும்—சர்வத்தையும் சருமத்தால் மூடி, ஒன்று சேர்த்தான். ௧௬ இன்று ஒளிவீசும் நிறத்தை அங்கு சாய்த்துள்ள பெரிய காயத்துக்கு ஒன்று சேர்ப்பவனால் ஒன்று சேர்ந்துள்ள—தேகத்துக்கு—அளித்தவன் எவன்? ௧௭ எல்லாத் தேவர்களும் உதவி புரிந்தார்கள்: அதனை பெண் அறிந்தாள். அடக்கத்தின் மனைவியான தலைவி அதற்கு நிறத்தை யளித்தாள். ௧௮ துவஷ்டா துவஷ்டாவின் பெரிய பிதா(வை)த் துளைக்குங்கால், தேவர்கள் மானிடனை வீடாகச்செய்து புருஷனில் நுழைந்தார்

1 காயம் குவிக்கும் பொருள்களை 2 ஒன்று பொழிபவர்கள்.

கள். ககூ அப்பால், நித்திரையும், களைப்பும் நிர்ருதியும் தீமை என்னும் தேவதைகளும், மூப்பும் வழுக்கையும், வெறுப்பும், காயத்தில் நுழைந்தார்கள். உ0 பிறகு திருட்டும் துட்டச்செயலும் தீமையும், சத்தியமும் யக்ஞமும் பெருங் கீர்த்தியும் சக்தியும் க்ஷத்திரமும் தேகத்தில் நுழைந்தன. உக வளர்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் பெருந்தன்மைகளும் பிசுனித்தனங்களும் பசிகளும் தாகங்களும் அப்பால் அங்கத்தில் நுழைந்தன. உஉ நிந்தைகளும் அநிந்தைகளும் இல்லை எனவும் வா எனச்—சொல்வதும்—சிரத்தையும் தட்சிணையும் அசிரத்தையும் அப்பால் உறுப்பில் நுழைந்தன. உ௩ வித்தைகளும் அவித்தைகளும் உபதேசிப்பதர்க்கானவைகளும் பிரம்மமும் ருக்குக்களும் ஸாமனும் யஜுஸும் ஆக்கையில் நுழைந்தன. உச இன்பங்களும் மத்தங்களும் நயங்களும் இன்பமனுபவிப்பவைகளும், சிரிப்பும் களிப்பும் நடனங்களும் அப்பால் சடலத்தில் நுழைந்தன. உ௫ ஆலாபங்களும் பிரலாபங்களும் பதில் பேசுபவைகளும் சேர்க்கைகளும் சிந்தனைகளும் சரீரத்தில் நுழைந்தன. உ௬ பிராணாபானங்களும் கண்ணும் காதும், அழிவும் அழிவின்மையும் வியானனும் உதானனும் வாக்கும் மனதும் மெய்யுடன் சலனமாகின்றன. உ௭ ஆசிகளும் ஆக்ஞைகளும் கேள்விகளும் விளக்கங்களும் சித்தங்களும் சர்வசங்கற்பங்களும் அப்பால் தேகத்தில் நுழைந்தன. உ௮ உதிரத்தையும்சலப்பையிலுள்ளவற்றையும், துரிதம் துச்சமானவற்றையும் இரகசியமாயும் சுக்கிரமாயும் சுத்தமாயுமிள்ளசலங்களை இப்பிரதிகூல பூதிகத்தில் அவை ஒன்று சேரச் செய்தன. உகூ அவை எலும்பை சமித்தாகச் செய்து அப்பால் எண்சலங்களை நிலைக்கச் செய்தன. அவை இரேதசை நெய்யாகச் செய்தன: அப்பால் தேவர்கள்

புருஷனில் நுழைந்தார்கள். ௩0 எல்லா சலங்களும் எல்லா தேவதைகளும் பிரமத்துடன் விராடனும் பிரமனும் தேகத்தில் நுழைந்தார்கள். காயத்திலே பிரஜாபதி யாவான். ௩௧ சூரியனும் காற்றும் புருஷனுடைய கண்ணையும் சுவாசத்தையும் பங்கு செய்து கொண்டார்கள். தேவர்கள் அவனுடைய மிகுதியான அங்கத்தை அக்கினிக்களித்தார்கள். ௩௨ இதனாலேயே 'இதுதான் பிரம்மன் என' புருஷனையறிபவன் நினைக்கிறான். கோசாலைகளில் கோக்களைப்போல எல்லா தேவதைகளும் அவனில் வீற்றியுள்ளார்கள். ௩௩ அவனுடைய முதல் மரிப்பில் அது மூன்ருகப் பிரிந்து தனித்தனி செல்லும்: ஒன்ருேடு அது அங்கு செல்லும்[1] ஒன்ருேடு அது அங்கு[2] செல்லும். ஒன்றுடன் அது இங்கு[3] வசிக்கும். ௩௪ அசதியான ஆதி சலங்களினுள்ளே யாக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது: வல்லமை அதனகத்திலே. அதனுல் அது வலிமைஎன அழைக்கப்படும். [௧௧. அ. ௧—௩௪]

சஎ௨ சத்துரு சம்ஹாரம் [காங்காயனன்—மந்திரோக்த அற்புதி தேவதை]

௧ அற்புதியே![4] எக்கைகளும் எவ்வம்புகளும் விற்களின் வீரியங்களும் கத்திகளும் பரசுகளும் ஆயுதமும், இருதயத்தில் எந்த சித்தமும் சங்கற்பமும் உண்டோ அவற்றையெல்லாம் நீ எங்களுடைய எதிரிகள் காணும் வண்ணஞ்செய். மாயத்தோற்றங்களை நீ புலனுக்கவும். ௨ நண்பர்களே! தேவசனங்களே! நீங்கள் எழுமின்: ஆயத்தமாகுமின்: அற்புதியே! நமது நண்பர்கள் காட்சியான போதிலும்—பகைவர்கள் கண்களில்—மறைவுடனு

---

1 சூரியனில், 2 காற்றில். 3 புவியில். 4 சேனையின் தலைவனே.

சஎ௧ கருத்து—காயத்தில் புலன்கள் வரும் விந்தை

வார்களாக. ந அற்புதியே! நீங்கள் இருவரும் எழுமின்! நீங்கள் ஆரம்பஞ்செய்மின்: நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்று இணைந்து எதிரி சேனைகளை பந்தஞ் செய்மின். ச அற்புதி என்னும் நாமமுள்ள தேவனோடு நியற்புதி என்னும் ஈசனோடு, எவர்களால் வானமும் இப் பெரிய புவியும் பரவப்பட்டுள்ளனவோ, இந்திரனுடன் சேர்ந்த அவர்களோடு, சேனையுடன் நான் ஜயித்துள்ளதை யநுசரிக்கிறேன். ரு அமரஜனனமான அற்புதியே! நீ சேனையோடு எழுந்திரு: பரர்களுடையப் படையைப் பிளந்து உனது பரவுகளால் அதனைப்பரவு. சு நியற்புதியே! நீ ஏழுவிதமான மாயத் தோற்றங்களை புலனாக்கி, அவற்றுடன் நெய்யளிக்கப் படுங்கால் சேனையோடு எழுந்து நில். எ அற்புதியே! தன்னைத்தானே அடித்துக்கொண்டு கண்ணுங்கண்ணீருமாய் குள்ளக்கா துடனாகுமவள், உன்னால் கடிக்கப்பட்டு புருஷன் கொல்லப்பட்டவுடன் கலைந்த கூந்தலுடனாகு மவள்[1] கதறுவாளாக அ அற்புதியே! உன்னால் கடிக்கப்பட்டவுடன் தனது கழுத்தையே தள்ளிக்கொண்டு மனத்தால் தனது மகனையோ, புருஷனையோ சகோதரனையோ, தனது சனத்தையோ — தேடிக் கதறுவாளாக. கூ அற்புதியே! உன்னால் கடிக்கப்பட்டவுடன் பருந்துகளும் புண்டரங்களும் பவனைகளும் சகுந்தங்களும்— பெருஞ்—சிறகுகளுள்ளவையும் காக்கைகளும் பறவைகளும் பகைவர்களில் புலனாகி திருப்தியாகுக. கo அற்புதியே பிறகு உன்னால் பிளக்கப்பட்ட மானிடர்களுடைய சவத்தில், எல்லா வன மிருகங்களும் ஈயும் புழுவும்திருப்தியாகுக. கக நீ அற்புதியே! நீங்கள் அவர்களைப் பிடியுங்கள்: அவர்களுடைய பிராணுபானங்களைப் பிரித்து

1 சத்துருவின் ஸ்திரீ.

விடுங்கள் : அற்புதியே! நீ துவம்சம் செய்யுங்கால்—உன் குரூரத்தைப் பகைவர்களில்—புலன் செய்யும்போது—கதறும் அவர்களுடைய புலம்பல்கள் குவிந்தோங்குக. கஉ நீ அவர்களை நடுங்கச்செய் : அவர்கள் ஒன்று அலறுவர்களாக. பயத்துடன் எங்கள் பகைவர்களைச் சேர் : நியற்புதியே! விரிந்து பற்றும் கைகொக்கிகளால் எங்கள் எதிரிகளை வதை. கந அவர்களுடைய கைகள் கலவரமாகட்டும்; அவர்களுடைய இருதயத்திலுள்ள சித்தமும் சங்கற்பமும் குழப்பமாகட்டும் அற்பதியே! உன் வதைப்பால் அவர்களுடைய எப்—பாகமும்—விடாமலாகட்டும். கச தாங்களே வதைத்துக்கொண்டு மார்பில் தொடையில் யடித்துக்கொள்பவர்களாய் எண்ணெய்ப் பசையில்லாமல் அவிழ்ந்த கூந்தலோடு அலறி, அவர்கள் ஓடி விடுவார்களாக. கரு அற்பதியே! நாய் தொடரும் அப்சரசர்களையும், நரிகளையும் உட்பாண்டம் சுவைக்கும் ரிசையையும், தீஸ்தாபனத்தைத் தேடும் இவர்களை யெல்லாம் எங்களுடைய பகைவர்கள் பார்ப்பார்களாக : உனது மாயைகளைப் புலனுக்கு. கசு வானத்திலே தூரந்தாண்டுபவளாயும், முண்டமாகி முண்டத்தைத் தரிப்பவளாயும், மறைந்துள்ள மாயைகளையும் கந்தருவர்களையும், அப்சரசர்களையும், சருப்பங்களையும், வேறு சனத்தையும் அரக்கர்களையும், கள நாலு தந்தமுள்ளவர்களையும், கரும் பல்லுள்ளவர்களையும், கும்ப முஷ்க முள்ளவர்களையும், உதிர முகர்களையும், பயந்து தானே பயமாகுபவர்களையும் நீ நடுங்கச் செய். கஅ அற்புதியே! தூரமாயுள்ள எங்கள் எதிரி சேனைகளை நீ அலறச் செய். ஜயிப்பவனும் ஜயமாகுபவனும், இந்திரனோடு சேர்ந்து எங்களது சத்துருக்களை ஜயிப்பார்களாக. கசு எங்களுடைய பகைவன் சிதைந்து சிதறி சேதமாவார்களாக. அனல்

நாக்கள் புகைச் சிகைகள் சேனையுடன் ஜயித்துச் செல்க. ௨0 அற்புதியே! சக்திபதியான இந்திரன் எம்மால் தள்ளப்பட்டுள்ள எங்களுடைய சத்துருக்களின் ஒவ்வொரு தலைவனையுங் கொல்வானாக; அவர்களில் ஒருவனும் மீள வேண்டாம். ௨க அவர்களுடைய இருதயங்கள் பிளந்து பிரிக; அவர்களுடைய மூச்சு உயரச் செல்க, எங்கள் சத்துருக்களை நாவரட்சி யனுசரித்திடுக, அது நண்பர்களைத் தொடராமலாகுக. ௨௨ அற்புதியே! தீரர்களையும் தீரர்களில்லாதவர்களைம், செல்பவர்களையும் செவிடர்களையும் கருமையாகி கொம்பு சூனியமாயுள்ளவர்களையும் அப்படியே ஆடுகந்த முள்ளவர்களையும்—இவ்வனைவரையும் சர்வமானவர்களையும் எங்கள் சத்துருக்கள் காண்பார்களாக: நீ மாயைகளைப் புலனுக்கு. ௨௩ இந்திரனே விருத்திர சங்காரனே சக்திபதியே அற்புதியும் திரிசந்தியும் எங்களுடைய சார்பிலார்களைச் சிதறடிப்பார்களாக. அதனால் நாங்கள் எங்கள் அரிக்களை ஆயிரக்கணக்கில் அழிப்போம். ௨ச வனஸ்பதிகளையும், வானஸ்பதிகளைம், ஔஷதிகளையும் செடி கொடிகளையும் கந்தர்வர்களையும் அப்சரசர்களையும், சர்ப்பங்களையும், தேவர்களையும், புண்ணிய சனங்களையும், பிதுருக்களையும்—இவர்களையெல்லாம் எங்களுடைய பற்றார் பார்க்கச் செய்: நீ மாயைகளைப் புலனுக்கு. ௨ரு அற்புதியே! மருத்துக்கள் உங்கள் தலைவர்கள். தேவ ஆதித்தியனுன பிரம்மணஸ்பதியும் தலைவர்கள் இந்திரனும் அக்கினியும், தாத்ருவும் மித்திரனும் பிரஜாபதியும் உங்கள் தலைவர்கள்: ரிஷிகள் உங்கள் சேனுதிபதிகள். அற்பதியே! எதிரிகள் ஜயித்த பிறகும் இத்தேவர்களையே தலைவராய் வைத்துக்கொள். ௨சூ அவ்வெல்லோரின் தலைவர்களான நீங்கள் எழுந்து நில்லுங்கள்: நீங்கள் ஆயத்தமாகுங்கள், நண்பர்களான

தேவசனங்களே! இந்தச் சமரை பூரணமாய் ஜயித்து உங்களுடைய பற்பல உலகங்களில் சென்று விடுங்கள் [கக. கூ. க—உசு]

சஎகூ இரணகளம் [பிருக்வங்கிரஸன்—மந்திரோக்த் திரிஷந்தி தேவதை]

க நீங்கள் எழுந்திருங்கள், மாயைகளே! நீங்கள் கொடிகளுடன் ஆயத்தமாகுங்கள்: பாம்புகளே, இதர சனங்களே, அரக்கர்களே எங்கள் ஒட்டார்களைத் தொடர்ந்து ஓடுங்கள். உ திரிசந்தியே! நான் உங்கள் தலைமையை தேசத்தை சிகப்புத் துவஜங்களுடன் அறிகிறேன்: வானத்திலே சோதியிலே சகத்திலே சனங்களிலே திரிசந்தியின் சித்தத்தோடு தீ நாமங்களுள்ள அவை அமர்க. ங அயமுகமுள்ள ஊசிமுகமுள்ள முட்மரமுகமுள்ள அவர்கள் வாயுவைப்போல் துரிதமாய். மாமிசம் புசிப்பவர்களாம் பகைவர்கள் வச்சிராயுதமான திரிசந்தியுடன் பற்றுவார்களாக. ச ஜாத வேதசனே! ஆதித்தியனே: அதி மானிட சவத்தின் நடுவே நீ பிரசன்னமாகவும்! திரிசந்தியின் இந்த சேனையானது என் வசத்தில் நன்கு வைக்கப்படட்டும். ரு அற்புதியே! தேவசனமே! நீ சேனையுடன் எழுந்திரு: இந்த பலி உங்களுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ளது: திரிஷந்திக்கு ஆஹுதிப் பிரியமாகும். சு வெண்பாதமுள்ள இவன் நான்கு கால்களான சரணுகி—எதிரியைக்—கட்டுக. செயலே திரிசந்தியின் சேனையுடன் சேர்ந்து எங்கள் செற்றார்களுக்குச்—சம்ஹாரனுகவும். எ புகைக் கண்ணுள்ளவன் நன்றாய் வீழ்க: குள்ளக் காதுள்ளவன் கதறுக: திரிசந்தியின் சேனையால் அது ஜயிக்கப்படுங்கால் கொடிகள் சிகப்பாகுக. அ சிறகு

சஎஉ. கருத்து. சத்துருசம்ஹாரம்

களுள்ளவை சோதியிலே வானத்திலே சுற்றும் பறவைகள் கீழே இறங்குக; வன மிருகங்களும் ஈக்களும் ஒன்று பற்றுக; பச்சை மாமிசம் புசிக்கும் கழுகுகள் நரமாமிசத்தைக் கீறுக. ௯ பிரகஸ்பதியே! இந்திரனோடும் பிரம்மனோடும் நீ எந்த ஆணைக்குச் சம்மதமானாயோ, நான் அந்த இந்திர ஒப்பந்தத்தால் இங்கு எல்லாத் தேவர்களையும் அழைக்கிறேன். நீங்கள் இந்தப் பக்கம் வெல்க. அந்தப் பக்கம் வேண்டாம். ௧0 ஆங்கிரஸனின் பிரகஸ்பதியும், பிரம்ம கூர்மையான ரிஷிகளும் அசுரனழிக்கும் ஆயுதமான திரிஷந்தியை சோதியிலே ஸ்தாபித்துள்ளார்கள். ௧௧ எவனால் அங்குள்ள சூரியனும் இந்திரனும் துணையடைந்து திரமாகிறார்களோ, தேவர்கள் அந்தத் திரிஷந்தியை வன்மை வலிமைக்கு அருந்துகிறார்கள். ௧௨ ஆங்கிரஸனின் பிரகஸ்பதி பொழியும் அசுரனழிக்கும் ஆயுதமான ஆஹுதியினாலே தேவர்கள் எல்லா உலகங்களையும் பூரணமாய் ஜயித்தார்கள். ௧௩ ஆங்கிரஸனின் பிரகஸ்பதி பொழிந்த அசுரனழிக்கும் ஆயுதமான வச்சிராயுதத்தால், பிரகஸ்பதியே! அங்குள்ள சேனையை நான் பூரணமாய் நிர்மூலஞ் செய்கிறேன். நான் பலத்தால் பரர்களை வீழ்த்துகிறேன். ௧௪ வஷட்டுடன் செய்யப்படும் ஆஹுதியை—யருந்தும் எல்லா தேவர்களும் இங்கு வருகிறார்கள். இந்த ஆஹுதியைப் பற்றுங்கள். இப்பக்கம் வெல்லுங்கள். அப்பக்கம் வேண்டாம். ௧௫ எல்லா தேவர்களும் இங்கு வருக. திரிசந்திக்கு ஆஹுதி பிரியமாகும். ஆதியில் எந்தப் பெரிய ஒப்பந்தத்தால் அசுரர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அதனை நீங்கள் இரட்சியுங்கள். ௧௬ சத்துருக்களின் சரத்தின் முனைகளை வாயு வளைப்பானாக. இந்திரன் அவர்களுடைய கைகளை முறிப்

பானுக. அவர்கள் சரத்தை நாட்ட இயலாமலாவார்க ளாக. ஆதித்தியன் அவர்களுடைய ஆயுதத்தை அழிப்பானுக. சந்திரன் வராதவனது வழியை நீக்குவா னுக. ௧௭ தேவ புரங்களுக்கு அவர்கள் முன் சென்றி ருந்தாலும் தங்களது துணைகளுக்குப் பிரம்மத்தைச் செய் திருந்தாலும், தாங்களே தைரியஞ் செய்துகொண்டு காயக் காப்பாகிப் பூரண உதவியுடனானாலும் நீ அவற்றை யெல் லாம் இரஸ சூனியமாக்கு. ௧௮ திரிஷந்தியே! மாமிசம் புசிப்பவனோடு மிருத்யுவுடன் புரோகிதனை யநுசரித்துச் சேனையுடன் நீ செல். எதிரிகளை வெல். முன் செல். ௧௯ திரிஷந்தியே! தமஸால் தரியலர்களைச் சூழ். சுந்திரசக்தி யால் ஜயிக்கப்படுஞ் சத்துருக்களில் ஒருவனும் தப்பாம லாவானுக ௨௦ வெண்பாத முள்ளவன் அங்குள்ள பகைவர் சேனைகளில் பாய்வானுக: நியற்புதியே! எங்களின் சேரார் களுடைய அங்குள்ள சேனைகள் இன்று குழப்பமுடனு வார்களாக ௨௧ நியற்புதி எங்களது மருவலர்கள் மதி யீனமாவார்களாக: அவர்களுடைய ஒவ்வொரு வீரனை யுங் கொல். இந்தச் சேனையால் அவர்களை யழி ௨௨ கவ சம்முள்ளவன் கவசமில்லாதவன் — சமர்—செல்லும்— பகைவர், வில்நாண் பாசங்களால், கவசக் கயிறுகளால், இரதக்கச்சையால், அடிபட்டுக் கீழே சாய்வார்களாக ௨௩ காப்புகளுள்ளவனும் காப்புக்களில்லாதவனும் காப் புக்களற்ற கேளார்களும் கொல்லப்பட்டவுடன், அற்பு தியே! அவர்களை யெல்லாம் நிலத்திலே நாய்கள் புசிக் கட்டும். ௨௪ இரதங்களுள்ளவன், இரதங்களில்லாத வன், பீடமுள்ளவர்கள் பீடமில்லாதவர்கள், கொல்லப் பட்டவுடன், அவர்களையெல்லாம் பாறு, பறவை, புண் டரங்கள் புசிக்கட்டும். ௨௫ ஆயுதச் சமரில் அழிக்கப் பட்டுத் துண்டங்களாக வெட்டப்பட்ட ஒட்டார்களு

டைய சேனை ஆயிரஞ் சவங்களோடு சாய்வார்களாக. ௨௬ எதிர்க்கும் இந்த ஆஹுதிக்கு மாறாக சமர் செய்ய விரும்பும் எங்களுடைய சத்துருவான சேமனமுள்ள அவன் மர்மங்களில் குத்தப்பட்டு ஓங்கிக் கதறி நசுங்கிக் கீழ்ச்சாய்ந்துள்ள அவனை—எதிரியைக்—கழுகுகள் புசிக்கட்டும். ௨௭ தேவர்கள் அநுசரித்து தவறுமலாகும்—திரிசந்தியான வச்சிராயுதத்தால் விருத்திரனழிக்கும் இந்திரன்—எதிரியை—யழிப்பானாக! [௧௧. ௧0. ௧—௨௭]

௧௧-வது காண்டம் முற்றிற்று.

௪௭௪—௪௭௮

௪௭௪ பூமி [அதர்வன்—பூமி]

௧ பெரிய சத்தியமும், உக்கிரமான ருதமும், தீட்சையும், தவமும், பிரம்மமும், யக்ஞமும் புவியைத் தாங்குகின்றன: நிகழ் எதிர்—காலப்பொருளின் செயலின்—மனைவியான மேதினி எங்களுக்கு விரிந்த உலகத்தைச் செய்வாளாக. ௨ மானவர்களின் நடுவே அதிகட்டமில்லாதவளாகி எவளுக்கு உச்சங்களும் வளர்ச்சிகளும் சரிசமங்களுமுண்டோ, எவள் நானு வீரிய ஔஷதிகளைத் தரிக்கின்றாளோ அந்த வசுமதி எங்களுக்குச் செல்வமாகி விசாலமாவாளாக. ௩ எவளில் சலம் சிந்துக்கள் சமுத்திர—முண்டோ—, எவளில் உணவு உழவு உண்டாகின்றனவோ, சலனமாகி சுவாசிக்கும் இச்—சீவன்—எவளில் துரிதமாகின்றதோ, அத்தரணி எங்களை முதல் பானத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்வாளாக. ௪ எவளுக்கு நானு திசைகளு—ண்டோ எவளில் உழவுகளும் உணவுமுண்

௪௭௩ கருத்து—பகையழி.

டாகின்றனவோ சுவாசிப்பதையும் சலன மாவதையும் பலவிதமாய் தரிக்கும் அப்பூதலம் எங்களைப் புசிப்புக் களிலும் பசுக்களிலும் ஸ்தாபனஞ் செய்வாளாக. ரு பூர்வத்திலே பழைய சனங்கள் எவளில் போர்புரிந் தார்களோ, எவளில் தேவர்கள் அசுரர்களை ஜயித்தார் களோ பசுக்களுடைய புரவிகளுடைய பறவைகளுடைய வசதியான அப்பார்த்திவள் எங்களுக்கு பொருளையும் பிரகாசத்தையும் அளிப்பாளாக. சு விசுவந்தரித்துச் செல்வஞ் சுமந்து திடஸ்தானமாகி சொர்ண முதுகோடு, சலனப் பொருள்களின் சாயுமிடாகி வைசுவாநர அனலை அணிந்து, விருஷபையாய் இந்திரனை—யடைந்துள்ள வையகம் எங்களை விபவத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்வாளாக. எ எத்தரணியான தாரணியைத் தூக்கமற்று தேவர்கள் சதாகாலம் தப்பாமல் துணைபுரிகிறார்களோ அவள் எங் களுக்கு பிரியத்தையும் மதுவையுமளித்துச் சோதி யால் எங்களைச் செழுமை செய்வாளாக. அ எவள் ஆதியில் சலநிதியிலே சாகரமாகி எவளை அறிஞர்கள் மாயைகளால் சலனமானார்களோ, சத்தியத்தால் கவரப் பட்ட எந்நிலத்தின் அமுத இருதயம் பரம நிலயத்திலுள் ளதோ, அம்மாநிலம் எங்களுக்கு, மேலான இராஜமகிமை யில் எங்களுக்கு வயத்தையும் ஒளிவளத்தையும் மளிப்பா ளாக. கூ தவறாமல் இரவும் பகலும், சலிக்கும் சலங் கள் எவளில் சமானமாய் பாய்கின்றனவோ, பற்பல தாரைகளுள்ள அந்தஸ்தலம் எங்களுக்குப் பாலையளிப்பா ளாக. அப்பால் பிரகாசத்தை எங்களுக்குப் பொழிவா ளாக. கo எவளை அசுவினிகள் அணிந்துள்ளார்களோ, எவளில் விஷ்ணு வரையறுத்தானோ, வசுபதியான இந் திரன் தனக்கே எவளில் எதிரிசூனியஞ் செய்து கொண் டானோ, அவ்வையம் தாய் மகனுக்குப் போல் எனக்குப்

பாலை யளிப்பாளாக. கக மகியே! உனது மலைகளும் பனிக்குன்றுகளும், வன நிலங்களும் சுகமளிப்பவை யாகுக: பழுப்பும், கருப்பும், சிகப்பும், துருவமும், விசுவ ரூபமுமான புவியிலே. இந்திரனால் துணையான—பூமி யிலே. நான் குலை காயம் கஷ்டம் கொலை முதலியன படாமலே குவலயத்திலே நின்றுள்ளேன். கஉ நேமியே! உன்நடுவிலே நாபியிலே உன் தனுவினின்று எந்த உணவு தோன்றிற்றோ அதிலே நீ எங்களை ஸ்தாபனஞ்செய். எங் களைப் புனிதஞ்செய். அவனி அன்னை, நான் அகிலமகன்: பர்ஜனியன் பிதா: அவன் எங்களைக் காப்பானாக. கங வேதியை எந்த வையகத்தில் அவர்கள் சூழ்ந்துள் ளார்களோ, விசுவ கருமங்கள் செய்யும்—மானிடர் கள், எந்த வையத்திலே விசாலஞ் செய்கிறார்களோ; ஆறு திக்கு முன்னர் உயரமும் ஒளியுமுள்ள யக்ஞக் கம்பங்கள் எந்த உலகில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்த உலகம் வளர்ந்து எங்களை ஓங்கச் செய்வாளாக. கச பூமியே முதன்மையாய்—செய்யும்—புவியே எங்களை துவேஷிப்பவனையும், எங்களுடன் யுத்தஞ் செய்பவனையும் கோரமான ஆயுதத்தாலும் மனத்தாலும் எங்களுக்கு துன்பஞ் செய்பவனையும், எங்கள் வசமாக்கு. கரு உன் னில் சனனமாகி உன்னிலேயே மானிடர்கள் சலனமாகி றார்கள்: நீ இருகால் நான்கு கால் ஜந்துக்களைத் தரிக்கிறாய், சகமே! உதய சூரியன் இரசிமிகளால் அமுதமான சோதியை எவர்களுக்கு விசாலஞ் செய்கிறானோ அந்த இப்பஞ்சமானவர்கள் உனதாகும். கசு சர்வமான அப் பிரஜைகள் ஒன்று சேர்ந்து எங்களுக்குப் பாலைத்தருவார் களாக. பூதலமே! எனக்கு நீ வாக்கின் தேனைத் தா. கஎ ஔஷதங்களின் விசுவஞ் சனனஞ் செய்யும் தாயாகி திடமாயுள்ளத் தரணியில் தருமத்தால் தரிக்கப்படும் பூத

லத்திலே சுகம் மங்களம் சதாகாலம் அளிப்பவளில் நாங்கள் சலனமாக வேண்டும். ௧௮ நீ பெரியவள்: பெரிய வசதியுள்ளவள்: உனது குலுக்கமும் கலக்கமும் நடுக்கமும் பெரியன. பெரிய இந்திரன் தவறுமல் உன்னைப் பாலனஞ் செய்கிறுன். பூமியே! எங்களை பொன்னுக்குச் சமானமாய் நீ பிரகாசிக்கச் செய்: எவனும் எங்களை வெறுக்காமலிருப்பாருக, ௧௯ அக்கினி அவனியிலே ஔஷதிகளிலேயுள்ளான்; சலங்கள் அக்கினியை தரிக்கின்றன. அக்கினி கல்லிலேயுள்ளான். அக்கினி மானிடர்களின் உள்ளேயுள்ளான்: பசுக்களிலும் புரவிகளிலும் அக்கினியுண்டு. ௨௦ அக்கினி சோதியினின்று தாபஞ் செய்கிறுன்: விசாலவானம் அக்கினி தேவனதாகும், மானிடர்கள் அக்கினியை அவிசுமப்பவனுகவும் நெய் விரும்புபவனுகவும் எழுப்புகிறுர்கள். ௨௧ கனல் அணியும் கரும் அங்கமுள்ள சகம் என்னைக் கூர்மையாயும் பிரகாசமாயும் செய்வானுக. ௨௨ நலஞ்செய்யும் அவியையும் யக்ஞத்தையும் வையத்திலே அவர்கள் தேவர்களுக்கு அளிக்கிறுர்கள்: நரர்களான மானிடர்கள் மாநிலத்திலே சுவதாவினுலும் உணவினுலுஞ் சீவிக்கிறுர்கள்: அப்புவியானது எங்களுக்குப் பிராணனையும் ஆயுசையும் செய்க: பூதலம் எங்களுக்கு மூப்பான வயதையும் தருக. ௨௩ குவலயமே! உன்னிடத்தில் எக்கந்தங்கள் உண்டாகி எதனை ஔஷதங்கள், எதனை சலங்கள் தரிக்கின்றனவோ எதனைக் கந்தர்வர்கள் அப்சரசர்கள் பகிர்ந்து கொண்டார்களோ அதனுல் நீ என்னைக் கந்தமுடன் செய்வாயாக. எங்களை எவனும் வெறுக்காமலிருப்பானுக. ௨௪ உனது எக்கந்தம் கமலத்தில் நுழைந்ததோ, சூரியையின் மணத்துக்கு எந்த கந்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்களோ, அகிலமே! அமுதர்கள் எக்கந்தத்தை ஆதியிலே—

தரித்தார்களோ—அதனால் நீ என்னைக் கந்தஞ் செய்வாயாக. எங்களை எவனும் வெறுக்காமலிருப்பானாக. உரு வசதியே! புருஷர்களிலே ஸ்திரீகளிலே எந்த உனது வாசனையுண்டோ எவ்வொளியும் உயர்வும் மைந்தர்களிலுண்டோ குதிரைகளிலே, வீரர்களிலே, மிருகங்களிலே, யானைகளிலே—எம்மேன்மை யுண்டோ—சிறு பெண்களிலே எப்பிரகாசமுண்டோ அதனுடன் எங்களையுஞ் சேர்த்து விடு: எங்களை எவனும் வெறுக்காமலிருப்பானாக. உசு கல்லும் சிலையும் தூசியும் புவியாகும்: இப்பூமி தரிக்கப்பட்டுத் திரமாயுள்ளது. பொன் முதுகுள்ள இப்பூதவுலகத்துக்கு நான் வணக்கஞ் செய்துள்ளேன். உஎ வனஸ்பதிகளும் வானஸ்பத்யங்களும் எவளில் சதா காலம் திரமாகி, நிற்கின்றனவோ, திரமாகி சர்வம் தரிக்கும் அத்தரணியை, நாங்கள் நலமுடன் ஓதுகிறோம். உஅ நாங்கள் எழுங்காலும் உட்காருங்காலும் நிற்குங்காலும், இடது வலது கால்களால் தாண்டுங்காலும் தலத்தில்—தட்டுத்—தடுமாறுமலாக வேண்டும். உகூ பொறுமையான புவியை, புனிதஞ் செய்யும் பூமியை பிரமத்தால் வளரும்—பாரியை—நான் போற்றுகிறேன்: பூதலமே! நெய், உணவு பாகம் பலம் புஷ்டி ஆகியவைகளை பற்றும் உன்னில் நாங்கள் உட்காரலாமோ? ௩0 எங்கள் காயத்துக்குச் சுத்த சலங்கள் பாய்க விரும்பாதவன் மீது சிறுமையைச் செலுத்துகிறோம். சகமே! நான் சுத்த சாதனத்தால் என்னையே சுத்தஞ் செய்து கொள்ளுகிறேன். ௩க மாநிலமே! உனது முன் திசைகள் உனது மேற்திசைகள், உனது கீழ்திசைகள் பின் திசைகள் எங்களுக்குச் சுக சலனஞ் செய்பவையாருக. வையத்திலே நான் ஸ்தாபனமாகுங்கால் நான் விழாமலாவேனாக. ௩உ புவியே! எங்களைப் பின், முன் மேல் கீழே தள்

ளாதே: நீ எங்களுக்குச் சுவஸ்தியாகவும். வழிப்பறிப்ப வர்கள் என்னைக் காணுமலாவார்களாக. கோரமான ஆயு தத்தை வெகு தூரப்படுத்து. ௩௩ சகமே! சூரியனை நண்பனுகக் கொண்டு உன்னை எத்தனை காலம் நான் காண்கிறேனே அத்தனை காலம் என் காட்சி வருஷா வருஷம் தவறுமலாகுக. ௩௪ பாரியே! நான் படுக்குங் கால் வலது இடது பக்கமானுலும், எங்களைச் சந்திக்கும் உன்னிலே எங்கள் உறுப்புக்கள் சாயுங்காலும் ஒவ்வொன் றுக்கும் ஆதாரமான நீ எனக்கு இன்னல் செய்யாதே. ௩௫ நான் உன்னில் செல்லினுலும் அது துரிதமாய் வளர்ந்திடுக. தூய்மை செய்பவனே! உனது இருதயத் தையோ, மர்மங்களையோ, நான் தாக்காமலாக வேண்டும். ௩௬ உலகே! உனது கிரீஷ்மம் மழை, சரத்து ஏமந்தம் சிசிரம், வசந்தம், விமரிசையாகும். உனது ருதுக்களும் வருடங்களும், இரவும் பகலும், சகமே! எங்களுக்குப் பாலைத் தந்திடுக. ௩௭ சருப்பத்தை நடுங்கச் செய்து சுத்தஞ் செய்யும் எவளில் சலங்களின் உள்ளேயுள்ள அனல்களுண்டோ அந்த வசுமதி தேவ நிந்தனை செய் யும் தஸ்யுக்களை நீக்கி, வலிமைக்கு வீரிய விருஷப னுக்கு விருத்திரனைச்—சேர்க்காமல்—இந்திரனையே வைத்துக்கொண்டாள். ௩௮ எவளில் பீடமும் அவி தரிப்புமுண்டோ, எவளில் யூபம் வைக்கப்பட்டுள் ளதோ, யஜுக்களை யறிந்து, ஸாமனுல் ரிக்குக்களோடு எவளில் பிராமணர்கள் போற்றுகிறுர்களோ, இந்திரன் சோமனைப் பருக, எவளில் ருத்விக்குக்கள் சேர்ந்துள் ளார்களோ, ௩௯ எவளில், பூர்வ பூதகிருத ஏழு அறி ஞர்களான ரிஷிகள் யக்ஞம் தவமுடன் சேர்ந்து சபை யோடு—ஸத்திரத்துடன்—கோக்களை—வேதங்களை— கானஞ் செய்கிறுர்களோ. ௪0 அப்புவியானவள்

நாங்கள் விரும்பும் செல்வத்தை யளிப்பாளாக; பிறகு பகன் சேர்க: இந்திரன் முன் செல்வானாக. ௪௧ மானிடர்கள் எந்த மேதினியிலே கானஞ்செய்து கோஷங்களுடன் நடனஞ் செய்கிறார்களோ, எங்கு சமர் புரிகிறார்களோ, எங்கும் மொழியும் துந்துபிகள் முழங்குகின்றனவோ அந்த மகீதலம் எங்கள் மற்றார்களை தூரமாக்குக: மாநிலம் என்னை மற்றார்களினின்று நீக்குக. ௪௨ எவளில் உணவும் அரிசியும் யவமுமுண்டோ, இந்த பஞ்ச மாநவர்கள் எவளுடையையதோ, மழையால் புஷ்டியாகும் பர்ஜனிய மனைவியான அந்தப் புவிக்கு வணக்கம். ௪௩ எவளுடைய புரங்கள் தேவர்களால் செய்யப்பட்டனவோ, எவளுடைய நிலத்திலே—மானிடர்கள்—விழுகிறார்களோ, ஒவ்வொன்றின் கருப்பையான அந்த வையகத்தை பிரஜாபதி எங்களுக்கு எங்கும் பிரிய முடனாக்குவானாக. ௪௪ நீதியையும் பொருளையும் இரகசியமாய்ப் பல நிலயங்களில் தரித்து, தரணி எனக்கு மணியையும், தங்கத்தையும் தருக. பொருளளிக்கும் அவள் எங்களில் பொருள்களை யளித்து, தேவியானவள் சுமனமுள்ளவளாய்—அவற்றை எங்களுக்கு—அளிப்பாளாக. ௪௫ மனைகளுக்கேற்றவாறு பலவித தர்மங்களின் பற்பல மொழியின் சனத்தை பல நிலயங்களில் தரிக்கும் மேதினி, தவறாமல் தடை செய்யாமல் கறக்கும் பசுவைப்போலே, செல்வத்தின் ஆயிரம் தாரைகளை எனக்கு அளிப்பாளாக. ௪௬ உனது மறைவிலே சாய்ந்து குளிர்நடுங்கிக் கலக்கமாகி, கொட்டித் துரிதம் தீண்டும் பாம்பு எது—உண்டோ—அதுவும்—சகமே! ஆரம்ப மழைக் காலத்திலே சலனமாகிச் சீவனுடனாகும் கிருமி எது உண்டோ அதுவும்—நகர்ந்தாலும் எங்களில் நகராமலாகுக: மங்களகரமான அதனோடு நீ எங்களுக்குச்

சுகமளிப்பாயாக. ௩௯ சனங்கள் செல்ல நீ எத்தனை வழிகளை யடைந்துள்ளாயோ அவற்றையும், இரதம் போகும் வதியையும், நல்லார் பொல்லார் மானிடர் செல்லும் வழிகளையும்—திருடர் தரியலிரின்று நீங்கி நாங்கள் ஜயிப்போமாக. மங்களகரமான வழியுடன் நீ எனக்குச் சுகமளிப்பாயாக. ௪அ மதியீனனை தரித்து மன மாழ்ந்தவனை அணிந்து, கயவன் குரவனின் சவத்தை சகித்து வராகன் இணையும் வையகம் வனசூகரத் துக்கு தன்னைத் திறந்துகொள்ளும், ௪௯ வனங்களில் ஸ்தாபிதமான வன மிருகங்களையும், உனது அடவி விலங்கு களையும், மனிதரைப் புசிக்கச் செல்லும் புலிகளையுஞ் சிங்கங்களையும் நரியையும் ஓநாயையும், துட்டனையும் தீம் பனையும் தேரானையும், தரணியே! நீ இங்கு எங்களினின்று தூரம் விலக்கு. ௫௦ புவியே கந்தர்வர்களையும், அப் ஸரஸர்களையும், அராயர்களையும் கிமீதினிகளையும், பிசா சர்களையும் எல்லாப் புல்லர்களையும், நீ இங்கு எங்களி னின்றும் தூரமாக்கு. ௫க எவளிலே இருகால் சிறகு களுள்ள ஹம்சங்களும் சகுந்தங்களும், பருந்துகளும். பறவைகளும் ஒன்று பறக்கின்றனவோ, எவளிலே மாதரி சுவன் என்னும் பவனன் புழுதியின் மேகங்களைச் செய்து மரங்களைச் சலனமாக்கிச் செல்லுகின்றானோ, காற்றின் இங்குமங்குமான எதிர்ப்பிலே—எங்கு சுடர் வீசுகின் றதோ; ௫௨ எப்புவியிலே கருப்பும் சிகப்புஞ் ஒன்று சேர்ந்து இரவும் பகலும் வைக்கப்பட்டுள்ளனவோ, மழையால் சூழ்ந்து சுற்றிலுமாகி விசாலமாயுள்ள அச்சகம், பிரியமான தன்னந்தனி நிலயத்திலே, அவள் எங்களுக்கு மங்களத்தை ஸ்தாபிப்பாளாக. ௫௩ சோதி யும் சகமும் வானமும் இந்த விரிவை எனக்களித் துள்ளன: அக்கினியும் சூரியனும் சலங்களும் எல்லாத்

தேவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து எனக்கு அறிவை யளித்துள் ளார்கள். ௫௪ நான் ஜயிப்பவன். புவியிலே நான் பெரிய வன் என்னும் பெயருள்ளவன்: ஒவ்வொரு திசையிலு மழிப்பவனாகி நான் சர்வஞ்ஜயித்து வசியஞ் செய்பவனா வேன் ௫௫ தேவியே! தேவர்களால் சொல்லப்பட்டு நீயே அங்கு முன் விரியுங்கால் மகிமைக்கு விசாலமானாய்; அப்பால் உன்னில் நற்பொருள் நுழைந்தது: பிறகு நீ நாலு திசைகளையுஞ் சித்தஞ்செய்தாய். ௫௬ பாரிலே யுள்ள கிராமங்களிலே கானகத்திலே சபைகளிலே, சங்கங் களிலே, கூட்டங்களிலே, உனக்கு இனிமையானதையே நாங்கள் பேசுவோம். ௫௭ துரகம் தூசியைப்போலே அவன் தான் தோன்றியதினின்று பூதலத்திலே வசித்த வர்களையெல்லாம் உதறித் தள்ளியுள்ளாள்: முன் செல்லு மவள் ரம்மியமுள்ளவள். அவள் புவனக்காப்பாகவும் வனஸ் பதிகளையும் ஓஷதிகளையும் தரிப்பவளுமாவாள். ௫௮ நான் பேசுவதை தேன்மிருகப் பேசுகிறேன்: நான் காணுங் கால் அவர்கள் அன்புடனாகிறார்கள்: நான் துரிதம் மிகுந்து சோதியாயுள்ளேன். இம்சை செய்யும் இதரர்களை நான் இறுத்துகிறேன். ௫௯ அவளுடைய ஸ்தனம் அமைதியாயும் சுகந்த—மாயும் பால் மிகுந்து இனிய பானத்தோடுமுள் ளது. புவிபாலோடு சேர்ந்து பூமி என்னை ஆசீர்வதிக்கட் டும். ௬௦ வானக் கடலின் அகத்திலே அவள் நுழையுங் கால், எவளை விசுவகருமன் அவியுடன் நாடினானோ, இரகசி யத்திலே வைக்கப்பட்ட—அப்—போகபாண்டமான— புவி—தாய்களுள்ளவர்களின் இன்பத்துக்குப் பிரசன்ன மானாள். ௬௧ நீ சனங்களைத் தெளிப்பவள்: நீ விரியும், விருப்பம் நிரப்பும் அதிதி. ருதத்தின் முதல் சனனை பிரஜாபதி உனக்கு உனது போதாமையை பூரணம் செய் வானாக. ௬௨ நிலமே உன்னில் நிற்பவர்கள் நோய் நீங்கி,

யக்ஷமம் விலகித் தோன்றுவார்களாக, தீர்க்காயுசைச் சேர விழிப்புடனுகி உனக்கு நாங்கள் பலி சுமப்போம். சூஙூ தாயான தரணியே! நீ பிரியமாகி என்னை நலமுடன் ஸ்தாபனஞ்செய்: கவியே! செல்வத்திலே சிறப்பிலே சோதி சேர்ந்து நீ என்னை ஸ்தாபனஞ் செய். [கஉ. க. க—சூஙூ]

சஎரு அக்கினி [பிருகு ரிஷி—அக்கினி ருதமந்திரோக்த தேவதைகள் உக—கூகூ மிருத்யு தேவதை]

க நடத்தில்[1] ஏறு; உனக்கு இங்கு இடமில்லை; இந்த ஈயம் உனது பாகமாகும்: வா! பசுக்களிலுள்ள யக்ஷமத்துடனும் புருஷர்களிலுள்ள யக்ஷமத்தோடும் ஒன்று சேர்ந்து, நீ கீழ்நோக்கிச் சென்றுவிடு. உ எல்லா யக்ஷமத்தையும் மிருத்யுவையும், கரணம் அநுகரணத்துடன் துன்பஞ்செய்பவனோடு தீமை புரிபவனுடன் நாங்கள் இங்கிருந்து துரத்துகிறோம். ஙூ இங்கிருந்து நாங்கள் ஈனனையும் இறப்பையும் அழிப்பையும் துரத்துகிறோம்: பூஜ்ய மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியே! எங்களை வெறுப்பவனை நீ புசித்துவிடு. ச ஒருவரும் இல்லாமலிருக்குங்கால் இந்த கோசாலையில், புலிபோலுள்ள மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி நுழைந்தால்—அவனது—நெய்க்கு தானியங்களை யளித்து நான் அவனை தூரமாக்குகிறேன், அவன் சலங்களிலே நிலயமுள்ள அனல்களுக்கு சென்றுவிடுவானுக. ரு அக்கினியே குரோதர்கள் கோபத்தால் மனிதன் மரித்தான்—என—உன்னைக் கழித்தால், உன்னால் உன்னையே சுகமளிப்பவனுகச் செய்து கொள்ளலாம். நாங்கள் உன்னை மறுபடியும் சுவாலையுடன்

---

1 நாணலில்.

சஎச கருத்து—புவியைப் போற்றுங்கள்.

செய்கிறோம். ௯ ஆதித்தியர்களும், ருத்திரர்களும், வசுக்களும் உன்னை மறுபடியும்—ஸ்தாபனஞ் செய்துளார்கள்: அக்கினியே! வசுநேதாவான பிராமணன் மறுபடியும் உன்னை நிலை செய்துள்ளான். பிரமணஸ்பதி நூறு சரத்துக்களுக்கு நீண்ட ஆயுசு வாழ உன்னை மறுபடியும் ஸ்தாபித்துள்ளான். ௭ மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி எங்கள் மனையில் நுழைந்திருந்தால், இந்த வேறான ஜாதவேதசனைக் காணும் நான் இவனை பிதுரு யக்ஞத்துக்கு தூரம் எடுத்துச் செல்லுகிறேன். பெரிய நிலயத்திலே அவன் தாபத்தைத் தூண்டுவானாக. ௮ நான் மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியை தூரஞ் செலுத்துகிறேன்: துன்பஞ் சுமந்து யமப் பிரசைகளுக்கு அவன் செல்வானாக. இங்கு இந்த வேறான ஜாதவேதசன் தேவர்களுக்கு தேவனாய் முன்னறியுமவன் அவியை எடுத்துப் போவானாக. ௯ சலனமான நான் வச்சிராயுதத்தால் சனங்களை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யும் மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியை, மிருத்யுவை தூரஞ் செய்கிறேன். நான் அறிந்து காருஹபத்தியாக்கினியி னின்றும் அவனைத் தனிமையாக்குகிறேன். பிதுருக்களின் உலகத்திலும் அவன் அவர்களது பாகமாவானாக. ௧௦ பிதுருக்கள் செல்லும் வழிகளால் துரிதமாயும் துதிப்பதற் கருகனுமான மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியை நான் செலுத்திவிடுகிறேன். தேவர்களால் செல்லும் வழிகளாலே நீ திரும்பிவராதே. நீ அங்கே இரு. நீ பிதுருக்களிலே விழிப்புடனிரு. ௧௧ தெளிந்து தூய்மையாகி சுத்தமாகுங்கால் சுவஸ்திக்கு புசிக்கும் அக்கினியை அவர்கள் எழுப்புகிறார்கள். அவன் புன்மை பிரிந்து பாவம் நீங்குகிறான். நல்ல சுத்தஞ் செய்பவனால் மூட்டப்பட்டு அக்கினி நிர்மூலஞ் செய்கிறான். ௧௨ புசிக்கும் தேவனான அக்கினி சோதி வரம்புகளில் ஏறி

யுள்ளான்: அவன் பாவத்தினின்றும் பிரிவதால் அவன் நம்மை பழிச் சொல்லினின்றும் பிரித்துள்ளான். கஙு புசிக்கும் இவ்வக்கினியிலே நாங்கள் இவ் வழுக்கை யெல்லாம் துடைத்துள்ளோம்: சுத்தமாகி நாங்கள் யக்ஞத்துக்கு அருகராயுள்ளோம்: அவன் எங்கள் வாழ்நாட்களைத் தீர்க்கம் செய்வானாக. கச பிளப்பவன், புசிப்பவன், பாழாக்குபவன், சப்தமற்றவன், சமான அறிவுள்ளவன், இவர்கள் உனது யக்ஷ்மத்தை தூரத்தினின்றே தூரத்திலே மறையச் செய்துள்ளார்கள். கரு புரவிகளிலே, வீரர்களிலே, பசுக்களிலே, ஆடுகளிலே, அஜங்களிலேயுள்ள சனத்தைத் தடைசெய்யு மக்கினியை நாங்கள் புறத்தில் தள்ளிவிடுகிறோம். கசு உன்னை இதரர்களினின்றும், புருஷர்களினின்றும், பசுக்களினின்றும், புரவிகளினின்றும் சீவனைத் தடைசெய்யும் அக்கினியான உன்னை, மாமிசம் புசிக்கும் உன்னை, நாங்கள் புறத்தில் தள்ளிவிடுகிறோம். கஎ எதில் தேவர்கள் சுத்தமாகிறார்களோ, எதில் மானிடர்கள்—நிர்மலமாகிறார்களோ—அங்கு நெய் துதி செய்து தூய்மையாகி அக்கினியே! நீ சோதி ஏறு. கஅ அக்கினியே! ஆஹுத மளிக்கப்படும் நீ, எழுப்பப்பட்ட நீ, எங்களுக்கு மாறாகச் செல்லாதே. நாங்கள் தீர்க்கமாய் சூரியனைப்பார்க்க நீ இங்கு பகற்காலத்தில் பிரகாசி. ககூ ஈயத்திலே—மாசைத்—துடைத்துவிடுமின். நாணல்களில் நீக்குங்கள். விழுங்கும் அக்கினியில் எந்த வழுவுண்டோ அதனை வீழ்த்துமின். அப்படியே கரும் செம்மறி யாட்டிலே அழுக்கை—தலைவலியை அகற்றுங்கள். தலையணையில் நீக்குங்கள். உ0 ஈயத்திலே மாசை வைத்து தலையணையிலே தலைவலியை கரும் செம்மறி யாட்டிலே அவற்றைத் துடைத்து யக்ஞாருகர்களாகி நீங்கள் சுத்தமாகுங்கள். உக மிருத்யுவே! தேவர்கள் செல்லும்

வழிக்கு அன்னியமான உனது இங்குள்ள தூரவதி வழியாய், நீ சென்றுவிடு: கேள்வியும் காட்சியுமுள்ள உனக்கு நான் கூறுகிறேன்: இங்கு இந்த வெகு பல வீரர்கள் இருப்பார்களாக. உஉ சீவனுள்ள இவர்கள் மிருத்யுவினின்றும் திரும்பியுள்ளார்கள்: இன்று நம்முடைய யழைப்பானது மங்களகரமாயுள்ளது: நடனத்துக்கும் நகைப்பதற்கும் நாம் முன் சென்றுள்ளோம்: நாங்கள் வீரர் மிகுந்து சமருக்கு முழங்கவேண்டும். உ௩ நான் இக்கோட்டையைச் சீவர்களுக்கு வைத்துள்ளேன்: இவர்களில் எவனும் அவ்வரம்புக்குச் செல்லாமலாவானாக: நூறு வெகுபல சரத்துக்கள் வசித்து அவர்கள் மலையினால் மிருத்யுவுக்குத் தடை செய்வார்களாக. உச ஒருவர் பின் ஒருவராய் சர்வமான நீங்களும் முயற்சி செய்பவர்களாகி தீர்க்காயுசுக்கு மூப்பை வரித்து ஏறுங்கள். உங்களுடன் சேர்ந்து நற்பொருள்களைச் செய்யும் துவஷ்டா உங்களது சர்வாயுசான வாழ்க்கைக்கு அழைத்துச் செல்வானாக. உரு ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் நாள்கள் செல்வனபோல், ருதுக்களில் அனுசரமாகி ருதுக்கள் தொடர்வனபோல், முன் செல்வதைப் பின் வருவது பிரியாததுபோல் தாத்ருவே! அவர்களுடைய ஆயுட்களைச் சித்த மாக்குங்கள். உசா சிலமயன் பாய்கிறான்—பரஸ்பரம் ஒன்று சேருங்கள்: வீரர்களாகுங்கள், நண்பர்களே!—நதியைக்—கடந்து செல்லுங்கள் தீயோர்களிடமிருந்து நீங்குங்கள். நாங்கள் நோய் பிரிந்துள்ள வாய்மைகளுக்கு—நொய்மை—கடந்து செல்லவேண்டும். உஎ நண்பர்களே! எழுமின்! கடந்து செல்மின்: இங்கு கல்மய நதி ஓடுகின்றது: இங்கு அமங்களமானவற்றை நீங்கள் நீங்குமின்: நாங்கள் மங்களகரமாய் இனிமையாயுள்ள மேன்மைகளுக்குச்

செல்லவேண்டும். ௨அ தெளிந்து தூயர்களாய் தூய்மை செய்பவர்களாய் துலக்கத்துக்கு வைசுவதேவியின்—சாதனத்தைப்—பற்றுமின்: கஷ்டவழிகளையெல்லாங் கடந்து, எங்களது எல்லா வீரர்களோடும், நாங்கள் நூறு ஏமந்தங்கள் அனுபவிக்கவேண்டும். ௨கூ காற்று நிறையும் உச்ச நெறிக்ளாலே, தூரவழிகளாலே ஆழமானவற்றைக் கடந்து, சென்றுவிட்ட ரிஷிகள், மூவ்வேழு முறைகளால் மிருத்யுவைப் பின்தள்ளினார்கள். ௩௦ நீண்ட வாழ்க்கையை விருத்தி செய்பவர்களாயும் மிருத்யு பாதையைத் தடுப்பவர்களாயும் நீங்கள் வாருங்கள். உங்கள் நிலயத்திலே யுட்கார்ந்து மிருத்யுவை துரத்துங்கள: பிறகு நாங்கள் சீவித்து சபையில் பேசுவோமாக. ௩க விதவைகளாகாத இவ்வனிதைகள், சுமனைவிகளாகி நெய் எண்ணெய்களைப் பூசிக்கொள்வார்களாக: துக்கமற்று வியாதிவிலகி நல்ல திரவியங்களோடு தோற்றுவிப்பவர்கள் மூலஸ்தானத்துக்கு முதன்மையாய் ஏறுவார்களாக. ௩௨ நான் இவ்விருவர்களையும் அவியால் தனிமையாக்குகிறேன். நான் பிரம்மத்தால் அவர்களை அதிசித்தஞ்செய்கிறேன்: நான் அழியாத சுவதாவைப் பிதுருக்களுக்குச் செய்கிறேன்: நான் இவர்களைத் தீர்க்காயுசோடு சேர்க்கிறேன். ௩௩ பிதுருக்களே! மரிப்பவர்களிலே அமுதனாய், எத்தேவனான அக்கினி எங்கள் இருதயத்திலே நுழைந்துள்ளானோ, அவனை என்னில் தரிக்கிறேன்: அவன் எங்களை வெறுக்காமலாவானாக. நாமும் அவனை வெறுக்காமலாவோமாக. ௩௪ காருஹபத்திய கனலிலிருந்து திரும்பிச் சென்று, மாமிசம் புசிக்குங்கனலோடு தென்திசைசெல்லுங்கள்: பிதுருக்களுக்குப் பிரியமானதையும் ஆத்மாவுக்கும், பிராமணர்களுக்குப் பிரியமானதையும் செய்யுங்கள். ௩௫ தனிமை செய்யாத மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி

மூத்த மகனது இருபாகச் செல்வங்களை, தனக்கே கிர கித்து அவனை இழிவால் அழிக்கிறான். ௩௬ மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி நீக்கப்படவில்லையேல் ஒருவன் உழுவதும் ஒருவன் ஜயிப்பதும் ஒருவன் உழைப்பால் பற்றுவதும், இவ்வனைத்தும் மனிதனுக்காவதில்லை. ௩௭ அவன் யக்ஞத்துக்கு அருகற்றவனாகி தேஜசு தேய்பவனாகிறான்; அவனது அவி புசிக்கப்படமாட்டாது. அவனைத் தொடரும் அக்கினி மாமிசம் புசிக்கும் உழவு பசுக்கள் பொருள்களை அவனிடமிருந்து நீக்கும். ௩௮ மடிசெல்லும் மானிடன் பேராசை யுள்ளவர்களோடு அடிக்கடி பேசுகிறான்: மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி, அவனை அறிந்து நெருங்கித் தொடருகிறான். ௩௯ ஸ்திரீயின் புருஷன் மரித்தால் மனைகள் கிராஹியால் பற்றப்படும்; மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியை நீக்கும் அறிஞனை பிராமணனைத் தேட வேண்டும். ௪0 நாங்கள் செய்த கேடு கயம் கொடுமையினின்றும் சலங்கள் என்னை அழிக்கும் அக்கினியினின்றும் என்னைப் புனிதமாக்குவானாக. ௪௧ தேவர்களால் செல்லப்பட்ட வழிகளால், முன்னறியும் இந்த சலங்கள் கீழ்—தளத்தினின்று மேற்புறம் ஏறியுள்ளன: விருஷப மலையின் வரம்பிலே பழைய நதிகள் நவமாய் செல்லும். ௪௨ மாமிசம் புசிக்காத அக்கினியே! மாமிசம் புசிக்குமக்கினியைத் தள்ளிவிடு, தேவயஜனனைச் சும. ௪௩ மாமிசம் புசிப்பவன் இம்மனிதனிலே நுழைந்தான்: அவன் மாமிசம் புசிப்பவனை யநுசரித்துச் சென்றுள்ளான்: இரு புலிகளையுந் தனித்தனி செய்து, நான் அமங்களனை எடுத்துச் செல்கிறேன். ௪௪ காருஹபத்திய கனலானது தேவர் மனிதர்களான இருவர்களின் நடுவே இரகசியமாயும் இரட்சிப்பாயும் வைக்கப்பட்டுள்ளான். ௪௫ அக்கினியே: நீ சீவர்களின் ஆயுசை நீளமாக்கு;

மரிப்போர்கள் பிதுருலோகஞ் செல்க; நலமான காருஹ பத்திய அக்கினியான நீ அளிக்காதவனை எரித்து இவனுக்கு ஒவ்வொரு உஷையிலும் உயர்வை யளி. ௪௬ அக்கினியே! எல்லாப் பகைவர்களையு மழித்து அவர்களுடைய பொருளையும் பலத்தையும் எங்களுக்களி. ௪௭ காத்துச் சுமக்கும் இந்த இந்திரனை நீங்கள் பற்றுங்கள்; நிந்தை நடலையினின்றும் அவன் உங்களை வகித்துச் செல்வான். அவனால் பறக்கும் சரத்தைச் சிதைத்துவிடு. அவனால் ருத்திரனால் எறியப்படும் அம்பை நீக்கு. ௪௮ நீங்கள் பொதிகாளையைத் தெப்பமாகப் பற்றுங்கள்; அவன் உங்களை நடலை நிந்தையினின்றும் வகித்துச் செல்வான்; சவிதாவின் இக்கப்பலில் யேறுங்கள்; விரியும் ஆறு திசைகளால் நாங்கள் துக்கத்தைத் தாண்ட வெண்டும். ௪௯ [1]சயனமே! இரவும் பகலும் நீ சுமந்து க்ஷேமமாய் நின்று, ஆயுளை நீளஞ்செய்து சுவீரர்களுடன் நீ அநுசரிக்கிறாய்: சுமனமுள்ளவர்களையும் சுகமானவர்களையும் நீ தரித்து புருஷ வாசனை யுள்ளவனாக எங்களுக்கு நீ தீர்க்காலமோங்கு ௫௰ குதிரை புற்களைச் உதறுவது போலே எவர்களை நெருங்கி மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி தொடர்கின்றனோ அவர்கள் தேவகோபத்திலே வீழ்கிறார்கள். சதாகாலம் சிதைவிலே சீவிக்கிறார்கள். ௫௧ சிரத்தையில்லாமல் செல்வம் விரும்பி மாமிசம் புசிப்பவனோடு ஒன்று சேர்பவர்கள், சதாகாலம் இதரர்களுடைய அனலை ஊட்டுபவர்களாவார்கள். ௫௨ அவன் அடிக்கடி மறுபடியும் திரும்புகிறான்: எவர்களை யறிந்து நெருங்கி மாமிசம்புசிக்கு மக்கினி யநுசரிக்கின்றானோ—அவர்களில் அவன் மனத்தினாலே பறப்பதற்குப் போல் விரும்புகிறான். ௫௩ மாமிசம் புசிப்

1 மனைவியே!

பவனே! பசுக்களிலே கரும் செம்மறியாடு உனது பாகம். ஈயத்தை உனது செல்வமெனச் சொல்லுகிறார்கள். அரைத்த உளுந்து உனது அவி. அதுவே உனது பாகம்; அதி அடவியின் வனத்தைத் தேடு. ருச காய்ந்த கரும்பை யளித்து வெண்மையான எள்ளை, நாணலை மூங்கிலைத்—தந்து—இதனை சமித்தாகச் செய்து இந்திரன் யமனுடைய அக்கினியை நீக்கினேன். ருரு நான் அவர்களை சாயும் மேல்திசை சூரியனுக்கு எதிரில் வைத்து ஒவ்வொரு பிரியும் வழியை முன் அறிந்து நுழைந்துள்ளேன்; நான் அவர்களுடைய சீவ சுவாசங்களை நிர்வகித்துள்ளேன், நான் இவர்களை இங்கு தீர்க்காயுசோடு யுக்தமாக்குகிறேன். [கஉ. உ. க—ருரு]

சஎசு தகனுக்கினி [யமன்—மந்திரோக்த சுவர்கோதனோ அக்கினி]

க புருஷனே! புருஷர்களில் நில். சர்மத்துக்குச் செல். உனக்குப் பிரியமானவனை இங்கு அழை: ஆதியிலே எச்சக்தியுடன் நீங்கள் முதன்மையாய் ஒன்று சேர்ந்தீர்களோ அச்சக்தி உங்களுக்குச் சமானமாய் யமராஜயத்திலாகுக. உ உங்களது கண் விரிக, உங்களது வீரியம் வளர்க. உங்களது தேஜசு விருத்தியாகுக, வலிமைகள் வளர்ந்து வளர்க, தம்பதிகளே அக்கினி காயத்திலே சமித்தாகச் சேருங்கால் பக்குவ மானதினின்று நீங்கள் வருவீர்கள். ந இவ்வுலகத்திலே ஒன்று சேர்ந்து, தேவர் செல்லும் வழியிலே ஒன்று சேர்ந்து நீங்கள் யம இராஜ்யங்களிலே ஒன்றுகுங்கள்: பவித்திரங்களால் புனிதமாகி உங்களிடமிருந்து உண்டாகும் இரேதசை நீங்களே பற்றுங்கள். ச மக்கட்களே! சீவ தன்யர்களே!

சஎரு கருத்து மாமிசம் புசிக்கும் அனலை நீக்கு,

சலங்களிலே ஒன்று நுழையுங்கள். ஒன்று வந்து இச் சீவனை யடையுங்கள்; உங்களது தாயானவள் பக்குவஞ் செய்து அவர்கள் அமுதம் என அழைக்கப்படும் ஓதனத்தை நீங்கள் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். ௫ சொற்குற்றம் கேட்டினின்று உங்களது தாய்தந்தை பக்குவஞ்செய்வதான, நூறு தாரைகளுடனுகும் சுவர்க்கஞ் செல்லும் ஓதனம் அதனது மகிமையினுல் இரு உலகங்களையும் வியாபகஞ் செய்துள்ளது. ௬ யக்ஞஞ் செல்பவர்களால் ஜயிக்கப்படும் இரு உலகங்களில் இரு புவனங்களில் சுவர்க்கஞ் செல்பவற்றில் எது சோதி மிருந்து தேன் நிறைந்து முதன்மையாயுள்ளதோ அங்கு மூப்பிலே உங்களது மக்கட்களோடு சேர்ந்து—வாழுங்கள். ௭ ஒவ்வொரு முன் திசையையும் நீங்கள் பற்றுங்கள்: சிரத்தையுள்ளவர்கள் இச்சகத்தைப் பற்றுகிறுர்கள்: புருஷனும் மனைவியுமான நீங்கள் சேர்ந்து எது பக்குவமாகி அக்கினியிலே யளிக்கப்பட்டதோ அதை இரட்சியுங்கள். ௮ நீங்கள் இருவர்களும் தென் திசையடைந்து இப்பாத்திரத்தைச் சுற்றத் திரும்புங்கள்: பிதுருக்களுடன் சேர்ந்து அதில் யமன் உங்களுடைய பக்குவமான ஓதனனுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பான். ௯ திசைகளின் இம்மேற் திசை, சுகமளிப்பவனுயும் அதி இராஜனுயுமுள்ள சோமனது, உயர்ந்த திசையாகும். நீங்கள் அதனை யனுசரியுங்கள்: நற்செயல் செய்பவர்களைப் பற்றுங்கள். பிறகு தேகசம்பந்தத்தால் பக்குவத்தினின்று தோன்றுவீர்கள். ௧௦ உயரிய இராஜ்யமாயும் பிரஜையால் உயர்ந்ததுமான திசைகளின் வட திசை எங்களை முன்னணியிலாக்குக: புருஷன் பஞ்ச இசைகளுள்ள சந்தனுன்: விசுவம் விசுவாங்கங்களோடு நாங்கள் ஒன்று சேரலாமோ? ௧௧ இந்தநிலையான திசை விராட்

டன் : இதற்கு வணக்கமாருக. இது எனக்கும் எனது மக்கட்களுக்கும் மங்களமாருக. தேவியான அதிதியே ! எல்லா நற்பொருள்களுமுள்ள நீ துரிதகோபனைப்போல் எங்களது பக்குவப் பொருள்களைக் காப்பாயாக. கஉ தந்தை மகன்களைப்போல் நீ எங்களை யாலிங்கனஞ் செய். புவியிலே எங்களுக்கு மங்களகரமான காற்றுக்கள் வீசுக: இரு தேவதைகள் இங்கு பக்குவஞ் செய்யும் ஓதனம் எங்களது தவம் சத்தியத்தையுமறிக. கரு கருமையான காகம் இங்கு வந்து நாறு உணவுகளை மூக்கில் கொத்திச் சென்றாலும் அல்லது ஈரக் கையுள்ள தாசி உரல் உலக்கையை ஈரஞ் செய்தாலும், சலங்களே ! நீங்கள் அவற்றை சுத்தஞ் செய்மின். கச விரியு மடிப்பாக முடனுன, இவ்வுரலும்—உலக்கையும் வலிமை யளிக்கும். இது புனிதர்களால் சுத்தமாகி யரக்கனைப் பாழாக்குக : நீ சருமத்தில் ஏறு ? சிலக் காப்பை யளி : தம்பதிகள் மக்கட்களின் சேர்க்கையான மாசை யணுகாமலாவார்களாக. கரு வனஸ்பதி தேவர்களுடன் சேர்ந்து அரக்கர்களையும் பிசாசர்களையும் வீழ்த்துவதாய் எங்களுக்கு வந்துள்ளது· அவன் எழுந்திருப்பான் : அவனது மொழியை அவன் மொழிவான் : அவனுடன் சேர்ந்து நாங்கள் எல்லா உலகங்களையுஞ் ஜயிக்கலாமோ ? கசு பசுக்கள் ஏழு மேதைகளைச் சூழ்ந்துள்ளன : அவற்றில் சோதி மிகுந்துள்ளது—ஒன்று. களைப்படைந்துள்ளது வேறு. அவற்றை ௩௩ தேவர்கள் சேர்கிறார்கள். நீ எங்களைச் சுவர்க்க உலகத்துக்கு அழைத்துச் செல். கஎ நீ எங்களை சுவர்க்க உலகத்துக்கு அழைத்துச் செல்வாய் : அங்கு நாங்கள் மனைவியுடனும் மக்கட்களுடனுஞ் சேரவேண்டும் : நான் அவளைப் பற்றுகிறேன் : அவள் இங்கு என்னை யனுசரிப்பவளாக. கருமியும் நிர்ருதியும்

எங்களைக் கடக்காம லாவார்களாக. கஅ நாங்கள் கேடு கிராஹிக்கப்பால் செல்லவேண்டும்: நீ இருளைச் சின்ன பின்னமாக்கு: நீ இணக்கமானதைக் கூறு: வனஸ்பதியா லாக்கப்பட்ட நீ எழுந்து இன்னல் செய்யாதே. தேவர் விரும்பும் அரிசித் துணுக்கை நீ துண்டம் துண்டமாக் காதே. கக நெய் வரம்புடனாகி எங்கும் விசாலமாவதற் கான நீ ஒரே மூல நிலயத்தினுடைய இவ்வுலகத்துக்கு வா, வர்ஷ விருத்தியாகும் சல்லடையை நீ யளி: அது கழிவு, கூளத்தைத் தூற்றுக. உ0 மூன்று உலகங்கள் பிராமண னோடு சமமாயுள்ளன, அதுதான் சுவர்க்கம், சகம், வானம்: ஸோமத்—தண்டுகளைப்பற்றி அவற்றை கிரகியுங் கள், அவை பெருகுக: அவை அரித்தட்டுக்கு மறுபடியும் வருக. உக பசுக்களது ரூபங்கள் வெகுவிதமாய் தனித் தனியாகும்; நீ சம்பத்துடன் ஒரு சொரூபமாகிறாய்; இரத்த நிறமான இச்சருமத்தை நீ தள்ளு: சுத்தஞ் செய்பவன் ஆடைகளைப்போல், சிலே சுத்தஞ் செய்யும். உஉ புவியாயுள்ள உன்னை நான் புவியிலே நுழையச் செய் கிறேன்: உனது தனித் தேகம் சமானமாகும்: உனது எப்பாகமாவது செல்வதால் தேய்ந்திருந்தாலும் எரிந் திருந்தாலும் நீ அதனால் ஒழுகாதே: நான் அதனை பிர மத்தால் மூடுகிறேன். உங மகனைத் தாய்போல் நீ வர வேற்கவும்: புவியாயுள்ள உன்னை நான் புவியுடன் சேர்க் கிறேன். நெய்யால் யக்ஞாயுதங்களால் ஒன்று சேர்ந்து உகையும் கும்பமும் வேதியிலே தடுமாறாமலாகுக உச அக்கினி பக்குவஞ் செய்பவனாய் உன்னை கீழ்த் திசையில் காப்பானாக. இந்திரன் மருத்துக்களோடு தென் திசையில் துணை புரிவானாக. வருணன் மேற்றிசையின் தாரணத்திலே உன்னைத் திரமாக்கத் துணைபுரிவானாக, வடதிசையிலே ஸோமன் உனக்கு நன்கு அளிப்பானாக.

உரு பவித்திரங்களால் புனிதமாகி மேகத்தினின்று அவர்கள் பொழிகிறார்கள்: அவர்களது உலகங்களாக அவர்கள் சுவர்க்கத்துக்கு சகத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள். சீவர்களாயும் சீவன் மிகுந்தவர்களாயும் திரம் நிலைத்தவர்களாய் பாத்திரத்திலே பொழியப்படும் அவர்களை அக்கினி மூட்டுவானாக. உசு அவர்கள் சோதியினின்று வருகிறார்கள், புவியிலே ஒன்று சேர்கிறார்கள்; பூமியினின்று வானத்திலே ஒன்று செல்லுகிறார்கள்; சுத்தமாகி அவர்கள் சுத்தமாகிறார்கள், அவர்கள் சுவர்க்க உலகத்துக்கு எங்களைச் சேர்ப்பார்களாக. உஎ பிரபுக்களாயும் பொருத்தங்களாயும் சுத்தர்களாயும், புனிதர்களாயும் அமுதர்களாயுமுள்ள சலங்களே! அதிசிஷ்டமாகித் துணைபுரியும் நல்ல நாதர்களான நீங்கள் தம்பதிகளுக்கு ஓதனத்தைப் பக்குவமாக்குங்கள் உஅ எண்ணப்பட்டுள்ளத் துளிகள் ஔஷதிகளோடு பிராணுபானங்களுள்ள பொருத்தமான புவியிலே சேர்கின்றன. இங்குமங்குமாகி நல்ல நிறங்களுடன் எண்ண முடியாமலுள்ள தூயமானவை எல்லாத் தூய்மைகளையுமடைந்துள்ளன. உகூ தாபமுடனாகி அவர்கள் போர் புரிகிறார்கள், நடனமாடுகிறார்கள். அவர்கள் வெகுபல பிந்துக்களையும் நுரையையும் வீசுகிறார்கள்: சலங்களே! பக்குவகாலத்திலே புருஷனைக் காணும் பெண்ணைப்போல இந்த அரிசிகளுடன் ஒன்று சேருங்கள். ௩௦ அடிப்பாகத்திலே அவர்கள் உட்காருங்கால் நீ அவர்களை எழுந்திருக்கச் செய். அவர்கள் சலங்களால் தங்களையே பரிசஞ்செய்துகொள்வார்களாக: இங்குள்ள சலத்தை நான் பாத்திரத்தால் அளந்துள்ளேன்; இத்திசைகளிலுள்ள தண்டுலங்களும் அறியப்பட்டுள்ளன. ௩க நீ கோடரியைத் துரிதமாய் நாடு, வேகமுடன் பற்று. அது இன்னல் செய்

யாமல் சந்தியிலே ஒஷதிகளை வெட்டுக. எவர்களிலே ஸோமன் அரசுபுரிகிறுனே அச்செடிகொடிகள் எங்களில் சிறுமலாகுக. ௯௨ ஒதனத்துக்கு புது தருப்பைகளை விரித்திடுக: அவை இருதயத்துக்குப் பிரியமாகுக, கண்ணுக்கு இனிமையாகுக: தேவர்களும் தேவிகளும் அவற்றில் ஒன்று சேர்ந்தமர்ந்திடுக: அமர்ந்து ருதுக்களோடு இதனை அவர்கள் அனுபவித்திடுக. ௯௩ வனஸ்பதியே விரிந்த தருப்பையிலே தேவதைகளுடன் அக்கினித் துதிகளோடு பொருந்தி உட்கார். துவஷ்டாவின் ஆயுதத்தால் நன்கு செய்யப்பட்ட வடிவம்போலே பாத்திரத்திலே விருப்பமுள்ளவர்கள் பார்க்கப்படட்டும். ௯௪ அவன் அறுபது சரத்துக்களிலே நிதிபாலனஞ்செய்பவர்களை நாடுவானுக: பக்குவத்தால் அவன் சுவர்க்கத்தைச் சேர்வானுக, பிதுருக்களும் மக்கட்களும் அவனிலே வாழ்வானுக: இவனை சுவர்க்கஞ் செல்லும் தீயின் முன்னர் போகச் செய். ௯௫ தாங்கும் நீ புவிதரிப்பிலே திரமடை: அசையாமலிரு, உன்னைத் தேவர்கள் அசைப்பார்களாக, வாழ்ந்து வாழும் மக்கட்களுள்ள தம்பதிகள் சூழும் அனலின் ஸ்தானத்தினின்று உன்னை உயரஞ் செய்வார்களாக. ௯௬ ஜயித்து எல்லா உலகங்களுக்கும் நீ ஒன்று சேர்ந்து வந்துள்ளாய். விருப்பங்கள் எத்தனை யானுலும் நீ அவற்றைப் பூரணமாய்த் திருப்தி செய்துள்ளாய். கிளறுங் கம்பையும் அகப்பையையும் நீங்கள் உள்ளே அமிழ்த்துங்கள். அவனை ஒரு பாத்திரத்திலே ஸ்தாபனஞ் செய். ௯௭ நீ விரி, பூர்வத்திலே விசாலஞ் செய். இப் பாத்திரத்தை நெய்யால் பூசு. பால் விரும்பும் இளங்கன்றை நோக்கிக்—கதறும் பசுவைப் போலே தேவர்களே! இவனது பக்கம் ஹிங்கார சத்தஞ் செய்யுங்கள். ௯௮ நீ விசாலஞ் செய்துள்ளாய். நீ அவ்வுலகத்தைச் செய்

துள்ளாய். விரிந்து நிகரில்லாமலுள்ள சுவர்க்கமானது விசாலமாகுக. பெரிய கருடன் அதற்குச் செல்லும். தேவர்கள் தேவதைகளுக்கு அவனைச் செலுத்துவார்கள். ங.கூ உனக்குப் புறமாய் இரகசியத்திலே உனது மனைவி எதனையேனும் பக்குவஞ் செய்தாலும், மனைவியே! உனது புருஷன் செய்தாலும், அதனை நீங்கள் ஒன்று சேருங்கள். ஒரே உலகத்திலே ஒருமைபாகுங்கள். அது அனைத்தும் உங்களதாகுக. சo இப்போது இப்புவியிலே வசிக்கும் இவ்வனைத்தையும், நம்மிடமிருந்து உண்டான மக்கட்களையு மெல்லாம், நீங்கள் பாத்திரத்திலே அழையுங்கள். நாபியை யறிந்து சிசுக்கள் ஒன்று சேர்வார்கள். சக தேனால், வளர்ந்து நெய்யுடன் கலந்து அமுதநாபிகளான செல்வதாரைகளை யெல்லாம் சுவர்க்கஞ் செல்லுகிறவன் பற்றுகிறான். அவன் அறுபது சரத்துக்களிலே நிதிபாலர்களை நாடலாம். சஉ நிதிபாலர்கள் நிதியைப் போலே அவன் அதனை நாடுவான்; அந்நியர்கள் அனீசுவரர் ஆவார்களாக. நம்மால் ஸ்தாபனமாகி முப்பிரிவுகளுடன் சுவர்க்கஞ்செல்லும் அது மூந்நாகங்களுக்கு ஏறி யுள்ளன. சங தேவகூணியமான அரக்கனை அக்கினி எரிக்காமலாவானுக: மாமிசம் புசிக்கும் பிசாசன் இங்கு பானமற்றுகட்டும்—நாங்கள் அவனைத் தள்ளுகிறோம்; நாங்கள் அவனை எங்களினின்று தடுக்கிறோம்; ஆதித்தியர்கள், அங்கிரஸர்கள் அவனைத் தொடர்வார்களாக. சச நான் நெய்யுடன் கலந்துள்ள இத்தேனை ஆதித்தியர்களுக்கும் அங்கிரசர்களுக்கும், அறிவிக்கிறேன்: நன்கு செய்பவர்களே! பிராமணனது எதற்கும் சுத்த கைகளால் தீங்கு புரியாமலுள்ள நீங்கள் இச்சுவர்க்கத்துக்குச் செல்லுங்கள். சரு பூரணமாய் எந்த உலகத்தினின்று எதனை பரமேஷ்டி பற்றினனோ, அங்கிருந்து அதன் இப்

பெரும் பிரிவை நான் பற்றியுள்ளேன்; நீ நெய்யிலே பொழி; நெய்யால் நனை; இங்கு இது அங்கிரஸர்களது பாகமாகும். ௪௬ நாங்கள் இந்த நிதியை இந்தச் செல்வத்தை, சத்தியத்துக்கு, தவத்துக்கு, தேவதைகளுக்கு அளிக்கிறோம். சபையிலோ விளையாட்டிலோ அது நாசமற்றதாகட்டும், என்னைத் தவிர மற்றவனுக்கு நீங்கள் அளிக்கவேண்டாம். ௪எ நான் பக்குவஞ்செய்கிறேன், நான் அளிக்கிறேன், எனது செயலிலும் காரியத்திலும் மனைவியுண்டு, மகனைப்போலவே கௌமாரமான உலகமும் தோன்றிற்று. உயரிய உறுதி—யளிக்கும் வாழ்க்கையைப்—பற்றுங்கள். ௪அ இங்கு ஒரு அழுக்கில்லை. ஆதாரமில்லை, நண்பர்களோடு சேர்ந்து செல்லும் துரோகமுமில்லை. ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள நமது இப்பாத்திரம் பூரணமாயுள்ளது, பக்குவஞ் செய்தவனுக்கே பக்குவமான இது மறுபடியும் நுழையும். ௪௯ பிரியமான அவர்களுக்கு பிரியமானதையே நாங்கள் செய்கிறோம். எங்களை வெறுப்பவர்களெல்லாம் அந்தகாரஞ் செல்வார்களாக; பசுவும் காளையும் தொடரும் வலிமையும் மனிதர்களினின்று வரும் மிருத்யுவை நீக்குவார்களாக. ௫0 ஔஷதிகளையும் நதிகளையும் சேகரிப்பவனுக்கு அனல்கள் ஒன்றோடு ஒன்று இணையும். சோதியிலே தாபஞ்செய்யும் எல்லா தேவர்களும் ஒன்று சேர்வார்கள். பக்குவஞ் செய்பவனுக்கு சொர்ணமே சோதியாயுள்ளது. ௫க சருமங்களினிது மானிடனிலே சலனமாகியுள்ளது; அந்நிய பசுக்களிலே எதுவும் நிர்வாணமாயில்லை, நீங்கள் க்ஷத்திரத்தாலே உங்களை யணிந்துகொள்ளுங்கள்; ஓதன—முகம் மனை நெய்த உடையாகும். ௫உ சூதாட்டத்திலோ சபையிலோ நீ எப்பொய்யைப் பேசுகிறாயோ, இலாபம் விரும்பி எப் பொய்யை நீ பேசி

னாலும் அச்சமான இழையினாலேயே நீங்கள் கவர்ந்து கொண்டு இழுக்குகளை யெல்லாம் அதில் நாசஞ் செய்யுங்கள். ௫௩ நீ மழையை வெல்: தேவர்களுக்குச் செல். நீ சர்மத்தினின்று உயரமாய் புகையை எழச்செய். விசுவ விசாலத்துக்காகும் நெய்வரம்புள்ள நீ சமானமூலமுள்ள அவ்வுலகத்துக்குச் செல். ௫௪ அவன் தன்னிலேயே அந்நிய நிறத்தைப் பார்ப்பதுபோல், சுவர்க்கஞ் செல்பவன் பலவிதமாய் தனது தேகத்தை மாற்றியுள்ளான். சோதியாயுள்ளதைச் சுத்தஞ் செய்து அவன் கருமையானதை கழித்துள்ளான்: நான் சிகப்பானதை அக்கினியிலே உனக்கு அளிக்கிறேன். ௫௫ நாங்கள் உனக்குஅக்கினி அதிபதியாயுள்ள கீழ்த்திசைக்கு, காக்கும் கருமைக்கு, சரங்களுள்ள ஆதித்தியனுக்கு இதனை யளிக்கிறோம். நாங்கள் வரும் வரை எங்களுக்கு அவனைப் பாலனஞ் செய்யுங்கள். எங்களைப்பூரணமான மூப்புக்கு அவன் அழைத்துச்செல்ல வேண்டும். மூப்பு எங்களை மிருத்யுவுக்கு அளிக்கட்டும். அப்பால் நாங்கள் பக்குவத்துடன் சேரவேண்டும். ௫௬ நாங்கள் உனக்கு இந்திரனை அதிபதியாயுள்ள தென்திசைக்கு காக்கும் குறும் வீரியனுக்கு சரங்களுள்ள யமனுக்கு இதனை யளிக்கிறோம்..................சேரவேண்டும். ௫௭ நாங்கள் உனக்கு வருணன் அதிபதியாயுள்ள மேற்திசைக்கு காக்கும் பிருதாவுக்கு, சரங்களுள்ள உணவுக்கு இதனை யளிக்கிறோம்...........சேரவேண்டும். ௫௮ நாங்கள் உனக்கு ஸோமன் அதிபதியாயுள்ள வடதிசைக்கு, காக்கும் சுவஜத்துக்கு, சரங்களுள்ள இடி முழக்கத்துக்கு இதை யளிக்கிறோம்........சேரவேண்டும். ௫௯ நாங்கள் உனக்கு விஷ்ணு அதிபதியாயுள்ள நிலையான திசைக்கு, காக்கும் நாணிறக் கழுத்துள்ளதர்க்கு சரங்களுள்ள ஓஷதிகளுக்கு...................சேரவேண்டும். ௬0 நாங்கள்

உனக்கு பிரஹஸ்பதி தலைவனுயுள்ள உச்சதிசைக்கு காக்கும் வெண் பாம்புக்கு சரங்களுள்ள மழைக்கு இதை யளிக்கிறோம்........சேரவேண்டும். [கஉ. ரு. க—கூ]

சஎஎ பசு 1 [கசியபன் - மந்திரோக்த வசை]

க நான் அவளை யளிக்கிறேன்—என இங்ஙனம் ஒருவன் அவளைப் பார்க்குங்கால் கூறவேண்டும் : பிரஜைகளையும் சந்ததிகளையுங் கொண்டுவரும் அவளைப் பிராமணர்களுக்கு அளிக்கிறேன். உ அவளை யாஜிக்கும் ரிஷிகளுக்கு மக்கட்களுக்கு தேவர்களது பசுவை யளிக்க விரும்பாதவன் தனது பிரஜையை விற்று பசுச் சூனியமாகிறான்: ங கொம்பு சூனிய பசுவால் அவன் சிதைந்துவிடுகிறான். மூடப்—பசுவால்—அவன் பள்ளத்திலே வீழ்கிறான் : அங்கஹீனத்தால் அவனது மனைகளெல்லாம் எரிந்துவிடுகின்றன. ஒற்றைக்கண் பசுவால் தனது பொருள்களெல்லாம் பறிக்கப்படுகின்றன. ரு சாணத்தின் நிலையினின்று கோபதிக்கு உதிர சூனியம் தோன்றும்; உன்னை வசியஞ் செய்ய இயலாததால் அவர்கள் உன்னை வசை என அழைத்துள்ளார்கள். ரு அவர்கள் நிற்கும் நிலையினின்று விக்லிந்தம் தோன்றும் ; அவள் முகத்தால உறுமப்படுபவர்கள் திடீரென ஒழிந்துவிடுகிறார்கள். கூ அவளது இரு செவிகளைத் திருகுபவன் தேவர்களுடைய கோபத்துக்குள்ளாகிறான் : நான் இலட்சியத்தைச் செய்கிறேன், என அவன் நினைத்தால் அவன் தனது செல்வங்களைக் குறைப்பவனுகிறான். எ எவன் தனது இலாபத்துக்கு அவளது வால்கொண்டையை வெட்டுகிறானே அவனது குட்டிகள் சாகின்றன: அவனது கன்றுகளை ஓநாய்கள்

1 ஞானம்

சஎகூ கருத்து—பின் வாழ்க்கையின் இரகசியம்.

கொல்லுகின்றன. அ அவள் கோபதியுடனிருக்குங்கால் அவளது ரோமத்தைக் காகம் துன்பஞ்செய்தால் அவனது குமாரர்கள் மரிக்கிறார்கள், எதிர்பாராமல் யட்சமமும் அவனை நாடுகின்றது. கூ அவளது எருவையும் நீரையும் தாசிப்பெண் எறிந்து விடுவாளானால், அக்குற்றத்தினின்று தப்பமுடியாத விகார சனனங்கள் தோன்றும். கo பசு புலனுகுங் காலத்திலேயே பிராமணர்களுடன் சேரும் தேவர்களுக்குச் சனனமாகின்றது : அதனாலேயே அவள் பிராமணர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் : ஒருவனது செல்வக்காப்பு என சனங்கள் இதைச் சொல்லுகிறார்கள். கக தேவர் செய்த பசு அவளைப் பற்ற வருபவர்களுக்கேயாகும், அவளைத் தனக்கே வைத்துக்கொள்வது பிராமண பங்கமாகும். கஉ அவளை யாசிக்கும் ரிஷிமக்கட்களுக்கு தேவர்களுடைய பசுவையளிக்க விரும்பாதவன் தேவர்களது கோபத்துக்கும் பிராமணர்களது குரோதத்துக்கும் ஆளாவான், கங இப்பசுவிலே அவனுக்கு என்ன பயனிருந்தபோதிலும் அவன் வேறு பசுவை நாடவேண்டும் : யாசிக்கப்படுங்கால் அதை யளிக்க விரும்பாதவனுடைய பசு புருஷனைத் துன்பஞ் செய்கின்றது. கச குவித்த செல்வம்போல், பிராமணர்களுடைய பசுவாகும். இதனால் எவனிடத்தில் அவள் தோன்றினும் அவளை யணுகி அவர்கள் வருகிறார்கள். கரு பிராமணர் பசுவுக்குச் செல்வது தங்களது பொருளுக்கே வருவது போலாகும். அவனுக் கொடுக்காமல் தடுப்பது அவற்றை வேறு வழியிலே துன்பஞ் செய்வதாகும். கசூ அவள் அறிய இயலாமலுள்ளதால் மூன்று வருடகாலம் வரை அவள் சலனமாகலம் : நாரதனே ! அப்பால் அவன் பசுவை யறிந்தால் பிராமணர்களை நாடுவானாக. கஎ தேவர்கள் குவித்த குவியலான கோவை பசு

இல்லை யென எவன் கூறுகிறானோ, அவனிலே பவனும் சர்வனும் பாய்ந்து சரத்தை எறிகிறார்கள். கசு அவனுக்குப் பசுவளிக்குந் திறனுண்டானால் அவளது ஸ்தனங்களை யறியாதவனுக்கும் தனங்களைத் தெளியாதவனுக்கும் அவள் பாலை யளிக்கிறாள். ககூ யாசிக்கப்படுங்கால் அவள் அளிக்கப்பட வில்லையானால், அவள் அவனது கொட்டத்திலே கலகஞ் செய்பவளாய் சாய்ந்துள்ளாள்: அவளை கொடுக்காமல் ஒருவன் தான் சாதிக்க விரும்பும் விருப்பங்களிலே ஜயமாவதில்லை. உ௦ தேவர்கள் பிராமணனைத் தங்கள் முகமாகச் செய்து பசுவைக் கேட்டார்கள். அவளை யளிக்காத மானிடன், அவர்களுடைய கோபத்திற்குள்ளாகிறான். உக தேவர்கள் சேகரித்த பாகத்தை, மானிடன் தனக்கே வைத்துக் கொள்வானானாலும் பிராமணர்களுக்குப் பசுவை யளிக்கவில்லை யானாலும், அவன் பசுவின் சினத்துக்காவான். உஉ கோபதியின் பசுவை வேறு நூறு பிராமணர்கள் கேட்குங்கால் அவளைக் குறித்து தேவர்கள் சத்தியம் இங்ஙன மறிபவனுக்கே பசு உரியது என சொல்லுகிறார்கள். உங இங்ஙன மறிபவனுக்குப் பசுவை யளிக்காமல், அந்நியர்களுக்கு அவளைக் கொடுப்பவனுக்கு அவனது நிலையிலே தேவதையுடன் தரணி துன்பத்தைத் தருவாள். உச பசு எவனிடம் முதன்மையாய் புலனாயிற்றோ அவனது பசுவை தேவர்கள் யாசித்தார்கள்; நாரதன் அவளையே அறியலாம்: தேவர்களுடன் சேர்ந்து அவன் அவளை ஒட்டிச் சென்றான். உரு பிராமணர்களால் யாசிக்கப்பட்டு பசுவைத் தனக்கே வைத்துக்கொள்ளும் புருஷனை அவள் சந்ததியில்லாமலும், அற்பப் பசுயுள்ளவனாகவுஞ் செய்து விடுவாள். உசூ பிராமணர்கள் அவளை அக்கினிக்கும் ஸோமனுக்கும், காமனுக்கும், மித்திரனுக்

கும் வருணனுக்கும், யாசிக்கிறார்கள் : அவளை யளிக்காத-வன் அவர்களுடைய வெகுளியிலே வீழ்வான். ௨௭ அவளது பதி தானே ரிக்குக்களை கேட்காதவரை, அவனது கோக்களுடன் அவள் சலனமாகலாம் ; அவன் செவியுற்றவுடன், அவனது மனையிலே அவள் இருக்கலாகாது. ௨௮ அவளது ரிக்குக்களைக் கேட்ட-வுடன், அவனது கோக்களின் நடுவே அவளை சலனஞ்-செய்பவனது ஆயுளையும் செல்வத்தையும் கோபம் மிகும் தேவர்கள் துணித்து விடுவார்கள். ௨௯ நானாவித மாய்ச் செல்லும் பசு, தேவர்கள் குவித்த குவியலான கோ, உரிய நிலைக்குச் செல்ல விரும்புங்கால், அவள் தனது வடிவங்களை விளக்குகிறாள். ௩௦ அவள் தனது ஸ்தானத்துக்குச் செல்ல விரும்புங்கால் தன்னையே அவள் புலனாக்குகிறாள் ; அப்பால் பிராம-ணர்களுடைய யாசகத்துக்கு பசு தனது மனத்தைச் செய்து கொள்ளுகிறாள். ௩௧ அவள் தனது மனத்தால் சங்கற்பஞ் செய்துகொள்கிறாள் ; அவள் தேவர்களுக்குச் செல்லுகிறாள். பிறகு பிராமணர்கள் பசுயாசனைக்குப் போகிறார்கள். ௩௨ பிதுருக்களுக்குச் சுவதாவளிப்-பினாலும், தேவதைகளுக்கு யக்ஞத்தினாலும், பசுவைக் கொடுப்பதாலும், இராஜன்யன் அன்னையின் சீற்றத்தை யடைவதில்லை. ௩௩ பசு இராஜன்யனது தாயாவாள். புராதனத்திலே அவள் அங்ஙனமே தோன்றினாள் ; பிராம-ணர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அவள்—திருப்பி—வாங்குவ-தற்கருகளல்லள். ௩௪ தரிக்கப்பட்டுள்ள அகப்பையி-னின்று நெய் அனலுக்கு வீழ்ந்து விடுவதுபோலே பசுவை யளிக்காதவன் அக்கினியின்கோபத்திலே நழுவிவிடுகிறான். ௩௫ புரோடாசம் என்னும் கன்றுடன் நன்கு கறக்கும் அவள் உலகத்திலே இவனுக்கு அணுகுகிறாள் ; பசுவை

யளிப்பவனுக்கு அவள் எல்லா விருப்பங்களையுங் கறக்கிறாள். தன்னை யளித்தவனுக்கு பசு, அவனது எல்லா விருப்பங்களை இயமனது இராஜ்யத்திலே அளிக்கிறாள்; அவள் யாசிக்கப்படுங்கால் அவளைத் தனக்கே வைத்துக் கொள்பவனது உலகத்தை நரகம் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: ௩௭ சினைப்பிக்கப்பட்டுள்ள பசு கோபதியிலே சினமாகி சலனமாகின்றாள்; என்னை மலடு—என நினைப்பவன் மிருத்யுவின் பாசங்களால் பந்தப்படுவானாக: ௩௮ அவளை மலடு என மதித்து மனையிலே பசுவைப் பக்குவஞ் செய்பவனது புத்திரர்களையும் பேரர்களையும், பிரஹஸ்பதி யாசிக்கச் செய்கிறான். ௩௯ பசுக்களிலே பசுவாக அவள் சலனமானாலும், அவள் பெருந்தாபத்தை விழச்செய்கிறாள்; மேலும் அவளை யளித்திடாத கோபதிக்கு வசை விஷத்தைக் கறக்கிறாள். ௪0 பிராமணர்களுக்கு யளிக்கப்படுபவள் பசுக்களுக்குப் பிரியமாவாள்; மேலும் தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யப்பட்ட பசு பிரியப்—பிராணியாவாள். ௪௧ யக்ஞத்தினின்று எழுங்கால் தேவர்கள் எப்பசுக்களை உருவமாக்கினார்களோ, அவற்றிலே பயங்கரமான விலிப்தியை நாரதர் தனக்கு வரித்துக்கொண்டார். ௪௨ அவளைக் குறித்து தேவர்கள் சொல்லிக்கொள்வதாவது—இவள் தான் பசுவோ? அல்லது பசு வில்லையோ? இவளைப் பற்றி நாரதர் நுகல்வதாவது—இவள் வசையிலே வசையாத்மா. ௪௩ நாரதரே! அறியும் உன்னை நான் வினவுவதாவது—மாணிடர்களின் நடுவே சனனமான பசுக்களிலே எவற்றை அபிராமணன் யனுபவிக்கலாகாது? ௪௪ பிரஹஸ்பதியே! விலிப்தியையும் அத்தகையப் பசுவை சனனஞ் செய்த வசையையும் செல்வம் விரும்பும் அபிராமணன் புசித்தலாகாது. ௪௫ நாரதனே உனக்கு வணக்கமா

கட்டும். அவளையுடனே யறிபவனுக்கு௪ம வசை விளங்கு வாளாக. அதிபயங்கரமான அப்பசு யளிக்கப்படவில்லை யேல் ஒருவன் யழிந்து விடுவான. சகூ பிரஹஸ் பதியே ! செல்வத்திற்காசை யாகும் அப்பிராமணன் புசிப்பதர்க்காகாத அவள் விலிப்தி எனப்படுவாள் : அத்தகைய பசுவை சனனஞ் செய்த வசையை விருத்தி செய். சஎ பசுக்களிலே மூன்று பிரிவுகள் : விலிப்தி, அவளை சனனஞ் செய்தவள், வசை : இவற் றையே ஒருவன் பிராமணர்களுக்களிக்கவேண்டும். அவன் பிரஜாபதியின் சீற்றத்திலே வீழ்வதில்லை. சஅ பிராம ணர்களே ! அளிக்கப்படாதவனுடைய மனையிலே யச்ச மளிப்பதாயுள்ள பசுவை, கேட்குங்கால் இதுதான் யக் ஞம் என—அளிப்பவன் தன்—மனத்திலே. நினைக்க வேண்டும். சகூ தேவர்கள் பசுவைக் குறித்து கோபத் தில் பரஸ்பரம் புகன்றதாவது—அவன் அவளை எங்களுக் களிக்கவில்லை : இந்தரிக்குக்களால் 'பேதனை'ப்பற்றித் தான் அவர்கள் இங்ஙனஞ் சொல்லிக்கொண்டார்கள் : அதனாலேயே அவன் இறந்தான். ௫௦ இந்திரனால் யாஜிக் கப்பட்ட பசுவை பேதன் அளிக்கவில்லை. அக்குற்றத்துக் காக மேன்மைக்காகும் சமரிலே அவனைத் துணித்து விட் டார்கள். ௫௧ இச்சகம் பேசி வசையை யளிக்க வேண் டாமெனச் சொல்லும் துச்சர்கள் அறியாமையால் இந்திர னுடைய சீற்றத்திலே சாய்வார்கள். ௫௨ கோபதியை வழி திருப்பி அறியாமையால் அளிக்காதே எனச் சொல் பவர்கள் ருத்திரன் எறியும் சரத்திலே சேர்வார்கள். ௫௩ இரகசியமாய் யக்ஞஞ் செய்தோ யக்ஞஞ் செய்யா மலோ ஒருவன் பசுவை பக்குவஞ் செய்தால் பிராமணர்க ளுடன் சேரும் தேவர்களோடு எதிர்ப்படைந்து உலகத்தி னின்று ஒழுக்கம் ஒழிந்து நீங்குகிறான். க௨. ச. க—௫௩.

சஎஎ. கருத்து. தேவபசு

௨௭அ. பிராமணப்பசு—[அதர்வாச்சாரியன்—ஸப்த பரியாய சூக்தங்கள்- பிரமகவி தேவதை]

௧ அவள்[1] சிரமத்தால்—தவத்தால்— சிருட்டிக்கப்பட்டாள்: பிரமத்தால் அடையப்பட்டு ருதத்திலே ஆசிரியமானாள். ௨ அவள் சத்தியத்தில் கவர்ந்து கீர்த்தியோடு சூழ்ந்து புகழால் பரந்துள்ளவள். ௩ சுவதாவால் திரமாகி சிரத்தையோடு வளைந்து, தீட்சையுடன் துணையாகி, யக்ஞத்தில் நிலையாகி, உலகத்திலே சாய்ந்துள்ளாள். ௪ பிரம்மமே அவளது வழி, பிரம்மமே அவளது அதிபதி. ௫ பிராமணனை நிந்தித்து பிராமணப் பசுவை தனக்கே அபகரிக்கும் க்ஷத்திரியனது, ௬ சீலம் வீரம் புண்ணிய இலட்சுமி நீங்கிவிடும். ௭ ஓஜசும் தேஜசும், திடமும் திறமும்; மொழியும் இந்திரியமும், தனமும் தருமமும், ௮ பிரமமும் க்ஷத்திரமும் இராஷ்டிரமும் சனங்களும், புகழும் பிரகாசமும், வீரியமும், செல்வமும், ௯ ஆயுசும் வடிவமும், நாமமும் கீர்த்தியும், பிராணனும் அபானனும், கண்ணும் காதும், ௧௦ பாலும் இரஸமும் உணவும் உணவு புசிப்பும் ருதமும் சத்தியமும், யக்ஞமும் அளிப்பும் பிரசைகளும் பசுக்களும் இவையனைத்தும், ௧௧ பிராமணனை நிந்தித்து, பிராமண பசுவை யபகரிக்கும் க்ஷத்திரியனிடமிருந்து நீங்குகின்றன. ௧௨ இப்பிராமணப் பசு பயங்கரமானது: அதிவிஷமடைந்து பிரத்தியக்ஷச் செயலுடனாகி குல்பஜங் கவர்ந்தது. ௧௩ அவளில் எல்லா கோரங்களும் எல்லா மிருத்யுக்களுமுண்டு. ௧௪ சர்வமான குரூரங்களும் சகல புருஷ வதைகளும் அவளிலே விளங்கும். ௧௫ ஒருவன் தனக்கே பிராமணனது பசுவை யபகரித்தானானால் இவள் தேவ நிந்தனை செய்யும் பிராமண தூஷணனை மரண வலை

1 ஞானம் என்னும் பசு

பிலேபந்தஞ்செய்து விடுகிருள். கசு அவள் சதவதை ஆயு தம். அவள் பிராமணனழிப்பவனை ஒழிப்பவள். கஎ இத ஞலேயே அறிஞர்களால் பிராமணர்களுடைய பசு இன் னல் செய்யத் தகாதது என கருதப்படுகின்றது. கஅ ஒடுங்கால் அவள் வச்சிராயுதம். ஒட்டமான பிறகு வைசுவாநரன். ககூ குளம்புகளை இழுக்குங்கால் அவள் சரமாம், எங்கும் பார்க்குங்கால் அவள் மகாதேவன். உ0 காணுங்கால் க்ஷுரபவி (கூரியமுனை) சத்தமிடும் இடிமுழக்கம். உக ஹிங்காரஞ் செய்யுங்கால் அவள் மிருத்யு; வாலை யசைக்குங்கால் அவள் உக்கிர தேவி. உஉ அவள் தனது செவிகளைத் திருகுங்கால் அவள் சகல நாசகாரி; நீர் விடுங்கால் இராஜ்யலக்ஷ்மி. உங கறக்கப்படுங்கால் அவளாயுதம். கறந்தவுடன் தலை வலி: உச அருகிலாகுங்கால் அவள் பலம் அகற்றுப வள். பற்றியவுடன் பரஸ்பரம்போர்புரிபவள். உரு அவ ளது வாயைக் கட்டினுல் அவள் அம்பு. அவள் அடிக்கப் பட்டால் அதோகதி: உசு கீழே விழுங்கால் கோர விஷம்: விழுந்தவுடன் அவள் கருமை. உஎ. பிரா மண னழிப்பவனை அவள் . தொடர்ந்து அவனது பிராணன்களை அவள் பாழாக்குவாள். உஅ வெட் டப்படுங்கால் அவள் எதிர்ப்பாவாள்: அவளைப் பங்கு செய்து கொள்ளுங்கால் ஒருவன்—தனது மக்கட்களை புசிப்பவனுவான். உகூ அபகரிக்கப்படுங்கால் அவள் அமராது ஆயுதமாவாள், அபகரித்தவுடன் அவள் உனது—தோல்வியாவாள். ஙு0 அவள் பிடிக்கப்படுங் கால் உனது கேடு போலாவாள். பிடிக்கப்பட்டவுடன் கொடுமையாவாள். ஙக சூடாக்குங்கால் அவள் உனக்கு விஷமாவாள்: சூடானவுடன் சுரமாவாள். ஙஉ பக்குவ மாகுங்கால் பீடையாவாள்: பக்குவமானவுடன் பாழுங்

கனவாவாள். ௩௩ துரத்தப்படுங்கால் வேரோடு பிடுங்கு பவளாவாள் : துரத்தியவுடன் மிருத்யுயாவாள். ௩௪ கந்தத்தால் கலகஞ் செய்பவளாவாள் ; பிடிக்கப்படுங்கால் துன்பமாவாள் ; பிடிபட்டவுடன் விஷப் பாம்பாவாள். ௩௫ பரிமாறுங்கால் பொருளின்மையாவாள் ; பரிமாறியவுடன் உனது பாழாவாள். ௩௬ துண்டமாக்கப்படுங்கால் கோபமான சர்வமாவாள். துண்டமானவுடன் சிமிதையாவாள். ௩௭ புசிக்கப்பட்டவுடன் கேடாவாள். புசித்தவுடன் அவள்—உனது—நிர்ருதியாவாள். ௩௮ இவ்வுலகத்தினின்றும் அவ்வுலகத்தினின்றும் அவளைப் புசிக்கும்பிராமணனழிப்பவனை பிராமணனது பசு பிரித்து விடும். ௩௯ அவளைக் கொல்வது கடுஞ்செயல், அவளை வெட்டுவது வச்சிராயுதம் போலாகும். அவள் குடலிலுள்ளவை, இரகசியப் பிரயோகமாகும். ௪0 மறைக்கப் படுங்கால் அவள் மனையற்றவள். ௪௧ பிராமண பசு மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியாகி பிராமணனது காதகனிலே நுழைந்து அவனைப் புசிப்பாள். ௪௨ அவள் அவனது அங்கங்களையும் சந்திகளையும் மூலங்களையும் வெட்டிவிடுவாள். ௪௩ அவள் அவனது பிதுருக்களைத் துண்டித்து விடுவாள் : அவனது அன்னையின் வழியையும் அறுத்து விடுவாள். ௪௪ க்ஷத்திரியனால் திருப்பியளிக்கப்படாவிட்டால் பிராமணனது பசு, பிரம்மத்துவேஷியின் பந்துக்களையும் அவர்களது எல்லா மணங்களையும், எரித்துவிடுவாள். ௪௫ அவள் அவனை மனையற்று வீடற்று சந்ததியற்றுச்செய்து விடுவாள் ; அவன் மக்கட்பேறு இல்லாதவனுவான் ; அவன் அழிந்து விடுவான். ௪௬ இங்ஙனமறியும் பிராமணனுடையப் பசுவை தனக்கே பற்றிக்கொள்ளும் க்ஷத்திரியனும் இக்கதியையே—யடைவான். ௪௭ அவன் கொல்லப்பட்டவுடன் வேகமாய்க் கழுகுகள் ஓலமிடும் ;

சஅ துரிதமாய் அவன் எரியும் நிலத்திலே கடுஞ் சத்தஞ் செய்து, கையால் மார்புதட்டி அவிழ்ந்த கேசமுடன் ஸ்திரீகள் ஆடுவார்கள். சகூ அவனது மனைகளிலே துரிதமாய் ஓநாய்கள் ஓங்கும். ருO சடிதியிலே அவனைப்பற்றி அவர்கள் சொல்வதாவது—இதென்ன? இங்கு என்ன நடந்தது. ருக அவனைத் தறி, அவனைத் துணி, அவனைத்துமி, அவனை எரி, அவனை சாம்பலாக்கு. ருஉ அங்கிரஸனது பெண்ணே! பசுவைத் தனக்கே வைத்துக்கொள்ளும் பிராமண காதகனை யழித்துவிடு. ருங ஏனெனில் நீ வைசுவ தேவி. கடுஞ் செயல் மறைந்துள்ள குல்பஜமாவாய். ருச எரிந்து விழுங்கும் பிராமணனது வச்சிராயுதமாவாய். ருரு கூரிய கூரான காலனாகி நீ தொடர்ந்து ஓடு. ருசு நீ உனக்கே பிராமண காதகர்களின் புகழையும் அவர்களது யக்ஞத்தையும் அளிப்பையும் அவர்களது ஆசைகளையும் பறித்துக்கொள்கிறாய். ருஎ இம்சை செய்பவனது இம்சையைப்பற்றி அவனுக்கு அவ்வுலகத்திலே அதனையே யளிக்கின்றாய். ருஅ இம்சையாகாதவளே! பிராமணனுக்கு பழிச்சொல்லினின்று—நீங்க—நீ வழி செய். ருகூ நீ ஆயுதமாகவும். நீ சரமாகவும். கேட்டினின்று கடும் விஷமாகவும். சுO கருமியாயும் தேவதூஷகனாயும் துன்பஞ் செய்பவனுமான பிராமணனழிப்பவனது சிரத்தை—இம்சையாகாதவளே! துணித்துவிடு. சுக உன்னால் அடிக்கப்பட்ட அழிக்கப்பட்ட அதமனை அக்கினி எரித்துவிடுவானாக. சுஉ நீ அரி, நீ அரித்திடு நீ பகுத்திடு, நீ எரி, நீ எரித்துவிடு, நீ சாம்பலாக்கு. சுங இன்னலாகாத தேவியே! பிராமண காதகனை நீ மூலத்தினின்று எங்குமெரித்துவிடு. சுச அவன் யம நிலயத்தினின்று கொடும் உலகங்களுக்கு தூரஞ்செல்ல—நீ அவனைத் தகித்துவிடு.

சுரு இன்னலாகாத தேவியே கருமியாயும் தேவதூஷணனையும் துன்பஞ் செய்பனுமான பிரம காதகனையும் அங்ஙனமே செய்துவிடு. சுசு கூரியதாயும் கடுங்கூருடன் நூறு சந்திகளுள்ள வச்சிராயுதத்தாலே சுஎ அவனது சிரத்தையும் தோள் எலும்பையும் துணித்துவிடு. சுஅ அவனது ரோமங்களை அரி, அவனது சர்மத்தை உறித்துவிடு. சுகூ அவனது மாமிசத்தைத் துண்டந் துண்டங்களாக்கு, அவனது தசைகளைத் தறித்துவிடு. எ0 அவனது என்புகளை நொறுக்கு அவனது மச்சையையழி. எக அவனது அங்கங்களையும் சந்திகளையும் சேதி. எஉ மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி அவனைப் புவியினின்று நீக்குவானாக, அவனை எரித்துவிடுவானாக; விரிந்த விசாலமான வானத்தினின்று வாயு அவனை எரிப்பானாக. எங சோதியினின்று சூரியன் அவனைத் தள்ளி அவனைச் சுட்டுவிடுவானாக. [கஉ. ரு. க—எங.]

கஉ-வது காண்டம் முற்றிற்று.

சஎகூ—சஅஉ

சஎகூ. உரோஹிதன்—[பிரமன்—உரோஹிதன் ஆதித்தியன்]

க. வலிமையுள்ளவனே! எழுந்திரு. சலங்களினகத்திலேயுள்ள நீ இனிமை விளங்கும் இந்த இராஷ்டிரத்திலே நுழை. இந்த விசுவத்தை சனனஞ்செய்த ரோஹிதன், இராஷ்டிரத்துக்கு நன்கு போஷிக்கப்படும் உன்னைச் சுமப்பானாக. உ சலங்களின் அகத்திலேயுள்ள சக்தி

சஎஅ கருத்து—பசுவென்னும் ஞானத்தை அறிவென்னும் பிராமணனின்று பிரிக்கலாகாது.

எழுந்துள்ளான். உனது மூலத்தினின்று தோன்றும் சனங்களின் நிமித்தம் நீ ஏறு; சோமனையும் சலங்களையும், ஒஷதிகளைம் பசுக்களையுந் தரித்து, இருகால் நான்கு கால்—பிராணிகளை—இங்கு நுழையச்செய். ௩ சுந்தரத் தாயின் மக்களான மருத்துக்களே! உக்கிரமான நீங்கள் இந்திரன் என்னும் நண்பனோடு எதிரிகளை யழியுங்கள்; நல்ல தானர்களே! இனிமைகளை இசைந்து சுவைக்கும் முவ்வேழான மருத்துக்களே! உரோஹிதன் உங்களைச் செவியுறுவான். ௪ ரோஹிதன் ஏறியுள்ளான். ஏற்றங்களில் ஏறியுள்ளான்: அவன் மனைவிகளின் கருவாவான், சனனங்களின் மூலத்தில் ஏறியுள்ளான். அவற்றால் விசாலங்களைக் கண்டுள்ளான்: அவன் வழியை முன்னதாகவே பார்த்து இங்கு இராஷ்டிரத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளான்: ரு உரோகிதன் உனது இராஷ்டிரத்தை இங்கு கொண்டு வந்துள்ளான்: சத்துருக்களைச் சிதறடித்துள்ளான். உனக்கு அச்சமின்மை—வந்து—விட்டது. உனக்கு சோதியும் புவியும் ரேவதிகளோடு, சக்வரிகளுடன் உனது விருப்பத்தை இங்கு கறந்திடுக. ௬ ரோஹிதன் சோதியையும் சகத்தையுஞ் சனனஞ் செய்தான். அங்கு பரமேஷ்டி இழையை இழுத்தான். அங்கு ஒரு காலுள்ள அஜன் சாய்ந்துள்ளான்: அவன் பலத்தால் சோதியையும் புவியையும் திறஞ்செய்தான். ௭ உரோஹிதன் சோதியையும் புவியையும் திடஞ்செய்தான். சுவர்க்கம் அவனால் நிலையாயிற்று, அவனால் சுவர்க்கமு வானமும் வெளிகளும் அளிக்கப்பட்டன. அவனால் அமரர்கள் அமுதத்தைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அ உரோஹிதன் தனக்கே முன் உச்சிகளையும் ஏற்றங்களையும் குவித்துக்கொண்டுவிசுவரூபத்தை ஆராய்ந்தான். அதிமேன்மையோடு அவன் சோதியேறி, தேனாலும் நெய்யாலும்,

உனது இராஷ்டிரத்தை நணைப்பானாக. ௯ நீ எந்த ஏற்றங்களாலே முன் ஏற்றங்களாலே ஏந்தல்களாலே சோதியையும் வானத்தையும் நிரப்புகிறாயோ, அவற்றின் பாலோடு பிரமத்துடன் பெருகி சிகப்பனது இராஷ்டிரத்திலே சனங்களிலே நீ விழித்தவனாயிரு. ௧௦ தவத்தினாலே உனது எந்த சனங்கள் இங்கு வந்துள்ளார்களோ, அவர்கள் இங்கு, குழந்தையையும் காயத்திரியையும் யனுசரித்துள்ளார்கள். அவர்கள் மங்களகரமான மனத்தோடு நுழைவார்களாக. செங்காளை அவனது அன்னையுடன் இங்கு வருவானாக. ௧௧ இளைஞனும் கவியுமான ரோஹிதன் விசுவரூபங்களைச் சனனஞ் செய்பவனாய், அதிநாகத்திலே திரமாயுள்ளான்; தபனன் அதிசோதியோடு பிரகாசிக்கிறான்; அவன் மூன்றாவது லகத்திலே பிரியமானவற்றைச் செய்துள்ளான். ௧௨ ஆயிரங் கொம்புக் காளையான ஜாதவேதசன் நெய்யாஹூதமாகி ஸோமபுறமுள்ளவன்: சுவீரர்களுடனாகுமவன் என்னை விட்டுவிடாமாலாவானாக: இரங்கும் நானும் உன்னை விட்டு நீங்காமலாவேனாக: பசுச் செல்வத்தையும் வீரர்களின் வளத்தையும் எனக்கு நீ யளி. ௧௩ உரோஹிதன் யக்ஞத்தை சனனஞ்செய்வான்: அதன் முகமாவான்; நான், சிகப்பனுக்குச் சொல்லால், செவியால் மனத்தால் ஆஹூதி செய்கிறேன்; தேவர்கள் ரோஹிதனுக்கு, சுமனத்துடன் செல்லுகிறார்கள்; அவன் என்னை சேரு மிசைகளுடன் உச்சம் செய்வானாக. ௧௪ உரோஹிதன் யக்ஞத்தை விசுவகருமனுக்காக வரிசை செய்தான்: அவனிடமிருந்தே இந்த எல்லாத் தேசசுகள் எனக்கு வந்துள்ளன. புவனத்தின் பலத்திலே நான் உனது நாபியைச் சொல்லுகிறேன். ௧௫ ஜாதவேதசனே! உனக்கு பிருஹதீயும் பங்க்தீயும் ககுப்பும் உரத்தோடு ஏறியுள்ளன; உனக்கு உஷ்ணீயமும் வஷட்கார

மும் ஒங்கியுள்ளன. உன்னில் உரோஹிதன் இரேதசுடன் ஏறியுள்ளான். ௧௬ இவன் புவியின் கருவைக் கவருகிறான்; இவன் சோதியையும் வானத்தையு மணிகிறான்; செக்கனது உச்சியின் சுவர்க்கத்தில் சகங்களில் இவன் உட்புகுந்துள்ளான். ௧௭ வாசஸ்பதியே! எங்களுக்கு வையம் இனிமையுடனுருக; மூலமும் சயனமும் சுகமளிப்பவையாகுக; இப்போது இங்கு பிராணன் எங்களது நட்பாகுக. பரமேஷ்டியே! உன்னை இங்கு அக்கினி வயத்துடன் ஆயுசோடு சூழ்க. ௧௮ வாசஸ்பதியே! விசுவகர்மனது செயலாகத்—தோன்றிய ஐந்து ருதுக்கள் எங்களதாக வேண்டும்; இப்போது இங்கு பிராணன் எங்களது நட்பாகுக; பரமேஷ்டியே; உன்னை இங்கு அக்கினி பலத்துடன் ஆயுசோடு சூழ்க. ௧௯ பிரஹஸ்பதியே! நல்நினைவையும் மனத்தையு—முண்டாக்கு; எங்களுடைய கோஷ்டத்திலே பசுக்களை சனனஞ்செய். எங்களது மூலங்களிலே பிரசைகளைப்—புலனாக்கு: எங்கள் நட்பிலே இங்கு இப்போது பிராணனுகுக: பரமேஷ்டியே! இங்கு உன்னை, வயத்தோடு ஆயுஸோடு நான் சூழ்கிறேன். ௨0 ஸவிதாவும் அக்கினி தேவனும் உன்னை திடத்துடன் சூழ்வார்களாக. திறத்தோடு மித்திரனும் வருணனும் உன்னை அலங்கரிப்பார்களாக. எல்லாக் கருமிகளை மிதித்துக்கொண்டு நீ இங்கு வா; நீ இந்த இராஷ்டிரத்தை இனிமை மிக்கச் செய்துள்ளாய். ௨௧ உரோஹிதனே! சுந்தரமான குதிரைகளால் இரதத்திலே இழுக்கப்படும் நீ சுபத்துடன் சலங்களை பெருகச் செய்து செல்லுகிறாய். ௨௨ உரோஹிணி உரோஹிதனின் விரதமநுசரிப்பவள். அவள் பண்டிதை; நல்ல நிறமுள்ளவள், அதி வலிமையுள்ளவள்; நாங்கள் அவளால் விசுவரூபமான வயங்களை ஜயிப்போம்; அவளால் சமர்

புரியும் அனைவரையுஞ் ஜயிப்போம். உ௩ உரோஹிதனது உரோஹிணியின் ஸ்தானமே இது; சுந்தரி செல்லும் வழி அதுதான்: கந்தர்வர்களும் கசியபர்களும் அவளை ஏற்றிச்செல்லுகிறார்கள்; கவிகள் அவளை ஆலஸ்யமில்லாமல் ஆதரிக்கிறார்கள். உ௪ பானுவின் பிரகாசமான பொன்மயமான அமுத புரவிகள் சதா சுகஞ் செல்லும் இரதத்தை இழுக்கின்றன: நெய் பருகும் செங்கதிரோன், சோதி வீசும் தேவன், சுந்தரமான சோதியிலே நுழைந்தான். உ௫ உரோஹிதனும், கூறிய கொம்புள்ளவனும் விருஷபனும் சோதியையும் புவியையும் தனிமையாய் நிறுத்தி அக்கினியைச் சூழும் சூரியனும், அவனிடமிருந்தே, தேவர்கள் சிருட்டிகளைச் செய்கிறார்கள். உ௬ மேலான சமுத்திரத்தினின்றும் உரோஹிதன் சோதியில் ஏறினான்; செக்கன் எல்லா உச்சிகளிலும் ஏறியுள்ளான். உ௭ பால் அளிப்பவளும் நெய் சிந்துபவளுமான பசுவை நீ அள: இவள் தேவர்களின் தடுமாற்றமில்லாத தேனு: இந்திரன் சோமனைப் பருகுவானாக: அங்கு க்ஷேமமாகுக: அக்கினி துதிக்க ஆரம்பிப்பானாக: நீ எதிரிகளைத் தூரமாக்கு. உ௮ எழுச்சியான அக்கினி எழுச்சியாகும் அவன் நெய்யால் வளர்ந்து, கிருதத்தால் ஆஹூதமாகி, வென்று, எல்லாம் வெல்லும் அனலாம் அவன் எனது ஒற்றார்களை எரிப்பானாக. உ௯ எங்களைச் சமர் செய்யுஞ் சத்துருவை அவன் எரிப்பானாக அரிப்பானாக: எங்களது எதிரிகளை மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியால் நாங்கள் சுட்டு விடுகிறோம். ௩௦ இந்திரனே! கைகளுள்ள நீ வச்சிராயுதத்தால் அவர்களைக் கீழே சாய். அக்கினியின் தேஜசால் நான் பகைவர்களை எனக்கே பற்றி யுள்ளேன். ௩௧ அக்கினியே! எங்களுடைய பற்றார்களை எங்கள் கீழே விழச்செய்: பிரஹஸ்

பதியே! கலகஞ் செய்பவனை கலக்கிவிடு: இந்திராக்கினியே மித்திரவருணனே; அவர்கள் கோபத்திலே பயனற்று கீழே சாய்வார்களாக, ௩௨ தேவனான சூரியனே! உதயமாகுங்கால் எனது ஒல்லார்களை ஒழித்துவிடு. ஆயுதத்தால் அவர்களைக் கீழே சாய், ஆழ்ந்த அந்தகாரத்திலே அவர்கள் செல்வார்களாக. ௩௩ விராஜனது கன்று, துதிகளது விருஷபன், வானன் வெண்முதுகன் ஏறியுள்ளான்: நெய்யால் கன்றுக்கு அவர்கள் கானத்தை கானஞ்செய்கிறார்கள் அவன் பிரமணுகையால் அவர்கள் பிராமணத்தால் வளர்க்கிறார்கள். ௩௪ நீ சுவர்க்கத்துக்கு ஏறு! புவிக்கும் ஏறு! இராஷ்டிரத்துக்கும் செல்வத்துக்கும் ஏறு! பிரசைகளுக்கும் ஏறு! அமுதத்துக்கும் ஏறு: நீ உரோகிதனுடன் உனது—காயத்தைச்—ஏற்றிவிடு. ௩௫ சூரியனைச் சூழச் செல்லும் இராஷ்டிரம் வகிக்கும் தேவர்களுடன் இசைந்து, சிகப்பன், நல் மனமுள்ளவனுகி உனக்கு இராஷ்டிரத்தை யளிப்பானுக. ௩௬ பிரம்மத்தால் புனிதமாகி யக்ஞங்கள் உன்னைச் சுமக்கின்றன: வழி கடக்கும் பொன் மயமான குதிரைகள்—உன்னை இழுக்கின்றன; சலதி, சலநிதிக்கப்பாலும் நீ ஒளி வீசுகிறாய். ௩௭ எவனது சனனங்கள் ஆயிரமும் ஏழுமாகி, எவன் செல்வஞ் ஜயிப்பவனும், பசு ஜயிப்பவனும் பொருள் சயிப்பவனுமாயுள்ளானோ அந்த சிகப்பனிலே சுவர்க்கமும் சகமும் ஸ்தாபனமாயுள்ளன. புவனத்தின் மேன்மையிலே உனது நாபியை நான் சொல்லலாமோ. ௩௮ திசைகள் பிரதிசைகளுக்கு நீ புகழுடன் செல்லுகிறாய்: சனங்கள் பசுக்களின் நடுவே, நீ புகழுள்ளவன். அதிதியின் அகிலத்தின் மூலத்திலே புகழுள்ளவனுகி, சவிதாவைப்போல் நான் சுந்தரனுக வேண்டும். ௩௯ நீ தூரத்தினின்றே நீ இங்கு இதனை யறிகிறாய்:

நீ இப்பக்கத்திலிருந்து கொண்டு நீ அங்குள்ள வையைப் பார்க்கிறாய்; அவர்கள் சோதியிலே அதியறிஞனை சூரியனை ஒளி வீசும் வெளியை இப்பக்கத்தினின்றும் பார்க்கிறார்கள். ௬0 தேவனான நீ தேவர்களைத் துன்பஞ் செய்கிறாய்: சமுத்திரத்தின் நடுவே நீ சலனமாகிறாய்; அவர்கள் சமான அக்கினியை மூட்டுகிறார்கள். பெரிய கவிகள் அவனை யறிகிறார்கள். ௬௧ பரத்துக்குக் கீழே இந்த கீழுக்கு மேலாக அவளது காலால் கன்றைச் சுமந்து பசு நின்றுள்ளாள்; எங்கு எத்திசைக்கு அவள் சென்றுள்ளாள்? அவள் எங்கு சனனஞ் செய்கிறாள்? ஏனெனில் அவள்—இங்கு இக்கூட்டத்திலே—சனனஞ் செய்யவில்லை. ௬௨ அவள் ஒரு பாதம் இரு பாதம் நான்கு பாதங்களுள்ளவள்: அவள் எண் பாதம் நவ பாதம் ஆயிர மட்சரம் புவனத்தின் பங்க்தியாயுள்ளாள். அவளிடமிருந்தே சலதிதிகளெல்லாம் பாய்கின்றன. ௬௩ சோதியில் ஏறும் அமிருதமான நீ, என் மொழிகளைப் பாலனஞ்செய்: பிரமத்தால் புனிதமாகி யக்ஞங்கள் உன்னை உயரச் சுமக்கின்றன. பொன் மயமான புரவிகள் உன்னை இழுக்கின்றன. ௬௪ மரணரஹிதனே! நான் உனது இதனையும், உனது சோதியின் சலனத்தையும் பரம நிலயத்திலே உனது வாசஸ்தானத்தையும் அறிகிறேன். ௬௫ சூரியன் சோதியையும் சூரியன் புவியையும் சூரியன் சலங்களையும் ஊடுருவிப் பார்க்கிறான், எல்லா பொருள்களின் ஒரே கண்ணான கதிரவன், மேலான சோதியில் ஏறியுள்ளான். ௬௬ விசால வெளிகள் அவனது ஆவரணங்களாகும். யக்ஞ வேதியாக புவி உருவமாயிற்று: அங்கு ரோஹிதன் சூடும் சீதமுமான இவ்விரண்டு அனல்களை ஸ்தாபனஞ் செய்தான். ௬௭ சீதத்தையும் சூட்டையும் ஸ்தாபனஞ் செய்து, மலைகளை யக்ஞத்தின்

யூபங்களாக்கி, சோதிகாணும் சிகப்பனது இரண்டு அனல்கள் மழையென்னும் நெய்யுடன் யக்ஞத்தைசெய்தார்கள். சஅ சோதிகாணும் ரோஹி தாக்கினி பிரம்மத்தால் மூட்டப்படுகிறான்: அவனிடமிருந்து சூடு, அவனிடமிருந்து சீதம், அவனிடமிருந்து யக்ஞம் தோன்றிற்று. சகூ இரண்டு அனல்களும் பிரம்மத்தால் வளர்ந்து பிரம்மத்தால் ஓங்குகின்றன. பிரம்மத்தால் ஆகுத மாகும்: பிரம்மத்தால் எழுச்சியாகி சோதிகாணும் சிகப்பனது இரு அனல்கள் யக்ஞத்தைச் செய்தன. ருO ஒன்று சத்தியத்திலே நன்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு சலங்களின் நடுவே மூட்டப்பட்டுள்ளது: பிரம்மத்தால் உதயமாகி சோதி காணும் சிகப்பனுடைய இரு அனல்கள் யக்ஞத்தைச் செய்தன. ருக காற்றால் அலங்கார மாகும் — ஒரு—அனலும், — இந்திர—பிரமண ஸ்பதியாகும்—ஒன்றும் பிரமத்தால்...............செய்தன. ருஉ ரோஹிதன் புவியை வேதியாகச் செய்து, சோதியைத் தட்சிணையாகவும் அப்பால் சூட்டை அனலாகவும் செய்து, மழை என்னும் நெய்யோடு ஆத்மாவோடான, சகத்தை எல்லாஞ் செய்தான். ருங மழை நெய்யாகவும் சூடு அனலாகவும் புவி வேதியாகவும் சித்தமாயிற்று; அங்கு அக்கினி, மலைகளை யெல்லாம் உச்சியிலே கானங்களால் உருவஞ் செய்தான். ருச கானங்களால் அவற்றை சித்தஞ்செய்து இருப்பதும் இருக்கப்போவதுமான இந்த அனைத்தும் உன்னில் சனனமாகுக என ரோஹிதன் புவிக்குச் சொன்னான். ருரு அப்போது இம்மை மறுமைகள் எனப்படும் முதல் யக்ஞம் தோன்றிற்று: அதனிடமிருந்து இவ்வனைத்தும் இங்கு ஒளி வீசும் சர்வமும், ரோஹிதன் என்னும் ரிஷியால் கொண்டு வரப்பட்டுக் குணமாயிற்று. ருசா பசுவை காலால் உதைத்து, சூரி

யனின் எதிரில் நீர் விடும் உன்னை நான் மூலத்தோடு அறுத்துவிடுகிறேன்; இனி புவியிலே உனது நிழல் விழாது. ருஎ நீ என் பக்கஞ் சென்று என்மேல் உனது நிழல் விழுந்தாலும் எனக்கும் அனலுக்கும் நடுவிலாலு லும் நான் உனது மூலத்தை நீக்குகிறேன்: இனி புவி யிலே உனது நிழல் விழாது. ருஅ தேவ சூரியனே! இன்று உனது எனது நடுவே எவன் செல்லுகிறானோ அவ னில் நாங்கள், குற்றத்தை, கஷ்டத்தை கெட்ட கனவை துடைத்து விடுகிறோம். ருகூ இந்திரனே! நாங்கள் உனது வழியினின்றும், ஸோமனோடு யக்ஞத்தினின்றும் செல்லாமலாகவேண்டும்: கருமிகள் நமதுநடுவே நிற்காம லாவார்களாக. கூo தேவர்களுக்குச்—செல்ல—எந்த இழை—தெளிவாய் விசாலஞ் செய்யப்பட்டுள்ளதோ அந்த யக்ஞம் பூர்த்தி செய்யும் இழையை நாங்கள் அடைவோமாக. [கங. க. க—கூo.]

சஅo சூரியன் [பிரம்மன்—அத்யாத்மன், ரோஹிதாத்தியன்]

க ஆதித்தியனது, நரர் காண்பவனது மேலான விரத னது பிரகாசமான ஒளி வீசும் காந்திகள் சோதியிலே உதயமாகின்றன. உ அறியும் திசைகளோடு சோதியுடன் ஒளி வீசுபவனை, சுபக்கணுகிச் சமுத்திரத்தில் துரி தமாய்ப் பறப்பவனை, எல்லாத் திசைகளிலும் தனது கிரணங்களால் விளங்கும் புவன கோபனை சூரியனை, நாங்கள் துதிசெய்கிறோம். ௩ நானாரூபமான இரு தினங்களை[1] மாயையால் செய்பவனாய் உனது சக்தி யாலே பூருவமும் பச்சிமமும் துரிதமாய்ப் போகிறாய்: ஆதித்தியனே! அதுதான்மேலானது: அதுதான் உனது

1 இரவு—பகலே.

சஎக கருத்து—சீவர்களுக்கு உயிர் அளிப்பவன் ரோஹிதன்.

பெரிய புகழ்ச்சி : நீ ஒருவனே புவியெங்கும் புலனாகிறாய். ௭ அறிஞனையும், தாண்டுபவனையும் சோதி வீசுபவனையும் பலமுள்ள ஏழு பொன் குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவனுமாயும் சலத்தினின்றும் அத்திரியால் சோதிக்குச் செலுத்தப்படுவனுமான உன்னை இங்கு—மானிடர்கள்—பந்தயத்தில் சலனமாவதைப் பார்க்கிறார்கள். ௬ உனது நோக்கத்திலே நீ சுற்றிச் செல்லுங்கால், அவர்கள் உன்னைத் துன்பஞ் செய்யாமலாவார்களாக: சூரியனே! இரவையும் பகலையும் அளந்து கொண்டு நீ சோதிக்கும் தேவியான புவிக்குஞ் செல்லுங்கால், இன்பமாய் துன்பங்களையெல்லாம் துரிதமாய்க் கடந்து செல். ௯ சூரியனே! மேலான வலிமையுடன் உனது மஞ்சள் அசுவங்களான நூறு புரவிகள் அல்லது ஏழு, வெகுபல பரிகள் இழுக்கும் உனது இரதத்துக்கு எதன் சலனத்தினாலே நீ துரிதமாய் இரு எல்லைகளுக்கும் செல்லுகிறாயோ அந்த இரதத்துக்குச் சுவஸ்தியாகுக. ௭ சூரியனே! மேலான வலிமையுடன் உனது மஞ்சள் மய அசுவங்களான நூறு புரவிகள் அல்லது ஏழு வெகுபல பரிகள் இழுக்கும் இரதத்திலே, சுகஞ் சென்று, ஒளி மிகுந்து இனிமையாய் இணையில்லாத் துரகங்களோடு திடமாயுள்ள உனது இரதத்திலே ஏறு. ௮ ஆதித்தன் அவனுடைய இரதத்திலே, அவன் செல்வதற்காக, அவனது மஞ்சள் சரும பொன்மயமான புரவிகளை இணைத்துள்ளான்: துலங்குமவன் தூரத்திலே இருள் தளர்ந்துள்ளான்: களத்தை நீக்கி தேவன் காந்தியிலே ஏறியுள்ளான். ௯ தேவன் பெரிய துவசத்துடன் உயரத்தில் ஏறியுள்ளான். அவன் இருளையெல்லாம் கழித்துள்ளான், அவன் சோதியை ஏற்றியுள்ளான், அதிதி மகனும் திவ்ய சுபர்ணனை அவன் விசுவமான புவனங்களிலே விரிந்து பார்த்துள்ளான். ௧0 நீ உதயமாகி உனது வாள்களை

விரிந்து வீசுகிறாய்: நீ விசுவ ரூபங்களோடு உன்னை வனப்புச் செய்து கொள்கிறாய். நீ எல்லா உலகங்களையுஞ் சூழ்ந்து ஒளி வீசி, இரு கடல்களையும் உனது பலத்தால் பிரகாசஞ் செய்கிறாய். கக மாயையால் அவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவர் போகிறார்கள். விளையாடும் இரு பாலர்கள் கடலைச் சுற்றுகிறார்கள்: எல்லாப் பொருள்களிலும் ஒருவன் பரந்து பார்க்கிறான். மற்றவனை, பொன் சக்கரங்களோடு பொன் குதிரைகள் இழுக்கின்றன. கஉ சூரியனே அத்திரி மாதத்தைச் செய்ய உன்னை சோதியிலே தரித்தான் · நீ சூடு செய்பவனையும், நிகழும் எல்லாப் பொருள்களையும் பார்ப்பவனையும் திட திரனாகியும் செல்லுகிறாய். கங இணையும் இரு தாய்களுக்குக் கன்றைப்போல், நீ இரு வரம்புகளுக்கும் பாய்ந்தோடுகிறாய்: நிச்சயமாகவே அங்குள்ள தேவர்கள் அந்த பிரம்மத்தை ஆதியிலேயே அறிந்துள்ளார்கள். கச சூரியன் சமுத்திரத்திலே சாய்ந்துள்ளதையெல்லாம் பற்ற விரும்புகிறான்: கீழ்த்திசையும் மேற்றிசையுமான அவனது பாதை பெரிதும் பரந்துள்ளது. கரு அவன் அவனது துரிதத்தால் ஒன்றைப் பூரணமாய் பற்றுகிறான். அதனை விட்டுவிட அவன் விரும்புவதில்லை. அதனால் தேவர்களுடைய பானத்தை அவன் தடுப்பதில்லை. கசு இந்த திவ்யமான ஜாதவேதசனை, ஒவ்வொருவனும், சூரியனை—அவனைக் காண, துவசங்கள் உயரச் சுமந்து செல்லுகின்றன. கஎ இந்த நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலவுகளோடு திருடர்களைப் போல, விசுவங்காணும் சூரியனுக்குச் செல்லுகின்றன. கஅ இலங்கும் சுடர்களைப்போல் சனங்களிலே அவனது வாள்களும் வெயில்களும் விரிந்து விளங்குகின்றன. ககூ சூரியனே! நீ துரிதன், அனைவர்க்குந் துலங்குபவன்; நீ சோதி செய்பவன்; சுடர் சொரூபனே!

நீ ஒவ்வொன்றின் மீதும் ஒளி வீசுகிறாய். உ0 தேவ சனங்களின் பூர்வத்திலே நீ உதயமாகிறாய்: மனிதர்களின் பூர்வத்தில் நீ உச்சமாகிறாய்: சோதியைக் காண ஒவ்வொருவர் முன்புறமும் நீ ஏற்றமாகிறாய். உக புனிதஞ் செய்யும் வருணனே! மனிதர்களில் துரிதமாகும் அவனை—திவ்யனை—(எக்கண்ணால்) காண்கிறாயோ—அக்கண்ணால் என்னை காண். உஉ சூரியனே! நீ சீவர்களையெல்லாம் காண்பவனாய், உனது வெயில்களாலே தினத்தை உருவஞ்செய்பவனாய் விரிந்த வானத்தையும் சோதியையும்—கடந்து செல்லுகிறாய். உங தேவனான சூரியனே! சுடர்கேசனாய் சூட்சமக் கண்ணுள்ள உன்னை இரதத்தில் ஏழு மஞ்சள்மயக் குதிரைகள் இழுக்கின்றன. உச சூரியன் இரதத்தின் பெண்களான ஏழு சுந்தரிகளை இணைத்துள்ளான்: தாங்களே சேர்ந்து கொள்ளும் அவர்களுடன் அவன் சலனமாகிறான். உரு தபஸ்வியான ரோஹிதன் தவத்தாலே சோதி ஏறியுள்ளான்: அவனே சனன மூலத்துக்கு வருகிறான்; அவனே மறுபடியும் சனனமாகிறான், அவனே தேவர்களுக்கு அதிபதியாகியுள்ளான். உசு எல்லா சனங்களுக்கு மாகுமவன், எல்லாப் பக்கங்களிலும் முகமுள்ள அவன், எல்லாப் பக்கங்களிலும் கைகளும் புஜங்களுமுள்ள அவன் ஏகதேவனான அவன் சோதியையும் புவியையுஞ் சனனஞ் செய்பவனாய் தனது பக்கங்களுடன் பொருந்தி இருகரங்களால்—அனைத்தையும் கொண்டு வருகிறான். உஎ ஒரு பாதமுள்ளவன் இரு பாதமுள்ளவனை விட அதிகமாய்ச் சலனமாகிறான்: மூன்று பாதமுள்ளவனை இருபாதமுள்ளவன் பின்புறத்தினின்றும் ஆக்கிரமித்து விடுகிறான்: ஆறு பாதமுள்ளவனைவிட இரு பாதமுள்ளவன் அதிகங் கடந்தான்: அவர்கள் ஒரு பாதமுள்ள

வனைச் சுற்றி ஒன்று சேர்ந்து உட்காருகிறார்கள். ௨அ களைப்புற்றுருங்கால் அவன் விருப்பம்போல் தனது மஞ்சள் வாசிகளை அணுகியுள்ளான்: ஒளி வீசும் அவன் தனக்கே இரு உருவங்களைச் செய்து கொள்ளுகிறான்; ஆதித்தியனே! ஒளிமிகுந்து உதயமாகி, இருள் வெளிகளையெல்லாஞ் ஜயித்து எல்லா விரிவுகளையும் நீ விளங்கச் செய்கிறாய். ௨௯ சூரியனே! நீ நிச்சயமாகப் பெரியவன்; ஆதித்தியனே நிச்சயமாக நீ பெரியவன்: பெரியவனான உனது பெருமை பெரிது; ஆதித்தியனே! நீ பெரியவன். ௩௦ நீ சோதியிலே இலங்குகிறாய்; நீ வானத்திலே விளங்குகிறாய்; பறப்பவனே! நீ புவியிலே வயங்குகிறாய்! நீ சலங்களின் உள்ளே ஒளி வீசுகிறாய், இரு கடற்களிலும் உனது காந்தியால் நீ ஊடுருவிப் பாய்ந்துள்ளாய்; தேவனான தேவனே! நீ சுவர்க்கஞ் ஜயிக்கும் மகிஷன். ௩௧ தூரத்தினின்று இங்கு வரும் அவன், நடுவழியில் விரிந்து விசையுள்ள அவன் பேரறிஞனாய் பறக்கும் அதிவேகனாயுள்ள அவன், விஷ்ணு—வாக—விளங்கும் அவன் வலிமையிலோங்கும் அவன், சலனமாவதை யெல்லாம் சோதியால் ஜயிக்கிறான். ௩௨ அவன் அதிசயன், அறிஞன், மகிஷன், சுபர்ணன் வானத்தையும் இருவொளிகளையும் ஒளி வீசச்செய்கிறான்: இரவும் பகலும் சூரியனால் தங்களை அணிந்துகொண்டு அவனுடைய வீறுகளையெல்லாம் விசாலஞ் செய்கிறார்கள். ௩௩ கூர் உள்ளவன் கிரணம் வீசி காயங்கூர்மையாகி காப்பளிப்பவனாய் முன் செல்லுகிறான்: பிரகாசம்பொங்கும் பக்கமுள்ள பலமளிக்கும் மகிஷன் ஒழுங்கு செய்பவனாய் எல்லாத் திசைகளையும் அணுகியுள்ளான். ௩௪ அதிசய பூருவன் தேவர்களுடைய பிரகாசன்; சோதிமிகும் சூரியன் தினஞ்செய்யுங் காந்தன், எல்லாத் திசைகளிலும் ஓங்கிச்சென்று எல்லா

களங்களையும் கட்டங்களையும், நகைகளால் ஜயித்துள்
ளான். ௩௫ அக்கினியினது, வருணனது மித்திரனது
கண்ணான தேவர்களுடைய அதிசய பூருவன் உதயமாகி
யுள்ளான். அவன் சோதியையும் வானத்தையும் வையத்
தையும் நிரப்பியுள்ளான்: அசையும் அசையாத சிருட்டி
யின் ஆத்மா சூரியனாவான். ௩௬ உச்சத்தில் பறப்பவனாய்
சோதி நடுவே துரிதமாகி ஒளிவீசும் சிவந்த சுபர்ணனை
அத்திரி கண்ட அழியாத காந்தியாம் சவிதா என மானி
டர்கள் அழைக்கும் உன்னை, நாங்கள் காணவேண்டும்.
௩௭ சோதி வரம்பிலே விசையுடனான கருடனுக்கு
அதிதியின் மகனுக்கு, அச்சமுள்ள நான் அரண் விரும்பி
அணுகுகிறேன்: சூரியனே! எங்களுக்குத் தீர்க்காயுளை
நேர்மையாக்கவும், நாங்கள் இம்சை பற்றுமலிருக்கவேண்
டும்; நாங்கள் உனது சுமதியிலாகவேண்டும். ௩௮ சுவர்க்
கம் பறக்கும் பொன் ஹம்சத்தின் சிறகுகள் ஆயிரம்
தினங்களின் பிரயாணம் பரந்துள்ளன; அவன் எல்லா
தேவர்களையும் தனது மார்பில் சாய்த்து விசுவ
மான புவனங்களை யெல்லாம் ஒன்று பார்த்துச் சலன
மாகிறான். ௩௯ ரோஹிதன் காலனானான்; ஆதி
யிலே ரோஹிதன் பிரஜாபதி—யானான். ரோஹிதன்
யக்ஞங்களின் முகமானான்; ரோஹிதன் சுவர்க்கத்தைக்
கொண்டுவந்தான். ௪௦ ரோஹிதன் உலகமானான்;
ரோஹிதன் சோதிக்கு அதி சூடு அளித்தான்: ரோஹி
தன் கடலிலும் புவியிலும் சலனமாகிறான். ௪௧ சோதி
யின் அதிபதியான ரோஹிதன் எல்லா திசைகளிலும்
போகிறான்; அவன் சோதியையும், சல நிதியையும், புவி
யையும் இருக்கும் அனைத்தையும் பாலனஞ் செய்கிறான்.
௪௨ அவன் பெரிய வெளிகளில் ஏறுபவனாய் இலங்கு
பவனாய் ஆயாசமில்லாமல் ஒளிவீசி இரு உருவங்களைச்

செய்கிறான்: நிகழும் வெகுபல உலகங்களிலே அவன் பிரகாசமாகுங்கால் அவன் அதிசயன் அசைபவன் அறிஞன். சரு அவன் ஒன்றின்மேல் விழுகிறான்[1] மற்றொன்றிலே[2] எறிகிறான்: மகிஷன் இரவையும் பகலையும் சித்தஞ் செய்கிறான்; நாங்கள் வானத்திலே வசிக்கும் வழிகாணும் சூரியனைப் போற்றி அழைக்கிறோம். சச புவிநிரப்பும் மகிஷன், இரங்குபவனது வழியாவான். அவன் இன்னலாகாத காட்சியினவன் விசுவத்தை யெல்லாம் சூழ்ந்துள்ளான்; விசுவத்தைப் பார்ப்பவனாய் ஈகையுள்ள யக்ஞாருகனான அவன் நான் சொல்லும் இதைச் சேவியுறுவானாக. சரு அவனது மகிமை புவியிலும் கடலிலும் அதிகமாகும்; ஒளியோடு விரிந்து விளங்கி அவன் சோதியையும் வானத்தையும் அதிக்கிரமிக்கிறான்: விசுவத்தைப் பார்ப்பவனாய், ஈகையுள்ள யக்ஞாருகமான அவன் நான் சொல்லும் இதைச் செவியுறுவானாக. சசு பசுவைப் போல் வரும் உஷையைக் காண சனங்களின் சமித்தால் அனல் எழுச்சியாக்கப்பட்டுள்ளான்; சிறு பறவைகள் கிளைகளுக்கு எழுச்சியாவது போல ஒளிகள் உயரிய நிலத்துக்குச் செல்லுகின்றன. [கரு. உ, க—சசு]

சஅக உரோஹிதனும் ஆத்மாவும் [பிரமன்—அத்யாத்மம், ரோஹித ஆதித்ய தேவதை]

க அவன் இந்த சோதியையும் சகத்தையும் சனனஞ் செய்தான்: அவன் புவனங்களை ஆடையாகச் செய்து அவற்றில் வசிக்கிறான். விரியும் ஆறு திசைகள் அவனில் சாயும். பரந்துசெல்லும் அவனை பரந்த விசுவம் பார்க்கும்.

---

1 சூரியன் தன் கிரணங்களை பகல் என்பவனில் வீசுகிறான்.
2 இரவு என்பவனில் நிழலை எறிகிறான்.
சஅo கருத்து—சூரியனுடைய சிறப்பு.

இங்ஙனம் சூரியனை அறியும் பிராமணனைச் சிறுமை செய்பவன் இத்தேவ கோபத்துக் காளாவான். உரோஹிதனே! அவனைக் கலக்கு. அவனைச் கொல்லு; பிரம்மகாதகனின்—அங்கங்களிலே பாசங்களைக் கட்டு. உருதுவிலே வாதங்கள் எவனிடமிருந்து வீசி புனிதஞ் செய்து விசைகின்றனவோ எவனிடமிருந்து கடல்கள கனிகின்றனவோ அவனை அறியும்...................................கட்டு. ந எவன் மரிக்கவும் சுவாசிக்கவுஞ் செய்கிருனே, எவனில் எல்லாப்புவனங்களும் சுவாசிக்கின்றனவோ அவனை அறியும் பிராமணனைச் சிறுமை செய்பவர்............கட்டு. ச எவன் பிராணனால் சோதியையும் புவியையும் திருப்தி செய்கிருனே எவன் அதிபதியின் வயிற்றை நிரப்புகிருனே அவனை...............கட்டு. ரு எவனில் விராஜனும் பிரஜாபதியும் பரமேஷ்டியும் பாக்களோடு அக்கினி வைசுவாநரனும் ஸ்தாபனமாயுள்ளார்களோ, எவன் தனக்கே பரமனுடைய தேஜஸையும் பற்றியுள்ளானே அவனை அறியும் பிராமணனைச் சிறுமை செய்பவனை............கட்டு. சு எவனில் ஆறு விரியும் வெளிகள் ஐந்து திசைகள் நான்கு சலங்கள் யக்ஞத்தின் மூன்று அட்சரங்கள் நிலைத்துள்ளனவோ, எவன் கோபத்திலே தனது கண்ணால் இரு உலகங்களையுங் காண்கிருனே அவனை அறியும் பிராமணனை சிறுமை செய்பவன்..........................கட்டு. எ எவன் உணவு புசித்து உணவு பதியாகி பிராமணஸ்பதியாகி, புவனத்தின் பதியாய் பதியுமானானே அவனை அறியும் பிராமணச் சிறுமை செய்பவன்............கட்டு. அ எவன் பதின்மூன்ருவது மாதத்தை அளக்கிருனே முப்பது அங்கங்களுள்ள இரவு பகற்களைச் செய்தானே அவனை அறியும் பிராமணனைச் சிறுமை செய்பவன்............கட்டு. கூ இறக்கம் கருமையாகும்: பொன்மயக் கருடர்கள் சலங்

களால் தங்களையே அணிந்து கொண்டு சோதிக்குப் பறந்து செல்லுகிறார்கள்: அவர்கள் ருதஸ்தானத்தினின்று இங்கு வந்துள்ளார்கள்.—கிரணங்களோடான—அவனை அறியும் பிராமணனைச் சிறுமை செய்பவன்... ....கட்டு. ௧௦ கசியபனே! சந்திரமாயும் சோதியிருந்தும் உன்னில் எது உண்டோ அதனுடன் அதிசய ஒளியோடு உயரிய காந்தியுள்ள எதில் ஒருமையுள்ள ஏழு சூரியர் ஸ்தாபனமாயுள்ளார்களோ அந்த கிரணங்களோடான—உன்னை அறியும்..................கட்டு. ௧௧ இவனது பூர்வ ஆடை பிரஹத் ஸாமன், பின்புறம் இரதந்தரம் அவனை கிரகிக்கின்றது: தயங்காமல் சதாகாலம் சோதியிலே தங்களை யணிந்துகொள்ளும்—கிரணங்களை யடைந்துள்ள அவனை அறியும்...............கட்டு. ௧௨ அவனது ஒரு பக்கச் சிறகு பிரஹத்து, வேறுபக்கத்திலே இரதந்திரம், தேவர்கள் ரோஹிதனை சனனஞ் செய்தபோது அவை சமான பலம் சமான துரிதமுடனு யிருந்தன. இந்த ரோஹிதனை அறியும்..............கட்டு. ௧௩ மாலையிலே இந்த அக்கினி வருணனுகிறான்; காலையிலே உதயமாகுங்கால் அவன் மித்திரனுகிறான்; அவன் சவிதாவாகி வானத்தின் வழி செல்லுகிறான்: அவன் இந்திரனுகி நடுவினின்று சோதியை தாபமுடனுக்குகிறான். இவனை அறியும்..............கட்டு. ௧௪ சுவர்க்கம் பறக்கும் பொன் ஹம்சத்தின் சிறகுகள் ஆயிரம் தினங்களின் பிரயாணம் பரந்துள்ளன. அவன் எல்லா தேவர்களையும் மார்பில் சாய்த்து விசுவமான புவனங்களை யெல்லாம் ஒன்று பார்த்துச் சலனமாகிறான்: இவனை அறியும்........... கட்டு. ௧௫ ஆயிரம் மூலங்களும் அநேக வலிமைகளுமுள்ள அத்திரி யெனப்படும் சலங்களின் அகத்திலேயுள்ள தேவன் இவனே;—இவனை அறியும்...........கட்டு.

௧௬ எவன் தனது உயரிய தேகங்களால் சோதியைச் சூடாக்குகின்றானோ சோதியிலே சிறப்புடன் எத்தேவன் ஒளி வீசுகிறானோ, அந்தச் சுடரை சடிதி விசைக்கும் சொர்ண அசுவங்கள் இழுக்கின்றன. நல் நிலவு சோதிகளுடன் அவன் இங்கு ஒளி வீசுகிறான். அவனை அறியும் ....கட்டு. ௧௭ எவனால் பொன்மயப் புரவிகள் ஆதித்தியர்களை இணைத்து இழுக்கின்றனவோ, பலர் முன்னதாகவே அறிந்து எந்த யக்ஞனால் சலனமாகிறார்களோ, எவன் ஒரே சோதியாயிருந்து பலவகையாய்ப் பிரகாசிக்கிறானோ அவனை அறியும்...............கட்டு. ௧௮ ஒரு சக்கரமுள்ள இரதத்தை எழுவர் இழுக்கிறார்கள். ஏழு நாமங்களுள்ள ஒரு குதிரை அதனை இழுக்கும். அழியாமலும் எதிர்ப்பு இல்லாமலுமுள்ள அந்த சக்கரத்துக்கு மூன்று பற்கள். அங்கு எல்லா புவனங்களும் நிற்கும்—அவனை அறியும்..................கட்டு. ௧௯ தேவ பிதாவும் மானிடர்களது சனன கருத்தாவும் உக்கிரனுமான தாரகனை அஷ்டா—சுவங்கள் இழுக்கின்றன: அவன் அனைத்தையும் இழுக்கின்றான். ருதத்தின் இழையை மனத்தினால் அளந்து மாதரிசுவன் எல்லாத் திசைகளையும் தூய்மை செய்கிறான்: அவனை அறியும்...................கட்டு. ௨௦ அமுதத்தின் கருப்பமான காயத்திரீயிலே எல்லாத் திசைகளின் வழியாக இணையும் இழை செல்லுகின்றது—அவனை அறியும்...........கட்டு. ௨௧ அஸ்தங்கள் மூன்று உஷைகளும் மூன்று, உலகங்கள் மூன்று. சோதிகளும் மூன்றுதான்: அக்கினியே! உனது முவ்வகை மூலஸ்தானத்தையும் நாங்கள் அறிகிறோம். நாங்கள் தேவர்களின் முவ்வகையான சனனங்களையும் அறிகிறோம்—அவனை அறியும்...........கட்டு. ௨௨ எவன் சனனத்திலே புவியின் வாயைத் திறந்தானோ, எவன் வானத்திலே வாரி

தையை வைத்தானே அவனை அறியும்..................கட்டு. உந அக்கினியே! நீ சங்கற்பங்களால் சோதிகளால் எழுப் பப்பட்டு சோதியிலே உதய சூரியனாய் ஒளி வீசினாய்: தேவர்கள் ரோஹிதனை சனனஞ் செய்யுங்கால், பிருசினி மக்கட்களான மருத்துக்கள் அவனுக்குக் கானஞ் செய்கி றார்கள். உச எவன் ஆத்மாவை அளிப்பவனே பலத்தை அளிப்பவனே எவனது ஆக்ஞையை விசுவமான தேவர் கள்—போற்றி—அநுசரிக்கிறார்களோ, இரு கால் நாலு கால் பிராணிகளின் தலைவனாய் எவன் உள்ளானே அவனை அறியும்..............கட்டு. உரு ஒரு பாதமுள்ளவன் இரு பாதமுள்ளவனைவிட அதிகம் ஆக்கிரமித்தான். பின்புறத்தி னின்றும் இரு காலுள்ளவன் மூன்று காலுள்ளவனைக் கடந்தான்: அருகிலாகி பங்கிதிகளைப் பார்ப்பவனாய் நான்கு காலுள்ளவன் இரு காலுள்ளவனது ஆக்ஞை போல் செய்தான். அவனை அறியும்..................கட்டு. உசு கருப்பனின் வெளுப்பு மகன் இரவின் பாலன் பிறந் தான். அவன் சோதியிலே ஏறினான். ரோஹிதன் ஏற்றங் களிலே ஏறினான். [கங. ந. க—உசு]

சஅ உ ரோஹிதன். [பிரமன்—அத்யாத்மம்—ரோஹிதாத்யோ தேவதை.]

க சோதியின் வரம்பிலே பார்ப்பவனாய் சுவர்க்கத்துக்கு சவிதா, செல்லுகிறான். உ கிரணங்களால் பூரணமான மேகக் குவியலுக்கு மகேந்திரன் வியாபகமாகிறான். ந அவன் தாதா அவன் விதாதா அவன் வாயு அவன் உயரிய மேகக் குவியல். ச அவன் அரியமான், அவன் வருணன் அவன் ருத்திரன் அவன் மகாதேவன். ரு அவன் அக்கினி அவனே சூரியன், அவன்தான் மகாயமன். சு ஒரே தலையுடன் பதின்மர்களான பாலர்கள் பொருந்தி

சஅக கருத்து—சூரியனது இரகசியங்கள்.

அவனை அணுகியுள்ளார்கள். எ பின் புறத்தினின்று அவர்கள் முன்புறம் பரவுகிறார்கள், அவன் உதயமாகுங் கால் ஒளி வீசுகிறான். அ மருத்துக்களின் இக்கணம் அவனதாகும், சிக்கயஞ் செய்தவனாய் அவன் செல்லு கிறான். கூ கிரணங்களால் பூரணமான மேகக் குவிய லுக்கு மகேந்திரன் பூரணமாய்ச் சலனமாகிறான். க0 இந்தநவகோசங்கள் அவனுடையனவாகும். ஒன் பது வகையாய் ஆதாரங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கக சுவாசிப்பனவும் சுவாசிக்காதனவுமான பிராணி களையெல்லாம் அவன் உற்று நோக்குகிறான். கஉ அவ னிலே இந்த வலிமை நுழைந்துள்ளது. அவன் ஒருவன் அவன் ஏகன் அவன் தன்னந்தனியான ஒருவனேயா வான். கந அவனில் இந்த தேவர்கள் ஏகமானார் கள். கச கீர்த்தியும் புகழும் சலமும் மேகக் குவிய லும் பிரம்மவர்சஸுமும் உணவும் உணவு உண்பதும், கரு இந்த ஒரே தேவனை அறிபவனுக்குத் தோன்றும். கசு அவன் இரண்டாவது இல்லை, மூன்றாவதுமில்லை நான்காவது என அழைக்கப்படுவதுமில்லை. கஎ அவன் ஐந்தாவது இல்லை ஆறாவது இல்லை அவன் ஏழாவது என சொல்லப்படுவதுமில்லை. கஅ அவன் எட்டாவதில்லை, ஒன்பதாவதுமில்லை பத்தாவது என அவன் அழைக் கப்படுவதுமில்லை. ககூ சுவாசிக்கும் சுவாசிக்காத அனைத் தையும் அவன் உற்று நோக்குகிறான். உ0 அவனில் இந்த வலிமை நுழைந்தது. அவன் ஒருவன்; தன்னந்தனி யன் ஏகன். உக அவனில் எல்லாத் தேவர்களும் ஏக மானார்கள். உஉ இந்த ஒரு தேவனை அறிபவனுக்குப் உந பிரம்மமும் தவமும் புகழும் பெருமையும் சலமும் முகில் கூட்டமும், பிராமணவர்சஸுமும் உணவும் உணவு உண்பதும் இருப்பதும் இருக்கப் போவதும் சோதியும்

சுவர்க்கமும் சுவதாவுமுண்டு. உரு அவனே மிருத்யு. அவன் அமிருதன். அவன் அரக்கன். அவன் அரி. உசு அவன் ருத்திரன், செல்வஞ் ஜயிப்பவன், செல்வ மளிப்பதில், நுவல்வதில் அவன் வஷட்காரனும் அநுஸம்ஹிதனுமாவான். உஎ இந்த யாதுக்களெல்லாம் அவனது ஆக்ஞைக்குக் காத்துள்ளார்கள். உஅ சந்திரனுடன் அங்குள்ள நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் அவனது ஆக்ஞையிலாகின்றன. உகூ அவன் தினத்தினின்றும் உதயமானான்; தினம் அவனிடமிருந்து பிறந்தது. ௩0 அவன் இரவினின்றும் தோன்றினான், இரவு அவனிடமிருந்து இலங்கிற்று, ௩க அவன் வானத்தினின்றும் சனித்தான்: வானம் அவனிடமிருந்து சனித்தது. ௩உ அவன் வாயுவினின்று விளங்கினான், வாயு அவனிடமிருந்து விளங்கிற்று. ௩௩ அவன் சோதியினின்றும் சனித்தான். ஜோதி அவனிடமிருந்து சனித்தது. ௩ச அவன் திசைகளினின்றும் தோன்றினான்: திசை அவனிடமிருந்து தோன்றிற்று. ௩ரு அவன் புவியினின்று புலனானான், புவி அவனிடமிருந்து புலனாயிற்று. ௩சு அவன் அக்கினியினின்று தோன்றினான்; அக்கினி அவனிடமிருந்து தோன்றிற்று. ௩எ அவன் சலங்களினின்றும் சனித்தான், சலங்கள் அவனிடமிருந்து சனித்தன. ௩அ அவன் இருக்குக்களினின்று பிறந்தான்: இருக்குக்கள் அவனிடமிருந்து பிறந்தன. ௩கூ அவன் யக்ஞத்தினின்றும் இலங்கினான்; யக்ஞம் அவனிடமிருந்தே இலங்கிற்று. ச0 அவன் யக்ஞம். யக்ஞம் அவனுடையதாகும். சக அவன் யக்ஞத்தின் தலைவனாய் செய்யப்பட்டுள்ளான். சஉ அவன் இடிக்கிறான், அவன் மின்னுகிறான், அவனே கல்லை எறிகிறான். ச௩ பாவிக்கோ, புண்ணியனுக்கோ, புருஷனுக்கோ அசுரனுக்கோ. ச௩ நீ ஔஷதிகளைச் செய்யுங்கால்

உயர்வாய் பொழியுங்கால்சனக் கூட்டத்தைச் செழுமை யாக்குங்கால். சச மகவானே நீ செய்யுஞ் செயல்களெல் லாம் உனது மஹிமையாலாகும். உனது உடல் வடிவங்கள் நூறு. சடு உனது உருவங்கள் இருகோடிகள், பல ஆயிரங் கோடிகள். இல்லையேல் நீ இலட்சங்கோடிகளாய்த் தோன் றுவாய். சகூ இந்திரன் பாழிலும் பெரியவன்; இந்தி ரனே! மிருத்யுக்களை விட நீ பெரியவன். சஎ பலத்தின் பதியே! நீ கருமியைவிட பெரியவன். உன்னை விபூதி என வும் பிரபு எனவும் அழைத்து நாங்கள் போற்றுகிறோம். சஅ புலனுருபவனே! உனக்கு வணக்கமாருக, புலனுரு பவனே! நீ என்னைப்பார். சகூ உணவு புசிப்பவனும் புகழோடு தேஜசுடனும், பிராமண வர்சஸுடனும் நீ என்னைப்பார். ருo நாங்கள் உன்னை சலம் சோதி சத்தி சிறப்புக்களெனச் சாற்றுகிறோம். ருக நாங்கள் உன்னைச் சலம் சிகப்பு என்றும் வெண்மையென்றும், வெளிவலிமை யென்றும் போற்றுகிறோம். ருஉ நாங்கள் உன்னை விரிந்த விசால நயமான வையமென நுவல்கிறோம். ருங நாங்கள் உன்னை வெளி, விரிவு, விசாலம் வையகம் என வாழ்த்துகிறோம். ருரு நாங்கள் உன்னை ஓங்கும் செல்வன், வளரும் நலன், நலம் குவிந்து குணமோங்கும் நலன் என கதைக்கிறோம். ருகூ தரிசியே! உனக்கு வணக்கமாருக · தரிசியே! உணவு புசிப்புடன் புகழோடு பிரகாசத்துடன் · பிரம வர்சஸோடு என்னைப் பார். [கங. ச. க—ருகூ]

கங-வது காண்டம் முற்றிற்று.

ச அங—ச அச

ச அங மணக்கோலம் [ஸாவித்திரி சூரியை - ஆத்மதேவதை]

க சத்தியத்தால் புவி ஸ்தாபிதமாயுள்ளது: சூரியனல்

ச அஉ கருத்து—எங்கும் சூரிய மயம்.

சோதி ஸ்தாபிதமாயுள்ளது. ருதத்தால் ஆதித்தியர்கள் நிற்கிறார்கள், சோமன் சோதியிலே ஆசிரதமாயுள்ளான். உ ஆதித்தியர்கள் சோமனால் சக்தியுடனிருக்கிறார்கள்; சோமனால் புவி சிறந்தது, இந்த நட்சத்திரங்களின் மூல ஸ்தானத்திலே சோமன் வைக்கப்பட்டுள்ளான். ௩ ஔஷதியை அழுத்துங்கால் சோமனைப் பருகியதாக ஒருவன் நினைத்துக் கொள்ளுகிறான்; பிராமணர்கள் அறியும் சோமனை புவியிலே ஒருவனும் அருந்துவதில்லை. ௪ சோமனே! உன்னை அவர்கள் பருகுங்கால் நீ மறுபடியும் பெருகுகிறாய்; வாயு சோமனது இரட்சகன்: மாதம் வருஷங்களின் வடிவமாகும். ௫ சோமனே! ஆடை அணிக—ளால் துணையாகி, காவற்காரர்களால் காப்புடனான நீ கற்களைக் கேட்பவனாய் நிற்கிறாய்; புவியிலுள்ள ஒருவனும் உன்னைப் பருகுவதில்லை. ௬ சூரியை அவளது புருஷனிடஞ் செல்லுங்கால் அவளது கருத்தே தலையணை, கண் அஞ்சனம். சோதியும் பூமியும் அவளது கோசமாகும். ௭ ரேபி, அவளை விட்டுவிடும் கானம்; நாராசம்ஸி சுவாகதமாயிருந்தது; சூரியையின் ஆடை சுந்தரமாயிருந்தது; அவள் அலங்கரித்துக்கொண்டு கானமுடன் செல்லுகிறாள். ௮ ஸ்தோமங்கள் உணவாயிற்று, சந்தம், சயனமும் இன்பமுமாயிற்று; அசுவினிகள் சூரியையை—மணக்க நாடினார்கள்; அக்கினி முதன்மையாயிருந்தான். ௯ மணமகளைத் தேடினவன் சோமன்; இரு அசுவினிகளும் அவளை மணக்க விரும்பி வேண்டினார்கள்—சவிதா, தனது மனத்தால் பதியைத் துதிக்கும் சூரியையை அவளது புருஷனுக்கு அளித்தான். ௧௦ மனம் அவளுடைய இரதமாயிருந்தது: அதற்கு சோதி பந்தல்; சூரியை தனது புருஷனிடஞ் சென்றபோது இரு சுக்கிரங்களான காளைகளே—அதனை—இழுத்தன. ௧௧ ருக்கு

ஸாமனால் கட்டப்பட்டு சமான சித்தங்களோடு இரு காலைகளுஞ் சென்றன! உனது இரு சக்கரங்கள் செவிகள்; வழி சோதியிலிருந்தது. ௧௨ நீ சென்றபொழுது இரு சக்கரங்கள் சுத்தமாயிருந்தன; வியானனே அதற்கு வைத்திருந்த அச்சாணி. சூரியை தனது புருஷனிடம் போனபோது மனோமயமான இரதத்திலே ஏறினாள். ௧௩ சவிதா சூரியையுடைய மணத்துக்கனுப்பித்த—பொருள்களெல்லாம்—சென்றுள்ளன, மகங்களிலே பசுக்கள் மாய்க்கப்பட்டுள்ளன: பல்குனிகளிலே மணமாகும். ௧௪ அசுவினிகளே! உங்களுடைய மூன்று சக்கர இரதத்திலே மணத்துக்கு சூரியையை நீங்கள் கேட்கச் சென்றிருந்தபோது உங்களுடைய ஒரு சக்கரம் எங்கிருந்தது, ஆக்ஞைக்கு நீங்கள் எங்கு நின்றீர்கள்? ௧௫ சுந்தரபதிகளே! நீங்கள் சூர்யையின் மணத்தை நாடிச் சென்றிருந்தபோது எல்லாத் தேவர்களும் உங்களது செயலுக்குச் சம்மதித்தார்கள். மகனை பூஷணன்—உன்னைத்—தந்தையாக வரித்தான். ௧௬ சூரியையே! ருதுக்களோடு இணைந்து உனது இரு சக்கரங்களை பிராமணர்கள் அறிகிறார்கள்: மர்மத்திலேயுள்ள வேறு சக்கரத்தை அறிஞர்கள உணருகிறார்கள். ௧௭ நாங்கள் பதிகாணும் சுபந்துவான அரியமனை யஜிக்கிறோம்; வெள்ளரியை அதன் பந்தத்தினின்றும் போல் நான் உன்னை விடுதலை செய்கிறேன்[1] அங்கிருந்து[2] விடுதலை செய்யவில்லை. ௧௮ பிரியமுள்ள இந்திரனே! அவள் மக்கட்கள் பெருகி சுபாகங்களுடனுவதற்கு நான் இங்கிருந்து அவளை விடுதலை செய்கிறேன், அங்கிருந்து விடுதலை செய்யவில்லை. ௧௯

மணமகளை தந்தை தனது வீட்டினின்றும் விடுதலை செய்கிறான்

2 அவளது புருஷன் வீட்டினின்றும் தனிமையாக்க விரும்புவதில்லை.

மங்களகரமான சவிதா உன்னை பந்தஞ் செய்த வருண பாசத்தினின்றும் விடுதலை செய்வாளாக; ருதத்தின் மூலத்திலே சுகிருத உலகத்திலே மணம் கேட்பவனோடு உனக்கு இன்பமாகுக. உ0 உனது கையைப் பற்றி இங்கிருந்து அழைத்துச் செல்வானாக; இரதத்தால் அசுவினிகள் உன்னை வகித்துச் செல்வார்களாக. மனையின் மனைவியாக நீ மனைகளுக்குப் போ. நீ அங்கு கூடும் சனங்களுடன் வசியஞ் செய்பவளாய்ப் பேசு. உக உனது பிரஜைக்காக இங்கு பிரியமாயுள்ள எதுவும் பொங்குக; இல்லறத்வம் ஓங்க நீ இந்த மனையிலே விழித்திரு. உனது தேகத்தை இப்புருஷனோடு சேர். பிறகு நீ மூப்பாகும் வரை வாழ்ந்து அங்குள்ளவர்களோடு பேசுவாயாக. உஉ நீங்கள் இருவர்களும் இங்கு கூடி இருங்கள். பிரியாதேயுங்கள். மைந்தருடனும் பேரருடனும் இன்பமுற்று நல்ல மனையோடாக நீங்கள் பூரணாயுசை யடையுங்கள். உரு இந்த இருவர்களும் மாயையால் ஒருவர்பின் ஒருவரை அநுசரிக்கிறார்கள். கிரீடை செய்யும் இருசிசுக்கள் சல நிதியைச் சுற்றிச் செல்லுகிறார்கள். எல்லாப் பொருளையும் ஒருவன் உற்று நோக்குகிறான். மற்றவளான நீ ருதுக்களை ஒழுங்கு செய்பவளாயும் புதியவளாயும் சனனமாகிறாய். உச தோன்றும் நீ சதா புதியவனாயுள்ளாய். தினங்களின் துவஜமாய் நீ உஷைகளின் உச்சிக்குச் செல்லுகிறாய். நீ வருங்கால் தேவர்களுக்கு அவளது பங்கை யளிக்கிறாய்; சந்திரனே! நீ தீர்க்காயுசை அளிக்கிறாய். உரு நீ சாமுல்யத்தை அளித்துவிடு. பொருள்களைப் பிராமணர்களுக்குப் பகிர்ந்திடு. இந்த மனைவி, சலனஞ் செய்பவளாய் புருஷனில் பிரவேசிக்கிறாள். உசு அவன்—மனம்—நீல லோஹிதமானால் அவனை அணுகும்—புன்—செயல் நீக்கப்படும். அதனால்

அவளது பந்துக்கள் பெருகுகிறார்கள். அவளது புரு ஷன் பந்தங்களிலே பந்தமாகிறான். உஎ மணமகளது உடையினால் தனது அங்கத்தை மூடிக்கொள்ளும் புருஷ னுடைய தேகம் அப்புன்செயலால்பாழாகி சூனியமாகும். உஅ சூரியையுடைய சொரூபங்களை தடிதலை, துமித்தலை, தறித்தலைப் பார்: அவற்றை பிராமணர்கள் சுத்தஞ் செய்கிறார்கள். உகூ இது காரமாகும் கார்ப்பாகும் நஞ்சுமாகும்: இது போகத்துக்கு ஆகாது; எந்த பிராம ணன் சூரியையை யறிகிறானோ அவனே மணப்பெண்ணு டைய—உடைக்கு—அருகனாகிறான். ௩௦ எவனால் மனைவி இம்சையாவதில்லையோ, எவன் பரிஹாரத்தை அறிகி றானோ அந்த பிராமணன் சுமங்களமான இந்த உடையை சுககரமாய் பற்றுகிறான். ௩க நீங்கள் இருவரும் ருத மொழிகளிலே ருதம் பேசுபவர்களாய் செழுமையான செல்வத்தை ஒன்று சேருங்கள்; பிரம்மண ஸ்பதியே நீ அவளுடைய புருஷனைப் பிரகாசிக்கச்செய்; மணங் கேட் பவன் இந்த மொழியை மனமிசைந்து மொழிவானாக. ௩உ நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். நீங்கள் சென்று விட வேண்டாம்; பசுக்களே! பிரஜையால் இந்தப் புருஷனைப் பெருக்குங்கள்; சிகப்பாயும் சோமவர்சஸ—டனும் சுந்த ரத்தில் செல்லும் எல்லா தேவர்களும் உங்களது மனங் களை இங்கு திருப்புவார்களாக. ௩௩ பசுக்களே! இந் தப் புருஷனில் பிரஜையோடு பிரவேசியுங்கள்: இந்தப் புருஷன் தேவர்களுடைய பங்கை பீழையாக்குவதில்லை. இந்த புருஷனுக்குப் பூஷணனும், எல்லா மருத்துக்களும் தாத்ருவும் சவிதாவும் திடமளிப்பார்களாக. ௩௪ நமக் காக மணம் வரிக்கச் செல்லும் நண்பர்களுடைய பாதை கள் முட்களினின்றும் நீங்கி நேர்மையாகுக; பகனுடன் சேர்ந்து, அர்யமானோடு சேர்ந்து தாத்ரு திடத்தோடு

எங்களைத் தோய்ப்பானாக. ௩௫ கண்ணிலே எக்கதிர் உண்டோ பானத்திலே எப்பலமுண்டோ பசுக்களிலே எப்பெருமையுண்டோ அசுவினிகளே! அப்பலத்தோடு இந்த ஸ்திரீயை அலங்கரியுங்கள். ௩௬ மஹா நக்னி யின் ஜகனங்கள் எதனால் சுந்தரமாகின்றனவோ, அசுவினிகளே, எதனால் சுராபானம்—சத்தியாகி, எத னால் அட்சங்கள் அபிஷேகமாகின்றனவோ அந்த ஒளி யுடன் இந்த ஸ்திரீயை யலங்கரியுங்கள். ௩௭ எவன் சமித்தற்று சலங்களிலே ஒளி வீசுகிறானோ எவனை அறி ஞர்கள் யக்ஞஞ் செய்கிறார்களோ அந்தச் சல சிசு எந்த தேன் பொழியும் சலங்களால் வீரம் மிகுந்து இந்திரன் வளர்ந்தானோ அந்த சலங்களை அளிப்பானாக. ௩௮ காயங் கெடுத்து பிரகாசிக்கும் கட்டை நான் இங்கிருந்து நீக்குகிறேன்; மேலான சோதி எது உண்டோ அதனை நான் உச்சமாய் இழுக்கிறேன். ௩௯ அவள் ஸ்நானஞ் செய்யப் பிராமணர்கள் சலத்தை எடுத்துச் செல்வார்களாக, வீரனை அழிக்காத சலங்களை அவர்கள் உயரமாய் எழுப்புவார்களாக, அவள் அரிய மானுடைய அனலைச் சுற்றிச் செல்வாளாக, பூஷணனே! மாமனாரும் மச்சினனும் பார்க்கிறார்கள். ௪௦ உனக்குப் பொன் மங்களகரமாகுக, சலங்களும் மங்களமாகுக, கம்பம் மங்களமாகுக, நுகத்தடியின் துவாரமும் மங்கள மாகுக: மங்களத்துக்காக நீ உன் புருஷனுடன் சேர். ௪௧ இரதத்தின் துவாரத்திலே, வண்டியின் துளையிலே, நுகத்தடியின் வாயிலிலே, நூறு உறுதிகளுள்ளவனே! அபாலையை மும்முறை சுத்தஞ்செய்து இந்திரனே! நீ அவள் சர்மத்தை சூரிய சர்மமாக்கினாய். ௪௨ நல்மனத் தையும், பிரஜையையும், சௌபாக்கியத்தையும் செல்வத் தையும் விரும்புபவளாய், புருஷனுடன் பொருந்தி அமு

தத்துக்கு நீ சித்தமாகவும். சஙு புருஷனுடைய மனைக்குச் சென்றதும், சலநிதி சலங்களின் சாம்ராஜ்யத்தை ஜயித் ததுபோல் நீ மகாராணியாகவும். சச மாமனார்களுக்கு நீ மேன்மையாகவும். மைத்துனர்களுக்கு உயரியளாகவும் மைத்துனிகளிலே மகாராணியாகவும், மாமியார்களுக்கு மகிஷியாகவும். சரு நூற்று நெய்து விசாலஞ் செய்த வர்கள், இருமுனைகளை யளித்த தேவிகள் மூப்புக்காக உன்னை போர்த்துவார்களாக; தீர்க்காயுசுக்கோங்கும் நீ இந்த ஆடையை அணிந்துகொள். சசு சீவனுக்கு[1] அவர்கள் அழுகிறார்கள்; யக்ஞத்தை எடுத்துவிடுகிறார் கள்: ஏனெனில் அவர்கள் தூரமான நிலயத்தில் சிந்தனை களைச் செலுத்தியுள்ளார்கள்: இங்கு சேரும் பெற்றோர் களுக்கு எது சுந்தரமாயுள்ளதோ அது—மனைவியை ஆலிங்கனஞ் செய்யும் புருஷர்களுக்கு இன்பமா யுள்ளது. சஎ நான் தேவியான புவியின் மூல நிலயத்திலே திவ்யமாயும் திடமாயுமுள்ள சிலையை உன் நிமித்தமென்னில் பிரசைக்காக தாரணஞ் செய்கி றேன்; நீ அங்கு நில், நீ பிரசன்னமாகி பெரும் தேஜசுட னாகவும். சவிதா உனது ஆயுசை தீர்க்கஞ் செய்வாளாக. சஅ அக்கினி புவியின் வலது கையை எதனால் பற்றி னனோ, அதனால் நான் உனது கையைப் பற்றுகிறேன், பிரஜையுடன் பொருள்களோடு என்னுடன் சேர்ந்து, நீ பயப்படாதே. சகூ சவிதா உனது கையைப் பற்று வாளாக: இராஜாவான சோமன் உன்னை நற்பிரசை யோடு செய்வானாக. அக்கினி ஜாதவேசன், அவளது புருஷனுக்கு அவளை சுபகையாயும் தீர்க்காயுசுள்ள மனைவி யாகவும் செய்வானாக. ரு௦ புருஷனை என்னுடன் நீ

1 ஒருவனது பெண் புருஷனிடஞ் சென்றால் தாய் தந்தை உடன் பிறந்தவர்கள் துக்கமுறுகிறார்கள்.

தீர்க்காயுசுடனிருக்கவும், நல்ல சௌபாக்கியஞ் சேரவும் நான் உனது கையைப் பற்றுகிறேன். தேவர்களான பகன் அரியமான், சவிதா புரந்தீ உன்னை எனது இல்லற மனைவி யாக எனக்கு அளித்துள்ளார்கள். ௫௪. பகன் உனது கையைப் பற்றியுள்ளான். சவிதா உனது கையைப் பிடித் துள்ளான்: நீ தர்மத்தால் எனது மனைவி நான் உனது கிரகபதி, ௫௨ இந்த ஸ்திரீ செல்வங்கொண்டு வருவா ளாக: பிரகஸ்பதி உன்னை எனக்கு அளித்துள்ளான், புருஷனை என்னுடன் சேர்ந்து, பிரஜை பெருகி, நூறு சரத்காலங்கள் நீ வாழ். ௫௩ கவிஞுடைய பிரகஸ்பதி யின் ஆக்ஞையால், துவஷ்டா வனப்புக்காக ஆடையை யளித்தான். அதனால் சவிதாவும் பகனும் இந்த ஸ்திரீயை பிரஜையால் சூரியனைப்போல் போர்த்துவார்களாக. ௫௪ இந்திரனும் அக்கினியும், சோதியும் புவியும், மாதரிசு வனும், மித்திரனும் வருணனும், இரு அசுவினிகளும் பிரகஸ்பதியும், மருத்துக்களும், பிராமணனும் சோமனும் இந்தப் பெண்மணியைப் பிரசையுடன் ஓங்கச் செய்வார்க ளாக. ௫௫. பிரகஸ்பதி முதன்மையாக சூரியையுடைய சிரக் கூந்தல்களை செம்மை செய்தான்: அசுவினிகளே! இதனால் இந்த ஸ்திரீயை அவளது புருஷனுக்காக நாங்கள் நன்கு செழுமை செய்யலாமோ. ௫௬. யுவதி தன்னையே அழகு செய்துகொண்ட இந்த உருவமே அவளது சுந்தர வடிவம்: நான் என் மனத்தால்; சலனமாகும மனைவி யைக் காண விரும்புகிறேன். புதிய நண்பர்களோடு நான் அவளை அநுசரித்துச் செல்லுவேன். அவளைப் பிடித் திருந்த பந்தங்களினின்று பிரித்த பேரறிஞன் யார்? ௫௭ நான் என்னிலே அவளது ரூபத்தை விடுதலை செய் கிறேன். என்—மனத்தின் வாசத்தைப் பார்ப்பவனே— என் விருப்பத்தை அறிவான். நான் மறைவில் புசிக்க

வில்லை: நானே வருணனது பாசங்களை நீக்குபவனுகி மனத்தால் விடுதலையாகியுள்ளேன். ருஅ மங்களகரமான சவிதா உன்னை பந்தஞ் செய்த வருணனுடைய பாசத்தினின்று நான் உன்னை விடுதலை செய்கிறேன்: வதுவே! உனது புருஷனோடு உனக்கு விரியும் உலகத்தையும் இங்கு சுலபமான வழியையுஞ் செய்கிறேன். ருக உங்களது ஆயுதங்களை உயர்த்துங்கள், அரக்கர்களை அகற்றுங்கள், நற்செயலிலே இந்த நாரியை ஸ்தாபியுங்கள்; தெரியும் தாத்ரு அவளுக்குப் புருஷனைக் கண்டான்; அறியும் அரசனுன பகன் முன் செல்வானுக. சுO பகன் நான்கு பாதங்களைச் செய்தான்; பகன் நாலு சட்டத் துண்டுகளை உருவஞ் செய்தான்: துவஷ்டா நடுவில் செல்லும் வார்களை வனப்புடன் செய்தான்: அவள் எங்களுக்கு சுமங்கலியாவாளாக. சுக சூரியையே! நீ அமுத உலகத்துக்கு நல்ல மலருடன், பொன் நிறத்தோடு நன்கு செல்லும் நல்ல சக்கரமுடன் விசுவரூபமான மண இரதத்திலே ஏறு, புருஷர்களுக்கு மண இரதத்தைப் பிரியமுடனுக்கவும். சுஉ வருணனே! சகோதரன்—சிதைக்காத அவளை பிரகஸ்பதியே! பசு அழிக்காத அவளை, இந்திரனே புருஷனைக் கொல்லாத அவளை, சவிதாவே! மக்கட்களுள்ள அவளை எங்களுக்குக் கொண்டுவா. சுங இரு தூண்கள் போலான நீங்கள் தேவர் காட்டும் வழியைப் பற்றி யொழுகும் குமாரியை நீங்கள் இம்சியாதேயுங்கள். திவ்யமான மனையின் கதவை மணப்பெண்ணுக்குச் சுக வழியாக நாங்கள் செய்கிறோம். சுச பின்புறம் பிரம்மம் பொருத்தமாகுக: பிரம்மம் முன்புறம். பிரம்மம் முனையிலே நடுவிலே பிரம்மம் எங்குமாகுக; தேவர்களது தகர்க்க முடியாத கோட்டைக்கு முன் சென்று, புருஷனது உலகத்திலே மங்களகரமாயும் இனிமையாயும் அரசு புரி. [கச. க. க—சுச]

சஅ௧ கருத்து. ஆதர்சமணம்.

௪௮உ புருஷனும் மனைவியும். [சாவித்திரீ சூரியை—சூரியஸ்வய மாத்மதயா தேவதை.]

௧ உனக்கு ஆதியில் அவர்கள் மணக்கோல இரதத்துடன் சூரியையை வகித்துச் சென்றார்கள்: அக்கினியே! நீ புருஷர்களுக்கு, பிரசையுடன் பொருந்தி பத்தினிகளை அளி. ௨ அக்கினி, ஆயுசோடு வர்சஸுடன் மறுபடியும் மணப் பெண்ணை அளித்துள்ளான். அவளுடைய புருஷன் நூறு சரத் காலங்கள் நீண்ட ஆயுசோடு வாழ்க. ௩ அவள், முதல் சோமனுடைய மனைவியாயிருந்தாள், அப்பால் கந்தருவன் உனது கணவன்: அக்கினி உனது மூன்றாவது அன்பன்: மானிடன் உனது நான்காவது மணவாளன் ௪ சோமன் கந்தருவனுக் களித்தான், கந்தருவன் அக்கினிக்குக் கொடுத்தான். பொருளையும் பெண் பிள்ளைகளையும் அங்ஙனமே இப்பாரியையும் அக்கினி எனக்குத் தந்தான. ௫ பொருள் பெருகுபவர்களே! நல் நினைவு எங்களுக்கு வந்துள்ளது. அசுவினிகளே! உங்கள் இருதயங்களிலே விருப்பங்கள் சாய்ந்துள்ளன: சுந்தரபதிகளே! நீங்கள் தேக சம்பந்த காவலர்கள். பிரியர்களான நாங்கள் நண்பர்களுடைய மனையை அணுகலாமோ. ௬ சுதாரமே! மங்களகரமான மனத்துடன் மகிழ்ந்து போற்றுவதற்குரிய எல்லா வீரர்களுடன் பொருளை யளி: சுந்தரபதிகளே! நற்பானம் பொருந்தியுள்ள சுலப தீர்த்தத்தை தாருங்கள். வழியிலே துன்மதி எனத் திகழும் தூணை நீங்கள் தகர்த்து எறியுங்கள். ௭ மணப்பெண்ணே! எல்லா ஔஷதங்களும் நதிகளும் நிலங்களும் வனங்களும், புருஷனுக்குப் பிரசையைச் சுமக்கும் உன்னை அசுரனிடமிருந்து காத்திடுக. ௮ நாங்கள், சுலபமாயும் சுவஸ்தி யளிப்பதாயும் இம்சைக் கிலக்காகாமல் அந்நியர் செல்வம் காண்பதுமான இந்த வழியிலே ஏறியுள்ளோம். ௯ மானிடர்

களே! எந்த ஆசியால் தம்பதிகள் பொருத்தமானதைப் பற்றுகிறார்களோ அதனைச் செவியுறுங்கள்; இந்தக் கானக மரங்களிலே எந்த கந்தருவர்களும் தேவிகளான அப்சரசுகளும் நிற்கின்றார்களோ அவர்கள் இம்மணப் பெண்ணுக்கு மங்களம் அளிப்பார்களாக; விவாக இரதம் செல்லுங்கால் அவர்கள் இன்னல் செய்யாமலாவார்களாக. க0 சனங்களின் நடுவே மணமகளது மங்களமான இரதத்தை எந்த யட்சமங்கள் சேர்கின்றனவோ, எங்கிருந்து வந்தனவோ அங்கு அவற்றை யக்ஞாருகர்களான தேவர்கள் செலுத்துவார்களாக. கக அவர்களைத் தேடும் திருடர்கள் அவர்களைக் காணாமலாவார்களாக. இன்பவழியால் துன்பமானதை அவர்கள் கடப்பார்களாக. கருமிகள் பறந்துவிடுவார்களாக. கஉ பிரமக்—கண்ணோடு, நட்பின் — பார்வையுடன் — கோரசூனிய நயனத்தால், மனைகளிலுள்ள—சலங்கள் நாட்டமாக மணப்பெண்ணின் இரதத்தை நான் செல்லச் செய்கிறேன். கந இந்த சுந்தரி மனைக்கு மங்களகரமாய் வந்துள்ளாள். தாத்ரு அவளுக்கு இந்த உலகத்தை நிலைப்பித்தான்; அரியமானும், பகனும் அசுவினிகளும், பிரசாபதியும் பிரசையோடு அவளை பெருக்குவார்களாக. கச உழும் நிலம்போல் இந்த வனிதை ஆத்மாவுடன் வந்துள்ளாள்; மானிடர்களே! அவளிலே பீஜத்தைத் தெளியுங்கள்; அவள் விருஷபத்தின் பாலான இரேதசை தரித்து அவளது உதரத்தினின்றும் உங்களுக்குப் பிரசையைத் தோற்றுவிப்பாள். கரு நீ திடமாய் நில்: நீ விராஜை; சரஸ்வதியே! நீ இங்கு விஷ்ணுவைப்போலாவாய்; சினீவாலியே! அவள் பிரஜையுடனுவாளாக, அவள் பகனது சுமதியிலாவாளாக. கசா உங்களது அலை ஆப்புக்களை யகற்றுக; சலங்களே இணைப்புப் பாசங்

களை நீக்குங்கள்; இன்னலுக் கருகதை யாகாத, குற்ற மும் கேடுமற்ற நீங்கள் மங்கள சூனியத்தில் விழாமலா வீர்களாக. ௪௪ கோர—சூனியக் கண்ணுடன் கணவனைக் கொல்லாதவளாயும், சுகமாயும் துணைபுரிபவளாயும், மங் களகரமாய் மனைகளுக்கு சுலபவசியையாயும் வீரர்களைத் தரித்து சுமனத்தோடு மைத்துனர்களை விரும்புபவளாயு முள்ள உன்னுடன் நாங்கள் ஓங்கவேண்டும். ௪௫ மைத் துனனை மாய்க்காதவளாயும் கணவனை யழிக்காதவளா யும் வசியத்துக்குச் சுலபளாயும், பசுக்களுக்கு மங்களகர மாயும், மேன்மையாயும் பிரசை மிகுந்து, வீரர் தரித்து கணவனுடைய உடன் பிறந்தார்களை விரும்புபவளாயும் நீ இங்கு ஓங்கு. நீ இனிமையாய் இந்த இல்லறத்தனலைப் போற்று. ௪௬ நீ நில்லு: இங்கிருந்து—சென்றுவிடு: நீ எதனை விரும்பி இங்கு வந்துள்ளாய்? இடையே நான் உன்னை ஜயிப்பவன். எனது மனையினின்று நீங்கு: நிர்ரு தியே! சூனியந்தேட இங்கு வந்துள்ள நீ, நில்லு, கரு மியே! நீ பறந்துவிடு, இங்கு நிற்காதே. ௫0 இந்த மணப் பெண் பூர்வானலையும் இல்லறத் தனலையும் போற்றியவு டன் மடந்தையே! நீ சரஸ்வதிக்கும் பிதுருக்களுக்கும் வணக்கமளி. ௫௧ இப்பாரியைப் போர்த்த இக்காப் பையும் பாதுகாப்பையும் பற்று: சினீவாலியே! அவள் பிரசையுடனுவாளாக: அவள் பகனது சுமதியிலா வாளாக, ௫௨ நீ விரிக்கும் புற்களிலே, நீ கீழ் சாய்க் கும் சருமத்திலே கணவனைக் காணும் கன்னிகை ஏறுவா ளாக. ௫௩ சிகப்புச் சருமத்திலே புற்களை விரி. நல்லப் பிரசையுடனுன அவள் அதில் அமர்ந்து அனலைப்போற்று வாளாக. ௫௪ சருமத்திலேறு. அனல் பக்கம் உட்கார்: இந்த தேவன் எல்லா அரக்கர்களையு மழிக்கிறான். இங்கு இக்கணவனுக்கு நீ பிரஜையைப் புலனுக்கு. இந்த உனது

மகன் உயரிய குணமுள்ளவனாகுக. ௨௫ இந்த அன்னையின் அங்கத்தினின்று நானா ரூபமான பசுக்கள் தோன்றுக. சுமங்கலியான நீ இந்த அனல் பக்கம் உட்கார். நீ உனது புருஷனுடன் தேவர்களுக்குப் பணிவிடை செய். ௨௬ சுமங்கலியாயும், வீடுகளை விசாலஞ் செய்பவளாயும், கணவனுக்கு மங்களமளிப்பவளாயும், மாமனார்க்கு மேன்மை செய்பவளாயும் மாமியார்க்கு இனிமை வழங்குபவளாயும், இந்த மனைகளில் நீ பிரவேசி. ௨௭ மாமனார்க்குச் சுகஞ் செய், புருஷனுக்கு சுகஞ் செய், மனைகளுக்கு இன்பஞ் செய். இக்குடும்பத்துக்கு சுகஞ் செய், இவர்களது புஷ்டிக்கு சுகஞ் செய். ௨௮ இந்தப் பெண் சுமங்களமுள்ளவள். ஒற்றுமையுடன் வாருங்கள். அவளைப் பாருங்கள். அவளுக்கு சௌபாக்கியத்தை யளித்து துர்ப்பாக்கியத்துடன் நீங்கள் சென்று விடுங்கள். ௨௯ அவ இருதய யுவதிகளும் விருத்தர்களுமான நீங்கள் எல்லோரும் அவர்களுக்கு வர்சஸையளியுங்கள். அப்பால் துர்ப்பாக்கியத்துடன் நீங்கள் சென்று விடுங்கள். ௩௦ சவிதாவின் பெண்ணான சூரியை மேலான சௌபாக்கியத்துக்கு விசுவ வடிவங்களைத் தரித்தசொர்ண சயன இரதத்திலேறினாள். ௩௧ சுமனத்துடன் மஞ்சத்திலேறு: இங்கு இப்புருஷனுக்குப் பிரஜையைப் புலனாக்கு. இந்திராணியைப் போல் நல்ல உதயமாகி (முன் சோதியோடான) உஷைகளைக் காண நீ விழித்துக் கொள். ௩௨ ஆதியிலே தேவர்கள் தங்கள் மனைவிகளில் தோய்ந்தார்கள். காயங்களைக் காயங்கள் கலந்தன: சுந்தரியே! சூரியையைப் போலே விசுவ ரூபமாகி மகிமையோடு பிரஜை பொருந்தி இங்கு புருஷனுடன் சேர். ௩௩ விசுவாவசுவே! நில், இங்கிருந்து சென்று விடு. உன்னை நாங்கள் வணக்கமுடன் வாழ்த்துகிறோம். பிதுருக்

களிலே பொருந்திப் பொலிவாகும் சகோதரியைத் தேடு. அவன் உனக்கு சனன உரிமை, அவனை நீ அறி. ஙச சூரியனுக்கும் அவிதரிப்பவனுக்கும் நடுவே இசையும் இன்பத்திலே அப்சரசர்கள் இன்பமாகிறார்கள்; அவர்கள் பந்துக்கள்; அவர்களிடஞ் சென்று விடு; கந்தருவ ருதுவுடன் நான் உனக்கு வணக்கமளிக்கிறேன். ஙரு கந்தர்வனுடைய வீரியத்துக்கு நமஸ்காரம். அவனது கோபக் கண்ணுக்கு நாங்கள் வணக்கத்தை யளிக்கிறோம்; விசுவாவசுவே! பிரம்மத்தோடு உனக்கு வணக்கமாகுக; அப்சரஸர்களான உனது மனைவிகளிடம் நீ சென்று விடு. ஙசு நாங்கள் செல்வமுடன் நல்ல சித்தமுள்ளவர்களாக வேண்டும் நாங்கள் கந்தருவனை உயர்த்தியுள்ளோம்; அந்த தேவன் பெரிய நிலயத்துக்குச் சென்றுள்ளான். ஆயுளை நீளச் செய்யும் நிலயத்துக்கு நாங்கள் சென்றுள்ளோம். ஙஎ பெற்றோர்களே ருதுக்காலத்திலே நீங்கள் ஒன்று பொருந்துங்கள்; நீங்கள் இரேதசின் தாயும் தந்தையுமாவீர்கள்: ஆடவன் அரிவையைப் போல் நீ அவளைச் சேர்; நீங்கள் பிரஜையைச் செய்யுங்கள்; இங்கு பொருளைப் பெருக்குங்கள், ஙஅ பூஷணனே! மானிடர்கள் பீஜத்தைத் தெளிக்கும் அதிமங்களகரமான மங்கையைச் செலுத்து. அவள் பிரியையாகிய எங்கள் ஊருக்களைப் பிரிப்பாள்: நாங்களும் பிரிய அங்கத்தை வைப்போம். ஙகூ நீ வாமத்தில் ஏறு: புஜத்தைப் பயன் செய்: சுமனத்தோடு உனது மனைவியை அணைந்து கொள். அனுபவிப்பவர்களாய் இங்கு பிரசைகளைப் புலனாக்குங்கள். சவிதா உங்களுக்குத் தீர்க்காயுளை அளிப்பாளாக. சO உங்களுக்குப் பிரஜாபதி பிரஜையைப் புலனாக்குவானாக, இரவு பகல்களோடு அரியமான் உங்களைச் சேர்ப்பானாக: நீ அமங்களச் சூனியளாய் பதி

யின் உலகத்தில் நுழை: எங்கள் இருகால் நான்கு கால் பிராணிகளுக்கு மங்களமாகுக. ௪௪ இந்த மணக்கோல உடையையும், மணமகளது ஆடையையும் மறுவோடு தேவர்களால் அளிக்கப்பட்ட இவற்றையும் அறியும் பிராமணனுக்குத் தருபவன் சயன அரக்கர்களை அழிப்பவனவான். ௪௨ பிரகஸ்பதியே, இந்திரனே! மணம் நாடும் எனக்கு அவர்கள் பிரம்ம பாகமாக அளிக்கும் மணப்பெண் ஆடையையும் மணக்கோல உடையையும் நீங்கள் அநுகூலமாகி பிராமணனுக்களியுங்கள். ௪௩ இனிமையான சயனத்தினின்றும் எழுந்து அதி ஆனந்தமாய் நீங்கள் இன்பமாகி குதூகலத்தோடு நற்பசுக்கள் நல்ல மக்கட்கள் நலமான மனைகளுடனாகி வாழ்ந்து அதிபிரகாசமான—வெகு பல—உஷைகளைக் கடந்து செல்லுங்கள். ௪௪ நான் புதிய உடை அணிந்து சுகந்தமாகி நல்லாடை சூழ்ந்து அதி ஒளியுள்ள உஷைகளுக்கு உயிருள்ளவனாய் எழுந்துள்ளேன்; பறவை அண்டத்தினின்றும் போல் எல்லா சண்டத்தினின்றும் நான் நீங்கியுள்ளேன். ௪௫ சோதியும் புவியும் சுந்தரமானவைகள்; அருகிலுள்ள இனிமைகள், மகாவிரதங்களின்—சொரூபங்கள்; ஏழு திவ்யமான சலங்கள் பாய்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவார்களாக. ௪௬ நாங்கள் இந்த வணக்கத்தைச் சூரியனுக்கும், தேவர்களுக்கும், மித்திர வருணனுக்கும், நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் அறிபவர்களுக்கும் வழங்கியுள்ளோம். ௪௭ பசையற்ற அவன் கண்டத்தின் என்புகள் துண்டமாவதற்குள்ளே சேர்ப்பை சேர்த்து விடுகிறான்: மகவானும் அதி செல்வமுமுள்ள அவன் விகிருதத்தை மறுபடியும் விலக்கி விடுகிறான். ௪௮ இருளும் அதிநீலமும் பழுப்பும் சிகப்பும் எங்களிடமிருந்து நீங்குக.

நான் இந்தத் தூணிலே, மாசுடனுகி மாய்க்கும் அவனை பந்தஞ்செய்கிறேன். ௪௬ நான் இந்த ஸ்தம்பத்திலே வெளி ஆடையிலுள்ள எல்லா புன்செயல்களையும், வருண இராஜனது எல்லாப் பாசங்களையும் பந்தஞ் செய்கிறேன். ௫0 நான் அதிபிரியமாய்க் கருதும் என் காயம் இந்த ஆடையிலே கலங்கி நடுங்குகின்றது; வனஸ்பதியே! அதனை நீ முதன்மையாக ஒரு உள் உடை செய்துகொள்: நாங்கள் துன்பமற்றுவோமாக. ௫க எல்லா விளிம்புகளும் ஓரங்களும், எல்லா இழைகளும் நூல்களும், மனைவியால் நெய்யப்பட்ட வஸ்திரமும் எங்களை இனிமையாய்ப் பற்றுக. ௫உ பிதுரு உலகத்தினின்று புருஷனுக்குச் செல்லும் இந்த இள மங்கைகள் தீட்சையை விட்டுவிட்டுள்ளார்கள்: சுவாஹா! ௫௩ பிரகஸ்பதியால் விட்டுவிடப்பட்டுள்ள அவனை எல்லா தேவர்களும் தரித்தார்கள்: பசுக்களிலே எந்த பலம் நுழைந்துள்ளதோ அதனுடன் நாங்கள் இந்த அணங்கைச் சேர்க்கிறோம். ௫௪ பிரகஸ்பதியால்...........பிரகாசம்.... ....சேர்க்கிறோம். ௫௫ பிரகஸ்பதியால்...........செல்வம்........சேர்க்கிறோம். ௫௬ பிரகஸ்பதியால்....புகழ்....சேர்க்கிறோம். ௫௭ பிரகஸ்பதியால்........பால்........சேர்க்கிறோம். ௫௮ பிரகஸ்பதியால்........இரஸம்........சேர்க்கிறோம். ௫௯ உனது மனையிலே இந்த கேசமுள்ளவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நடித்துத் துக்கமுடன் துன்பஞ் செய்திருந்தால், அப்பாவத்தினின்றும் அக்கினியும் சவிதாவும் உன்னை விடுதலை செய்வார்களாக. ௬0 உனது மனையிலே அவிழ்ந்த கேசமுடன் உனது இந்தப் பெண் அழுது துக்கமுடன்........ செய்வார்களாக. ௬க உனது மனையிலே, சகோதரிகளும் இளம் மங்கைகளும்........செய்வார்களாக. ௬உ உனது பிரசையிலோ, உனது மனைகளிலோ கேடு செய்பவர்

களால் ஏதேனும் கேடு கனிந்திருந்தால்......செய்வார்க
ளாக. ௬௩ பொரிகளைத் தெளிக்க இந்தப் பாரி போற்று
கிறாள்: என் புருஷன் தீர்க்காயுசுடனுவானாக, அவன் நூறு
வருஷங்கள் வாழ்க. ௬௪ இந்திரனே! சக்கரவாகங்
களைப்போல் இத்தம்பதிகளை ஒன்றுசேர்: அவர்கள் பிர
சையுடன் நல்ல மனையுள்ளவர்களாய் ஆயுட்காலமுழுவ
தும் வாழ்வார்களாக. ௬௫ மஞ்சத்திலோ, சயனத்திலோ,
போர்வையிலோ, மணத்திலோ, அவர்கள் செய்த புன்
செயல்களை எல்லாம் நான் ஸ்னானத்திலே பிரித்துவிடு
கிறேன். ௬௬ விவாஹத்திலே மண இரதத்திலே—
தோன்றிய—துற்செயலை, தூய்மையின்மையை மணந்
தடுப்பவனது கம்பளத்திலே அத்துன்பத்தை—துடைத்
துவிடுகிறோம். ௬௭ மணந்தடுப்பவனிலே தூய்மையின்
மையையும், ஆடையிலே துன்பத்தையும் ஸ்தாபனஞ்
செய்து, நாங்கள் சுத்தர்களாயும் யக்ஞார்களாயுமுள்
ளோம்: அவன் எங்கள் வாழ்நாட்களை விசாலமாக்கு
வானாக. ௬௮ இங்கு நூறு பற்களுள்ள செயற்கைச் சீப்பு
அவளது சிரம் கேசத்தின் கயத்தை நீக்கும். ௬௯ அவ
ளது ஒவ்வொரு அங்கத்திநின்றும் நாங்கள் யக்ஷ்மத்தை
நீக்குகிறோம்: அது தரணியையும் தேவர்களையும் அணு
காமலாகுக, அது விரியும் வானத்தையும் சுவர்க்கத்தை
யும் சேராமலாகுக: அக்கினியே! அக்கேடு சலங்களைச்
சேராமலாகுக: பிதுருக்களையும் யமனையும் அது அணு
காமலாகுக. ௭௰ நான் புவியின் பாலால் உன்னைக்கட்டு
கிறேன்: நான் ஒஷதிகளின் பாலால் உன்னைக் கட்டு
கிறேன்: பிரசையால், பொருள்களால் கட்டுகிறேன்:
கச்சையுடனான நீ இந்த சக்தியை வெல்லு. ௭௧ நான்
தான் அவன், நீ அவள்: நான் ஸாமன், நீ ரிக்கு:
நான் சுவர்க்கம், நீ புவி: இங்கு நாம் இருவரும் ஒன்று

சேர்வோமாக: நாம் பிரஜையை ஜனனஞ் செய்வோமாக. ௩௨ நம்மில் விவாஹமாகாதவன் மனைவியைத் தேடுகிறான், சுதானன் மகனை நாடுகிறான்: நாங்கள் இன்னற்படாமல், சக்தியிலே சிறப்புக்காக ஒன்று சேர்ந்திருப்போம். ௩௩ இந்த மணக்கோலத்துக்கு, மணமகளைப் பார்க்க வந்துள்ளப் பிதுருக்கள் இந்தப் பெண்ணிலே புருஷனிலே பிரஜையோடு சேரும் பாதுகாப்பை யளிப்பார்களாக. ௩௪ கச்சைகட்டி இங்கு முன்னராக வந்துள்ளவள் இந்தப் பெண்ணுக்கு பிரஜையையும் பொருளையு மளித்து அவளை அவர்கள் எதிர்கால வழியிலே செலுத்துவார்களாக, நல்ல பிரஜையுள்ள விராஜையான இவள் ஜயித்துள்ளாள், ௩௫ நீலவிழிப்புடன் நூறு சரத்களின் தீர்க்காயுசுக்கு விழிப்புடனுகி எழுச்சியிலோங்கு: மனையின் மனைவியாக நீ மனைகளுக்குச் செல்: சவிதா உனக்குத் தீர்க்காயுசைச் செய்வாளாக. [௧௪. ௨. ௧—௩௫]

௧௪-வது காண்டம் முற்றிற்று.

௬அ௫—௫௦௨

௬அ௫ விராத்தியன் [அத்யாத்மகம்—விராத்தியன்]

௧ சுற்றும் விராத்தியன் ஒருவனிருந்தான்; அவன் பிரஜாபதியைப் பிரேரித்தான். ௨ பிரஜாபதி தன்னில் பொன்னைக் கண்டான்: அதனை ஜனனஞ் செய்தான். ௩ அது ஏகமாயிற்று; அது சுந்தரமாயிற்று, அது பெரியதாயிற்று, அது தலைமையாயிற்று, அது பிரம்மமாயிற்று. அது தவமாயிற்று, அது சக்தியுமாயிற்று. அதனால் அவன் சந்தானமடைந்தான். ௪ அவன் வளர்ந்தான், அவன் மேலானான், அவன் மகாதேவனு

௬அ௪ கருத்து—இல்வாழ்க்கை.

ஞன். ரு அவன் தேவர்களது ஈசத்வத்தை அடைந் தான்: அவன் ஈசனுஞன். சு அவன் ஒரே விராத்திய ஞனுன்[1]; அவன் ஒரு வில்லைப் பற்றினுன்: அது இந்திர னது வில்லாயிற்று. எ அதன்—வில்லினுடைய—நிறம் நீலம், அதன் முதுகு சிகப்பு. அ நீலத்தால் பிரியமில் லாத பகைவனைச் சூழ்கிருன். சிகப்பால் வெறுப்பவனைக் குத்துகிருன்—இங்ஙனம் பிரம்ம வாதிகள் விளம்புகிருர் கள். [கரு. க. க—அ]

சஅகூ சொரூபம்

க அவன் எழுந்தான், அவன் கிழ்த்திசையை யநுசரித் தான், பிரஹத்தும் இரதந்தரமும், ஆதித்தியர்களும் விசுவே தேவர்களும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்; இங்ஙனம் அறியும் விராத்தியனை நிந்திப்பவன் பிரஹத் துக்கும் இரதந்தரத்துக்கும், ஆதித்தியர்களுக்கும் விசுவே தேவர்களுக்கும், குற்றஞ் செய்பவனுவான், இங்ஙன மறிபவன், பிரஹத்துடைய், இரதந்தரத்துடைய ஆதித் தியர்களுடைய தேவர்களுடைய பிரிய நிலயமாகிருன்: அவனுக்குக் கிழ்த் திசையிலே சிரத்தை, அவனது சுரிகுழ லாள், மித்திரன் அவனது காயகன், விஞ்ஞானம் அவ னது வஸ்திரம். பகல்—அவனது தலைப்பாகை, இரவு— அவனது கேசம், பொன்மை அவனது இரு புரவிகள், விண் மீன்—அவனது மணி, இருப்பதும் இருக்கப்போவதும்— அவனது இரு காலாட்கள், மனம்—அவனது வாஹ னம். மாதரிசுவனும் பவமானனும் அவனது போர் இரதத்தை இழுக்கும் இருவர்கள், வாதன் அவனது சாரதி, சுழல் காற்று அவனது தூண்டுகோல், புகழும் பெருமையும் அவனுக்கு முன் செல்பவர்கள்: இங்ஙன

1 விரதம் விலகியவன், எதற்கும் எவனுக்கும் தனிமையானவன் நாடோடி, பறையன்.

மறிபவனுக்குப் புகழ் வருகின்றது, பெருமையும் வருகின்றது. உ அவன் எழுந்தான், தென் திசை சென்ருன்: அவனை யக்ஞா யக்ஞியமும், வாம தேவ்யமும், பசுக்களும் யக்ஞமும் யஜமானனும் பின் தொடர்ந்தார்கள், இங்ஙனம் அறியும் விராத்தியனை நிந்தனை செய்பவன் யக்ஞாயக்ஞியத்துக்கும், பசுக்களுக்கும், யக்ஞத்துக்கும், யஜமானனுக்கும் குற்றஞ் செய்பவனுவான், இங்ஙனம் அறிபவன் யக்ஞா யக்ஞியத்துடைய, பசுக்களுடைய, யக்ஞத்துடைய, யஜமானனுடைய பிரிய நிலயமாகிருன். அவனுக்குத் தென்திசையிலே உஷை காந்தை, மந்திரம் கானஞ் செய்பவன், விக்ஞானம் வஸ்திரம், பகல் தலைப்பாகை. இரவு கேசம், பொன்மை இரு புரவிகள், விண் மீன்—நகை, பூர்ணிமையும் அமாவாசையும் இரு காலாட்கள், மனம்...........வருகின்றது. ந அவன் எழுந்தான் அவன் மேற்திசையை யனுசரித்தான்: வைரூபனும் வைராஜனும் சலங்களும், இராஜாவான வருணனும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். இங்ஙன மறியும் விராத்தியனை நிந்தனை செய்பவன் வைரூபனுக்கு வைராஜனுக்கு சலங்களுக்கு இராஜாவான வருணனுக்கு, குற்றஞ் செய்பவனுவான். இங்ஙனம் அறிபவன், வைரூபனுடைய, வைராஜனுடைய, சலங்களுடைய இராஜாவான வருணனுடைய பிரிய நிலயமாகிருன், அவனுக்கு மேற்திசையிலே இன்பம் அவனது வனிதை. சிரிப்பு, அவனுக்கு கானஞ் செய்பவன், பகல் தலைப்பாகை, இரவு—கேசம், பொன்மை—இரு புரவிகள், விண்—மீன் நகை, இரவும் பகலும் அவனுக்கு இரு காலாட்கள், மனம்........வருகின்றது. ச அவன் எழுந்தான், அவன் வடதிசையை யநுசரித்தான்: அவனை சியைதமும் நௌசதமும்,[1] ஏழு ரிஷி

---

[1] இருவகை சாமன்கள்.

களும், சோம இராஜனும் பின் தொடர்ந்தார்கள்; இங்ஙன மறியும் விராத்தியனை நிந்தனை செய்பவன், பிதை தத்துக்கு, நௌ தசத்துக்கு, ஏழு ரிஷிகளுக்கு, சோம இராஜனுக்கு, குற்றஞ் செய்பவனாவான். இங்ஙனம் அறிபவன் பிதை தத்துடைய, நௌ தசத்துடைய, ஏழு ரிஷிகளுடைய சோம இராஜனுடைய பிரிய நிலயமாகிறான். அவனுக்கு வட திசையிலே மின்னல் அவனது விலைமகள், இடி—கானஞ் செய்பவன், விக்ஞானம் வஸ்திரம், பகல் தலைப்பாகை, இரவு—கேசம் பொன்மை அவனது இரு புரவிகள். கேட்பதும் கேட்கப்போவதும் இரு காலாட்கள், மனம் ....வருகின்றது. [கரு. உ. க—௪]

௪அஎ மஞ்சம்.

க அவன் ஒரு வருஷம் நிமிர்ந்து நின்றான். 'இப்போது நீ ஏன் நிற்கிறாய்' எனத் தேவர்கள் அவனைக் கேட்டார்கள். உ 'எனக்கு அவர்கள் மஞ்சத்தை கொண்டு வருவார்களாக' என அவன் பதில் அளித்தான். ௩ அவர்கள், அந்த விராத்தியனுக்கு மஞ்சத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ௪ கிரீஷ்மமும் வசந்தமும் அதன் இரு கால்கள், சரமும் வர்ஷங்களும், அதன் வேறு இரு பாதங்கள். ரு பிரஹத்தும் இரதந்தரமும் அதன் நீளத் துண்டுகள், யஜ்ஞயஜ்யமும் வாமதேவ்யமும் அதன் குறுக்குத் துண்டுகள். ௬ ரிக்குக்கள் அதன் பரப்பு இழைகள், யஜுக்கள் அதன் குறுக்கு இழைகள். எ வேதம் போர்வை, பிரமம் தலையணை: அ சாமன் ஆசனம் உத்கீதம் ஆதாரம். ௯ விராத்தியன் அம்மஞ்சத்திலேறினான். ௧௦ அவனுக்கு தேவசனங்கள் காலாட்கள், சங்கற்பங்கள் தூதர்கள்: ௧௧ அங்ஙனம் அறிபவனுக்கு அனைவரும் பணிவிடை செய்பவர்களாகிறார்கள். [கரு. ௩. க—௧௧]

சஅஅ காவலரும் கையாட்களும்.

க அவர்கள் கீழ்த் திசையினின்றும் அவனுக்கு இரு வசந்த மாதங்களைக் காவலர்களாகவும், பிரஹத்தையும் இரதந்தரத்தையும் கையாட்களாகவும் செய்தார்கள்: இங்ஙன மறிபவனை இரு வசந்த மாதங்கள் கீழ்த் திசையினின்று காவல் செய்கிறார்கள். பிரஹத்தும் இரதந்தரமும் அவனுக்கு ஆஜராகிறார்கள். உ அவர்கள் தென் திசையினின்று அவனுக்கு இருகிரீஷ்ம மாதங்களை காவலர்களாகவும் யக்ஞாயக்ஞியத்தையும் வாமதேவ்யத்தையும் கையாட்களாகவும் செய்தார்கள். இங்ஙன மறிபவனை இரு கிரீஷ்ம மாதங்கள் காவல் செய்கிறார்கள், யக்ஞாயக்ஞியமும் வாமதேவ்யமும் அவனுக்கு ஆஜராகிறார்கள். ந அவனுக்கு அவர்கள் மேற்றிசையினின்று மழை மாதங்களில் இரண்டைக் காவலர்களாகவும், வைரூபனையும் வைராஜனையும் கையாட்களாகவுஞ் செய்தார்கள். இங்ஙன மறிபவனுக்கு மழை மாதங்கள் இரண்டும் மேற்றிசையினின்று காவல் செய்கின்றன. அவனுக்கு வைரூபனும் வைராஜனும் ஆஜராகிறார்கள். ச வடதிசையினின்று இருசரத் மாதங்களைக் காவலர்களாகவும் சியதத்தையும், நௌதஸையும் கையாட்களாகவும் அவர்கள் அவனுக்குச் செய்தார்கள். இங்ஙன மறிபவனுக்கு இரு சரத் மாதங்கள் வடதிசையினின்று காவல் செய்கின்றன. அவனுக்கு சியைதையும் நௌதசமும் ஆஜராகிறார்கள். ரு அவனுக்குத் துருவ திசையினின்று அவர்கள் இரு ஏமந்த மாதங்களை காவலர்களாகவும் புஷியையும் அனலையும் கையாட்களாகவுஞ் செய்தார்கள். இங்ஙன மறிபவனுக்குத் துருவ திசையினின்று இரு ஏமந்த மாதங்கள் காவல் செய்கின்றன. அவனுக்குப் புஷியும் அனலும் ஆஜராகிறார்கள். சு அவனுக்கு அவர்கள் உச்சி திசையி

னின்று இரு சிசிர மாதங்களை காவலர்களாகவும் சோதியையும் ஆதித்தியனையும் கையாட்களாகவுஞ் செய்தார்கள். உச்சி திசையினின்று இரு சிசிர மாதங்கள் இங்ஙனமறிபவனுக்குக் காவல் புரிகின்றன. சோதியும் ஆதித்தியனும் அவனுக்கு ஆஜராகிறார்கள். [கரு. ச. க—சு]

சஅகூ தொண்டன். [ருத்திர கண சூக்தம்—மந்திரோக்தோ ருத்திர தேவதை.]

க அவர்கள், அவனுக்குக் கீழ்த் திசையின் இடைத் திசையினின்று, வில் ஆள்பவனைத் தொண்டனாக்கினார்கள். கீழ்த்திசையின் இடைத் திசையினின்று பவனை வில்லாளி அவனைத் தொண்டனாக அநுசரிக்கிறான். இங்ஙனம் அறிபவனையும் அவனது பசுக்களையும் அவனது பந்துக்களையும் சர்வனும் பவனும் ஈசனும் துன்பஞ் செய்வதில்லை, பவனும் இல்லை. உ அவர்கள் அவனுக்குத் தென் திசையின் இடைத் திசையினின்று வில்லியான சர்வனைத் தொண்டனாகச் செய்தார்கள். தென் திசையின் இடைத் திசையினின்று வில்லாளனான சர்வன் அவனைத் தொண்டனாக அநுசரிக்கிறான். இங்ஙனம்....செய்வதில்லை. ந அவர்கள் அவனுக்கு மேற்திசையின் இடைத் திசையினின்று வில்லியான பசுபதியைத் தொண்டனாக்கினார்கள். வில்லியான பசுபதி மேற்திசையின் இடைத் திசையினின்று அவனைத் தொண்டனாக அநுசரிக்கிறான். இங்ஙனம்..............செய்வதில்லை. ச அவர்கள் அவனுக்கு வடதிசையின் இடைத் திசையினின்று வில்லியான உக்கிரதேவனைத் தொண்டனாகச் செய்தார்கள்; வில்லியான உக்கிரதேவன் வடதிசையின் இடைத் திசையினின்று அவனைத் தொண்டனாக அநுசரிக்கிறான்; இங்ஙனம் ....செய்வதில்லை. ரு அவர்கள் அவனுக்குத் துருவ திசையின் இடைத் திசையினின்று வில்லியானத்

தொண்டனை ருத்திரனுகச் செய்தார்கள்; வில்லியான ருத்திரன், துருவ திசையின் இடைத் திசையினின்று அவனைத் தொண்டனுக அநுசரிக்கிறன் : இங்ஙனம்...... ....செய்வதில்லை. சு அவர்கள் உச்சி திசையின் இடைத் திசையினின்று அவனுக்கு வில்லியான மகா தேவனைத் தொண்டனுகச் செய்தார்கள் : வில்லியான மகாதேவன் உச்சி திசையின் இடைத் திசையினின்றும் அவனைத் தொண்டனுக அநுசரிக்கிறன்; இங்ஙன மறிப வனை.........செய்வதில்லை. எ அவர்கள், அவனுக்கு எல்லா இடைத் திசைகளினின்றும் வில்லியான ஈசான னைத் தொண்டனுக்கிறர்கள். எல்லா இடைத் திசைகளி னின்று வில்லியான ஈசானன் அவனைத் தொண்டனுக அநுசரிக்கிறன். இங்ஙனம்.........செய்வதில்லை. [கரு —ரு. க—எ.]

சகo சலனம்

க அவன் துருவ திசைக்குச் சென்றன்; அவனைப் புவி யும் அக்கினியும் ஔஷதங்களும் வனஸ்பதிகளும் வானஸ் பத்தியங்களும் செடி கொடிகளும் தொடர்ந்தார்கள் : இங்ஙனம் அறிபவன் புவி—அக்கினி—ஔஷதங்கள்— வனஸ்பதிகள்—வானஸ்பதிகள்—செடி கொடிகளின், பிரிய நிலயமாகிறன். உ அவன் உச்சி திசைக் குச் சென்றன்; அவனை, ருதமும் சத்தியமும், சூரியனும் சந்திரனும் தாரகங்களும் தொடர்ந்தார்கள் : இங்ஙனம் அறிபவன் ருதம்—சத்தியம்—சூரியன்—சந்திரன்—நட் சத்திரங்களின் பிரிய நிலயமாகிறன். ந அவன் உயரிய திசைக்குச் சென்றன் : அவனை ருக்குக்களும், ஸாமன் களும் யஜுஸ்க்களும், பிரம்மமும் தொடர்ந்தார்கள் : இங் ஙனமறிபவன் ருக்ஸாம—யஜுஸ்க்களின் பிரம்மனின் பிரிய நிலயமாகிறன். ச அவன் பெரிய திசைக்குச் சென்றன்.

அவனை, இதிஹாசமும், புராணமும், காதைகளும் நாரா
சம்ஸிகளும் தொடர்ந்தார்கள்: இங்ஙனமறிபவன், இதி
ஹாசத்தின், புராணத்தின், காதையின் நாராசம்ஸித்
தின், பிரிய நிலயமாகிறான். ரு அவன் பரம திசைக்குச்
சென்றான்; அவனை ஆஹவனீயமும், காருஹபத்தியமும்,
தட்சிணாக்கினியும், யக்ஞமும், யஜமானனும், பசுக்களுந்
தொடர்ந்தார்கள்; இங்ஙனம் அறிபவன் ஆஹவனீயத்
தின் காருகபத்தியத்தின் தட்சிணாக்கினியின் யக்ஞத்தின்
யஜமானனின், பசுக்களின், பிரிய நிலயமாகிறான். சு
அவன் காணாத திசைக்குச் சென்றான்: அவனை ருதுக்
களும், ருது சேர்க்கைகளும், உலகங்களும் உலகச் சேர்ப்
புக்களும் மாதங்களும் பட்சங்களும் இரவும் பகலும்
தொடர்ந்தார்கள். இங்ஙனமறிபவன், ருதுக்களின்,
ருதுச் சேர்க்கைகளின், உலகங்களின் உலகச் சேர்ப்புக்
களின் மாதங்களின், பட்சங்களின் இரவு—பகற்களின்
பிரிய நிலயமாவான் எ அவன் திரும்பி வராத திசைக்
குச் சென்றான்: அங்கிருந்து நான் திரும்பப்போவதில்லை
என அவன் நினைத்தான்; அவனை திதியும் அதிதியும்
இடையும் இந்திராணியும் தொடர்ந்தார்கள்; இங்ஙனம்
அறிபவன் திதியின், அதிதியின் இடையின், இந்திராணி
யின் பிரிய நிலயமாகிறான். அ அவன் திசைகளுக்குச்
சென்றான்: அவனை விராஜனும் எல்லாத் தேவர்களும்,
எல்லாத் தேவதைகளும் தொடர்ந்தார்கள்: இங்ஙனம்
அறிபவன் விராஜனின், எல்லா தேவர்களின், எல்லா
தேவதைகளின் பிரிய நிலயமாகிறான். கூ அவன் எல்லா
இடைத் திசைகளுக்குஞ் சென்றான்; அவனைப் பிரஜாபதி
யும், பரமேஷ்டியும் பிதாவும் பிதாமகனும் தொடர்ந்தார்
கள்; இங்ஙனமறிபவன், பிரஜாபதியின், பரமேஷ்டியின்,
பிதாவின், பிதாமகனின், பிரிய நிலயமாவான். [கரு.
சு. க—கூ]

சகக சலநிதி.

க அவன் திரவமாகிப் புவியின் எல்லைக்குச் சென்றான். அவன் சலநிதி யானான். உ பிரஜாபதியும், பரமேஷ்டியும் பிதாவும், பிதா மஹனும், சலங்களும் சிரத்தையும் மழையாகி அவனை அநுசரித்தார்கள், ந இங்ஙன மறிபவனுக்குச் சலங்கள் வருகின்றன, சிரத்தை வருகின்றது, மழை வருகின்றது. ச அவனுக்குச் சிரத்தையும், யக்ஞமும் உலகமும் உணவும் (உணவு புசிப்பும்) புலனாகும். ரு இங்ஙனம் அறிபவனுக்குச் சிரத்தை வருகின்றது. அவனுக்கு யக்ஞம் வருகின்றது. அவனுக்கு உலகம் வருகின்றது. அவனுக்கு உணவு புசிப்பு வருகின்றது. [கரு. எ. க—ரு.]

சகஉ ஆர்வன்.

க அவன் ஆர்வமுடனானான், உடனே அரசன் தோன்றினான். உ அவன் சனங்களுக்கும் சகோதரர்களுக்கும், உணவுக்கும் உணவுண்ணலுக்கும் உச்சமானான். ந இங்ஙன மறிபவன் சனங்களின்—சகோதரர்களின்—உணவின்—உணவு உண்ணலின் பிரிய நிலயமாவான். [கரு. அ]

சகந சபை.

க அவன் சனங்களுக்குச் சென்றான். உ அவனைச் சபையும், சமிதையும் சேனையும் சுராபானமும் அநுசரித்தன: ந இங்ஙன மறிபவன் சபையின்—சமிதையின்—சேனையின்,—சுராபானத்தின் பிரிய நிலயமாவான். [கரு. கூ]

சகச பிரம்மனும் க்ஷத்திரனும்.

க இங்ஙனம் அறியும் விராத்தியன் எந்த அரசனது மனைக்கு அதிதியாக வந்தாலும், உ அவனைத் தன்னினும் உயர்ந்தவன் என அவனை—அரசன்—கருதவேண்டும். அவனே இராஷ்டிரத்துக்குக் குற்றஞ் செய்யாதவனாவான்: அவனே க்ஷத்திரத்துக்குக் குற்றஞ் செய்யாத

வனுவான். ங அவனிடமிருந்து பிரம்மனும் க்ஷத்திரனும் தோன்றினர்கள்: நாம் எங்கு நுழைவோம் என அவர்கள் சொன்னர்கள். ச 'பிரம்மன் பிரஹஸ்பதியிலே நுழைவானக க்ஷத்திரன் இந்திரனிலே சேர்வானக' என இயம்பப்பட்டது. ரு அப்பால் பிரம்மன் பிரகஸ்பதியிலே நுழைந்தான், க்ஷத்திரன் இந்திரனேடு சேர்ந்தான். சு இப்புவியே பிரஜாபதி, சோதியே இந்திரன். எ இந்த அக்கினியே பிரம்மனுவான். அங்குள்ள ஆதித்தியன் க்ஷத்திரியன். அகூ புவியை பிரகஸ்பதியாகவும் அக்கினியை பிரம்மனுகவும் அறிபவனிடம் பிரம்மன் வருவான், அவன் பிரம்மவர்சஸைப் பற்றுபவனுவான். கo-கக ஆதித்தியனை க்ஷத்திரமாயும் சோதியை இந்திரனுயுமறிபவனுக்கு இந்திரியம் தோன்றும்: இந்திரனது செல்வம் பற்று பவனுவான். [கரு. கo. க—கக]

சகரு அதிதி.

க எவனது மனைகளுக்கு இங்ஙனம் அறியும் விராத்தியன் அதிதியாக வருகிறுனே, உ அவனை அணுகி அம் மனையின் பதி சொல்ல வேண்டுவதாவது—உனது வாசம் எங்கே? விராத்தியனே! இதோ சலம் உன்னை அது திருப்தி செய்க; விராத்தியனே! உன் பிரியம்போலாகுக: விராத்தியனே! உனது விருப்பம் போலாகுக, உனது இஷ்டம் போலாகுக ங விராத்தியனே! உனது வாசம் எங்கே? என ஒருவன் கேட்கும்போது அதனல் தேவர்கள் செல்லும் வழிகளை யெல்லாம் அவன் பற்றுபவனுகிறுன். ச விராத்தியனே! இதோ சலம் என அவனுக்கு வழங்கும்போது, அதனல் சலங்களை பற்றுபவனுகிறுன். ரு விராத்தியனே! அவர்கள் உனக்குத் திருப்திசெய்க என அவன் அவனுக்குக் கூறும்போது அதனல் அவன் தனது பிராணனைத் தீர்க்கஞ் செய்து கொள்ளுகிறுன் சு விராத்

தியனே, உன் பிரியம் போலாகுக எனப் புக
லும் போது அதனால் பிரியமானதைப் பற்றுகிறான்.
எ இங்ஙனம் அறிபவனுக்குப் பிரியமானது சேரும்,
அவனது பிரியனுக்குப் பிரியனாகிறான். அ விராத்தி
யனே! உன் விருப்பம் போலாகுக என விளம்பும்போது,
அதனால் விருப்பமெல்லாம் அவனில் சேரும். கூ இங்
ஙனம் அறிபவனுக்கு விருப்பம் வரும், விருப்பம் பற்றுப
வர்களது விருப்பத்தை பற்றுபவனாவான். க0 விராத்தி
யனே! அது உன் இஷ்டம் போலாகுக என வசனிக்கும்
போது அதனால் இஷ்டப்பொருள்களை யெல்லாம் பற்று
கிறான். கக இங்ஙனமறிபவனுக்கு இஷ்டங்கள் குவியும்.
அவன் இஷ்டத்தில் இணைகிறான். [கரு. கக. க—கக]

சகசு யக்ஞம்.

க அனல்களைச் சேர்த்து அக்கினி ஹோத்திரம் ஸ்தா
பிதமாங்கால் ஒருவனது மனைகளுக்கு இங்ஙனம் அறியும்
விராத்தியன் வந்தால், உ அவனை அணுகி அவன்
சொல்ல வேண்டுவதாவது—விராத்தியனே! எனக்கு
ஆக்ஞை அளி: நான் யக்ஞஞ் செய்யப் போகிறேன்!
ங அவன் ஆக்ஞையை யளித்தால் மனைபதி யக்ஞஞ் செய்ய
லாம்; அவன் மறுத்தால் யக்ஞஞ் செய்யலாகாது.
ச இங்ஙன மறியும் விராத்தியனால் அனுமதிக்கப்
பட்டு யக்ஞஞ் செய்பவன், ரு பிதுருக்கள் போகும்
வழியையும், தேவர்கள் செல்லும் வழியையும் நன்கு அறி
கிறான். சு அவன் தேவர்களுக்குக் குற்றஞ் செய்பவ
னாவதில்லை. அவனது யக்ஞம்—பக்குவமாகும். எ இங்
ஙனம் அறியும் விராத்தியனால் அநுமதிபெற்று யக்ஞஞ்
செய்பவனுக்கு இந்த உலகத்திலே ஆதரவு உண்டு
அ—கூ இங்ஙன மறியும் விராத்தியனால் அநுமதிக்கப்
படாமல் யக்ஞத்தைச் செய்பவன், பிதுருக்கள் செல்லும்

வழியை அறிவதில்லை: தேவர்கள் போகும் வழியையும் அறியான். க0 அவன் தேவர்களுக்குக் குற்றஞ்செய்கிறான். அவனது யக்ஞம்—பக்குவ—மாகாது. கக இங்ஙனம் அறியும் விராத்தியனால் அநுமதிக்கப்படாமல் யக்ஞஞ் செய்பவனுக்கு, இவ்வுலகத்திலே எந்த ஆதாரவும் தோன்றாது. [கரு. கஉ. க—கக]

சகஎ யக்ஞ பலம்.

க எந்த கிரகபதியின் மனையிலே அதிதியாக இங்ஙனம் அறியும் விராத்தியன் ஒரு இரவு தங்குகிறானோ அவன் மாநிலத்துள்ள புண்ணிய உலகங்களை யெல்லாம் பற்றுகிறான். உ எவனது மனையிலே....இரண்டாவது இரவு.... வானத்திலுள்ள...........பற்றுகிறான். ௩ எவனது........ மூன்றாவது இரவு........சோதியிலுள்ள........பற்றுகிறான். ச எவனது...........நான்காவது இரவு...........புண்ணியரின்........பற்றுகிறான். ரு எவனது...........எண்ணிக்கையற்ற இரவு ....எல்லையற்ற....... பற்றுகிறான். சு எவனது மனைகளுக்கு விராத்தியன் என நாமந்தரித்து அவிராத்தியன் அதிதியாக வருகிறானோ. எ அவனை ஆதரிக்கலாம், ஆதரிக்காமலாகலாம். அ இந்த தேவதைக்குச் சலமளிக்கிறேன். இந்த தேவதையை வசிக்கச் செய்கிறேன், இந்த தேவதையை உபசரிக்கிறேன்—இந்த எண்ணத்தோடு அவனை ஆதரிக்க வேண்டும். கூ இங்ஙனம் அறிபவனது யக்ஞமானது தான் நினைத்த—தேவதைக்கு அங்கீகாரமாகும். [கரு. க௩. க—கூ]

சகஅ விராத்திய உணவு.

க அவன் கீழ்த்திசையில் சென்றவுடன், மருத்து கணமாகிய மனத்தை, உணவு அருந்துபவராகச் செய்து சலனமானான். இங்ஙனம் அறிபவன் மனமெனப்படும் உணவு உண்பவனால் உணவைப் புசிக்கிறான். உ அவன்

தென் திசையில் சென்றவுடன் இந்திரனாக இலங்கி பலத்தை உணவு புசிப்பவனாகச் செய்து சலனமானான்: இங்ஙனம்........பலமெனப்படும்....புசிக்கிறான். ௩ அவன் மேற்திசையில் சென்றவுடன் அரசனான வருணனாக விளங்கி, சலங்களை உணவு புசிப்பவர்களாக........சலங்கள் எனப்படும்........புசிக்கிறான். ௪ அவன் வடதிசையில்.... அரசனான சோமனாகத் தோன்றி, ஏழு ரிஷிகளின் அவியை உணவு உண்பவனாகச் செய்து சலனமானான்; இங்ஙனம்................அவி எனப்படும்................புசிக்கிறான். ௫ அவன் துருவதிசையில் சென்றவுடன் விஷ்ணுவாக விளங்கி விராஜனை உணவு உண்பவனாகச் செய்து சலனமானான்: இங்ஙனம் அறிபவன் விராஜன் எனப்படும் உணவு உண்பவனால் உணவை அருந்துகிறான். ௬ அவன் பசுக்களுக்குச் சென்றவுடன் ருத்திரனாகத் தோன்றி ஓஷதிகளை உணவு புசிப்பவர்களாகச் செய்து சலனமானான். இங்ஙனம் அறிபவன் ஓஷதிகள் எனப்படும் உண்பவர்களால் உணவை அமுது செய்கிறான். ௭ அவன் பிதுருக்களுக்குச் சென்றவுடன், யம இராஜ—னாகத் தோன்றி சுவதா அழைப்பை உணவு உண்பவனாகச் செய்து........ இங்ஙனமறிபவன் சுவதா அழைப்பு எனப்படும் உண்பவர்களால் உணவை அருந்துகிறான். ௮ அவன் மானிடர்களுக்குச் சென்றவுடன் அக்கினியாகத் தோன்றி சுவாஹா அழைப்பை உணவு புசிப்பவனாகச் செய்து சலனமானான், இங்ஙனம் அறிபவன் சுவாஹா அழைப்பு எனப்படும்.......அருந்துகிறான். ௯ அவன் உச்சி திசைக்குச்

---

௧ இம்மந்திரத்தை அடியிற்கண்டவாறு வேறுவிதமாகவும் படிக்கலாம். அவன் கீழ்த் திசையில் செல்லுங்கால் மருத்துகணம் மலர்ந்து மனத்தை உணவு அருந்துபவனாகச் செய்து அவனை அநுசரித்தான்.

சென்றவுடன் பிரகஸ்பதியாகத்தோன்றி வஷட் கோஷத்தை உணவு உண்பவனாகச் செய்து சலனமானான்; இங்ஙனம் அறிபவன் வஷட் கோஷம் எனப்படும் உணவு உண்பவனால் உணவைப் புசிக்கிறான். கO அவன் தேவர்களுக்குச் சென்றவுடன் ஈசனாகத் தோன்றி கோபத்தை ....கோபம் எனப்படும் உணவு உண்பவனால்........ புசிக்கிறான். கக அவன் பிரஜைக்குச் சென்றவுடன் பிரஜாபதியாகத் தோன்றி பிராணனை...........பிராணன் எனப்படும் உணவு புசிப்பவனால்........புசிக்கிறான். கஉ அவன் எல்லா இடைத் திசைகளுக்குஞ் சென்றவுடன், பரமேஷ்டியாகி பிரமனை...........பிரமன் எனப்படும் உணவால்...........புசிக்கிறான். [கரு. கச. க—கஉ]

சகக பிராணங்கள்

க—உ அந்த விராத்தியனுக்கு ஏழு பிராணங்கள், ஏழு அபானங்கள், ஏழு வியானங்கள் உண்டு. ந உச்சம் என்னும் பெயருள்ள அவனது முதன்மையான பிராணனே இந்த அக்கினி. உ பக்குவம் என்னும் பெயருள்ள அவனது இரண்டாவது பிராணனே அங்குள்ள ஆதித்தியன். ந அப்யூடம் என்னும் பெயருள்ள அவனது மூன்றாவது பிராணனே அங்குள்ள சந்திரன். ச விபூ—வலியன்—என்னும் பெயருள்ள அவனது நான்காவது பிராணனே பாவமானன். எ மூலம் என்னும் பெயருள்ள அவனது ஐந்தாவது பிராணனே இந்த சலங்கள். அ பிரியம் என்னும் பெயருள்ள அவனது ஆறாவது பிராணனே இந்த பசுக்கள். கூ அபரிமிதம் என்னும் பெயருள்ள அவனது ஏழாவது பிராணனே இந்தப் பிரஜைகள். [கரு. கரு. க—கூ]

ருOO அபானங்கள்

க அந்த விராத்தியனது முதன்மையான அபானன்

பௌர்ணமாஸை. உ அவனது இரண்டாவது அபானன் அஷ்டமி. ௩ அந்த விராத்தியனது மூன்றுவது அபானன் அமாவாசை. ௪ அந்த விராத்தியனது நான்காவது அபானன் சிரத்தை. ரு—சு அந்த விராத்தியனது ஐந்தாவது அபானன் தீட்சை. அவனது ஆறுவது அபானன் யக்ஞம். எ அவனது ஏழாவது அபானன் இந்த யக்ஞ தட்சிணை. [கரு. கசு. க—எ]

ருO௧ வியானங்கள்

க அந்த விராத்தியனது வியானனே இந்த வையகம், உ அவனது இரண்டாவது வியானனே அந்த வானம், ௩ அவனது மூன்றுவது வியானனே அந்த சோதி, ௪ அவனது நான்காவது வியானனே அந்த விண்மீன்கள், ரு அவனது ஆறுவது வியானனே அந்த ருதுக்கள், சு அவனது ஏழாவது வியானனே அந்த ருதுச்சேர்க்கைகள், எ அவனது எட்டாவது வியானனே அந்த ருதுச் சேர்க்கைகள், அ சமான சித்தமுடன் தேவர்கள் அவனைச் சுற்றுகிறுர்கள் ; இப்படியே ருதுக்கள் வருஷத்தையும் விராத்தியனையுஞ் சுற்றுகின்றன, கூ அவர்கள் ஆதித்தியனிலே ஒன்று நுழைபவர்கள்போல பூரணிமாசையிலும் அமாவாசையிலும் ஒன்று சேர்கிறுர்கள். [கரு. கஎ. க—கO]

ருO௨ விராத்தியனதங்கம்

க—உ அந்த விராத்தியனது வலது கண் அந்த ஆதித்தியனே ; அவனது இடது கண்ணே அங்குள்ள சந்திரன், ௩ அவனது வலது செவியே இந்த அக்கினி, இடது காதே புனிதஞ் செய்யும் இக்காற்று, ௪ இரவும் பகலும் அவனது இரு நாசித் துவாரங்கள் ; திதியும் அதிதியும் அவனது சிரத்தின் இரு கபாலங்களே, வருஷமே அவனது தலை. ரு பகலிலே விராத்தியன் மேற்திசையி

லிருப்பான்; இரவிலே கீழ்த்திசையிலிருப்பான்: விராத்தியனுக்கு வணக்கம். [கரு. கஅ. க—ரு]

கரு-வது காண்டம் முற்றிற்று.

ருOஙு—ருகக.

ருOகூ சலம். [பிரஜாபதி]

க சல விருஷபன் விடப்பட்டுள்ளான், திவ்யர்களும் நன்கு விடப்பட்டுள்ளார்கள். உ பிளப்பவனை, பரிப்பவனை பண்டப்பவனை, பாழாக்குபவனை, ஙு நலிப்பவனை, மனம் மாய்ப்பவனை துமிப்பவனை, தகிப்பவனை, ஆத்மா அழிப்பவனை, காயங் சீறுபவனை, நான் இங்ஙனம் விட்டுவிடுகிறேன்[1] நீ என்னை அக்குறையினின்று நீக்குகிறாய். ரு எங்களை வெறுப்பவனிலும் எங்களால் துவேஷிக்கப்படுபவனிலும் நாங்கள், அக்கேடுகளை செல்லச் செய்கிறோம். சு நீ சலமுனை நான் உங்களை சலநிதியில் செல்லச் செய்கிறேன். எ சலங்களிலேயுள்ள அனலை நலிப்பவனை, துமிப்பவனை, காயங்சீறுபவனை நான் பாயச் செய்கிறேன். அ சலங்களே! உங்களில் நுழைந்துள்ள இவனே அந்த அக்கினி: உங்களில் உக்கிரமானவன் எவனோ அவனே இவன். கூ இந்திரனின் இந்திரியத்துடன் அவன் உங்களில் பொழிவானாக. கO சலங்கள் சிறையினின்றும் நீங்கியவர்கள். எங்களிடமிருந்து அவர்கள் கயத்தை நீக்குவார்களாக. கக எங்களிடமிருந்து அவர்கள் பாவத்தைப் பிரிப்பார்களாக. புன் கனவையும் அவர்கள் சுமப்பார்களாக. கஉ சலங்களே! சிவமான

---

1 தாரஞ் செய்கிறேன்.

சஅரு-ருOஉ கருத்து—தாழ்ந்தோனை உயர்த்துவது விராத்தியனை அறிவதாகும்.

கண்ணுல் என்னைக் காண்மின். சிவமான காயத்தால் என் காயத்தைப் பரிசியுங்கள். கங சலங்களிலே சாய்ந்துள்ள சிவமான அக்கினிகளையெல்லாம் நாங்கள் அழைக்கிறோம். தேவிகளே! என்னில் க்ஷத்திரத்தையும் சக்தியையும் அளியுங்கள். [ககூ. க]

ருOச துதி. [வாக்கு தேவதை]

க இன்னலுணவு நீங்குக. தேன் மிகுந்த மொழி உணவினின்று தோன்றும். உ நீங்கள் தேன் மிகுந்தவர்கள். நான் தேன் மிகும் மொழியைப் பேச வேண்டும். ந நான் கோபனை அழைத்துள்ளேன். நான் அவனது காப்பையும் அழைத்துள்ளேன். ச இரு செவிகளும் நல்ல சுருதிகளுள்ளவை. இரு காதுகளும் மங்களக் கேள்விகளுள்ளவை. நான்மேலான சுலோகத்தைக் கேட்க வேண்டும். ரு திவ்யச் சுருதியும், துரிதச் சுருதியும் என்னை விட்டு நீங்காமலாகுக. நான் கருடக் கண்ணோடு கழியாத சோதியோடாக வேண்டும். சூ நீ ரிஷிகளின் விரிப்பு: திவ்ய விரிப்புக்கு வணக்கமாகுக. [ககூ. உ]

ருOரு நான் பிரமன் [ஆதித்தியன்.]

க நான் செல்வங்களின் சிரமாயும், சமானர்களின் தலைவனுமாக வேண்டும். உ சோதியும் பிரகாசமும் என்னை நீங்காமலாகுக. தலையும் தாரகனும் என்னை விட்டுவிடாமலிருக்கட்டும். ந பண்டமும் பாத்திரமும் என்னை விட்டுப் பிரியாமலாகுக. தரிப்பவனும் தாங்குபவனும் என்னைக் கைவிடாமலிருப்பார்களாக. ச விடுவிப்பவனும் ஈரவிளிம்புள்ளவனும், ஈரத்துளிகளுள்ளவனும், மாதரிசுவனும் என்னிடமிருந்து விலகாமலிருப்பார்களாக. ரு இருதயத்தி—லிருப்பவனாய்—மானிட மன்னன் என நாமமுள்ள என் ஆத்மாவே பிரகஸ்பதி. சூ என் இருதயம் துக்கம் தளர்ந்து விரியும் புற்றரை; நானே விரிவால் வாரிதி. [ககூ—ந]

ருOசு பிரார்த்தனை [பிரமன்—ஆதித்தியன்]

க நான் திதிகளின் நடுவாகவும், சமானர்களின் நாபியாக வும் வேண்டும். உ நீ நல்ல பீடமுள்ளவன், நல்ல உடைகளுள்ளவன், மிருதர்களில் அமிருதன். ங பிராணன் என்னைப் பிரியாமலாகுக: அபானனும் என்னைப் பிரிந்து செல்லாமலாகுக. ச சூரியன் என்னைச் சோதியினின்றும், அக்கினி புவியினின்றும், வாயு வானத்தினின்றும் எமன் மானிடர்களினின்றும் சரஸ்வதி புவியின் பொருள்களினின்றும் என்னைப் பாலனஞ் செய்வார்களாக ரு பிராணனே அபானனே! என்னை நீங்காதேயுங்கள். சனத்திலே நான் மரிக்காமலாவேனாக. சு சலங்களே! இன்று சுவஸ்தி: நான் சர்வனுகி சர்வகணத்துடன் வெகு பல—இரவு பகற்களை யடையவேண்டும். எ நீங்கள் அதிபலமுள்ளவர்கள். பசுக்கள் எனக்கு வருக: மித்திரனும் வருணனும் எனக்குப் பிராணனைத் தருக: அக்கினி எனக்கு திடத்தை அளித்திடுக. [கசு. ச.]

ருOஎ கனவு [யமன்—துச்சுவப்பன நாசன தேவதை]

க கனவே! நாங்கள் உன் சனன நிலயத்தை அறிகிறோம். நீ கிராஹியின்[1] மகன், நீ யமனது சாதனம், நீ அந்தகன் நீ மிருத்யு, கனவே![2] நாங்கள் உன்னை இங்கு இங்ஙனமறிகிறோம்; கனவே! நீ என்னை கெட்ட கனவினின்றும் காப்புச்செய். உ கனவே! நாங்கள் உன் சனன நிலயத்தை அறிகிறோம்: நீ நிர்ருதியின் மகன்......காப்புச்செய். ங கனவே! நாங்கள் உன் சனன நிலயத்தை அறிகிறோம்: நீ அபூதியின் மகன்[3] ....காப்புச்செய். ச கனவே! நாங்கள் உன் சனன நிலயத்தை அறிகிறோம் நீ நிர்பூதியின்[4] மகன்..........காப்புச்செய். ரு கனவே!

1 பிடிப்பவனின். 2 உறக்கமெனவு முரைக்கலாம், 3 செல்வகுனியனின். 4 நிர்மூலத்தின்.

நாங்கள் உன் சனன நிலயத்தை அறிகிறோம்: நீ பிரபூதியின்[1] மகன்..........காப்புச்செய். ௬ கனவே! நாங்கள் உன் சனன நிலயத்தையறிகிறோம்; நீ தேவமனைவிகளின் மகன், யமனதுசாதனன்.....................காப்புச்செய். [௧௬. ௫.]

௫௦அ விஜயம் [யமன்—துச்சுவப்பன நாசன உஷை]

௧ நாங்கள் இன்று ஜயித்துள்ளோம்: நாங்கள் இன்று அடைந்துள்ளோம்: நாங்கள் குற்றமற்றாகியுள்ளோம். ௨ உஷையால் எந்த கெட்ட கனவால் நாங்கள் கலங்கியுள்ளோமோ அது தூரமாகுக. ௩ வெறுப்பவனிலே அதனை வகித்துச்செல்: வசைச் சொல்லுபவனில் அதனை வகித்துச் செல். ௪ நாங்கள் வெறுப்பவனில் எங்களை வெறுப்பவனில் நாங்கள் அதனைப் போகச் செய்கிறோம். ௫-௯ உஷைதேவி மொழியோடு இணைந்து, மொழிதேவி உஷையோடு சேர்ந்து அங்குள்ளவனுக்குக் கருமிகளையும், கயப்பெயருள்ளவர்களையும், சதான்வர்களையும் கும்பீகர்களையும், தூஷிகர்களையும் துன்பஞ் செய்பவர்களையும், விழியிழி கனவையும் துயிலிழி கனவையும் வகித்துச் செல்க. ௧௦—௧௧ அக்கினியே! அங்குள்ளவன் ஆண்மையற்றாக, குணம் நீங்கி குற்றமுள்ளவனாக, தேவர்கள் அவனுக்கு வராத வரன்களையும், சீலமாகாத சங்கற்பங்களையும், விடுதலை செய்யாத வெறுப்புப் பாசங்களையும், வகித்துச் செல்வார்களாக. [௧௬.௬.]

௫௦௧ சம்ஹாரம் [யமன்—துசுவப்நைநாசன்]

௧ நான் அதனால் அவனைக் குத்துகிறேன்; நான் செல்வச் சூனியத்தால் அவனைச் சேதிக்கிறேன்: அவனை நிர்மூலத்தால் மாய்க்கிறேன்; அவனைத் துக்கத்தால் படுத்துகிறேன், கிராகியால் கொய்கிறேன், அவனை நான் இரு

[1] நாசத்தின்.

ளால் குத்துகிறேன். ௨ நான் அவனை உக்கிரங்களோடு தேவர்களின் கோர ஆக்ஞைகளுடன் அறை கூவுகிறேன். ௩ நான் அவனை வைசுவாநரனது இரு பற்களின் நடுவே வைக்கிறேன். ௪ இங்ஙனமோ, அங்ஙனமோ அவள் அவனை விழுங்குவாளாக. ௫ எங்களை வெறுப்பவனை அவனது ஆத்மா வெறுப்பானாக. எங்களை வெறுப்பவன் அவனது ஆத்மாவையே வெறுப்பானாக. ௬ சோதியினின்றும், புவியினின்றும், வானத்தினின்றும் எங்களை வெறுப்பவனை விலக்குவோமாக. ௭—௮ நல்ல வழியும் நல்ல கண்ணுமுள்ளவனே! இன்னாரது சந்ததியாயும் இன்னாரது தாய் மகனுயுமுள்ள அவனில்—அவனிடமிருந்து நான் இக் கெட்ட கனவை துடைத்துவிடுகிறேன். ௯—௧௧ நான் இன்ன சமயத்தில் சென்றவுடன் மாலையிலோ முன் இரவிலோ, விழிப்பிலோ, தூக்கத்திலோ, பகலிலோ, இரவிலோ, அல்லது தினந்தோறும் நான் செல்லுங்கால்—அவன் செய்யும் குற்றங்களுக்கெல்லாம்—அவனை நீக்குகிறேன். ௧௨ அவனைக் கொல்லு, அவனில் இன்பமாகுக. அவனது விலா எலும்புகளை நொறுக்கு. ௧௩ அவன் சீவனற்றுருகுக: அவன் சுவாசம் நீங்குக. [௧௬. ௭.]

ருக௦ ஜயகோஷம்

௧ ஜயித்த பொருள் நம்முடையது. தோன்றுவது நம்முடையது, ருதம் நம்முடையது, தேஜசு நம்முடையது, பிரம்மம் நம்முடையது, சுவர்க்கம் நம்முடையது, யக்ஞம் நம்முடையது, பசுக்கள் நம்முடையது, பிரஜை நம்முடையது, நம்முடைய வீரர்கள்; இன்னானை இன்ன சந்ததியுள்ளவனை இன்ன அன்னையின் மகனை அங்குள்ள அவனை அதனிடமிருந்து—அந்த போகத்திலிருந்து—நாங்கள் தனிமை செய்கிறோம். கிராஹியின் பாசத்தினின்றும்

அவன் பிரியாமலாவானாக: நான் அவனது வர்சஸை, வீரத்தை சுவாசத்தை ஆயுசை பந்தனஞ் செய்கிறேன். இனி அவனை கீழே விழச் செய்கிறேன். ௨ ஜயித்த பொருள் ....நிர்ருதியின் பாகத்தினின்று அவன் நீங்காமலாவானாக ....செய்கிறேன். ௩ ஜயித்த பொருள்.......செல்வ சூனிய பாசத்தினின்றும்......செய்கிறேன். ௪ ஜயித்த பொருள்......நிர்மூலத்தினின்றும்.......செய்கிறேன். ௫ ஜயித்த பொருள்.......தூக்கத்தினின்றும்....செய்கிறேன். ௬ ஜயித்த பொருள்.......தேவ மனைவிகளின்........செய்கிறேன். ௭ ஜயித்த பொருள்.......பிரகஸ்பதியின்........செய்கிறேன். ௮ ஜயித்த பொருள்.......பிரஜாபதியின் ....செய்கிறேன். ௯ ஜயித்த பொருள்........ரிஷிகளின் ....செய்கிறேன். ௧௦ ஜயித்த பொருள்.......அறிஞர்களின்.......செய்கிறேன். ௧௧ ஜயித்த பொருள்........ அங்கிரசர்களின்.......செய்கிறேன். ௧௨ ஆங்கிரஸர்களின்.......செய்கிறேன். ௧௩ ஜயித்த பொருள்........ அதர்வணர்களின்...........செய்கிறேன். ௧௪ ஜயித்தப் பொருள்........ஆதர்வணர்களின்.... ...செய்கிறேன். ௧௫ ஜயித்த பொருள்.......வனஸ்பதிகளின் செய்கிறேன். ௧௬ ஜயித்த பொருள்.......வானஸ்பதிகளின்........செய்கிறேன். ௧௭ ஜயித்த பொருள்........ருதுக்களின்........ செய்கிறேன். ௧௮ ஜயித்த பொருள்........ருதுச் சேர்க்கைகளின்........செய்கிறேன். ௧௯ ஜயித்த பொருள்.... மாதங்களின்.......செய்கிறேன். ௨௦ ஜயித்த பொருள் பட்சங்களினின்...........செய்கிறேன். ௨௧ ஜயித்தபொருள்.......இரவு பகலின்........செய்கிறேன் ௨௨ ஜயித்த பொருள்....இரு தொடர் தினங்களின்........செய்கிறேன். ௨௩ ஜயித்த பொருள்....................சுவர்க்கம் புவியின் ....செய்கிறேன். ௨௪ ஜயித்தபொருள்........இந்தி

ராக்கினியின்..........செய்கிறேன். உரு ஜயித்த பொருள் ....மித்திரவருணனின்..............செய்கிறேன். உகூ ஜயித்த பொருள்...........வருண இராஜனது........செய்கிறேன். உஎ ஜயித்தபொருள்..........அவன் பாசத்தினின்றும் மிருத்யுவின் பந்தத்தினின்றும்..........செய்கிறேன். [கசு—அ]

ருகக செல்வம் [சத்வாரி வை வசனுனி, பிரஜாபதி—மந்திரோக்த் தேவதை]

க ஜயித்த—பொருள்—நம்முடையது தோன்றுவதும் நம்முடையது: நான் எல்லாக் கருமிகளையும் கலகஞ் செய்பவர்களையும் எதிர்த்துள்ளேன். உ அக்கினி இதைச் சொல்லுகிறன்; இதையே சோமனும் சொல்லுகிறன்: சுகிருத உலகத்திலே பூஷணன் என்னை நாட்டுக. ௩ நாங்கள் சுவர்க்கஞ் சென்றுள்ளோம். சுவர்க்கத்துக்கு நாங்கள் சென்றுள்ளோம்: சூரியனுடைய சோதியோடு நாங்கள் சேர்ந்துள்ளோம். ச நலமுடன் ஓங்க யக்ஞம் செல்வம் மிகுந்துள்ளது. நான் செல்வத்தை ஜயிக்கவேண்டும். நான் செல்வம் மிகுந்தவனுக வேண்டும்: நீ என்னில் செல்வத்தை யளி. [கசு—சு]

கசு-வது காண்டம் முற்றிற்று.

ருகஉ பிரார்த்தனை [பிரமன்—ஆதித்தியன்]

க அதி சக்தி யுள்ளவனுயும், ஜயிப்பவனுயும், சிதைப்பவனுயும் அதிஜய சீலனுயும், ஜயிப்பவனுயும் ஜயஞ் ஜயிப்பவனுயும், பசு ஜயிப்பவனுயும், பொருள் ஜயிப்பவனுயும் சொல்லுக்கு அருகனுமான இந்திரன் என்னும் நாமமுள்ளவனை, நான் அழைக்கிறேன்: நான் தீர்க்காயுசுடனுக

ருо௩—ருகக. கருத்து, தீமை நீங்கி தனத்தை பற்று.

வேண்டும். உ அதி சக்தியுள்ளவனையும்............அழைக்கிறேன். நான் தேவர்களுக்கு பிரியனாக வேண்டும். ந அதி சக்தியுள்ளவனையும்...........அழைக்கிறேன் : நான் பிரஜைகளுக்குப் பிரியனாகவேண்டும். ச அதி சக்தியுள்ளவனையும்........அழைக்கிறேன் : நான் பசுக்களுக்குப் பிரியனாக வேண்டும். ரு அதிசக்தியுள்ளவனையும்...........நான் அழைக்கிறேன் : நான் சமானர்களுக்குப் பிரியனாக வேண்டும். சா சூரியனே ! உச்சியிலேறு, உச்சியிலேறு: வர்சஸோடு என்னிலேறு : என்னை வெறுப்பவன் என் கீழாவானாக நான் வெறுப்பவது வசமற்று வேனாக. விஷ்ணுவே ! உனது வீரியங்கள் வெகுபல: எங்களை விசுவரூபங்களான பசுக்களால் பூரணஞ்செய் : உயரிய நிலயத்திலே இன்பத்திலே என்னை ஸ்தாபனம் செய். எ சூரியனே ! உச்சியிலேறு ; உச்சியிலேறு : வர்சஸோடு என்னிலேறு : நான் பார்ப்பவர்களிலே, நான் பார்க்காதவர்களிலே என்னை நீ சுமதியுள்ளவனாகச் செய். விஷ்ணுவே.... செய். அ சமுத்திரத்திலே சலங்களின் நடுவே உன்னை பாசங்களுடன் அருகில் அணுகுபவர்கள் துன்பஞ் செய்யாமலாவார்களாக. பழிச் சொல் நீங்கி நீ சோதியில் ஏறியுள்ளாய். நீ எங்களுக்கு சுகமளிப்பவனாகவும். நாங்கள் உனது சுமதியிலாக வேண்டும். விஷ்ணுவே....செய். கூ இந்திரனே ! மேலான சௌபாக்கியத்துக்கு, இன்னல் செய்யாத கிரணங்களோடு எங்களைப் பாலனஞ் செய். விஷ்ணுவே....செய். க0 இந்திரனே ! சோமபானம் பருக பாக்களால் போற்றப்பட்டு சோதியின் முச்சோதிக்கேறும் நீ சுவஸ்திக்குப் பிரிய நிலயமுள்ள நீ சிவகரமானத் துணைகளோடு எங்களுக்கு அதிசிவகரமாவாயோ! விஷ்ணுவே.... ....செய். கக இந்திரனே ! நீ எல்லாஞ் ஜயிப்பவன். எல்லாம் பற்றுபவன். பலர்களால் அழைக்கப்படுபவன்.

இந்திரனே! நன்கு அழைக்கப்படும் இத்துதியைச் செலுத்து. எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவனுவாயோ! நாங்கள் உன் சுமதியிலாகவேண்டும். விஷ்ணுவே......செய். ௧௨ சோதியிலே இன்னலுருதவன் புவியிலுமாவான். வானத்திலே உனது வலிமையை எவருமடையவில்லை. இன்னலுருத பிரமத்தோடோங்கும் நீ சோதியிலே இருப்பதால் எங்களுக்கு இரட்சையையளிப்பாயோ? விஷ்ணுவே........ செய். ௧௩ இந்திரனே! சலங்களிலே உள்ள உனது தேகத்தால் புவியிலும், அனலிலும் உள்ள உனது அங்கத்தால்—பவமானனிலுள்ள சுவர்க்கஞ் செல்லும்—உன் காயத்தால்—இந்திரனே! நீ வானத்தில் வியாபகமாயுள்ளாய். இந்திரனே! அவ்வுடலால் எங்களுக்கு உதவியையளி: விஷ்ணுவே—செய். ௧௪ இந்திரனே! பிரம்மத்தால் உன்னைப் பெருக்கிப் போற்றும் ரிஷிகள் சபையிலுட்கார்ந்துள்ளார்கள்: விஷ்ணுவே!—செய். ௧௫ திருதனைச் சுற்றி, ஆயிரந்தாரைகளின் ஊற்றைச் சுற்றி சுவர்க்கஞ் ஜயிக்கும் சபையைச் சுற்றி நீ செல்லுகிறாய்; விஷ்ணுவே—செய் ௧௬ நீ நான்கு திசைகளையும் பாலனஞ்செய்கிறாய். ஒளியால் வானஞ் சோதியிலே, விரியும் ஒளியை வீசுகிறாய்; விஷ்ணுவே!—செய். ௧௭ நீ ஐந்தால்[1] உஷ்ணத்தை ஏற்றுகிறாய். ஒன்றால் இங்கு—சூடு செய்கிறாய். சுதினத்திலே நீ பழிச் சொல்லை நீக்கிச் செல்லுகிறாய்: விஷ்ணுவே—செய். ௧௮ நீ இந்திரன், நீ மகேந்திரன், நீ உலகம், நீ பிரஜாபதி உனக்கு யக்ஞம் விரிந்துள்ளது; யக்ஞஞ் செய்பவர்கள் உனக்கு ஆஹுதிசெய்துள்ளார்கள் விஷ்ணுவே!—செய். ௧௯ அசத்திலே சத்து திரமாக்கப்பட்டுள்ளது; சத்திலே இருக்கும்—பொருள்—திரமாகும்; இருப்பது வரும்—

1 ஐந்து கிரணங்களால் ஐந்து நிறங்களால்.

பொருளில் திரமாகும்; வரும்—பொருள்—நிகழ்—பொருளில்—திரமாகும்: விஷ்ணுவே!.......செய். ௨௦ நீ சுக்கிரன், நீ சோதியுள்ளவன்; சோதியுள்ளவனின்று சோதி வீசுவதுபோல், சோதியான நீ என்னையும் சோதி திகழச் செய்வாயோ? ௨௧ நீ பிரகாசமுள்ளவன்; நீ பிரகாசன், நீ பிரகாசத்துடன் விளங்குவது போல், நானும் அங்ஙனமே பசுக்களோடும் பிரமவர்சசுடனும் பிரகாசிப்பேனு? ௨௨ உதயனுக்கு நமஸ்காரம், உதயமாகுபவனுக்கு நமஸ்காரம், உதித்தவனுக்கு நமஸ்காரம் விராஜனுக்கு நமஸ்காரம், சுவராஜனுக்கு நமஸ்காரம், சம்ராஜனுக்கு நமஸ்காரம். ௨௩ அஸ்தனுக்கு நமஸ்காரம், அஸ்தமாகுபவனுக்கு நமஸ்காரம். அஸ்தமானவனுக்கு நமஸ்காரம்; விராஜனுக்கு நமஸ்காரம், சுவராஜனுக்கு நமஸ்காரம், சம்ராஜனுக்கு நமஸ்காரம். ௨௪ அரிகளை என் கீழ் அழுத்தி, விசுவ தவத்தோடு சேர்ந்து ஆதித்தியன் உதயமாயுள்ளான்; நான் எனது பகைவனது வசப்படாமலாகவேண்டும்; விஷ்ணுவே.......செய். ௨௫ ஆதித்தியனே! நீ சுவஸ்திக்காக நூறு துடுப்புக்களுடன் கப்பலில் ஏறியுள்ளாய். நீ என்னைப் பகல் கடக்கச் செய்துள்ளாய்: என்னை அங்ஙனமே இரவையும் கடக்கச் செய். ௨௬ ஆதித்தியனே—எழுந்துள்ளாய்; நீ என்னை இரவு கடக்கச் செய்தாய்: நீ அப்படியே பகலையும் கடக்கச் செய். ௨௭ பிரஜாபதியின் பிரம கவசத்தால் சூழப்பெற்றுக் கசியபனது சோதியோடும் சக்தியுடனும், நீண்ட வாழ்க்கையுடனும், நான் வீரனுயும், வலிமையும் ஆயிரம் ஆயுசும் பெற்ற சுகிருதனுயும் திகழ வேண்டும். ௨௮ நான்—சக்தியுடன் திகழவேண்டும்: மாய்ப்பதற்கு விடப்பட்ட மனிதச் சரங்களினின்றும் தேவ சரங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

உகூ நான் ருதத்தால் காப்பாகி, எல்லா ருதுக்களாலும் உதவி பெற்று இருக்கப்போவதால் இரட்சையாகியுள்ளேன். கேடு என்னை நீங்குக. நான் வாக்கான வாரிதையால் அவற்றை ஜயித்தேன். ௩௦ அக்கினி என் இரட்சகனுகி எங்கும் காப்பானுக. உதயசூரியன் மிருத்யுவின் பாசங்களினின்று என்னை நீக்குவானுக. ஒளி மிக்க உஷைகளும் திட மலைகளும் ஆயிரம் பிராணன்களும் என்னில் நிலையாகுக. [கஎ. க—௩௦]

கஎ-வது காண்டம் முற்றிற்று.

ருகங—ருககூ

ருகக எமனும் எமியும்

[அதர்வன் - யமோ மந்திரோக்த தேவதைகள். சக—சங சரஸ்வதீ. ச௦ ருத்திரன், ச௦—சகூ. ருக—ருஉ. பிதுருக்கள்]

க நான் [1] நட்போடு நண்பனிடம் [2] திரும்புகிறேன்; மேலான சமுத்திரத்தைக் கடந்து சென்று, அறிஞன், புவியிலே இனி வரும்—வமிச—வளர்ச்சியை நினைத்து பிதாவின் பேரனைப்பற்றுவானுக. உ சுந்தரச் [3] சின்னங்களோடு வெகு பல ரூபங்களுடனுள்ள உனது நட்பை விரும்பாத நண்பன்—எவன்? ஏனெனில் மேலான வீர அசுரனது [4] வானஞ் சோதி தாங்குபவர்களான வீர மக்கட்கள் எங்கும் காண்கிறுர்கள். ௩ ஒவ்வொரு மிருதனின் சந்ததியை அந்த அமுதர்கள் விரும்புகிறுர்கள்; எங்கள் மனத்திலே உனது மனம் நிலைத்திடுக; மனைவியினங்கத்துள் நீ கணவனுகப் பிரவேசிப்பாயோ? ச நாம் முன்னர் செய்யாததை இப்போது—ஏன் செய்யவேண்

1 எமி. 2 எமனிடம். 3 எமனது பேச்சு, 4 பலிஷ்டனது.

ருகஉ கருத்து—அனைவர்க்குமப் பிரார்த்தனை செய்.

டும்; ருதத்தைப் பேசும் நாம் பொய்யைப் பிதற்றலாமோ? சலங்களிலுள்ள கந்தருவனும் [1] சலமயமான வனிதையும் [2]—இதுதான் நமது நாபி, [3] இதுவே நமது மேலான உறவு. ரு தேவ துவஷ்டாவான விசுவரூபமான சவிதாவும் சனனஞ் செய்யும் அவளும் கருப்பையில் மனைவியும் புருஷனுமாக நம்மைச் செய்தார்கள்: அவனது விரதங்களை விலக்குபவன் எவனுமில்லை, நம்மை இங்ஙனம் புவி அறிகிறாள்; சுவர்க்கமும் அறிகிறான். சு இன்று ருதத்தின் கம்பத்திலே மந்தகோபமாயும் பிரகாசமாயும் முயற்சியுடனை ருதப் பசுக்களுக்கு இன்பமளித்து இருதயத்திலோங்கி வாயில் சரங்களுள்ள [4] கோக்களை [5] எவன் இணைக்கிறான்? அவற்றை போஷிப்பவன் நீண்டகாலம் வாழ்வான். எ அந்த [6] முதல் தினத்தை யறிபவன் யார்? அதைக் கண்டவன் எவன்? அதை இங்கு அறிவிப்பவன் யார்? மித்திர வருணனது ஆக்ஞை பெரியது; பிரியையே! நீ புருஷர்களிடம் இம்மனத்தோடு பேசலாமோ? அ ஒரே சயனத்தில் சாய எமியான என்னிலே எமனது காமம் வந்துள்ளது; கணவனுக்கு மனைவியைப்போல் நான் என் அங்கத்தை அளிப்பேன்; இரு இரதச் சக்கரங்களைப்போல் நாம் துரிதமாவோம். கூ இங்கு சுற்றும் தேவதூதர்கள் நிற்பதில்லை, அவர்கள் இமைப்பதில்லை பிரியையே! என்னைவிட்டு விட்டு வேறு எவனிடமாவது துரிதஞ் செல். இரு இரதச் சக்கரங்களைப் போல் அவனிடம் விசைந்து—சென்றுவிடு. கo ஒருவன்

---

1 சூரியன், 2 சூரியோதயத்திலுள்ள சலமய மேகம். ௩ புருஷனும் மனைவியும் சலசுபாவத்தை யடையவேண்டும். 3 நாம் தோன்றுமிடம். சு எமனது பேச்சு. 4 மொழிகளுள்ள. 5 அறிஞர்களை. 6 சிருட்டியின். 7 எமி.

க, ரு யமி பேசுகிறாள். ௪ யமன் பதிலளிக்கிறான்.

அவனுக்கு இரவும் பகலும் வணக்க மளிக்கலாம். சூரிய னது கண் ஒரு இமைப்போது திறக்கலாம். சேர்ந்துள்ள சோதி புவியோடு சபந்துவாயுள்ள யமியான நானே யம னது சகோதர சூனிய—செயலாலாகுங் குற்றத்தை— வகித்தல் வேண்டும். ௧௧ சகோதரசகோதரிகள் நேர்மை யற்றதைச் செய்யும் வருங்கால யுகங்கள் தோன்றும்: உனது புஜத்தை விருஷபனுக் கீழே சாய். சுபகையே! நீ என்னைத் தவிர வேறு எவனையாவது புருஷனை நாடு. ௧௨ நாதனில்லாதகாலத்தில் சகோதரன் எங்ஙனம்இருத் தல் வேண்டும்? நிர்ருதி வருங்கால் சகோதரி—எங்ங னம்? நான் காமத்தால் எழுந்து இங்ஙனம் நாநாவித மாய்ப் பிதற்றுகிறேன். என் காயத்தோடு உன் காயத் தைச் சேர் ௧௩ எமியே! நான் உனது நாதனில்லை. உனது அங்கத்தோடு எனது அங்கத்தைச் சேர்க்கலா காது: நீ வேறுமனிதனோடு உனது இன்பங்களைச் சித்தஞ் செய்: சுபகையே! உனது சகோதரன் இதை விரும்ப வில்லை. ௧௪ உன் காயத்தோடு என் காயத்தைச் சேர்க்க லாகாது: சகோதரியோடு சேர்பவனை சிதைந்தவன் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: சகோதரனை நான் சகோதரியின் சயனத்திலே சாய்வதென்பது என் இருதயத்திற்கும் மனத்திறகும் இசையாததாகும். ௧௫ எமனே! நீ நிர்பலன். நாங்கள் உன்னில் மனத்தை யும் இருதயத்தையும் காணவில்லை. மரத்தில் தாவும் படர்க்கொடி—கச்சை குதிரைபோல் வேறு காரிகை உன்னைத் தழுவுவாள். ௧௬ எமியே! மரத்தில் ஏறிப் பரவும் கொடிபோல் வேறு மனிதன் உன்னைத் தழுவு

---

௯ எமன் பேசுகிறான். ௧0 எமி.

௧௧. எமனது பேச்சு ௧௨. எமியின்மொழி.

௧௩. எமனது பேச்சு

வர்ன்: நீ அவனது மனத்தைத் தேடு அல்லது அவன் உனது மனத்தை—நாடுவானாக. நீ மேலான சஹச் சேர்க்கையை செய்து கொள். ௧௭ மூன்று சந்தங்களை, விசுவக்கண்ணுடனாகி வெகு பல ரூபமுள்ள சுந்தரனைக் கவிகள் விரித்தார்கள்: சலங்களும் காற்றுக்களும் ஒஷதங்களும் ஒரேபுவனத்திலே ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ளன ௧௮ விருஷணன் விருஷணனுக்கு சோதியின் பாலால் கறக்கிறான். இன்னலாகாத அவன் அதிதியின் மகன்; அறிவால் வருணனைப்போல் ஒவ்வொருவனும் அவனை அறியும் அவன் யக்ஞியன், யக்ஞத்தைச் செய்பவன், ருதுக்களை யஜிக்கிறான். ௧௯ கந்தர்வியும் சலமயஸ்திரீயும் பேசுகிறார்கள். நாதஞ் செய்பவனது நாதத்திலே அவள் எங்கள் மனத்தைக் காப்பாளாக: அதிதி விருப்பத்தின் நடுவே எங்களை நாட்டுவாளாக. மூத்த சகோதரன் முதற் பேசுவான். ௨0 உணவு மிகுந்து புகழ் பொங்கும் மங்களமான உஷை சோதி நிறைந்து மானிடனுக்குப் பிரகாசமாயுள்ளாள். அப்போது அவாவுள்ளவர்களின் சங்கற்பத்தை அநுசரித்து, சபைக்கு ஆர்வமான அக்கினியை அவர்கள் சனனஞ் செய்துள்ளார்கள். ௨௧ அப்பால் அதிபலக் கருடப் பட்சி விபுவாயும் விளக்கமாயுமுள்ள துளியை, யக்ஞத்திற்குக் கொண்டு வந்தது: ஆரியர்கள் தர்சனீயமான அக்கினியை ஹோதாவாக வரிக்குங்கால் அறிவு உதயமாயிற்று. ௨௨ யவத்தால்—பசுபுஷ்டியாவது போல், அக்கினியே! நல்ல அத்வரனாகி மானிடனது துதிகளால் சதாகாலம் நீ ஆனந்தமடைகின்றாய்: துரிதனையும் துதிப்பதர்க்கருகனுமான விப்பிரனது வலிமையைப் பற்றி வெகு பல விருப்பப் பூர்த்திகளோடு நீ வருகிறாய் ௨௩ நீ பெற்றோர்களைப் பிரியனைப்போல போகத்துக்குப் பிரேரணை செய்: சுந்தரன் யக்ஞஞ்செய்ய விரும்புகிறான்;

அவன் இருதயத்தினின்றும் தூண்டுகிறான்; வஹிப்பவன் வழங்குகிறான்; இன்பமானவன் நலச்செயலை செய்கிறான். அசுர பலத்தைப் புலனாக்குகிறான்; அவன் மனத்தால் —நடுக்கஞ் செய்கிறான். உ௪ அக்கினியே! சக்தியின் மகனே! உனது சுமதியைக் கண்டுள்ள எம்மனிதனும் அதிபுகழுள்ளவனாயுள்ளான்; அவன் உணவை ஜயித்து அயங்களால் வகிக்கப்பட்டுத் திடமும் தேஜஸுமுள்ளவனாகி—வெகு பல—தினங்களைக் கடந்து செல்லுகிறான். உரு அக்கினியே! உனது ஆசனத்திலே உனது நிலயத்திலே எங்களுக்குச் செவி கொடு; அமுதனது துரிதமான இரதத்தைப் பூட்டு: தேவப்பெற்றோர்களான வானத்தையும் புவியையும் எங்களுக்குக் கொண்டுவா; எப்போதும்—தூரமாகாத—நீ தேவராகவும். நீ இங்கு இருப்பாயோ? உசூ அக்கினியே! யக்ஞத்துக் கருகனே! தேவர்களிலே யக்ஞாருகமான இச்சுபை என்னும் தேவி தோன்றுங்கால், சக்திவாய்ந்த நீ செல்வங்களை விபாகஞ் செய்யும்போது பொருள்களின் எமது பாகத்தை எமக்களி. உள அக்கினி உஷைகளின் உச்சியை அநுசரித்து நோக்கியுள்ளான்: ஜாதவேதசன் முதன்மையான தினங்களை யநுசரித்துப் பார்த்துள்ளான். அவன் சூரியனையும், உஷைகளையும் அநுசரித்து இரசிமிகளைத் தொடர்ந்து சோதிப் புவியை யநுசரித்து நுழைந்துள்ளான். உஅ அக்கினி உஷைகளின் உச்சியைக் காண நோக்கியுள்ளான்! முதன்மையான ஜாதவேதசன் தினங்களைக் காண நோக்கியுள்ளான்; அவன் பல இடங்களிலே சூரியனின் இரகசியங்களைக் காண—நோக்கியுள்ளான்: அவன் ஜோதிப் புவியைக் காண விசாலமாயுள்ளான்; உகூ மானிடர்களை உபாசிக்கச் செய்யும் தேவன் தனது திடத்தையெல்லாந் தரித்து ஹோதாவா யமருங்கால்

ருதத்தால் முதல்வர்களாகி சத்தியம் சொல்லும் புவியும் சுவர்க்கமும் நம்மைச் செவியுற அருகிலேயுள்ளார்கள். ௩0 தேவர்களே ருதத்தால் சூழும் தேவனுன நீ சர்வக்ஞனுகி எங்கள் யக்ஞத்தை முதன்மையாய் வகித்துச் செல். நீ சமித்தால் தூமகேது. ஒளி சோதியை வீசுபவன், இனியன் ஹோதா, நித்தியன், யஜிப்பதற்கருகன். ௩க நெய் விளக்கமுள்ளவர்களே! நெய் போன்றவர்களே? நான் உங்களே வளர்ச்சிக்கு வழுத்துகிறேன். சுவர்க்கமே! புவியே! இரு வானங்களே! தேவர்களே! தினங்கள் வேறு சீவனுக்குச் சென்றவுடன், பிதுருக்கள் எங்களைத் தேனேடு ஓங்கச் செய்வார்களாக. ௩உ தேவனுன பசுவின், மனம்—கவரும் அமுதத்தை பருகுங்கால் விரியும் புவியிலே நலங்களை சீவர்கள் தரிக்கிறுர்கள். சோதி நெய்யையும் சலத்தையும் கறக்குங்கால் விசுவேதேவர்கள் உனது யக்ஞத்தைத் தொடர்ந்து செல்லுகிறுர்கள். ௩௩ அரசன் நம்மை ஏன் பிடித்துள்ளான்? அவனது விரதத்தைவ்விலகி நாம் செய்தது என்ன —அதை—எவன் அறிகிறுன்? தேவர்களிலே மித்திரனும் கோபமாகியுள்ளான். சுலோகத்தைப்போல செல்பவர்களது சக்தி தோன்றும். ௩௪ சமானச் சின்னமானுலும் வெகுபலச் சொரூபங்களை அடையும் அமுதனது நாமத்தை அறிவது அரிது. அக்கினியே! மேலானவனே அறிவதற்குச் சுலபமான எமன்—போற்றுபவனை நீ சதா காலம் பாலனஞ் செய். ௩ரு தேவர்கள் சபையிலே சந்தோஷமாவதால் விவஸ்வனது நிலயத்தில் தங்களை திரஞ் செய்து கொள்பவர்களாகிறுர்கள். அவர்கள் சூரியனிலே சோதியையும், சந்திரனில் கிரணத்தையும், ஸ்தாபித்தார்கள். தளராத இருவர்களும் சோதியிலே ஆசிரியமாகிறுர்கள். ௩சு தேவர்கள் மனனுருகமான

எம்மருமத்திலே செல்லுகிறார்களோ, அதனை நாம் அறிவதில்லை; மித்திரனும் அதிதியும் தேவ சவிதாவும், வருணனுக்கு எங்களை குற்றமற்றவனென்று அறிவிப்பார்களாக. ௲ள நண்பர்களே! வச்சிராயுதந் தரிக்கும் இந்திரனுக்கு நாங்கள் பிரம்மத்தைப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்: அதிஆண்மையாயும்வீரனுயுமுள்ளவனைத் துதிசெய்கிறோம். ௲அ விருத்திரனைக் கொல்லும் வலிமையால் விருத்திரனை வீழ்த்தும் நீ புகழ் வாய்ந்தவன்: சூரனே! உனது அளிப்புக்களால் அதிக மளிப்பவனுக்கு அதிகன் நீ. ௲௯ நிலத்திலே, புவியிலே, நீ ஸ்தேகத்தைப்போல் சலனமாகிறாய்: எங்களுக்கு இவ்விரியும் புவியிலே வாதங்கள் வீசுக. வனத்திலே அனலைப்போலே மித்திரனை வருணன் அங்கு சேர்ந்ததும் சோகத்தை விடுதலை செய்துள்ளான். சO உக்கிர இராஜனும் கோர எதிர்ப்பனும் சனங்களின் இருதயத்திலே வீற்றிருப்பவனுமான சிரேயசுள்ளவனைத் துதி செய்: ருத்திரனே! துதிசேரும் நீ துதிப்பவனுக்குச் சுகமளி. உனது சேனை எங்களைத் தவிர அந்நியனைக் கீழே சாய்த்திடுக. சO திவ்யர்கள் சரஸ்வதியை யழைக்கிறார்கள்: யக்ஞம் விரியுங்கால் சரஸ்வதியைச் சாற்றுகிறார்கள்; சரஸ்வதியை சுகிருதர்கள் இசைக்கிறார்கள். சரஸ்வதி அளிப்பவனுக்கு, விரும்புவதை அளிப்பாளாக. சஉ தென் திசையின் யக்ஞத்திலே வந்து பிதுருக்கள் சரஸ்வதியை அழைக்கிறார்கள், தருப்பையில் அமர்ந்து நீங்கள் இன்பமாகுங்கள். எங்களுக்கு நோய் நீங்கும் உணவை அளி. ச௩ சுவதாக்களுடன், உத்தங்களோடு ஒன்று சென்ற சரஸ்வதியே! தேவியே! பிதுருக்களோடு இன்பமாகி செல்வச் செழுமையையும், ஆயிரம் மதிப்புள்ள உணவின் பாகத்தையும் இங்கு யஜமானனுக்கு அளி. சச அடி,

துனி நடுவிலுள் சோமபானஞ் செய்யும் பிதுருக்கள் மேலே செல்வார்களாக; துன்ப மாகாமல் சிவனுக்குச் சென்ற ருதமறிந்த அப்பிதுருக்கள் எங்களை எங்கள் அழைப்புக்களிலே காப்பார்களாக. ௪௫ நன்கறியும் பிதுருக்களை நான் இங்கு அடைந்துள்ளேன். நான் பேரனையும், விஷ்ணுவின் விரிந்த ஆக்கிரமிப்பையும் பற்றியுள்ளேன்: தருப்பையிலுட்கார்ந்து சுவதாவுடன் சோமபானத்தைப் பருகும் அவர்கள் இங்கு விசேஷமாய் வருகிறார்கள். ௪௬ முதன்மையாய்ச் சென்ற பிதுருக்களுக்கு, புவிக்கு அப்பால் சென்று—வெளியிலே உட்கார்ந்து, நல்லநிலயங்களுள்ள திசைகளிலே இப்பொழுது திகழும்—பிதுருக்களுக்கு இன்று இவ்வணக்கமாகுக. ௪௭ மாதலி கவ்யங்களுடனும் எமன் அங்கிரஸர்களோடும் பிரகஸ்பதி ருக்வங்களுடனும் ஓங்குகிறார்கள். தேவர்களால் பெருகிய பிதுருக்களும் தேவர்களை விருத்தி செய்த—பிதுருக்களும் எங்கள் அழைப்புக்களிலே எங்களுக்குத் துணை புரிவார்களாக. ௪௮ இச் சோமன் இனிமையுள்ளது. இது தேன் நிறைந்தது. இது தீவிரமாயுள்ளது. இது இரசம் மிகுந்தது. இதனை இப்போது பருகிய இந்திரனை எவனும் சமர்களிலே ஜயிப்பதற்கியலாது. ௪௯ பெரியது எனப்படும் பிரவாஹங்களுக்குச் சென்று, வெகுபலர்க்கு வழியைத் தேடுபவனை, சனங்களைக் குவிக்கும் விவஸ்வந்தின் மகனும் மன்னனுமான எமனை அவியால் போற்றுங்கள். ௫௦ எமன் நமக்கு முதன்மையாய் வழியைக் கண்டான். இப்புற்றரையை எவனும் நம்மிடமிருந்து பிரிக்க இயலாது. பூருவ பிதுருக்களின் சந்ததிகள் அவர்களது வழி பற்றி அவர்கள் வதிந்துள்ள நிலயத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள். ௫௧ தருப்பையிலமரும் பிதுருக்களே! உதவியுடன் இங்கு

வாருங்கள்: நாங்கள்இந்த அவிகளை உங்களுக்கு செய்துள்ளோம்; அவற்றை அநுபவியுங்கள்; அதிமங்களகரமான உதவியுடன் நீங்கள் வாருங்கள்; கேடு கழிந்த கலப்பற்ற சுகத்தையும், லாபத்தையும் எங்களுக்களியுங்கள், ருஉ முழந்தாளிட்டு தென்பக்கம் உட்கார்ந்து சமத்தர்களும் இந்த எங்களது அவியை அங்கீகரிப்பார்களாக. பிதுருக்களே! மானிட ஆக்கிரோசத்தால் நாங்கள் செய்த எக்குற்றத்திற்கும் எங்களைத் துன்பஞ் செய்யாதேயுங்கள், ருக துவஷ்டா மணஇரதத்தைத் தனது பெண்ணுக்காகச் செய்கிறான்; இதனால்தான் இந்த விசுவ சிருட்டி ஒன்று சேரும்; விவஸ்வந்தின் மனைவியான எமனுடைய அன்னை, தரிக்கப்படுங்கால் மறைந்துவிடுவாள். ருச உனது[1] பழைய பிதுருக்கள் சென்றதுபோல் புரத்துக்குச் செல்லும் வழிகளாலே நீ செல் சென்றுவிடு. சுவதாவோடு இன்பமாகும், அரசர்களான எமனையும் தேவனான வருணனையும் நீ காண்பாய். ருரு நீங்கள்[2] செல்லுங்கள். தனித்தனியாக—உங்கள் நிலயங்களுக்குச்—சென்று விடுங்கள்; பிதுருக்கள் இந்த உலகத்தை இவனுக்காகச் செய்துள்ளார்கள்; தினங்களோடும் சலங்களோடும். இரசிமிகளோடும் வாசத்தை, அவனுக்கு எமன் அளித்துள்ளான். ருசு நாங்கள் ஆர்வமுடன்[3] உன்னைக் கொளுத்திவிடுவோம்; ஆர்வமுடன் மூட்டுவோம்; ஆர்வமுள்ள நீ ஆர்வமுள்ள பிதுருக்களை அவியை அருந்த அழைத்துவா. ருஎ ஒளியுள்ள நாங்கள் உன்னை ஒளியுடனுக்குவோம். ஒளிசேர்ந்து உங்களை நாங்கள் மூட்டுவோம். ஒளியுள்ள நீ ஒளியான பிதுருக்களை அவிபுசிக்கஅழைத்துவா ருஅ அங்கிரசர்களும், அதர்வணர்களும், பிருகுக்களும், சோமபானஞ் செய்பவர்களும் நமது நவக்வப் பிதுருக்க

1 மரித்தவனே 2 சீவர்களே 3 தகனம்,

ளாவார்கள்: இந்த யக்ஞார்களது சுமதியிலே இன்னும் இவர்களது மங்களமான செளமனத்திலே நாங்கள் நிகழ வேண்டும். ௩௯ எமனே! யக்ஞாருகர்களான அங்கிரசர்களோடு நீ வைரூபர்களோடு இங்கே வா இங்கு இன்பமாயிரு. ௬௦ எமனே! அங்கிரஸ பிதுருக்களுடன் பொருந்தி நீ இந்த பீடத்திலேறு. கவிகளால் செய்யப்பட்ட மந்திரங்கள் உன்னை இங்கு கொண்டுவருக: அரசனே! நீ அவியிலே இன்பமாயிரு. ௬௧ இங்கிருந்து இவர்கள் ஏறியுள்ளார்கள். சோதியின் வரம்பிலே அவர்கள் ஏறியுள்ளார்கள். பூர்ஜிகன் நெறியால் போலே, அங்கிரசர்கள் சோதிக்குச் சென்றுள்ளார்கள். [௧அ. ௧.]

௩௧௪ எமன்—[அதர்வன்—எமன், வெகு பல தேவர்கள்.]

௧ எமனுக்கு[1] சோமன் பாய்கிறான். எமனுக்கு அவி செய்யப்பட்டுள்ளது. எமனுக்கு யக்ஞன், பக்குவனுகி அக்கினி என்னும் தூதனோடு செல்லுகின்றான். ௨ தேன் திகழ்வதை எமனுக்களியுங்கள்; நில்லுங்கள்; ரிஷிகளுக்கும்—பூருவம் ஜனனமானவர்களுக்கும் — பூருவர்களுக்கும்—பாதை செய்பவர்களுக்கும் இவ்வணக்கம். ௩ எமனுக்கு நெய் மிகுந்த பாலையும் அவியையும் அளியுங்கள்; அவன் ஜீவர்களிலே ஜீவிக்க எங்களுக்குப் பூரண ஆயுளை யளிக்கிறான். ௪ அக்கினியே![2] இவனை எரித்துவிடாதே; இவனில் வெப்பமாகாதே: இவனது சருமத்தை இவனது காயத்தைத் திருகாதே. ஜாதவேதனே![3] நீ இவனைப் பக்குவஞ்செய்த பிறகு இவனை பிதுருக்களிடம்[4] செலுத்து. ௫ ஜாதவேதசனே! நீ இவனைப் பக்குவஞ் செய்த பிறகு பிதுருக்களுடைய ஆதீனத்திலாக்கு. இவன் வேறு ஜீவனுக்குச் செல்வானுகில இவன் தேவர்களையும்

1 விரதத்துக்கு, நீதிக்கு. 2 குருநாதனே 3 அறிஞனே 4 தாய் தந்தைகளிடம்

வசியஞ்செய்பவனாவான். ௬ பெரியவனாகி ஏகமாகும் இவன் திரிகத்ருகங்களால்[1] ஆறு பிரிவுளில் வியாபகமாகி யுள்ளான், திருஷ்டுபுவும், காயத்திரீயும், சந்தங்களும் சமத்தமும் எமனிலே ஸ்தாபனமாயுள்ளன. ௭ உன் கண் ணுடன் சூரியனுக்கு, ஆத்மாவோடு அனிலத்துக்கு நீபோ. தர்மங்களுடன் சுவர்க்கத்துக்கும் புவிக்கும் போ; அங்கு உனக்கு இதமானால் சலங்களுக்குச் செல். உன் காயங் களோடு ஔஷதங்களிலே நீ திரமாய் நில். ௮ அஜன்[2] தவத்தின் பங்கு; அவனைத்[3] தவமாக்கு. உனது சுவாலை யும் சுடரும் அவனைத் தவஞ்செய்க! ஜாதவேதசனே! எனது மங்களகரமான காயங்களோடு, சுகிருத உலகத் துக்கு அவனை வகித்துச் செல். ௯ ஜாதவேதசனே! எந்தச் சுடர்களும் சுடிதிகளும் உனதோ, எவற்றில் நீ சோதியையும் வானத்தையும் நிரப்புகிறாயோ அவை, அஜன் செல்லுங்கால் அவனை அநுசரித்துக் குவிந்திடுக. ௧௦ அக்கினியே! சுவதாவோடு உனக்களிக்கப்பட்டுச் சலனமாகுபவனை மறுபடியும், பிதுருக்களுக்கு விடுதலை செய். அவன் ஆயுசு—என்னும் ஆடை அணிந்து—சந்த திக்குச் செல்வானாக. சுவர்சஸுடனுள்ள சரீரத்தோடு அவனை ஒன்று சேர். ௧௧ இனிய வழியால், சரமை யின் நானாநிறங்களுள்ள நாலு கண்களுடனான இரு நாய் களை[4]க் கடந்து நீ துரிதமாய்ச் செல்; அப்பால் எமனோடு சமான இன்பத்தில் இன்பமடைந்த அறிஞர்களானப் பிதுருக்களுக்குச் செல். ௧௨ எமனே! வழியிலுட் கார்ந்து மனிதர் கண்டு, நான்கு கண்களுடனாகி, காப்புச் செய்யும் உனது இரு நாய்களோடு அரசனே! அவனைச் சூழ்; அவனை நோயினின்று பிரித்து, அவனுக்கு

1 முக்குணங்களால். 2 சீவாத்மா 3 ஆத்மாவை. 4 பிராணன் அபானன்.

க்ஷேமத்தை அளி. ௧௩ விரிந்த மூக்குடனாகி, சீவர்களை புசித்து, தாமிர நிறமுள்ள எமனது இரு தூதர்கள் சனங்களை யநுசரித்துச் செல்லுகிறார்கள்; அவர்கள் எங்களுக்கு இன்று, சூரியனைக் காண மங்களகரமான சீவனை யளிப்பார்களாக. ௧௪ சோமன் சிலர்களுக்குப் பாய்கிறான்; சிலர் நெய்யை யநுசரிக்கிறார்கள். எவர்களுக்கு தேன் பாய்கின்றதோ அவர்களுக்கு நீ செல். ௧௫ எமனே! ருதம் தோய்பவர்களிடம் ருதத்தில் தோன்றியவர்களிடம் ருதம் பெருக்குபவர்களிடம் தவம் மிகும் பூருவ ரிஷிகளிடம் தவ மக்களிடம் நீ செல். ௧௬ தவத்தாலே தகர்க்க முடியாமல் எவர்கள் உள்ளார்களோ, தவத்தால் எவர்கள் சுவர்க்கஞ் சென்றுள்ளார்களோ, எவர்கள் மேலான தவத்தைச் செய்தார்களோ நீ அவர்களிடஞ் செல். ௧௭ சமர்களிலே சண்டை செய்பவர்களிடமும், தம்மையே தியாகஞ்செய்யும் வீரர்களிடமும் ஆயிரம் வகை தக்ஷிணை யளிப்பவர்களிடமும் நீ செல். ௧௮ எமனே சூரியனைக் காக்கும் ஆயிரங் கண்களின் கவிகளுக்கு தவந்தோன்றி தவம் மிகும் ரிஷிகளுக்கு நீ செல். ௧௯ புவியே! நீ சுகமளிப்பாயாக, முட்களற்ற வாசஸ்தலமாவாயாக, அவனுக்குப் பெருஞ்சுகத்தை யளி. ௨0 புவியின் பந்தமற்ற பரவிய பரப்பிலே நீ வசி: நீ சீவிக்குங்கால் எந்த சுவதாக்களைச் செய்தாயோ அவை உனக்குத் தேன் பொழிவதாகுக. ௨௧ நான் உன் மனத்தை மனத்தால் அழைக்கிறேன்: இன்பமாகி இந்த மனைகளுக்கு நீ வா: எமனோடு பிதுருக்களோடு நீ சேர், துணையளிக்கும் இனிய காற்றுகள் உன்மீது வீசுக. ௨௨ சலந்தாங்கும் சலம் மிதக்கும் மருத்துக்கள் உன்னை மேலாக வகித்திடுக: அஜனால் உன்னைத் தண்மை செய்து, முழங்கும் மழையால் உன்னை அவை தெளித்திடுக. ௨௩ ஆயுசுக்கும்,

சங்கற்பத்துக்கும், சக்திக்கும், சீவனுக்கும், நான் ஆயுசை
அழைத்துள்ளேன், உன் மனது அதன் உரிய நிலயத்துக்
குச் செல்க: அப்பால் நீ பிதுருக்களுக்குச் செல்.
உ௪ உன் மனத்தின் எதுவும், உன் சீவனின் எதுவும் உன்
அங்கங்களின் எதுவும் உன் இரசத்தின் எதுவும் உன்
காயத்தின் எதுவும் இங்கு விடாமலாகுக. உ௫ மரம்
உன்னை வேதனை செய்யாமலாகுக: மகா தேவியான புவி
யும்—உன்னைத் துன்பஞ் செய்யாமலாவாளாக. பிதுருக்
களின் நடுவே உலகத்தைக்கண்டு, எமனை இராஜாவாக
அடைந்துள்ள—சனத்தின் நடுவே நீ ஓங்குவாயாக. உ௬
தூரத்திலே சென்றுள்ள உனதங்கத்தையும் வாதத்திலே
சென்றுள்ள பிராணனையும் அபானனையும், சங்கதமா
கும் பிதுருக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து துண்டம் துண்டமாய்
அதை மறுபடியும் உன்னில் நுழையச் செய்வார்களாக.
உ௭ சீவனுள்ளவர்கள் இவனைத் தங்கள் மனைகளினின்
றும் விலக்கியுள்ளார்கள்: இக்கிராமத்தினின்றும் அவனை
நீக்கி வகித்துச் செல்லுங்கள், மிருத்யு எமனுடைய அறிஞ
ஞன தூதன்: அவன் அவனுடைய பிராணன்களை பிதுருக்
களுக்குப் போகச் செய்துள்ளான். உ௮ எந்த தஸ்யுக்
கள் ஞாதி முகங்களுடனுகி பிதுருக்களிலே நுழைந்து,
யக்ஞஞ் செய்யாததைப் புசித்து தூல சூட்சம காயங்
களைத் தரித்துச் சலனமாகிறார்களோ அவர்களை அக்
கினி, இந்த யக்ஞத்தினின்றும் விலக்குவானுக. உ௯ இனி
மை செய்து, எங்களது ஆயுசை வளர்த்து, எங்கள்
சொந்த பிதுருக்கள் இங்கு ஒன்றுசேர்ந்து நுழைவார்
களாக: வெகு பல சரத் காலங்கள் நீண்டு வாழ்ந்து, அவி
யுடன் நாங்கள் அவர்களை அணுகுவதற்கான வலிமை
யுடனுக வேண்டும். ௩௰ நான் உனக்கு அளிக்கும் பசு
வால், பாலால் ஓதனத்தால், அங்குள்ள சீவனற்றுள்ளவ

னுக்கு நீ ஆதரவுடனுவாயோ ௰௧ மங்களகரமான குதிரை மிருந்த—நதியை நீ கடந்து செல், புதியதாய் வகித்துச்செல்லும் ரிக்ஷாகளையும்—கடந்து செல். ௰௨ எமன் மேலே, விவஸ்வான் கீழே: அவனுக்கப்பால் நான் எதையும் பார்ப்பதில்லை, என் யக்ஞம் எமனிலே நுழைந்துள்ளது; விவஸ்வான் உலகங்களை யநுசரித்து வியாபகமாயுள்ளான். ௰௩ அவர்கள் மிருத்யுவுக்கான மானிடர்களினின்றும் அமுதனை மறைத்தார்கள்; அவர்கள் அமுதமான அவளை விவஸ்வந்துக் களித்துள்ளார்கள்; எது இருந்ததோ [1] அது இரு அசுவினிகளையும் வகித்துச் சென்றது; சரண்யு இருவர்களையும் விட்டுவிட்டது. ௰௪ புதைக்கப்பட்ட பிதுருக்களை, பரப்பியுள்ளவர்களை, பஸ்மஞ் செய்யப்பட்டவர்களை உயரிய பதத்தில் வைக்கப்பட்டவர்களை இந்தப்—பெரியார்களை யெல்லாம் அவி புசிக்க நீ அழைத்து வா. ௰௫ அக்கினியால் எரிந்து, அனலால் எரியாமல், சோதியின் நடுவே சுவதாவில் இன்பமாகுபவர்களை, ஜாதவேதசனே! உன்னைச் சேர்ந்தவர்களானுல், நீ அறிகிருய்: அவர்கள் சுவதாவால் சுவதியான யக்ஞத்தை அநுபவிப்பார்களாக. ௰௬ மங்களகரமாய் எரி: அதிகம் எரிக்காதே: அக்கினியே! காயத்தைக் கனலாக்காதே. உன்சக்தி கானகங்களிலாகுக. உன் கோபம் புவியாலுகுக. ௰௭ இங்ஙனம் வந்து, இங்கு எனதானவனுக்கு, இந்த விடுவிப்பை யளிக்கிறேன்: இங்கு இவன் என்னுடைய செல்வத்தைச் சேர்க்க, என எமனறிபவன் சொல்லுகிருன். ௰௮ இனி ஒருவன் அளக்காமலாக நாங்கள் நூறு வருஷங்களிலே இந்த அளவை அளக்கிறோம்: அதற்குமுன்னர்—அளக்கப்போவதில்லை. ௰௯ இனி............அதிகமளக்கிறோம்..............அளக்கப்

1 அமுதம்.

போவதில்லை. ௨௦ இனி........பிரத்தியேகமாய் அளக்கிறோம் ....அளக்கப்போவதில்லை. ௨௧ இனி.......பூரணமாய அளக்கிறோம்........அளக்கப்போவதில்லை. ௨௨ இனி—நன்கு அளக்கிறோம்...........அளக்கப்போவதில்லை. ௨௩ இனி ....உச்சமாயளக்கிறோம்..........அளக்கப்போவதில்லை ௨௪ இனி...........ஒருமையுடன் அளக்கிறோம்................ அளக்கப்போவதில்லை. ௨௫ நான் அளவை அளந்துள்ளேன்.; நான் சுவர்க்கஞ் சென்றுள்ளேன்; நான் தீர்க்காயுசுடனாகவேண்டும்; ௨௬ வருடங்களிலே அதற்கு முன்னரும் இனி ஒருவன் அளக்காமலாவானாக. ௨௭ பிராணனும் அபானனும் வியானனும் ஆயுசும் சூரியனைக்காண கண்ணும்—இவை குவியும்நீ—இராஜாவான எமன் அரசுபுரியும் பிதுருக்களிடம் பகைவர்களற்ற வழியால் செல். ௨௮ வெறுப்பு நீங்கி சுந்தரனமற்று, முயற்சி செய்தவர்களும், விவாகமாகாமல் சென்றவர்களும், வானத்தின் வரம்பிலே பிரகாசமாகி, சுவர்க்கஞ் சென்று உலகத்தைக் கண்டுள்ளார்கள். ௨௯ சலமயமானது தாழ்ந்த சுவர்க்கம்; தாரகமயம் நடுவு; பிதுருக்கள் வசிக்கும் மூன்றாவதும் மேலானதுமே உயர்ந்த சுவர்க்கமெனப்படும். ௩௰ எங்கள் பிதாவின் பிதாக்களையும் அவனது பிதாமகர்களையும் விரிந்த வானத்தில் நுழைந்தவர்களையும், வையத்திலும் சோதியிலும் வசிக்கும் பிதுருக்களையும் நாங்கள் வணக்கமுடன் வழுத்துகிறோம். ௫௰ சுவர்க்கத்திலே சூரியனை இப்போது, நீ பார்க்கிறாய்: இனி இல்லை, புவியே! தாய் ஆடையால் தனது மகனைப்போலே நீ அவனை மூடு. ௫௧ இப்போது, இனி இல்லை, மூப்புக்கப்பால் இனி இதனைவிடவேறு இல்லை. புவியே! மனைவி தனது புருஷனை ஆடையால் போல் நீ அவனை மூடு. ௫௨ நான்

தாய் என்னும் தரணியினுடையால், உன்னை திவ்ய மாய் மூடுகிறேன்; சீவனிலே எச்சிறப்புண்டோ அது என்னுடனாகுக; பிதுருக்களின் நடுவே யுள்ள சுவதா உன்னுடனாகுக ௫௩ அக்கினியே சோமனே! நற்பாதை செய்பவர்களே! தேவர்களுக்கு இனிய இரத் தினத்தையும் உலகத்தையும் தரம் பிரித்துள்ளீர்கள்; அஜன் செல்லும் வழிகளால் அங்கு செல்லுபவனை வகித் துச் செல்ல நீங்கள் எங்களுக்குப் பூஷணனை யனுப்புங் கள். ௫௪ பசுவை இழக்காமல் புவனத்தின் இடைய யனுயுள்ள அறிஞனும் பூஷணன் உன்னை இங்கிருந்து தூண்டுவானாகுக: அந்தப் பிதுருக்களிலே அக்கினி அறி ஞர்களான தேவர்களிலே உன்னைச் சேர்ப்பானாக. ௫௫ விசுவாயுசான ஆயுசு உன்னைக் காத்திடுக; பூஷ ணன் பூருவ வழியிலே பூர்வத்திலே உன்னை வகித்து செல் வானாக. உனக்கு முன் சென்ற சுகிருதர்கள் வசிக்கும் நிலயத்திலே தேவசவிதா உன்னைச் செலுத்துவாளாக. ௫௬ வேறு சீவனுக்கு உன்னை வகித்துச் செல்ல, வகிக் கும் இந்த இருவர்களை உனக்கு இணைக்கிறேன்; அவர்க களோடு யமநிலயத்துச்கு, சபைகளுக்கு, நீ செல்; ௫௭ இந்த ஆடை உனக்குப் புதியதாய் வந்துள்ளது இங்கு முன் அணிந்த ஆடையைக் கழற்றிவிடு. விபத்துக் களின்—நடுவே—விவிதமாய் அளிக்கப்பட்ட நிலயத்திலே அறிபவனாய் சுகிருதச் செயலை யநுசரித்து நீ செல். ௫௮ அக்கினியினின்று காப்பாக பசுக்களால் உன் னைப் போர்த்து கொள்; மேதையாலும் மச்சையாலும் உன்னை மூடிக்கொள்; இல்லையேல் உக்கிரத்தால் ஓங்கி உன்னை எரிக்க விரும்பும் வீரன் உரமுடன் உறுக்கி விடு வான். ௫௯ மரித்தவனது கையினின்று தண்டத்தை செவியோடு சக்தியோடு, சிறப்போடு சுவீகரித்து நீ

இங்கு[1] தானிரு; நாங்கள் சுவீரர்களோடு எதிரிகளையும் பகைவர்களையும் ஜயிப்போம் எனத் திரும்பு. ௬௦ மரித்தவனது கையினின்று வில்லை, க்ஷத்திரத்தோடும், சிறப்போடும், சக்தியோடும் சுவீகரித்து அதி செல்வத்தை நீ பற்று; சீவலோகத்துச்கு நீ இங்குவா[2] ௧அ. உ. ௧—௬.

௩௧௫ புது வாழ்க்கை, [அதர்வன்—எமன் மந்திரோக்த பல தேவர்கள்.]

௧ மானிடனே! இந்த பெண் பதிலோகத்தை விரும்பி உனது பிரேதத்தினருகே பழைய தர்மத்தை பாலனஞ் செய்பவளாய் சாய்ந்துள்ளாள். அவளுக்குப் பிரசையையும் பொருளையுமளி. ௨ ஸ்திரீயே! நீ மரித்த இவனிடம் ஏன் சாய்ந்துள்ளாய்; நீ எழுந்து சீவலோகத்துக்குச் செல். எவன் பக்கம் நீ சாய்ந்துள்ளாயோ அவன் மரித்தவன். உனது கையைப் பற்றும் இரண்டாவது புருஷனிடஞ் செல். கணவனுக்கு மனைவி என்னும் உறவினால் நீ இப்போது சேர்ந்துள்ளாய். ௩ மரித்தவனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் சீவனுள்ள யுவதியை நான் கண்டேன். இருண்ட இருளால் காரிருளால் சூழ்ந்துள்ள அவளை முன்புறமாக மனைப்பக்கம்—நான் செலுத்தினேன். ௪ துன்பத்துக்கு அருகதையற்றவளே! சீவ உலகத்தை அறிந்து தேவ வழியிலே அவனுடன் சலனஞ்செய்; இவன் தான் உனது கோபதி; அவனை அநுபவி; அவனை சுவர்க்க உலகத்திலே ஏறச் செய். ௫ அக்கினியே! நீ சலத்தின் பித்தம்; நீ சோதிக்கு நாணனுக்கு அவாவுடனுரும் நதிகளின் அதி துணைவன். ௬ அக்கினியே! நீ எவனை எரித்தாயோ அவனை மறுபடியும் அணைத்துவிடு; இங்கு க்யாம்புவும், சந்திரத்ருவமும் வியல்கசமும்[3] இங்கு

1 இவ்வுலகத்திலே 2 இறந்தவனைப் பற்றி அதிகம் பேசாதே.
3 சலத்தில் வளரும் செடி கொடிகள்.

வளர்ந்திடுக. எ உனக்கு இங்கு ஒன்று; அப்பால் ஒன்று: மூன்றாவதான சோதியோடு சேர நீ செல்: பரம நிலயத்திலே தேவர்களுக்குப் பிரியமாகி அங்கத்தோடு அமைந்து, காப்பிலே நீ சுந்தரமாகவும். அ நீ எழுந்திரு, நீ செல், நீ ஓடு. சலத்திலே நிலயமாக, உனக்கு மனையைச் செய்துகொள்: அங்கு பிதுருக்களோடு பொருந்திச் சோமனோடும் சுவதாக்களோடும் இன்பமநுபவி. சு நீ முன் பக்கம் செல்; உன் காயத்தை ஒன்று குவி. உனது காத்திரங்களும் உனது காயமும் நீங்கப்படாமலாகுக. நுழைந்துள்ள மனத்தை அநுசரித்துச் சேர். நீ விரும்பும் உலகத்துக்குப் போ. ௧௦ தேவர்கள் நெய்யோடும் தேனோடும், சோமபானஞ் செய்யும் பிதுருக்கள் வர்சஸோடும் என்னை அபிஷேகஞ்செய்வார்களாக. காட்சிக்கு என்னை வெகு தூரம் கடக்கச் செய்து மூப்புக்கு, மூப்பை யணுக என்னை அவர்கள் வளர்ப்பார்களாக. ௧௧ அக்கினி வர்சஸோடு என்னைப் பூரணமாய் அபிஷேகஞ்செய்வானாக; என் வாயிலே அறிவை விஷ்ணு செய்வானாக, என்னிலே எல்லாத் தேவர்களும் திரவியத்தைத் திரஞ்செய்வார்களாக, பவித்திரங்களைக் கொண்டு இனிய சலங்களால் என்னைப் புனிதஞ்செய்வார்களாக. ௧௨ மித்திரனும் வருணனும் என்னைச் சூழ்ந்துள்ளார்கள், அதிதியின் யக்ஞத் தூண்கள் என்னை வளர்த்திடுக: என் கையிலே இந்திரன் வர்சஸை செய்வானாக. ௧௩ மானிடர்களில் முதல் மரித்தவனும், அவ்வுலகத்தில் முதல் சென்றவனும் விவஸ்வந்தின் மகனும் சனங்களைச் சேர்ப்பவனுமான யம இராஜனை அவியால் போற்றுங்கள். ௧௪ பிதுருக்களே! சென்று விடுங்கள்; வாழுங்கள்: உங்களுக்கு இந்த யக்ஞம் தேனால் பூசப்பட்டுள்ளது; மேலான பொருளை எமக்கு இங்கு அளியுங்கள்; கவீரர்

களோடான செல்வத்தையும் எமக்களியுங்கள். ௧௭ கண்வனும், கட்சீவந்தனும், புருமீடனும், அகஸ்தியனும், சியாவாசுவனும், சோபரியனும், அர்சனனர்களும், விசுவாமித்திரனும், இங்கு ஜமதக்கினியும் அத்திரியும் கசியபனும் வாமதேவனும் எங்களைக் காப்பார்களாக. ௧௬ விசுவாமித்திரனே! ஜமதக்கினியே, வசிஷ்டனே, பரத்வாஜனே, கோதமனே, வாமதேவனே, சக்தியளிக்கும் அத்திரி நமது நமஸ்காரங்களால் நம்மைக் கிரகித்துள்ளார்கள்; போற்றுவதற்கருகர்ளான பிதுருக்களே! எங்களுக்குச் சுகமளியுங்கள். ௧௭ பெரிய புது வாழ்க்கையை மறுபடியும் தரித்து, பிரஜைகளும் பொருட்களும் பெருகப் பெற்று, அவர்கள் சுடலையிலே மாசைத் துடைத்து விடுகிறார்கள்; அப்பால் மனைகளிலே நாங்கள் சுகந்தமுடனாக வேண்டும். ௧௮ அவர்கள் அஞ்சனம் [1] செய்கிறார்கள், அதி அஞ்சனம் செய்கிறார்கள், முற்றும் அஞ்சனஞ் செய்கிறார்கள், அவர்கள் பலத்தைப் பற்றுகிறார்கள், அவர்கள் தேனால் தேய்க்கிறார்கள், நதியின் சுவாச நிலயத்திலே அவர்கள் சலனமாகும் விருஷபத்தைப் பற்றுகிறார்கள்; பொன்னால் புனிதஞ்செய்து அவர்கள் பசுவைப் பற்றுகிறார்கள், ௧௯ பிதுருக்களே, உங்களில் நீங்கள் இன்பமாகுங்கள்: உங்களிலேயுள்ள இன்பத்தைத் தொடர்ந்து ஸோமனையனுசரியுங்கள்; துரிதஞ் செல்லும் கவிகளே, செவி கொடுங்கள். சபையிலே அழைக்கப்படும் நீங்கள் சுதானசீலர்கள். ௨௦ அத்திரிகளே, அங்கிரசர்களே நவக்வர்களே! யக்ஞஞ் செய்பவர்களே, தானம் அளிப்பவர்களே! தக்ஷிணை மிகுந்தவர்களே, சுகிருதர்களே! இத்தர்ப்பையிலுட்கார்ந்து இன்புறுங்கள். ௨௧ புராதனத்தில் நமது பழைய பிதுருக்களைப்போல், அக்கினியே!

1 அபிஷேகம்.

யக்ஞத்தை, அவர்கள் ஓங்கச்செய்து சோதி சென்று ஒளி
வீசி, துதிகளுடனுகி, இருளைப் பிளந்து செக்கர்களைத்
திறந்தார்கள். உஉ நற்செயற்களுடனுகி நன்கு சோதி
வீசி திவ்யம் நாடும் தேவர்கள், மானிடர்களை கரு
மான் உலோகத்தைப்போல் உருவஞ்செய்து அக்கினியை
விளக்கி இந்திரனை வளர்த்து பசுக்கள் பொங்கும் பெரிய
பரிஷதை நமக்குச் செய்துள்ளார்கள். உங புற்றரை
யில் பசுக்களைப்போல் பயங்கரன், அருகிலுள்ள தேவர்
களின் சனனங்களைப் பார்த்துள்ளான், மானிடன் இன்
பத்தை அநுபவித்துள்ளான்; அவன் அகத்திலுள்ளவனை
யும் ஓங்கச்செய்யும் உறுதி வாய்ந்தவன். உச நாங்கள்
உனக்குச் செய்துள்ளோம்; நாங்கள் அதிமுயற்சியுடன்
உள்ளோம், எங்கள் ருதத்தில் ஒளிவீசும் உஷைகள்
சோதி வீசியுள்ளார்கள், தேவர்கள் துணைபுரியும் விசு
வம் மங்களகரமானது. சுவீரர்களுள்ள சபையில் நாங்
கள் மேன்மையைப் பேசுவோம். உரு அவளது கை
களில் நமக்கு உயரமான சோதி—யுலகை—வையம் தாங்
குவதுபோல், மருத்துக்களின் தலைவனை இந்திரன்
பூர்வத்தினின்று என்னைப் பாலனஞ் செய்வானுக,
தேவர்களின் பாகத்தில் பங்கு செய்து கொள்ளும்
உங்களுக்கும், உலகஞ் செய்பவர்களுக்கும், வழி
செய்பவர்களுக்கும் நாங்கள் யக்ஞஞ் செய்கிறோம்.
உசு அவள்..............................தாங்குவதுபோல் தென்
திசையினின்று தாத்ருவும் நிர்ருதியும்............யக்ஞஞ்
செய்கிறோம். உஎ அவள்............தாங்குவதுபோல் மேற்
திசையினின்று அதிதியும் ஆதித்தியர்களும்..........யக்
ஞஞ் செய்கிறோம். உஅ அவள்...........தாங்குவது
போல வடதிசையினின்றும் சோமன் எல்லா தேவர்க
ளுடனும்................யக்ஞஞ் செய்கிறோம். உகூ தரிக்கும்

தாத்ரு, சோதியின் உயரத்தில் சவிதா ஒளியைப்போல, உன்னை உச்சத்தில் வகிப்பான். தேவர்களின் பாகத்தில்...........யக்ஞஞ் செய்கிறோம். ௩௦ பாலனமாகும் நான் கீழ்த்திசையில் சுவதாவில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன் அவனது கைகளில்....................யக்ஞஞ் செய்கிறோம். ௩௧—௩௫ பாலனமாகும் நான் தென்திசையில்.................மேற் திசையில்..................வடதிசையில்..................துருவ திசையில்...........உயரிய திசையில்.......யக்ஞஞ் செய்கிறோம். ௩௬ நீ தாங்குபவன், நீ தரிப்பவன், நீ விருஷபன். ௩௭ நீ சலத்தைச் சுத்தஞ் செய்பவன்; நீ தேனைத் தூய்மை செய்பவன்; நீ காற்றைச் சுத்தி செய்பவன். ௩௮ இங்கிருந்தும் அங்கிருந்தும் அவர்கள் எனக்குத் துணைசெய்வார்களாக. நீங்கள் துரிதமாகி இணை பிரியாத இரு சகோதரிகளைப்போல் வந்தீர்கள்: திவ்யம் நாடுபவர்களும் மானிடர்களும் உங்களைப் பூருவம் கொண்டுவந்தார்கள். உங்களது நிலயத்தை அறிந்து உட்காருங்கள். ௩௯ எங்களுடைய சோமனுக்குச் சுகமுடனுட்காருங்கள்; நான் வணக்கங்களோடு பழைய பிரமத்தை உங்களுக்குப் பிணைக்கிறேன். தன் வழிபோகும் தலைவனைப்போல் சுலோகம் செல்லுகின்றது; எல்லா அமிருதர்களும் அதற்குச் செவி கொடுப்பார்களாக. ௪௦ உருவன் மூன்று பாதங்களில் ஏறினன். அவனது விரதத்தோடு நான்கு பாதமுள்ளதை அவன் அநுசரித்தான். அவன் அக்ஷரத்தோடு பாசுரத்தைப் பொருந்தச் செய்தான். ருதத்தின் நாபியில் அவன் சுத்தி செய்கிறான். ௪௧ அவன் தேவர்களுக்கு மிருத்யுவை வரித்தான். அவனது பிரசைக்கு அவன் அமுதத்தை வரிக்கவில்லையா? ரிஷியான பிரஹஸ்பதி யக்ஞத்தை விரித்தான். யமன் தனது பிரிய தேகத்தை விட்டுவிட்டான். ௪௨ அக்கினி

ஜாதவேதசனே! துதிக்கப்படும் நீ அவிகளைச் சுகந்தஞ் செய்து வகித்துச் சென்றுள்ளாய்; அவற்றை நீ பிதுருக் களுக் களித்தாய்; சுவதாவோடு அவர்கள் அவற்றைப் புசித்தார்கள்; தேவனே! அளிக்கப்படும் அவிகளை நீ புசி. ௪௩ அருணிகளின் அங்கத்திலே அமர்ந்து உங்களைப் போற்றும் மானிடர்களுக்கு நீங்கள் செல்வத்தை அளியுங்கள். அப்பொருளின் பாகத்தை உங்கள் மக்கட் களுக்கு வழங்குங்கள். நீங்கள் இங்கு பலத்தைக் கொடுங் கள். ௪௪ அனல் அறியும் பிதுருக்களே! இங்கு வாருங்கள். நன்கு செல்லும் நீங்கள் உங்களாசனத்தில் அமருங்கள்; அளிக்கும் அவிகளை தருப்பையிலே புசியுங்கள்; சுவீரர் மிகுந்த செல்வத்தை எமக்களியுங்கள். ௪௫ சோமனுக் கருகரான பிதுருக்கள், தருப்பையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள பிரிய பொருள்களுக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர் கள் வருக. அவர்கள் இங்கு செவி மடுத்திடுக; அவர்கள் எங்களை ஆசீர்வதித்திடுக; எங்களுக்குத் துணைபுரிந்திடுக. ௪௬ பிதாவின் பிதாக்களோடு பிதா மஹர்களோடு வசிஷ்டர்களோடு சோம பானத்தைத் தொடரும்—பிது ருக்களோடு யமன், ஆர்வமுள்ளவர்களோடு அவாவுள்ள வனாய் அவிகளில் பாகமடைந்து இஷ்டம்போல் அருந்து வானாக. ௪௭ அவியை அறிபவர்களாயும் துதி வடிவர் களாயும் கானங்களோடு தேவர்களின் நடுவே அதி அவாவுமுள்ள பிதுருக்களோடு அக்கினியே! தேவர் போற்றும் ஆயிரம் சத்திய கவிகளோடு, யக்ஞத்தில் அமரும் ரிஷிகளோடு நீ வா. ௪௮ சத்தியர்களாயும், அவி புசிப்பவர்களாயும் தேவர்களோடு சேர்ந்து செல்லு பவர்களாயும் அறிஞர்களாயும் பெரியவர்களாயும், யக் ஞத்திலுட்காரும் பூர்வ ரிஷிகளாயும், திட இந்திரனுட னான பிதுருக்களோடு, அக்கினியே, நீவா. ௪௯ நீ

இந்த விரிந்த விசால வையத்தை அதி மங்களத்தாயான இப்புவியை யணுகு. தக்ஷிணையுள்ளவனுக்கு இப்புவி கம்பளம் போல் மிருதுவாகும்: முன்வழி பூருவத்திலே அவள் உன்னைக் காப்பாளாக ௫௦ புவியே! நீ பெருகிப் பொங்கு; நீ கீழே அழுத்தாதே: அவன் சுலபமாய் அணுகவும் சுலபமாய் உன்னை நுழைய—அவனுக்குச் சக்தியைச்—செய்வாயோ! அளிப்பாயோ? தனது ஆடையால் மகனைத் தாய் மூடுதல் போல் அவனை நீ மூடு. ௫௧ பிரியமான புவி பெருகி நின்றிடுக. ஆயிரம் தூண்கள் அதைத் தாங்குக; இந்த நெய் பொழியும் இனிமையான மனைகள் சதா காலமும் அவனுக்கு அங்கே அரண்களாகுக. ௫௨ நான் உன் நிமித்தம் இப்புவியை உயர்த்துகிறேன். இம்மண் கட்டியை ஸ்தாபனஞ்செய்து நான் கேடு கழிய வேண்டும்; பிதுருக்கள் இந்தத் தூணையை உனக்கு வகிப்பார்களாக. அங்கு யமன் உனக்கு ஆசனங்களைச் செய்வானாக. ௫௩ அக்கினியே! இப்பாண்டத்தைப் பதறச் செய்யாதே. இது தேவர்களுக்கு சோமபானம் விரும்புவர்களுக்குப் பிரியமாகும். அமுதமான தேவர்கள் இக்கலசத்தில் பானம் பருகி இன்பமுறுவார்களாக. ௫௪ வலிமையான இந்திரனுக்கு பூரணத்துடன் அதர்வன் வகித்த இக்கலசத்தில் அவன் சுகிருத போகத்தைச் செய்கிறான். அதில் சோமன் சதாகாலம் பாய்கிறான். ௫௫ கரும் பறவையோ, எறும்போ பாம்போ புலியோ எத்துன்பத்தைச் செய்திருந்தாலும் அதை, எதையுந் தின்னும் அக்கினியும் பிராமணனுள் நுழைந்த சோமனும் நோயினின்று நீக்குவார்களாக. ௫௬ ஔஷதங்கள் பால்மிகுந்தவை. என் பால் பால் மிகுந்தது; சலங்களின் பாலின்பாலால் அவன் என்னைப் பொலிவு செய்வானாக.

௩எ. அவிதவைகளான இப்பெண்கள், நல்ல மனைவிகளான இவர்கள் நெய்யோடும் அஞ்சத்தோடும் தங்களை பரிசஞ்செய்து கொள்க; நோய் நீங்கித் துக்கமற்று சுரத்தினங்களோடு இம்மனைவிகள் முதன்மையான மூலஸ்தானத்திலேறுவார்களாக. ௩அ பரம நிலயத்திலே, பிதுருக்களோடும் யமனோடும் இஷ்டப் பூர்த்தியோடும் நீ ஒன்று சேர்; இழிவை நீக்கி நீ மறுபடியும் இம்மனைக்கு வா. அவன் சுவர்சசுள்ள தேகத்தோடு சேர்வானாக. ௩கூ பிதாக்களின் பிதாக்களுக்கும் அவர்களது பிதாமகர்களுக்கும், அசுநீதி[1] என்னும் சுவராஜன் இன்று அவனிஷ்டம் போல் காயங்களைச் சித்தஞ்செய்வானாக. ௬0 மப்பு உனக்கு மங்களமாகுக, சலபிந்து உனக்கு மங்களமாய் வீழ்க: சீதனே! சீதப் பொருள்களுள்ளவனே! இன்பமளிப்பவனே, இன்பங்களுள்ளவனே மண்டூகையான நீ சலங்களில் எங்களை மங்களமுடன் செய். இவ்வனலை நீ தண்மைசெய். ௬க நன்கு காத்துத்துரிதமளித்துத் திவ்யந்தரும் விவஸ்வந்தன் எங்களுக்குப் பயமின்மையைச் செய்வானாக. இங்கு இவ்வீரர்கள் விவிதமாய் ஓங்குவார்களாக. என்னில் பசுமிகும், புரவி பெருகும் புஷ்டியாகுக. ௬உ விவஸ்வந்தன் எங்களை அமுதத்தில் ஸ்தாபிப்பானாக. மிருத்யு சென்று விடுவானாக; அமுதமாயுள்ளது எங்களுக்கு வருக: மூப்புவரை அவன் இச்சனங்களைக் காப்பானாக; அவர்களது பிராணன்கள் யமனிடஞ் செல்லாமலாகுக. ௬௩ விசுவாமித்திரர்களே! எவன் வானத்திலே—பறவைகளைப் போல்—வலிமையால் தன்னைத் தரித்துள்ளானோ அந்தப் பிதுருக்களின் கவியை, புலன்களின்—நடுவே—பெரும் புலனுயுள்ள அவனை அவிகளோடு, நீங்கள் போற்றுங்கள்.

---

1 இரண்டாவது சீவன்.

அந்த எமன் நீண்ட ஆயுளை அளிப்பானாக. ௩௪ ரிஷிகளே! உயரிய சோதி மீது ஏறுங்கள். அஞ்ச வேண்டாம். சோமபானஞ் செய்பவர்களே! சோமன் பொழிபவர்களே; இந்த அவி உங்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ளது நாம், உயரிய சோதிக்குச் சென்றுள்ளோம். ௩௫ அக்கினி பெரிய துவசத்துடன் பிரகாசஞ் செய்கிறான். வானம் புவிக்கு, விருஷபன் முழக்க கர்ச்சனை செய்கிறான். சோதியின் வரம்பினின்றும் அவன் என்னை அடைந்துள்ளான்; மஹிஷன் சலங்களின் மூலஸ்தானத்திலே செழுமையானான். ௩௩ இருதயத்தில் விருப்பமுள்ள அவர்கள் உன்னைப் பரம நிலயத்தில். பறக்கும் சுபர்ணனைப்—போலும் பொன் சிறகுள்ள வருணனது—தூதனைப்—போலும் எமனது நிலயத்திலே துரிதப் பறவையைப்—போலும் பார்த்தார்கள். ௩௭ இந்திரா! தந்தை பிள்ளைகளுக்குப் போலே எங்களுக்கு அறிவைக்கொண்டு வா; அதிகமழைக்கப்படுபவனே! இந்நெறியிலே நீ எங்களுக்கு வழியைப் புலனாக்கு: ஜீவிக்கும் நாங்கள் சோதியை யடையலாமோ. ௩௮ தேவர்கள் உனக்கு கோதுமைகளால் நிரப்பப்பட்ட எக் கும்பங்களுண்டோ அவை உனக்கு சுவதாமிருந்து தேன் பொழிந்து நெய் பெருகுபவையாகுக. ௩௯ நான் எள் சேர்த்து சுவதாமிருந்து தெளிக்குந் தானியங்கள், உனக்குப் பெருகி நிகழ்க; எம இராஜன் அவற்றை உங்களுக்கு அநுமதிப்பானாக. ௪0 எமனது நிலயத்தில் வசிக்கவும், அங்கு சபைகளில் பேசவும், உன்னில் வைக்கப்பட்டுள்ள இப்—புருஷனை வனஸ்பதியே!—மறுபடியுமளி. ௪௧ ஜாத வேதசனே! அவனைப் பற்று: உன் பற்று பெருஞ்—சுடருடனாக; அவனது காயத்தை எரித்துவிடு: அப்பால் அவனை சுகிருத உலகத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய். ௪௨ முன் சென்ற உனது பிதுருக்களுக்கும், பின்

சென்றவர்களுக்கும் நூறு தாரையோடாகும் நெய் நதி பெருகிப் பாய்க. எங உயரஞ் செல்பவனாய் இந்த ஆயுசில் ஏறு: உனது சனங்கள் இங்கு அதி சோதி வீசுகிறார்கள்; நீ அவர்களிடஞ் செல்; நடுவிலே நின்று விடாதே; அங்கு முதன்மையாயுள்ள பிதிருலகத்துக்குச் செல். [கஅ. ங. க—எங]

ருகசு தேவயானமும் பிதுருயானமும் [அதர்வன் - யமன் - மந்திரோக்த வெகு பல தேவதைகள்]

க ஜாதவேதசர்களே! உங்கள் அன்னையினிமித்தம் எழுமின்; பிதுருக்கள் செல்லும் வழிகளால் நான் உங்களை ஒன்று செல்லச் செய்கிறேன்; அவிவகிப்பவனே பிரேரிதமானவன் அவிகளை வகித்துள்ளான்; நீங்கள் இணைந்து சுகிருத உலகத்தில் யக்ஞஞ் செய்பவனை ஸ்தாபனஞ் செய்யுங்கள். உ ருதுக்களையும் அவியையும் புரோடாசத்தையும் சாதனத்தையும் யக்ஞாயுதங்களையும் தேவர்கள் சித்தஞ் செய்கிறார்கள்: இவற்றுடன் யக்ஞஞ் செய்பவர்கள் சுவர்க்க உலகத்துக்குச் செல்லும் தேவர் சலனமான வழிகளால் நீ செல். ங சுகிருதர்களும் அங்கிரசர்களும் செல்லும் ருத தாரையிலே நீ இன்பமாய் நோக்கு, அவ்வயனங்களால், ஆதித்தியர்கள் மதுவருந்தும் சுவர்க்கத்துக்குச் செல்; மூன்றாவது நாகத்திலே நீ திரமாகவும். ச மூன்று சுபர்ணங்கள் [1] மேகம் முழங்கும் நாகத்தின் [2] வரம்பிலேயும் உச்ச நிலயத்திலேயும் [3] ஆசிரிதமாயுள்ளன அமுதம் மிகுந்த சுவர்க்க உலகங்கள் யஜமானனுக்கு உணவையும் உறுதியையும் அளித்திடுக. ரு ஜுஹூ [4] சோதியைத் தாங்குகின்றது, உபப்பிருதம் [5] வானத்தை ஆதரிக்கின்றது, துருவம் [6] திட தரணியைச் சுமக்

1 அக்கினி சூரியன் சோமன். 2 துன்பம் நீங்கும் நிலயம். 3 வானத்திலே. 4 யக்ஞ சாதனம். 5 யக்ஞ கரணம். 6 யக்ஞ ஸ்தானம்.

கின்றது, உலகங்கள் எனக்கு நெய் வரம்புள்ள சுவர்க் கங்கள் யஜமானனுக்கு விருப்பங்களைக் கறந்திடுக. ௬ துருவமே! விசுவபுஷ்டியளிக்கும் புவியிலேறு · உபப்பிருதமே! நீ வானத்தில் ஆக்ரமி, ஜுஹூவே! யஜமானனோடு சேர்ந்து நீ சோதிக்குச் செல்; சுருவம் என்றும் கன்றினால் ஓங்கும் உரைப்பற்றத் திசைகளைக் கற. ௭ யக்ஞஞ் செய்பவர்களும் சுகிருதர்களும் செல்லும் வழியால், மேலான நதிகளை தீர்த்தங்களால் அவர்கள் கடந்து செல்லுகிறார்கள்; திசைகளையும் பிராணிகளையும் அவர்கள் வரிசையாக்குங்கால், யஜமானனுக்கு அவர்கள் அங்கு உலகத்தை ஸ்தாபிப்பார்கள். ௮ அங்கிரசர்களின் அயனம் கிழக்கிலுள்ள அக்கினி: ஆதித்தியர்களின் வழி காருஹபத்தியம்; தட்சிணைகளின் தாரை தட்சிணாக்கினி; சர்வனையும் சக்தியுள்ளவனையும், உனது அங்கங்களோடு, பிரமனால் ஸ்தாபிதமான அக்கினிக்குச் செல். ௯ பூருவாக்கினி பூர்வத்தில் உன்னை இன்பமாய்த் தாபமுடனுக்கு வானாக. காருக பத்தியம் உன்னை பின்புறம் இன்பமாய்த் தாபமுடனுக்குவானாக. தென் அக்கினி உனக்கு இன்பமாய் கவசமாய் காப்பாய் தாபமுடனுக்குவானாக. அக்கினி வட திசையினின்றும், நடுவினின்றும் வானத்தினின்றும், ஒவ்வொரு திசையினின்றும் எல்லா உக்கிரத்தினின்றும் அவனைக் காப்பானாக, ௧௦ அக்கினியே! அதி சிவகரமான காயங்களோடு மூன்று குதிரைகளுள்ள இரதமுடனாகி—தேவர்களுடன் சமான இன்பத்தில் சகலரும் இன்பமாகும் சுவர்க்க உலகத்தில் யக்ஞஞ் செய்தவனை வகித்துச் செல். ௧௧ அக்கினியே! சுகமாய்ப் பின்புறம் இவனைத் தகி. உச்சத்தில் இவனை இன்பமாய்த் தகி. இன்பமாய்க் கீழ்புறம் தகி. ஜாதவேதசனே மூன்றாகும் ஏகனான நீ சுகிருதர்களின் உலகத்தில் ஒருமை

யுடன் இவனை ஸ்தாபனஞ் செய். கஉ மூட்டப்பட்ட அனல்கள் இன்பமாய்ப் பற்றிடுக. பிராஜாபத்தியமாயும் யக்ஞச் சேர்க்கையுமான ஜாதவேதர்கள் இங்கு இவனைப் பக்குவமாக்குங்கால், பூரண தகிப்பை—விட்டுவிடாமலா வார்களாக. கங யக்ஞம் விரிந்து வலிமையாகி யக்ஞஞ் செய்பவனைச் சுவர்க்க உலகத்துக்குக் கவர்ந்து, சலனமா கின்றது. அனல்கள் சர்வஹூதமானதைப் புசித்திடுக. பிராஜாபத்தியமாயும் யக்ஞச் சேர்க்கையுமான ஜாதவேதர்கள் இங்கு இவனைப் பக்குவ மாக்குங்கால் பூர்ண தகிப்பை விடாமலாவார்களாக. கச நரகத்தின் வரம்பினின்றும் சுவர்க்கத்துக்குத் துரிதமாக விரும்பும் யக்ஞ புருஷன் சுடலில் சுடரில் ஏறியுள்ளான். தேவர்களால் சென்ற சோதிமிகுந்த சுவர்க்க வழியை, இவனுக்கு சுகிருதன் பனிமய-உலகத்தினின்றும் பிரகாசஞ் செய்கிறான். கரு அக்கினி உனக்கு ஹோதா. பிரகஸ்பதி உனக்கு அத்வர்யு; வலது பக்கத்திலே உனக்கு இந்திரன் பிரமனாவானாக. பூர்வ யக்ஞங்களின் பாதை எங்கு சென்றுள்ளதோ அங்கு இந்த பூரணமான யக்ஞம் செல்லுகின்றது. கசு கோதுமை மிகுந்து, பால் நிறைந்து இந்த சுந்தர—ஓதனம் இங்கு ஸ்தாபனமாகுக. உலகஞ் செய்பவர்களுக்கும், மார்க்கஞ் செய்பவர்களுக்கும் தேவ அளிப்புக்களிலே பாக மடைபவர்களுக்கும் நாங்கள் யக்ஞஞ்செய்கிறோம். கஎ—உச கோதுமைமிகுந்து தயிர் நிறைந்து............செய்கிறோம். கோதுமை மிகுந்து திலலைகள் நிறைந்து..........செய்கிறோம். கோதுமை மிகுந்து நெய் நிறைந்து...........செய்கிறோம். கோதுமை மிகுந்து மாமிசம் நிறைந்து.......... செய்கிறோம். கோதுமை மிகுந்து உணவு நிறைந்து........ செய்கிறோம். கோதுமை மிகுந்து தேன் நிறைந்து........

செய்கிறோம். கோதுமை மிகுந்து சலம் நிறைந்து..........
செய்கிறோம் உரு தேவர்கள் உனக்கு கோதுமை மிகுந்து
எக்கும்பங்களை தரித்தார்களோ, அவை சுவதா மிகுந்து
தேன் நிறைந்து நெய் பெருகுபவையாகுக உசு எள்
கலந்து சுவதா மிகுந்து உனக்கு எந்த தானியங்களைத்
தெளிக்கிறேனோ அவை உனக்குத் தோன்றிந் திடமுட
னுருக; யமராஜன் உனக்கு அவற்றை அனுமதிப்பானுக.
உஎ வெரு பல அழிவின்மையாகுக. உஅ புவியை
யநுசரித்துத் திவலை[1] குதித்தது; இந்த மூல நிலயத்தை
யும், பழைய மூல ஸ்தானத்தையும் அது நோக்கிச் சென்
றது: சமான மூல நிலயத்துக்குச் செல்லும் திவலையை
யும்[2] ஏழு ஹோத்துருக்களையு[3] மநுசரித்து நான் யஜனம்
செய்கிறேன். உகூ நரர் காண்பவர்கள், நூறு தாரை
களோடாகும் வாயுவை சுவர்க்கங்காணும் சூரியனை செல்
வத்துக்காக நோக்குகிறார்கள். அளித்துத் திருப்திசெய்ப
வர்களும், ஏழு தாய்மார்களுள்ள தட்சிணையைக் கறக்கி
றார்கள். ௩0 அவர்கள் சுவஸ்திக்காக இனிமை மிகும்
பசுவின் நான்கு சேதங்களுள்ள கும்பத்தையும் கோசத்
தையும் கறக்கிறார்கள். அக்கினியே! பெரிய நிலயத்தில்
சனங்களில் இன்பமாகும் அதிதியான[4] உறுதியை இன்
னல் செய்யாதே. ௩௧ நீ அணிந்து கொள்ள இந்த
ஆடையை தேவசவிதா உனக்களிக்கிறான்: தார்பியமான
நீ அதை அணிந்து யமனது இராஜ்யத்தில் செல்லு
வாயோ. ௩உ தானியங்கள் பசுவாயிற்று: எள் அவளது
கன்றாயிற்று. அவளில் ஒருவன் யமராஜ்யத்தில் அக்ஷய
மாய் வாழ்கிறான். ௩௩ இன்னுனே! விருப்பத்தை
யளிக்கும் பசுக்களாக, இவை, யாகுக: சிகப்பு வெளுப்பு
சரூப விரூபங்களாகும்—தானியங்கள்—கன்று எனப்

1 சோமன் 2 சூரியனை 3 திசைகளை. 4 கண்டனமாகாத.

படும் எள்ளோடு அவை இன்று உன்னை அநுசரித்து நின்றிடுக. ௩௪ நாநாநிறத் தானியங்களும் மஞ்சளும் வெளுப்புமானவையும் கறுப்பும் சிகப்புமானவையும் உனக்கு இங்கு பசுக்களாகுக. அவனுக்குத் திடங்கறக்கும் கன்றான எள்—தானியத்துடன்—அவை அச்சமற்றாகுக. ௩௫ நான், ஆயிரம் வகையாய் நூறு தாரை ஊற்றுக்களுள்ள இந்த அக்னியை வைசுவாநரனிலே அளிக்கிறேன். அவன் நமது பிதாவையும் பிதா மகர்களையும் தாங்குகிறான்: அவன் பெருகி பிரபிதா மஹர்களையுந் தாங்குகிறான். ௩௬ சலத்தின் உச்சியிலே விரியும் நூறு தாரை ஊற்றோடு ஆயிரம் ஒட்டமுள்ள நீரின் ஓரத்திலே—தடையற்றுத் திடமளிக்குந் தண்ணீரின் அருகே, சுவதாக்களோடு பிதுருக்கள் அமர்ந்துள்ளார்கள். ௩௭ இச்சுடு நிலம் குவியலோடு குவிக்கப்பட்டுள்ளது: சகோதரர்களே! அதைக் கீழ் நோக்கிப் பாருங்கள்: இம்மர்த்தியன் அமுதத்துக்குப் போகிறான். சமான பந்துக்களான நீங்கள் இவனுக்கு மனைகளைச் செய்யுங்கள். ௩௮ நீ இங்கு இரு, இங்கு தனஞ் ஜயித்து, இங்கு நினைவு—டனிரு, அறிவுட—னிரு; இங்கு அதி வீரமாயும் வயமளிப்பவனாயும் சத்துருவால் வீழ்த்தப்படாதவனாயுமிரு. ௩௯ இந்தச் சலங்கள்—தேவிகளான சலங்கள், தேன் பெருகி மகனையும் பேரனையும் திருப்திசெய்து, அமிருதத்தையும் சுவதாவையும் பிதுருக்களுக்குக் கறப்பவர்களாய் இருவர்களையும் மனப்பூர்த்தி செய்க. ௪0 சலங்களே! அக்கினியைப் பிதுருக்களுக்குப் பிரேரணை செய்மின்: பிதுருக்கள் இந்த யக்ஞத்தை சுவீகரிப்பார்களாக. நிகழும் வன்மையை நாடும் அவர்கள், எங்களுக்கு சுவீரர் மிகும் செல்வத்தை அளிப்பார்களாக. ௪௧ அவர்கள் அமர்த்தியனையும் அவிசுமப்பவனையும் நெய் பிரியனையு

முள்ளவனை எழச் செய்கிறார்கள், அவன் தூரங்களுக்குச் சென்ற பிதுருக்களையும் ஸ்தாபிதமான செல்வத்தையும் அறிகிறான். சஉ நான் உனக்களிக்கும் தயிர் ஓதனம், மாமிசம் சுவதா மிகுந்து தேன் பொழிந்து நெய் பெருகு பவையாகுக. சந நான் உனக்கு எள்ளுடன் சேர்த்து, சுவதாமிகும் எத்தானியங்களைத் தெளிக்கிறேனோ அவை தோன்றித் திடமுடனாகுக. யமராஜன் அவற்றை உனக்கு அநுமதிப்பானாக: சச பழைய பிதுருக்கள் சென்ற புரா தன வண்டி இது. அப்பால் செல்லுபவர் வழியுமிது. முன் சென்றவர்களும் அவற்றை அநுசரிப்பவர்களும் சுகிருத உலகத்துக்கு உன்னைச் சுமந்து செல்லுகிறார்கள். சரு திவ் யர்கள் ஸரஸ்வதியை யழைக்கிறார்கள்: யக்ஞம் விரியுங் கால் சரஸ்வதியைச் சாற்றுகிறார்கள்; சரஸ்வதியைச் சுகி ருதர்கள் இசைக்கிறார்கள்; ஸரஸ்வதி அளிப்பவனுக்கு விரும்புவதை அளிப்பாளாக. சசு தென் திசை யக்ஞத் திலேவந்து பிதுருக்கள் சரஸ்வதியை அழைக்கிறார்கள்: தருப்பையில் அமர்ந்து நீங்கள் இன்பமாகுங்கள்; எங்க ளுக்கு நோய் நீங்கும் உணவை அளியுங்கள். சஎ சுவதாக் களுடன் உக்தங்களோடு ஒன்று சென்ற சரஸ்வதியே! தேவியே! பிதுருக்களோடு இன்பமாகி, செல்வச் செழு மையையும் ஆயிரம் மதிப்புள்ள உணவின் பாகத்தையும் இங்கு யஜமானனுக்கு அளி. சஅ மண்மயமான உன்னை மண்ணிலே நுழையச் செய்கிறேன், தேவதாத்ரு நமது ஆயுளை தீர்க்கஞ்செய்க, வெகுதூரஞ் செல்லுபவன் உன க்கு நலத்தைக் காண்பவனுவானுக; மரித்தவர்கள் பிது ருக்களிலே ஒன்று சேர்பவர்களாவார்களாக. சகூ நீங்கள் இருவரும் சென்றுவிடுங்கள்; நிந்திப்பவர்கள் உங்களுக்கு மொழிந்த மொழிகளைத் துடைத்துவிடுங்கள்; அதிலி ருந்து நலத்துக்கு வந்து பிதுருக்களிலே அளிக்கும் எனக்

குப் பாலனஞ் செய்பவர்களாகுங்கள். ருO அவனால் அளிக்கப்பட்டு நன்கு கறந்து வலிமை யளிப்பதான இந்த தட்சிணை மங்களமாக வந்துள்ளது; யௌவனம்—போல்—மூப்பு வந்து பிதுருக்களுக்கு இவர்களைச் சேர்த்து விடும். ருக நான் இந்த தருப்பைகளைப் பிதுருக்களுக்கு முன்கொண்டு வருகிறேன்; சீவித்துச் செம்மையாயிருக்கும் நான் தேவர்களுக்குத் தருப்பைகளை—விரிக்கிறேன்; புருஷனே! நீ யக்ஞனாகி அதில் ஏறு, சென்றுள்ள பிதுருக்கள் உன்னை அறிவார்களாக. ருஉ நீ இத்தருப்பையிலே உட்கார்ந்துள்ளாய்; நீ யக்ஞாருகனாயுள்ளாய்: சென்றுள்ள பிதுருக்கள் உன்னை அறிவார்களாக, அங்கமங்கமாய் உன் காயத்தை ஒன்று குவி, நான் பிரமத்தோடு உனது உறுப்புக்களை ஒழுங்கு செய்கிறேன். ருங பர்ணராஜன் பாண்டங்களின் மூடியாவான்; உணவின் உறுதியும், உரமும் ஒஜசும், சீவர்களான எங்களுக்கு நூறு வருடங்களான தீர்க்காயுசை அளிக்க வந்துள்ளான், ருச இவனைச் சனனஞ்செய்த உணவின் பாகமாய் சிலையாகும்—யமனை இவன்—அன்னங்களின் ஆதிபத்தியத்தை அடைந்தான், விசுவாமித்திரர்களே! அவிகளோடு அவனைப் போற்றுங்கள்; யமன் நம்மைத் தீர்க்காயுசுடன் வாழச் செய்வானாக. ருரு பஞ்சமானவர்கள் யமனுக்கு நிலயத்தைச் செய்ததுபோல் எனக்கு வெகு பலர்களாக நான் மனையை நிர்மாணஞ் செய்கிறேன். ருசா உனது தந்தை முன்னர் அணிந்த இப்பொன்னை நீ தரி; சுத்தஞ்செய்யும் உனது பிதாவின் வலது கையை சுத்தஞ் செய். ருஎ சீவிப்பவர்களுக்கும் மரித்தவர்களுக்கும் சனனமானவர்களுக்கும் யக்ஞாருகர்களுக்கும் நெய்த் தாரையும் தேன் நதியும் பொங்கிப் பாய்க. ருஅ துதிப்பவர்களுக்கு வர்ஷிப்பவனும், தினங்களின்

சூரியனும் நன்கு பார்ப்பவனும், சோதியின் உஷாகாலங்களைச் செழுமை செய்பவனுமான—சோமன் பாய்கிருன்; நதிகளின் பிராணஞன அவன் கலசங்களை முழங்கச் செய்துள்ளான்; அவன் தனது அறிவால் இந்திரனது இருதயத்தில் நுழைந்தான். ருகூ சோதியிலே உனது ஒளி வீசும் புகை விசாலமாகி உன்னைச் சூழ்க; ஏனெனில் புனிதஞ் செய்பவனே! ஒளியோடும் எழிலோடும் சூரியனைப்போல் நீ சோதி வீசுகிருய். சுo சோமன், இந்திரனுடைய நிலயத்துக்குச் செல்லுகிருன்; நண்பன் நண்பர்களின் ஒப்பந்தங்களை பங்கஞ் செய்வதில்லை; சோமன் கலசத்தின் நூறு தாரைகளின் வழியால், ஆண்பெண்களைத் தொடர்வதுபோல் ஓடுகிருன். சுக அவர்கள் புசித்துள்ளார்கள்; அவர்கள் இன்பமாயுள்ளார்கள்; பிரியமாயுள்ளவர்களை அவர்கள் தளர்த்தியுள்ளார்கள்; தாமே ஒளிவீசும் அறிஞர்கள்—அவர்களைப்—போற்றியுள்ளார்கள்; இளைஞர்களாயுள்ள நாங்கள் உங்களைப் போற்றுகிறோம். சுஉ பிதுருக்களே! சோமாருகர்களான நீங்கள் பிதுருக்கள் செல்லுங் கம்பீர வழிகளால் எங்களுக்குப் பிரசையையும் ஆயுசையும் அளிப்பவர்களாய் வாருங்கள்; செல்வச் செழுமைகளோடு எங்களில் சேருங்கள், சுஙு சோமார்களான நீங்கள் பிதுருக்கள்செல்லும் கம்பீர வழிகளால் சென்றுவிடுங்கள்; அப்பால் நல்ல பிரசையுடன் நல்ல வீரர்களோடு, அவியைப் புசிக்க மறுபடியும் எங்கள் மனைகளுக்கு வாருங்கள். சுச அக்கினி ஜாதவேதசன் உங்களைப் பிதுரு உலகத்துக்குச் செலுத்துங்கால் ஏதேனும் உங்களது ஒரு அங்கத்தை விட்டுவிட்டிருந்தால், அதனை நான் மறுபடியும் உங்களுக்குப் பூரணஞ் செய்கிறேன்; பிதுருக்களே! உங்கள் எல்லா அங்கங்களோடும் சுவர்க்கத்தில் நீங்கள் குதூகலமாகுங்கள். சுரு ஜாதவேதசன்

தூதனாக அனுப்பப்பட்டுள்ளான்; அவன் மானிடர்களால் மாலையிலும் தினத்தின் அந்தத்திலும் போற்றுவதர்க்—கருகன்; நீ பிதுருக்களுக்கு சுவதாவுடன் அளித்துள்ளாய்; தேவனே; அளிக்கப்பட்ட அவிகளைப் புசி. கூகூ அங்குள்ளவனே! ஓ, இதோ உனது மனம்; புவியே! சகோதரிகள் தங்களது பிரிய வஸ்துக்களைப் போல் நீ அவனைப் போர்த்து. கூள பிதுருக்கள் உட்காரும் உலகம் பொலிவு பொங்குக: நான் உன்னை பிதுருக்கள் உட்காரும் உலகத்திலே உட்காரச் செய்கிறேன். கூஅ நீ எங்கள் பிதுருக்களின் தர்ப்பை. கூகூ வருணனே! அதி உயரமாயுள்ள பாசத்தை எங்களிடமிருந்து நீக்கு: கீழான பாசத்தையும், நடுபந்தத்தையும் நீக்கு; ஆதித்தியனே! பிறகு உனது விரதத்திலே அதிதிக்கு நாங்கள் குற்றமற்றவர்களாக வேண்டும். எO வருணனே! குறுக்காகவும் நெடுமையாகவும் ஒருவன் கட்டப்படும் எல்லாப் பாசங்களினின்றும் எங்களை விடுதலை செய், அரசனே உன்னால் காப்பாகி துணையாகி நாங்கள் நூறு வருஷ காலங்கள் வாழலாமோ. எக கவ்யம் வசிக்கும் அக்கினிக்குச் சுவதாவும் வணக்கமுமாக. எஉ பிதுருக்களோடான சோமனுக்குச் சுவதாவும் வணக்கமுமாகுக. எங சோமனோடான பிதுருக்களுக்கு சுவதாவும் நமஸ்காரமுமாகுக. எச பிதுருக்களோடான யமனுக்குச் சுவதாவும், நமஸ்காரமு—மாகுக. எரு பெரும் பிதா மஹனே! உனக்கும் உன்னை அநுசரிப்பவர்களுக்கும் இங்கு—இதோ—சுவதா. எகூ பிதாமஹனே! உனக்கு, உன்னை அநுசரிப்பவர்களுக்கு இங்கு இதோ சுவதா. எள பிதாவே! உனக்கு இங்கு சுவதா. எஅ புவியிலுட்காரும் பிதுருக்களுக்கு சுவதா. எகூ வானத்திலுட்காரும் பிதுருக்களுக்கு சுவதா. அO சோதியிலுட்காரும் பிது

ருக்களுக்கு சுவதா. ௮௧ பிதுருக்களே! உங்கள் பலத் துக்கு நமஸ்காரம்; பிதுருக்களே உங்கள் இரசத்துக்கு ௮௨ பிதுருக்களே! உங்கள் பயங்கரத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே! உங்கள் கோபத்துக்கு நமஸ்காரம், ௮௩ பிதுருக்களே! உங்கள் கோரத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே! உங்கள் குரூரத்துக்கு நமஸ்காரம், ௮௪ பிதுருக்களே! உங்கள் மங்கள சுபாவத்துக்கு நமஸ் காரம், பிதுருக்களே உங்கள் சிவகர—ஸ்வபாவத்துக்கு நமஸ்காரம். ௮௫ பிதுருக்களே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே! உங்களுக்கு சுவதா. ௮௬ பிதுருக்களே! அங்குள்ளவர்கள் இங்குள்ள பிதுருக்களான நீங்கள் தான்; அவர்கள் உங்களை அனுசரிப்பார்களாக, அவர் களில் நீங்கள் சிறந்தவர்களாக வேண்டும். ௮௭ பிதுருக் களே! இங்குள்ள அவர்கள்—நாங்கள் தான்—இங்கு சீவ னுடனிருக்கிறோம், அவர்கள் எங்களை அனுசரிப்பார்க ளாக, அவர்களில் நாங்கள் சிறந்தவர்களாக வேண்டும். ௮௮ அக்கினியே! தேவனே! நாங்கள் சோதி மிகுந்த உன்னை அழியாத உன்னை எழுச்சி செய்கிறோம். ஏனெ னில் உனது அந்த அதிசயச் சமித்து சோதியிலும் ஒளி வீசச் செய்யும். துதிப்பவர்களுக்கு உணவைக் கொண்டு வா. ௮௯ சலங்களின் நடுவே சந்திரன் செல்லுகிறான்; சுபர்ணன் சோதிக்குத்—துரிதமாகிறான்; பொன் சக்கர மின்னல்களே; அவர்கள் உங்கள் வழியை அறிவ தில்லை; வானம் புவியே! என்னை அறிந்துகொள்ளுங் கள். [௧௮. ௪. ௧—௮௯]

௧௮-வது காண்டம் முற்றிற்று.

கருத்து—௫௧௮—௫௧௯ மர்மமான பிதுருக்கள்.

௫௧௭ யக்ஞும் [பிரமன்—யக்ஞும் சந்திரன்] ௧ நதிகள்
நன்கு பாய்க, வாதங்கள் நன்கு வீசுக. பதகங்கள்
வருக; பாக்கனே! இந்த யக்ஞத்தை வளர்த்துங்கள்;
நான் நன்கு பொழியும் அவியால் ஆஹுதி செய்
கிறேன். ௨ ஹோமங்களே! நீங்கள் இந்த யக்ஞத்தைப்
பாலனஞ்செய்யுங்கள், நன்கு பெருகும் நீங்கள் இதற்
குத் துணைபுரியுங்கள்; கானங்களே! இந்த யக்ஞத்தை
விருத்தி செய்யுங்கள்; நான் நன்கு பொழியும் அவியால்
ஆஹுதி செய்கிறேன். ௩ ஒவ்வொரு ரூபத்தையும்
ஒவ்வொரு பலத்தையுங் கிரகித்து நான் இவனைத் தழுவு
கிறேன்; நாலு திசைகளும் யக்ஞத்தை வளர்த்திடுக:
நான் நன்கு பொழியும் அவியால் ஆஹுதி செய்கிறேன்.
[௧௯. ௧] ௫௧௮ சலம் [ஸிந்துத்வீபன்—ஆபன்]
௧ பனி மலையினின்று வரும் சலங்கள் உனக்கு மங்கள
மாகுக, ஊற்றுக்களினின்று வரும் சலங்கள் உனக்கு
மங்களமாகுக. ஓடும் சலங்களும் மழை சலங்களும்
உனக்கு மங்களமாகுக. ௨ பாழ்நில சலங்களும் சதுப்பு
நிலச் சலங்களும் உனக்கு மங்களமாகுக, வாய்க்கால்
சலங்களும் கும்பங்களோடான சலங்களும் உனக்கு
மங்களமாகுக. ௩ மண் வெட்டியில்லாமல் வெட்டுபவர்
களாயும், அறிஞர்களாயும் ஆழத்தில் செல்பவர்களாயும்
வைத்தியர்களைவிட சிகிச்சை செய்பவர்களாயுமுள்ள
சலங்களை நாங்கள் சாற்றுகிறோம். ௪ அசுவங்களே! [1]
திவ்ய சலங்களிலே—ஸ்ஞனமாகி—பெருகும் சலங்களி
லே சுத்தி செய்யும் சலங்களிலே—ஸ்ஞனமாகி—நீங்கள்
சக்தி பெருகுபவர்களாருங்கள். ௫ சலங்கள் உனக்கு

[1] மானிடர்களே.

மங்களமாகுக, சலங்கள் சிவகரமாகவும் சலங்கள் யக்ஷ்மம் நீக்குபவையு—மாகுக; தாகமுள்ளவனுக்கு இன்பம் செய்வதுபோல், அவை உனது சேதிப்பை சிகிச்சை செய்திடுக. [கக, உ] ருகக அக்கினி [அதர்வாங்கிரசன்—அக்கினி] க ஜாதவேதசனே சோதியினின்றும், புவியினின்றும் வானத்தினின்றும், வனஸ்பதிகளினின்றும் ஓஷதிகளினின்றும்—தோன்றி—எங்கு எங்கு பூரணமாய் விளங்குகிருயோ, அங்கிருந்தெல்லாம் பிரியமுடனுகி எங்களுக்கு வா. உ அக்கினியே! சலங்களிலே உனது மகிமை எது உண்டோ வனங்களிலே, பசுக்களிலே, புனல்களிலே உனது—மேன்மை எது உண்டோ—அந்த — மேலான—உனது காயங்களையெல்லாம் ஒன்றுகுவி; அவற்றுடன் தேயாத திரவியத்தை யளிப்பவனுய் குறையாத எங்களிடம் வா. ரு அக்கினியே! தேவர்களிலே உனது சுவர்க்கச் சிறப்பு எதுவோ, பிதுருக்களிலே நுழைந்த எத்தேக முண்டோ, மனிதர்களின் நடுவே உனது எப்புஷ்டி பெருகியுள்ளதோ அவற்ருல் எங்களுக்குச் செல்வத்தை அளி. ச நான் கவியாயும் அறிவதற்கருகனுயும் செவியுறும் செவியுமுள்ளவனிடம் செல்வத்துக்காக யஜிக்கிறேன். எங்கு பயமுண்டோ அங்கு எமக்குப் பயமின்மையாகுக: அக்கினியே! தேவர்களின் கோபத்தைத் தணி. [கக. ரு.] ருஉ௦ விருப்பம் [அதர்வாங்கிரசன்—அக்கினிருத மந்திரோக்த தேவதை] க அதர்வன் முதன்மையாய் செய்த ஆஹுதியாலும் ஜாதவேதசன் செய்த ஆஹுதியாலும் நான் முதன்மையாய் உனக்கு முழங்குகிறேன். அவற்ருேடு திருப்தியாகி அக்கினி அவியை வகித்துச் செல்வானுக; அக்கினிக்குச் சுவாஹா. உ தேவி சுபகையான விருப்பத்தை நான் முன் பக்கம் ஸ்தாபனஞ்செய்கிறேன்.

சிந்தனையின் அன்னை எங்களுக்கு சுக அழைப்புடனுவா
ளாக. என் ஆசை எனக்கே பூரணமாகுக: அது என்
மனத்தில் நுழைவதை நான் காணவேண்டும். ௩ பிர
கஸ்பதியே! எங்களுக்கு விருப்பத்துடன் வா. அப்பால்
எங்களுக்குச் செல்வத்தை அளி: பிறகு எங்களுக்குச் சுக
அழைப்புடனுகவும். ௪ பிரகஸ்பதி என் விருப்பத்தை
அறிவானுக; அங்கிரஸனது மகன் என் மொழியை அறி
வானுக; எந்த காமனில் தேவர்களும் தேவதையும் நன்கு
செலுத்தப்பட்டு ஒன்று சேர்கிறுர்களோ அந்தக் காமன்
எங்களை அநுசரிப்பானுக. [கக. ௪.] ௫௨க இந்திரன்
[அதர்வாங்கிரசன்—இந்திரன்.] க புவியிலுள்ள எல்லா
ரூபத்தின், மானிடர்களின் ஜகத்தின் இராஜா இந்திரன்;
அவன் தாசர்களுக்குச் செல்வங்களை அளிக்கிறுன்; எங்க
ளால் போற்றப்படுங்கால் எங்களுக்கு அவன் செல்வங்
களைப் பிரேரணை செய்வானுக. [கக. ௪:] ௫௨௨. புரு
ஷன் [புருஷ சூக்தம் நாராயணன்—புருஷன்.] க புரு
ஷன் ஆயிரங்கைகளுள்ளவன்; ஆயிரங் கண்கள், ஆயிரங்
கால்களுள்ளவன்; அவன் புவியைப் பூரணமாய்ச் சூழ்ந்து
பத்து அங்குலங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளான். உ அவன்
மூன்று பாதங்களால் சோதியிலேறினுன்; மறுபடியும்
அவனது ஒரு பாதம் இங்கிருந்தது. அப்பால் அவன் புசிக்
கும் புசிக்காத எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாபகமானுன்.
௩ அவனது மகிமைகள் வெகு பல; புருஷன் அதைவிட
மேன்மை வாய்ந்தவன்; எல்லா சீவர்களும் அவனது ஒரு
பாதம்; சோதியிலே அமுதமாயுள்ளன அவனது மூன்று
கால்கள். ௪ புருஷனே இந்த சர்வமும், இருப்பதும்
இருக்கப் போவதும். வேறென்றேடுபோல் சேர்ந்த
அவன் அமுதத்தின் ஈசுவரன். ௫ அவர்கள் புருஷனைப்
பிரித்தபோது எத்தனைப் பிரிவுகளாகப் பகிர்ந்தார்கள்.

அவன் முகம் எது? கைகள் எவை? அவனது தொடை பாதங்களின் நாமங்களெவை? ௬ பிராமணன் அவனது முகம் க்ஷத்திரியன் அவனது இரு கைகள். வைசியன் அவனது நடுவு. அவனது இரு பாதங்களினின்றும் சூத்திரன் தோன்றினான். ௭ அவனது மனத்தினின்று சந்திரன் மலர்ந்தான். அவனது கண்ணினின்று சூரியன் சனனமானான். இந்திரனும் அக்கினியும் அவனது வாயினின்றும் விளங்கினார்கள்; வாயு அவனது பிராணனின்று புலனானான். ௮ அவனது நாபியினின்று வானமாயிற்று; அவனது சிரத்தினின்றும் சோதி செம்மையாக்கப்பட்டான். அவனது இரு பாதங்களினின்று புவியாயிற்று; அவனது செவிகளினின்று திசைகள் வந்தன; அவர்கள் இங்ஙனம் உலகங்களைச் செய்தார்கள் ௯ ஆதியிலே விராடன் தோன்றினான். புருஷன் விராஜனிடமிருந்து—பிறந்தான்—சனனமானவுடன் புவியை முன்னும் பின்னும் அவன் ஆக்கிரமித்தான். ௧0 தேவர்கள் புருஷன் என்னும் ஆஹுதியால் யக்ஞத்தை விசாலமாக்குங்கால் வசந்தம் அதன் நெய்யாயிருந்தது; கிரீஷ்மம் சமித்து. சரத் அதன் அவி. ௧௧ அந்த யக்ஞத்தை, முதல் தோன்றும் புருஷனை, முதல் மழையால், அவர்கள், தெளித்தார்கள்; தேவர்களும் சாத்தியர்களும் வசுக்களும் அவனால் யக்ஞஞ் செய்தார்கள். ௧௨ அந்த—யக்ஞமான—புருஷனிடமிருந்து—குதிரைகள் தோன்றிற்று, வாய்களில் இருவரிசை பற்களுள்ள பிராணிகளும் புலனாயிற்று. அதனிடமிருந்து பசுக்கள் பிறந்தன; ஆடுகளும் அஜங்களும் அந்த யக்ஞத்தினின்றும் அமைந்தன. ௧௩ அந்த சர்வஹுதமான யக்ஞத்தினின்று ருக்குக்களும் ஸாமன்களும் சனித்தன; அதனிடமிருந்து சந்தம் தோன்றிற்று. அந்த—யக்ஞத்தினின்றே யஜுர் அமைந்

தது. கச அந்த சர்வஹுதமான யக்ஞத்தினின்று ததி—நெய் ஒன்று குவிந்தன; அது வாயுச் சேர்க்கையான பிராணிகளையும் வன கிராம விலங்குகளையுஞ் செய்தது. கடு தேவர்கள் புருஷனை பந்தஞ் செய்து யக்ஞத்தை விசாலமாக்குங்கால் அதனைச் சுற்றும் சமிதைகள் ஏழு: இருபத்து ஒன்று அதன் சமித்துக்கள். கசு புருஷனிடமிருந்து பிறந்த பெரிய தேவனுயுள்ள அரசனுன சோமனது சிரத்தினின்றும் ஏழு—எழுபது கிரணங்கள் எழுந்தன. [கசு. சு]

௫௨௩ நட்சத்திரங்கள் [காரியம் — நட்சத்திரங்கள்]

க அதிசயர்களாய், சோதியிலே ஒன்று ஒளி வீசுபவர்களாய், சதா சலனர்களாகி புவனத்தில் துரிதர்களான— இன்ன லழிக்கும்—இருபத்து எட்டு—நட்சத்திரங்களை சுமதிக்கு நாடி, நாள்களையும் நாகத்தையும் அநுசரிக்கிறோம். உ அக்கினியே! கார்த்திகையும்[1] உரோஹிணியும்[2] எனக்கு உயரிய யக்ஞாருகர்களாகுக; மிருகசீரிடம்[3] மங்களமாகுக: திருவாதிரை[4] சுகமளிப்பதாகுக: புனர்பூசமும்[5] பிரியளாகுக: பூசம்[6] சுந்தரமாகுக. ஆயிலியம் —சூரிய—னுகுக: மகம்[7] எனது—அயனம்[8]. ௩ பூர்வ பல் குனியும்[9] ஹஸ்தமும்[10] இங்கு புண்ணியமாகுக, சித்திரம்[11] சிவமாகுக, சுவாதி[12] எனக்கு சுகமுடனுகுக; இராதையும் விசாகமும்,[13] யக்ஞாருகமான அநுராதையும்[14] நல்ல நட்சத்திரமான கேட்டையும்,[15] இன்னலாகாத மூலமும்[16]—நலம் அளிப்பவையாகுக. ச பூர்வ அஷாடம்[17] எனக்கு உணவை அளித்திடுக: உத்திராஷாடம்

---

1 இதன் தேவதை அக்கினி. 2 பிரஜாபதி தேவதை. 3 சோம தேவதை. 4 ருத்திரன். 5 அதிதி. 6 சர்ப்பன். 7 பிதுரு; 8 வழி. 9 அரியமான், உத்தர பல்குனி—பகன். 10 சாவித்திரி. 11 ஐந்திரி. 12 வாயு. 13 ஐந்திராக்கினி. 14 மைத்திரம். 15 ஐந்திரி. 16 பிதுரு. 17 அப்த தேவதை.

கள்[1] உறுதியை அளித்திடுக; அபிஜித்து[2] மங்கள மானதை அளித்திடுக; சிராவணமும்[3] சிராவிஷ்டமும்[4] சுபுஷ்டியைச் செய்க. ரு மேலான விரிவை சதபிஷக்கம்[5] தருக; இரு பிரோஷ்ட பதங்கள் நற்காப்பை எனக்குத் தந்திடுக. இரேவதியும் இரு அசுவயுஜங்களும் எனக்குச் செல்வத்தைக் கொண்டுவருக. பரணிகள் எனக்குப் பொருளை வகித்திடுக. [கக. எ.]

ருஉச விண்மீன் பற்று [கார்கியன்—மந்திரோக்தானி நட்சத்திரங்கள். கூ பிரமணஸ்பதி] க சோதியில், வானத்தில், சனங்களில், புவியில், மலைகளில், திசைகளி லுள்ள நட்சத்திரங்களில் எவற்றைச் சந்திரன் பக்குவஞ் செய்து அடைகிறானோ அவ்விண்மீன்கள் எனக்கு மங்கள மளிப்பவையாகுக. உ இருபத்து எட்டு சிவமான நட்சத்திரங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து துணை புரிபவர்களாய் எனக்கு யோகத்தைப் பகிர்ந்திடுக நான் யோகத்துக்கும் க்ஷேமத்துக்கும் முன் செல்லுகிறேன்; நான் யோகத்துக்கும் க்ஷேமத்துக்கும் முன் செல் லுகிறேன்; இரவுக்கும் பகலுக்கும் வணக்கமாகுக. ந சூரியாஸ்தம் எனக்கு நலமுடனாகுக, காலையில் நலம், மாலையில் நலம் பகலில் நலம். பசுக்களோடு எனக்கு நல மாகுக: பறவைகளோடு நலம்: அக்கினியே! சுஹவத் தோடு நலமுடன் அமர்த்தியனுக்குச் சென்று இன்ப மளிப்பவனாய்த் திரும்பி வா. ச சவிதாவே! எல்லா சூனிய கலசங்களோடு, பழி மொழியையும், இழிச் சொல்லையும், பாழுரையையும் புன் தடுப்பையும் என்னிட மிருந்து பிரித்துவிடு. ரு துன்பமளி உணவை துரத்து. தூய உணவு வேண்டும்: துன்பமே திவ்யன் தூய்மை யோடு உனக்கு நாற்றஞ் செய்க. கூ பிரமணஸ்பதியே!

---

1 விசுவே தேவர்கள். 2 பிரமன். 3 விஷ்ணு 4 வசு. 5 ஐந்திரம்.

தது. ௧௪ அந்த சர்வஹூதமான யக்ஞத்தினின்று ததி—நெய் ஒன்று குவிந்தன; அது வாயுச் சேர்க்கையான பிராணிகளையும் வன கிராம விலங்குகளையுஞ் செய்தது. ௧௫ தேவர்கள் புருஷனை பந்தஞ் செய்து யக்ஞத்தை விசாலமாக்குங்கால் அதனைச் சுற்றும் சமிதைகள் ஏழு: இருபத்து ஒன்று அதன் சமித்துக்கள். ௧௬ புருஷனிடமிருந்து பிறந்த பெரிய தேவனுயுள்ள அரசனை சோமனது சிரத்தினின்றும் ஏழு—எழுபது கிரணங்கள் எழுந்தன. [௧௬. ௬]

௫௨௩ நட்சத்திரங்கள் [கார்கியம் — நட்சத்திரங்கள்]

௧ அதிசயர்களாய், சோதியிலே ஒன்று ஒளி வீசுபவர்களாய், சதா சலனர்களாகி புவனத்தில் துரிதர்களான—இன்ன லழிக்கும்—இருபத்து எட்டு—நட்சத்திரங்களை சுமதிக்கு நாடி, நாள்களையும் நாகத்தையும் அநுசரிக்கிறோம். ௨ அக்கினியே! கார்த்திகையும்[1] உரோஹிணியும்[2] எனக்கு உயரிய யக்ஞாருகர்களாகுக; மிருகசீரிடம் [3] மங்களமாகுக: திருவாதிரை[4] சுகமளிப்பதாகுக: புனர்பூசமும்[5] பிரியளாகுக: பூசம்[6] சுந்தரமாகுக. ஆயிலியம்—சூரிய—னுகுக: மகம்[7] எனது—அயனம்[8]. ௩ பூர்வ பல் குனியும்[9] ஹஸ்தமும்[10] இங்கு புண்ணியமாகுக, சித்திரம்[11] சிவமாகுக, சுவாதி[12] எனக்கு சுகமுடனுகுக; இராதையும் விசாகமும்,[13] யக்ஞாருகமான அநுராதையும்[14] நல்ல நட்சத்திரமான கேட்டையும்,[15] இன்னலாகாத மூலமும்[16]—நலம் அளிப்பவையாகுக. ௪ பூர்வ அஷாடம்[17] எனக்கு உணவை அளித்திடுக: உத்திராஷாடங்

1 இதன் தேவதை அக்கினி. 2 பிரஜாபதி தேவதை. 3 சோம தேவதை. 4 ருத்திரன். 5 அதிதி. 6 சர்ப்பன். 7 பிதுரு; 8 வழி. 9 அரியமான், உத்தர பல்குனி—பகன். 10 சாவித்திரி. 11 ஐந்திரி. 12 வாயு. 13 ஐந்திராக்கினி. 14 மைத்திரம். 15 ஐந்தரி. 16 பிதுரு. 17 அப்த தேவதை.

கள்[1] உறுதியை அளித்திடுக ; அபிஜித்து[2] மங்கள மானதை அளித்திடுக ; சிராவணமும்[3] சிராவிஷ்டமும்[4] சுபுஷ்டியைச் செய்க. ரு மேலான விரிவை சதபிஷக்கம்[5] தருக ; இரு பிரோஷ்ட பதங்கள் நற்காப்பை எனக்குத் தந்திடுக. இரேவதியும் இரு அசுவயுஜங்களும் எனக்குச் செல்வத்தைக் கொண்டுவருக. பரணிகள் எனக்குப் பொருளை வகித்திடுக. [கக. எ.]

ருஉச விண்மீன் பற்று [கார்கியன்—மந்திரோக்தானி நட்சத்திரங்கள். சு பிரமணஸ்பதி] க சோதியில், வானத்தில், சனங்களில், புவியில், மலைகளில், திசைகளி லுள்ள நட்சத்திரங்களில் எவற்றைச் சந்திரன் பக்குவஞ் செய்து அடைகிறானோ அவ்விண்மீன்கள் எனக்கு மங்கள மளிப்பவையாகுக. உ இருபத்து எட்டு சிவமான நட் சத்திரங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து துணை புரிபவர்களாய் எனக்கு யோகத்தைப் பகிர்ந்திடுக நான் யோகத் துக்கும் க்ஷேமத்துக்கும் முன் செல்லுகிறேன் ; நான் யோகத்துக்கும் க்ஷேமத்துக்கும் முன் செல் லுகிறேன் ; இரவுக்கும் பகலுக்கும் வணக்கமாகுக. ங சூரியாஸ்தம் எனக்கு நலமுடனாகுக, காலையில் நலம், மாலையில் நலம் பகலில் நலம். பசுக்களோடு எனக்கு நல மாகுக : பறவைகளோடு நலம் : அக்கினியே ! சுஹவத் தோடு நலமுடன் அமர்த்தியனுக்குச் சென்று இன்ப மளிப்பவனைத் திரும்பி வா. ச சவிதாவே ! எல்லா சூனிய கலசங்களோடு, பழி மொழியையும், இழிச் சொல்லையும், பாழுரையையும் புன் தடுப்பையும் என்னிட மிருந்து பிரித்துவிடு. ரு துன்பமளி உணவை துரத்து. தூய உணவு வேண்டும் : துன்பமே திவ்யன் தூய்மை யோடு உனக்கு நாற்றஞ் செய்க. சு பிரமணஸ்பதியே!

1 விசுவே தேவர்கள். 2 பிரமன். 3 விஷ்ணு 4 வசு. 5 இந்திரம்.

காற்றில் எங்கும் வீசும் இச்—சுகந்தங்களை—ஒன்று வரச் சேர். இந்திரனே! நீ அவற்றை எனக்கு மங்களகரமாகச் செய். எ சுவஸ்வதி எமக்காகுக: எமக்கு அபயமாகுக: இரவு பகலுக்கு வணக்கமாகுக. [கக. அ]

ருஉரு சாந்தம் [பிரமரிஷி—சாந்தி சூக்தம். சாந்தி தேவதை] க எங்களுக்குச் சோதி சாந்தமாகுக, புவி சாந்தம் விரியும் இவ்வானம் சாந்தம், நீர் மிகும் சலங்கள் சாந்தம், எங்களுக்கு ஔஷதங்கள் சாந்தமாகுக. உ பூருவ ரூபங்கள் சாந்தங்களாகுக: செய்ததும் செய்யாததும் சாந்தம். இருப்பதும் இருக்கப்போவதும் சாந்தம், ஒவ்வொன்றும் எங்களுக்கு சாந்தமாகுக. ங பிரமத்தால் கூர்மையாயும், புனிதமாயும் பரமேஷ்டியாயுமுள்ள இம் மொழியால் பயங்கரத்தைப் புலனாக்கும் இச் சொல்லால் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக. ச பிரமத்தால் கூர்மையாயும் பரமேஷ்டியாயு முள்ள இம்மனத்தால், பயங்கரத்தை உண்டுபண்ணும் இம்மனத்தால் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக. ரு பிரமத்தால் கூர்மையாயும் எனது இருதயத்திலுள்ள, மனத்தை ஆறாகவுள்ள, இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களால் பயங்கரத்தை உண்டுபண்ணும் இவற்றால், எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக. சு எங்களுக்கு மித்திரன் சாந்தமாவானாக; வருணன் சாந்தம், விஷ்ணு சாந்தம், பிரஜாபதி சாந்தம், இந்திரன் சாந்தம், பிரகஸ்பதி சாந்தம், அரியமான் சாந்தமாவானாக. எ எங்களுக்கு மித்திரன் சாந்தம், வருணன் சாந்தம், விவஸ்வான் சாந்தம், அந்தகன் சாந்தம், வானத்தினின்றும் வையத்தினின்றும் விளங்கும்—வன் செயல்கள்—சாந்தம், சோதியிலே சலனமாகும் கிரகங்கள் சாந்தமாகுக. அ நடுங்கும் புவி எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக, விழும் சுவாலை சாந்தம், சிகப்புப் பாலுள்ள பசுக்கள் சாந்தம், பிளக்கும் புவியும் சாந்த

மாகுக. ௯ சோதி சிலை பற்றிய நட்சத்திரம் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக. அபிசாரங்களும் அவச் செயல்களும் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக, புதைத்த செயல்கள் சாந்தம், விழும் சோதியின் சிலைகள் சாந்தம், தேசத் தீமைகளும் சாந்தமாகுக. ௧௦ சந்திரனைச் சேரும் கிரகங்கள் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக: இராகுவோடு ஆதித்தியனும் சாந்தமாகுக: தூமகேதுவான மிருத்யுவும் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக: கூறிய தேஜசுள்ள ருத்திரர்களும் எங்களுக்குச் சாந்தமாகுக. ௧௧ ருத்திரர்கள் சாந்தம், வசுக்கள் சாந்தம், ஆதித்தியர்கள் சாந்தம், அக்கினிகள் சாந்தம், எங்களுக்கு மகரிஷிகள் சாந்தம், தேவர்கள் சாந்தம், பிரகஸ்பதி சாந்தமாவானாக. ௧௨ பிரமன், பிரஜாபதி, உலகங்கள், வேதங்கள், ஏழு ரிஷிகள், அக்கினிகள்—இவர்களால் எனக்கு நல்வழி உண்டு: இந்திரன் எனக்குச் சுகத்தை அளிப்பானாக: எல்லா தேவர்களும் எனக்குச் சுகத்தையளிப்பார்களாக. ௧௩ ஏழு ரிஷிகள் எந்த சாந்தப் பொருள்களை யெல்லா மறிந்தார்களோ, அவை அனைத்தும் எனக்குச் சாந்தமாகுக: எனக்கு சாந்தமாகுக; அச்சமின்மை எனக்கு ஆகுக. ௧௪ புவி சாந்தி, வானம் சாந்தி, சோதி சாந்தி, சலங்கள் சாந்தி, ஓஷதிகள் சாந்தி, வனஸ்பதிகள் சாந்தி: விசுவே தேவர்கள் எனக்குச் சாந்தி—சொரூபமாவார்களாக: எனக்கு எல்லா தேவர்களும் சாந்தி; சாந்திகளோடு சாந்தி: சர்வ சாந்திகளாகும் இந்த எல்லாச் சாந்திகளோடும், இங்கு கோரமாயுள்ளதை இங்கு கொடுமையா யுள்ளதை இங்கு கயமா யுள்ளதை, நான் சாந்திச் செய்கிறேன். அது சாந்தி, அது சிவம்: எங்களுக்குச் சர்வமும் சாந்த—மளிப்பதாகுக. [௧௧. ௯]

௫௨௯ நன்று [சாந்திகாமோ ; பிரமன்—சோமன்] ௧ துணைகளோடு இந்திரனும் அக்கினியும் எங்களுக்கு

நன்று. அவிகளைப் பெறும் இந்திரனும் வருணனும் எங்களுக்கு இனியர்கள் : இந்திரனும் சோமனும் இன்னல் நீங்குவதற்கு இனியர்கள் : சக்தி ஜயிப்பதில் இந்திரனும் பூஷணனும் எங்களுக்கு நன்று. உ எங்களுக்கு பகன் இனியன். எங்களுக்கு சம்சன் இனியனுவானுக, எங்களுக்குப் புரந்தி இனியன். எங்களுக்குச் செல்வங்கள் இனியவையாகுக—நல்வழியின் சத்தியச் சாற்று எங்களுக்கு இனிது : அதி சனனமான அரியமான் எங்களுக்கு இனியனுவானுக. ங எங்களுக்கு தாத்ரு இனியவனுவானுக. எங்களுக்குத் தர்த்தா நன்று விரிந்தவள். அவளது வலிமைகளுடன் எங்களுக்கு இனியவளாவாளாக. எங்களுக்கு வானமும் புவியும் நன்று :' மலை இனிது : தேவர்களின் சுக அழைப்புக்கள் இனியவையாகுக. ச சோதி முகமுள்ள அக்கினி எங்களுக்கு இனியனுவானுக : மித்திரனும் வருணனும் எங்களுக்கு இனியர்கள், இரு அசுவினிகள் இனியர்கள். சுகிருதர்களின் சுக செயல்கள் எங்களுக்கு நன்று : சலனமாகும் காற்று எங்களில் இனியதை வீசுக. ரு எங்களது பூர்வ அழைப்பிலே சோதியும் புவியும் எங்களுக்கு இனியவையாகுக : நாங்கள் காண வானம் இனிதாகுக : எங்களுக்கு ஓஷதிகளும் செடி கொடிகளும் இனியவையாகுக : ஜயிக்கும் வெளிபதி எங்களுக்கு இனியன். சு தேவ இந்திரன் வசுக்களுடன் எங்களுக்கு நன்று, ஆதித்தியர்களோடு நற் துதியுள்ள வருணன் இனியன் ; ருத்திரர்களோடு சிகிச்சை செய்யும் ருத்திரன் எங்களுக்கு நன்று, துவஷ்டா இங்கு அவனது மனைவிகளோடு எங்களது இனிமைக்குச் செவியுறுவானுக. எ எங்களுக்குச் சோமன் நன்று, எங்களுக்கு பிரமன் நன்று : எங்களுக்கு யக்ஞ சாதனங்கள் நன்று : எங்களுக்கு யக்ஞங்கள் நன்று : எங்களுக்கு யக்ஞ

ஸ்தம்ப ஸ்தாபனங்கள் நன்று: எங்களுக்கு விளையும் செடிகொடிகள் நன்று: எங்களுக்கு வேதி நன்று. அ சூரியன் விரியுங் கண்ணோடு எங்களுக்கு நலத்துடன் எழுவானாக; நான்கு திசைகளும் எங்களுக்கு இனியர்; திடமான மலைகள் எங்களுக்கு நன்று: பூஷணன் எங்களுக்கு இனியவன்; நதிகள் எங்களுக்கு இனியர்; சலங்கள் நன்று. கூ அதிதி விரதங்களோடு எங்களுக்கு நன்று: இசைக்கும் மருத்துக்களும் இனியர்கள்; எங்களுக்கு விஷ்ணு இனியன்; பூஷணன் எங்களுக்கு நன்று; வசிக்கும் நிலயம் எங்களுக்கு இனிது; வாயு எங்களுக்கு இனியன். க0 கறக்கும் தேவ சவிதா எங்களுக்கு நன்று; ஒளி வீசும் உஷைகள் இனியர்: எங்கள் பிரசைக்கு பர்ஜன்யன் நன்று. நலமளிக்கும் க்ஷேத்திரபதி எங்களுக்கு இனியன்.[1] [கக. க0]

௫உஎ இனிது [சாந்திகர்ம பிரமன்—சோமன்] க சத்தியபதிகள் எங்களுக்கு இனியர்களாவார்களாக, எங்களுக்கு குதிரைகள் இனியர்; பசுக்கள் நன்று: சுகிருதஞ் செய்யும் நற்கைகளுள்ள ரிபுக்கள் எங்களுக்கு இனியர்கள்: எங்கள் அழைப்புக்களில் பிதுருக்கள் எங்களுக்கு இனியராவார்களாக. உ தேவர்களும் விசுவே தேவர்களும் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பார்களாக. அறிவுகளோடு சரஸ்வதீ இனிமையாவாளாக. தொடர்பவர்கள் நன்று, செல்வமநுசரிப்பது இனிது. புவியிலுள்ளவையும் சோதியிலுள்ளவையும் எங்களுக்கு நன்று. சலங்களிலுள்ளவையும் எங்களுக்கு இனியவை. ந தேவனை ஒருகாலுள்ள அஜன் எங்களுக்கு நலமாவானாக. அடிப்பாம்பு இனிது, கடல் நன்று, சலங்களின்

1 இனிமை யளிப்பானாக என்று கருதுங்கள். அப்படியே மற்றவையையும் தெரிந்துகொள்க.

பேரனை பேரு இனிது; தேவர்களால் காக்கப்படும் சுந்தரன் எங்களுக்கு இனியனுவானுக. ௪ நாங்கள் செய்யும் இந்த புதிய பிரமத்தை, ஆதித்தியர்களும், ருத்திரர்களும் வசுக்களும் கிரகிப்பார்களாக. சோதியி லுள்ளவர்களும் புவியி லுள்ளவர்களும், பசுஜனன மான வர்களும் யக்ஞாருகர்களும் எங்களைக் கேட்பார்களாக. ௫ தேவர்களின் யக்ஞாருகர்களான ரித்விக்குக்கள், மானி டர்களால் போற்றுவதர்க்கான ருதமறியும் அறிஞர் கள் எங்களில் இன்னும் விரியும் வழியை யளிப்பார்களாக. நீங்கள் எங்களைச் சதாகாலம் சுவஸ்திகளால் பாலனஞ் செய்யுங்கள். ௬ மித்திரவருணனே! அது அப்படி யாகுக அப்படியே அது அக்கினியே! இத்துதி இனிதாயும் இலாபமுமாகுக. நாங்கள் திரவியத்தையும் திடநிலை யையும் சேரவேண்டும்: பீடமான பெரியசோதிக்கு வணக்கம். [௧௧. ௧௧.] ௫௨௮ உஷை [சாந்தி காமன் பிரமன்—சோமன்] ௧ உஷை சகோதரி யின் இருளை நீங்கச் செய்கிருள்: அவளது மேன்மை யால் அவளை அவளது வழியிலே அவள் செலுத்துகிருள்: அவளுடன், தேவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள செல் வத்தை நாங்கள் அடையலாமோ: சுவீரர் மிகுந்து, நூறுவருஷகாலம் வசித்து நாங்கள் இன்பமாகாலாமோ? [௧௧. ௧௨.] ௫௨௯ ஒரே வீரன் [அப்பிரதி இரதன்—இந்திரன்] ௧ இந்திரனுடைய இருகைகள் திடமாயும் திண்மையாயு முள்ளன: இவை இரண்டும் அதிசயமா னவை. ஜயிப்பவை விருஷபங்கள்: சமர் வருங்கால் நான் முதன்மையாய், அசுரரது சுவர்க்கத்தை ஜயித்த அந்தக் கைகளை இணைக்கிறேன். ௨ துரிதன், தீட்சணன், விருஷபத்தைப்போல் திகில் செய்பவன் துரிதமாய்த் தொலைத்து சனங்களை நடுக்கஞ்செய்யும் ஒரே வீரனை

இந்திரன் அதிகர்ச்சனை செய்து இமைகொட்டாமலுள்ள அவன் நூறு சேனைகளை ஒருமிக்க ஜயித்தான். ௩ அதிகர்ச்சனை செய்து இமை கொட்டாமலுள்ள இந்திரனால், ஜயிப்பவனாய் ஜயிக்கப்படாமலும் அசைக்கப்படாமலுள்ள ஒரே வீரனான அவனால், கைகளில் சரங்களுள்ள சக்திமிகும் அவனால், சமர்செய்பவர்களை நாசஞ் செய்யுங்கள். ௪ சரக்கைகளுள்ளவர்களோடு சரக்கூடுள்ளவர்களுடன் இந்திரன் — எதிரிகளை — அடக்குபவன், அவன் தன் கணத்தோடு சமர்செய்பவர்களை ஒன்று சேர்க்கிறான். சோமபானஞ் செய்யும் அவன் உறுதியான கைகளுடன், பயங்கரவில்லுள்ள அவன் அமையும் சரங்களை எய்து ஒன்று சேரும் சத்துரு சேனைகளை— ஜயிக்கிறான். ௫ இந்திரனே! திடமறியும் திடனான நீ சக்திமிகுந்த அதிசூரனான—நீ—ஜயித்து பயங்கரமான நீ வீரர்களையும் சூரர்களையும் ஆக்கிரமித்து, சக்தியுடன் ஜயித்து, ஜயசீலமான பசு ஜயிக்கும் இரதத்திலேறு. ௬ நீங்கள் உக்கிரமான இந்த வீரனை அனுசரித்து இன்பமாகுங்கள். நண்பர்களே! இந்திரனைத் தொடர்ந்து தரியுங்கள். அவன் கிராமஞ் ஜயிப்பவன், கோஜயிப்பவன், வச்சிரக்கையுள்ளவன், சத்துருபலஞ் ஜயிப்பவன், சக்தியாலழிப்பவன். ௭ இந்திரன் கோசாலைகளை வலிமையுடன் ஆக்கிரமிப்பவன். இரக்கமற்ற அவன் உக்கிரன். சத கோபமுள்ள அவன் அசைவற்றவன், சமர் செய்பவர்களை ஜயித்து எதிர்ப்பற்றுள்ள அவன், சமர்களிலே எங்கள் சேனைகளைக் காப்பானாக. ௮ பிரகஸ்பதியே! பகைவர்களைத் துரத்துபவனாய், அரக்கரழிக்கும் நீ உன் இரதத்தோடு பற. எதிரிகளைப் பிளந்து அரிகளை அதஞ்செய்து, நீ எங்களுக்குத் துணை புரிபவனாகவும். ௯ இந்திரன் இவர்களது தலைவனாவானாக. பிரகஸ்பதி, தட்

சினை, யக்ஞம் முன்புறம் செல்க: சிதைத்து ஜயிக்கும் சேனைகளின் நடுவே மருத்துக்கள் செல்க. ௧0 விருஷப னான இந்திரனுடைய வருண இராஜனுடைய ஆதித்தியர் களுடைய மருத்துக்களுடைய உறுதி உக்கிரம் வாய்ந்தது. மேலான மனமுள்ள தேவர்களது முழக்கமும், புவனங் கலக்கும் எதிரி—புடைக்கும் தேவர்களும் எழுந் துள்ளார்கள். ௧௧ கொடிகள் குவியுங்கால் எங்களுக்கே இந்திரன்; எங்கள் சரங்கள் ஜயித்திடுக. எங்கள் வீரர்கள் ஓங்குக. தேவர்களே! சமர்களில் எங்களுக்குத் துணை புரியுங்கள். [௧௧. ௧௩.] ௫௩0 சோதியும் புவியும் [அதர் வன்—தியாவாப் பிருதிவீ.] ௧ நான் இந்த சிரேயசான நிலயத்துக்கு வந்துள்ளேன்: சோதியும் புவியும் எனக்கு மங்களகரமாயுள்ளார்கள்; திசைகள் எனக்கு எதிர்ப்பு சூனியமாகுக: நாங்கள் உன்னை வெறுக்கவில்லை; எங் களுக்கு பயமின்மையாகுக. [௧௧. ௧௪.] ௫௩௧ அபயம் [அதர்வன்—பல தேவர்கள்.] ௧ இந்திரனே! நாங்கள் எதனால் பயமாகிறோமோ அதில் எங்களுக்கு பயமின்மை யைச் செய்: மகவானே! உனது இரட்சைகளால் எங் களுக்கு உதவி செய்: துவேஷிக்கும் சத்துருக்களைத் துவம்சஞ்செய். ௨ நாங்கள் ஜயமளிக்கும் இந்திரனை அழைக்கிறோம்: இருகால் நான்கு கால் விலங்குகளில் நாங்கள் பெருகவேண்டும். குரூரப் பகைவர்களின் சேனை கள் எங்களை அணுகாமலாகுக: துவேஷிப்பவர்களைச் சித றடித்துத் துவம்சஞ் செய். ௩ இந்திரன் நம்மைக் காப்பவன், விருத்திரனழிப்பவன். அவன் நாம் விரும்பும் விரிந்த விசால இரட்சகன். முன், பின் நடுவு, ஓரங்களிலே அவன் எங்கள் இரட்சகனுவானுக. ௪ இந்திரனே சுவஸ்தி யும் அச்சமின்மையும், சுவர்க்கச் சோதியுமுள்ள விரிந்த சகத்துக்கு, அறியும் நீ, எங்களை அழைத்துச் செல்.

வாயோ ! இரு காப்புக்களான, திடனுன உனது, உக்கிரக் கைகளின் கீழே, நாங்கள் வசிக்கலாமோ. ௫ வானம் எனக்கு அச்சமின்மையைச் செய்க; சோதியும் புவியும் இங்கு அச்சமின்மையைச்—செய்க. பின்புறத்தினின்று அச்சமின்மையும் முன்புறத்தினின்று அச்சமின்மையும் கீழினின்றும் மேலினின்றும், அச்சமின்மை எங்களுக் காருக. ௬ நண்பனின் அச்சமின்மை நள்ளாரின் அச்ச மின்மை அறிபவனின் அச்சமின்மை அகன்றவனின் அச்சமின்மை எங்களுக்கு இரவிலே அச்சமின்மை, தினத்திலே அச்சமின்மை, எல்லா திசைகளும் எனக்கு நண்பர்களாருக. [௧௯.—௧௫.] ௫௩௨ பய மின்மை [அதர்வன் — மந்திரோக்த தேவதைகள்.] ௧ முன்புறம் எதிரி சூனியமும் பின்புறம் பயமின்மையும் பொருந்தியுள்ளன; சவிதா என்னைத் தென் திசையிலே, சசிபதி புவியிலே—பாலனஞ்செய்கிறார்கள். ௨ ஆதித் தியர்கள் சோதியினின்று என்னைக் காப்பார்களாக; தென் திசையினின்று அனல் என்னைக் காப்பானுக. முன் புறத்தினின்று என்னை இந்திராக்கினி காப்பார்களாக. சுற்றுப்புறம் அசுவினிகள் எங்களுக்குத் துணை செய்வார் களாக. குறுக்கிலே இம்சையாகாத ஜாதவேதசன் துணை செய்வானுக. பூதகிருதர்கள் எங்கும் என்னை இரட்சிப்பார் களாக. [௧௯. ௧௬.] ௫௩௩ துணை [அதர்வன் மந்திரோக்த தேவர்கள்] ௧ அக்கினி வசுக்களோடு என்னைக் கீழ்த் திசையிலே காப்பானுக. நான் அவனுக்குச்சலனமாகி றேன். அவனில் ஆசிரயமாகிறேன்; நான் அந்தப்புரத் துக்கு முன்செல்லுகிறேன்; அவன் என்னைக் காப்பானுக, அவன் எனக்குத் துணை செய்வானுக, நான் என் ஆத் மாவை அவனுக்களிக்கிறேன்; சுவாஹா! ௨ வாயுவானத் தோடு இத்திசையினின்றும் என்னைக் காப்பானுக...........

சினை, யக்ஷும் முன்புறம் செல்க: சிதைத்து ஜயிக்கும் சேனைகளின் நடுவே மருத்துக்கள் செல்க. க0 விருஷபனுன இந்திரனுடைய வருண இராஜனுடைய ஆதித்தியர்களுடைய மருத்துக்களுடைய உறுதி உக்கிரம் வாய்ந்தது. மேலான மனமுள்ள தேவர்களது முழக்கமும், புவனங் கலக்கும் எதிரி—புடைக்கும் தேவர்களும் எழுந்துள்ளார்கள். கக கொடிகள் குவியுங்கால் எங்களுக்கே இந்திரன்; எங்கள் சரங்கள் ஜயித்திடுக. எங்கள் வீரர்கள் ஓங்குக. தேவர்களே! சமர்களில் எங்களுக்குத் துணை புரியுங்கள். [கக. கஙு.] ருஙு0 சோதியும் புவியும் [அதர்வன்—தியாவாப் பிருதிவீ.] க நான் இந்த சிரேயசானநிலயத்துக்கு வந்துள்ளேன்: சோதியும் புவியும் எனக்கு மங்களகரமாயுள்ளார்கள்; திசைகள் எனக்கு எதிர்ப்பு சூனியமாகுக: நாங்கள் உன்னை வெறுக்கவில்லை; எங்களுக்கு பயமின்மையாகுக. [கக. கச.] ருஙுக அபயம் [அதர்வன்—பல தேவர்கள்.] க இந்திரனே! நாங்கள் எதனால் பயமாகிறோமோ அதில் எங்களுக்கு பயமின்மையைச் செய்: மகவானே! உனது இரட்சைகளால் எங்களுக்கு உதவி செய்: துவேஷிக்கும் சத்துருக்களைத் துவம்சஞ்செய். உ நாங்கள் ஜயமளிக்கும் இந்திரனை அழைக்கிறோம்: இரு கால் நான்கு கால் விலங்குகளில் நாங்கள் பெருகவேண்டும். குரூரப் பகைவர்களின் சேனைகள் எங்களை அணுகாமலாகுக: துவேஷிப்பவர்களைச் சிதறடித்துத் துவம்சஞ் செய். ங இந்திரன் நம்மைக் காப்பவன், விருத்திரனழிப்பவன். அவன் நாம் விரும்பும் விரிந்த விசால இரட்சகன். முன், பின் நடுவு, ஓரங்களிலே அவன் எங்கள் இரட்சகனுவானுக. ச இந்திரனே சுவஸ்தியும் அச்சமின்மையும், சுவர்க்கச் சோதியுமுள்ள விரிந்த சகத்துக்கு, அறியும் நீ, எங்களை அழைத்துச் செல்.

வாயோ! இரு காப்புக்களான, திடனான உனது, உக்கிரக் கைகளின் கீழே, நாங்கள் வசிக்கலாமோ. ரு வானம் எனக்கு அச்சமின்மையைச் செய்க; சோதியும் புவியும் இங்கு அச்சமின்மையைச்—செய்க. பின்புறத்தினின்று அச்சமின்மையும் முன்புறத்தினின்று அச்சமின்மையும் கீழினின்றும் மேலினின்றும், அச்சமின்மை எங்களுக் காகுக. சு நண்பனின் அச்சமின்மை நள்ளாரின் அச்சமின்மை அறிபவனின் அச்சமின்மை அகன்றவனின் அச்சமின்மை எங்களுக்கு இரவிலே அச்சமின்மை, தினத்திலே அச்சமின்மை, எல்லா திசைகளும் எனக்கு நண்பர்களாகுக. [கக.—கரு.] ருஉ பயமின்மை [அதர்வன் — மந்திரோக்த தேவதைகள்.] க முன்புறம் எதிரி சூனியமும் பின்புறம் பயமின்மையும் பொருந்தியுள்ளன; சவிதா என்னைத் தென் திசையிலே, சசிபதி புவியிலே—பாலனஞ்செய்கிறார்கள். உ ஆதித்தியர்கள் சோதியினின்று என்னைக் காப்பார்களாக; தென் திசையினின்று அனல் என்னைக் காப்பானாக. முன்புறத்தினின்று என்னை இந்திராக்கினி காப்பார்களாக. சுற்றுப்புறம் அசுவினிகள் எங்களுக்குத் துணை செய்வார்களாக. குறுக்கிலே இம்சையாகாத ஜாதவேதசன் துணை செய்வானாக. பூதகிருதர்கள் எங்கும் என்னை இரட்சிப்பார்களாக. [கக. கசு.] ருஙு துணை [அதர்வன் மந்திரோக்த தேவர்கள்] க அக்கினி வசுக்களோடு என்னைக் கீழ்த் திசையிலே காப்பானாக. நான் அவனுக்குச்சலனமாகிறேன். அவனில் ஆசிரயமாகிறேன்; நான் அந்தப்புரத்துக்கு முன்செல்லுகிறேன்; அவன் என்னைக் காப்பானாக, அவன் எனக்குத் துணை செய்வானாக, நான் என் ஆத்மாவை அவனுக்களிக்கிறேன்; சுவாஹா! உ வாயுவானத்தோடு இத்திசையினின்றும் என்னைக் காப்பானாக............

சுவாஹா! ங சோமன் ருத்திரர்களோடு என்னைத் தென் திசையினின்றும் காப்பானாக...........சுவாஹா! ச வருணன் ஆதித்தியர்களோடு இத்திசையினின்றும் என்னைக் காப்பானாக...............சுவாஹா! ரு சூரியன் சோதி புவியோடு மேற்திசையினின்றும் என்னைக் காப்பானாக...........சுவாஹா! சு சலங்கள் ஒஷதிகளுடன் சேர்ந்து இத்திசையினின்றும் என்னைக் காத்திடுக........ அவற்றிற்கு ....அவற்றில்............அவை........அவை.... ....அவற்றிற்கு........சுவாஹா! எ விசுவகர்மன் ஏழு ரிஷிகளோடு என்னை வடதிசையினின்றும் காப்பானாக....... சுவாஹா! அ இந்திரன் மருத்துக்களோடு என்னை இத்திசையினின்றும்........சுவாஹா! கூ பிரதிஷ்டையுடன் பொருந்தி சனன சக்தியுடனான பிரஜாபதி என்னைத் துருவ திசையினின்றும் காப்பானாக...........சுவாஹா! கO தேவர்களோடு பிரகஸ்பதி உச்சி திசையினின்றும் என்னைக் காப்பானாக.....................சுவாஹா! [கசு. கஎ]

ருஙச வீழ்க [அதர்வன்—மந்திரோக்த தேவதைகள்]

க கீழ்த்திசையினின்று என்னை எதிர்க்க வரும் தீமோர்கள் வசுக்களோடான அக்கினியிலே வீழ்க. உ இத்திசையினின்று வானத்தோடு வாயுவிலே வீழ்க. ங தென் திசையினின்றும்........ருத்திரர்களோடு சோமனில்சாய்க. ச இத்திசையினின்று................ஆதித்தியர்களோடான வருணனில் வீழ்க. ரு மேற்திசையினின்று........சோதி புவியுடனுள்ள சூரியனில் வீழ்க. சு இத்திசையினின்று ....ஒஷதிகளோடான சலங்களில் வீழ்க. எ மேற்திசையினின்று ஏழு ரிஷிகளோடான விசுவ கர்மனில் வீழ்க. அ இத்திசையினின்று..............மருத்துக்களோடான இந்திரனில் வீழ்க. கூ துருவ திசையினின்று ....சனன சக்தியுள்ள பிரஜாபதியில் வீழ்க.

௧௦ உச்சி திசையினின்று........................தேவர்களோடான பிரகஸ்பதியில் வீழ்க. [௧௧. ௧௮] ௫௩ ௫ பிரவேசம் [அதர்வன்—சந்திரமன் மந்திரோக்த தேவதை] ௧ மித்திரன் புவியோடு ஏறினன். நான் உங்களை அப்புரத்துக்கு முன் அழைத்துச் செல்லுகிறேன். அங்கு நுழையுங்கள்; அங்கு பிரவேசியுங்கள். ௨—௧௧ வாயு வானத்தோடு ஏறினன்...............சூரியன் சோதியோடேறினன்...........சந்திரன் நட்சத்திரங்களோடேறினன்..............சோமன் ஒஷதங்களோடேறினன்....
............தட்சிணைகளோடு யக்ஞமேறினன்...............நதிகளோடு கடல் ஏறினன்..............பிரம்மசாரிகளோடு பிரமன்..................வீரோடு இந்திரன் ஏறினன்............
அமுதத்தோடு தேவர்கள் ஏறினார்கள்...............பிரசைகளோடு பிரஜாபதி ஏறினன் [௧௧. ௧௧.] ௫௩ ௬ காப்பு [அதர்வன்—நாநாதேவர்கள்] ௧ சோமனும் வருணனும், இந்திரனும் அக்கினியும், தாத்ருவும் சவித்ருவும், பிரகஸ்பதியும் அசுவினிகளும் யமனும், எங்களை, மனிதர் மாய்க்கும் ஆயுதத்தினின்றும், நீக்குவார்களாக. மிருத்யுவினின்றும் எங்களைப் பூஷணன் எங்கும் பாதுகாப்பானுக. ௨ புவனபதியான பிரஜாபதியும், மாதரிசுவனும், பிரஜைகளுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பைச் செய்தார்களோ, திசைகளும் பிரதிசைகளும் எந்தப் பாதுகாப்பில் வசிக்கின்றனவோ, அக்காப்புகள் எனக்கு ஓங்குக. ௩ அதி இராஜனவதர்க்கு சமர்செய்யுங்கால், தேவர்கள் எந்தக் கவசத்தை அணிந்தார்களோ, இந்திரன் தனக்கு எக்காப்பை செய்து கொண்டானே—அது எங்களை எங்கும் காத்திடுக. ௪ எனக்கு சோதியும் புவியும் கவசத்தை, பகல், கவசத்தை, சூரியன் கவசத்தை, எல்லா தேவர்களும் கவசத்தைச் செய்வார்களாக. துன்பம்

என்னில் விழாமலாகுக. [கக. உ0.] ருடஎ சந்தங்கள் [பிரமன்—சந்தன்] க காயத்திரீ. உஷ்ணிக். அநுஷ்டுபு. பிருஹதீ. பங்க்தி. திரிஷ்டுபு. ஜகதி. [கக உக] ருடஅ அதர்வவேதம். [அங்கிரன்—மந்திரோக்த தேவதைகள்] க் உ0 அங்கிரசர்களின் முதல் ஐந்து அநுவாகங்களோடு சுவாஹா! ஆறுவதுக்கு சுவாஹா! ஏழுக்கும் எட்டுக்கும் சுவாஹா! 'நீலநற'—சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பொன் நிற—படலங்களுக்கு சுவாஹா! சூட்சம சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா, பரியாய சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! முதற் சங்குகளுக்கு சுவாஹா! இரண்டாவதான சங்குகளுக்கு சுவாஹா, மூன்றுவதான சங்குகளுக்கு சுவாஹா! கடைச் சங்குகளின் முன்னுள்ளவற்றிற்கும் சுவாஹா! கடைச் சங்குகளுக்கு சுவாஹா! அப்பாலுள்ளவற்றிற்கு சுவாஹா! ரிஷிகளுக்கு சுவாஹா! உச்சிகளுக்கு சுவாஹா! கணங்களுக்கு சுவாஹா! மகா கணங்களுக்கு சுவாஹா! கணங்களறியும் அங்கிரசர்களுக்கு சுவாஹா! தனி சூக்தத்துக்கும் ஆயிரம் சூக்தங்களுக்கும் சுவாஹா! பிரமத்துக்கு சுவாஹா! உக பிரமனைத் தலைவனாகக் கொண்டு வீறுகள் குவிந்தன; ஆதியில் பிரமன் தலைவனாய், சோதியை விசாலஞ் செய்தான்; பொருள் களின் முதல்வனாகப் பிரமன் பிறந்தான்; ஆதலால் பிரமத்தோடு நிகராய் நிற்க எவனால் இயலும்? [கக. உஉ.] ருடக அதர்வப் பிரிவுகள் [அதர்வன்—மந்திரோக்த உதசந்திரமா தேவதை] க—கஎ ஆதர்வர்களது நான்கு மந்திர—சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! ஐந்து மந்திர சூக்தங் களுக்கு சுவாஹா! ஆறு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! ஏழு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! எட்டு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பத்து மந்திர சூக்தங் களுக்குச் சுவாஹா! பன்னிரண்டு மந்திர சூக்தங்களுக்கு

சுவாஹா! பதின்மூன்று மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பதினன்கு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பதினைந்து மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பதினறு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பதினேழு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பதினெண் மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பத்தொன்பது சுவாஹா! இருபது சுவாஹா. ௧௮—௨௧ மேலான காண்டத்துக்கு சுவாஹா! மூன்று மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! ஒரு மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! சூட்சம மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! அபூர்ண மந்திர சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! ரோஹிதர்களுக்கு சுவாஹா! இரு சூரியர்களுக்கு சுவாஹா! இரு விராத்தியர்களுக்கு சுவாஹா! பிரஜாபதியின் இரு சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! விஷாசஹிக்கு சுவாஹா! மங்கள சூக்தங்களுக்கு சுவாஹா! பிரமத்துக்கு சுவாஹா! ௩௦ பிரமனைத் தலைவனுக்கொண்டு வீறுகள் குவிந்தன. ஆதியில் பிரமன், தலைவனுய் சோதியை விசாலஞ் செய்தான்: பொருள்களின் தலைவனுக பிரமன் பிறந்தான்: ஆதலால் பிரமத்தோடு எதிர் நிற்க எவனுல் இயலும்? [௧௯. ௨௩] ௫௪௦ போர்த்து. ௧ பிரம்மணஸ்பதியே! எந்த ஆடையால் தேவ சவிதாவை தேவர்கள் அணிந்தார்களோ, அதனுல், நீங்கள் இவனை இராஷ்டிரத்துக்கு, போர்த்துங்கள். ௨ இந்த இந்திரனை, க்ஷத்திரத்துக்கு, மேலான ஆயுசுக்கு அது அவனை மூப்புவரைச் செலுத்த, இவனைப் போர்த்துங்கள்: அவன் வெகுகாலம் க்ஷத்திரத்தில் விழிப்புடனுகவேண்டும். ௩ இந்த இந்திரனை, ஆயுசுக்கு மேலான செவிச்—செல்வத்துக்கு, அது அவனை மூப்புவரைச் செலுத்த போர்த்துங்கள்: அவன் செவிச் செல்வத்தில் விழிப்புடனிருக்கவேண்டும். ௪ அவனை ஸ்தாபியுங்கள்; வர்சஸோடு அவனை எங்க

னுக்காகச் சூழுங்கள்; அவனை மூப்புக் காலத்திலேயே மரிக்கச் செய்யுங்கள். பிரகஸ்பதி இந்த ஆடையை, இராஜனான சோமனை அணிந்துகொள்ள அணிந்தான். ௫ நீ சுகமாய் மூப்புக்குச் செல்; ஆடையை அணிந்து கொள்; பழிச் சொல் எதிர்த்து நீ சனங்களின் பாது காப்பனாகவும். நீ வெகுபல நூறு சரத் காலங்கள் வாழ். செல்வச் செழுமையை அணிந்துகொள். ௬ நீ சுவஸ்திக் காக இந்த ஆடையை அணிந்துள்ளாய்: பழிச்சொல்லை எதிர்த்து நீ நண்பர்களின் பாதுகாப்பனாயுள்ளாய். நீ வெகு நூறு சரத் காலங்கள் வாழ்; நீ இனிமையாய் வாழ்ந்து நற்பொருள்களை அளிப்பாய். ௭ நண்பர்களான நாங் கள் ஒவ்வொரு சமரிலும் ஒவ்வொரு போரிலும் அதி பலமுள்ள இந்திரனை, பாதுகாப்புக் கழைக்கிறோம். ௮ பொன் நிறனாய், மூப்பாகாமல் சுவீரர்களோடு, விருத்த மரிப்பை அடைபவனாய், பிரஜையோடு பொருந்திப் பிரவேசி; இதைத்தான் அக்கினி மொழிகிறான், இதைத் தான் சோமன் கூறுகிறான், இதைத்தான் பிரஹஸ்பதி யும், சவிதாவும், இந்திரனும் புகலுகிறார்கள். [௧௯ । ௨௪]

௫௪௪ குதிரை [கோபதன்—வாஜீ தேவதை] ௧ கலைப் பற்றும் முதன்மையுமான மனத்தோடு உன்னைச் சேர்க்கிறேன், எதிர்த்து உயரஞ் செல்பவன் நீ, வகித் துச் செல்லும் நீ துரிதம் திரும்பு, [௧௯. ௨௫]

௫௪௨ தங்கம் [அதர்வன்—அக்கினி ஹிரண்யம] ௧ அக்கினி யில்தோன்றி அமுதமாயுள்ள தங்கம் [1] மானிடர்களில் தரிக்கப்பட்டுள்ளது; அதை அறிபவன் அதற் கருக னவான், அதைத் தரிப்பவன் முற்றும் வாழ்ந்து மரிப்பான். ௨ சூரியனால் சுவர்ணமாகும், பிரஜைக ளோடு பழைய மானிடர்கள் நாடிய இரணியமான சந்

1 திவ்யம், நலம்.

திரன், உன்னை சோதியோடு சேர்த்துள்ளான். அதைத் தரிப்பவன் பூரணயுசுடனாகிறான். ௩ நீ சனங்களிலே, சந்திர சோதியுடனாக, உன்னை ஆயுசுக்கு, உன்னை வர்சஸுக்கு, உன்னை ஓஜசுக்கு, உன்னை உறுதிக்கு—திரவியஞ் சேர்த்திடுக. ௪ இராஜாவான வருணன் அறியும்—தனம்—தேவ பிரகஸ்பதி அறியும் நிதி—விருத்திர சம்ஹாரனை இந்திரன் அறியும்—பொருள்—உனக்கு ஆயுசைத் தருக. உனக்கு வர்சஸை அளிப்பானாக. [௧௧· உ௬]

௫௪௩ காப்பு [பிருக் வங்கிரன்—திரிவிருத் உத சந்திரன்]

௧ விருஷபன் பசுக்களோடு உன்னைக் காத்திடுக; வலியர்களோடு வலியன் உன்னை இரட்சித்திடுக; பிரமத்தோடு வாயு உனக்குப் பாலனஞ்செய்க; இந்திரியங்களோடு இந்திரியன் உன்னைக் காப்புச் செய்க. ௨ சோமன் ஒஷதிகளோடு உனக்கு உதவி செய்க, நட்சத்திரங்களுடன் சூரியன் உனக்கு சகாயம் செய்க, விருத்திரனழிக்கும் சந்திரன் மாதங்களினின்றும் உன்னை இரட்சித்திடுக, காற்று சுவாசத்தோடு உன்னைக் காத்திடுக. ௩ சோதிகள் மூன்று, புவிகள்—மூன்று, வானங்கள் மூன்று, கடல்கள் மூன்று. ஸ்தோமங்கள் மூன்று—என அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; இம்மூன்றுகள் மூன்றுகளால் உன்னைக் காத்திடுக. ௪ நான் உனக்குத்துணைவர்களாக, மூன்று நாகங்களையும், மூன்று கடல்களையும், மூன்று ஆதாரங்களையும் மூன்று நிலைகளையும், இணைக்கிறேன். ௫ அக்கினியே! உன்னை நெய்யால் வளர்த்து, ஆஜ்யத்தால் உன்னைத் தெளிக்கிறேன்: அக்கினி—சந்திரன்—சூரியனுடைய—துணையால்—மாயாவிகள் உனக்கு இன்னல் செய்யாமலாவர்களாக. ௬ மாயாவிகள், உங்களது பிராணனை, அபானனை சுவாலையை துன்பஞ்செய்யற்க: தேவர்களே! அனைத்தும் அறியும் நீங்கள், ஒளி வீசும் நீங்கள் தேவ

சாதனங்களோடு துரிதமாகுங்கள். எ ஒருவன் பிராண ஞேடு அக்கினியைப் பிணைக்கிறான். பிராணன் காற்ருேடு பொருந்தியுள்ளான். தேவர்கள் எங்கும் முகமுள்ள சூரியனைப் பிராணனால் சனனஞ் செய்தார்கள். அ ஆயுசு செய்பவர்களது ஆயுசோடு நீ வாழ். நீண்ட ஆயுசுள்ளவனாய் சீவி. ஆன்மா உள்ளவனது சுவாசத்தால் வாழ். மிருத்யுவின் ஆதீனத்தில் ஆகாதே. கூ தேவர்கள் சென்ற வழிகளிலே, இந்திரன் கண்ட தேவநிதியின் திரவியத்தை தங்கத்தை மூவ்வகையுள்ளவையால்—சலங்கள் பாலனஞ்செய்தன. அம்மூவ்வகைப் — பொருள்கள்—முப்பிரிவு உள்ளவையால் உன்னைக் காத்திடுக. க0 அதைப் பிரியமாய் தரித்து முப்பத்து மூன்று தேவதைகளும், மூன்று வீரியங்களும், சலங்களின் அகத்திலே அதைப் பாலனஞ் செய்தன; சந்திரனில் எந்த சுவர்ணமுண்டோ, அதனால் இந்த மனிதன் வீரங்களைச் செய்வான். கக—கஉ சோதியில் ஏகாதசமாயுள்ள தேவர்களே! திவ்யர்களே! நீங்கள் இந்த அவியை அங்கீகரியுங்கள், வானத்தில் ஏகாதசமாயுள்ள தேவர்களே.... ....அங்கீகரியுங்கள். புவியில் ஏகாதசமாயுள்ள தேவர்களே............அனுபவியுங்கள். கச—கரு முன்புறமும் எதிரி சூனியமும பின்புறம் பயமின்மையும் பொருந்தியுள்ளன; சவிதா என்னைத் தென்திசையில் சசீபதி புவியிலே பாலனஞ் செய்கிறார்கள்: ஆதித்தியர்கள் சோதியினின்றும் என்னைக் காப்பார்களாக. தென் திசையினின்றும் அனல் என்னைக் காப்பானாக: முன்புறத்தினின்றும் என்னை இந்திராக்கினிக் காப்பார்களாக. சுற்றுப்புறம்அசுவினிகள் எங்களுக்குத் துணை செய்வார்களாக.குறுக்கிலே இம்சையாகாத ஜாதவேதஸன் துணை செய்வானாக: பூதகிருதர்கள் என்னை எங்கும் இரட்சிப்பார்களாக [கக.உஎ]

௫௪௪ தருப்பைமணி [சபத்னக்ஷயன் காமன் பிரமன்—தர்ப்பமணி] ௧ நீ தேஜசுடனாக, நீ தீர்க்காயுசுடனாக, த்வேஷியின் இருதயத்தைத் தாபஞ்செய்து எதிரிகளைத் தாக்கும் இத்தருப்பை மணியை பந்தஞ் செய்கிறேன்1. ௨ தருப்பையே! த்வேஷியின் இருதயத்தை எரிக்கும் நீ பகைவரின் மனத்தை தகிக்கச் செய்து துட்ட இருதயமுள்ளவர்களை யெல்லாம் தணல்போல் அதி பஸ்மஞ் செய்துவிடு. ௩ தருப்பையே 2 தணல்போல் எரிந்து, த்வேஷிகளைத் தகனஞ்செய்து, இந்திரன் பலனைபிளப்பது போல், மணியே! எதிரிகளின் இருதயத்தை முறித்துவிடு. ௪ தருப்பையே! எதிரிகளது, பகைவர்களது இருதயத்தைப் பிள. மணியே! உதய சூரியன், புவியின் சருமத்தை—சிறிய புற்களைப்—போல் அவர்களது சிரத்தைச் சாய்த்து விழச் செய். ௫ தருப்பையே! எனது சத்துருக்களைப் பிள: என்னை எதிர்த்துச் சமர்புரிபவர்களை சேதி: எனது எதிரிகளை இறுத்து; மணியே! எனது த்வேஷிகளைத் துமித்து விடு. ௬ தருப்பையே! எதிரிகளை அறுத்துவிடு. என்னை.......துமித்துவிடு. ௭—௧௦ தருப்பையே! எதிரிகளைக் கொய்துவிடு...........துமித்துவிடு. தருப்பையே! எதிரிகளை பகுத்திடு..........துமித்துவிடு. தருப்பையே! எதிரிகளைச் செதுக்கு...........துமித்துவிடு. தருப்பையே! எதிரிகளைப் புடைத்துவிடு........துமித்துவிடு [௧௧. ௨௮.] ௫௪௫ தருப்பை. ௧. தருப்பையே! எதிரிகளைக் குத்து. என்னிடம் சமர்செய்பவர்களை குத்து. என் சத்துருக்களை யெல்லாங் குத்து. மணியே! எனது த்வேஷிகளைக் குத்து. தருப்பையே எனது எதிரிகளைத் தாக்கு......தருப்பையே தடைசெய்......தருப்பையே!

---

1 அரி அழிக்கும் வீரனை இணைக்கிறேன். 2 துட்டரையழிப்பவனே.

என் எதிரிகளைக் கொல்லு........தருப்பையே! அறைத்து விடு........தர்ப்பையே! என் எதிரிகளை நொறுக்கு. தருப்பையே! என் எதிரிகளைப் பொசுக்கு. தருப்பையே! என் எதிரிகளைத் தகனஞ் செய்..................தர்ப்பையே! என் எதிர்களை முதிர்த்து விடு. [கக. உசு.]

ருசசு தருப்பை [சபத்னச் க்ஷயகாமன் தருப்பை] க தருப்பையே நூறு கவசமுடனாகி நற்காப்போடான விருத்த மூப்பைக்கொண்டு வரும் நீ, அதனால் இவனைக் கவசஞ்செய்து, உன் வீரங்களால் என் பகைவர்களை வீழ்த்து. உ தருப்பையே! உனது கவசங்கள் நூறு. உனது வலிமைகள் நூறு. மூப்பை அடைய, விசுவே தேவர்கள் இவனுக்கு இதைத் தரிக்கச் செய்துள்ளார்கள். ந தருப்பையே! உன்னை அவர்கள் தேவகவசமென அழைக்கிறார்கள், பிரமணஸ்பதி எனப்—புகலுகிறார்கள். அவர்கள் உன்னை இந்திரகவசம் எனக் கூறுகிறார்கள். நீ இராஷ்டிரத்தைப் பாலனஞ்செய்கிறாய். ச தருப்பையே. நீ எங்களது எதிரிகளை அழிப்பவன், எங்களது துவேஷியின் இருதயத்தைத் தகிப்பவன்-நான் உனது காயங்காத்து, இராஷ்டிரம் பெருக்கும் மணியைச் செய்கிறேன். ரு எங்கு சமுத்திரனை பர்ஜனியன் மின்னலோடு கர்ச்சனைசெய்தானோ, அங்கிருந்து பொன்மயமான பிந்து தோன்றிற்று. அங்கிருந்து தருப்பைதோன்றிற்று. ககூ [ந O]

ருசஎ ஔதும்பர மணி [புஷ்டி காம சவிதா—மந்திரோக்த ஔதும்பர மணி தேவதை] க புஷ்டி விரும்பும் அறிஞனால் பயன் செய்யப்படும் ஔதும்பர மணியோடு, எனது கோசாலையில் எல்லாப்பசுக்களின் செல்வத்தையும் சவிதா செய்வாளாக. உ பசுக்களின் அதிபதியாக எங்களது காருகாப்பத்தி யாக்கினி எது உண்டோ, அதனுடன், உறுதியான ஔதும்பர மணி, புஷ்டியோடு

பொருந்தச் செய்க. ௩ தாக்ரு ஔதும்பரத்தின் தேஜ சால், எங்களது மனையில் வெகு மிகும் சணத்தையும், பெருகும் பழத்தையும், உணவையும் பானத்தையும்—இவற்றின் புஷ்டியையும் என்னில் பொருத்தஞ் செய்வானாக. ௪ நான் ஔதும்பர மணியைத் தரித்து, இரு கால் நான்கு கால் பிராணிகளின், எல்லா உணவுகளின் பானங்களின், புஷ்டியைப் பற்றுகிறேன். ௫ நான் பசுப் புஷ்டியையும், இரு கால், நான்கு கால்களின் பெருக்கத்தையும், தானிய விருத்தியையும் பற்றியுள்ளேன் : பிரகஸ்பதியும் சவிதாவும், பசுக்களின் பாலையும் ஓஷதிகளின் இரசத்தையும், எனக்கு அளிப்பார்களாக. ௬ நான் பசுக்களின் அதிபாலகனாகவேண்டும்; புஷ்டி பதி புஷ்டத்தை எனக்குப் பொருத்தஞ் செய்வானாக. ஔதும்பர மணி எனக்குத் திரவியங்களைத் தருக. ௭ பிரஜையோடும் பொருளோடும் ஔதும்பர மணி எனக்கு, வர்சஸோடு சேர்ந்து இந்திரனால் தூரிதமாகி, என்னிடம் வந்துள்ளான். ௮ சத்துரு வழித்து செல்வம் வெல்லும் இத்தேவமணி திரவியஞ் ஜயிப்பதற்காகும்—அது பசுப் பெருக்கத்தையும், ஓங்கும் அன்னத்தையும் சுரபிக் கூட்டத்தையும் செய்க. ௯ வனஸ்பதியே நீ முதன்மையாய் புஷ்டியுடன் பெருகுவதுபோல் சரஸ்வதி எனக்கு பொருள் புஷ்டியை அளிப்பாளாக. ௧௦ சரஸ்வதியும், ஸினீவாலியும் ஔதும்பிரமணியும் எனக்கு தனத்தையும், தானியத்தையும் பால் பெருக்கத்தையும் கொண்டு வருவார்களாக. ௧௧ நீ மணிகளின் அதிபன், விருஷன், செழுமை பதி, உன்னில் செழுமையை சனனஞ்செய்தான் ; இச்சக்திகளெல்லாம் உன்னில், இச்செல்வங்களெல்லாம் உன்னில், ஔதும்பரமணியே ! இங்குப் பசியையும் பிசுனறியையும், துன்பத்தையும் புத்தி

யின்மையையும் எங்களிடமிருந்து தூரந் துரத்து. கஉ நீ[1] கணங்களின் தலைவன், கணத் தலைவனாய் எழு. நீ அபிஷேகமாகி என்னை வர்சஸால் அபிஷேகஞ்செய்; நீ தேஜசு, என்னில் தேஜஸைத் தாரணஞ் செய். நீ திரவியன் திரவியத்தை அளி. கங நீ புஷ்டி, புஷ்டியால் என்னை முற்றும் பூசு. கிருகபதியான நீ என்னைக் கிருகபதியாகச் செய். ஔதும்பரமணியே! சுவீரர்களோடான எல்லாச் செல்வத்தையும் எங்களுக்களித்து ஸ்தாபனஞ்செய். செல்வச் செழுமைக்காக நான் உன்னைத் தரிக்கிறேன். கச இந்த ஔதும்பரமணியான வீரன் வீரனுக்கு இணைகிறான். அவன், நாங்கள் திரவியத்தைப் பற்றத் தேனைச் செய்வானாக. சுவீரர்கள் மிகுந்த செல்வத்தை அவன் எங்களுக் களிப்பானாக. [கக. நக.]

ருசஅ தருப்பை[2] [சர்வகாம ஆயுஷ்காமோ பிருகு ரிஷி—மந்திரோக்தோ தருப்பை] க நான் உனக்குப் பூரணாயுசாக, சதகாண்டங்களோடாகி, அந்நியரால்—அசைப்பதற்கு முடியாமலாகி, ஓங்கும் ஆயிரம் இலைக—ளோடான உக்கிரனான தருப்பையை உன்னில் சேர்க்கிறேன். உ இன்னலாகாத இலைகளுள்ள தருப்பையால் துணையாகும் ஒருவனது கேசத்தை அவர்கள் அசைக்க இயலாது, அவனை மார்பில் அவர்கள் தாடனஞ்செய்யவும்—சக்தியற்றவர்கள். ந ஓஷதியே! உனது உச்சி சோதியிலே; உனது நிலை புவியிலே; ஆயிரங் காண்டங்களுள்ள உன்னால் நாங்கள் எங்கள் ஆயுசை வளர்க்கிறோம். ச நீ முச் சோதிகளையும், மூன்று புவிகளையுந் துளைத்தாய், நான் உன்னால் சத்துருவின் நாவையும் சொற்களையும் சேதிக்கிறேன். ரு நீ ஜயிப்பவன், நான் சக்திமிகுபவன், நாம் இருவரும் சக்தி மிகுபவர்களாகி, நம்

1 மணிபொருளுள்ள மானிடனே! 2 சேனைபதி, வீரன்.

முடைய சத்துருக்களை ஜயிப்போமாக. ௬ நீ எங்களது சத்துருக்களை ஜயஞ்செய், எங்களுடன் சமர் புரிபவர்களை நீ அடக்கு. பகைவர்களைப் பாழாக்கு. எனக்கு வெகு நண்பர்களைச் செய். ௭ சதா சோதி பார்க்கும் தேவ ஜாதமான தருப்பையால், சதா மானிடர்களை ஜயித்துள்ளேன். ஜயிப்பேன். ௮ தருப்பையே! பிராமணனுக்கும் க்ஷத்திரியனுக்கும் சூத்திரனுக்கும் ஆரியனுக்கும் நாங்கள் விரும்பும் எவனுக்கும், விரிந்து பார்க்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் என்னைப் பிரியனாகச் செய். ௯ எவன் பிறந்து புவியை நிலைசெய்தானோ, எவன் வானத்தையும் சோதியையும் தாங்கினானோ, எதை தரிப்பதால் ஒருவன் தீமையைக் காண்பதில்லையோ, அத் தருப்பை வருணனும் சோதியுமாவான். ௧0 சத்துரு ஜயிப்பவனாய் சதகாண்டமுள்ளவனாய், சக்தி வாய்ந்தவனாய் எவன் ஔஷதிகளிலே, முதல்வனாய் தோன்றினானோ, அத்தருப்பை என்னை எங்கும் காப்பானாக. அவனால் என் சத்துருக்களையும் என்னிடம் சமர்செய்பவர்களையும்............................ஜயிப்பேன். [௧௯. ௩௨]

௫௪௯ தருப்பை ௧ ஆயிரம் மதிப்புள்ள சதகாண்டமுள்ள பால் மிகுந்துள்ள சலங்களின் அக்கினியான செடிகொடிகளின் இராஜசூயமான இத்தருப்பை [1] எங்கும் எங்களைக் காப்பானாக, தேவமணி எங்களைத் தீர்க்காயுசோடு சேர்ப்பானாக. ௨ நெய்யினின்றும் எடுக்கப்பட்டவனாய் தேன் மிகுந்து பால் பொங்கி புவி ஸ்தாபிக்கும் நீ, அசையாமல் அந்நியர்களை அசைப்பவன்: சத்துருக்களைத் தள்ளித் தாக்கும் நீ, மேலான இந்திரியங்களோடு ஏறு. ௩ நீ ஓஜஸோடு புவியைக் கடந்து செல்லுகிறாய்; யக்ஞத்திலே வேதியிலே நீ சுந்தரமாய் அமருகிறாய்:

1 நமது மேலான தலைவன்.

உன்னைப் பவித்திரனாக [1] ரிஷிகள் தரித்தார்கள்; நீ எங்களைத் துன்பங்களினின்றும் தூய்மை செய்வாயோ. ௬ அவன் சூரிய இராஜன். அதி சக்தி வாய்ந்தவன், அரக்கரழிப்பவன், மானிடர்களுக்குரியவன், அவன் தேவ ஓஜசு: உக்கிர பலிஷ்டன்: சுவஸ்திக்கும், தீர்க்காயுசுக்கும் உன்னில் அவனை நான் சேர்க்கிறேன். ௫ நீ வீரச்செயல்களைத் தருப்பையால் செய்; தர்ப்பை யணிந்த நீ திகைக்காதே: வர்சஸால் அந்நியர்களுக் கதிகமாகி, சூரியனைப்போல் நான்கு திசைகளிலும் ஒளிவீசு. [கக. ௩௩]

௫௫௦ ஜங்கிடம் க நீ ஜங்கிடம் [2]ஜங்கிடன்; ஜங்கிடமே நீ துணை செய்பவன்; ஜங்கிடன் எங்களது இரு கால் நான்கு கால் பிராணிகளை யெல்லாம் காப்பானாக. ௨ ஐம்பதும் மூன்றுமான சிறு செயற்களை, புன் செயல் செய்யும் சத புல்லர்களை, ஜங்கிடம், தேஜசு சூனியமாகவும் அரஸ மாகவும் செய்திடுக. ௩ கடுஞ் செயலின் கோஷம்—இரச சூனியமாகுக: விழும் எழுவர்களும் இரசமற்றாகுக: ஜங்கிடமே! வில்லாளன் சரத்தைப் போலே, மதியற்றவனை இங்கிருந்து தூரமாக்கு ௪ இது துற்செயலைத் தூஷிக்கும், கருமித்தனத்தையு மொழிக்கும்: அப்பால் சக்தி மிகும் ஜங்கிடம் எங்களது ஆயுசுகளை ஓங்கச் செய்திடுக. ௫ வலிமையால் வலிமையை வீழ்த்தும் வன்மையால் விஷ்கந்தத்தை விலக்கிய, ஜங்கிடச் சிறப்பு எங்களை எங்கும் காத்திடுக. ௬ புவியிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட உன்னை தேவர்கள், மும்முறை சனனஞ் செய்தார்கள்; பழைய பிராமணர்கள் உன்னை அங்கிரஸ நாமமுள்ளவன் என அறிந்தார்கள். ௭ உனக்கதிகமான பூர்வ ஔஷதங்க

[1] சுத்தஞ் செய்பவனாக. [2] ஒரு ஓஷதியின் பெயர்: ஓஷதியைப்போல் துன்பத்தை நீக்கும் புருஷனுக்கும் பெயர்,

ளில்லை. உனக்கதிகமான புதிய மருந்துகளுமில்லை; சுமங்களனும், சர்வ இரட்சகனுமான ஜங்கிடம் உக்கிரமாயொழிப்பவனாவான். அ ஜங்கிடமே, பகவானே, அருகிலுள்ளவனை பாதுகாப்பவனே! எல்லையில்லா வீரமுள்ளவனே! பழைய இந்திரன் உனக்கு ஆதியிலே வீரத்தை அளித்தான். ௯ வனஸ்பதியே, அதிவலிமையுள்ள இந்திரன் உனக்கு உக்கிரத்தை அளித்தான்; ஒஷதியே! நீ எல்லா நோய்களையும் நீக்கி அரக்கர்களையு மழி. ௧௦ ஜங்கிடம், இம்சையை, இருமலை, க்ஷயத்தை பாரிசநோயை சரத்கால ஒவ்வொரு சுரத்தையும், இரசசூனியஞ்செய்வானாக. ௫௪. ௫௫௧ ஜங்கிடம்[1] [அங்கிரன்—ஜங்கிடன்] ௧ இந்திரனுடைய நாமத்தைச் சொல்லுங்கால், ௭ தேவர்கள் ஆதியில் மருந்தாகச்செய்த விஷ்கந்த சம்ஹாரனை ஜங்கிடத்தைச் செய்தார்கள். ௨ தனபாலன் தனங்களைப் போல், தேவர்களும் பிராமணர்களும் எங்கும் காப்பாகச் செய்த, எதிரியழிக்கும் ஜங்கிடம் எங்களை எங்கும் காத்திடுக. ௩ ஆயிரங் கண்ணுள்ளவனே! உனது விழிப்பால், உக்கிரக்கண்ணுள்ள ஒட்டாரை, கேடுசெய்ய வருபவனை நாசஞ்செய்: எங்கும் காக்கும் ஜங்கிடம் நீ. ௪ சோதியினின்றும், என்னை, புவியினின்றும் என்னை, வானத்தினின்றும் என்னை, செடிகொடிகளினின்றும் என்னை, இருப்பது, இருக்கப்போவதனின்றும் என்னை— ஒவ்வொரு திசையினின்றும் ஜங்கிடம் எங்களைக் காத்திடுக. ௫ விசுவசிகிச்சையான ஜங்கிடம், தேவர்களால், மானிடர்களால் செய்த சிதைவுகளையெல்லாம் இரஸசூனியஞ் செய்க. [௧௯. ௫௫. ௧—௭.] ௫௫௨ சதவாரம் [பிரமன்—சதவாரம்] ௧ துர்நாம மழிக்கும் சதவாரம் என்னும் மணி, வர்சஸுடன் எழுந்து தேஜஸால்,

1 வீரத்தலைவனையுங் குறிக்கும்.

அரக்கர்களையும், யட்சமங்களையும் அழித்துள்ளது.
உ அது தன் மூலத்தால் யாது தானர்களையும், தன்
இரு கொம்புகளால் அரக்கர்களையும் அகற்றியுள்ளது;
அது நடுப்பாகத்தால் யக்ஷ்மத்தை துரத்துகின்றது.
எக்கேடும் அதைக் கடப்பதில்லை. ௩ சின்னஞ் சிறு
யக்ஷ்மங்களையும், கோஷிக்கும் பெரிய யட்சமங்களையும்
துர்நாமமழிக்கும் சதவாரமணியானது, நாசஞ் செய்
துள்ளது. ச அது நூறு வீரர்களை சனனஞ் செய்
துள்ளது. அது நூறு யட்சமங்களை சிதறடித்துள்ளது.
துர்நாமமுள்ளவற்றை எல்லா மொழித்து அது அரக்கர்
களை அலறச் செய்கின்றது. ௫ இந்த சதவாரமணி[1]
பொன் குளம்புள்ள விருஷபமாகும்; துர்நாம முள்ள
வற்றையெல்லாம் அது தாக்கி அரக்கர்களை ஆக்கிரமித்
துள்ளது. சூ நான் சத வாரத்தால் சத துர்நாம
முள்ளவர்களை, நூறு கந்தருவ அப்சரசர்களை, நூறு
நாய் போலுள்ளவர்களை, விலக்குகிறேன். [கக. ௩சூ.]
ருருந அக்கினி [அதர்வன்] அக்கினியினால் அளிக்
கப்பட்ட இந்த வர்சஸும் பிரகாசமும், புகழும் பலமும்,
வயமும் வலிமையும் வன்மையும் வந்துள்ளன. முப்பத்து
மூன்றுன வீறுக்களை அக்கினி எனக்கு அளிப்பா
னுக. உ என் காயத்தில் வர்சஸையும் வலிமையையும்,
வன்மையையும், வயத்தையும் பலத்தையும் ஸ்தாபனஞ்
செய். நான் உன்னை இந்திரிய செயலுக்கு வீரியத்துக்கு
நூறு ஆண்டு வாழ்க்கைக்குப் பற்றுகிறேன். ௩ விறலுக்கு
உன்னை, திறலுக்கு உன்னை, வயதுக்கு உன்னை, வாய்மைக்கு
உன்னை, மேன்மைக்கு உன்னை, நூறு ஆண்டுகள் இராஷ்
டிரம் வசிக்க உன்னை வஹித்துச் சலனமாகிறேன்.
ச ருதுக்களுக்கு உன்னை, ருதுச் சேர்க்கைகளுக்கும்

1 ஔஷதத்தின் பெயர், தலைவனது நாமம்.

உன்னை, மாதங்களுக்கும் ஆண்டுகளுக்கும் தாத்ருவுக்கும் விதாத்ருவுக்கும் உன்னை சித்தஞ் செய்பவனுக்கும் உன்னை யஜிக்கிறேன். [கக. ௩௭] ருருச யக்ஷ்மம் [அதர்வன்—குல்குலு] க சுகந்த சிகிச்சை செய்யும் குல்குலுவின் சுகந்த வாசனையால் வியாபகமாகுபவனை யட்சமம் தடுப்ப தில்லை, சாபமும் அவனைச் சேர்வதில்லை. உ வனமிருகத் தினிடம் மான்களைப்போலே அவனிடமிருந்து யக்ஷ்மங் கங்கள் பறந்துவிடும்; குல்குலுவே, இவன் துன்பமாகாம லிருக்க, நதியிலுள்ள உன்னையும், சலநிதியிலுள்ள உன்னை யும் பற்றியுள்ளேன். [கக. ௩அ] ருருரு. குஷ்டம் [பிருகு, வங்கிரன்—மந்திரோக்த குஷ்ட தேவதை] க காக்கும் தேவனான குஷ்டன் [1] பனிமலையினின்றும் இங்கு வருக. எல்லா யாதுதானிகளையும் எல்லா சுரத்தையும் நீ நாசஞ் செய்வாயோ. உ குஷ்டமே [2] உனக்கு மூன்று நாமங்க ளுண்டு, நகமாரன் [3], நக்அரிஷன் [4], காலையிலும், மாலையி லும், பகலிலும், நான் எவனுக்கு உன்னைப்பற்றிச் சொல் லுகிறேனோ அம்மனிதன் இம்சையின்மையோடாவானாக. ௩ உனது அன்னையின் பெயர் ஜீவலை [5] உனது அச்சனின் பெயர் ஜீவன்நதன் [6] காலையிலும்..........இம்சையின்மை யோடாவானாக. ச சலனப்பிராணிகளிலே காளையைப் போலே வனமிருகங்களிலே புலியைப்போலே, நீ ஓஷதி களிலே உத்தமன்; காலையிலும்..........இம்சையின்மை யோடாவானாக. ரு மும்முறை சாம்புக்களினின்றும் அங்கிரசர்களினின்றும் மும்முறை, ஆதித்தியர்களினின் றும், மும்முறை விசுவேதேவர்களினின்றும் நீ தோன்றி னாய்; விசுவசிகிச்சை செய்யும் இந்த குஷ்டன் சோம

1 ஔஷதத்தின் பெயர், 2 குஷ்டத்தின் முதற் பெயர், 3 நரனழிக் காதவன், 4 நோய் செய்யாதவன், 5 சீவனளிப்பவள், 6 சீவனுள் ளவன்.

ேனாடு சேர்ந்து நிற்கின்றான்; எல்லா யாதுதானி களையும், எல்லா சுரத்தையும், நீ நாசஞ்செய். ௬ இங் கிருந்து மூன்றாவதாயுள்ள சோதியிலே தேவஸ்தான மான அசுவத்தமுண்டு; அங்கே அமுதக் காட்சி. அங்கு தான் குஷ்டன் தோன்றினான் ௭ பொன் கப்பல், பொன் துடுப்புடனை கப்பல்சோதியிலே சலனமாயிற்று. அங்கு—தோன்றினான். ௮ எங்கு கீழ்சரிவு இல்லையோ, பனிஉச்சி எங்கு உண்டோ, அங்கு அமுதக்காட்சி, அங்கு குஷ்டன் பிறந்தான்; விசுவசிகிச்சை செய்யும்......நாசஞ் செய். ௯ உன்னை [1] பழைய இக்ஷ்வாகனறிந்தான், குஷ்ட காமியன் [1] கண்டான், வாயசனும் [1] மாத்ஸ்பனும் [1] உன்னை—உணர்ந்தார்கள். அதனால் நீ விசுவ சிகிச்சை யானாய். ௧௦ எங்கும் வீரியமுள்ளவனே! தலைவலியையும் மூன்றாம் நாள்—சுரத்தையும்—சதாகாலமாகும் மாரிகால தக்மத்தையும் நீ கீழே சாய்த்துவிடு. [௧௯. ௩௯.]

௫௩௬ மேதை [பிரமன்—பிரகஸ்பதி விசுவே தேவர் கள்] ௧ சரஸ்வதி கோபமான என் மனக் குறைவை, மொழிக் குறைவை, பிரகஸ்பதியும் எல்லா தேவர்களோடு சேர்ந்து சாந்தஞ்செய்வாராக. ௨ சலங்களே! எங்கள் மேதையைக் கலக்காதேயுங்கள், எங்கள் பிரமத்தையு மழிக்க வேண்டாம், அழைக்கப்பட்டு நீங்கள் சுப்பிரவா ஹத்துடன் பொழிந்து வாருங்கள். நான் சுமேதனுகவும் வர்சஸுடனுமாக வேண்டும். ௩ எங்களது மேதை யைத் துன்பஞ்செய்யாதேயுங்கள்; எங்கள் தீட்சையை யும் எங்களது தவத்தையும் இம்ஸிக்காதேயுங்கள். நாங் கள் ஆயுஸோடோங்க அவர்கள் மங்கள மளிப்பார்க ளாக. அவர்கள் மங்களமளிக்கும் தாய்மார்களாவார்க ளாக. ௪ அசுவினிகளே! எந்த சோதிமிருந்த உணவு

1 பல பறவைகளின் பெயர்.

எங்களை இரவு கடக்கச் செய்யுமோ அதை எங்களுக்கு நீங்கள் அளிப்பீர்களோ. [கசு. சO.] ௫௫எ தவம் தீட்சை [பிரமன்—ஆபன்] க மங்களத்தை விரும்புபவர் களாய், சுவர்க்கங்காணும் ரிஷிகள் ஆதியிலே, தீட்சை யையும் தவத்தையு மநுசரித்தார்கள்: அங்கு இராஷ்டி ரம், பலம் வலிமை பிறந்தன. தேவர்கள் இவனுக்கு அவற்றை அதீனஞ் செய்வார்களாக. [கசு. சக.] ௫௫அ பிரம்மம் [பிரமன்—பிரமன்.] க பிரம்மன் ஹோதா, பிரம்மன் யக்ஞம் பிரம்மத்தால் யக்ஞக்கம்பங் கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பிரம்மத்தினின்றும் அத்வர்யு பிறந்தான்; பிரம்மத்தினுள்ளே ஆஹுதி வைக்கப்பட் டுள்ளது. ௨ பிரம்மன் நெய் மிகும் சாதனம்; பிரம்ம ஞல் வேதியாகும். பிரம்மன் யக்ஞதத்துவம், அவி செய் யும் ரித்விக்கு சாந்தமளிப்பவனுக்கு சுவாஹா! ௩ இந்திரனுடைய சுமதியை நாடி துன்பந்தளர்த்தி நல முடன் பாதுகாப்பவனுக்கு என் துதியைக் கொண்டுவரு கிறேன்; இந்திரா! இந்த அவியை அங்கீகரி; யஜமான னுடைய விருப்பங்கள் சத்தியமாகுக. ச அசுவினிகளே துன்பம் நீக்குபவனையும் யக்ஞர்களில் விருஷபனையும், பிரகாசிப்பவனையும் யக்ஞங்களிலே முதல்வனையும், சலங் களைப் பாதுகாப்பவனையுமுள்ள இந்திரனை, நான் அறி வோடு அழைக்கிறேன். இந்திரனோடு இந்திரிய ஓஜஸை எங்களுக்களியுங்கள். [கசு. ச௨.] ௫௫௯ அங்கு. க தீட்சை யோடும் தவமோடுஞ் சேர்ந்த பிரமனறிபர்கள் எங்கு செல்லுகிறார்களோ, அங்கு அக்கினி என்னை அழைத்துச் செல்வாளுக. அக்கினி எனக்கு மேதையை அளிப்பாளுக, அக்கினிக்கு சுவாஹா. ௨ தீட்சையோடும்........அங்கு வாயு என்னை அழைத்துச் செல்வாளுக: வாயு எனக்குப் பிராணன்களைத் தருவாளுக. வாயுவுக்கு சுவாஹா.

௩ தீட்சையோடும்...... அங்கு சூரியன் என்னை அழைத்
துச் செல்வானாக. சூரியன் எனக்குக் காட்சியை யளிப்பா
னாக; சூரியனுக்கு சுவாஹா. ௪ தீட்சையோடும்........
அங்கு சந்திரன் அழைத்துச் செல்வானாக. அவன்
எனக்கு மனத்தை அளிப்பானாக. சந்திரனுக்கு சுவாஹா!
௫ தீட்சையோடும்..........அங்கு சோமன் என்னைச்
செலுத்துவானாக; சோமன் எனக்குப் பாலை அளிப்பா
னாக. சோமனுக்கு சுவாஹா. ௬ தீட்சையோடும்........
அங்கு இந்திரன் என்னை அழைத்துச் செல்வானாக. இந்தி
ரன் எனக்கு பலத்தை அளிப்பானாக. இந்திரனுக்கு
சுவாஹா! ௭ தீட்சையோடும்...........அங்கு சலங்கள்
என்னை அழைத்துச் செல்வார்களாக. அமிருதம்
என்னை அடைவானாக; சலங்களுக்கு சுவாஹா!
௮ தீட்சையோடும்.... ....அங்கு பிரம்மன் என்னை
அழைத்துச் செல்வானாக. பிரம்மன் எனக்குப் பிரம்
மத்தை அளிப்பானாக. பிரமனுக்கு சுவாஹா! [௧௧. ௪௩.]

௫௬௦ [பிருகு—மந்திரோக்தாஞ்சன தேவதை]

௧ ஆஞ்சனமே[1] நீ ஆயுளை விரிப்பவன், உன் பெயர்
விசுவ சிகிச்சை; நீ நன்மையைச் செய்வாயோ, சலங்
களே! நீங்கள் நயத்தையும் பயமின்மையையுஞ் செய்யுங்
கள். ௨ அஞ்சனம், காமாலையையும், ஜாயான்யத்தை
யும்[2], அங்க வேதனையையும், விஸல்கபத்தையும்[3] எல்லா
யக்ஷ்மத்தையும், உனது அங்கங்களினின்றும் விலக்குக.
௩ புவியில் பிறந்த மேலான அஞ்சனமானது புருஷ
னுக்கு உயிரளிக்கும் அது, என்னைக் குற்றங் கழித்து
நோய் நீக்கி இரத துரிதனாய்ச் செய்க. ௪ பிராணனே!
நீ பிராணனைப் பாலனஞ் செய்; சுவாசமே! நீ சுவாசத்

1 மையே, தைலமே அல்லது மைபோல் பிரகாசஞ் செய்யும்
ஈசனே. 2 அதிதாபத்தையும். 3 வாத வேதனையையும்.

துக்குச் சுகமளி: நிர்ருதியே! நீ எங்களை நிர்ருதியின் பாசங்களினின்றும் நீக்கு. ரு நீ நதியின் கரு, மின்னலின் மலர், காற்று உனது பிராணன், சூரியன் உனது கண், சோதி உனது பால். ௬ தேவாஞ்சனமே! மூன்று உச்சிகளினின்றும் வருபவனே! எங்கும் என்னை நீ பாலனஞ் செய். வெளிகளினின்று வரும், மலைகளினின்று வரும் ஓஷதிகளிலே உனக்கு மேலானது எதுவுமில்லை. எ எல்லா நோய்களையும் நீக்கி, இங்கிருந்து எல்லாச் சிறுமைகளையும் நாசஞ்செய்து, அரக்கனழித்து வியாதிவிலக்கும்—அஞ்சனன்—இங்கு நடுவிலே வந்துள்ளான்: அ இராஜனான வருணனே! புருஷன் இங்கு அசத்தியத்தை மொழிகிறான்: ஆயிரம் வீரியமுள்ளவனே! நீ எங்களை அக் குற்றத்தினின்றும் நீக்கு. ௯ சலங்களே, இன்னலற்றவனே வருணனே, உங்களது நாமங்களைச் சொல்லி அசத்தியம் மொழிந்திருந்தால் ஆயிரம் வீரியமுள்ள நீ எங்களை அக்குற்றத்தினின்றும் நீக்கு. ௰ அஞ்சனமே! உன்னை அநுசரித்து மித்திரனும் வருணனும் சென்றார்கள். உன்னை வெகுதூரம் அநுசரித்துச் சென்று உன்னை போகத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். [௧௯. ௪௪. ௧—௯] ருசுக ஆஞ்சனம் [பிருகு—ஆஞ்சனம்]

௧ கடனுக்குக் கடனைப்போலளித்து கடுஞ் செயல் செய்தவனது மனைக்கு கடுஞ் செயலை எடுத்துச் செல்பவனாய், ஆஞ்சனமே![1] கண் மந்திரமுள்ள, கடும் இருதயத்தோடான, பகைவனது தசைகளைப் புடைத்து விடு. ௨ எங்களிலுள்ள துச்சுவப்னத்தையும், எங்களது பசுக்களில் எங்களது மனையிலுள்ள—துற்செயலையும்—நாம ரஹிதனான துட்ட இருதயமுள்ள அப்பிரியன் கிரகிப்பானாக. ௩ அக்கினி ஜாதவேதசினில் பிறந்து, சல இரசத்தின்

1 அறிஞனே.

சக்தியிலே வளரும், மலைச் சேர்க்கையான நான்கு
வீறுள்ள அஞ்சனன் திசைகளையும் பிரதிசைகளையும்
மங்களஞ் செய்வானாக. ச நான்கு வீறுள்ள அஞ்சனம்
உனக்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளான் : உனக்கு எல்லா திசை
களும் அச்சமற்றாகுக : போற்றப்படும் சவிதாவைப்போல்
நீ நிலையாய் நில். இந்த சனங்கள் எல்லாம் உனக்கு
பலியை யளிப்பார்களாக. ரு ஒன்றை நீ மைபோல்
பயன் செய். வேறொன்றை மணியாகச் செய். மற்றொன்
றால் ஸ்னானஞ் செய். மிகுதியானதைப் பானஞ் செய்.
கிராஹியின் அழிக்கும் நான்கு பந்தங்களினின்றும்
நான்கு வீறுள்ளவன் நம்மைக் காப்பானாக. சு அக்கினி
அக்கினியால் என்னைப் பிராணனுக்கு, அபானனுக்கு,
ஆயுசுக்கு வர்சஸுக்கு, ஓஜஸுச்கு, தேஜசுக்கு, சுவஸ்
திக்கு சிறப்புக்குக் காப்பானாக. சுவாஹா. எ இந்திரன்
இந்திரியத்தால்....................காப்பானாக. அ ஸோமன்
சௌம்யத்தால் என்னைக்........காப்பானாக. கூ பகன்
பாக்கியத்தால் என்னை,........காப்பானாக. க0 மருத்துக்
கள் கணங்களால்..............காப்பார்களாக. [ககூ. சுரு]

ருசுஉ அசாத்தியன் [பிரஜாபதி—அஸ்திருதமணி]

க பிரஜாபதி வீரத்துக்காக முதன்மையாய் வெல்ல முடி
யாத[1] உன்னை இணைக்கிறான். நான் அதை[2] உன்னில்
ஆயுசுக்கு, வர்சஸுக்கு, ஓஜசுக்கு, உறுதிக்கு பந்தஞ்
செய்கிறேன் ; வெல்ல முடியாதவன் உன்னை இரட்சிப்பா
னாக. உ அசாத்தியனே ! உயர்ந்து நின்று இடை
விடாமல் இவனைப் பாலனஞ் செய். பணிகளும், யாது
தானிகளும் உன்னைத் தாக்காமலாவார்களாக. இந்
திரன் தஸ்யுக்களைப்போல் எங்களுடன் சமர் புரிபவர்
களைச் சிதறடி. எல்லாப் பகைவர்களையுஞ் ஜயித்து

1 அந்நியரால் வெல்ல முடியாதவனே. 2 வெல்ல முடியாத சக்தியை

பங்கப்படுத்து. அசாத்தியன் உங்களை இரட்சிப்பானாக. ௩ தாக்கித் தள்ளும் சத புருஷர்களாலும் தோல்வி யாகாதவனுக்கு இந்திரன் பலத்தையும், பிராணனையும் கண்ணையுமளித்தான்: அசாத்தியன் உன்னைக் காப்பானாக. ௪ தேவர்களின் அதி இராஜனான இந்திரனுடைய கவசத்தால் நாங்கள் உன்னைச் சூழ்கிறோம்; அசாத்தியன் உன்னைக் காப்பானாக: தேவர்கள் மறுபடியும் உன்னை முன் செலுத்துவார்களாக. அசாத்தியன் உன்னைக் காப்பானாக. ௫ இந்த மணியிலே ௧0௧ வீரங்களுண்டு. இந்த அசாத்தியனில் ௧000 பிராணன்களுண்டு. நீ புலியாகி எல்லாப் பகைவர்களையும் எதிர்த்து நில். உன்னிடம் சமர் புரிபவன் நீசனாவானாக, அசாத்தியன் உன்னைக் காப்பானாக. ௬ நெய் நனைந்து, தேன் மிகுந்து பால் நிறைந்து ஆயிரம் பிராணன்கள், நூறு யோனிகள் உள்ளவனாய், உறுதியளித்து சுகம் இன்பமளிப்பவனாய் இரஸம் பெருகி திறமோங்கும் அசாத்தியன் உன்னைக் காப்பானாக. ௭ நீ உயர்ந்து ஒல்லார் நீங்கி, ஒட்டாரழித்து சஜாதர்களை அடக்கும் சக்தி வாய்ப்பவனாக உன்னைச் சவிதா செய்வாளாக, அசாத்தியன் உன்னைக் காப்பானாக. [௧௯ ௪௬. ௧—௭] ௫௬௩ இரவு [கோபதன்—மந்திரோக்த இராத்திரி தேவதை] ௧ இரவே! பிதாவின் தேஜசுகளால் புவியின் வெளி பூரணி. நீ பெரியவள், நீ சோதியின் நிலைகளுக்கு விசாலமாகிறாய், ஓங்கும் இருள் விரிகின்றது. ௨ அவளது எல்லை தெரிவதில்லை. அவள் தனிமையாயும் தோன்றுவதில்லை, இங்கு சலனமாகும் ஒவ்வொன்றும் அவளில் சாயச் செல்லும்; இருள் விரியும் இரவே! நாங்கள் இன்னலாகாமல் உனது வரம்—பை அடையலாமோ! மங்களமுள்ளவளே! நாங்கள் உனது வரம்பை யணுகலாமோ. ௩ இரவே! உனது மனிதர் காணும் தரிசி

கள் கூகூ, அவர்கள் அஅ, அவர்கள் எஎ-ாயுமுள்ளார்கள் ச செல்வனே! அவர்கள் ஆறும் அறுபதுமாவார்கள். வாய்மையுள்ளவளே! அவர்கள் கூ௦, இனியவளே! அவர்கள் சச, ருரு-ம் ஆவார்கள். ரு இரவே! உன்னில் உஉ. கக; மிகச் சொற்பமானவர்களுமுண்டு சோதியின் மகளே! இந்த இரட்சகர்களோடு நீ எங்களைப் பாலனஞ் செய்வாயோ. சு அரக்கனும் அகாதஞ் செய்பவனும் எங்களை ஆதீனஞ் செய்யாமலாவார்களாக. தீமை புரிபவனும் தலைவனுகவேண்டாம். எந்தத் திருடனும் எங்களது பசுக்களையும், ஓநாய் எங்களது அஜத்தையும் பற்ருமலாவார்களாக. எ மங்களனே! திருடர் குதிரைகளை பற்றற்க, யாது தானிகளும் வசஞ் செய்யற்க. கள்வனும் கள்ளனும் வெகுதூர வழிகளால் சென்றுவிடுவார்களாக. பற்கயிறும் புன்செயலோனும் தூரவழியால் துரிதஞ் செல்வார்களாக. அ இரவே! விஷப்புகையுள்ள பாம்பை சூனியக் கண் சூனியச் சிரமுடன் செய்: துஷ்டஜந்துவின் இருவாய்களை அரைத்துவிடு: வலையிலே திருடனை வீழ்த்து. கூ இரவே! உன்னுடன் நாங்கள் வசிப்போம், நாங்கள் உறங்குவோம், நீ விழித்திரு, எங்களது பசுக்களுக்கும் புரவிகளுக்கும் புருஷர்களுக்கு சுகமளி.

[கக. சஎ] ருகூச இரவு [கோபதன்—இராத்திரி]

க இப்போது நாங்கள் சேர்க்கும் குவியலையும் பேழையில் உள்ளவற்றையும் உன்னிடம் ஒப்படைக்கிறோம். உ இரவே! அன்னையே! எங்களுக்கு உஷையை அளி: ஒளி வீசுபவளே! எங்களுக்கு உஷை பகலையும், பகல் உன்னையும் அளிப்பார்களாக. ரு இராத்திரியே! இங்கு பறப்பவையின், இங்கு நகரும் விலங்கின் மலையிலுள்ள பிராணியின்—துன்பங்களினின்று எங்களைப் பாலனஞ் செய்வாயோ! ச பின்புறம் துணைசெய், முன்புறம்

செய், உச்சியினின்றும் நீசத்தினின்றும் துணை செய். ஒளிவீசுபவளே! நீ எங்களைப் பாலனஞ்செய், இதோ உங்களைப் போற்றும் நாங்கள்—இங்கு பொருந்தியுள்ளோம். ரு பொருள்களில் விழித்துள்ளவர்களும்; பசுக்களைக் காத்து இரவை அநுசரிப்பவர்களும், எங்களது காயங்களைக் காவல் செய்கிறார்கள்: எங்களது பிராணிகளையும் பாலனஞ் செய்கிறார்கள். சு இரவே! உனது நாமத்தை நான் அறிகிறேன், நீ நெய் பொழிபவள் என்னும் நாமமுள்ளவள்; இங்ஙனமே பரத்வாஜர், உன்னை அறிகிறார், எங்களது பொருளை நீ பாலனஞ்செய்வாயோ! [கக.சஅ]

ருகூ௫ இரவு [கோபதன்—இராத்திரி தேவதை] க சலனவனிதையாயும் மனைப் பெண்மணியாயும் தேவசவிதாவின் பகனின் சுஹவத்தின், சௌபாக்கியத்தின், அதிவிசாலமாயுமுள்ள இராத்திரி, அவளது மகிமையால் சோதியையும், புவியையும் நிறைத்துள்ளாள். உ அதி ஆழமான அவள் எல்லாப் பொருள்களையும் அதிக்கிரமித்துள்ளாள், அதி வலிமையுள்ளவள், அதிஉயர சோதிக்கு ஏறியுள்ளாள்; மேலான சுவதாக்களோடான மித்திரனைப்போல், ஆர்வளான இரவு எனக்கு விசாலமாகிறாள். ௩ வரிப்பதர்க்கருகளே! நமஸ்காரம், சுபகையே, சுஜனனியே! இரவே! நீ வந்துள்ளாய், நீ எங்களுக்கு நன்மனமுள்ளவளாவாயோ? நீ எனக்குமனிதருக்குண்டான பொருளை பசுக்களுக்கானவற்றை புஷ்டியால் பெருக்குவாயோ. ச ஆர்வமுள்ள இரவு சிங்கத்தின் ஹரிணத்தின், புலியின் சிறுத்தையின் சக்தியையும் அசுவமூலத்தையும் புருஷ முழக்கத்தையும் பற்றியுள்ளாள்; ஒளிவீசும் நீ வெகுபல உருவங்களைச் செய்து கொள்கிறாய். ரு இரவும் இரவியின் அநுசரிப்பும் எனக்கு சிவகரமாவார்களாக; இமையின் அன்னை எனக்கு சுஹவ

மாவாளாக! சுபகையே! எல்லாத் திசைகளிலும் நான் உன்னைத்—துதிக்கும் இந்த ஸ்தோமத்தை அறிந்து கொள். சு இலங்கும் இரவே! எங்களது ஸ்தோமத்தை அரசனைப்போல் நீ அநுபவிக்கிறாய்; ஒங்கும் அதி ஒளி உஷைகளால், நாங்கள் எல்லா சுவீரர்களோடும் எல்லாப் பொருள்களுடனுமாக வேண்டும். எ நீ இரம்மிய நாமங்களைத் தரிக்கிறாய், இரவே! எங்களது செல்வங்களைப் பறிக்க விரும்பும் கள்வன் காணமலாகவும், மறுபடியும் அவன் காட்சியின்மையாகவும் நீ சதாகாலம் தாபமூட்டுவயோ. அ இரவே! நீ மங்கள கலசம் போலாவாய்; நீ யுவதியைப்போல் பசுக்களின் பூரண வடிவத்தைத்தரிக்கிறாய், கண்—மிகும் நீ ஆர்வமுள்ள நீ, அதிசய காயங்களை புலன் செய்கிறாய், நீ சோதியின் நட்சத்திரங்களைத் தரித்துள்ளாய். கூ இரவே! தினத்தில் வரும் திருடனையும், படுபகையுள்ள மானிடப் பகைவனையும், நீ அணுகிச் சென்று அவனது கண்டத்தையும் சிரத்தையும் நீக்குவாயோ! க0 அவன் போகாமலாக அவனது காற்கள் சென்றுவிடுக; இம்சை செய்யாமலாக அவனது கைகளும் சென்றுவிடுக, வருங் கள்வன் பொடிப்பொடியாய் போக, அவன் ஓடிச்செல்க, அவன் காய்ந்த நிலயம் போவானாக. [கக. சுக] ௫சுகூ இரவு [மகாபதன்—இராத்திரி] க இரவே! விஷப்புகையுள்ள பாம்பை சூனிபக்கண், சூனியச் சிரமுடன் செய்; துஷ்ட விலங்கின் இருகண்களை அரைத்துவிடு, வலையிலே திருடனை வீழ்த்து. உ இரவே! உனது தீக்ஷ்ணமான கூரிய கொம்புகளுள்ள பொதிமாடுகளால் எங்களது புன்மைகளையெல்லாம் இன்று கடக்கச் செய்வாயோ. ங ஒவ்வொரு இரவையும், எங்கள் உடற்களிலே இடர்ப்படாமல் நாங்கள் கழிப்போமாக; புருஷர் ஆழமான சலத்தை கப்பல்களில்லாமல் கடக்க இயலா

ததுபோல் கருமிகளுமாவார்களாக. ச புடைக்கப்படும் தானிய சாமை பறந்து, பார்க்கப்படாததுபோல், இரவே எங்களுக்குப் படுபகைச் செய்பவனைப் பறக்கச் செய். ரு நீ பசு திருடும் கள்வனையும் குதிரையின் சிரத்தை மூடி அதை அழைத்துச் செல்ல முயல்பவனையும் வெகு தூரத்தில் தடுத்துள்ளாய். சூ சுபகையே! நலத்தை அளித்து நீ இன்று வருங்கால், நாங்கள் அதை அநுப விக்கச் செய், அது போகாமலாகுக. எ இரவே! குற்ற மற்ற எங்களை யெல்லாம் உஷைக்கு நீ அளித்துவிடு. ஒளி வீசுபவளே! உஷை எங்களைப் பகலுக்கு, பகல் உன்னிடம் அளிப்பாளாக. [ககூ. ருO.] ருசூஎ. ஆன்மா [பிரமன்— ஆத்மா.] க நான் பிரியமாகுள்ளேன் 1. என் ஆத்மா பிரியாதவன். என் கண் பிரியாதது, என் செவி பிரியா தது, என் பிராணன் பிரியாதது, என் அபானன் பிரியா தது, என் சர்வமும் பிரியாதது.2 உ தேவ சவிதாவின் தூண்டுதலில், அசுவினிகளின் கைகளோடு பூஷணனது புஜங்களால், பிரேரிதமாகி நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். [ககூ. ருக.] ருசூஅ. காமன் [பிரமன்—மந்திரோக்த காமோ தேவதை.] க ஆதியிலே இங்கு அந்தக்காமனே இருந்தான். அவனே மனத்தின் முதல் இரேதஸானான்; காமனே! பெரிய காமனோடு ஒரே மூலமுள்ளவன் நீ. யஜமானனுக்குச் செல்வச் செழுமையை யளி. உ காமா நீ வலிமை வன்மையோடு விபவத்தோடு நிலையாயுள்ளாய். நட்பு நாடுபவனுக்கு நீ நண்பன். சமரிலே ஜயிக்கும் உக் கிரனான நீ, விறலையும் திறலையுமளிப்பாயாக. ங தூரத்தி னின்று விரும்பும் அவனுக்கு அக்ஷயத்தில் பாலனஞ் செய்யும் அவனுக்கு திசைகளெல்லாம் செவி கொடுக்கும் அவர்கள் காமத்தால் சுவர்க்கத்தைச் செய்தார்கள்.

1 நீங்காமலுள்ளேன் 2 நான் அனைத்தோடும் பொருந்தியுள்ளேன்.

௪ இருதயத்தினின்று இருதயத்துக்கு காமத்தால் காமம் எனக்கு வந்துள்ளது : அங்குள்ள அவர்களுடைய மனம் எனக்கு இங்கு வருக. ௫ காமா ! எதை விரும்பி நாங்கள் உனக்கு இந்த அவியைச் செய்கிறோமோ அந்த அனைத்தும் எனக்குப் பூரணமாகுக. அப்பால் இந்த அவியை நீ புசி ; சுவாஹா ! [கக. ௫உ.] ௫௩௩ காலன் [பிருகு சர்வாத்மக காலன்] க அறியாதவர்களாய், ஆயிரங் கண்ணுள்ள, இரேதசு மிகுந்து, ஏழு கிரணங்களோடான குதிரையை காலன் வஹித்துச் செல்லுகிறான். அறிஞர்களான கவிகள் அவனில் ஏறுகிறார்கள். எல்லா புவனங்களும் அவனது சக்கரங்கள். உ இந்தக் காலன் ஏழு சக்கரங்களைச் செலுத்துகிறான். அவனது நாபிகள் ஏழு : அமிருதமே அவனது அச்சு : காலனான அவன் இந்த புவனங்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து முதற் தேவனுக்குச் செல்லுகிறான். ௩ பூரண கும்பம் காலனிலே வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவன் வெகு பலவிதமா யிருப்பதால் நாம் அவனைப் பார்க்கிறோம். அவன் இந்த எல்லாப் புவனங்களின் முன்னர் இருக்கிறான். பரமவில யத்திலே அவர்கள் அவனைக் காலன் எனக் கூறுகிறார்கள். ௪ அவனே எல்லாப் பொருள்களையும் ஒன்று சேர்த்தான். அவனே பொருள்களில் வியாபகமாகிறான். தந்தை யாயுள்ள அவன் அவர்களுடைய மகனுமானான். அவனுக் கதிகமான அந்நிய தேஜசு இல்லை. ௫ அங்குள்ள சோதியைக் காலனே சனனஞ்செய்தான் : இப்புவிகளை யெல்லாம் காலனே செய்தான். இருப்பதும் இருக்கப் போவதும் காலனில் பிரேரிதமாகி நிற்கும். ௬ காலன் புவியைச் செய்தான், காலனில் கதிரவன் எரிகிறான் ; காலனில் விசுவப்பொருள்கள். காலனில் கண் விரிந்து காண்கின்றது. ௭ காலனில் மனம், காலனில் பிராணன், காலனில் நாமங்

குவியும்; காலன் வந்தால் எல்லாப் பிரசைகளும் சந்தோஷமாகின்றன. ௮. காலனில் தவம், காலனில் தலைவன், காலனில் பிரமன் காலனில் நாமம், குவியும், பிரஜாபதியின் பிதாவான காலன் சர்வேசுவரன். ௯ அவன் பிரேரிதஞ் செய்தான், அவன் சனனஞ் செய்தான், அவனில் இது நிலையாய் ஸ்தாபனமாகும்; காலன் பிரமனாகி பரமேஷ்டியைத் தரிக்கிறான். ௧௦ காலன் பிரஜையைச் சனனஞ் செய்தான்; அவன் ஆதியில் பிரசாபதியை சனனஞ் செய்தான்; சுயம்பூவான கசியபன் காலனிடமிருந்து தவம் காலனிடமிருந்து தோன்றினான். [௧௯. ௫௩.] ௫௭௦ காலன் [பிருகுரிஷி—காலன்] ௧ காலனிடமிருந்தே சலங்கள் தோன்றிற்று; காலனிடமிருந்தே பிரமனும் தவமும் திசைகளும் தோன்றினார்கள்; காலனால் சூரியன் உதயமாகிறான்; மறுபடியும் அவன் காலனிலேஓய்வுக்குச்செல்லுகிறான். ௨ காலனால் காற்று புனிதமாய் வீசுகிறான்; காலனால் புவி பெரிது; பெரிய சோதி காலனிலே ஸ்தாபிதமாயுள்ளது. ௩ மகனான காலன் இருப்பதையும், இருக்கப் போவதையும் பூருவத்திலே சனனஞ் செய்தான். காலனிடமிருந்து ரிக்குக்கள் தோன்றிற்று; காலனிடமிருந்து யஜுஸு தோன்றிற்று. ௪. காலன் தேவர்களின் அழியாத பாகமான யக்ஞத்தைப் பிரேரிதஞ் செய்தான்; காலனில் கந்தர்வர்களும் அப்சர்ஸர்களும் ஸ்தாபிதமாயுள்ளார்கள்; காலனில் உலகங்கள் ஸ்தாபிதமாயிற்று ௫ தேவர்களான அங்கிரசர்களும் அதர்வனும் காலனில் ஸ்தாபிதமாயுள்ளார்கள்; இவ்வுலகமும் பெரிய உலகமும் புண்ணிய உலகங்களும், புண்ணியப் பிரிவுகளும்—காலனிலே; பிரமத்தால் எல்லா உலகங்களையுஞ் ஜயித்து இந்தக் காலன் பெரிய தேவனாகச் சலனமாகிறான். [௧௯. ௫௪.] ௫௭௧ அக்கினி [பிருகு—அங்கிரன்] ௧ அக்கினியே! நிற்குந்

குதிரைக்கு கலப்பில்லாதப் புல்லைப்போல், இரவுதோறும் நாங்கள் அவனுக்கு எங்கள் அளிப்பைக் கொண்டுவருகிறோம்; உணவோடு செல்வச்செழுமையில் இனிமையாகும் உங்கள் அருகிலுள்ள நாங்கள் இன்னலற்றாக வேண்டும். ௨ செல்வத்தை அடைய எந்த விருப்பமுண்டோ அந்த உனது விருப்பத்தால் எங்களுக்குச் சுகமளி. அக்கினியே! உணவால் செல்வச் செழுமையில் இன்பமாகும் உனது அருகிலுள்ள நாங்கள் இன்னலற்றுவோமாக. ௩ ஒவ்வொரு மாலையிலும் அக்கினி எங்களது கிருகபதி: ஒவ்வொரு காலையிலும் அவன் நல்மன மளிப்பவன். அதி செல்வத்தையும் பொருளையும் நீ அளிப்பவனாகவும். உன்னை எழுச்சியாக்கி நாங்கள் ஓங்குவோமாக. ௪ ஒவ்வொரு காலையிலும் அக்கினி எங்களது கிருகபதி. ஒவ்வொரு மாலையிலும் அவன் நல்மன மளிப்பவன். அதி செல்வத்தையும் பொருளையும் நீ எங்களுக்களிப்பவனாகவும். உன்னை எழுச்சி செய்து நாங்கள் நூறு ஆண்டுகள் வாழலாமோ. ௫ நான் அன்னக் குறைவுடனாகவேண்டாம். அன்னத்தைப் புசிக்கும் அன்னபதிக்கு அக்கினிக்கு ருத்திரனுக்கு வணக்கம். ௬ சபை சேர்ந்தவனே! எனது சபையைப் பாலனஞ்செய். சபையில் உட்காருபவர்களையும் சபை சேர்பவர்களையும்—காப்புச் செய். இந்திரனே! உன்னை அதிக மழைத்து அவர்கள் பூரணாயுசை அடைவார்களாக. ௭ அக்கினியே! நிற்கும் குதிரைக்குக் கலப்பில்லாதப் புல்லைப்போல் ஒவ்வொரு காலையும் நாங்கள் அவனுக்கு எங்கள் அளிப்பைக் கொண்டு வருகிறோம்; உணவோடு செல்வச் செழுமையில் இனிமையாகும் உங்கள் அருகிலுள்ள நாங்கள் இன்னலற்றாகவேண்டும். [௧௯. ௫௫] ௫௭௨ தூக்கம் [யமன்—துக்க நாசனன்] ௧ நீ யமனது உலகத்தி

னின்று இங்கு வந்துள்ளாய்; தீரனான நீ இன்பத்தோடு மானிடனை—மேற்—சேர்க்கிறாய். அசுரனுடைய மூலஸ்தானத்திலே உறக்கத்தை உருச்செய்து நீ ஒற்றனோடு பொருந்திச் செல்லுகிறாய். ௨ இரவுக்கு முன்னரான முதற்பகலிலே விசுவ பலமுள்ள பந்தன் ஆதியிலே உன்னைக் கண்டான். தூக்கமே! வைத்தியர்களினின்றும் உனது ரூபத்தை மறைத்து அங்கிருந்து நீ இங்கு வந்துள்ளாய். ௩ பெரிய பசுவான அவன் மகிமை நாடி, அசுரர்களினின்றும் நீங்கி தேவர்களை அணுகியுள்ளான். சோதியை அடைந்த முப்பத்து மூவர்கள், அந்த கனவுக்கு ஆதிபத்தியத்தை அளித்தார்கள். ௪ இங்கு உள்ளே முணுமுணுத்துச் செல்லும் அவனை, பிதுருக்கள் அறிவதில்லை, தேவர்களும் அறிவதில்லை. வருணனால் சிட்சிதமாகி ஆதித்தியர்களான மானிடர்கள் திருத ஆப்தியனிலே கனவை ஸ்தாபித்தார்கள். ௫ குரூரத்தைக் கடுஞ்செயலோர்களுக்களித்த நீ, கனவு இன்மையால் புண்ணிய ஆயுசை சுகிருதர்களுக்கு அளித்த நீ, பெரிய பந்துவோடு நீ சோதியிலே இன்பமாகிறாய். தபஞ் செய்பவனது மனத்தினின்றும் நீ தோன்றினாய். ௬ முன்பக்கமுள்ள உனது பரிசனங்களையெல்லாம் நாங்கள் அறிகிறோம். கனவே! உனது அதிபதி யார் என்பதையும் நாங்கள் இங்கு அறிகிறோம். புகழுள்ளவனது புகழோடு நீ எங்களை இங்கு பாலனஞ் செய். நீ விஷங்களோடு வெகுதூரஞ் சென்றுவிடு. [௧௧. ௫௬]

௫௭௩ தீக்கனவு [யமன்—துச்சுவப்ன நாசனன்]

௧ பூரணக் கடனை எட்டில் ஒன்றை, பதினாறில் ஒன்றை அவர்கள் கொண்டு வருவதுபோல், பிரியமில்லாதவனில் எல்லா—த்தீக்கனவையும் ஒன்று குவிக்கிறேன். ௨ அரசர்கள் சேர்ந்துள்ளார்கள், கடன்கள் திரண்டுள்ளன,

குஷ்டங்கள் குவிந்துள்ளன, கலைகள் சந்தித்துள்ளன, நாம் நம்மிலுள்ள எல்லாத் தீக்கனவையும் நம்மை வெறுப்பவனில் சாய்த்துவிடுவோம். ௩ தேவ பத்தினிகளின் கருவான நீ யமனது கரம்—நீ நற்கனவு; எங்களை வெறுப்பவனில் எனது தீக்கனவை நாங்கள் செலுத்துகிறோம். ௪ கடுமை என்னும் நாமமுள்ள நீ கரும்பறவையின் வாயாவாய்; கனவே! நாங்கள் உன்னை இங்ஙனம் பூரணமாயறிகிறோம்; கனவே! குதிரைத் தடையைப்போல் புரவி கச்சையைப்போல் இகழ்பவனை தேவநிந்தனை செய்பவனை எங்களைச் சேராதவனைச் சிதறடித்துவிடு. ௫ எங்களிலுள்ளத் தீக்கனவையும் எங்களது பசுக்களிலுள்ள எங்களது மனையிலுள்ள-கடுங்கனவையும்-இகழ்பவனும், தேவநிந்தனை செய்பவனும், எங்களைச் சேராதவன் மாலையைப்போல் அணிவார்களாக. ௬ எங்களினின்று ஒன்பது முழங்கள் அளந்து, எங்களை வெறுப்பவனிலே எல்லாத் தீக்கனவையும் தள்ளிவிடுகிறோம். [௧௯.௫௭]௫௭௪ பிரார்த்தனை [பிரமன்—மந்திரோக்த வெகு பல தேவர்கள்] ௧ ஆண்டுகளை அவியால் வளரச்செய்து சதேவனாய் சமானனாய்நெய்யிஜ்யேஷ்டமாவானாக, காது, கண், பிராணன் பிரியாமலாவானாக, நாங்கள் வாழ்க்கையினின்றும் வன்மையினின்றும் விலகாமலாகவேண்டும். ௨ பிராணன் எங்களை அழைப்பானாக. நாங்கள் பிராணனை அழைக்கிறோம்; வானமும் வையமும் வலிமையைப் பற்றியுள்ளன; சோமனும் பிரகஸ்பதியும் தாத்ருவும் வலிமையைச் சேர்த்துள்ளார்கள். ௩ சோதியும் புவியும் வலிமையைப்பற்றும் இருவர்களாயுள்ளார்கள், நாங்கள் வலிமையைப்பற்றி வையத்தில் சலனமாவோமாக; புகழோடு பசுக்கள் வந்து கோபதியை அநுசரித்திடுக; புகழைக் கிரகித்து நாங்கள் புவியில் சலனமாவோமாக. ௪ நீங்கள் கோசாலையைச் செய்யுங்

கள்; அது மானிட இரட்சிப்பாகும்: விரியும் வெகு பல கவசத்தைச் சேருங்கள்; எதிர்க்க முடியாத உலோகக் கோட்டைகளைச்செய்யுங்கள்; உங்களது கலசம் ஒழுகாமலாகுக; அதை பலமுடனுக்குங்கள். ரு யக்ஞக்கண்ணுடைய முதல்வனுக்கு முதன்மையானவனுக்கு, நான் செவி சொல் மனத்தால் ஆஹுதி செய்கிறேன்; தேவர்கள் நல்ல மனமுள்ளவர்களாய் விசுவகருமனால் விரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த யக்ஞத்தை அடைவார்களாக. ௬ தேவரித்விக்குக்களும் அவிபாகம் அளிக்கப்படும் யக்ஞாருகர்களும் அவர்களது மனைவிகளோடு சேர்ந்து இந்த யக்ஞத்துக்கு வருவார்களாக; எத்தனை தேவர்களுண்டோ அத்தனை தேவர்களும் அவியிலே இன்பமாவார்களாக. [கக. ருஅ]

ருஎரு [பிரமன்—அக்கினி] க அக்கினியே! தேவர்களில் மானிடர்களில் நீ விரதங் காப்பவன், நீ யக்ஞங்களில் போற்றப்படுபவன். ௨ அறிவு ஓங்கும் தேவர்களே! அறியாமையால் உங்களது விரதங்களை நாங்கள் பங்கஞ் செய்தால், பிராமணர்களை நுழைந்த ஸோமனும், எல்லாம் புசிக்கும் அறிஞனை அக்கினியும் அதைப் பூரணஞ் செய்வார்களாக. ௩ நாங்கள் செய்ய இயலும் வேலையைச் செய்துமுடிக்க தேவவழியிலே வந்துள்ளோம். அக்கினி அறிபவன், அவன் யஜிப்பவன், அவனே ஹோதா, அவன் ருதுக்களையும், யக்ஞங்களையும் சித்தஞ் செய்வான் [௧௬. க—௩]

ருஎ௬ பிரமன் [மந்திரொக்தவாக்தேவதை] க வாயிலே வாக்கு, மூக்கிலே பிராணன், கண்களிலே காட்சி, செவிகளிலே சிரோத்தரம், வெண்மையாகாத கேசம், உடையாத பற்கள், கைகளில் பலம்—எங்களுக்கு வேண்டும். ௨ தொடைகளில் திடம், காற்களில் துரிதம் பாதங்களில் நிலை—எங்களுக்கு வேண்டும், நான் இன்னலற்று எனது சர்வாத்மா இடர—ற்ருக—

வேண்டும். [கக. சுO] ருளஎ [பிரமன்—பிரமணஸ்பதி] க என் உடலோடு உடல் பொருந்துக! நான் சர்வாயுசை அடையலாமோ? இனிமையிலே உட்கார். சுவர்க்கத்தில் சுத்தஞ்செய்து கொள்பவனாய் பூரணமாய் நிறைந்துகொள். [கக—சுக] ருளஅ [பிரமன்—பிரமணஸ்பதி] க தேவர்களில் என்னைப் பிரியமுள்ளவனாகச் செய், அரசர்களில் பிரியமுள்ளவனாகச் செய்; சூத்திரனுக்கும் ஆரியனுக்கும் பார்க்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் என்னைப் பிரியமுள்ளவனாகச் செய். [கக. சுஉ] ருளகூ [பிரமன்—பிரமணஸ்பதி] க பிரமணஸ்பதியே! எழுந்திரு யக்ஞத்தோடு தேவர்களை எழுச்சியாக்கு; யஜமானனை, அவனது ஆயுசை, பிராணனை பிரசையை, பசுக்களை, புகழை ஒங்கச் செய். [கக—சுங] ருஅO [பிரமன்—அக்கினி] க அக்கினியே நான் பெரிய ஜாதவேதஸனுக்கு நான் சமித்தை பற்றியுள்ளேன். அந்த ஜாதவேதஸன் எனக்குச் சிரத்தையையும் மேதையையும் அளிப்பானாக. உ ஜாதவேதஸனே! நாங்கள் உன்னை சுவாலையாலும் சமித்தாலும் உன்னைவளர்க்கிறோம். பிரசையோடும் பொருளோடும் எங்களை வளருங்கள். ங அக்கினியே! நாங்கள் உனக்கு எந்த சமித்தை அளித்தாலும் அது எங்களுக்கு மங்களகரமாகுக. இளைஞனே! நீ அதை அங்கீகரி. ச அக்கினியே! இம்மரத்துண்டுகளெல்லாம் உனக்கு: எரிபவனே! அவற்றோடு நீ சேர்; எங்களில் ஆயுசை அளியுங்கள்; ஆச்சாரியனில் அமுதத்தை அளியுங்கள். [கக. சுச.] ருஅக [பிரமன் ஜாதவெதஸன் சூரியன்] க பொன் சுபர்ணனை நீ பிரகாசத்தோடு சோதிக்கு ஏறியுள்ளாய். நீ சுவர்க்கம் பறப்பதை எவர் இன்னல் செய்தாலும் அவர்களை சுவாலையால் எரித்துவிடு. அச்சமற்ற ஜாதவேதசனே!

உக்கிர சூரியனே! ஒளியுடன் சுவர்க்கத்துக்கு ஏறு. ௧௧. ௬௫. ௫௮௨ [பிரமன் ஜாதவேதஸன் சூரியன்] ௧ ஜாதவேதஸனே! இரும்பு வலைகளோடு, அயப்பாச கொக்கிகளோடு, சலனமாகும் அசுர மாயாவிகளை, சுவாலையோடு உனக்குச் சாய்த்துவிடுகிறோம். எதிரிகளை அழித்து ஆயிரம் முட்களுள்ள வச்சிராயுதனாய் வா. [௧௧. ௬௬] ௫௮௩ [பிரமன்—சூரியன்] நூறு சரத்காலங்கள் நாங்கள் பார்க்கவேண்டும். நூறு சரத்காலகள் சீவிக்க வேண்டும். நூறு சரத்காலங்கள் விழிக்கவேண்டும். நூறு சரத்காலங்கள் ஏறவேண்டும், நூறு சரத்காலங்கள் ஓங்கவேண்டும், நூறு சரத்காலங்கள் வாழவேண்டும். நூறு சரத்காலங்கள் சுந்தரமாகவேண்டும். நூறு சரத்காலங்கள்—இன்னும் அதிகம் ஓங்கவேண்டும். [௧௧. ௬௭] ௫௮௪ [பிரமன்கர்மன்] ௧ நான் விரிந்தவிரியாத வாயையை மாயையால் திறக்கிறேன். வேதம்பற்றிய அவர்களோடு நாங்கள் செயல்களைச் செய்கிறோம். [௧௧. ௬௮] ௫௮௫ [பிரமன்—ஆபன்.] ௧—௯. நீங்கள் சீவனுள்ளவர்கள்; நான் சீவிக்கலாமோ. நான் எனது பூரண ஆயுசுவரை சிவிக்கலாமோ. நீங்கள் அதிசீவனுள்ளவர்கள், நான் சீவிக்கலாமோ; நான் எனதுப் பூரணாயுசுவரை சீவிக்கலாமோ. நீங்கள் சசீவர்கள்; நானும் சேர்ந்து சீவிக்கலாமோ. நான் எனது சர்வாயுசை சீவிக்கலாமோ நீங்கள் சீவிப்பவர்கள்; நான் சீவிக்கலாமோ; நான் எனதுப் பூரணாயுசை சீவிக்கலாமோ. [௧௧. ௬௯.] ௫௮௬ [பிரமன்—இந்திராதயர்கள்] இந்திரா சீவி: சூரியா சீவி: தேவர்களே! சீவியுங்கள்; நான் சீவிக்கலாமோ; நான் சர்வாயுசுவரை சீவிக்கலாமோ. [௧௧. ௭0.] ௫௮௭. [பிரமன்—காயத்திரி] வரமளிக்கும் வேதமாதா என்னால் போற்றப்பட்டுள்ளாள்; துவிஜர்களின் பாவமானத்தை

அவள் தூண்டுவாளாக; ஆயுசையும் பிராணனையும், பிரசையையும், பசுவையும் புகழையும், பொருளையும், பிரமவர்சஸையும் எனக்கு அளித்து நீங்கள் பிரம உலகத்துக்குச் செல்லுங்கள். [கக. எக.] ருஅஅ [பிருகு வங்கிரப் பிரமன் பரமாத்மா.] க எந்தக் கோசத்தினின்று நாங்கள் வேதத்தை எடுத்தோமோ நாங்கள் அக்கோசத்திலேயே—வைத்து விடுகிறோம். இந்த யக்ஞம் பிரம வீரியத்தால் செய்யப்பட்டுள்ளது; தேவர்களால் அத்தவத்தோடு என்னைப் பாலனஞ்செய்யுங்கள். கக. எஉ.

பத்தொன்பதாவது காண்டம் முற்றிற்று.

ரு அகூ—எநுக

ருஅகூ [விசுவாமித்திரன் கௌதம விரூபர்கள்—இந்திரன், மருத்து அக்கினி] க நாங்கள் விருஷபனை இந்திரனும்—சோமனைப் பொழியுங்கால்—உன்னை அழைக்கிறோம்: இனிய இரஸப்—பொருளைப்—பாலனஞ்செய். உ சோதியின் அதிசக்திமிகுந்த மருத்துக்களான நீங்கள், பானஞ் செய்யும் மனையிலுள்ள மானிடர்களாவீர்கள்; மேலானக் காப்புக்கனிந்தவர்களுமாவீர்கள். ந உறுதியளி உணவையும், வசமளி அன்னத்தையும் சோமனை வரம்பில் தரித்துள்ள—அறிஞனை அக்கினியையும் ஸ்தோமங்களால் நாங்கள் சாற்றுகிறோம். [உ௦. க.] ருகூ௦ [கிருத்ஸ்மதன் மேதாதிதி—மருத் இந்திராக்கினி திரவிணோதன்] க மருத்துக்கள் போத்திரத்தினின்றும், துதிக்கருகதையான சுமந்திரத்தினின்றும் ருதுவினால் சோமனைப் பருகுவார்களாக. உ அக்கினி அனல்தரிப்பவனின்றும், துதிப்பதர்க்கருகதையான, சுமந்திரத்தினின்றும் சோமனைப் பருகுவா

ஞக. ௩ இந்திரப்பிரமன் பிராமணத்தினின்றும், துதிக் கருகதையான சுமந்திரத்தினின்றும் ருதுவினால், சோம ஊப் பருகுவானாக. ௪ திரவியமளிக்கும் தேவன் போத் திரத்தினின்றும் துதிக்கருகதையான சுமந்திரந்தினின் றும் ருதுவால் சோமனைப் பருகுவானாக. [௨௦. ௨] ருகூக [இரும்பிடி—இந்திரன்] க இந்திரா! வா. உனக் குச் சோமனைப் பொழிந்துள்ளோம். இங்கு இந்த சோம னைப் பருகு. எனது இத்தருப்பையிலுட்கார். ௨ பிர மத்தால் பொருந்தி கேசத்தோடான உனது இரு புரவிகள் உன்னைக்கொண்டு வருக: நீ—எங்கள் சொற்க ளுக்குச்—செவிகொடு. ௩ இந்திரா சோமனைப் பொழிந் துள்ள நாங்கள், சோமந்தரிக்கும் பிராமணர்களான நாங்கள், சோமபானம் பருகி யுக்தமோடான உன்னை அழைக்கிறோம். [௨௦. ௩.] ருகூ௨ [இரிம்பிடி—இந்தி ரன்] க சோமனைப் பொழியும் எங்களிடம் வா, எங்கள் நற்துதிகளுக்கு வா. இனிய தோற்றமுள்ளவனே! சோம னைப் பருகு. ௨ நான் அதை உன் வயிற்றில் ஊற்று கிறேன்; அது உன் உறுப்புக்களிலெல்லாம் பாய்க. இனியதை நாவினால் பற்று. ௩ அது உன் காயத்துக்கு இனிது, இனிய இரசம் இனிது. உனது இருதயத்துக்கு சோமன் இனிது. [௨௦. ௪.] ருகூ௩ [இரும்பிஷ்டி— இந்திரன்] க அதிகங்காண்பவனே! இந்திரனே! ஸ்திரீகளோடு சூழ்ந்தவன் போல் இந்த சோமன் உன்னை அணுகுவானாக. ௨ சோமனுடைய மதத்தில் துரித கண்டன் ஒங்கும் காத்திரனான இந்திரன் உயரிய கையுள் ளவனாகி விருத்திரனைக் கொன்றான். ௩ உனது சக்தி யால் விசுவத்தின் ஈசனான இந்திரனான நீ முன் செல்; விருத்திரனழிக்கும் நீ விருத்திரனை வீழ்த்து. ௪ பொழி யும் யஜமானனுக்கு எந்த அங்குசத்தால் செல்வத்தை

அளிக்கின்றாயோ அது தீர்க்கமாகுக. ரு இந்திரா இம் மேலான தருப்பையிலே இங்குசோமன் சுத்தமாயுள்ளான். இங்கு அரிதமாகி இதனைப் பருகு. சு சோதியில் புகழுள்ள நீ சக்தி வாய்ந்தவர்களால் போற்றப் படுபவன். உனது இன்பத்துக்கு இது பொழியப்பட்டுள்ளது. ஆகண்டலவனே[1]! நீ அழைக்கப் பட்டுள்ளாய். எ குண்ட பாய்யனது[2] குலத்திலுதித்தவனுக்கு, சிருங்க விருஷ[3] குடும்பத்தில் தோன்றியவனுக்கு நான் என் மனத்தைச் செலுத்தியுள்ளேன். [உ0. ரு.] ருகூச[விசுவாமித்திரன்—இந்திரன்.] க நாங்கள் விருஷபனை இந்திரனும் உன்னை, சோமனைப் பொழியுங்கால் அழைக்கிறோம். இனிய இரஸப்—பொருளைப்—பாலனஞ்செய். உ பலர் போற்றும் இந்திரா! அறிவளிக்கும் சோம இரஸத்தைப் பற்று. திருப்தி யளிக்கும் சோமபானத்தைப் பருகு, பொழி. ங துதிக்கப்படும் சனபதீ! இந்திரா! விசுவமான தேவர்களோடு செல்வமோங்கச் செய்யும் யக்ஞத்தைச் செழுமையாக்கு. ச இந்திரா! வீரர்பதீ, உனது நிலயத்துக்கு இவ்வொளி துளிகள், உனக்கு சோம இரஸங்கள் பாய்கின்றன. ரு இந்திரா, இம்மேலான சோம இரஸத்தை உன் உதரத்திலே பற்று. இச்சோதிமய துளிகள் உன்னுடையது. சு மொழிபதீ எங்கள்இரஸத்தைப் பருகு. நீ இனிய தாரைகளால் தோய்ந்துள்ளாய். இந்திரா! இப்புகழ் உன்னில் அளிக்கப்பட்டதே. எ வரிப்பவனது அழியாத செல்வங்கள் இந்திரனுக்குச் செல்லுகின்றன. அவன் சோமனைப் பருகிவளர்ந்துள்ளான். அ விருத்திரனழிப்பவனே! தூரத்தினின்றும் அருகினின்றும் நீ எங்களிடம் வா எங்கள் மொழிகளையங்கீகரி [உ0. சு.].

---

1 சத்துரு சம்ஹாரனே 2 அனல் சேர்க்கையான 3 உச்ச கிரணமுள்ள.

ருகூடு [சுகக்ஷன், விசுவாமித்திரன் இந்திரன்] க நரர்களுக்கு ஹிதஞ்செய்து—எதிரிகளை வீழ்த்துபவனுயுள்ள செல்வப் புகழுள்ள விருஷபனைக் காண, சூரியனே! நீ உதயமாகிறாய். உ இந்த இந்திரன் தன் புஜ பராக்கிரமத்தால் கூகூ கோட்டைகளை இடித்தான். விருத்திரனைக் கொன்றான், அஹியை அழித்தான். ௩ இந்த இந்திரன் எங்களுக்கு மங்களகரமான நண்பன். கோமிகும், குதிரை ஓங்கும்: யவம் நிறையும் அவன், வெகு தாரைகள் பொழியும் பசுவைப்போல் எங்களுக்கு அனைத்தையும் கறக்கிறான். ச பலர் போற்றும் இந்திரா! அறிவளிக்கும் சோம இரஸத்தைப் பற்று, திருப்தியளிக்கும் சோம பானத்தைப் பருகு. [௨௦—எ] ருகூகூ [பரத்வாஜன், குத்ஸன், விசுவாமித்திரன்—இந்திரன்] க பூர்வம்—போல்—நீ சோமனைப் பருகு; அது உனக்கு இனிமை செய்க, எனது பிரமத்தைக் கேள்; எங்கள் மொழிகளால் ஓங்கு. சூரியனைப் புலனுக்கு, உணவை ஓங்கச் செய். இந்திரா! எதிரிகளைக் கொன்று பசுக்களைப் பாழாக்கு உ இந்திரா! எங்களிடம் வா! 'நீ சோமனை விரும்புபவன்' என அவர்கள் மொழிந்துள்ளார்கள். இதோ பிழிந்த சோமன். மதத்துக்கு இதனைப் பருகு. விரிந்து விசாலமாயுள்ள உனது வயிற்றில் அச்சோமனைப் பொழிந்துகொள். அழைக்கப்பட்டுள்ள நீ பிதாவைப்போல் எங்களுக்குச் செவிகொடு. ௩ அவனது கலசம் பூரணமாயுள்ளது, சுவாஹா: அவனது பானத்துக்காக, பொழிபவனைப் போல் நான் பாண்டத்தை நிறைத்துள்ளேன். பிரியர்களான சோமாருகர்கள், இந்திரனைச் சூழ்ந்து முற்றுஞ் சுற்றியுள்ளார்கள்.] ௨௦—அ] ருகூஎ [நேதர்கள், மேதாதிதி—இந்திரன்] க பசுக்கள் கோசாலைகளிலே கன்றுகளுக்குக் கோஷிப்பனபோல் நாங்கள் பாக்களால், தரிசி

யாயும், எதிர்ப்பு அழிப்பவனுயும் சோம இரசத்திலே இன்பமாகும், இந்த இந்திரனைப் போற்றுகிறோம். உ திவ்யனுயும், நல்ல தான சீலனுயும், திறஞ் சூழ்பவனுயும், வெகுபல போக்கியங்களிலே மலைபோலும் உள்ளவனை, நூறு, ஆயிரம் வகை பசுமிகுந்த உணவுக்கு யாசிக்கிறோம். ௩ நீ எதனுல் பிருகுவுக்கும், யதிகளுக்கும், பிரஸ்கண்வர்களுக்கும் பொருளில ஸ்தாபிதமாகுங்கால், துணைபுரிந்தாயோ, பூருவ ஞானத்துக்காக, அந்த சுவீரமான பிரமத்தை நான் போற்றுகிறேன். ச இந்திரா! எதனுல் நீ மேன்மை மிகும் சலங்களை சலநிதிக்குச் செலுத்துகிருயோ, அஃதே உனது ஆண்மை மிகும்—திண்மை. எவனுக்கு உலகங்கள் முழக்கங்கள் செய்கின்றனவோ, அவனது மகிமையை எவனுலும் கடக்க இயலாது. [உ௦—கூ] ருகூஅ [மேத்யாதிதி—இந்திரன்] க அழியாத் துணைபுரிந்து, திரவியமளித்து திறம் தெளிவுசெய்து சதாஜயிக்கும் இரதங்களைப்போல், தேன்மிகும் எங்களது இம்மொழிகள் இந்த ஸ்தோமங்கள் உனக்கு ஏறுகின்றன. உ பிருகுக்கள் கண்வர்களைப்போல் கதிரவர்களைப் போல் நினைத்ததை யெல்லாம் பற்றியுள்ளார்கள். மேலான பிரியமேதர்களான ரிஷிகள் ஸ்தோமங்களால் இந்திரனை முழக்கஞ் செய்கிருர்கள். [உ௦—க௦] ருகூகூ [விசுவாமித்திரன் இந்திரன்] க இந்திரன் புரம் பிளப்பவன், பொருள்பதியான அவன் பகைவர்களைத் துரத்தி, கிரணங்களால் தாஸனை ஆக்கிரமித்துள்ளான். பிரமனுல் பெருகி காயத்தில் வளர்ந்து அதிதானமளிக்கும் அவன் சோதியையும் புவியையும் சூழ்ந்துள்ளான். உ நான் உன் ஆண்மையையும், திண்மையையும் வாய்மையையும், அமுதத்துக்கு மொழியையும் யலங்காரஞ் செய்து தூண்டுகிறேன். இந்திரா! நீ மானிட சமூகங்களின் தேவசனங்களின் முதற் தலைவன்.

௩ இந்திரன் பலம்பெருகி விருத்திரனைச் சூழ்ந்தான், உரு வம் ஒங்கும் அவன் மாயாவிகளை மாய்த்தான்; காடுகளில் உக்கிரமாய் கனல்விட்டெரியும் அவன் வியம்ஸனைவீழ்த்தி இருள் சேர்க்கையானப்பசுக்களைப் புலனாக்கினான். ௪ ஒளி ஜயிக்கும் இந்திரன், பகல் புலனாக்குமவன், பிரேரிதமாகி —சமர் விரும்பும் சத்துருக்களை ஜயித்தான்: அவன் மானிடனுக்கு தினத்தின் துவஜத்தைப் பிரகாசஞ் செய் தான். அவனது மேலான இன்பத்துக்கு சோதியைத் தோற்றுவித்தான். ரு இந்திரன் வீரர்களைப்போல் வெகுபல வீரச் செயல்களை செய்பவனாய் துரிதமாய்ச் சென்று திண்மையிலே நுழைந்தான்; அவன் இந்த அறிவு களையெல்லாம், தோத்திரஞ் செய்பவனுக்கு உணர்த் தினான். இந்த..................உஷைகளின்...............சோதி வனப்பை அவன் விரித்தான். சு இந்திரனால் செய்யப் பட்ட வெகு பல சுகிருதச் செயல்களை, மகானின் மேலான ஆற்றல்களை அவர்கள் சாற்றுகிறார்கள். அவன் ஓங்கும் வன்மையால் வட்கார்களை வீழ்த்தினான்: எதிர்க் கும் ஆண்மையால் மாயாவிகளான தஸ்யுக்களை, மாய்த் தான். எ வீரர் பதியான இந்திரன் மானிடரது விருப் பம் பூர்த்தி செய்யுமவன்; போரினாலும் பெருமையாலும் தேவர்களுக்குச் செல்வங்களை அளித்தான். விவஸ்வந்தின் நிலயத்திலே, அவனது செயல்களை, கல்வி ஓங்கும் கவிகள் கானங்களால் கோஷஞ்செய்கிறார்கள். அ இந்திரன் சிறந்தவன், ஜயிப்பவன் ஜயமளிப்பவன், சோதியையும் திவ்ய சலங்களையும் தரிப்பவன். இந்த விரிந்த புவியையும் சுவர்க்கத்தையும் ஜயித்துள்ள அவனில் அறிவோடாகுப வர்கள் ஆனந்தமாகிறார்கள். கூ அவன் குதிரையும் கதிரவனையு மளித்தான். வெகு பல உணவுள்ள பசுவையு மளித்தான்: பொன் மய போகத்தையு மளித்தான்:

அவன் தஸ்யுக்களைக் கொன்று ஆரிய வர்ணத்துக்கு உதவி செய்தான். ௧0 இந்திரன் ஓஷதிகளை அளித்தான்: தினங்களைத் தந்தான், வனஸ்பதிகளை யளித்தான், வானத்தையுங் கொடுத்தான். அவன் பலனைப் பிளந்தான். மாறு மொழிபவர்களைத் துரத்தினான். அப்பால் எதிர்ப்பவர்களுக்குச் சாந்தமளித்தான். ௧௧ நாங்கள் சக்தி சேரும் இச் சமரில், சுக—மளிக்கும்—மகவானை இந்திரனை, வீரம் மிகுபவனை, செவி கொடுக்கும் உக்கிரனை, போரில் உதவிபுரியும் அவனை, விருத்திரர்களைக் கொன்று அவர்களது செல்வங்களை குவிக்கும் இந்திரனை அழைக்கிறோம். [௨0. ௧௧] ௩௫00 [வசிஷ்டன் அத்திரி—எ இந்திரன்] ௧ சுருதி விரும்பி பிரமங்களை ஒங்கிப் பிரேரியுங்கள்; வசிஷ்டனே! போரிலே இந்திரனைப் போற்று, பலத்தால் எல்லாப் பொருள்களிலும் பரவும், அவனை அநுசரிக்கும், நான் சொல்லும் மொழிகளை அவன் கேட்கிறான். ௨ இந்திரா! சமரிலே எங்களுக்கு சக்தியை யளிக்க கோஷம் செய்யப்பட்டது, முழக்கமான அக்கோஷம் தேவர்களில் சென்றது: மானிடர்களில் எவனும் அவனது ஆயுளை அறிவதில்லை. எங்களை அத் துன்பங்களினின்றும் கடத்திச் செல். ௩ பசுவளிக்கும் இரதத்தை குதிரைகளால் நான் சேர்க்கிறேன்: அங்கீகாரமாகும் பிரமங்கள் அவனைச் சேர்ந்துள்ளன: இந்திரன் நிகரற்ற விருத்திரர்களை வீழ்த்தியபோது, வானம் புவியைப் பிரித்துப் பிளந்தான். ௪ மலட்டுப் பசுக்கள் சலங்களை — அடைந்து — பெருகுவனபோல், இந்திரா, துதி செய்பவர்கள் உனது இதத்தை நாடினார்கள். வாயு தனது கூட்டத்தோடு வருவதுபோல் நீ எங்களிடம் வா: நீ செயல்களால் செல்வங்களை அளிக்கிறாய். ௫ திடனையும், துதிப்பவர்களுக்கு துரிதஞ்

செல்வ மளிப்பவனுமான இந்திரா உன்னை, இன்பமளிக்கும் சோமபானங்கள் இன்பஞ் செய்க: தேவர்களில் நீ ஒருவனே மானிடர்களுக்குத் தயைபுரிகிறாய்: இந்த யாகத்திலே, சூரனே எங்களை இன்பஞ் செய். ௬ வர்ஷிப்பவனும் வச்சிரஹஸ்தனுமுள்ள இந்திரனே, வசிஷ்டர்கள் துதிகளால் வாழ்த்துகிறார்கள்: பொற்றப்பட்டு அவன் எங்கள் பசு வீரர் செல்வங்களைப் பாலனஞ் செய்வானாக: தேவர்களே! சுவஸ்திகளோடு எங்களுக்கு சதா காலம் துணை செய்யுங்கள். எ இந்திரன், துரிதன், வச்சிராயுதன், விருஷபன், வீழ்த்துபவன், வலியன் இராஜன் விருத்திரனழிப்பவன். சோம பானஞ் செய்பவன்: யுக்தமான அவனது குதிரைகளோடு அவன் இங்கு வருவானாக. இந்திரன் நடுப்பகல் யக்ஞத்தில் அவனை இன்பஞ் செய்வானாக. [௨௦. ௪௨] ௬௦௧ [வாமதேவர், கோதமன், குத்ஸ விசுவாமித்திரன்—இந்திரன் பிருஹஸ்பதி மருத்து அக்கினி] ௧ பிரஹஸ்பதியே இந்திரனே, செல்வம் ஓங்கச் செய்பவர்களே இந்த யக்ஞத்திலே இன்பமாகி சோமனைப் பருகுங்கள். நன்கு பரவும் சோமன்கள் எங்களில் பிரவேசித்திடுக: எங்களுக்கு சர்வவீரத்தையும் செல்வத்தையும் அளியுங்கள் ௨ மருத்துக்களே! துரிதமாய்ப் பாயும் புரவிகள் பறக்கும் பாதங்களோடு உங்களைச் சுமப்பார்களாக: உங்கள் கைகளோடு இங்கு வாருங்கள்: தருப்பையிலே யுட்காருங்கள்: விரியும் ஸ்தானம் உங்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ளன: இனிய உணவிலே இன்பமாகுங்கள். ௩ துதிக்கருகனான ஜாதவேதசனுக்கு, எங்கள் மனத்தால் இரதத்தைப் போல் இந்த ஸ்தோமத்தைச் சாற்றுகிறோம்: இச்சபையில் எங்களுக்கு மங்களமும் மேலான அறிவுமாகுக: அக்கினியே! உங்கள் நட்பில் நாங்கள் துன்பமாகாம

லாவோமாக. ச அக்கினி, இவர்களோடு ஒரு இரதத்தில் அல்லது பல இரதங்களிலே தேவர்களோடு எங்களை அணுகு: உனது வீரஸ்பவாம்போல் மூன்று முப்பது தேவர்களை அவர்களது மனைவிகளோடு கொண்டு வா! இன்பமாகுக. [உ௦. கரு] சு௦உ [சௌம்னீ—இந்திரன்] க புதியவனே! நாங்கள் உன்னை அழைக்கிறோம்: துணை நாடி திரமின்மை யடைந்துள்ள நாங்கள், யுத்தக்தில் அதிசயனை உன்னை வழுத்துகிறோம். உ சமரிலே இரட்சைக்கு உன்னை—நாடுகிறோம். இந்த எங்களது, இளைஞன வீரன், உக்கிரன் வந்துள்ளான். இந்திரா உனது நண்பர்களான நாங்கள் நன்களிக்கும் உன்னை இரட்சகனுக வரித்துள்ளோம். ந நண்பர்களே! இச்செல்வத்தையும், அச்செல்வத்தையுமளிக்கும் பழைய இந்திரனை நான் உங்களுக்குத் துதி செய்கிறேன். ச அசுவங்களால் வகிக்கப்பட்டு வீரர்பதியான அவன் சனங்களை அரசுபுரிபவனுவான்: இம்மகவான் துதிசெய்பவர்களில் சதபசு புரவிகளை யளிக்கிறான். [உ௦. கச.] சு௦ந [கோதமன்—இந்திரன்] க மேலானவனுக்கு; மேன்மையானவனுக்கு, அதிசெல்வனுக்கு, சக்திமானுக்கு சத்தியபலனுக்கு வலியனுக்கு மனனத்தை சம்பாதிக்கிறேன்: சார்பிலாகும் சலத்தைப்போல் தடையில்லாத அவனது செல்வம் விசுவாயுசுக்கும் வலிமைக்கும் விரிந்துள்ளது. உ யக்ஞஞ் செய்பவர்களது அவியானது, கீழ்—நிலயங்களுக்கு—சலங்களைப்போல் உனது யாகத்துக்கு உன்னை யனுசரிக்கின்றது, சனங்களும் உன்னைத் தொடர்கிறார்கள்: காந்திமயமாய் சத்துரு—கொல்லும் காஞ்சனமான இந்திரனது வச்சிராயுதம் மலையில் சாயுங்கால்—அதனை அனைத்தும் பற்றும். ந துதிக்கருகதையாய் திகைக்கச் செய்யும் உஷைபோலுள்ளவனை இந்த சுப

மான யக்ஞத்திலே சாதனத்துடன் பற்று: அவனது இந்திரியமும் சோதியும், நாமமும் சிறப்புக்கு துரிதமாய்ச் செல்ல குதிரைகளைப் போல் செய்யப்பட்டுள்ளன. ௪ இந்திரா வெகு பலர்களால் துதிக்கப்படும் உன்னை, திரவியஞ்சேரும் உன்னை ஆசிரயித்து அணுகுகிறோம்: மொழிக்கருகனான இந்திரா உன்னைத் தவிர வேறு எவனும் எங்களது மொழியை அணுகுவதில்லை; புவி பூமியிலுள்ளவற்றை விரும்புவதுபோல் நீ எங்களது இந்தவார்த்தையை விரும்பு. ரு இந்திரா! உனது வீரியம், ஒங்குகின்றது, நாங்கள் உன்னுடையவர்கள், மகவானே! துதி செய்பவனது இந்த விருப்பத்தைப் பூரணமாக்கு; பெரிய சோதி உன்னை அநுசரித்து அதன் வீரியத்தை அளந்துள்ளது; உனது வலிமைக்கு இவ்வையம் வணங்கியுள்ளது. ௬ வச்சிரனான நீ இவ்வச்ராயுதத்தால் இப் பெரிய பரந்த மேகத்தைப் பிளந்துள்ளாய், தடைபட்ட சலங்களை பாய்ந்தோட நீ பொழிந்துள்ளாய்; நிசந்தான் நீயே விசுவமான பலத்தைத் தரிக்கிறாய். [உ௦. கரு].

௬௦௪ [அயாஸ்யன், பிருகஸ்பதி] க மேகஞ் சென்று தன்னையே பாலனஞ் செய்துகொள்ளும் பறவைகளைப் போல், முழக்கஞ்செய்யும் முகிலின் கோஷங்களைப்போல் மலையினின்று பாயும் இன்ப நதிகளைப்போல பிரகஸ்பதிக்கு எங்கள் துதிகள் தொனித்துள்ளன. உ ஆங்கிரஸன் பகனைப்போல் பரந்து எங்களுக்கு அரிய மணத்தைக் கொண்டு வந்தான். மானிடர்களின் நண்பனைப் போல் அவன் தம்பதிகளை அலங்காரஞ் செய்கிறான்; பிரகஸ்பதியே! சமர்களில் குதிரைகளைப்போல் அவர்களைச் சக்தியுடனுக்கு. ௩ பிரகஸ்பதி மலைகளினின்று பசுக்களைப் புறத்திலாக்கி திரப்பொருள்களைப்பற்ற யவத்தைப்போல ஸ்தாபித்தான்; அப்பசுக்கள் சிறந்தும் சக்

தியுமுள்ளவை, அதிதிகளைப்போல் துணை சேர்ப்பவை,
சகல சனங்களும் விரும்பப்படும் சுவர்ணங்கள், அநிந்
தித ரூபங்கள். ௪ ருதமூலத்தை சூரியன் தேனுல்
நனைத்து, சோதியினின்று சுவாலையை வீழ்த்துவதுபோல
பிரகஸ்பதி மலையினின்று பசுக்களை இறக்கினன், அவன்
புவியின் சர்மத்தை சலத்தினுல் போல் பிளந்தான்.
௫ காற்று சலமலரைத் தகர்ப்பதுபோல் சோதியால்
வானத்தினின்று தமஸை நீக்கினன். மேகத்தை வாதன்
போல், பிரகஸ்பதி பலனை சின்னபின்னஞ் செய்து பசுக்
களைப் புலனுக்கினன். ௬ பற்கள் அரைத்த—புசிப்புக்
களை—நாங்கள் விழுங்குவதுபோல், இம்சிக்கும் பல
னுடைய ஆயுதத்தை அனல் சுவாலை சுடர்களால்
சேதித்து, அவனை பிரகஸ்பதி புசித்து விட்டான்;
அவன் அருணப் பசுக்களின் பந்தங்களை விடுவித்தான்.
௭ பிரஹஸ்பதி நிலயத்தில் கோஷிக்கும் கோக்களின்
நாமத்தை அறிந்தான். அவன் மலையினின்று ஒளிவீசும்
பசுவை, முட்டை வெடித்தவுடன் பறவை தன் குஞ்சை
—எழுப்புவதுபோல்—பற்றினன். ௮ அற்ப சலத்திலே
மீனை ஒருவன் காண்பதுபோல் மலைகவர்ந்துள்ள இனி
மையை அவன் சுற்றும் நோக்கினன், பிரகஸ்பதி விவித
முழக்கங்களைப் பிளந்து, கட்டையினின்று கலசத்தைப்
போல் அதனைக் கொண்டுவந்தான். ௯ அவன் உஷை
யைக் கண்டான், அவன் சோதியை, அக்கினியை—க்
கண்டான், அவன் அரக்கனுல் இருள்களை அகற்றினன்.
பிரகஸ்பதி கோரூபமான பலனுடைய மச்சையை—இர
சத்தைந்—என்பினின்று ஒருவன் கிரகிப்பதுபோல் கிர
கித்தான். ௧௦ பனியால் நஷ்டமான சுந்தர—செடி
கொடிகளின்—இலைபோல், பிரகஸ்பதியால் பசுக்கள்
பற்றப்பட்டு, பலன் இழந்தான், நிகரில்லாத இதுவரைச்

செய்யாத வேலையை அவன் செய்தான். அதனால் சூரிய னுஞ் சந்திரனுஞ் சேர்ந்து பரஸ்பரம்—உயரம் ஏறுகிறார் கள். ௧௧ பொன்னால் அலங்காரமான கரும் புரவிபோல் பிதுருக்கள் சோதியை நட்சத்திரங்களால் பாங்கு செய் தார்கள்; அவர்கள் இரவிலே இருளையும் தினத்திலே சோதியையும் செய்தார்கள். பிரகஸ்பதி மலையைப் பிளந்தான், பசுக்களைக் கண்டான். ௧௨ தொடர்ந்து வெகு முழக்கஞ் செய்யும் மேகாருகமான பிரகஸ்பதிக்கு நாங்கள் இந்த வணக்க மளித்துள்ளோம், அவன் எங்க ளுக்கு பசுக்களுடன் குதிரைகளோடு வீரர்களுடன் வலி மையை யளிப்பானாக. [௨0—௧௬] ௬0௫ [கிருஷ்ணன் வசிஷ்டன்] ௧ சுவர்க்கச் சோதி காணும் எனது ஆர்வ மான எல்லா மந்திரங்களும் நன்கு சேர்ந்து இந்திரனைத் துதிக்கின்றன; சுந்தர மானிடனை பதியை மனைவி தழுவிக்கொள்வதுபோல், மகவானது காப்புக்கு அவனை சூழ்கிறார்கள். ௨ அதிக மழைக்கப்படுபவனே உன்னை அநுசரித்து என் மனம் தயங்குவதில்லை; ஏனெனில் எனது விருப்பங்களை யெல்லாம் உன்னில் சாய்த்துள் ளேன். அதிசயனே! நீ தருப்பையில் அரசனைப்போல் உட்கார், சோமனருகே உனது பான நிலயமாகுக. ௩ இந்திரன் பசியினின்றும் ஏழ்மையினின்றும் நீக்குகிறான்; மகவான் செல்வத்தை அரசுபுரிகிறான், கீழே பிரவாஹ மாகும் இந்த ஏழு நதிகள் வலிமைமிகும் விருஷபனுடைய வலிமையை வளர்க்கின்றன. ௪ சுந்தர இலைகளுள்ள மரங்களில் பறவைகள் சாய்வனபோல பாண்டங்களி லுள்ள இன்பமளிக்கும் சோமபானம் இந்திரனுக்குப் பாய்கின்றன: திடத்தால் ஒளி வீசும் இவர்களது முகம் மானிடனுக்கு சிறந்த சோதியைக் கண்டன. ௫ ஆட் டத்தில் சூதாடுபவன் ஐயங்களை ஜயிப்பதுபோல் மக

வான் எல்லா இருளையும் தகர்த்து—சூரியனை வென்றான், மகவானே! உனது வீரத்தை இப்போதோ புராதனத்திலோ ஒருவனும் சித்தஞ்செய்யவில்லை. சு மகவான் ஒவ்வொரு மானிடனுக்கும் வந்தான். விருஷன் சனங்களின் துதிகளைச் செவியுற்றான்: எவனது இன்பங்களில் சக்திமிகுந்த சோமங்களால் சக்கரன் இன்பமாகிறானே அவனது பகைவர்களை யெல்லாம் அவன் அழிக்கிறான். எ சலங்களின் நதிக்குப்போல், நதிகள் ஏரிக்குப்போல் சோமன்கள் இந்திரனுக்குப் பாய்கின்றன. திவ்ய துளியான மழையால் தானியம் விருத்தியாவதுபோல், யக்ஞஸ்தானத்தில், அறிஞர்கள் அவனது மேன்மையை வளர்க்கிறார்கள். அ அருக பதிகளுக்கு இந்த சலங்களை மனைவிகளாகச் செய்தவன் கோப காளையைப்போல் உலகத்தில் குதித்தோடுகிறான். இந்த மகவான், சோமன் பொழிந்து துரிதமளித்து அவியுள்ள மானிடனுக்கு சோதியையளித்தான். சு சோதியுடன் இந்திரனது வச்சிராயுதம் உச்சமாகுக. புராதனத்தைப்போல் ருதத்தின் நற்கறப்பும் கலந்து ஓங்குக. அருணனும் தூய்மையாகி சோதியால் ஒளி வீசுவானாக: வீரர்பதியும் மின்னலின் நிர்மல சோதிபோல் வயங்குவானாக. கo அதிகமழைக்கப்படுபவனே! நாங்கள் பசியை சிறுமையைப் அறிவின்மையைப் பசுக்களால் தானியத்தால் தாண்டுவோமாக; நாங்கள் முதல்வர்களாய், மன்னர்களோடு எங்கள் முயற்சியால் செல்வங்களை ஜயிப்போமாக. கக பிரகஸ்பதி எங்களை பின்புறம், மேற்புறம் கீழ்புறத்தினின்றும், பீழையினின்றும் காப்பானாக: முன்புறத்தினின்றும், நடுவினின்றும் நண்பர்களுக்கு நண்பன்போல் இந்திரன் எங்களுக்கு செல்வங்களை அளிப்பானாக. கஉ இந்திரா! பிரகஸ்பதீ! புவியிலே சோதியிலே நீங்கள் இருவர்களும்

செல்வபதிகள் ; துதி செய்பவனுக்கு அறிஞனுக்கு செல்வத்தை அளியுங்கள். தேவர்களே ! சுவஸ்திகளோடு எங்களை எப்போதும் காப்பீர்களாக. [௨௦—௧௭] ௩௦௩ [காண்வன், மேதாதிதி, ஆங்கிரஸன், பிரியமேதன் ௧—௩. வசிஷ்டன்] ௪—௬. ௧ இந்திரா ! இந்தப் பயன்களை விரும்பி உனது நண்பர்களாயுள்ளோம்: கண்வர்கள் துதிகளோடு உன்னைத் துதிக்கிறார்கள். ௨ வச்சிராயுதனே ! செயலினாரம்பத்தில் நான் வேறு எவனையும் துதி செய்தேனில்லை : உனது ஸ்தோமத்தையே நான் அறிந்தேன். ௩ தேவர்கள் சோமனைப் பொழிபவனையே விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் உறக்கத்துக்கு விருப்பம் வைப்பதில்லை. ஆலஸ்யமற்றவர்கள் ஆனந்தத்தை அடைகிறார்கள். ௪ வீரனான இந்திரா ! விரும்புபவர்களாய் உன்னை சதாகாலம் துதிசெய்கிறோம். வசுவே ! நீ எங்களது ஸ்துதியை அறி. ௫ எங்களை நீசர்களது வசஞ்செய்யாதே. கருமியினது தீனத்தி லாக்காதே ; உன்னிலேயே எனது சங்கற்பம். ௬ விருத்திர சம்ஹாரனே ! நீ முன் செல்லும் வீரன், நீ எனது அதிவிசாலமான கவசன் : நண்பனான உன்னோடு நான் எதிரியை எதிர்க்கிறேன். [௨௦—௧௮] ௩௦௭ [விசுவாமித்திரன்—இந்திரன்] ௧ இந்திரா, பகையழி பலத்துக்கும், போரில் ஜயிக்கும் சக்திக்கும், நாங்கள் உன்னை நாடுகிறோம். ௨ இந்திரா சதபல முள்ளவனே ! இங்கு உன்னைப் போற்றுபவர்கள், உன் மனத்தையும் கண்ணையும் திருப்புவார்களாக. ௩ இந்திரனே, சதக்கிருதுவே ! சத்துருக்களை ஜயிப்பதர்க்காக உன் நாமங்களை எல்லா மொழிகளோடும் அழைக்கிறோம். ௪ நாங்கள் வெகுபலர்களால் அழைக்கப்படும் இந்திரனுடைய நூறு வலிமைகளால் நரர் தரிப்பவனைத துதிக்கிறோம். ௮ விருத்திரனை வீழ்த்துவதற்கும் களங்களிலே

செல்வம் பற்றுவதற்கும் வெகுபலர் அழைக்கும் இந்தி
ரனை நான் போற்றுகிறேன். சு இந்திரா பகைவர்கள்
பாழாக சதபலமுள்ள உன்னை நாங்கள் நாடுகிறோம். நீ
சமர்களில் ஜயமுடனுவாயாக. எ பகைவர்களின் பெரிய
போர்களிலே சமர் ஜயிக்கும் சிறப்புக்களிலே நீ சத்துருக்
களை ....ஜயிப்பவனுவாயாக! [உ௦—கக]
சு௦அ [விசுவாமித்திரன்—க—ச. கிருத்ஸமதன். ரு—எ.
இந்திரன்] க இந்திரனே! நூறு பலமுள்ளவனே! எங்
களுக்குத் துணைபுரிய நீ பலம் மிகும் விழிப்போங்கும்
சோமனைப் பாலனஞ்செய். உ சதபலமுள்ளவனே!
இந்திரனே! பஞ்ச இந்திரியங்களின் நடுவே நீ புலனுக்
கும் ஆண்மைகளை யெல்லாம் நான் கிரகிக்கிறேன். ந
இந்திரா நீ பெரிய புகழை அடைந்துள்ளாய்: ஒருவரும்
தடுக்க முடியாத திவ்யத்தை நீ பற்று. நாங்கள் உனது
திண்மையைத் திரஞ்செய்கிறோம். ச சக்கரனே! நீ
தூரத்தினின்றோ—அருகிலின்றோ எங்கள் பக்கம் வா:
வச்சிராயுதந் தரிப்பவனே! இந்திரனே! நீ எங்கிருந்தா
லும் எந்த உலகத்திலிருந்தாலும் அங்கிருந்து வா. ரு
இந்திரன் அனைத்தையுஞ் ஜயித்து மேலான பயத்தை
தூரத்துகிறான்: அவன் தீரன், துரிதஞ்செய்பவன். சு
இந்திரா எங்களுக்கு நீ சுகஞ்செய். இனி குற்றம் எங்களை
அணுகாமலாகுக: எங்கள் முன் எப்போதும் மங்களமா
குக. எ நன்கு கண்டு சத்துரு ஜயிக்கும் இந்திரன் எல்
லாத்திசையினின்றும் அபயம் செய்வானுக. [உ௦. உ௦.]
சு௦கூ [சக்ய ஆங்கிரஸன்—இந்திரன்] க நாங்கள் சுந்தர
மொழியை மேலானவனுக் களிப்போம்: விவஸ்வந்தின்
நிலயத்திலே இந்திரனுக்கு எங்கள் மொழியை—உரைப்
போம்: தூங்குபவர்களில் அவன் தனத்தை அளிப்ப
தில்லை: தனமளிப்பவர்கள் துஸ்துதிக்கு—அருகரில்லை.

௨ இந்திரா நீ குதிரை யளிப்பவன், பசுவளிப்பவன். யவமளிப்பவன்: நீ தனமளிப்பவன் தனங்காப்பவன்: பழைய காலத்தினின்று நீ மனிதர் காப்பவன், காமம் வளர்ப்பவன், நண்பர்களின் நண்பன்: இத்தகைய உனக்கு நாங்கள் இந்த மொழிகளை துதிக்கிறோம். ௩ இந்திரா, சக்தி மிகுபவன் நீ; வெகு பல செய்யும் அதி பொருளுமுள்ளவன்; உன்னைச் சுற்றியுள்ள ஐசுவரியம் உனது என அனைவரும் அறிந்தது: ஜயிப்பவனே! செல்வத்தைக் குவித்து எங்களுக்குக் கொண்டு வா: உன்னை விரும்பி கானஞ் செய்பவனது ஆசையை அபூரணஞ் செய்யாதே. ௪ இந்த சுவாலைகளோடு இந்த சோமதுளிகளோடு, சுமனஸுள்ளவனாகி, பசு—புரவியிலே வறுமையை நீக்கு: இந்த சோமத் திவலைகளோடு தஸ்யுவைச் சிதறடிக்கும் இந்திரனால் நாங்கள் வெறுப்பு விலகி ஒங்கும் உணவை அடையலாமோ. ௫ இந்திரா! அதிசெல்வத்தையும் உணவையும், வெகு பலர்களை இன்பஞ் செய்யும் அதி ஒளி வீசும் ஆண்மைகளோடு நாங்கள் பற்றுவோமாக நாங்கள் மதிரூபமான தேவியை, வீரர்களின் வலிமையை, பசுமூலத்தை பெருகும் புரவிகளை, பற்றலாமோ! ௬ வீரர்பதியே, இந்த மதரசங்கள், பலமளிக்கும் சோமபானங்கள் விருத்திரனோடு சமர்புரியுங்கால் உன்னை இன்பஞ்செய்தன: தருப்பையோடு துதிசெய்வோனுக்கு, தடைபடா பலமுள்ள நீ பதினயிர விருத்திரர்களை வீழ்த்துங்கால்—இந்த சோமபானங்கள் பாய்ந்தன. ௭ நீ வீரத்தோடு உனது ஆயுதத்தால்—எதிரியாளு—யுதத்தைப் பற்றுகிறாய்; பலத்தால் இங்கு அவர்களது ஒவ்வொரு கோட்டையையும் தகர்க்கிறாய்: பகைவனது வில்லை வீழ்த்தும் உனது நண்பனோடு இந்திரா, வெகு தூரத்திலேயே மாயாவியான நமூசியை மாய்க்கிறாய்.

அ அதிக்வனது வழியிலான காஞ்சனையும், பர்ணயனையும் நீ பலத்தால் பாழ்செய்துள்ளாய்; ரிஜ-ஸ்வனால் சூழ்ந்துள்ள சத்துருக்களைச்—சிதைத்து வங்கிருதனது நூறு புரங்களை நீ அழித்துள்ளாய். சூ இந்திரா, சுற்றமற்ற சுசிரவஸர்களோடு சமர்புரியும், சா0,0கூக ஆட்களோடுள்ள உ0 சனமன்னர்களை சகிக்கமுடியாத இரதச் சக்கரத்தால், அதிபுகழுள்ள நீ முறியடித்துள்ளாய். க0 நீ சுச்சிரவஸனுக்கு துணைகளோடு உதவி செய்தாய்; இந்திரா தூர்வயாணனை உதவியுடன் காப்புச் செய்தாய்; நீ குத்ஸனை, அதிதிக்வனை, ஆயுவை, இந்த இளைஞனை வதிய இராஜனது ஆக்ஞையில் செய்தாய். கக இந்திரா! நாங்கள் தேவர்களால் பாலனமாகி உனது, மங்களம் மிகும் நண்பர்களாக வேண்டும்; உன்னால் சுவீரர்களாய், நீண்டுபெருகும் ஆயுளை தரிப்பவர்களாகி, உன்னை நாங்கள் துதிசெய்கிறோம் [உ0. உக.]

சாக0 [திரிசோக கண்வன் க—ங பிரியமேத கண்வன்— ச—சா] க விருஷபா, பிழியுங்கால் சோமனை, நீ பருக. நான் பொழிகிறேன்: இனியதில் இன்பமாகி அநுபவி. உ பரிகாசஞ் செய்பவர்களும், புத்தி சூனியர்களும், பாலனம் விரும்புங்கால் உன்னை ஏமாற்றுமலிருப்பார்களாக: பிரமத்து வேஷிகளை விரும்பாதே. ங அவர்கள் பால்மிகும் பொருளால், மேலான செல்வத்துக்கு உன்னை இன்பஞ் செய்வார்களாக. வனமிருகம் ஏரியின் சலத்தைப் பருகுவதுபோல் பருகு. ச அவன் அறியும் வண்ணம் கோபதியான இந்திரனைப் போற்று. அவன் சத்தியமகன் வீரர் தலைவன். ரு நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து துதி செய்யும் ஸ்தானத்திலே அவனது குதிரைகள் ஒன்று சேர்ந்துள்ளன—பொன் புரவிகள் தருப்பையில் உள்ளன. சா அருகிலுள்ள சோமனை இந்திரன் கண்

டான். வச்சிராயுதனுன அவனுக்கு பசுக்கள் பாலையும் தேனையும் கறந்தன. [உ௦. உஉ.] ௬௧௧ [விசுவாமித்திரன்—இந்திரன்] ௧ சோமபானத்துக்கு அழைக்கப்படும் வச்சிராயுதனுன நீ உன் குதிரைகளோடு இந்திரா! என்னை நோக்கி வா. உ எங்கள் ரித்விக்கு ஹோதாவைப் போல் உட்கார்ந்துள்ளான். தருப்பை நன்கு சேர்ந்து விரிக்கப்பட்டுள்ளது. காலையில் சோமன்பொழி சாதனங்கள் ஒன்று சேர்ந்துள்ளன. ௩ பிரமத்தை வகிப்பவனே! இந்த பிரமங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நீ தருப்பையிலுட்கார். சூரனே! புறத்திலாகும் செல்வத்தை அநுபவி. ௪ விருத்திரனழிப்பவனே, மொழி விரும்பும் இந்திரனே, எங்கள் கானங்களோடு, இந்த யக்ஞங்களிலே, இந்த ஸ்தோமங்களிலே நீ இன்பமாகவும். ௫ எங்கள் நினைவுகள், சோமன் பருகும் பரந்தவனை, பலமுள்ள பதியான இந்திரனை பாலனை அன்னைபோல் சுவைக்கின்றன. ௬ மேலான செல்வத்துக்கு நாங்கள் பொழியும் சோமனிலே உன்காயத்தால் நீ களிப்புடனேங்கு. துதி செய்பவனை நிந்தனையில் சாய்க்காதே. எ இந்திரா உன்னை விரும்பும் நாங்கள் அவி வகித்து உனக்குத் தோத்திரஞ்செய்கிறோம், வசுவே! நீ எங்களைப் பிரியமுடன் நேசிக்கிறாய். அ பிரிய குதிரைகளுள்ளவனே, எங்களினின்றும் உங்கள் குதிரைகளை தூரமாக்காதே. சுவதாவான இந்திரா நீ இங்கு இன்பமாகவும். ௯ இந்திரா உன்னைத் தருப்பையிலே வீற்ற, சுகமான இரதத்தில் நெய் பொழியும் கேசமுள்ள துரகங்கள் உன்னை இங்கு வகிக்காதோ. [உ௦. உ௩.] ௬௧௨ [விசுவாமித்திரன்—இந்திரன்] ௧ இந்திரா பொழிந்த இரசத்துக்கு வா, பாலுடன் சேரும் சோமனுக்கு வா, உன் குதிரைகளோடு எங்களை நோக்கி வா. உ இந்திரா சாதனங்

களால் பொழியப்பட்டு தருப்பையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள மதமளிக்கும் இப்பானத்துக்கு வா. பூரணமாய் அதனை நீ பருகு, ௩ இந்திரன் சோமபானத்துக்குத் திரும்ப இங்கு பிரேரிதமாகி அவனுக்கு என் சொற்கள் சென்றுள்ளன. ௪ இந்திரன் சோமனைப் பருக, நாங்கள் அவனை ஸ்தோமங்களால் அழைக்கிறோம். எங்கள் துதிகளுக்கு அவன் அடிக்கடி வருவானாக. ௫ இந்திரா இந்த சோமன்கள் பொழியப்பட்டுள்ளன. சத பலமுள்ளவனே, சக்தி பெருகுபவனே அவற்றை உன் குடலிற் தரி. ௬ கவியே, சமர்சகித்து செல்வஞ் ஜயிக்கும் உன்னை நாங்கள் அறிகிறோம். ஆகையால் உன் சுமனத்தை நாங்கள் நாடுகிறோம். ௭ நாங்கள் பொழிந்து யவம் பால் சேரும் இந்த சோமனை, விருஷபங்களோடு வந்து நீ பருகு. ௮ இந்திரா உனது நிலயத்திலேயே நீ பருக நான் சோமனைப் பிரேரிதஞ்செய்கிறேன். உனது இருதயத்தில் அது இன்பமளித்திடுக. ௯ குசிகர்களான நாங்கள் உன் உதவிநாடும் நாங்கள் பழைய இந்திரனும் உன்னை சோமபானம் பருக அழைக்கிறோம். [௨0. ௨௪.]

௬௧௩ [கோதமன் இராஹூகணன் க—௬ அஷ்டகன் வைசுவாமித்திரன்] ௧ இந்திரா! யானிடன் உன் காப்புக்களால் நன்கு காக்கப்பட்டு பசு புரவிச் செல்வங்களில் பொங்கிப் பெருகுகிறான்: விசேஷ பொலிவுள்ள சலங்கள் சிந்துவைப் பூரணஞ் செய்வனபோல், நீ அவனை அதி செல்வத்திலே நிரப்புகிறாய். ௨ திவ்ய சலங்கள் யக்ஞாருகமான உன்னைச் சேர்கின்றன. சோதியைப்போல் உனது விரியும் சக்தியை—சனங்கள்—காண்கிறார்கள். திவ்யன் தேவர் விரும்பும் உன்னை உச்ச நிலையில் சேர்க்கிறான். மணப் பெண் பிள்ளைகளில் போல் அவர்கள் அவனில் இன்பமாகிறார்கள். ௩ யக்ஞ சாதனங்களோடு

உன்னைப் போற்றும் தம்பதிகளுக்கு போற்றுவதற்குரிய ஆசியை நீ செய்துள்ளாய். அவன் தடையற்று வாழ்ந்து உனது விரதத்தில் புஷ்டியாகிறான். உனது வலிமை யஜமானனுக்கு மங்களத்தைப் பொழிகின்றது. ச சமியால் சுவாலையாகும் அக்கினியும் நற்செயலுமுள்ள அங்கிரசர்களும் ஆண்மையை முதல் தரித்தார்கள். நரர்கள், பணியின் சர்வமான போஜனத்தையும், பசு புரவிச் செல்வத்தையும் பற்றினார்கள். ரு அதர்வன் யக்ஞங்களால் வழிகளை முதல் விரித்தான். அப்பால் சூரியன் விரத பாலகனான வேனனை விளங்கச்செய்தான். பிறகு உசனகாவ்யன் பசுக்களை இங்கு அவனுடன் துரத்தினான். நாங்கள் யமனது சனன அமுதத்தை சாற்றுவோமாக. சு தருப்பை திடத்துக்குத் திகழுங்கால், அறிஞன் சோதிக்குச் சொல்லை இசைக்குங்கால், செயல் செய்யும் அறிஞரான சாதகன் சொல்லுங்கால்—இவை அனைத்தும் செல்லுங்கால் இந்திரன் இன்பமாகிறான். எ ஹரி அசுவமுள்ளவனே, விருஷணனே, நீ துரிதம் வா, சத்தியமாயும் சக்தியமாயுமுள்ள சோமனைத் தூண்டுகிறேன். இந்திரனே சர்வமான நினைவுகளாலும் செயலாலும் துதிக்கப் படுங்கால் எங்கள் கோஷங்களில் களிப்புடனாகவும்.
[உ௦. உரு] சுகச [சுனச்சேபன் க—ரு. மதுச்சந்தன் ச—சு—இந்திரன்] க ஒவ்வொரு சமரிலும், ஒவ்வொரு செயலிலும் நண்பர்களான நாங்கள் காப்புடனாக அதிசய சக்தியுள்ள இந்திரனை அழைக்கிறோம். உ எங்கள் அழைப்பை அவன் செவி கொடுப்பானானால் ஆயிரம் திடம், துணைகளோடு வருவானாக. ரு ஆதியில் எனது பிதா உன்னை அழைத்ததுபோல், பழைய நிலய வீரனையும் அதி சமர்த்தனையுமுள்ள உன்னை அழைக்கிறேன். ச அறிஞர், பந்தஞ் செய்பவனையும் பிரகாசனையும், நிலைப்பொருள்

களில் சலனம் செய்பவனுயு முள்ளவனை இணைக்கிறார்கள். ஒளிக்கதிர்கள் சோதியிலே ஒளி வீசுகின்றன. ரு வீரர் களாயும் சிகப்பர்களாயும் தலைவனை சுமப்பவர்களுமான, அவனுக்குப் பிரியமான இரு குதிரைகளை இரதத்தின் இரு பக்கங்களிலே சேர்க்கிறார்கள். சு மானிடர்களே, அறிவின்மையில் அறிவைச் செய்பவர்களாய், உருவ மின்மைக்கு உருவமளிப்பவனாய், உஷைகளுடன் ஒன்று உதயமாகிறீர்கள். [உ0. உசு] சுகரு [கோஷ்டீக்க அசுவ சூக்திளெள] க இந்திரா நான் உன்னைப் போல் எல்லா செல்வத்துக்கும் ஒரு தலைவனாயிருந் தால், என்னைப் போற்றுபவன் பசுச்செல்வ முள்ளவ னாவான். உ சக்திபதியே! நான் கோபதியா யிருந்தால், இம் மானிடனுக்குச் செல்வமளிப்பேன், செல்வமளிப் பவனாகச் செய்வேன். ந இந்திரா, பொழியும் யஜமான னுக்கு நன்மை யோங்கும் உனது பசு, பசுச் செல்வத்தை புரவிப் பொருளைக் கறக்கின்றது. ச இந்திரா. துதி யாகி, நீ அளிக்கும் மேலான திரவியத்தைத் தடுக்க மனிதராலும் தேவராலும் இயலாது. ரு அவன் புவியை சுவாதீனஞ் செய்து சோதியிலே மூல நிலைய னாகுங்கால், யக்ஞம் இந்திரனை வளர்த்தது. சு இந் திரா! சமஸ்த செல்வங்களை ஜயித்துச் செழுமையான உனது உதவியை நாங்கள் நாடுகிறோம். [உ0. உள] சுகசு [கோஷ்டீக்த அசுவ சூக்திளெள—இந்திரன்] க இந்திரன் சோமனது மதத்திலே வலனைப் பிளந்த வுடன் ஒளிமய வானத்தை விசாலஞ் செய்தான். உ அவன் மறைப் பொருளை புலன் செய்து அங்கிரசர் களுக்குப் பசுவைக் கொண்டு வந்தான்: வலனைத் தலைகீழ் தள்ளினான். ந இந்திரனால் சோதி மண்டலங்கள் திர மாய் திடஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. அசைக்க முடியாமல்

அவை திரஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. ச இந்திரா, ஸ்தோமம் சலநிதியின் இனிய அலைபோல் எழுகின்றன: உனது இனிய பானங்கள் விளங்குகின்றன. [உ௦. உ௮.] சுகள [கோஷூபக்த அசுவ சூக்தினெள—இந்திரன்]
க இந்திரா நீ ஸ்தோமங்களாலும் துதிகளாலும் வளர்பவன்: துதி செய்பவர்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்கிறாய்.
உ கேசங்களுள்ள குதிரைகள் நற்செல்வமுள்ள இந்திரனை சோமபானம் பருக யக்ஞத்துக்கு வகித்து வருகின்றன. ௩ எதிர்க்கும் எல்லா சேனைகளையுஞ் ஜயித்து இந்திரா நீ சலங்களின் நுரையால் நமூசியின் சிரத்தைக் கொய்தாய். ச மாயைகளால் சோதிக்கு ஏற விரும்பும் தஸ்யுக்களை இந்திரா நீ தலை கீழ்த் தள்ளுகிறாய். ரு எல்லாம் ஜயிக்கும் சோமபானஞ் செய்பவனாய், உனக்கு சோமன் பொழியாதவர் கூட்டத்தை நீ எங்குஞ் சின்னபின்னஞ்செய்கிறாய். [உ௦. உகூ.] சுகஅ [வரு ஸர்வ ஹரிர்வா—இந்திரன்] க. பெரிய சமரில் நான் உனது இரு குதிரைகளைப்போற்றுவேன்: எதிரி நாசஞ்செய்யும் உனது சுந்தரமான இன்பத்தை நான் இசைக்கிறேன்: இந்திரன் நெய்யைப்போல், தாரகங்களால் சுந்தரமான—திரவியத்தை—வர்ஷிக்கிறான். பொன் வடிவமுள்ள உன்னில் என் மொழிகள் நுழைந்திடுக. உ திவ்ய நிலயத்துக்குச் செல்லும் பொன் பரிகள் போல் பூர்வ ரிஷிபொன்மய மூலனுக்கு கானஞ்செய்வது போல், பசுக்களால் புரவிகளால் எந்த இந்திரனுக்குப் பூரணஞ்செய்கிறார்களோ அந்த இந்திரனுக்கு தாரகந்தோயும் திடத்தை விருத்தி செய். ௩ அவனது வச்சிராயுதம் இரும்பினால்—செய்யப்பட்டது. பொன் மயம்பொன் நிறம். அவன் சுந்தரன் அவன் ஹரி. பொன் கையுள்ளவன். சுந்தரமுகன், சோதி வீசுபவன். செங்கோபத்தால் சம்ஹாரஞ்செய்பவன்

பொன் வடிவங்களான அனைத்தும் அவனில் ஸ்தாபனமாயுள்ளன. ௪ சோதியிலே வைக்கப்பட்டுள்ள சுந்தர துஜம் போல், பொன்மய வச்சிராயுதம் அதிதுரிதமாய் விரிந்துள்ளது; பொன் வாயுள்ள அந்த இரும்பாயுதம் அஹியை சாய்த்துள்ளது. பொன் குதிரை புஷ்டி செய்பவன் ஆயிரஞ் சுவாலைகளுள்ளவன். ௫ பொன் கேசமுள்ள இந்திரனே: பூர்வ யக்ஞஞ் செய்பவர்களால் நீ துதிக்கப்படுங்கால் அவர்கள் கானங்களில் நீ இன்பமானுய்: பொன் பிறந்தவனே! அருகதையான துதிமொழியை நீ விரும்புகிருய். இனிய பூரணமான செல்வம் உன்னுடையது. [உ0. ௩0] ௬௯௬

[வருசர்வ ஹரிர்வா இந்திரன்—ஹரிஸ்துதி] ௧ இந்த—இரண்டு சுந்தர குதிரைகள், வச்சிரஹஸ்தனுயும், இன்பமுள்ளவனுயும் துதிக்கருகனுமான இந்திரனை இரதத்திலே ஆனந்தத்துக்கு இங்கு த்ரித்து வருகின்றன: இந்த இனியனுயுள்ள இந்திரனுக்கு வெகு பல தாரைகள் பாய்கின்றன: அவனுக்கு சொர்ண சோம இரசங்கள் பொழிகின்றன. ௨ பொன்மய இரசங்கள் அவனது விருப்பம் பூரணமாகப் பாய்ந்துள்ளன; இரணிய துளிகள் திரனுக்குத் துரித அசுவங்களை பிரேரணை செய்துள்ளன; எவன் குதிரைகளோடும் வீரர்களுடனும் யக்ஞத்தை அணுகுகிருனே அவனே இந்திரன்: அவன் திடஞ்சேரும் விருப்பத்தைப் புசிக்கிருன். ௩ துரித சோமயாகத்தில் தங்கக்கேசம் தங்கத்தாடியுள்ள அயமயன் வளர்ந்தான்; வலிய செல்வமுள்ள அவன் வேகவாசிகளால் வன்மையால் எல்லாத் துன்பங்களையும் கடந்து செல்வான். ௪ அவனது சுந்தரமான குதிரைகள் சமருக்கு யக்ஞசாதனங்களைப்போல் பறந்தோடுகின்றன. அவன் துரித குதிரைகளை முன் செல்லச் செய்கிருன்: சாதனப் பாண்

டத்திலே இனிய சுந்தரமான இரஸத்தைப் பருகியதும் அவன் துரகங்களைத் தூய்மை செய்கிறான். ரு சமருக்கு அசுவத்தைப் போல, குதிரையுள்ளவன். இந்திரனது வானம் புவியின் நிலயத்துக்குச்சென்றுள்ளான்: மேலான எண்ணம்மேன்மையானவனை வலிமையால்வகித்துள்ளது: அவன் மேலானவன்மையை அளித்துள்ளான். [உO—நுக]

சுஉO [வருசர்வ ஹரிர்வா—ஹரி] க இந்திரனே! வானத்தையும் வையத்தையும் உனது வன்மையில் நிரப்பி நவநவமாயும் பிரியமாயுமுள்ள மனனத்தை மலரச் செய்கிறாய். அசுரனே! சொர்ணமான சூரியனுக்கு பசுவின் சுந்தரமான நிலயத்தைப் புலனுக்கு. உ இந்திரா! சனங்களின் நடுவேயுள்ள ஒன்றுசேரும்—பெரியார்கள்-பொற்புடன் பொன்மயமாகும் உன்னை உனது இரதத்திலே வகிப்பார்களாக. பத்து விரல்கள் முயற்சிக்கும் யக்ஞத்தில் இன்பமாகி வைபவத்திலே நாங்கள் அளிக்கும் சோமனைப் பருகு. ங துரகம் தோய்பவனே பூருவம் பொழியும் சோமனை நீ பருகுகிறாய்; இந்த யக்ஞம் உனது. உன்னுடையதுதான்; இனிமை மிகும் சோமனோடு உன்னை இன்பஞ் செய்கிறோம். விருஷனனே! உன்னகத்திலே அதனைப் பொழிந்துகொள். [உO—நுஉ]

சுஉக [அஷ்டகோ—வைசுவாமித்திரன்] க அசுவமுள்ளவனே! சலங்களிலே மானிடர் கலந்துள்ள சொமனைப் பருகி இங்கு உனது வயிற்றைப் பூரணஞ் செய்துகொள். தோத்திரம் செவியுறுபவனே; இந்திரனே உனக்கு சாதனங்கள் சேர்ந்துள்ள சோமன்களால் இன்பமாகி வளர்ந்தோங்கு. உ துரித குதிரையுள்ளவனே! விருஷனனை உனக்கு நீ சலனமாக உக்கிரமாயும் உண்மையாயுமுள்ள சோமனை பிரேரிக்கிறேன். இந்திரா சத்தியோடு சொற்களோடு சர்வங்களோடு சாற்றப்படும் நீ இங்கு மொழிகளோடு

மகிழ்ந்துகொள். ௩ சக்திமிகுபவனே, உனது துணை யுடன், உனது வீரியத்தோடு பிரசை பொங்கி பலம்பற்றி உன்னை விரும்பும் ருதமறிபவர்கள், மானிடனது நிலயத் திலே ஒன்று சேர்ந்து இன்பர்களாகி உன்னைப் போற்றி இலங்குகிறார்கள். [௨௦—௩௩] சுஉஉ [கிருத்ஸமதன் —இந்திரன்] ௧ முதல்வனுயுள்ள மனஞ்சேரும் தேவ னை இந்திரன் சனனத்திலேயே சக்தியால் தேவர்களைப் பாலனஞ் செய்தான்: மானிடர்களே! எவனது சக்தியால் எவனதுமேலான ஆண்மையால் வானமும் வையமும் அல றுகின்றனவோ அவனே இந்திரன். ௨ சலனமானபுவியை எவன் சாசுவதஞ் செய்தானோ, பதறின மலைகளை எவன் நிலை செய்தானோ விரிந்த வானத்தை எவன் அளந் தானோ எவன் சோதிக்கு ஆதரவளித்தானோ—மானிடர் களே! அவனே இந்திரன். ௩ மானிடர்களே! எவன் அஹியை அழித்து ஏழு நதிகளை விடுவித்தானோ, வலனு டைய குகையினின்றும் எவன் பசுக்களை விடுதலை செய் தானோ எவன் இரு மேகங்களின் நடுவே அனலைச் செய் தானோ, சத்துருக்களை சமர்களிலே எவன் நாசஞ் செய் தானோ அவனே இந்திரன். ௪ எவன் இந்த சலனமாகு பவற்றை யெல்லாஞ்செய்தானோ எவன் தாஸசுபாவத்தை துரத்தி குகையில் ஸ்தாபித்தானோ, சூதாடுபவன் செல் வங்களை ஜயிப்பதுபோல எவன் பகைவர்களது பொருள் களை பறிக்கிறானோ அவனே இந்திரன். ௫ அவன் எங்கே என அந்த உக்கிரனை உத்தேசித்துச் சிலர் கேட்கிறார்கள்; அவன் இல்லை என வேறு பலர் சொல்லுகிறார்கள். வேடன் வேட்டைகளைப்போல் அவன் வட்கார்களின் செல்வங்களைப் பற்றுகிறான். மானிடர்களே! அவனே இந்திரன். ௬ பொருளுள்ளவனை, பொருளில்லாதவனை எவன் தூண்டுகிறானோ, பிராமணனையும் போற்றுபவனை

யும், புகழ் செய்பவனையும் எவன்—நடத்துகிறானோ—
எவன் சுந்தரமுகனாய் சாதனஞ் சேர்ந்து சோமன் பிழிப
வனுக்குத் துணை செய்கிறானோ, மானிடர்களே அவனே இந்-
திரன். எ மானிடர்களே! எவனுடைய அதி ஆக்ஞை-
யிலே குதிரைகளும், எல்லா இரதங்களும் கிராமங்களும்
கோக்களும் உள்ளனவோ, எவன் சூரியனையும் உஷையை-
யும் ஜனனஞ் செய்தானோ, எவன் சலங்களின் தலைவனோ
அவனே இந்திரன். அ மானிடர்களே! ஒன்றுசேர்ந்து
எவனுக்கு வானமும் வையமும் கர்ச்சனை செய்கின்ற-
னவோ, எவனை மெலிந்தவனும் வலியவனும் இரு சார்பி
லார்களும்-சாற்றுகிறார்களோ ஒருஇரதத்திலேறி நானுவித
மாய் எவனைப் போற்றுகிறார்களோ அவனே இந்திரன். ௯
மானிடர்களே! எவனது உதவியற்று சமர்களிலே சனங்
களுக்கு ஜயிக்கமுடியாதோ, போரிலே எவனது ஆதரவை
சனங்கள் நாடுகிறார்களோ, ஆசையால் அசைக்கச் செய்
யும்,எவன் விசுவத்தின் வடிவமோ அவனே இந்திரன். ௧௦
மானிடர்களே! எவன் தனது வீழ்த்து மாயுதத்தால்
பாதகஞ் செய்யும் இலட்சியஞ் செய்யாதவர்களை பாழ்-
செய்தானோ, இழிந்தவனுக்கு வெல்லும் வலிமையை
எவன் அளிப்பதில்லையோ எவன் தஸ்யுவை துவம்சஞ்
செய்கிறானோ அவனே இந்திரன். ௧௧ மானிடர்களே!
எவன் சம்பரனை ௪௦-வது சரத்திலே மலைகளில் வசிப்பவ
னாய்க் கண்டானோ, எவன் ஓஜசால் சயனஞ்செய்யு மரக்
கனையும், அஹியையும் கொன்றானோ அவனே இந்திரன்.
௧௨ மானிடர்களே எவன் தனது தேஜசுகளால், எவன்
வனப்பு சூனிய முகத்தால் பொழியப்படும் சோமனை பரு
கினானோ, எவன் மலை நடுவே யஜமானனான வெகு
சனத்தைச் செழுமை செய்தானோ அவனே இந்திரன்.
௧௩ மானிடர்களே! எந்த திடனும் அதி துரிதனும்

ஏழு ரசிமிகளால் பிரவாஹத்தின் ஏழு நதிகளை விடுவித்தானோ, சோதிஏறின ரௌஹிணனை எந்த வச்சிராயுதன் வெட்டினானோ அவனே இந்திரன். ௧௪ மானிடர்களே! எவனை சோதியும் புவியும் வணக்கஞ் செய்கிறார்களோ, எவனது சக்தியைக் கண்டு மலைகள் நடுங்குகின்றனவோ வச்சிராயுதந் தரித்து வச்சிராயுதம் வீசும் சோமபானம் செய்யும் எவன் திடமான அங்கமுடன் உள்ளானோ அவனே இந்திரன். ௧௫ மானிடர்களே எவன் துதி செய்பவனை யக்ஞஞ் செய்பவனை, பக்குவம் புரிபவனை, சோமன் பிழிபவனை பாலனஞ் செய்கிறானோ, எவனுக்கு பிரமம் வளர்கின்றதோ, எவனுக்கு சோமன் செழுமையாகின்கிறதோ, எவனுக்கு இச்செல்வம் ஓங்குகின்றதோ, அவனே இந்திரன். ௧௬ மானிடர்களே! எவன் தாய் தந்தைகளின் மூலத்தில் தோன்றியவுடன் பிரகாசித்தானோ, எவன், புவன சனனன் வேறு என அறிவதில்லையோ துதிக்கப்படும் எவன், தேவவிரதங்களைத் தெளிவு செய்தானோ அவனே இந்திரன். ௧௭ மானிடர்களே! எவன் துரித குதிரையுள்ளவனாகி, பாயும் சோமனை விரும்புகிறானோ, எவன் அறிஞனோ எவன் விசுவ புவனங்களை நடுங்கச் செய்கிறானோ, எவன் சுஷ்ணனையும், சம்பரனையும் கொன்றானோ, அந்த ஏக வீரனே இந்திரன். ௧௮ மானிடர்களே, பக்குவஞ்செய்து பொழிபவனுக்கு செல்வத்தை யளிக்கும் இந்திரனே உக்கிரனும் உண்மையுமான தேவன்: இந்திரா உனது நண்பர்களான நாங்கள் சுவீரர்களோடு சூழ்ந்து சதாகாலம் துதிசெய்யலாமோ. [௨0. ௩௪] ௪௨௩ [நோதா கௌதமன் இந்திரன்] ௧ நான், துரிதனான, திடனான, மேலான மொழி சமானனான, வியாபகனான, இந்திரனுக்கு பக்குவ உணவைப்போலே துதிஸ்தோமனைச் செலுத்துகிறேன். அளிப்பதர்க்கருகையான

பிரமங்களால் போற்றுகிறேன். உ இந்த இந்திரனுக்கு
உனைவப்போல் துதியை யளிக்கிறேன் ; துன்பம் நீங்க,
துலே தீர்க்கும் அவனுக்குத் துதிசெய்கிறேன் ; பழைய
பதிக்கு அறிஞர்கள் இருதயத்தால் மனனத்தால் மதியால்
தூய்மை செய்வார்கள். ௩ இந்த இந்திரனுக்கு சுகமளிக்
கும் மேலான துதியை நாவால் நுவல்கிறேன் ; மனனஞ்
செய்பவர்களில் மேலாயுள்ள மதிபுருஷனை துலே தீர்க்
கும் மொழிகளால் சொற்களால் அவனைச் செழுமை
செய்ய அவனுக்கு உரைக்கிறோம். ச தச்சன் இரதத்
தைத்—திடஞ்செய்வது—போல், துதியருகனுன அறிஞ
ஞன இந்த ஆனந்தமய இந்திரனுக்கே துக்கம்
தளர்த்தி சர்வம் தரிதஞ்செய்யும் துதியை ஸ்தோ
மத்தை ஒன்று சேர்க்கிறேன். ரு இந்த இந்திரனுக்கே
புகழ்விரும்புபவனுய், புரவிபோலே என் மொழியை
நாவினல் நான் ஒன்று பொருந்தச் செய்கிறேன் ;
தீரனுயும், தானமளிப்பவனுயும் வியாபக புகழுள்ளவனு
யும் புரங்களை யழிப்பவனுமான இவனைப்போற்ற—
பனுவல்களையும்—பூட்டுகிறேன். கூ சுபச்செயலுள்ள தா
யும் சுகமளிப்பதுமான வச்சிராயுதத்தை இந்திர
னுக்கேத் துவஷ்டா செய்தான் ; அதனுல் அதி
பலமுள்ளவன் அதினஞ் செய்யுமவன் விருத்திரனது
மர்மாங்கத்தை வேதனைசெய்து அவனை வீழ்த்தினுன். எ
இந்த சர்வத்தின் தாய்—போலான—மகான், யாகங்
களில் சோமனை, சுந்தர—இரசங்களை—பட்சித்தான் :
பகை வெல்லும் விஷ்ணு, பரிபக்குவத்தை அபகரித்தான்.
அவனருகில் வந்த வராஹத்தை வீழ்த்தினுன். அ தேவ
மனைவிகளான கமனங்களான, ஸ்திரீகள், அவன் அஹியைக்
கொல்லுங்கால் இந்திரனுக்கே துதியை இழைத்தார்கள்.
அவன் விரிந்த சோதியையும் புவியையும் சூழ்ந்தான்.

சோதியும் புவியும் சேர்ந்து அவனது மகிமையை அதிக்கிர மிக்காது. கூ இவனது மகிமை புவிக்கதிகம், சோதிக்கு மிகுதி, வானத்துக்குயரம். இந்திரன் சத்துரு சனத்திலே சுவராட்டன். சர்வம் போற்றப்படுபவன். எவராலும் ஜயிக்க இயலாத சத்துரு, சமருக்கு வளர்ந்தான். க0 இந்திரன் தனது வலிமையால் வாடும் விருத்திரனை வச்சிராயுதத்தால் அறுத்தான். அவன் புகழுக்காக தானசிந்தனையோடு அடைபட்ட பசுப்போலுள்ள சலங்களை விடுவித்தான். கக அவன் தனது வச்சிராயுதத்தால் நதிகளை எங்கும் தடுத்தபோது, அவனது வன்மையால் எல்லா சிந்துக்களும் நின்றன. அந்நியர்களை அடக்கும் திடபலத்தால், தாசனுக்கு நல்ல மனமுள்ளவனாகி ஜயமோங்கும் அவன் தார்வதிக்கு நிலை செய்தான். கஉ விரியும் உனது துரிதபலத்தோடு அதிபலம் மிகும் தலைவனான நீ விருத்திரனுக்கு உனது வச்சிராயுதத்தை வீசு. சலப்பிரவாஹம் பொழிய, சாய்த்து வீசிய உனது வச்சிராயுதத்தால், துண்டம் துண்டமான பசுவின் அங்கங்களைப் போல் அவனது பர்வங்களை பேதனஞ்செய். கங பூர்வத்தில் இந்திரன் செய்த வீரச் செயல்களை, துரிதமாய் செல்லும் அவனை, அமர்க்களத்தில் தனது ஆயுதங்களை எறிந்து உக்கிர கோபத்தால் அரிகளைக் கீழே சாய்த்த அவனை, புதிய—கானங்களால்—போற்றுங்கள். கச இந்திரன் சனனமாகுங்கால் நிலைநிறுவப்பட்டுள்ள மலைகளும் எல்லாச் சோதியும் புவியும் பயத்திலே பதறுகின்றன. நோதன் இப்பிரிய அறிஞனது பாதுகாப்பைப் போற்றி துரிதமாய் திடவீரியத்துக்குச் செல்வானாக. கரு வெகு பல—புவனங்களில்—ஏகனாய் யரசு புரிந்து அனைத்தையும் வரிக்கும் இந்திரனுக்கே இந்த எல்லாப் பொருள்களும் யளிக்கப்பட்டுள்ளன : குதிரை மிகுந்த சூரியனில் முயற்சியான

சோமனைப் பொழியும் ஏதசனுக்கு இந்திரன் துணை புரிந்தான். கரு புரவிகளைப்பூட்டும் இந்திரா! இங்ஙனம் உனக்கு கோதமர்கள் பிரமங்களைப் போற்றினார்கள். அழகுடன் எழிலாகும் அறிவை அவர்களுக்களி: காலையில் அவன் பிரமப்பொருளுள்ளவனாகி துரிதம் வருவானாக. [உ.O-௩௫.] கூஉச [பரத்வாஜன்—இந்திரன்] க எவன் தலைவனையும், விருஷபனையும் வர்ஷிக்கும் வலியனையும் சத்தியனையும் சூரனையும், வெகுபல ஆண்மைகளோடு ஜயசீலனையு மிருக்கிறானோ, மானிடர்களிலே அழைக்கப் படுவதர்க்கு ஏகனையுமுள்ள அந்த இந்திரனையே, இம்மொழிகளால் நான் துதிசெய்கிறேன். உ ஏழு ரிஷிகளான பழைய பிதுருக்களாம் நவக்வர்கள், உச்சிகளில் வசித்து, துரிதமாய் எதிரிகளை யழிக்கும் தூய மொழியோடு திட நினைவுகளுள்ள இந்திரனை, அவனது திண்மைகளை செய்யத் தூண்டுங்கால், அவனைத் துதி செய்தார்கள். ௩ அதி யுணவையும், ஆண்மைகளையும் அதி ஆற்றல்களையு மளிக்கும், இந்திரனுடைய செல்வங்களைப்பற்ற நாங்கள் அவனை நாடுகிறோம். புரவித்தலைவனே! அழியாத, அதிகமான, திவ்யப் பொருளை நாங்கள் இன்பமாக நீ கொண்டு வா. ச பூருவத்திலே உன்னைப் போற்றியவர்கள் உன்னிடத்தினின்றும் உன் நற்மனத்தை எங்ஙனம் பற்றினார்கள் என்பதை எங்களுக்கு அறிவி. பலர்களால் அழைக்கப்படும் பொருள் மிகுந்து அசுரனழித்து அதி துரிதமாய் அரி அடக்கும் நீ எந்த பாகத்தை அடைந்துள்ளாய்? செயனும் சிறப்புஞ் சேரும் சொல், வச்சிராயுதனையும் இரதஞ் செல்பவனையுமுள்ள இந்திரனை நாடுகின்றது: அறிஞன் வெகு பலர்களைப் பற்றுபவனையும் வெகு பல செயல்களை செய்பவனையும் சக்தி யளிப்பவனுமான இந்திரனைத் துதிசெய்ய விரும்புகிறான்:

அவன் அதிபலமுள்ளவனருகிலுஞ் செல்லுகிறான். ௬ சுவயம்பல முள்ளவனே நீ மனோவேகமான மலையால், இம் மாயையால் வளரும் சத்துருவை வீழ்த்தியுள்ளாய்: அதி ஆண்மை யுள்ளவனே அசையாமலும் உறுதியாயும், உரமாமுமுள்ள — சேனைகளை — ஊக்கத்தால் ஒடித்துள்ளாய். ௭ நாங்கள் புதிய அறிவால் பழையவனாய் அதிபல முள்ளவனை புராதனத்தில்—செய்தது போல் உங்களுக்குப் பொற்புடன் செய்கிறோம்: அந்த அளவில்லாத சுப்பிரமன் எங்களை எல்லாத் துன்ப ஸ்தானங்களினின்றும் கடத்திச் செல்வானாக. ௮ நீ துன்பமளிக்கும் சனங்களுக்கு வானம் சோதியிலுள்ள ஸ்தானங்களை சுடர் போல் சுவாலை செய்துள்ளாய்: விருஷபனே! அவர்களை எங்கும் சூட்டால் எரித்துவிடு: பிரமத்வேஷிக்கு சலத்தையும் சகத்தையும் சூடாக்கு. ௯ ஒளித்தோற்ற முள்ளவனே நீ திவ்ய சனத்தின் தரணிப் பிராணிகளின் இராஜா: இந்திரா உனது வலது கையில் வச்சிராயுதத்தைப் பற்று: எப்போது மிருப்பவனே நீ மாயைகளையெல்லாம் மாய்க்கிறாய். ௧௦ இந்திரா சத்துருக்களைச் சிதைப்பதர்க்கு விரியும், விழாமலாகுஞ் செல்வத்தை ஒன்று சேரும் சுவஸ்தியையும் எங்களுக்களி: வச்சிராயுதனே நீ அதனால் விருத்திரனுக்கும் வீழ்ந்தவனுக்கும் ஆரியனாகிறாய்: நாஹுஷர்களும் பெருகி ஓங்குவார்களாக. ௧௧ வெகுபலர்களால் அழைக்கப் படுபவனே விதாத்துருவே, அதி யுத்தமனே எல்லாப் பொருள்களைக் கொண்டுவரும் சேனைகளோடு இங்கு வா: எதிரிகளற்ற இக் குதிரைகளோடு நீ துரிதமாய் இங்கு வா: ஒரு தேவனும் உன்னைத் தடுக்காம லாவானாக. [௨௦. ௩௬]

௬௨ [வசிஷ்டன் — இந்திரன்] ௧ அவன் கூரிய கொம்புகளுள்ள காளையைப்போல், பயங்கரனும் அவன்

ஒருவனு யிருந்தாலும் எல்லா சனங்களையும் திகைக்கச் செய்கிறுன்: பொழியாதவனது பொருளை பொழிபவ னுக்கு நீ அளிக்கிறுய். ௨ இந்திரா சமரிலே சேவை புரிபவனுய் நீ குத்ஸனுக்கு உதவி அளித்தாய்: நீ ஆர்ஜுனேயனுக்கு உதவி செய்யுங்கால், குயவனையும் தாஸ சுஷ்ணனையும் அவனுக்காக அடக்கினுய். ௩ வீரனே உனது எல்லா உதவிகளோடும் வீரியத்தோடு, சுதாஸ னது அவிகளைக் கிரகித்து அவனுக்குத் துணை செய்தீர்: நிலஞ் ஜயித்து பகையழிக்க, புருகுத்ஸனது திரஸ தஸ்ய னுக்கும், புருவுக்கும்—ஆதரவு செய்தீர்? ௪ தீரனே! நீ தேவர்களது யுத்தத்திலே, புரவிகளோடான நீ வீரர்க ளோடு, வெகுபல விருத்திரர்களைக் கொன்றுய். நீ தபீ தனுக்கு சுலப மழிப்பதர்க்காகும் தஸ்யுவையும், சுமுரி யையும் துனியையும் நாசஞ்செய்தாய். ௫ வச்சிரஹஸ் தனே கூகூ கோட்டைகளைத் துரிதமாய்த்தகர்த்த உனது திண்மைகளான இவை — கீர்த்தி வாய்ந்தவை. உனது எதிர்ப்பிலே நீ நூறு மக்கட்களைப் பிடித்தாய், நீ நமூசி யைக் கொன்றுய், நீ விருத்திரனை அழித்தாய். சு செல் வங் கொண்டுவரும் தாஸனுன சுதாஸனுக்கு நீ அளித்த போகங்கள் புராதனமானவை. வலியனுன உனக்கு வலிய குதிரைகளை இணைக்கிறேன். அதிபலமுள்ளவனே பிரமங்கள் பலிஷ்டனுன உன்னைச் சேர்க. எ ஜயசாலியே அசுவங்களுள்ளவனே, எங்களது இக் கஷ்டகாலத்தில் தயவர்களிடம் எங்களைச் சேர்க்காதே. நலத்துணைக ளோடு எங்களை இசைத்துவிடு. அறிஞர்களிடம் நடுவே உனக்கு நாங்கள் பிரியர்களாகலாமோ. அ மகவானே! நீ விரும்பும் நண்பர்களான நாங்கள் உனது ஆதரவில் ஆனந்தமாகலாமோ. அதிக்வனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய துர்வசனைக் கூர்மையாக்கு, யதுவின் மகனையும்

நுண்ணியமாக்கு. சு மகவானே உக்தங்களை அறியும் உன்னில், சத்தியத்தில் நாட்டமுள்ள நரர்கள் துதிகளால் உன்னைப் போற்றுகிறார்கள். சமர்களிலே அசுரர்களை அழித்த மானிடர்களின் நட்புக்கு என்னைச் சுவீகரி. கO வீரர் தலைவனே இந்த ஸ்தோமங்கள் உனக்கு. இவை எங்களுக்குத் திருப்பிச் செல்வத்தை அளிக்கும். இந்திரா! விருத்திரனை வீழ்த்துங்கால் அவர்களுக்குச் சிவமளிப்பவனும் சூரனும், நண்பனும், மானிடர்களின் இரட்சகனுகவும் — இலங்கு. கக இந்திரா, சூரா, இரட்சைக்குத் துதியான நீ பிரமத்தாலோங்கி காயத்தில் பெருகு. எங்களுக்குப் புத்திரர்களையும் புஷ்டிகளையு மளி. தேவர்களே எங்களைச் சதாகாலம் சுவஸ்திகளோடுத் துணை செய்யுங்கள். [உO. நஎ] சுஉசு [மதுச்சந்தன்—இரும்பிடிக் கண்வன்] க இந்திரா வா, உனக்கு ஸோமனைப் பொழிந்துள்ளோம்; இங்கு சோமனைப் பருகு: இந்த எனது தருப்பையில் உட்கார். உ இந்திரா! பிரமத்தோடு இணைக்கப்பட்டு கேசங்களோடாகும் புரவிகள் உன்னை இங்கு கொண்டு வருக: எங்களது பிரமங்களுக்குச் செவிகொடு. ந இந்திரா சோமனைப் பற்றும் நாங்கள், சோம ரசத்தைத் தரிக்கும் நாங்கள், உன்னை உனது நண்பனேடு அழைக்கிறோம். ச ஓங்கும் காதைகளால் இந்திரனை கதைப்பவர்களால் கதைகளால் இந்திரனை, வாக்குக்கள் இந்திரனை அலங்காரஞ்செய்தன. ரு இந்திரன் மொழியோடுஇணைக்கப்பட்டவன்; இரு அசுவங்களினருகிலுள்ளவன்; இந்திரன் வச்சிராயுதன். பொன் மயன். சு இந்திரன் தூரம் காண்பதர்க்காக சோதியிலே சூரியனை உச்சஞ்செய்தான். அவன் பசுக்களுக்கு பர்வதங்களைப் பிளந்தான். [உO நஅ] சுஉஎ [மதுச் சந்தர்கள் இரும் பிடி] க வேறு

மானிடர்களினின்றும், ஒவ்வொரு பக்கங்களினின்றும், நாங்கள் இந்திரனை உங்களுக்கழைக்கிறோம். ௨ இந்திரன் சோமனுடைய மதத்திலே வலனைப் பிளந்தபோது ஒளி வீசும் மண்டலங்களைப் பரப்பினான். ௩ அவன் மறைந்த பசுக்களைப் புலன் செய்து அவற்றை அங்கிரசர்களுக்கு ஓட்டினான்; அவன் வலனைத் தலைகீழாய்த் தள்ளினான். ௪ இந்திரனால் சோதிமண்டலங்கள் நிலையாயும் திடமாயும் செய்யப்பட்டன. அவை அவற்றின்—நிலயங்களிலே—உறுதியாயிற்று, ௫ இந்திரா! சலங்களின் இன்பமளிக்கும் அலைபோல் உனது ஸ்தோமங்கள் துரிதமாகின்றன. உனக்கு இன்பமளிக்கும் இரசதுளிகள் துலங்குகின்றன. [௨௦. ௩௯.] ௬௨௮ [மதுச்சந்தன்—மருத்து] ௧ அச்சமற்ற இந்திரனோடு நீ புலனாகிறாய்: நீங்கள் இருவர்களும் சமான சோதியோடு சந்தோஷமுடன் இருக்கிறீர்கள். ௨ அதிவலிமையுள்ள யக்ஞம் இந்திரனது விருப்பங்களோடு காந்தம் மிகும் குற்றம் நீங்கும் கணங்களோடு—இந்திரனை—அணுகிற்று. ௩ அவர்கள் அப்பால் யக்ஞிய நாமத்தைத் தரித்து சுவகாய மறுசரித்து மறுபடியும் கருப்பத்துவத்தை அடைந்தார்கள். [௨௦—௪௦] ௬௨௯ [கோதமன்—இந்திரன்] ௧ அந்நியரால் எதிர்க்க முடியாத இந்திரன் ததீசியின் என்புகள் என்னும் கைகளோடு ௯௯ விருத்திரர்களைக் கொன்றான். ௨ மலைகளிலே நீக்கப்பட்டுள்ள அசுவத்தின் தலையைத் தேடும் அவன் அதனை சரணாவதியிலே கண்டான். ௩ இங்கு சந்திரனது நிலயத்திலே அவர்கள் துவஷ்டாவின் பசுவினுடைய சார சொரூபத்தை அறிந்தார்கள் [௨௦. ௪௧.] ௬௩௦ [குருசுதி, காண்வன்—இந்திரன்] ௧ நான் இந்திரனிடமிருந்து ருதம்பரிசித்து, விரியும் எண்பாதம் நவபாத வாணியை அளந்துள்ளேன். ௨ இந்

திரா! நீ தஸ்யுவைக் கொல்லுங்கால் இரு உலகங்களும் உன் கர்ச்சனைக்குக்—கலங்கி—உன்னிடம் சரணமானார்கள். ௩ இந்திரா! கலசங்களிலே பொழியப்பட்டுள்ள சோமனைப் பருகி, ஓஜசோடு எழுந்து உனது மோவாய்களை ஆட்டுகிறாய். [உ௦. சஉ.] சூ௩க [திரிசோகன் இந்திரன்] க இந்திரா! எங்களது எதிரிகளைத் துரத்து: எங்களைச் சூழ்ந்துள்ள சத்துருக்களை நாசஞ்செய்: நாங்கள் விரும்பும் செல்வத்தைக் கொண்டு வா. உ திடத்திலே திரத்திலே உச்சியிலே, மறைந்துள்ள நாங்கள் விரும்புஞ் செல்வத்தை எங்களுக்கு இங்கு கொண்டுவா. ௩ உன்னால் பிரேரிதமானப் பொருள்களை பெரிது என விசுவ மானிடர்கள் கூறுவார்கள்: நாங்கள் விரும்பும் அப்பொருளை எங்களுக்குக் கொண்டு வா. [உ௦ ச௩] சூ௩உ [இரிம்பிடி காண்வன்—இந்திரன்] க நரர்களின் தலைவனையும் துதிக்கருகனான வீரனையும் மனிதர்களை ஜயிப்பவனையும், சிறந்தவனையுமுள்ள இந்திரனை துதிசெய்மின். உ சமுத்திரத்திலே சலம் பாய்வதுபோல், இந்திரனில் சிறப்புவாய்ந்த சமஸ்த சொற்களும் சந்தோஷமாகின்றன. ௩ செல்வத்தை அடைய இராஜர் தலைவனையும் சத்துருஅழிப்பவனையும் அதிசக்தி யுள்ளவனுமான இந்திரனை நான் நற்துதியாலழைக்கிறேன். [உ௦. சச.] சூ௩௩ [தேவராதன், சுனச்சேபன்—இந்திரன்] க இது உன்னுடையது. கபோதம் பெண் புறுவை அணுகுவதுபோல் நீ அருகில் வருகிறாய். அங்ஙனமே எங்களது இச்சொல்லுக்கும் சமீபமாகிறாய், உ வீரனே! செல்வபதியே! துதிக்கருகனான உன்னைப் போற்றுபவன் சத்தியத்தையும் செல்வத்தையுமடைவானாக. ௩ சதக்கிரதுவே! இந்த சங்கிராமத்தில் எங்களைக் காக்க நீ உயர்ந்து நில். நாங்கள் அந்நியர்களில் இணைவோமாக.

[௨௦—௪௫] ௬௩௪. ௧ செல்வம் செழிக்கச் செய்வதில் தலைவனையும், சமர்களில் சோதியைச் செய்பவனையும் போரினால் பகைவர்களைப் பாழாக்குபவனுமான இந்திரனை நாங்கள் அடைவோமாக. ௨ பலர் அழைக்கப் படும் பாதுகாப்பளிக்கும் இந்திரன் எங்களை எல்லாத் துவேஷிகளினின்றும கப்பலைப்போல், பத்திரமாய் கடத்திச் செல்வானாக. ௩ இத்தகைய இந்திரா வலிமைகளால் எங்களுக்கு உதவி செய். எங்களை மேன்மைக்கு வகித்துச் செல். [௨௦—௪௬.] ௬௩௫ [சுகக்ஷசன்—௧—௩. மதுச்சந்தர்கள் ௧௦—௧௨ இரிம்பிடி. ௭—௯ பிரஸ்காண்வன் ௧௩—௨௧—இந்திரன்] ௧ வலிய விருத்திரனைக் கொல்ல இந்திரனை வலிமை விளக்கச் செய்கிறோம், அவன் விருஷனான விருஷபன். ௨ இந்திரன் அளிப்பதற்குச் செய்யப்பட்டுள்ளான், அவன் மதத்திலே ஹிதன், பராக்கிரமன்: சோதிமிகும் அவன் சோமாருகன், சிறப்பு வாய்ந்தவன், ௩ ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத வச்சிராயுதத்தை முழக்கஞ் செய்வதுபோல் விமரிசனஞ் செய்தான்: அவன் அதிபலமோங்கி உச்சமாய் வளர்ந்தான். ௪—௬ இம்மந்திரங்களின் மொழி பெயர்ப்பு ௬௨௬-வது சூக்தத்தின் ௪—௬-வது மந்திரங்களைப்போலாகும். ௭—௯. ௪௨௬-வது சூக்தத்தின் ௧—௩-வது மந்திரங்களைப் பாருங்கள். ௧௦—௧௨. ௬௧௬-வது சூக்தம், ௪—௫-வது மந்திரங்களைப் பாருங்கள். ௧௩—௧௫. ௪௮௦-வது சூக்தம் ௧௬—௧௮-வது மந்திரங்களைப் பாருங்கள். ௧௬ சூரியனே! நீ சர்வத்தையும் கடந்து செல்வாய், விசுவத்தைக் காண்பாய், நீ சோதி செய்வாய், எல்லா ஒளி மண்டலத்தைப் பிரகாசஞ் செய்வாய். ௧௭ நீ தேவர்களது கூட்டத்துக்குச் செல்கிறாய், நீ மானிடர்களுக்கு வருகிறாய் — இங்கு

நாங்கள் எல்லா சோதியையும் பார்க்க. கஅ பாவக
ஞன வருணனே மானிடரில் பாவகனை நீ எக்கண்
ணுல் நீ காண்கிருயோ—அக்கண்ணுல் என்னைக் காண்.
கக நீ சோதியிலும் வானத்திலும் வியாபகமாகிருய்,
உனது ஒளிக்கதிர்களால் தினங்களை அளக்கிருய். சனன
முள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் சூரியன் பார்க்கிருன்.
உ0 வெகு தூரங் காண்பவனே உனது இரதத்திலே
இணைக்கப்பட்டுள்ள ஏழு குதிரைகள், பொன் கேசமுள்ள
சூரியஞனா உன்னை வகித்துச் செல்லுகின்றன, உக இர
தத்தின் பெண்களான பிரகாசமாகும் ஏழு புரவிகளை
பானு பூட்டியுள்ளான்; பிரியமான இப்பாரிகளோடு
அவன் சலனமாகிருன். [உ0. சஎ] சுங்க [இந்திரன்—
க—ங. சார்ப்பராக்ஞ சூரியன்—ச—சு] க பசுக்கள்
கன்றை அநுசரிப்பதுபோல், துரிதஞ்செல்லும் துதி
மொழிகள் வாய்மைகளோடு பொழிபவர்களாகி உன்னைச்
சேர்கின்றன. உ வனிதை அவளது இருதயத்தால்
பாலனை—நாடுவதுபோல்—சுப மொழிகள் பிரியமும் சுந்
தரமும் பாய்ந்து உனக்குச் செல்லுகின்றன. ங சுந்தர
மொழிகள் சக்தி மிகுபவனுக்குச் சிறப்பையும் இந்திர
வன்மையையுமளித்து எனக்குத் தீர்க்காயுசையும் பாலை
யுங்கொண்டு வருக. ச—சு. உ0ச-வது சூக்தத்தின்
க—ங-வது மந்திரங்களைப் பாருங்கள். [உ0. சஅ] சுஙஎ
க வானத்தை—நிரப்ப விரும்பும் வாக்குக்கள் வலியவ
னில் ஏறிற்று; விருஷஞனை தேவன் அதி ஆனந்தமானுன்.
உ சொல்லாலே சக்தி வாய்பவனைச் சாற்று: உக்கிரனை
உரையால் போற்று: சோதியிலே அவன் இன்பமாகியுள்
ளான். ங பலம் மிகுபவனை மொழியால் போற்று:
அவன் ஒவ்வொரு நிலயத்திலும் அரசு புரிகிருன், அவன்
தருப்பையிலே ஆனந்தமுடன் உட்கார்ந்துள்ளான்.

சு—எ. ருகஎ-வது சூக்தத்தின் க—சு-வது மந்திரங்களைப் போலாகும். [உO—சகூ] சுருஅ. க புதிய மானிடன் துரிதமாயும் திடமாயு—முள்ளவனை—எங்ஙனம் போற்ற முடியும்? அவனது மகிமையையும் இந்திரியத்தையும் இசைத்தவன் சோதியை யடையவில்லையா? உ ருதந் தரிப்பவர்கள் உன்னை எப்போது துதிப்பார்கள்? தேவர் களின் நடுவே எவன் ரிஷியாயும் அறிஞனுயுங் கருதப்படு கிறுன்? மகவானே இந்திரனே துதி செய்பவனுக்கோ பொழிபவனுக்கோ நீ எப்போது வருவாய்? [உO. சகூ] சுருகூ [பிரகாதன், பிரஸ்கண்வன், இந்திரன்] க அதி செல்வமளித்து நாங்கள் அறியும், உங்களுக்கு இந்திரனைத் துதிப்போம்? மகவானுன அவன், அதி செல்வமுள்ள அவன், துதிப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் வகைச் செல்வங்களை யளிக்கிறுன். உ நூறு சேனைகளை அடைந்துள்ளவன் போல் அவன் வீரத்தால் ஜயிக்கிறுன்; தாஸனுக்குஅவன் சத்துருக்களைச் சம்ஹாரஞ் செய்கிறுன்: வெகு பலர் களுக்கு போகமளிக்கும் அவனது செல்வங்கள் மலைகளி னின்று நதிகளைப்போல் பாய்கின்றன. ந பொழிந்து போற்றுபவனுக்கு ஆயிரம் மேலான பொருள்களை யளிக் கும் சக்கரனை சுருதத்தோடு செல்வமுள்ளவனை விருப் பத்துக்குப் போற்றுகிறேன். ச சமர்க்களத்தில் அந்நிய ரால் வெல்ல முடியாத நூறுமுனைகளுள்ள சரங்கள் இந்த இந்திரனுடைய மேலான ஆயுதங்கள்: பொழிந்த இரசங் கள் அவனை இன்பஞ்செய்தால் மலையினின்று சலங்களைப் போல் செல்வமுள்ளவர்களுக்குப்பொழிகிறுன். [உO. ருக] சுசுO [மேத்யாதிதி—இந்திரன்] க விருத்திரனை யழிப் பவனே. சோமன் பொழிந்து விரியும் தருப்பையோடான நாங்கள் உன்னை சலங்களைப்போல் சூழ்கிறோம்: பவித்தி ரம் பொழியும் ஸ்தானமான இங்கு போற்றுபவர்கள் உன்

னைச் சூழ்கிறார்கள். உ வசுவே மானிடர்கள் சோமனால் உன்னை மேலான நிலயத்துக் கழைக்கிறார்கள்; இந்திரா, முழங்கும் காளையைப்போல் சோம ஸ்தானத்துக்குத் தாகமுள்ளவனாய் எப்போது வருவாய்? ங மகவானே, நன்கு காண்பவனே, நீ கண்வர்களால் ஆயிரம் வகையுள்ள வலிமையை யழிக்கிறாய்: நாங்களும் சதா காலம், பொன் ரூபமாயுள்ள பசுமிகும் அவனைப் போற்றுகிறோம். [உ0—ருஉ] சுசக [மேதாதிதிகாண்வன்—இந்திரன்] க பொழிந்த இரசத்தில் பொருந்துமிந்த விசுவத்தை யெல்லாம் எவன் பருகுவான்? அவன் தரிக்கும் பலத்தை எவன் அறிவான்? பலத்தால் புரங்களை பிளந்து, சோமனில் இன்பமாகும் சுந்தரமுகமுள்ள தேவன் இவன்தான். உ மதம்பிடித்த காட்டானையைப் போல் இங்குமங்குபாயு முன்னை ஒருவராலுந் தடுக்கமுடியாது: நீ இங்கு வா! நீ ஓஜஸால் மகானாய் சலனமாகிறாய். திடமாயும் திரமாயுமுள்ள—தலைவன்—அந்நியரால் வெல்லமுடியாதவன் எப்படிச் சமருக்குத் தயாராகிறானோ அப்படியே மகவானை இந்திரன் துதி செய்பவனைச் செவியுற்றால், அவன் ஒதுங்காமல் வந்துவிடுவான். [உ0—ருங] சுசஉ [ரேபன் இந்திரன்] க விசுவமான சத்துருக்களை ஜயிப்பவனாயும் வலிமையில் சிரேஷ்டனாயும் எதிரி யழிப்பவனாயும் உக்கிரனாயும் உறுதியோங்கும் உயர்ந்தவனாயும் அதிதுரிதனாயுமுள்ள தீரனான இந்திரனை அரசுபுரிய அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து செய்கிறார்கள். உ ஓஜஸினாலும் உதவிகளாலும் ஒருமையானத் துதி கருத்தாக்கள் ஒங்கி வளர திடவிரதனாயுள்ள சுவர்க்கபதியான இந்திரனை அவன் சோமபானம்பருக ஒன்றுசேர்ந்து கோஷஞ் செய்கிறார்கள். உ மேஷனுக்குக் கானஞ் செய்பவர்களாய் உற்றுநோக்கி, அறிஞர்கள் அவனை

வணங்குகிறார்கள். செயலில் துரோகம் கழிந்து ஒளி யோங்கி உங்களைத் துரிதஞ் செய்பவர்கள் மொழிகளால் நன்கு வணங்குகிறார்கள். [உo—டுச] சுசஙு [ரேபன்—இந்திரன்] க மகவானையும் வன்மை தரிப்பவனையும், எதிர்ப்பற்றுமுள்ள இந்திரனை நான் அடிக்கடி அழைக்கிறேன்: யக்ஞாருகனையும் அதி மேன்மையாயுமுள்ள அவன் எங்களைச் செல்வங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வானாக: வச்சிராயுதமுள்ள அவன் எங்களுக்கு நல்வழியைச் செய்வானாக. உ இந்திரா! சோதியை சேரும் நீ அசுரர்களிடமிருந்து எந்த போகங்களைக் கொண்டு வந்தாயோ, மகவானே! அவற்றால் உனக்குத் தருப்பை விரிந்தவர்களுக்கும் உன் அச்செயலைப்போற்று பவர்களுக்கும் புஷ்டியை யளி. ௩ இந்திரா! சோமனைப் பொழியும் உனது தாஸனுக்கு, நீ பற்றியுள்ள அழியாத குதிரை பாகத்தையும் பசு பாகத்தையும் அளி: கருமிக் களியாதே. [உo—டுடு] சுசச [கோதமன்—இந்திரன்] க விருத்திரனைக் கொல்லும் இந்திரன் மானிடர்களாலே உறுதிக்கும் உற்சாகத்துக்கும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளான். சிறிய சமர்களிலும் பெரிய சமர்களிலும் அவனையே நாங்கள் அழைக்கிறோம்: சமர்களில் செல்வம்பற்ற அவன் எங்களுக்கு உதவி செய்வானாக. உ வீரனே நீ சேனையாவாய்: நீ வெகுபல சத்துரு புசிப்பை அளிப்பவன்: நீ மெலிந்தவனை வலியவனாக்கி நீ யஜமானனுக்கு உதவி செய்கிறாய்: நீ அவனுக்கு அதி செல்வங்களை அளிக்கிறாய். ௩ போர் புலனால் வீரனது முன்னிலையில் பொருள் வைக்கப்படும். உனது மதமோங்கும் குதிரைகளைப் பூட்டு. நீ எவனை வதைசெய்வாய்? எவனுக்குச் செல்வமளிப்பாய்? இந்திரா! எங்களுக்குச் செல்வமோங்கச் செய்வாயோ? ச சத்திய சங்கற்பமுள்ள அவன் ஒவ்வொரு

இன்பத்திலும் எங்களுக்குப் பசுக் கூட்டங்களை அளிக்கிறான்; நூறு வகையான செல்வங்களை எங்களுக்களிக்க நீ என் இரு கைகளிலும் அவற்றைக் குவித்துக்கொள்; எங்களைக் கூர்மைசெய்து, எங்களுக்குச் செல்வத்தைக் கொண்டு வா! ரு சூரனே! சக்திக்கும் செல்வத்துக்கும் பொழிந்துள்ள இரசத்தால் நீ இன்பமோங்கு. உன்னை வெகுபல பொருள் உள்ளவனாக அறிகிறோம்: எங்கள் மன விருப்பங்களையெல்லாம் உனக்குச் சொல்லியுள்ளோம்; நீ எங்களுக்கு இரட்சகனாகவும். சூ நீ விரும்பும் சிறந்த பொருளை யெல்லாம், இந்த சனங்கள் உனக்கு வைத்துள்ளார்கள்; அளிக்காதவர்களது செல்வத்தை தலைவனான நீ கண்டுபிடி; அவர்களது இச்செல்வத்தை எங்களுக்குக் கொண்டு வா. [உO—ருசூ] சூசரு [மதுச்சந்தன்—இந்திரன்] க நாங்கள் தினந்தோறும் துணை அடைய நற்பசுவைக் கறப்பவனுக்கு பாலை கறப்பதுபோலுள்ள சிறந்த செயல்களைசெய்யும் இந்திரனை அழைக்கிறோம். நீ எங்களுடைய யக்ஞங்களுக்கு வா, சோமனைப் பருகு, நீ சோமபானஞ் செய்பவன்; செல்வம் மிகும் அவனது இன்பம் பசுக்களையளிக்கின்றது. ங உனது அகத்திலுள்ள சுமதிகளை நாங்கள் அறியலாமோ. எங்களைப் புறக்கணிக்காதே; இங்கு வா. ச—கO இம்மந்திரங்களின் தமிழ் வசனங்களுக்கு சூOஅ-வது சூக்தம் க—எ-ஐப் பாருங்கள். கக—கங. சூசக-வது சூக்தத்தின் க—ங-வது வரைப் பாருங்கள்· கச—கரு. சூசO-வது சூக்தத்தின் முதல் மூன்று மந்திரங்களைப்...........பாருங்கள். [உO — ருஎ] சூசசூ [நிருமேதன்—க. உ. பரத்வாஜன் ங. ச.—இந்திரன்] க சூரியனில் அனைவரும் ஆசிரயமாவதுபோல் இந்திரனிடமிருந்து· எல்லா நற்பொருள்களையும் அநுபவியுங்கள்: நாங்கள் ஒஜஸால் எங்களது பாகமாக எண்

னும் செல்வங்களுக்கு பிறந்த பிறக்கப்போகும் இந்திரனை நோக்குகிறோம். ௨ ஒருவனுக்குத் தீமை செய்யாமலாகி தானங்களோடுள்ள நமக்குத் தனங்களை அளிக்கும் இந்திரனைத் துதி செய்யுங்கள். இந்திரனது செல்வங்கள் மங்களமானவை: அவனது விருப்பத்தை திருப்தி செய்பவனுக்கு அவன் கோபமாவதில்லை: அவன் தானத்துக்கு மனத்தைத் தூண்டுகிறான். ௩ சூரியா, நீ மகான் ஆதித்தியா நீ மகான்; நீ மகானுகையால் அவர்கள் உன் மகிமையைப் போற்றுகிறார்கள். தேவா நீ மகான், ௪ சூரியா நீ சிறப்பிலோங்குபவன்: தேவா நீ எப்போதும் மகானே: நீ பங்கமாகாத சோதி, விபு, புரோகிதன் உனது மகிமையால் தேவர் தலைவன். [௨௦. ௫௮] ௬௪௭ [வசிஷ்டன்—இந்திரன்] ௧—௨ ௫௬௮-வது சூக்தத்தின் முதல் இரு மந்திரங்களைப் பாருங்கள். ௩ ஜயித்தவனது செல்வம்போலே அவனது பொருள் ஓங்கிப் பெருகுகின்றது: குதிரைகளுள்ள இந்திரனை எந்த எதிரிகளும் ஜயிப்பதில்லை: அவன் சோமனைப் பொழிபவர்களுக்குச் சக்தியை யளிக்கிறான். ௪ யக்ஞாருகர்களுக்கு கர்வரஹிதமாயும், சுந்தரச் சேர்க்கையோடான சுந்தர சொரூபமாகும் மந்திரத்தைச் சொல்லுங்கள்: செயலால் இந்திரனோடு சேர்பவர்களை பாசங்கள் பந்தஞ் செய்யாது. [௨௦. ௫௬.] ௬௪௮ [சுதகட்சன், சுகட்சன். ௧—௩. மதுச்சந்தர்கள். ௪—௬.] ௧ நீ வீரனின் நண்பன், நீ தீரன், நீ திடன்; நாங்கள் உங்கள் மனத்தை அடையலாமோ. ௨ செல்வபதியே பாலனஞ் செய்யும் எல்லா மக்கட்களாலும் செல்வம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது; இந்திரா! நீ என்னோடு வசி. ௩ நீ ஆலஸ்யமுள்ள பிரமனைப்போலிருக்காதே. செல்வங்களின் பதியே பாலோடு பொருந்தும் சோமனிலே நீ இன்பமாகவும். ௪ தாஸ

னுக்குப் பக்குவமான சாகையைப்போலே, அவனது சத்தியம், செழுமை, சிறப்பு பசுச்செல்வம்—அவனை நாடுபவனுக்காகுக. ரு என்னைப்போல் உபாசிப்பவனுக்கு, உனது மேலான உதவிகள் இரட்சைகளாகும். சு அவனது ஆசிகள் மனோகரமானவை; இந்திரன் சோமனைப் பருக துதியும் ஸ்தோமமும் அவனுக்குச் சொல்லப் படட்டும். [உO. சுO.] சுசக [கோசூக்தயஸ்சவசூக்திநௌ — இந்திரன்] க வர்ஷிப்பதாயும், சங்கிராமங்களில் ஜயிப்பதாயும், துரித நிலயமாயும், உலகஞ் செய்வதாயும், வச்சிராயுதந் தரிப்பதாயும் பொன் நிலயமாயுள்ள உனது மதத்தைத் துதி செய்கிறோம். உ மானிடனுக்கு மனனமுள்ளவனுக்கு நீ எதனால் சோதியை யளிக்கிறாயோ அதனால் நீ இன்பமாகி இத்தர்ப்பையிலே சோதி வீசுகிறாய். ந துதி செய்பவர்கள் இன்றும் பூர்வத்தில் போல், அவனைத் துதி செய்கிறார்கள். விருஷப்பத்தினி சலங்களை தரிப்பதுபோல் நீ தினந்தோறும் சலங்களை வெல். ச பலர் துதிக்கும் அவனை நீ போற்று; உங்கள் பாக்களால் பலமுள்ள இந்திரனை துதிசெய்யுங்கள். ரு இரு அதி பலமுள்ள அவன், சோதியையும் புவியையுந் துரிதமலைகளையும் சலங்களையும் சோதியையும் தனது வர்ஷிக்கும் வலிமையால் தாங்குகிறான். சு வெகு பலர்களால் போற்றப்படும் நீயே அரசன்; விஜய சீலங்களான செல்வங்களையும் சிறப்பையுமளிக்க நீயே விருத்திரர்களை வீழ்த்துகிறாய். [உO. சுக.] சுருO [நிருமேதன் —இந்திரன்] க—ச சுOஉ-வது சூக்தத்தின் முதல் நான்கு மந்திரங்களின் தமிழ் வசனங்களைப் பாருங்கள். உ தருமஞ்செய்யும் இந்திரனுக்கு துதிக்கு அதி அறிஞனுள்ள அவனுக்கு சாமனை கானஞ் செய்யுங்கள்; அதி ஞானமுள்ளவனுக்கு பெரிய கானத்தை இசையுங்கள்.

கூ நீ அதிமேன்மை வாய்ந்தவன்; நீ சூரியனுக்கு சோதியை யளித்தாய்; நீ விசுவகர்மன், விசுவேதேவன், நீ மகான். எ நீ ஒளி வீசுஞ் சோதியோடு சோதிக்கு, ஒளி வீசும் மண்டலங்களுக்குச் சென்ருய்; இந்திரா! தேவர்கள் உனது நட்பை நாடுகிருர்கள். அ—கo. கூசகூ-வது சூக்தத்தின் [ச—கூ] மந்திரங்களைப்பாருங்கள். [உo கூஉ] கூரு௧ [பலதேவர்கள்—இந்திரன்] நாங்கள் இந்திரன் விசுவே தேவர்களது—உதவியோடு இந்த உலகங்களை யெல்லாம் எங்கள் வசஞ்செய்து கொள்வோம்: இந்திரன் ஆதித்தியர்களோடு, எங்கள் யக்ஞத்தையும், காயங்களையும், எங்கள் பிரஜையையும் சமர்த்தஞ் செய்வானுக. உ தேவர்கள் அசுரர்களைக் கொன்று தேவத்வத்தைப் பாலனஞ் செய்பவர்களாய் அவர்கள் இங்கு வருங்கால் இந்திரன் ஆதித்தியர்களுடன் மருத்து கணங்களோடு எங்கள் காயங்களுக்குக் காப்பளிப்பானுக. ந தேவர்கள் தங்கள் திண்மைகளால் ஆதித்தியனை இங்கு கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு பிரேரிதமான பலத்தைக் கண்டார்கள்: இதனுல் தேவனுல் நிறுவப்படும் பலத்தை யடைந்து, நூறு வருஷங்கள் வீரமக்கட்களுடன் இன்பமாவோமாக. ச இந்திரனே மானிடனுக்கு செல்வத்தையும் சக்தியையு மளிப்பவன்: அவனே எதிர்ப்பற்ற தலைவன். ரு அவன் அளிக்காதவனைப் புல்லைப் போல் எப்போது மிதித்து விடுவான்? அறிஞனே அவன் எங்கள் துதியை எப்போது கேட்பான்? சு எவன் சோமன் பொழிபவனுகி வெகு சனங்களுக்கு இதஞ் செய்ய உன்னையே சேவை புரிகிருனே அவன் இந்திரனுகி உக்கிரப்பலத்தை அடைகிருன். எ இந்திரனே, பலம் ஓங்குபவனே நீ எந்த—பலத்தால் அத்திரிகளைக் கொல்லுகிருயோ அந்த மதமளிக்கும், சோமோற்பத்தியினின்று

செம்மையாகி, சேதனமளிக்கும் — உன்னை — நாங்கள் துதிக்கிறோம். அ எதனால் இந்திரன் சமுத்திரத்தை இரட்சிக்கிறானோ, எதனால் அதிருகுவையும் தசக்வனையும் கலங்கச் செய்து சிறந்த புருடனை இரட்சிக்கிறானோ அதை அடைய அவனை நாடுகிறோம். சு ருதத்தால் நிலையாகும் வழிக்கு நதியையும் எல்லாப் பிரவாஹங்களையும் இரதங்களைப்போல் எதனால் அவன் செலுத்துகிறானோ அதை நாங்கள் யாசிக்கிறோம். [உo. சுரு.] சுருஉ [நிருமேதர்கள் க—ரு கோருக்தயசுவருக்தி நௌ—இந்திரன்] க இந்திரா, நீ பிரியனாய் சதாஜயிப்பவனாய், தரிசியாய் எங்கும் விரியும் மலையைப்போல் விசாலனாய், சோதிபதியான நீ வா. உ நீ புவிக்கும் சோதிக்கும் அதிக பலமுள்ளவன்: சக்தியனே சோமனைப் பருகும் நீ புவியைவிட சோதியைவிட அதிகவலிமை வாய்ந்தவன். சோதிபதியே சோமன்பொழிபவனை நீ சக்தியுடனாக்குகிறாய். ரு இந்திரா சோதிபதியே, நீ சத்துருக்களின் எல்லாக்கோட்டைகளைத் தகர்ப்பவன். தஸ்யுக்களை யழிப்பவன். மானிடனைத் தாங்குபவன். ச அத்வர்யுவே அதி இன்பமளிக்கும் இனிய இரஸத்தைப்பொழி. செல்வமளிக்கும் வீரனும் இங்ஙனம் துதிக்கப்படுகிறான். ரு குதிரைகளின் நடுவே குதிரைத் தலைவனாயுள்ள இந்திரா உனது பூரண புகழை பலத்தாலும் புனிதத்தாலும் ஒருவனுமே அடைந்ததில்லை. சு யக்ஞங்களால் சதா புகழப்படுவதற்கான இந்திரனை, பலத்தின் அதிபதியான இவனை புகழ்தேடுபவர்களாய் அழைத்துள்ளோம். [உo. சுச.] சுருரு [விசுவம்பர வையசுவன்—இந்திரன்] க நண்பர்களே! வாருங்கள். நாம் இந்திரனைத் துதிப்போம்: அவன் போற்றப்படுவதற்கு அருகனான வீரன். எவர்களுடைய உதவியுமன்றி அவன் எல்லா சத்துருக்களையுஞ் ஜயிக்கிறான்.

உ பசுக்களை இரட்சிப்பவனுக்கு, பசுக்களைத் தடுக்காதவனுக்கு திவ்யதேவனுக்கு தேனிலும் வெண்ணெயிலும் அதிகத் தித்திப்புள்ள அதிசயமொழியை மொழியுங்கள். ங எவனது வீறுகளுக்கு அளவில்லையோ எவனது செல்வத்துக்கு எல்லையில்லையோ சோதியைப்போல் தானசீலனுயுள்ள அவன் விசுவத்துக்கதிகன். [உ0. சுடு.] சுடுச க வியசுவன் துதித்ததுபோல் தாசனுக்கு எதிரி செல்வத்தை யளிக்கும் இந்திரனை, பயரஹிதனையும் வழிபுலனுக்குபவனுமான இந்திரனைப் போற்று. உ வையசுவனே பத்தாவதிலும் புதியவனுயுள்ளவனைப் போற்று: உணர்வுள்ள மானிடர்களால் போற்றுவதர்க்கான அவன் அதி அறிஞன். ங வச்சிராயுதனே, இந்திரா பிரதி தினமும் ஒருவன் விபத்துக்களின்றும காத்துக்கொள்வதுபோல், நிர்ருதிகளினின்றும் நீங்கும்—வழியை—நீ அறிகிறாய், [உ0. சுசு.] சுடுடு [பருச்சேமன் க — ங கிருத்ஸமதன் — ச — எ இந்திரன்] க பொழிபவன் வசிக்கும் மனையை யடைகிறான்: அவன் பொழிந்து துவேஷிகளை தேவத்துவேஷிகளை துவம்சஞ்செய்கிறான். பொழியும் அவன் பல முள்ளவனுகி இடையூறற்று ஆயிரம் ஐசுவரியங்களை அடைகிறான். இந்திரன் அழியாத செல்வத்தைப் பொழிபவனுக்களிக்கிறான். ஆமாம் அழியாத செல்வத்தை அளிக்கிறான். உ மருத்துக்களே உங்களுடைய வீரச்செயல்கள் விழாமலாகுக: உங்களது சோதிமிகும் புகழ்கள் நாங்கள் மறையும் வரை அழியாமலாகுக: உங்களது அதிசயமான, புதியவையான பாழாகாத கோஷிப்பவையான அடைவதர்க்கரிதாகும் உங்களது செயல்களை ஒவ்வொரு யுகத்திலும் எங்களுக்களியுங்கள். ங நான் அக்கினியை ஹோதாவாயும், தானமளிப்பவனையும் செல்வவானையும்,

சக்தியின் மகனும் ஜாதவேதசனும் எல்லா மறியும் அறிஞனும் நல்ல யக்ஞனும், தேவர் தோயும் திடனு யும் அறிகிறேன். ஆஹூதமானவுடன் நெய்யினின்று சுவாலையோடு தோன்று மவன் அதனை ஒளியோடு விரும்பு கிறான். ச சோதியின் மானிடர்களே பாரத மக்கட்களே, யக்ஞத்தோடு தோய்ந்து சுந்தரமோங்கும் சக்திகளோடு, ஆபரணங்களோடு உங்கள் வழியைப் பிரகாசஞ் செய் பவர்களாய், தருப்பையிலே நண்பர்களாய் திகழும் நீங் கள் பௌத்திரத்தினின்றும் சோமனைப் பருகுங்கள். ரு அறிஞனே தேவர்களை இங்கு கொண்டுவா, யக்ஞஞ் செய், ஹோதாவே நீ மூன்று ஸ்தானங்களில் உட்கார். உனது இன்பத்துக்கு அளிக்கப்படும் இனிய சோமனைப் பருகு. அக்கினியை எழுச்சி செய்பவனது பாகத்தி னின்று சோமனைப் பருகு. உனது பாகத்திலே நீ திருப்தியாகவும். சா இது உனது ஆண்மையோங்கும் திண்மையை உறுதியாக்கும். ஜயமானது சதாகாலம் உனது கைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மகவானே! நீ உனக்கு இது பொழியப்பட்டு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நீ இந்த பிராமணத்தினின்று பருகு, நீ பூரணமாய்ப் பருகு. எ பூருவத்தில் அழைத்தவனை நான் இப்போது அழைக்கிறேன். அவனே அழைக்கப் படுவதர்க்கா வான். அவனுக்கு 'அளிப்பவன்' என்னும் பெய ருண்டு. அத்வர்யுக்கள் சோமனை இங்கு கொண்டுவந் தார்கள். செல்வமளிப்பவனே ஹோதாவின் கலசத்தி னின்றும் ருதுக்களோடு சோமனைப் பருகு. [உO. சாஎ]

சாருசா [மதுச்சந்தர்கள்—இந்திரன்] க—ந சாசரு-வது சூக்தத்தின் முதல் மூன்று மந்திரங்களின் தமிழ் வசனங் களைப்போலாகும். ச அறிஞனே எவராலுஞ் ஜயிக்கப் படாமலுள்ள இந்திரனிடஞ் செல்: நண்பர்களுக்கதிக

மாகி கல்வியிலோங்கும் அவனை வினவு. ௫ இந்திரனைத் தவிர வேறு எவனையும் நாடாத உங்களை அணுகி வேறு எவனையாவது நாடு என—சில—மானிடர்கள் பரிகாசஞ் செய்யலாம். ௬ அதிசயங்களுள்ள தேவனே சத்திய மிகும் எங்களது சனங்கள் எங்களைத் தன்யர்கள் எனச் சொல்லலாம். ஆனால் நாங்கள் இந்திரனது காப்பிலேயே ஒங்கவேண்டும். ௭ யக்ஞச் சிறப்பாயும் மதமளிப்பதாயு முள்ள துரிதனைத் துரிதனுக்குக் கொண்டு வா: அது நண்பனுக்கு சிறகையும் சந்தோஷத்தையு மளிக்கும். ௮ சதக்கிரதுவே நீ இதைப் பருகினாய்; நீ விருத்திரனை வீழ்த்தினாய்; சமரிலே நீ வீரனுக்குத் துணை புரிகிறாய். ௯ சதக்கிரதுவே சமரிலே சக்திமிகும் உன்னை நாங்கள் சக்தியுடனுக்குகிறோம், இந்திரா நாங்கள் செல்வத்தை ஜயிக்கவேண்டும். ௧௦ சோமன் பிழிபவனுக்கு அவன் துரித நண்பனாவான். அதிசெல்வச் செழுமையை யளிப்பான்; இந்த இந்திரனுக்கு கானத்தைக் கோஷியுங்கள். ௧௧ நீங்கள் இங்கு வாருங்கள், உட்காருங்கள்: நண்பர்களே ஸ்தோமங்களை வகித்து இந்திரனுக்கு கானஞ் செய்யுங்கள். ௧௨ பொழிந்த சோமனில் செல்வர்களில் செல்வனையும் சிறந்த செல்வபதியுமான இந்திரனுக்கு ஒன்று சேர்ந்து—துதியுங்கள். [௨௦. ௬௮]

சுடுள ௧ அவன் எங்களது யோகத்தில் உதவி செய்வானாக; எங்களுக்கு செல்வமோங்கச் செய்வானாக; அவன் எங்களுக்குச் செல்வங்களோடு வருவானாக. ௨ சமர்களில் சத்துருக்களால் தடுக்கமுடியாத குதிரைகளுள்ள இந்திரனுக்கு கானஞ் செய்யுங்கள். ௩ தயிரோடு கலந்த சோமன்கள், இந்த சுத்தபானங்கள் சோமனைப் பருகுபவனது இன்பத்துக்காகப் பாய்கின்றன. ௪ அதிதிடமோங்கும், இந்திரா தலைமை பதவிக்கு சதா

விருத்தியாகும் நீ சோமபானம் பருகத் தோன்றியுள்ளாய். ரு மொழி விரும்பும் இந்திரா இத்துரித சோமன்கள் உன்னில் நுழைக. அறிஞனை உனக்கு அவர்கள் இன்பமளிப்பார்களாக. சு நூறு சக்திகளுள்ளவனே எங்கள் துதிகளும் தோத்திரங்களும் உன்னைத் திண்மை செய்துள்ளன. எங்கள் மொழியும் உன்னை விருத்தி செய்க. எ சதாகாலமும் சகாயம் செய்யும் இந்திரா எல்லா ஆண்மைகளும் நிறைந்துள்ள இச்செல்வங்களை அளி. அ துதிக்கருகனை இந்திரா மானிடர்கள் எங்கள் காயங்களுக்கு இன்னல் செய்யாமலாவார்களாக. கூசனை நீ இடர்களை விலக்கு. கூ—கக. சுகஉ-வது சூக்தத்தின் [ச—சு] மந்திரங்களைப்போலாகும். கஉ. சுஉஅ-வது சூக்தத்தின் மூன்றாவது மந்திரத்தைப் போலாகும். [உ0 சுகூ.] சுருஅ க திடமுடைக்கும் உக்கிர தேவர்களுடன் சேர்ந்து குகையிலுள்ள பசுக்களை நீ கண்டாய். உ திவ்யம் நாடும் அறிஞர் எங்ஙனம் மனனஞ் செய்வதற் கருகராகச் செல்வனாய் சிறப்புவாயும் சிரேஷ்டனை நன்கு அறிகிறாரோ அங்ஙனம் அவர்கள் துதிக்கிறார்கள். ந நு அவர்கள் அச்சம் நீங்கி இந்திரனோடு இணைந்து நன்கு இலங்குகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் பரஸ்பரம் அன்போங்கும் சமான தேஜசுள்ளவர்கள். ச அறிஞன் சக்திமிகும் இந்திரனது பிரியமான குற்றமற்ற சேனைகளோடு முழக்கஞ்செய்கிறான். ரு எங்கும் சுற்றித்திரியும் இந்திரா இங்கு வா: ஒளி வீசும் சோதியினின்று இங்கு வா: எல்லாத் துதிகளும் இவனை நாடுகின்றன. சு இங்கிருந்தோ, சோதியினின்றோ புவியின் உயரத்தினின்றோ, விரிந்த வானத்தினின்றோ செல்வமடைய இந்திரனை நாங்கள் சாற்றுகிறோம். எ—கூ சுஉசு வது சூக்தத்தின் [ச-சு-வது] மந்திரங்களைப் போலாகும். க0

இந்திரா, உக்கிரா, உக்கிரமான உதவிகளோடு ஆயிரஞ் செல்வங்களை அடையும் சமர்களிலே எங்களுக்கு உதவி செய். ௧௧. வச்சிராயுதத்தால் சத்துருக்களை வீழ்த்தும் நண்பனுன இந்திரனை நாங்கள் பெரிய போரிலே சிறிய போரிலே அழைக்கிறோம். ௧௨ சதாகால தானசீலனே சுந்தரனே சக்திவாய்ந்தவனே எதிர்ப்பற்ற நீ எங்களுக்கு மேகத்தைத் திற. ௧௩ ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், இன்னும் மேன்மேலும் வச்சிராயுத இந்திரனின் ஸ்தோமங்கள் எழுகின்றன. அவருக்—கருகதையான—நற்ஸ்துதியை நான் அறிவதில்லை. ௧௪ விருஷபம் கூட்டங்களைச் செலுத்துவதுபோல் எதிர்ப்பற்றத் தலைவனுன இந்திரன் சனங்களை தன் சக்தியால் சலனஞ் செய்கிறுன். ௧௫ இந்திரனே மானிடர்களையும் பஞ்சமானவர்களையும் செல்வங்களையும் புவியில் வசிப்பவர்களையும் அரசுபுரிகிறுன் ௧௬ ௬உள-வது சூக்தத்தின் முதல் மந்திரத்தைப்போலாகும். ௧௭ இந்திரா சதா ஜயிப்பதாயும் சதா சக்திவாய்வதாயும் இன்ப மளிப்பதாயும் அதி சிறப்புற்றேங்குவதுமான செல்வத்தை யளி, எங்களுக்குச் சகாயஞ் செய். ௧௮ இரதத்தோடு உன்னுல் உதவியாகி சமரில் முட்டிப்போர் செய்து சத்துருக்களை ஜயிப்போமாக. ௧௯ வச்சிராயுதனுன இந்திரா உன்னுல் உதவியாகி வச்சிராயுதத்தை உயர்த்திச் சமரிலே சத்துருக்களை நாங்கள் ஜயிக்கலாமோ. ௨௦ இந்திரா நண்பனுன உனது சகாயத்தோடு, எய்யும் சரங்களுள்ள சூரர்களோடு, சமரிலே நாங்கள் எதிரிகளை வெல்லலாமோ. [௨௦. ௭௦.] ௬௧௯ ௧ இந்திரன் மகான், மேன்மை வாய்ந்தவன்; வச்சிராயுதனுக்கே மகிமையாகுக; விரியும் சோதியைப்போல் அவனது வலிமை விசாலமாகும். ௨ அவனது வலிமை அறிவு

மிகும் அறிஞர்களையும் அமரில் சூரர்களாய் வரும் மக்கட்களையும் காப்புச் செய்கின்றது. ௩ அவனது குடல் சோமபானத்தைப் பருகி, உச்சியினின்று வரும் பிரவாஹத்தால் ஓங்கும் கடலைப்போல், பெருகும். ௪—௬ ௬௪அ-வது சூக்தத்தின் ௪. ௫, ௬-வது மந்திரங்களைப்போலாகும். ௭ இந்திரா நீ எல்லா சோம இரசங்களாலும் இன்பமாகிறாய், பலமோங்கும் நீ பாலனஞ் செய்பவன். ௮ இன்பமளிக்கும் துரிதமான இரஸத்தை சிவனுக்கு இன்பமளிக்கும் சாரை நீங்கள் இந்திரனுக்குப் பொழியுங்கள். ௯ விசுவங்காண்பவனே சுந்தரமுகனே இன்பமளிக்கும் ஸ்தோமங்களால் இந்த சோமனளிக்கும் யக்ஞங்களிலே நீ இன்பமாகவும். ௧௦ இந்திரா விருஷபனும் பதியாயுமுள்ள உனக்கு கானங்கள் பொழிந்துள்ளன; பன்முறை கோஷித்து எழுந்துள்ளன. ௧௧ இந்திரா அதி சிறப்புடனோங்கும் நீ எங்களுக்கு அதிசயச் செல்வத்தை அளி; பிரபுத்வதும் விபுத்வவம் உன்னுடையது. ௧௨ செல்வம் மிகுந்தவனே, இந்திரனே புகழும் முயற்சியுமுள்ள நீ, எங்களுக்குச் செல்வத்தைப் பிரேரணை செய். ௧௩ இந்திரா எங்களில் பசுச்செல்வத்தையும், பலத்தின் புஷ்டியையும் பெரும் புகழையும், விசுவாயுசையும் அக்ஷயமான—உணவையும்—அளி. ௧௪ இந்திரா எங்களுக்கு அதி புகழையும் ஆயிரமளிக்கும் செல்வங்களையும் இரதங்களோடான சேனைகளையுமளி. ௧௫ எங்கள் துணைக்கு வரும் துதிக்கருகனும் செல்வபதியாயும் செல்வனுயுமுள்ள இந்திரனை, நாங்கள் சொற்களால் சாற்றி அழைக்கிறோம். ௧௬ ஒவ்வொரு யாகத்தில் வசிக்கும் அதி பெரியவனுயுள்ள இந்திரனுக்கு அறிஞன் பலத்தை முழங்குகிறான். [௨௦. ௭௧]

௬௯௦ [பருச்சேபன்—அத்யஷ்டயன்] ௧ இந்திரா எல்லா

யக்ஞங்களிலும் மானிடர்கள் சமான ஐக்கிய—பாவத்தோடு — வர்ஷிக்கும் — சிந்தனையுடன் தனித்தனியாய் சோதியை விரும்புபவர்களாய் உன்னை ஒவ்வொருவரும் துதி செய்கிறார்கள். நாங்கள் சக்தியின் ஸ்தம்பமான இரதத்திலே கப்பலைப்போல் கடத்திச் செல்லும் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறோம். யக்ஞங்களால் இந்திரனுக்குச் சமான மான அறிஞர்களாகி, மானிடர்கள் இந்திரனைத் துதிகளால் சேர்கிறார்கள். ௨ இந்திரா! தம்பதிகள் உன் உதவியை நாடுபவர்களாய், கோசாலையைப் பற்ற திரவியங்களைப் பொழிபவர்களாய், உன்னை நாடி பொருள்களை அளிப்பவர்களாய் உன்னில் வாசஞ் செய்கிறார்கள். இந்திரா! செல்வந்தேடும் இருவர்கள் சமரில் பரஸ்பரம் சேருங்கால், உன்னைச் சதாகாலங் காக்கும் விருஷபனையும், வச்சிராயுதனையுமுள்ள உனது நட்பை, நீ புலனாக்குகிறாய். ௩ இந்த உஷை எங்களுக்கு நன்மை அளிப்பாளாக. நாங்கள் சுவர்க்கத்தை அடைய எங்கள் அழைப்பையும் எங்கள் துதியையும் தியாகங்களையும் அவள் கவனிப்பாளாக. வச்சிராயுதமுள்ள இந்திரா, வலியவனாய் நீ சத்துருவை வீழ்த்துங்கால் நவமாய்த் தோன்றிய அறிஞனான எனது சொல்லைக்—கேள். புதிய அறிஞனது துதிக்குச் செவிகொடு [௨௦. எ௨] ௬௬௧ ௧ சூரனே உனக்கே இந்த எல்லா யக்ஞங்களும். உன்னை வளர்க்கும் இந்த பிரமங்களை உனக்கு அளிக்கிறேன். ' நீ ஒவ்வொரு நிலயத்திலும் மானிடர்களால் போற்றுவதற்கருகன். ௨ அதிசயனே, போற்றுவதற்கருகனான உக்கிரன். உனது மகிமையை எவனாலும் அணுக முடியாது. இந்திரா உனது வீரத்தையும் செல்வத்தையும் எவனாலும் அடைய இயலாது. ௩ அறிஞனும் மேன்மை மிகுந்து மேன்மை யோங்குபவனுக்கு உங்கள் காணிக்கைகளை

யும் நற்கருத்துக்களையும் அளியுங்கள். மானிடனை நிரப்பும் அவன் ஒவ்வொரு மனைக்கும் செல்லுகிறான். ச பழைய புகழுள்ள மகவான் புத்திமான்களோடு புரவி இழுக்கும் இரதத்தையும் பொன்மய வச்சிராயுதத்தையும் தரிக்குங்கால் இந்திரன் எப்போது மோங்கும் புகழுடன் வலிமை பதியாய் அரசுபுரிகிறான். ரு கூட்டம் கூட்டமாய் வரும் இம்மழை அவனுடையதே. இந்திரன் அவனது பொன்மய தாடியிலே சலதுளிகளை வீசுகிறான். இனிய இரசம் பொழியுங்கால் அவன் இனிய நிலயத்தைத் தேடுகிறான். காற்று வனத்தைக் கலக்குவது போல் அவன் சத்துருவைக் குலுக்குகிறான். சு எவன் வாணியாலும் ஓங்கும் வசனத்தாலும் வீழ்த்தும் வாக்காலும் ஆயிரந்துட்டர்களைக் கொன்றானோ தந்தைபோலாகி எவன் திடத்தால் நம்மைத் திண்மையுடன் செய்தானோ அந்த இந்திரனது வெகுபல வீரச்செயல்களை நாங்கள் போற்றுகிறோம். [உ௦. எ௩] சூசூஉ [சுனச்சேபன்—இந்திரன்] க சத்தியனே சோமபானம் பருகுபவனே, இந்திரனே, அதிசெல்வனே நாங்கள் ஆசையற்றவர்களானாலும் எங்களுக்கு சுந்தரமான ஆயிரம் கோ குதிரைச் செல்வங்களின் ஆசிகளை அளியுங்கள். உ சுமுகமுள்ளவனே, சக்திமிகுந்தவனே சக்திபதியே எல்லா வீரச்செயல்களும் உனதே. இந்திரா எங்களுக்கு............ அளியுங்கள். ௩—காம —.எண்ணங்களுடன் பரஸ்பரம் நோக்கும் இருவரை இனிவிழிக்காமலாகத் தூங்கச்செய். இந்திரா எங்களுக்கு...............அளியுங்கள். ச சத்துருக்கள் தூங்குவார்களாக. சூரத்வ மோங்கும் தானசீலர்கள் விழித்திருப்பார்களாக. இந்திரா...................... ....அளியுங்கள். ரு இந்திரா வெகுபல கயமோங்கும் கனைப்புள்ள இந்தக் கழுதையைக் கொல். இந்திரா........

...............அளியுங்கள். ரு பீழை என்னும் புசல் சுழன்று வனத்தின் வெகுதூரத்தில் வீழ்க. இந்திரா............அளியுங்கள். எ இந்திரா இகழும் ஒவ்வொருவனையு மழி. இரகசியத்திலே எங்களைத் துன்பஞ்செய்பவனையு மழி இந்திரா............................அளியுங்கள். [உ0. எச]

ருருந. க. ருரு0 வது சூக்தத்தின் இரண்டாவது மந்திரத்தைப்போலாகும். உ இந்திரா நீ எதனுல் சரத்காலக் கோட்டைகளை இடிக்கிருயோ எந்த ஜயசீலமாகுஞ் சக்தியால் அவற்றை இறுத்துகிருயோ அந்த வீரத்தை அனைவரும் பூரணமாயறிகிருர்கள்; இந்திரா! வயபதியே உன்னேடு இணையாதவனை நீ இடித்தாய்; இப்பெரிய புவியையும் இச்சலப் பிரவாஹகங்களையும் இன்பமான இருதயத்தோடு நீ உனக்கே இணைத்துக்கொண்டாய். ந வயந்தோய்ந்தவனே: உன்னை நண்பனுக விரும்பி, உன்னிடம் மன்றுடுபவர்களுக்கெல்லாம் உனது இன்பத்திலே துணைபுரியுங்கால் அவர்கள் வீரனுன உனக்கு முழக்கச் செய்கிருர்கள், உக்கிர சமர்களில் அவர்களுடைய யுத்தகோஷத்தை நீ ஜயமுழக்கஞ் செய்தாய்; உன்னிடமிருந்து ஒவ்வொரு நதியையும் அவர்கள் அடைந்தார்கள்; புகழ் விரும்பி அவர்கள் அவற்றைப் பற்றினுர்கள். [உ0. எரு]

ருருச [வசுக இந்திரன்—இந்திரன்] க போஷிக்கும் இருவர்களே! வனப்பில் நிலையாகும் ஸ்தோமம் தூய்மையாய் இன்பஞ்செய்வதாய் உங்களையே சேர்கின்றது; எவனது ஹோதாவாய் வெகு பல தினங்கள் இந்திரன் இலங்குகின்றுனே அவன் வீரர்தலைவன், மானிடரது நண்பன் புவியின் இரட்சகன். உ அதிவீரனுன சூரனே! உனது இந்த உஷையும் அடுத்துவரும் நடனமும்—தோன்றுங்கால் நாங்கள் உனது உயரிய நரர்களாவோமாக: முச்சோதியோடாகும் உனது ஜயசீலமான இரதம் குத்ஸ

ளுேடு நூறு தலைவர்களை இங்கு கொண்டு வருக. ரு இந்திரா! உனக்குத் திருப்தியளித்த—இன்பமளிக்கும்—பானம் எது? உக்கிரனை. நீ எங்கள் கானங்களுக்கும் கவாடங்களுக்கும் துரிதமாகவும். நீ என்னிடம் ஏன் வருகிறாய்? எந்த மனனம் உன்னை இழுக்கின்றது? உன்னருகிலாகி செல்வம் பற்ற உணவைக் கொண்டு வருவோமாக. ச வீரர்களின் நடுவே உன்னைப்போல் புகழுள்ளவன் எவன்? நீ எத்திட்டத்தால் செய்வாய்? நீ ஏன் எங்களை நாடியுள்ளாய்? நீ மித்திரன், நீ சத்தியன், நீ விரிந்த கீர்த்தியுள்ளவன்; உனது அறிவுகள் அனைத்துக்கும் ஆதாரமாகுங்கால் நீ போஷணை மளிப்பவனுவாய். ௫ புருஷர் மனைவிகளின் விருப்பத்தைச் செய்வதுபோல், சூரியன் கமனத்தை முடிப்பதுபோல் அவனது விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்பவர்கள் அதி துரிதமாய் ஆனந்தமாவார்கள். பல கார்யங்களில் புலனுகும் இந்திரா உணவுகளால் உயரிய அறிவு ஒங்கும் மொழியை அளிப்பவர்களுக்கு நீ உன்னத நிலையை யளி. சு இந்திரா உனது மகிமை பூரண சோதிபோல் விரிந்தது, உனது அறிவு புவியைப்போல் பரவியது. அவை இந்த உனது மகிமையை யளாந்துள்ளன. நெய்யோடு சோமன் சேர்க்கப்பட்டு உனக்கு இங்கு வரிப்பதற்கு அருகதையாயுள்ளது; இனிய பானம் நீ பருகுவதற்கு இனிமையாகுக. எ அவர்கள் இந்திரனுக்கு இனிய இரஸம் மிகும் கலசத்தைப் பொழிந்துள்ளார்கள். ஏனெனில் அவனே உண்மையான செல்வவான். மானிடரது நண்பனை அவன், வீரச்செயற்களால் சங்கற்பத்தால் விரியும் புவியில் வளர்ந்துள்ளான். அ ஓங்கும் ஓஜசுடனை இந்திரன் சமர்களில் பலரை ஜயித்துள்ளான். அவனது நட்பையடைய சனங்கள் கூட்டமாய் முயற்சிக்கிறார்கள். யுத்தத்துக்கு செல்வதுபோல் உனது

இரதத்திலேறு; மங்களமளிக்கும் சுமதியுடன் எங்களுக்கு வா. [உO. எசு] சுசுரு [வாமதேவன்—இந்திரன்]
க அதிவிசையுள்ள சத்தியனுன மகவான் இங்கு வருவானுக: எங்களை அணுக அவனது அசுவங்கள் துரிதமாகுக. அதிசக்தி மிகும் இரஸத்தை நாங்கள் அவனுக்குப் பொழிந்துள்ளோம்: மொழியால் போற்றப்படும் அவன் இங்கு—எங்களைப் போஷிப்பானுக. உ சூரனே பயணத்தின் முடிவில் பிணையைப் பிரிப்பதுபோல் உன்னை இன்பமாக்கச்செய்யும் இந்த யக்ஞத்திலே இன்று எங்களை—முக்தஞ்செய்ய—வா: அறிஞன், உசனனைப்போல் அறியும் ஞானிக்குத் துதியைச் செய்வான். ௩ பருகிய விருஷபன் எங்கள் யக்ஞத்தைத் துதிசெய்யுங்கால் அறிஞன் இரகசியத்திலே புனிதச் செயல்களைச் செய்வதுபோல், இங்கு அவன் சோதியினின்று ஏழு இரசிமிகளை சனனஞ்செய்தான்: புகழப்படும் அவை, புலப்படும் பொருள்களைப் புலனுக்கியுள்ளன. ச கிரணங்களால் சோதியின் மகா சோதியை அவன் செம்மையாக்குங்கால், அவை சூரியோதயத்திலே பெருஞ் சோதியை பிரகாசிக்கச் செய்தன: வீரர் தலைவனுன அவன் தன் வலிமையால் இருண்ட இருளை வீழ்த்தியபோது மானிடர்கள் முற்றும் பார்க்கிறுர்கள். ரு அதிவேகனுன இந்திரன் ஓங்கி வளர்ந்துள்ளான்: அவன் தனது மகிமையால் சோதியையும் புவியையும் நிறைத்துள்ளான்: அவனுடைய மகிமை இதனின்றும் அதிகம்; மகிமையால் எல்லா உலகங்களையும் அவன் அதிக்கிரமித்துள்ளான். சு எல்லா மானிடச் செயல்களையும் நன்கறியும் சக்கரன், ஆர்வமுள்ள நண்பர்களோடு சலங்களை விடுதலை செய்தான்: அவர்கள் மொழிகளால் மலைகளைப்பிளந்து திறந்தார்கள்; அவர்கள் விருப்பத்துடன் கோசாலையை விளக்கஞ் செய்தார்கள்.

எ அவன் பிரவாஹந் தடுக்கும் விருத்திரனை வீழ்த்தினன்: உனது இடிமுழக்கத்தைத் துரிதஞ்செய்ய உணர்வுடனை மேதினி உதவி செய்தாள்; வீரசூரனே! வலிமையால் தலைவனை நீ சலநிதியின் சலங்களை வரச் செய்தாய். அ அதிகமழைக்கப்படுபவனே! நீ சலங்களின் சிலையைப் பிளந்தபோது சரமைத் தன்னைப் புலனாக்குபவளாய் உன் முன் சென்றாள்; அங்கிரசர்களால் போற்றப்பட்டு கோசாலையைப் பிளப்பவனாய் நீ தலைவனாய் எங்களுக்கு அதிபலத்தை அளித்தாய். [உ௦. எஎ. க—அ] ௬௬௬ [சம்யு ரிஷி—இந்திரன்] க யாகத்திலே, வலிய விருஷபன்போலுள்ள அதிக மழைக்கப்படுபவனுக்கு இந்த—கானத்தை கோஷியுங்கள். உ அதிமேன்மையான அவன் நமது சொற்களைச் செவியுற்றால் பசுச் செல்வத்தையும் வாய்மைப் பொருளையும் அளிக்கத் தவறுவதில்லை. ௩ தஸ்யுவை அழிப்பவன் பசுச்சாலையை எங்களுக்குப் புலனாக்குவானாக. [உ௦. எஅ] ௬௬எ [வசிஷ்டன் சக்திர்வா ரிஷி—இந்திரன்] க. ௫௧௫-வது சூக்தத்தின் ௬எ-வது மந்திரத்தைப் போலாகும். உ உனது துணையால் நாங்கள் அறியாத வலிய சத்துருக்களால் துட்டன் தூயமற்றவரால் ஆக்கிரமிக்காமலாக வேண்டும்: சூரனே பாயும் பிரவாகங்களையெல்லாம் நாங்கள் உன்னால் கடப்போமாக. [உ௦. எகூ] ௬௬அ [சம்யு—இந்திரன்] க அதிசய தேவனே, சுந்தரமுகமுள்ளவனே, வச்சிராயுதனே இந்திரா வானத்திலும் சோதியிலும் நீ வியாபகஞ் செய்துள்ள உக்கிரம் மிகுந்து உயர்ந்து ஓங்கும்பொருளையும் புகழையும் எங்களுக்களி. உ அரசனே, தேவர்களில் அதிபலம் தோய்ந்தவனே மானிடர்களை ஆட்சிபுரியும் உன்னை உதவிக்கழைக்கிறோம்; மேலான தேவனே எங்கள் புன்மைகளையெல்லாம் நீக்கு, எங்கள் சத்துருக்களை சுலபமாய்

ஜயிக்க எங்களுக்குச் சக்தியை யளி. [௨0. அ0] ௬௬௧ [புருஹன்மா—இந்திரன்] ௧ இந்திரா நூறு சோதிகளும் நூறு புவிகளும் உனதாகும்: வச்சிராயுதனே உனது சனனத்திலே இரு உலகங்களும் நூறு சூரியர் களும் உனக்குச் சமானமாகாது. ௨ வீரனே, வலியனே, எல்லா வன்மைகளோடு வலிமையுடன் நீ உனது வீரச் செயல்களைச் செய்துள்ளாய்: மகவானே, வச்சிராயுதனே அதிசய ஆதரவுகளுடன் பசு நிறையுஞ் சாலையை எங்களுக் களி. [௨0 அ௧.] ௬௭0 [வசிஷ்டன்—இந்திரன்] ௧ இந்திரா, செல்வமளிக்குந்தேவனே! உன்னைப்போல் நான் செல்வங்களின் அதிபதியாயிருந்தால் நான் துதிப் பவனைப் பாலனஞ் செய்வேன்: அவனைத் துக்கத்தில் விட்டுவிடேன். ௨ எந்நிலையிலிருந்தாலும் என்னைத் துதி செய்பவனை ஒவ்வொருநாளும் நான் செல்வனைச் செய்வேன்: மகவானே உனக்கு நிகரான அரசனில்லை, உனக்கதிகமான தந்தையுமில்லை. [௨0. அ௨] ௬௭௧. [சம்யு—இந்திரன்] ௧ இந்திரா முக்காப்பு முப்பல மோடு, சுவஸ்திமிகும் சரணத்தை அளி: வசிக்கும் நிலயத்தை என்னிலும் செல்வவான்களிலும் அளி. உனது சரத்தை இவர்களிடமிருந்து நீக்கு. ௨ இந்திரா! மொழி விரும்பும் மகவானே பசுவை அபகரிக்குஞ் சித்தத்தோடு சத்துருவைச் சினப்பவர்களினின்றும், சக்தியால் செறிப் பவர்களினின்றும் எங்களை நெருங்கிப் பாலனஞ் செய். [௨0. அ௩.] ௬௭௨ [மதுச்சந்தன்—இந்திரன்] ௧ இந்திரா அதிசய ஒளியுள்ளவனே, சூட்சம செயல்களால் சுத்தமாகி, இந்த யக்ஞங்கள் உன்னை விரும்புகின்றன. ௨ இந்திரா அறிவால் பிரேரிதமாகி மேதையால் துரிதமாகும் பொழியும் பிராமணனது மொழிகளுக்கு வா. ௩ இந்திரா குதிரைகளுள்ள நீ அதிதுரிதனாய் துதிகளுக்கு

வா. நாங்கள் பொழியும் இரசத்தில் இன்பமாகவும் [உ0. அச.] சூஎந [மேதாதிதி மேத்யாதிதி—இந்திரன்] க நண்பர்களே வேறு எவனுக்கும் புகழளிக்காதேயுங்கள்: உங்களை ஒரு துன்பமுமணுகாது: இரசம் பொழியப்படுங்கால் சக்தி மிகும் இந்திரனையே போற்றுங்கள்: அடிக்கடி அவனுக்கு உங்கள் துதியைச் சொல்லுங்கள். உ எவனையும் ஆக்கிரமிக்கும் விருஷபனையும் அழியாதவனையும் மானிடனை ஜயிப்பவனையும் பசுவைப் போல்—தான சீலனையுமுள்ளவனை—பகைக்கும் நட்புக்குங்காரணனையும் இருவர்களுக்கும் உதார சீலனையுமுள்ளவனைப் போற்றுங்கள். ந இந்திரா! இம்மானிடர்கள் உனது உதவியை அடைய நானுவித வழிகளாலழைத்தாலும் தினந்தோறும் உன்னைப்போற்றும் எங்களது புனிதமொழி இதுதான். ச மகவானே அறிந்து கானஞ் செய்பவர்களில் அரிக்களுடைய கானங்களை உன் பலத்தாலொழித்து விடு: நாங்கள் இரட்சிப்புடனுகை வெகுபலரூபங்களுள்ள பலங்களை எங்ளுக்குக் கொண்டு வா. இங்கு வா. [உ0. அரு.] சூஎச [விசுவாமித்திரன்—இந்திரன்] க பரஸ்பரம் இன்பமான நண்பர்களான இரு குதிரைகளை பிரமத்தோடு பிரமத்தால் பிணைக்கப்படும் புரவிகளை நான் பூட்டுகிறேன்: இந்திரா! சுகமாயும் திரமுமான உனது இரதத்திலேறி அறிவும் ஆற்றலுமுள்ள நீ சோமனுக்கு வா. [உ0. அசு.] சூஎரு [வசிஷ்டன்—இந்திரன்] க அத்வர்யுக்களே, சனங்களின் விருஷபனுக்கு சுத்தமாயும் செழிப்பாயுமுள்ள சோமனது அம்சத்தை யளியுங்கள்: சோமன் பொழிபவனை அநுசரிக்கும் இந்திரனைப்போல் சோம பான நிலயத்தை ஆற்றலும் ஆர்வமுள்ள எவனும் அறிவதில்லை. உ இந்திரா உயரிய சோதியிலாசிரயமாகும் எந்த சுந்தரமான அன்னத்தை

நீ தரிக்கிருயோ அதன் இரசத்தைப் பருக நீ விரும்பு கிருய் : இருதயத்திலும் மனத்திலும் இன்பமாகி உன் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சோமனைப் பருகு. ரு நீ சனன சமயத்திலேயே சத்திக்காக சோமனைப் பருகினுய் : உனது எதிர்கால மகிமையை உனது தாய் மொழிந் தாள் : இந்திரா நீ நடுவானத்தைப் பூரணஞ் செய்தாய் : போரினுல் நீ தேவர்களுக்கு எல்லாப் பொருள்களையு மளித்தாய். ச புஜபலத்தில் கர்வ மடைந்துள்ள துடுக் கர்களை நீ தூண்டுங்கால் நாங்கள் துவம்சஞ் செய் வோம் : இந்திரா ! நீ வீரர்களோடு சூழ்ந்து சமர் புரியுங் கால், உன்னுல், புகழோங்கும் சமரிலே நாங்கள் ஜயிப் போம். ரு நவமாய் மகவான் செய்த செயல்களையும் இந் திரனது பூர்வச் செயல்களையும் நான் புகல்வேன். அதேவி களான மாயைகளை யெல்லாம் அவன் ஜயித்தவுடன் சோமன் அவனுக்கேயானுன். சு உன்னைச் சூழ்ந் துள்ள பசுக்களின் இவ்வுலகம் உன்னுடையது : அதை நீ சூரியனுடைய கண்ணுல் காண்கிருய் : இந்திரா : நீயே பசுக்களின் தலைவன் : நீ அளிக்கும் செல்வங்களை நாங் கள் அனுபவிக்கலாமோ. எ சுO௫-வது சூக்தத்தின் கஉ-வது மந்திரத்தைப் போலாகும். [உ0 அஎ.]

சுஎசு [வாமதேவன்—பிரகஸ்பதி] க எந்தப் பிரகஸ் பதி தனது பலத்தாலும் முழக்கத்தாலும் புவியின் எல்லை களைத் தாங்கியுள்ளானே எவன் மூன்று நிலைகளிலே அமர்ந்துள்ளானே எவன் இனிய நாவுடனுள்ளானே அவனை பழைய அறிஞர்களான ரிஷிகள் தியானஞ் செய் பவர்களாய் தங்கள் முன் ஸ்தாபனஞ்செய்துள்ளார்கள். உ பிரகஸ்பதியே கலக்கமளித்து களிப்போங்கும் எங் களைச் சூழ்ந்துள்ள மருத்துக்கள்—அதி அறிவு ஓங்குப வர்கள் : பிரகஸ்பதியே, பொழிவதாயும் சதாசலனமாவ

தாயும், மூலஸ்தானமாயுமுள்ள கோசாலையை இம்சை செய்யாமல் பாலனஞ் செய். ௩ பிரகஸ்பதியே ருதத்தை பற்றுபவர்கள் வெகு தூரத்தினின்றே உட்கார்ந்துள்ளார்கள்: உனக்கு மலையினின்று, முழக்கஞ்செய்து இனிய தாரைகளைப் பொழியும் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. ௪ பிரகஸ்பதி பரம நிலயத்திலே மகா சோதியினின்று முதன்மையாய்த்தோன்றியபோது, அதி பலமுள்ள அவன் தனது ஏழுவாய்களாலும், இடி முழக்கத்தோடு ஏழு இரசிமிகளால் அந்தகாரங்களைப் பிளந்தான். ௫ பிரகஸ்பதி தன்னைத் துதிக்கும் முழக்குங்கணத்தோடு கோஷத்துடன் கொடுமையான வலனைக் கொன்றான்; பிரகஸ்பதி அவிகளைப் பக்குவஞ் செய்பவர்களாயும் நாதஞ் செய்பவர்களுமான கன்றுகளை, பசுக்களை ஆரவாரத்தால் சலனஞ் செய்தான். ௬ நாங்கள் யக்ஞங்களாலும் வணக்கங்களாலும் அவிகளாலும் விசுவே தேவர்களின் தலைவனை தந்தையைப் போற்றுகிறோம்: பிரகஸ்பதியே நாங்கள் நல்ல பிரஜையோடும் வீரமக்கட்களோடும் செல்வபதிகளாக வேண்டும். [௨0. அஅ.] ௬எஎ [கிருஷ்ணன்—இந்திரன்] ௧ வில்லாளன் சரத்தை வெகுதூரம் எய்வதுபோல் அழகுக்கு அலங்காரத்தைப்போலே அவனுக்குத் துதியை யளி. அறிஞர்களே உங்களது ஓசையால் துட்டர்களின் ஒலியை அடக்குங்கள், மேதாவியே இந்திரனை சோமனருகில் செய். ௨ துதிப்பவனே கறப்புக்குப் பசுவைப்போலே உனது நண்பனை இழு. இந்திரனை காதலன்போல் எழுப்பு. செல்வத்தால் நிறைந்த கோசத்தை—ஆர்வமுடன் காப்பதுபோல்—ஆசையுடன்—நமக்குச்செல்வங்களை யளிக்க வீரனைத் துரிதஞ்செய். ௩ மகவானே உன்னை தாராளமாயளிப்பவன் என ஏன் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்?

என்னைத் துரிதஞ்செய் : நீ திடஞ்செய்பவன் என நான் உன்னை அறிகிறேன் : சக்கரனே எனது அறிவு கூர்மையாகுக : இந்திரனே செல்வங்காணும் சிறப்பை எங்களுக்குக் கொண்டு வா. ௪ இந்திரா எனக்குச் சத்தியம் என சமரிலே நிற்கும் சனங்கள் உன்னை அமர்க்களத்திலே அழைக்கிறார்கள் : அவி அளிப்பவனை வீரன் தனது நண்பனாகச் செய்துகொள்கிறான் : சோமன் பொழியாதவனுடைய நட்பை அவன் நாடுவதில்லை. ௫ வெகு பல செல்வங்களைப்போல் சத்திமிகும் சோமங்களை பொருள்களின் தலைவனான எவன் அளிக்கிறானோ அவனது,துரிதமும் திடாயுசமுமுள்ள சத்துருக்களை காலையிலே இந்திரன்—சிதறடிக்கிறான், அவனது விருத்திரனை வீழ்த்துகிறான். ௬ எந்த இந்திரனிலே நாங்கள் துதியைத் தரிக்கிறோமோ, எந்த மகவான் எங்கள் விருப்பத்துக்கு ஆசிரயமளிக்கிறானோ அவனைக் காணும் சத்துரு தூரத்திலேயே நடுநடுங்கவேண்டும் ; சனங்களின் எல்லாப் புகழ்களும் அவனைப் போற்றவேண்டும். எ பல சனங்களாலழைக்கப்படுந் தேவனே உனது உக்கிராயுதத்தால் தூரத்திலேயே சத்துருவைத் துரத்து. இந்திரா பசுச் செல்வத்தையும் தானிய செல்வத்தையும் எங்களுக்களி. உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு பலமும் பொருளும் மிகுந்த புத்தியைக் கொடு. அ அதிவன்மையுடன் வலிமை மிகுந்து வீரியம நிறைந்த சோம இரஸங்களைப் பருகும் இந்திரனை மகவான் தனது அளிப்பைத் தடைசெய்வதில்லை, சோமன் பொழிபவனுக்கு அவன் அதி செல்வத்தைத் தருகிறான். ௯ சூதாடுபவன் காலம் பார்த்து தனது காய்களைக் குவித்து ஜயிப்பதுபோல் தனது மேலான செய்கையால் ஆதாரத்தைப் பற்றுகிறான் : தேவகாமனை அவன் செல்வத்தைத்தடை செய்யாதவனுக்கு சுவதாக்களோடு

பொருள்களை அளிக்கிறான். க0. சு0ரு-வது சூக்தத்தின் க0-வது மந்திரத்தைப் போலாகும். கக. சு0ரு-வது சூக்தத்தின் கக-வது மந்திரம். [உ0. அசு.] சுஎஅ [பரத்வாஜன்—பிரகஸ்பதி] க முதற் தோன்றி மலை பிளப்பவனுயுள்ள பிரகஸ்பதி, அங்கிரசனின் மகனான அவியோடாகும் எங்கள் பிதாவான ருத மெனப்படு பவன், சோதியிலே வசித்து இரு திடவழிகளால், புவிக்கு சோதிக்கு விருஷபத்தைப்போல் கர்ச்சனை செய்கிறான். உ தேவர்கள் அழைக்கப்படுங்கால் நல்ல சனங்களுக்கு விரிந்த உலகத்தைச்செய்த பிரகஸ்பதி எதிரிகளை யழித்து அவர்களது கோட்டைகளைப் பிளக்கிறான்: துவேஷிக்கும் சத்துருக்களைத் துவம்சஞ் செய்கிறான். ந பிரகஸ்பதி சமரிலே செல்வங்களை ஜயித்துள்ளான், இந்த தேவனையும் பசு மிகுந்த பெரிய சாலைகளையும் வென்றுள்ளான்: பிரகஸ்பதி சலங்களையும் சோதியையும் வெல்ல முயன்று, எதிர்ப்பற்றுகி ஞான கிரணங்களால் பகைவனை அழிக்கிறான். [உ0. சு0] சுஎசு [அயாஸ்ய ஆங்கிரஸன்—பிரகஸ்பதி] க எங்கள் பிதா, ருதந் தோன்றியதாயும் ஏழு சிரமுள்ளதாயும் பெரியதாயுமுள்ள இந்த அறிவைக் கண்டார். விசுவசனங்களுக்கு நண்பனான அயாஸ்யர் இந்திரனுக்குத் துதியைச் செய்யுங்கால் துரீயத்தைத் தோற்றுவித்தார். உ அசுரனது ஒளி மக்கட்களான வீரர்கள் ருதம் துதிப்பவர்களாகி ருதம் நினைக்கும் அவர்கள், அறிஞர் பதவியை வகித்த அங்கிரசர்களான அவர்கள், யக்ஞத்தின் நிலயத்தை முதன்மையாய் போற்றினார்கள். ந ஹம்ஸத்வனி முழங்கும் நண்பர்களால் சூழ்ந்த பிரகஸ்பதி பந்தஞ் செய்த கல்மயமான தடைகளைப் பிளந்து பசுக்களுக்கு முழங்கினான்: அவன் அவர்களைக் கண்டவுடன் துதி செய்தான். ச அவன் பொய் பந்தங்

களால் நின்ற பசுக்களை ஏகத்தினின்று தனிமையாய் வானம் புவிக்கு உயரமாய், செலுத்தினுன். பிரகஸ்பதி இருளில் சோதியைத் தேடி ஒளிமயப் பசுக்களை புலனுக்கினுன்: அவன், மூன்றைப் புலனுக்கினுன். ௫ பிரகஸ்பதி அதோமுகமான புரத்தையும் சயனங்களையும் பிளக்குங்கால் சலந்தரித்தவனிடமிருந்து மூன்றைத் தனிமையாய்ப் பிரித்தான்: பிரகஸ்பதி சோதியைப்போல் கர்ச்சனை செய்யுங்கால் சூரியனையும் உஷையையும் பசுவையும் சோதியையுங் கண்டான். ௬ இந்திரன் தனது முழக்கம் என்னும் கரணத்தால் பசுக்களைத் தடைசெய்த வலனைப் பிளந்தான்: அவன் முயற்சி மலரும் நண்பர்களோடு பாலை நாடுபவனுய் பணிக்களின் பசுக்களைத் திருடினுன். அவனை அழச்செய்தான். எ அவன் செல்வஞ் ஜயிக்கும் சத்தியமான நண்பர்களோடு பசுக்களின் பாலை—தரித்து—த் தடை செய்பவனை—ப் பிளந்தான்: பிரகஸ்பதி விருஷப வராஹங்களோடு உழைப்பாலான வியர்வையால் திரவியத்தைப் பற்றினுன். அ அவர்கள் பசுக்களை நாடுபவர்களாய், நினைவுகளால் நிசமனத்தால் கோபதியைச் சலனஞ்செய்தார்கள்: பிரகஸ்பதி, பரஸ்பரம் வெட்கம் பிரிந்து முயற்சிகளோடான நண்பர்களோடு ஒளி மயப் பசுக்களை விடுதலை செய்தான். ௯ நமது சபையிலே மங்களகர மனனங்களோடு சிங்கம்போல் கர்ச்சிக்கும் அவனைத் துதி செய்து, சூரர்கள் ஜயிக்கும் ஒவ்வொரு சமரிலே, ஜயசீலனுயுள்ள சக்தி மிகும் பிரகஸ்பதியிலே நாங்கள் இன்பமுடனுகவேண்டும். ௧0 விசுவரூபமான பலத்தை அடைந்து ஒளிமய உயரிய நிலையை அணுகியவுடன், மானிடர்கள் எல்லா நிலயங்களினின்றும் தங்கள் மொழிகளிலே சோதியைக் கொண்டுவந்து பலம் மிகுந்த பிரகஸ்பதியைப் போற்றினுர்கள். ௧௧ தீர்க்காயுசைப்

பற்றும் ஆசிகளை அளியுங்கள் : உங்கள் சுபாவ குணத்தால் உங்களது பக்தனுக்குத் துணை செய்யுங்கள். எங்கள் சத்துருக்கள் எல்லாம் திரும்பி தூரஞ் செல்வார்களாக. விசுவம் புலனுக்கும் புவியே சோதியே இதனைச் செவியுறுங்கள். கஉ இந்திரன் தனது உயரிய பலத்தால் சல அரக்கனான அர்ப்புதனது சிரத்தைப் பிளந்தான். அஹியைக் கொன்றான் : ஏழு நதிகளை விடுதலை செய்தான் : சோதியே, சகமே எல்லா தேவர்களோடும் எங்களைப் பாலனஞ் செய்யுங்கள். [உ0. ககக] சுஅ0 [பிரியமேதன் க—கஉ புருஹன்மன். கசு—உசு இந்திரன்] க—ரு சுக0-வது சூக்தத்தின் ச. ரு, சு-வது மந்திரங்களைப்போலாகும். ச நானும் இந்திரனும் இந்திரனுடைய உயரிய ஒளிவீசும் கிரகத்துக்குச்செல்லுங்கால் தேன் பருகியுள்ள நாங்கள் மூவேழு நண்பர்களின் நிலயத்துக்கு போவோம். ரு பிரிய மேதர்களே, போற்றுங்கள். புகழுங்கள், பாடுங்கள் ; பாலர்கள் துதிப்பார்களாக: அவனைப்பெரிய கோட்டைபோல் தோத்திரஞ் செய்யுங்கள். சு கர்க்கரம் முழங்குக, கோஷம் இசைத்திடுக இனியமொழி மலர்க. இந்திரனுக்கு உயரிய பிரமம் மொழியப்பட்டுள்ளது. எ நல்ல கறப்புள்ளவையாயும் சுந்தரமாயும் நிஸ்சலமாயுமுள்ள பசுக்களான தாரைகள் இங்கு வருங்கால் அந்நதிகளான நிலையாம் சோமபானத்தை இந்திரனுக்காகப் பற்று. அ இந்திரன் பானஞ் செய்துள்ளான், அக்கினி பானஞ் செய்துள்ளான் : விசுவேதேவர்கள் பூரணமாய்ப் பானஞ் செய்துள்ளார்கள் : இங்கு வருணன் தன் நிலயத்தைச் செய்து கொள்வான் : பசுக்கள் கன்றுகளுக்குப்போலே சலங்கள் அவனுக்கு கோஷஞ்செய்துள்ளது. கூ ஏழு நதிகளுள்ள வருணனே நீ சுதேவன் : பெரிய வாயுள்ள குழலைப்போல் உனது கண்டத்துக்கு சலங்கள் பாய்கின்

றனை. ௧௦ எவன் தாசனுக்கு அலங்காரமான துரகங்களைப் பக்குவஞ் செய்துள்ளானோ, அருகிலுள்ள அசுவங்களை அவிழ்த்த அவனே தலைவன், மெல்லிய தேகமுள்ளவன். ௧௧ அதிபலமுள்ள இந்திரன் சத்துருக்களைத் துச்சமாய் எண்ணுகிறான்: தூரமாயுள்ள அவன் பாலனான அவன் தன் மொழியால் பக்குவமான ஓதனத்தைப் பிளந்தான். ௧௨ சிறுவனான அவன் அதிபாலனான அவன் புதிய இரதத்திலேறினான்: அவன் தனது பெற்றோர்களுக்கு மேலான சங்கற்பமுடன் மிருகம் போலான மகிஷனைப் பக்குவஞ் செய்தான். ௧௩ இல்லறபதியே, சுந்தர முகமுள்ளவனே பொன் இரதத்திலேறு. நாங்கள் ஆயிரம் பாதமுள்ளவனும் அருணனும் சுவஸ்தியளிப்பவனும் குறை சூனியனுமான ஒளிமலையை யடைவோம். ௧௪ இவன் ஐயமாகி செழுமையாகி செல்வங்களை அடைவதற்கு அவனை அருகில் அழைக்க தலைவனுக்கு சனங்கள் செல்வதுபோல் வணக்கமுடன் அவனுக்குச் செல்லுகிறார்கள். ௧௫ பிரியமேதர்கள் தருப்பை விரித்து யக்ஞத்தைப் பக்குவஞ் செய்யுங்கால், புராதன வழக்கத்தின் பழைய யக்ஞனையே உபாசிப்பவர்களாவார்கள். ௧௫ மானிடர்களின் மன்னனான இந்திரன், தடையற்று இரதங்களில் செல்லும் அவன் சமர்புரியும் சேனைகளைச் சிதறடிக்கும் சிறப்புவாய்ந்த விருத்திர சம்ஹாரன் சாற்றப்பட்டுள்ளான். ௧௭ புருஹன்மனனே சோதியிலே பெரிய சூரியன் வைக்கப்பட்டுள்ளது போல் எவனது போஷிக்கும் கையிலே சுந்தரவச்சிராயுதம் தரிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவனது இரட்சிப்பை யடைய இந்திரனை அவனைப் போற்று. ௧௮ சக்தி சதாகாலம் வளர்க்கும் செயல் செய்யும் இந்திரனை எவனாலும் ஆக்கிரமிக்க இயலாது: திடத்திலே தீரனும் சூரனும் தடை

யற்றும், அனைவராலும் போற்றப்படுபவனுமான இந்திரனை யக்ஞத்தாலும் அதிக்கிரமிக்க இயலாது. கக அதிவலிமையுள்ள ஜயசீலன் இந்திரன், சமரிலே அதிசக்தி வாய்ந்தவன்: அவன் சனனமாகுங்கால் எங்கும் பரவியுள்ள மேலான பசுக்கள் முழக்கஞ் செய்தன, சோதிகளும் சகங்களும் கோஷித்தன. உ0—உக. சூசூக—வது சூக்தத்தின் முதல் இருமந்திரங்களைப் போலாகும். [உ0. கூஉ.] சூஅக. [பிரகாதன். க—ரு. தேவஜாமயன் இந்தரமாதரன்—இந்திரன்] க எங்கள் ஸ்தோமங்கள் உன்னை இன்ப முடனுக்கவேண்டும், முழக்கஞ்செய்பவனே! உனது செல்வத்தை அளி. பிரம்மத்துவேஷிகளைக் கொல்லு. உ தானமளிக்காத கருமிகளை உன் காலால்மிதித்துவிடு. நீ மகான்.உனக்குச் சமானன் எவனுமில்லை. ரு நீ பொழிந்த சோமனின் தலைவன், பொழியப்படாத சோமனும் உன்னுடையது: நீயே சனங்களின் தலைவன். ச பரஸ்பரம் சேவை புரிபவர்களாய் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் இந்திரனின் சனனத்திலேயே அவனிடம் சென்றார்கள். அவனது சுவீரியத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். ரு இந்திரா உனது சனனம் வலிமையில் வன்மையில் வீரத்திலாயிற்று: வலியனுன நீ வாய்மையுள்ளவன். சூ இந்திரா நீ விருத்திரனழிப்பவன், நீ வானத்தை விரித்துள்ளாய். நீ வன்மையால் சோதிகளைத் தாங்கியுள்ளாய். எ இந்திரா உன்னோடு இணையும் சோதியை உன் கைகளிலே நீ தரிக்கிறாய்: உனது ஓஜசால் வச்சிராயுதத்தைத் தீட்டுகிறாய். அ உனது பலத்தால் விசுவப்பிராணிகளை அதிக்கிரமிக்கிறாய். நீ எங்கும் வியாபகமாயுள்ளாய். [உ0. கூரு. க-அ.] சூஅஉ. [ஆங்கிரஸ—கிருஷ்ணன்] க தருமத்திலே தூரிதமாயும் திடமாயும் சுபபதியாயுமுள்ள இந்திரன் இன்பத்

துக்கு வருவானாக: அவன் தனது வரம்பில்லாத
மேன்மையோங்கும் வன்மையோடு எல்லாஞ் சயிக்கும்
சத்துருக்களை ஜயிப்பவன். உ எனது இரதம் நிலையா
யுள்ளது, அசுவங்கள் சுவாதீனத்திலுள்ளன: அரசனே
வச்சிராயுதத்தை உன் கை திடமாய் தரிக்கின்றது:
மானிடர்பதியே உனது நல்வழியில் துரிதமாய் வா. நீ
பருகுங்கால் உன் பலத்தை நாங்கள் வளர்க்கிறோம்.
௩ நரர்பதியாயும் வச்சிராயுதம் தரிப்பவனாயுமுள்ள இந்த
வல்லானை இந்திரனை வகிக்கும், உக்கிரமும் உறுதியும்
வாய்ந்த அசுவங்கள், எங்களுடன் கலந்து புசிக்கும் சத்
திய சக்தியுள்ளவனாய் ஜயிக்கும் விருஷபனாயுள்ள இவனை
எங்களிடம் கொண்டு வருக. ச வீட்டில் வியாபகனாயும்
சேதனமுள்ளவனாயும், சக்தி தாங்குபவனாயுமுள்ள பதியை
திர நிலத்திலே விருஷபத்தைப் போல் நீ அணுகுகிறாய்;
நீ உனது ஓஜசுகளை ஒன்று குவி. அவற்றை உன்னில் சேர்:
நீ அறிஞர் ஒங்குவதற்குத் தலைவனாகவும். ரு செல்
வங்கள் எங்களுக்கு வேண்டும் என நான் துதிப்பேன்.
சோம புருஷனது யக்ஞத்துக்கு நீ வா. நீ தலைவன். நீ
இந்தத் தருப்பையிலே உட்கார், உனது தர்மத்தேர்டான
பாத்திரங்கள் சத்துருக்களால் ஜயிக்க படாதவை.
சு தேவர்களின் முதன்மையான அழைப்புக்கள் வெகு
தூரஞ்சென்றன. அவை அதிவழியை அடைந்தன. அவை
எங்களுக்கு அபாரமான புகழ்களை அளித்தன. யக்ஞக்கப்
பலில் ஏற முடியாதவர்கள் பயத்தால் பதறி பாழிலே
வீழ்கிறார்கள். எ இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சவாரி
செய்வதற்குக் கடின குதிரைகளையுள்ள சத்துருக்களான
துட்டசித்தமுள்ள அந்நியர்கள் தூரமாவார்களாக. எங்கு
மானிடர்கள் முதன்மையாய் அவனை உபாசிக்க நிற்கிறார்
களோ அங்கு அவர்கள் வெகு பல புலன்களை அனுபவிக்

கிறார்கள். அ அசையும் மலைகளையும் நிலங்களையும் திடமாய் அவன் திரஞ்செய்தான். சோதியானவன் முழக்கஞ் செய்து வானத்தை அலறச் செய்தான்; வானத்தையும் புவியையும் அவன் நிலை செய்கிறான். அவன் பானஞ்செய்தவுடன் சக்தி மிகுந்த சோமனது இன்பத்திலே அவன் முழக்கஞ்செய்கிறான். ௩ மகவானே சுகிருதமான உனது அங்குசத்தை நான் தரிக்கிறேன், நீ அதனால் கோராயுதமுள்ள சத்துருக்களை ஜயிப்பாய். இந்த யக்ஞத்திலே நீ திருப்தியுடனாகவும், சோமனைப் பருகு. மகவானே போகத்தைப் புசி. ௧௦—௧௧. ௩௦௫ வது சூக்தத்தின் ௧௦—௧௧ வது மந்திரங்களைப் போலாகும். [௨௦—௩௪] ௩௮௩ [கிருத்ஸமதன். ௧ சுதாபைஜவனன் இந்திரன்] ௧. ஆண்மை மிகுந்த மகிஷன் திரிகதுருகங்களிலே யவச்சேர்க்கையான சோமனைப் பருகியுள்ளான்; விஷ்ணுவோடு பொழியும் சோமனை அவன் வசமாகும் வரை அருந்தினான். அது மகானையும் விசாலமாயுமுள்ள அவனை மேலான செயலைச் செய்ய வளர்த்தது, தேவன் தேவனைச் சேர்க. சத்திய இந்து சத்திய இந்திரனைச் சேர்க. உ முதன்மையான இடத்தில் தனது இரதத்தை ஸ்தாபிக்கும் இந்திரனுக்கு வாய்மையை முழங்குங்கள். அருகிலாகுஞ் சமரிலே உலகமளிப்பவனும் போரிலே விருத்திரனழிப்பவனுமான நீ எனக்கு நன்மைசெய்பவனாகவும். ஆண்மையற்ற சத்துருக்களின் விற்களில் வலிமையிழந்த வின் நாண்கள் பிளக்கட்டும். ௩ நீ அஹியை அழித்தாய், நீ நதிகளை நிலத்தில் பிரேரணை செய்தாய். இந்திரா, நீ எதிரியற்றுப் பிறந்தாய். எல்லா மேலான பொருளையும் நீ தாங்குகிறாய். இதனால் நாங்கள் உன்னை அணுகுகிறோம்; ஆண்மையற்ற.......... பிளக்கட்டும். ச எல்லாப் புன்மைகளும் பகைவர்களின் எல்லாத் தந்திரங்களும் ஒழிக. இந்திரா எங்களை வீழ்த்

தும் சத்துருவிலே நீ வச்சிராயுதத்தை வீசுகிருய். உனது உதாரம் எங்களுக்குச் செல்வத்தை அளிக்கின்றது. [உ०. கூடு. க—ச.] கூஅச [பல ரிஷிகள்—பல தேவர்கள்]
க உனக்கு அதி வலிமையளிக்கும் இவ்வலிய பானத்தை பருகு, உனது எல்லா இரதத்திலே குதிரைகளைப் பிரித்து விடு. இந்திரா யக்ஞஞ் செய்யும் அந்நியர்கள் உன்னைத் தடுக்காமலிருப்பார்களாக. பொழிந்த இந்த இரஸங்கள் உனக்கே. உ பொழிந்த இரஸம் உனக்கே, பிழியப் போவதும் உனக்கே, எங்களது முழங்கும் கானங்கள் உன்னை அழைக்கின்றன; இந்திரா. இந்த யக்ஞத்திலே இன்று இன்பமாகி அனைத்தையு மறியும் நீ இங்கு வந்து சோமனைப் பருகு. ங தேவகாமனுகி மனத்தோடும் சர்வ இருதயத்தோடும் சோமனை எவன் இந்திரனுக்குப் பொழிகிருனே அவனுடைய பசுக்களை இந்திரன் நஷ்டஞ் செய்வதில்லை. இவனுக்குச் சுந்தரப்—பொருளைச்—சிறப்புடன் செய்கிருன். ச எச்செல்வன் இந்திரனுக்கு சோமனைப் பொழிகிருனே அவனை அவன் அன்புடன் பார்க்கிருன்; மகவான் அவனைத் தன் கையால் தாங்குகிருன். நாம் கேட்காமலேயே அவன் பிரமத்துவேஷிகளை யழிக்கிருன். ரு பசு புரவி பொருள் விரும்புபவர்களாய் நாங்கள் உன்னை அழைக்கிறோம். உனது புதிய சுமதிக்கு உன்னைத் துதிக்கிறோம்; இந்திரா உன்னை எங்களது சுகசொரூபனுய் அழைப்போமாக. சு—கூ அஉ-வது சூக்தத்தின் முதல் நான்கு மந்திரங்களைப் போலாகும். க०. சஙஉச-வது சூக்தத்தின் உ०-வது மந்திரத்தைப்போலாகும். கக அரக்கனழிக்கும் அக்கினி பிரம்மத்தோடு பொருந்தி உனது கருப்பாசயமான மூலஸ்தானத்திலே துர்நாமமுள்ள எந்த ரோகஞ் சாய்ந்திருந்தாலும் அதை நீக்குவானுக. கஉ பிரம்மத்தோடு

பொருந்துமக்கினி உனது பாலனையும் கருவையும் எதிர்த் துள்ள தூர்நாம ரோகத்தையும் உனது மாமிசத்தைப் புசிப்பவனையும் பாழ் செய்வானாக. கங விழும் வீரியத் தையும் ஆசிரியமானதையும் சலனக் கருவையுமழிக்கும்— கிருமியையும்—ஜனனகாலத்திலே சிசுவைக் கொல்லுப வனையும் நாங்கள் அழிப்போமாக. கச உனது கால்களைப் பிரிப்பதாயும் தம்பதிகளோடு சயனிப்பதாயும் மூலஸ்தா னஞ்சென்று சுவைப்பதுமான இத்தீமையை நாங்கள் நீக்குவோம். கரு சகோதரன்போலும் காதலன்போலும் புருஷன்போலும் உன்பக்கஞ் சாய்ந்து உன் சந்தானத் தையழிக்கும் இத்தீமையை நாங்களழிப்போம். கசு தூக் கத்திலோ இருளிலோ உன்னை ஏமாற்றி உனதருகில் சய னிப்பதையும் உனது சந்தானத்தை நாசஞ் செய்வதுமான இத்தீமையையும் நாங்களழிப்போம். கஎ—உந. ரு-வது சூக்தத்தின் க-எ-வது மந்திரங்களைப் போலாகும். உச மனத்தையழிப்பவனே நீ விலகிச் செல். தூரம், நீங்கு. நீங்கிப் போ. எங்களினின்று தூரத்திலேயே நிர்ருதியைக் காண். சீவ புருஷனது மனம் பலவிதப்—பொருத்த முள்ளது. [உ௦. சுசு] சுஅரு. [கவி—இந்திரன்] க நேற்று இங்கு நாம் வச்சிராயுதம் வீசும் இந்திரனைப் பருகச் செய்தோம். அப்படியே இன்னும் அவனுக்குச் சோமனை அளியுங்கள். சுருதியால் அவனை அலங்கரி யுங்கள். உ ஆட்டைப் பிளக்கும் வன மிருகமான ஓநாயும் அவனுடைய ஆக்ஞையை யநுசரிக்கின் றது; இந்திரா எங்களது ஸ்தோமத்தைப் பிரியமுடன் ஏற்றுக்கொண்டு அதிசய நினைவோடு எங்களிடம் வா. ந இந்திரன் செய்யாத மிகுதியான ஆண்மைச் செயல் எது? ஜன்மத்தினின்றே விருத்திரனை வீழ்த்தும் இந்திர னது ஸ்ரீயையும் சிறப்பையும் எவன் கேட்டதில்லை? [உ௦.

கூஎ.] சுஅசு [சம்யு-இந்திரன்] க அறிஞர்களான நாங்
கள் செல்வத்தையும் சக்தியையுமுடைய இந்திரனை
உன்னை அழைக்கிறோம். வீரரது பதியான உன்னை மானி
டன் சமரிலே அழைக்கிறான். குதிரைப் பந்தய நிலயங்
களிலும் உன்னை அழைக்கிறான். உ அற்புதனே, வச்சிர
ஹஸ்தனே, வல்லான் என போற்றப்படுபவனே, வச்சிரா
யுதம் வீசுபவனே, ஜயிப்பவனில் பசுக்களையும் குதிரையை
யும் இரதத்தையும், செல்வத்தையும் வீரமாய்ப் பொழி.
[உ0. கூஅ.] சுஅஎ. [மேத்யாதிதி—இந்திரன்] க இந்
திரா! மானிடர்கள் ஸ்தோமங்களோடு—நீ—சோம
பானம் பருக உன்னைப் பிரேரிக்கிறார்கள்: ரிபுக்கள்
ஒன்று சேர்ந்து முதன்மையாய் உனக்கு கானஞ் செய்
துள்ளார்கள். உ இந்திரன் யக்ஞத்தில் இந்த வியாபக
இன்பத்திலே தனது வீர பலத்தை வளர்த்தான்: பழைய
காலத்தைப்போல் இப்போதுள்ள மானிடர்களும் அவ
னது மேன்மையையே போற்றுகிறார்கள். [உ0. கூகூ]
சுஅஅ [நிருமேதன்—இந்திரன்] க இந்திரா துதி
நண்பா நாங்கள் சலங்களைத் தொடரும் சலங்களைப்
போல் உனக்கு எங்கள் விருப்பங்களைப் பிரேரித்துள்
ளோம். உ சூரனே வச்சிராயுதனே நதிகள் சலநதியை
பெருக்குவதுபோல் பிரம்மங்கள், தினந்தோறும் நீயே
வளரும் உனது வலிமையை வளர்க்கின்றன. ந மொழி
சேர்ந்து இந்திரனை வகிக்கும் அரித தேவரின் குதிரைகளை
விரிந்த விசால நுகத்தடியுள்ள இரதத்திலே கானங்க
ளால் இணைக்கிறார்கள். [உ0. க00] சுஅகூ [மேதாதிதி—
அக்கினி] க நாங்கள் விசுவவேதனும் ஹோதாவும் யக்
ஞத்தின் சுசங்கற்பனும் தூதனுமான அக்கினியை வரிக்
கிறோம். உ அவர்கள் அவிவகிப்பவனையும் அநேகர்
விரும்புபவனையும் கிரகபதியுமான அனலக்கினியை அவி

களால் சதாகாலம் அழைக்கிறார்கள். ௩ தேவர்களை இங்கு அழைத்து வா: தருப்பை விரித்தவனுக்கு அக்கினி தோன்றினான்: நீ ஹோதா. நீ துதிக்கருகன். [௨௦. ௧௦௧.] சுகூ௦ [விசுவாமித்திரன்—அக்கினி] ௧ சுந்தரமான அக்கினி இருளைத் தூரமாக்கும் அவன் துதிக்கருகன்: வணக்கத்துக் கருகனான. விருஷபன் எழுப்பப்பட்டுள்ளான். ௨ அக்கினி விருஷபத்தைப்போல் தேவர்களை வகிக்கும் அசுவத்தைப்போல் எழுப்பப்பட்டுள்ளான்: மானிடர்கள் அவிகளோடு அவனைப் போற்றுகிறார்கள். ௩ விருஷனே அக்கினியே விருஷணர்களான நாங்கள் விருஷணத்தைப் போலுள்ள உன்னை அதி ஒளி வீசும் உன்னை மூட்டுகிறோம். [௨௦. ௧௦௨] சுகூக [சுதீதி—புருமீளன் க. பர்க்கன். அக்கினி] ௧ புருமீல்ஹனே மானிடர்களே! பாதுகாப்பாக பாக்களால் பிரகாச சுவாலையோடான அக்கினியைப் போற்றுங்கள். செல்வத்துக்கு சிறப்புடனான அக்கினியை சரணமளிக்குமக்கினியை சோதிக்குச்—சாற்றுங்கள். ௨ அக்கினியே! நீ அனல்களோடு இங்கு வா: நாங்கள் உன்னை ஹோதாவாக வரிக்கிறோம். யக்ஞசீலமான உன்னைத் தருப்பையிலே அமர்த்த, அவி தோய்ந்த நியமம் உன்னை நனைத்திடுக. ௩ அங்கிரஸனே பலத்தின் மகனே யக்ஞத்தில் சாதனங்கள் உனக்கு வருகின்றன: நெய்கேசமுள்ள சக்தி மகனான அக்கினியை யக்ஞங்களிலே முதன்மையாய் போற்றுகிறோம். [௨௦. ௧௦௩] சுகூ௨ [மேத்யாதிதி. க—௨ நிருமேதன்] ௧ புருவசுவே எனது இம்மொழிகள் உன்னை வளர்க்கட்டும். அனல் நிறங்களோடு சுத்தர்களாயும் அறிஞர்களுமான புருஷர்கள் ஸ்தோமங்களால் உன்னைத் துதிக்கிறார்கள். ௨ அவன் ஆயிரம் ரிஷிகளால் பலத்தில் பெருகி கடலைப்போல் விரிந்துள்ளான்: அவனது அம்

மகிமையும் மேன்மையும் யக்ஞங்களிலும் விப்பிர இராஜ்யத்திலும் சத்தியமாயுள்ளன. அவனே போற்றப்படுகிறான். ந ஒவ்வொரு சமரிலும் அழைக்கப் படுவதற்கான இந்திரன் எங்களருகிலாவானாக: விருத்திரனைக் கொல்லும் அதி வலிமை வாய்ந்தவன் துதிக்கும் யக்ஞங்களுக்கும் வருவானாக. ச செல்வமளிப்பதில் நீ சிறந்தவன், நீ சத்தியன். நீ செல்வஞ் செய்பவன். நாங்கள் அதி பலமுள்ள பலத்தின் மகனுடன் அதி மேன்மையானவனுடன் நட்பை நாடுகிறோம். [உ௦. க௦ச]

௬௬ந, க இந்திரா நீ சமர்களிலே எல்லா சத்துரு சேனைகளையு மடக்குபவன்: நீ பழிச்சொல்லழிக்கும் பிதாவாவாய்: எல்லாப் — பகைவர்களையு — மழிப்பாய். சத்துருக்களை ஜயிப்பவன். உ தாய் தந்தைகள் தங்கள் சிசுவைத் தரிப்பதுபோல் வானமும் சோதியும் உனது ஜயசீல சக்தியிலே சாய்ந்துள்ளன: இந்திரா நீ சத்துருக்களை எதிர்க்குங்கால் உனது கோபத்தில் பகைவர்கள் பாழாகின்றார்கள். ந மூப்பற்று எதிர்ப்பவனாய் எதிர்ப்பற்றவனாய், வேகனாய் சத்துருக்களை எதிர்ப்பவனாய் இரதர்களின் சிரேஷ்டனாய் இம்சையற்றவனாய் துக்கியனைச் சிறப்பிக்கும் இந்திரனை உதவிக்கழையுங்கள் யுக்தமாக்குங்கள். ச—ரு ச௮௦—வசூக்தம் க௬ — கஎ-வது மந்திரங்கள் போலாகும். [உ௦. க௦ரு] ௬௬ச [கோஷ-ைக்த அசுவசூக்தினௌ]

க உனது பெரிய இந்திரியத்தையும் பெரும் பலத்தையும் பெரும் சங்கற்பத்தையும் மேலான வச்சிராயுதத்தையும் எங்களது விருப்பம் கூர்மையாக்குகின்றன. உ இந்திரா வானமும் சோதியும் உனது பௌரஷத்தைப் பெருக்குகின்றன. மலைகளும் சலங்களும் உன்னை எழுச்சியாக்குகின்றன. ந உன்னைப் பெரிய விஷ்ணுவும் வையமும்

மித்திரனும் வருணனும் போற்றுகிறார்கள். மருத்துக்களின் பலமும் உன்னை அநுசரிக்கின்றது. [உ0. க0ஈ]
சுகூ. க. நதிகள் சமுத்திரத்திற்குப்போலே அனைவரும் அவன் கோபத்தின்முன் வணங்குகிறார்கள். உ இந்திரன் வானத்தையும் சோதியையும் சர்மத்தைப்போல் விசாலமாக்குங்கால் அவனது இந்த ஓஜசு பிரகாசமாகின்றது. ரு நூறு கண்டங்களுள்ள அவனது—வலிய வச்சிராயுதத்தால் கோரமாய்ச் செல்லும் விருத்திரனது சிரத்தை அவன் துண்டித்தான். ச—கஉ. கசச வது சூக்தத்தின் க—சு வது மந்திரங்களைப் பார்க்கவும். கரு—கச. சஅ0 வது சூக்தத்தின ரூச, ரு வது மந்திரங்களைப் பார்க்கவும். கரு. மானிடன் யுவதியை அநுசரிப்பதுபோல் ஒளி வீசும் தேவியான உஷையை சூரியன் தொடருகிறான்: மேலான மங்களத்துக்காக நரன் திவ்யந் தரிப்பவனாய் அங்கு சந்தானங்களை விசாலஞ் செய்கிறான் [உ0. க0எ]
சுகூசு [நிருமேதன் — இந்திரன்] க இந்திரா நீ எங்களுக்கு ஓஜசை அளி. ஆண்மையைத் தா, சதக்கிரதுவே நன்கு காண்பவனே பகை ஜயிக்கும் வீரனை அளி. உ வசு வே சதக் கிரதுவே நீயே எங்களுக்குத் தாயும் தந்தையுமாயுள்ளாய். நாங்கள் உன்னிடம் சுகத்தை யாசிக்கிறோம். ரு சதக்கிரதுவே புருஹூதனையும் பலவானையும் பலமளிப்பவனுமான உன்னைத் துதிக்கிறோம். நீ எங்களுக்கு வீரியத்தை அளி. [உ0. க0அ.] சுகூஎ [கோதமன்— இந்திரன்] க இப்படி வியாப்தமான சோம இரசத்தை சுவையுள்ள பானத்தை பசுக்கள் பருகுகின்றன. இம் மதுக்கள் பால் முதன்மையான சுயராஜ்ய நிலயத்திலே பலமுடனான இந்திர ஒளியோடு சலனமாகி சந்தோஷமாகின்றன. உ பரிசத்தை விரும்பும் சுந்தரமான பசுக்கள் பாலோடு சோமனைச் சேர்கின்றன; இந்திரனுக்குப் பிரிய

மான பசுக்கள் பலமோங்கும் தங்கள் சுய இராஜ்யத்தை அநுசரித்து துவம்சஞ்செய்யும் வச்சிராயுதத்தைப் பிரேரிக்கின்றன. ௩ அறிவுள்ள அவை ஆண்மையோடு ஜயிக்கும் பலத்தை மதித்து அவனது வெகு பல விரதங்களை சுய இராஜ்யத்தை அநுசரிப்பவையாய் பெரும் நிலைக்கு அவனைக் பின்பற்றுகின்றன. [௨0. ௧0௬] ௬௯௮ [சுதகட்சன்—இந்திரன்.] ௧ இன்பம் விரும்பும் இந்திரனுக்கு சோமனைப்பற்றி எமது பாக்கள் முழக்கமாகுக, அறிஞர்கள் துதியைச் செய்வார்களாக. ௨ ஏழு சனங்கள் இன்பமாகி எவனில் எல்லாப் புகழும் சாய்ந்துள்ளனவோ அந்த இந்திரனை நாங்கள் சோமனுக்கு அழைக்கிறோம். ௩ தேவர்கள் மனந் தூண்டும் யக்ஞத்தை திரிகதார்க்கங்களிலே விராலஞ்செய்கிறார்கள். அவனை நமது மொழிகள் வளர்த்திடுக. [௨0. ௧௧0.] ௬௯௯. [பர்வதன்—சோமன்] ௧ இந்திரா விஷ்ணுவிலோ திரிதத்திலோ ஆப்தியத்திலோ மருத்துக்களிலோ சோமனைப் பருகினால்—அச்சமயத்திலும் இரசத்திலே இன்பமாகிறாய். ௨ சக்கரனே நீ தூரத்திலும் சமுத்திரத்திலும் இன்பமானாலும் நாங்கள் பொழியும் இச்சோம இரசத்திலே இன்பமாகவும். ௩ சத்பதியே சோமன் பொழிபவனுக்கு உதவி செய்யுங்காலும் உன்னைத் துதிப்பவனுக்குத் துணைபுரியுங்காலும் அவனது சோமனில் இன்பமாகுங்காலும் நீ இரசத்தில் இன்பமாகிறாய். [௨0. ௧௧௧] ௭00 [சுகக்ஷன்—இந்திரன்] ௧ விருத்திரனை வீழ்த்துபவனே சூரியனே இந்திரனே இன்று உதயமான அனைத்திலும் உனது ஆண்மையுண்டு. ௨ சத்பதியே சக்திவாய்ந்த நீ நினைத்தால் நான் சாகாமலாவேன். உனது அந்நினைவு சத்தியமேயாகும். ௩ இந்திரா அருகிலும் தூரத்திலும் உனக்குப் பொழியப்படும் சோமயாகங்களிலெல்லாம் செல்லுகிறாய்.

[௨0. கக௨] எ0க [பர்கன்—இந்திரன்] க இந்திரன் எங்கள் மனோவாக்கான இரு மொழிகளையும் இங்கு கேட்பானாக. அதி பலமுள்ள மகவான் அறிவுடன் இணைந்து எங்களிடம் சோமனைப் பருக வருவானாக. ௨ அந்த சுவராஜ்யனை விருஷபனை வானமும் வையமும் வன்மையால் தரித்துள்ளன. தேவர்களின் நடுவே நீ முதன்மையாயுட்கார்ந்துள்ளாய். ஏனெனில் உன் மனம் சோமனை விரும்புகின்றது. [௨0. கக௩.] எ0௨ [சௌபன்—இந்திரன்] க இந்திரா பூர்வத்தினின்று உனக்கு நிகர் எவனுமில்லை. உனக்கு நண்பனுமில்லை; நீ யுத்தத்திலேயே நட்பை நாடுகிறாய். ௨ நீ செல்வ புருஷனை நண்பனாக மதிப்பதில்லை, சுராபானஞ் செய்யுமவர்கள் உன்னை நிந்தனை செய்கிறார்கள். நீ இடி முழக்கஞ் செய்யும்பொழுதும் ஒன்று சேர்க்குஞ் சமயத்திலும் பிதாவைப்போல் அழைக்கப்படுகிறாய். [௨0. கக௪.] எ0௩ [வத்ஸன்—இந்திரன்] க நான் ருதத்தின் பிதாவினுடைய மேதையை அடைந்துள்ளேன். நான் சூரியனைப்போல் பிறந்தேன். ௨ கண்வரைப் போல் நானும் பழைய வழிபோல் துதிகளை அலங்காரஞ்செய்கிறேன். அதனால் இந்திரன் பலத்தை அடைகிறான். ௩ ரிஷிகளால் துதி செய்யப்பட்டு செய்யப்படாமலுள்ள நீ என் மொழியால் வளர்ந்தோங்கவும். [௨0. கக௫.] எ0௪ [மேத்யாதிதி—இந்திரன்] க இந்திரா நாங்கள் உன்னிடமிருந்து பிரியாமாலாவோமாக, உன் துணை சூனியமில்லாமலாவோமாக: வச்சிராயுதந்தரிப்பவனே; நாங்கள் எரிப்பதர்காகாத தள்ளப்பட்ட மரம் போல் எண்ணப்—படாமலாகவேண்டும். ௨ விருத்திரனழிப்பவனே சங்கிராமத்துக்கு மந்தர்கள் எனக் கருதப்பட்டோம். ஆனால் சூரனே உன்னைத் துதித்த பிறகு உனது செல்வச் செழிப்பிலே நாங்கள் இன்பமுடனாவோமாக.

[௨௦. ௧௧௬.] எ௦௫ [வசிஷ்டன்—இந்திரன்] ௧ குதிரைத் தலைவா, இந்திரா சோமனைப் பருகு. அது உன்னை இன்பம் செய்க. நன்கு செலுத்தப்பட்ட குதிரையைப் போல் சோமனைப் பொழிபவர்களால் உனது வச்சிராயுதம் அழுத்தப்பட்டுள்ளது. ௨ இந்திரா செல்வபதியே நீ எந்தப் பிரிய நண்பனால் விருத்திரனைக் கொல்லுகிறாயோ அந்த இனிய இரசன் உன்னை இன்பஞ் செய்வானாக. ௨ மகவானே வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்ட நான் சொல்லும் இந்த மொழியை நன்கு கவனி. யக்ஞத்தில் நான் அளிக்கப்படும் பிரம்மத்தை அங்கீகரி. [௨௦. ௧௧எ.] எ௦௬. [பர்கன். ௧. ௨. மேதாதிதி ௩. ௪.] ௧ பலபதியே இந்திரா உனது எல்லா இரட்சிப்புக்களோடும் எனக்கு உதவிசெய், சூரர்களான நாங்கள் செல்வங்காணும் உன்னைசிறப்பும் செல்வனுமான உன்னை அநுசரிக்கிறோம், தேவா நீ எங்கள் குதிரைகளையும் பசுக்களையும் பெருக்குபவன். ௨ நீ பொன் ஊற்று. உன்னிலுள்ள தானத்தை எவனும்இம்சிப்பதில்லை. நான் கேட்பதை அளி. ௩ தேவ உபாசனையிலும் யக்ஞத்திலும் சமர்களிலே சூரர்களைப்போல் நாங்கள் செல்வங்களை ஜயிக்க இந்திரனை அழைக்கிறோம். ௪ இந்திரன் பலத்தால் வானஞ்சோதியை விரித்துள்ளான்; சக்தியால் அவன் சூரியனை ஒளி வீசச்செய்துள்ளான். இந்திரனிலே எல்லா புவனங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கசியும் சோம துளிகள் இந்திரனிலே சேர்கின்றன. [௨௦. ௧௧அ.] எ௦எ. [ஆயுசு சுருஷ்டி—இந்திரன்] ௧ பழைய பா பாடப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இந்திரனுக்கு பிரம்மத்தைச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் ருதத்தின பூரணமான பிருஹதியை கானஞ் செய்துள்ளார்கள். ௨ கானஞ் செய்பவர்கள் அதிதுரிதமாய் தேன் மிகுந்து நெய் ஒழுகும் கானத்தை கானஞ்செய்துள்ளார்கள். எங்களுக்குச் செல்வங்களும்

சக்தியும் விசாலமாகியுள்ளன. எங்களில் சோமத்திவலைகள் பாய்கின்றன. [உ௦. ககக.] எ௦அ. [தேவாதிதி—இந்திரன்] க பெரியவனே அதிபலமுள்ளவனே மானிடர்களால் நீ கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் அழைக்கப்பட்ட போதிலும் நரர்களால் தூண்டப்படும் நீ முதன்மையாய் துருவசனேடும் ஆனவனேடும் உள்ளாய். உ ருமனில், ருசமனில் கிருபனில் சமானமாய் இன்பமளிக்கிறாய். துதிவகிக்கும் கண்வர்கள் பிரம்மங்களால் உன்னை அநுசரிக்கிறார்கள். [உ௦. கஉ௦.] எ௦௬. [வசிஷ்டன்—இந்திரன்] க சூரனே கறக்காத பசுக்களைப்போல் உன்னை நாங்கள் துதி செய்கிறோம். இந்திரா நீ இந்த அசையும் அசையாத சகத்தின் தலைவன்; இந்திரா நீ சோதி காண்பவன். உ உனக்கு நிகராய் புவியிலும் சோதியிலும் எவனும் பிறக்கப்போவதில்லை. இந்திரா மகவா பலமுள்ள நாங்கள் பசுக்களையும் புரவிகளையும் விரும்பி நாங்கள் உன்னை அழைக்கிறோம். [உ௦.கஉக.] எக௦. [சுனச் சேபன்—இந்திரன்] க எவற்றால் உணவில் ஐசுவரியமுடனுகி உற்சாகமாவோமோ அவற்றால் இந்திரனேடு எங்களுக்கு இன்பங்களாக வேண்டும். உ வீரனே இரதத்தின அச்சாணியைப்போல் தோத்திரஞ்செய்பவர்களது நண்பனுக உன்னைப் போலுள்ள நீ சலனமாகிறாய். ௩ தோத்திரஞ்செய்பவர்களது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வதர்க்குப் போல் நீ இரதத்தின் அட்சத்தைச் சலனஞ் செய்கிறாய். [உ௦. கஉஉ.] எகக. [குத்ஸன்—சூரியன்] க இவனே சூரியனின் தேவத்வம். இவனே சூரியனது மகிமை. செயலின் நடுவே விரிந்த விக்கனத்தையும் அவன் விலக்கியுள்ளான்; அவன் அவர்களது நிலத்தினின்று குதிரைகளை விடுதலை செய்யுங்கால் இரவையும் பகலையும் அனைவர்க்கும் விசாலஞ்செய்கிறான்.

உ சூரியன் சோதியின் மூல நிலயத்திலே மித்திரனும் வருணனுங்காண இந்த உருவத்தைத் தரிக்கிறான். ஒரு காலத்தில் கருப்பாயும் வேறு சமயத்தில் வெளுப்பாயு மான அவனது இரு குதிரைகள் அவனது ஒளியை அனந்த காலந் தரிக்கின்றன. [உ0. கஉரு.] எகஉ. [வாமதேவன்—இந்திரன்.] க அற்புதமாய் சதா வளர்பவனை நண்பன் எந்த இரட்சையோடு எங்களிடம் வருவான்? எந்த அதி சக்தியுள்ள சங்கத்தோடு எங்களருகில் அணுகுவான்? உ அதி இன்பமளிக்கும் நடுவே பூஜ்யமான எந்த சோம இரசம் திடமாய் காக்கப்பட்டுள்ள தனத்தைத் திறக்க உற்சாகமளிக்கும், ரு உன்னைப் புகழும் நண்பர்களைக் காக்கும் நீ சத இரட்சைகளுடன் எங்களை அணுகுவாயோ. ச—சு. சுருக வது சூக்தத்தின் க—ரு-வது மந்திரங்களைப் பார்க்கவும். [உ0. கஉச.] எகரு [கீர்த்தி—இந்திரன், அசுவினி] க இந்திரா மகவா அதி வலிமையுள்ளவனே, கீழ்த் திசை மேற்றிசை சத்துருக்களைத் தூரமாக்கவும்; உனது விரிந்த காப்பில் இன்பமுடனுக, வீரனே வட திசை தென் சத்துருக்களைத் துரத்து. உ அங்கனே, யவதானியமுள்ளவர்கள் எப்படிக் கிரமமாய் யவதானியங்களை அதிகஞ் அறுப்புச் செய்கிறார்களோ அப்படி தருப்பையின் நமோ விருத்தியை பக்குவஞ் செய்யாதவர்களது புசிப்புக்களை இங்கு கொண்டுவா: ரு ஒரு குதிரையிலே மானிடர்கள் ருதுக் காலங்களில் வருவதில்லை. அவர்கள் சமர்களிலே ஜயத்தையு மடைவதில்லை. பசுக்களையும் புரவிகளையும் விரும்பி அறிஞர்கள் வல்லவனை இந்திரனை அவனது நட்புக்காக வளர்க்கிறார்கள். ச அசுவினிகளே சுபபதிகளான நீங்கள் இரம்மியமான சோமபானத்தைப் பூரணமாய்ப் பருகி அசுரச் சேர்க்கையுள்ள நமூசியோடு இந்திரனுக்கு

அவனது செயலிலே துணை புரிந்தீர்கள். ரு இந்திரா பெற்றோர்கள் மகனுக்கு உதவி புரிவதுபோல் இரு அசுவினிகளும் உனக்குத் துணை செய்தார்கள்; மகவானே நீ ஆண்மைகளோடு இன்பஞ் செய்யும் பானத்தைப் பருகியவுடன் சரஸ்வதி உன்னை இரட்சித்தாள். சு-எ. சOசு, சOஎ-வது சூக்த மந்திரங்களைப் போலாகும். [உO. கஉ௫] எகச [விருஷா கபிரிந்திர இந்திராணி—இந்திரன்]

க மானிடர்கள் சோமனைப் பொழியுஞ் செயலினின்று நின்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் இந்திரனை தேவன் என அறியவில்லை. புஷ்டியுள்ள சனங்களிலே எனது நண்பனை விருஷாகபி பூரணமாய் பருகும் நிலயத்திலே இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். உ இந்திராணி கூறுகிறாள்—இந்திரா விருஷாகபி செய்த துர்ச்செயலை நீ கடந்து செல்லுகிறாய், சோம பானத்தைப் பருக நீ வேறு எந்த இடத்தையும் காண்பதில்லை; இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவனுயுள்ளான். ௩ இந்திரனது பேச்சு. இந்தப் பொன்னிற மிருகமான விருஷாகபி உனக்கு எத்துன்பத்தைச் செய்துள்ளான்: இப்போது எவனிடம் இக்கோபமுடனுள்ளாய், சிறந்தவனது புஷ்டிக்குவியல் எது: இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவனுயுள்ளான். ச இந்திராணி பேசுகிறாள்—இந்திரா பன்றி வேட்டையாடும் நாயை நீ நண்பனைப்போல் பாலனஞ்செய்யும் விருஷாகபியைப் பிடித்து அவனது செவியைப் பற்றுவாயாக, இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். ரு நன்கு செய்யப்பட்டுள்ள எனக்குப் பிரியமான சுந்தரப் பொருள்களையெல்லாம் கபி சீர்குலைத்துள்ளான்; அவனது சிரத்தை நான் துண்டம் துண்டமாய்ப் பிளப்பேன், தீமை செய்பவருக்கு சுகந்தோன்றுவதில்லை, இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவன். சு எந்தப் பெண்களும் என்னைக் காட்டிலும்

அதிக வசீகரமுள்ளவர்களாயும் அதிக இனிய லீலைகள் ஒங்குபவர்களாயுமில்லை, பதியின் ஆலிங்கனத்துக்கு தமது அழகையெல்லாம் அதிக ஆர்வமுடன் என்னைப்போ லளிப்பவர்களுமில்லை: இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவனு யுள்ளான். எ விருஷாகபியின் பேச்சு, அன்னையே, சுக மளிப்பவளே, அங்கையே என்ன ஆகுமென்பதை நான் சொல்லுவேன். தாயே எனது சிரமும் எனது இடை களும் நடுங்குகின்றன. இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனு யுள்ளான். அ இந்திரனது பேச்சு. விசால கேசங் களோடும் விரிந்த இடைகளோடும் சுந்தரக் கை களுடன் புஜங்களோடு அப்பெண்ணுள்ளாள்; சூரப் பத்தினியே நமது விருஷாகபியுடன் நீ ஏன் கோப மாகிறாய்; இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவனுயுள் ளான், கூ இந்திராணியின் பேச்சு. துன்பஞ்செய்யும் இப்பிராணி வீர பதியற்றவள்போல் என்னை எண்ணு கிறாள், நான் மருத்துக்களின் நண்பன் இந்திரனது இராணி நான் வீர மக்கட்களை அடைந்துள்ளவள்; இந் திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். கo பழைய காலத்தினின்று நாரியானவள் சங்கிராமத்துக்கும் யக்ஞத் துக்குஞ் செல்லுகிறாள்: இந்திரனது இராணியாயும் சூரர் களின் தாயுமாயும் நியமனஞ்செய்பவளுமான ஸ்திரீயான வள் போற்றப்படுகிறாள்; இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவ னுயுள்ளான். கக இந்திரனது பேச்சு. நான் ஸ்திரீகளிலே இந்திராணியை சௌபாக்கியமுள்ளவள் எனச் செவியுற் றுள்ளேன்; ஏனெனில் எக்காலத்திலும் அவளது புருஷன் மூப்பினால் மரிப்பதில்லை. இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவனு யுள்ளான். கஉ இந்திராணீ! சலத்தால் புனிதமாகும் எவனது பிரிய அவி தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றதோ அந்த எனது நண்பனை விருஷாகபி யில்லாமல் நான்

எதையும் அநுபவித்தது இல்லை, இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். கங விருஷாகபி பேசுகிறுள். விருஷாகபாயீ செல்வீ நற்புத்திரருள்ளவளே நல்ல மருமகள் உள்ளவளே, இந்திரன் அதிசுகமளிக்கும் உனது பிரிய அவியை உனது காளைகளை இந்திரன் புசிப்பான், இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். கச இந்திரன் பேசுகிறுன். அவர்கள் எனக்கு பதினைந்து இருபது உக்ஷங்களைப் பக்குவஞ் செய்கிறுர்கள்; அவற்றின் சத்தை நான் புசிக்கிறேன்; அவர்கள் எனது குடலை உணவால் பூரணஞ் செய்கிறுர்கள்; இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். கரு இந்திராணி மொழிகிறுள். கூரிய கொம்புகளுள்ள காளையைப்போல் கூட்டங்களின் நடுவே முழக்கஞ் செய்பவனுயுள்ள இந்திரா உன்னை நாடி உனக்குப் பொழியும் அவளது இரஸம் உன் மனத்துக்கு இன்பமாகுக, இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். கசு எவனது மனம் இன்பத்தின் நடுவிலாகின்றதோ அவன் தலைவனுவதில்லை: எவன் வியாபகமாகி எவனது கிரணமோங்கும் ஆக்ஞை விரிந்துள்ளதோ அவனே தலைவனுவான். கஎ. இந்திரன் பேசுகிறுன், எவன் அமர்ந்து எவனது இருள் விரிகின்றதோ அவன் தலைவனுவதில்லை: எவனது மனம் இன்பத்தின் நடுவிலாகின்றதோ அவனே தலைவனுவான். கஅ இந்திராணி பேசுகிறுள். இந்திரா! இந்த விருஷாகபி அழிந்த மிருகத்தையும், பக்குவஞ்செய்பவனையும் நவமான பாண்டத்தையும் கத்தியையும் கட்டை மிகுந்த வண்டியையுங் கண்டாள், இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். கக இந்திரன் பேசுகிறுன். அனைவரையுங் கண்டு தாசனையும் ஆரியனையும் தெளிந்து பார்ப்பவனுய் நான் செல்லுகிறேன்; நான் தீரனைப்பார்க்கிறேன்; சிரத்தையோடளிப்பவனது சோம இரஸத்தைப்

பானஞ்செய்கிறேன், இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனு யுள்ளான். ௨௦ பாலைவனங்களும் பாதாள சரிவுகளும் எத்தனை யோசனைகள் விரிந்துள்ளன? அருகிலுள்ள மனைகளுக்குச் செல்; விருஷாகபியே உனது இல்லத்துக்குச்செல், இந்திரன் அனைவர்க்குந் தலைவனுயுள்ளான். ௨க விருஷாகபியே நீ மறுபடியும் வா; நாங்கள் இருவரும் உனக்கு இன்பத்தைக் கொண்டு வருவோம். உறக்கம் செலுத்தும் இவ்வழியால் நீ வீடு செல்லுகிறாய், இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவன். ௨௨ இந்திராணியின் பேச்சு. இந்திரா விருஷாகபி நீங்கள் உங்களது மனைக்கு உச்சமாய் செல்லுங்கால் முழக்கஞ் செய்த அம்மிருகமெங்கே? மானிடர்களுக்குத் துன்பமளிக்கும் அம்மிருகம் எங்கு சென்றது? இந்திரன் அனைவருக்குந் தலைவனுயுள்ளான். ௨௩ மனுவின் பெண்ணான பர்சு ஒரே சனனத்தில் இருபது மக்கட்களைப் பெற்றாள்: அவளது உதரம் துக்கத்தைச் செய்தாலும் அவளது பாகம் மங்களமளிப்பதாகும். [௨௦. க௨௬.]

குந்தாப சூக்தங்கள்

எக௫. மானிடர்களே இதைக் கேளுங்கள். நார்துதி நுவலப்படும் கௌரமனே! அறுபதுனுயிரம் தொண்ணூறு—வீரர்களை—சத்துருக்களிலே நாங்கள் சேர்த்துள்ளோம். ௨ பெண்களைத் தங்கள் பக்கத்தில் அடைந்துள்ள இரதமிழுக்கும் இருபது ஒட்டகங்களை அவன் அளித்தான்; அவனுடைய இரதத்தின் உச்சி சலனமாகுங்கால்—வானம்பற்றும்—சோதியையுந் திரஸ்கரிக்கும். ௩ அவன் பத்து மாலைகளையும் நூறு பொன் சங்கிலிகளை

௫அக—எகக. கருத்து. இந்திரனது மகிமை.

யும் ரிஷிக்களித்தான்; அவன் ௩00 புரவிகளையும் ௧0,000 பசுக்களையும் விரும்புவனுக்களித்தான். ௪ துதி செய்பவனே கானஞ் செய்; பக்குவ பழமுள்ள பட்சியைப்போல் கானஞ் செய். கத்திரியின் இரு அலகுகளைப்போல் நாவும் உதடுகளும் அசைகின்றன. ௫ பாக்களும் மானிடர்களும் பசுக்களையும் மாடுகளையும் போலே முன் வருகிறார்கள்; அவர்களுடைய பெண்கள் மனையிலுள்ளார்கள்; அவர்கள் வீட்டில் பசுவினருகிலுள்ளார்கள். ௬ துதி செய்பவனே பசுவையும் பொருளையுங் காணுங் கானத்தைக் கொண்டுவா. வில்லாளன் சரத்தைக் குறி வைப்பதுபோல் இத்துதியை தேவர்களுக்குச் செய். ௭ விசுவ சனத்துக்கு—ஹிதனையும்—அனைவரையும் அரசு புரியும் அரசனையும் மானிடர்களிலே தேவனையோங்கும் பரிக்ஷித்தின் துதியைக் கேளுங்கள். ௮ கௌரவ்ய பதியான பரிக்ஷிதபதி ஸ்திரீயோடு குலத்தைச் செய்பவனாய் ஆசனமடைந்து தவத்தைச செய்பவனாய் எங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்தான். ௯ பரிக்ஷித இராஜாவின் இராஜ்யத்திலே ஸ்திரீ பதியினிடம் வினவுவதாவது 'நான் உன் முன் தயிரையா யவரசத்தையா பால்சத்தையா வைப்பேன். ௧0 சுவர்க்கத்துக்குப் போலே வெடிப்பிலே பக்குவ தானியங் கிளம்புகின்றது. பரிக்ஷிதன் அரசு புரியும் நாட்டிலே சனங்கள் சந்தோஷமாய் வாழ்கிறார்கள். ௧௧ இந்திரன் கவியை எழுப்பிச் சொன்னதாவது—எழுந்திரு நீ பிரசாரஞ் செய்பவனாய் இங்கு மங்கும் சுற்று; உக்கிரனான என்னைத் துதிசெய்; சர்வ சத்துருக்களும் உனக்குச் செல்வத்தை அளிப்பார்கள். ௧௨ பசுக்களே இங்கு பெருகுங்கள்; புரவிகளே இங்கு ஓங்குங்கள்; மானிடர்களே இங்கு மேன்மையாகுங்கள்; ஆயிரந் தட்சிணை யளிக்கும் பூஷணன் இங்கு பொருந்துகிறான். ௧௩

இந்திரா இங்கு பசுக்கள் காப்புடனுகுக. துன்பத்தினின்றும் கோபதி நீங்குவானுக. திருடனும் அவர்களை சுவாதீனஞ் செய்யாமலாவானுக. கச நாங்கள் அடிக்கடி சூக்தச் சொல்லோடு மங்கள மொழியோடு வீரனைப் புகழ்கிறோம். நாங்கள் கானஞ் செய்யும் பாக்களிலே இன்பமாகவும், புன்மை எங்களில் விழாமலாகுக. [உ0. கஉஎ.]

எககூ க சபைக்கும் சங்கிராமத்துக்கும் சோமனைப் பொழியும் யக்ஞசீல புருஷனையும், அங்கு சத்துரு வழிக்கும் சூரியனையும் தேவர்கள் பூர்வத்திலே சித்தஞ் செய்தார்கள். உ சகோதரியைச் சேர்பவனும், நண்பனைத் துன்பஞ் செய்ய விரும்புவனும், மூத்தவனை அவமதிப்பவனும் அதோகதியிலாவார்கள் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ந மங்களம் பெருகுபவனது மகன் வீரனுகுங்கால், அறிஞனை கந்தருவன், அவனை உயரச் செலுத்த பிரியமான மொழியை உபதேசித்தான். ச அநுபவிக்காத வணிகனும் தானமளிக்காத தனவந்தனும் அறிஞர்களால் தள்ளப்படுகிறார்கள் என நாம் செவியுற்றுள்ளோம். ரு தேவனை யஜித்தவர்களும், செல்வங்களை அளித்தவர்களும் சுவர்க்கத்தில் எழுந்த சூரியனைப்போல் செல்வத்திலே மகவானைப்போல் செழிக்கிறார்கள். சூ பிரம்ம மகனுகி அறிவிலியானுல் அவன் அஞ்சனக் கண் அன்றி சுந்தர சர்ம சூனியனுகி, மணி நீங்கியவனுகிறான்; அவன் பொன் இல்லாமலுமாகிறான்; இவை கல்பங்களிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எ பிரம்ம மகன் சுப்பிரம்மனுனுல் அவன் அஞ்சனக்கண் காயங்களுடனுகிறான்; அவன் மணியும் பொன்னும் அணிபவனுமாகிறான்; இவை கற்பங்களிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அ பருக, நிலை யில்லாத சலாசயங்கள், அளிக்காத செல்வன், நீங்கள் பற்றப்படாத சுந்தரப்பெண்—இவர்கள் அறிவிலிக்

கென—கற்பங்களிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ௯ பருக நிலையுள்ள சலாசயங்கள் தாராளமாயளிக்கும் செல்வன் பரிசிப்பதர்க்கான சுந்திரப் பெண்—இவை கல்பங் களிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ௧௦ புருஷனால் விடப் பட்ட மனைவியும், சுகம் விரும்பி சமர் நீங்க விரும்புவ னும் ஏற்றமாகாத குதிரையும் கற்பங்களிலே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. ௧௧ அதி பிரியமான மனைவியும் சுகமாய் சமருக்குச் செல்பவனும் தடைவாருக்குத் தாழும் குதிரை யும் கற்பங்களிலே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. ௧௨ இந்திரா பத்து அரசர்களின் சண்டையில் அமானுஷ்யமாய் நீ சமர் செய்தது ஒவ்வொரு மானிடனுக்குங் காவல் புரிவதுபோ லாயிற்று. அவன் யக்ஞத்துக் கருகனுகிறுன். ௧௩ சுலப மாய் ஜயிக்கும் சூரனை மகவானை நீ இராஜியைத் தாழ்மை செய்கிறுய்; நீ இரௌஹிணனைப் பிளந்து விருத் திரனது தலையை துண்டம் துண்டஞ் செய்கிறுய். ௧௪ நீ மேகங்களை தனிமை செய்தாய், சலக் கூட்டத் தில் வியாபகமானுய்; இந்திரா விருத்திரனை வீழ்த் திய அதிமகானுனை உனக்குப் புகழாகுக. ௧௫ வேக மாய்ப் பாயும் உச்ச செவிகளுள்ள குதிரைக்கு அவர்கள் குதிரையே சுந்தரமாலையுடன் இந்திரனை வகித்து ஜயத்துச்கு சுவஸ்தியுடன் செல் என சொன்னுர் கள். ௧௬ அவர்கள் வெள்ளைக் குதிரைகளை இணைக்கிறுர் கள்: குதிரையின் வலது புறம் உச்சச்சிரவத்தைச் சேர்க் கிறுர்கள்: தேவர்களின் முதன்மையான இந்திரனை சுமந்து செல்லுங்கால் அவன் இன்பமாகிறுன். [௨௦. ௧௨அ.] எகள [ஐதசப்பிரலாபம்]. ௧-௪. இக் குதிரைகள் பிரதீப பிராதி சுத்வனுக்கு ஓடுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று ஹரிக்கினிகை: ஹரிக்கினிகையே! நீ எதனை விரும்புகிறுய்? ௫—அ. உயரிய பொன்மய மகனை

விரும்புகிறேன்: அவனை இப்போது எங்கு விட்டு விடுவாய்? அங்கு தூரத்திலே எங்கு மரங்களுண்டோ எங்கு மூன்று சிசுக்கள் நிற்கின்றார்களோ—அங்கு விட்டுவிடுவேன். ௯—௧௦ அங்கு மூன்று பிருதாகவங்கள்—உண்டு: அவர்கள் உச்சியை ஊதுபவர்களாயுள்ளார்கள். ௧௧-௧௨ இங்கு குதிரை வந்துள்ளான், அவன் வலிமையால் அறியப்படுகிறான். ௧௩ கோமயத்தால் பசுவழி புலனாவதுபோல்—மொழியால் அறிஞன் அறியப்படுகிறான். ௧௪ புருஷாரது குலத்திலே நீ எதை விரும்புகிறாய்? ௧௫ நான் யவத்தையும் பக்குவ தானியத்தையும் நாடுகிறேன். ௧௬ நீ யவத்தையும் அரிசையையும் புசிக்கிறாயோ? ௧௭. மலைப்பாம்பு ஆட்டைப் புசிப்பதுபோல்—நீ தானியத்தைப் புசிக்கிறாய். ௧௮. நீ மாட்டின் குளம்பையும் குதிரையின் வாலையுமடைந்துள்ளாய். ௧௯-௨௦. கழுகின் சிறகைப்போல்—அவள் பாலனஞ் செய்வாளாக: அவள் ரோகரஹிதமான நாவை—சுவாதீனஞ் செய்பவள். [௨௦. ௧௨௯.] எ௧௮. ௧-௨ இந்தப் பால்களை எவன் எடுத்துச் சென்றான்? கரும்பசுவின் பாலை எவன் எடுத்துச் சென்றான்? ௩-௪ வெண் பசுவின் பாலை எவன் எடுத்துச் சென்றான்? கரும் பசுவின் பாலை எவன் எடுத்துச் சென்றான்? ௫-௬. இவனைக் கேட்கவும்? நான் எங்கு கேட்கிறேன்? நான் எங்கு எவனைக் கேட்கிறேன்? ௭-௮. யவச்சாமைகள் குடலில் நிற்பதில்லை: கோபமில்லாதவர்களும் இப்போது கோபமாகிறார்கள். ௯-௧௦ மணியில்லாதவர்களும் மணியுடனாகிறார்கள்: தேவனை நீ சூரியனுக்குச் சமானமாவாய். ௧௧-௧௨ வெண்மையாயும் ஹரிக்கிணிகையுமான குதிரை செல்வத்தைப் பற்ற ஓடுகின்றது. ௧௩-௧௪ கொம்பு ஊதப்பட்டால் நமது நண்பன் உன்னைக் காணமலாவானாக. ௧௫-௧௬ இங்கு அவர்கள் பசுவின் மகனுக்கு வருகிறார்கள்; யக்ஞம்

தேவர்களுக்கு இன்பத்தை அளித்தது. ௧எ-௧அ. அப்பால் அவர்கள் கதறினார்கள்: அவன் இங்கே இங்கு என மறுபடியும் முழக்கம், அவன் இங்கே, ௧௯-௨௦ எங்கள் குதிரைகள் குற்றங்கழிந்தனவாகுக, இச்சிலாகை சின்னஞ் சிறியதாகும். [௨௦. ௧௩௦.] எ௧௯. ௧-௨ அவன் அளக்கிறான் அவன் பிளக்கிறான்; அதனை அழி, அது நாசமாகுக. ௩-௪. வருணன் வசுக்களுடன் செல்லுகிறான், வாயு சதத்தடைவார்களை அடைந்துள்ளான்· ௫-௬. அவன் நூறு பொன் மய குதிரைகளையும், நூறு பொன் இரதங்களையு மடைந்துள்ளான். எ—அ. அவன் நூறு பொன் நாணயங்களையும் நூறு பொன் மாலைகளையு மடைந்துள்ளான். ௯-௧௦. குசத்தருப்பையை அடைந்துள்ளவனே, உழப்படாதவனே, குளம்பிலே மாமிசமிருப்பதில்லை. ௧௧-௧௨ சாதனம் தூண்டுகின்றது: குடலில் பற்றுவதில்லை. ௧௩-௧௪ மண்டூரிகையே இது எனது: உனது மரங்கள் ஒன்றி நிற்கின்றன. ௧௫-௧௬ அவன்—பக்குவ பலியும் சகபலியுமாவான். ௧எ-௧அ. அவன்—அசுவத்தம், கதிரம், தவம், அரடு பர்ணமவான். ௧௯-௨௦ வியாப்த புருஷன் ஹதமாகிக் கீழே சாய்ந்துள்ளான். ௨௧-௨௨ பாலை அவர் கறந்துள்ளார். பரஸ்வத்தின் ஒன்று அரையைக் கறந்துள்ளார், ௩௨. யானையின் இரு சர்மங்களைப் பற்றியுள்ளார். [௨௦-௧௩௧] எ௨௦. ௧—௪ அவன்—ஒரு கப்பரை. அவன்—புவியினின்று பறிக்கப்பட்ட கப்பரை: அவன் உட்புறம் நீக்கிய சுரைக்காய். அவன் இதனை காற்றாய்த் தூண்டுகிறான். ௫-௬ அவன் ஒரு ஆசிரய நிலயத்தைப் பக்குவஞ் செய்வானாக என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவன் உக்கிரத்தையும் விசாலத்தையும் பற்றுவான். எ-அ அவன் விசாலமில்லாத்தைப் பற்றுவதில்லை. இவர்களில் எவன் கர்க்

கரியைப் பற்றுவான். கூ—க0 இவர்களில் எவன் துந்து பியை முழங்கினல் எங்ஙனம் முழங்குவான்? [கக-கஉ] முழங்குபவளாய் தேவி அடிக்கடி மனையைச் சுற்றி எங்கு முழங்குவாள். கங-கச ஒட்டகங்களுக்கு மூன்று பெயர் களுண்டு. அவற்றில் பொன்மயம் என ஒன்றுக்குப் பெயர் என அவன் சொன்னான். கரு-கசு பலமும் புகழும் என இவை இரண்டு: நீல சிகையுள்ளவன் அழிப் பான். [உ0-கஙஉ.] எஉக. க இரண்டு கிரணங்கள் விசாலமாயுள்ளன: பிருஷன் அவற்றை அரைக்கிறான். குமாரியே நீ நினைப்பதுபோல் அது இல்லை. உ இரண்டு உனது தாயின் கிரணங்கள்: அவை தனிமையாயுள்ளவை. புருஷன் பிரிந்துள்ளவன். குமாரியே—அது இல்லை. ங நடுவில் முதன்மையாயுள்ள இரண்டை உன் வசத்தில் செய்து இருக்குகிறாய்; குமாரியே—அது இல்லை. ச. மல்லாந்து சயனித்துள்ளதை நின்றுசேர்வதுபோல் நீ பொருந்துகிறாய்: குமாரியே..................அது இல்லை. ரு. சுந்தரமான சுந்தரியிலே சுந்தரனை நீ சேர்கிறாய்: குமா ரியே...........அது இல்லை. சு சுந்தரன் லோமவதியான இருதயத்தினுள் வீழ்கிறான்; குமாரியே........அது இல்லை. [உ0-கஙங] எஉஉ. க இங்கு நாங்கள் மேற்கிலும் கிழக்கி லும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் சலங்களோடு அமர்ந்துள் ளோம்—சலம் நிறைந்த பாண்டம் போல். உ. இங்கு கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் கன்று நெய் தெளித்து உட்கார்ந்துள்ளன. ங இங்கு ....தெற்கிலும் ஸ்தாலீபாகம் பற்றியுள்ளது— அசுவத்த இலைபோல் ச இங்கு...................தெற்கிலும் பரிசித்தால் பற்றுதலுண்டு—சல துளிபோலே. ரு நீ உஷ்ணமான இரும்பில் பற்றுமலாகவேண்டும்—சலபாண் டத்தில் போல் சு அது தழுவாததைக் தழுவும்—

எலும்பு பீஜத்தைப்போல்· [உ0. கரு௪] எஉரு. க போக்தன் இங்கே வந்துள்ளான்—நாய்போல். உ சே. அதுபோய் விட்டது—விழும் இலைகளைப்போல் துவம்ச மாக்கு, அது மிதிக்கப்பட்டது—மாட்டுக் குளம்பைப் போல். தேவனே துதி செய்பவனே நாங்கள் மொழிகி ரேம். இரு துந்துபிகளை ஒருவன் தட்டுவதுபோல்—புருஷன் இருகிரணங்களை அசைக்கிறன். ஒரு கோசத்தின் இரு கத்திகளைப்போல்—உனது தாயின் இரு கிரணங்களைப்போல் கயிற்றை இறுக்குவதுபோல் உன் வசத்திலாக்கு. பாதரட்சையில் பாதம் வைப்பதுபோல் சேர். மை தீட்டைப் போல்—சேர். மை தீட்டுவது போல்—பொருந்தவும். ரு சல பாண்டம்போல் சிவி, சலத்தில் நெய் பிந்துவைப்போல் வாழ்—அசுவத்த இலைபோல் சல துளிபோல் சலபாண்டம்போல். ௪ இந்த தேவர்கள் சென்று விட்டார்கள்: அத்வர்யுவே நீ என் வேலையைத் துரிதமாய் செய். அங்கு பசுக்களுக்கும் தங்கும் நல்ல நிலயமுண்டு. நீ இன்பமாகவும். ரு பத்தினி பொருந்துங்கால் பத்தினியாகவே புலனுகிறுள், இவளில் பிரவேசித்து ஒருவன் ஹோதாவாகிறுன். துதிசீலனை தேவனே நாங்கள் இப்படிச் சொல்லுகிறேம். சு கானஞ் செய்பவனே, ஆதித்தியர்கள் அங்கிரசர்களுக்குத் தட்சிணையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அறிஞனே அவர்கள் அதனருகில் செல்லவில்லை: அறிஞனே அவர்கள் தட்சிணையைப் பற்ற வில்லை. எ அறிஞனே அவர்கள் அதன் பக்கஞ் செல்ல வில்லை. ஆனல் நாள்கள் மறையாமலிருக்கவும் யக்ஞங்களுக்கு தலைவர் சூனியர்களாகாமலிருப்பதர்க்கும் அவர்கள் இதனை அங்கீகரித்தார்கள். அ துரிதமாய் அவன் சென்றுவிட்டான். வெண்புரவி பாதத்தில் துரிதமாகிறுன். அவன் வேகமாய் அளவைப் பூரணஞ் செய்கிறுன்.

கூ அங்கிரசனே ஆதித்தியர்களும், ருத்திரர்களும், வசுக்களும் உன்னை உபாசிக்கிறார்கள், இச்செல்வத்தை சுவீகரி. இந்த விரிந்த மேலான செல்வத்தை, பெரிய பெருகும் பொருளை அங்கீகரிக்கவும். ககூ. தேவர்கள் வரத்தை அளிப்பார்கள். அது உங்கள் இருதயத்துக்கு இன்பமாகுக: உங்களிடம் அது ஒவ்வொரு தினமும் நிகழ்ந்திடுக, எங்கள் அளிப்பை சுவீகரியுங்கள். கக வெகு தூரத்தினின்று அழைக்கப்படும் இந்திரனே எங்களுக்குச் சுகத்தை அளி: உன்னைத் துதிக்கும் அதிபுகழுள்ள அறிஞனுக்குச் செல்வத்தை அளி. கஉ. இந்திரா சிறகு சிதைந்தால் நடுநடுங்கும் புருவுக்கு பக்குவ தானியத்தையும் பிலுவையும் நீ அளித்தாய், தாகமாகுங்கால் சலத்தை அளித்தாய். கங அரங்கரன் கயிற்றால் முக்கட்டுடனேனும் முழங்குகிறான், அவன் இரசத்தைப் போற்றுகிறான். துக்கத்தை நீக்குகிறான். [உ௦. கஙடு] எஉச. க குற்றங் கழிப்பவனது அற்பாங்கத்தில் தூலம் பிரவேசிக்குங்கால் அவளங்கத்தில் முஷ்கங்கள் குளம்பில் மீன்களைப்போல் சலனமாகின்றன. உ தூல பஸத்தால் சிறிய அங்கத்தில் பிரவேசிக்குங்கால் அங்கு முஷ்கங்கள் மணல்களில் கழுதைகளைப்போல் உருளுகின்றன. ங சின்னஞ்சிறு அங்கத்திலே இலந்தையைப்போல் விழுங்கால் வாசந்திக உணர்வு உரப்புடனாகி விளங்குகின்றது. ச திவ்யம் நாடுபவன் சுந்தரமொழியுள்ள இன்னலாகாத ஸ்தானத்தில் பிரவேசிப்பது கண்ணால் காண்பது சாத்தியமாவதுபோல் காரிகை சேர்க்கையிலே பயனுடனாகிறான். ரு மஹாநக்கினி கர்வஞ்செய்கிறாள், விமுக்தன் குதிரைபோல் கர்ச்சித்து வியாபகமாகிறான், கனீனை நடுவில் உயரிய பலத்தை சக்தியால் அடைகின்றாள். சு ஊனுக்கலத்துக்குச் சமானமான மஹாநக்கினி மொழிவதாவது—வனஸ்பதியே எப்

படி உன்னால் இடிக்கிறார்களோ அப்படியே நீயுமாவாயாக. ௭ மகாநக்கினி மொழிவதாவது—வனஸ்பதியே நீ பிரஷ்டனாலும் தானியங்களை உன்னால் எப்படி அரைக்கிறார்களோ அப்படியே இன்பதுத்துக்கு துவம்சமாகின்றது. ௮ மகாநக்கினி மொழிவதாவது. நீ பிரஷ்டனாகுங்கால் அனல் ஓங்கி எழுவதுபோல் எனது அங்கங்கள் எரிகின்றன. ௯ மஹாநக்கினியின் மொழி. பசம் ஸ்வஸ்தியுடன் நுழைக, செடியின் தானியம் சல்லடையைப்போல் அங்கத்தை அநுசரிப்போம். ௧0 மகாநக்கினி ஓங்கும் மொழியுள்ளவனை சாந்தச் சொல்லால் அநுசரித்துச் சொல்வதாவது—சிரத்திலே போஷண சக்தியை தரித்துள்ள அவன் எத்தகைய மிருகம் என நாங்கள் அறிவதில்லை. ௧௧ மகாநக்கினி குதித்து வரும் மகாநக்கனனை அநுசரித்துச் சொல்வதாவது நீ மொழியைப் பாலனஞ் செய், என்னைச் சேர், ஓதனத்தை அநுபவி. ௧௨ மகாநக்கினியே. சுதேவன் உன்னை வெகு விதமாய்க் கடைகிறான், புஷ்டியுள்ளவன் மெலியவனை அழிக்கிறான், என்னைச் சேர்ந்து ஓதனத்தை அநுபவி. ௧௩ பசுப்போலான பெண் வனனீயகரத்தை முன் வைக்கிறாள்: அவளால் விரும்பப்படுபவன் வில்வன் மங்களன் மகான். என்னைச் சேர் ஓதனத்தை அநுபவி. ௧௪ மகாதேவன் மேலான செல்வத்தைக் கடைகிறான், பெண் சுந்தரி செயல் செய்து முன் தாவுகிறாள். ௧௫. வில்வள் மேலான மங்களன், உதும்பரன், மங்களன். மேலானவன் மேலான உயரிய செல்வத்தை எங்கும் அடைய விரும்புகிறான். ௧௬ சுந்தரமாயும் செழுமையாயுமுள்ளவள் மெலிந்தவனை அடையுங்கால் என்னெய் குடத்தினின்று விரலைப் போல் மெலிந்தவனை விலக்குகிறாள். [௨0. ௧௩௬]

குந்தாப சூக்தங்கள் முற்றிற்று.

௭௨௫ [இரிம்பிடி யயாதி—பல தேவர்கள்] ௧ நீங்கள் அயமய மருந்தோடு முன் சென்றீர்கள்; நுரையைப் போல் இந்திரனுடைய சத்துருக்கள் எல்லாம் அழிக்கப் பட்டுள்ளார்கள். ௨ மானிடர்களே; நமக்கு இன்ப மளிப்பவனே இந்திரன்; இன்பமாருங்கள்; செல்வத் தைப் பற்றித் தூண்டுங்கள்; அறிஞர்களே நிஷ்டி கிரி யின் மகனான இந்திரனை சோமபானம் பருக நமக்குத் துணை புரியத் துரிதமாய் அழைத்து வாருங்கள். ௩ சக்தியும் ஜயசீல குதிரையுமான ததிக்கிராவணத்தை நான் துதி செய்துள்ளேன். அவன் எங்கள் முகங்களை இன்பஞ் செய்வானாக; எங்கள் வாழ்நாட்களை வளர்ப்பானாக. ௪ பொழியப்பட்டுள்ள இனிய சோமன்கள் இந்திரனுக்கு இனிமை அளிப்பவை. புனிதனுக் கருகதையான அவை பாய்கின்றன; உங்களது இனிய இரசங்கள் தேவர்களைச் சேர்க. ௫ இந்து இந்திரனுக்குப் பாய்கிறான் என இங்ஙனம் தேவர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள். வாசஸ்பதி பூஜைக் கருகன். ஓஜசால் விசுவத்துக்கு ஈசன். ௬ ஆயிரந் தாரை களுடன் சமுத்திரனைப் போலுள்ளவன் மொழி முழங்கு பவன், செல்வபதியாய் இந்திரனின் நண்பனாயுள்ள சோமன் தினந்தோறும் பெருகுகிறான். ௭ பதினாயிரஞ் சூழ்ந்துள்ள கருந்துளி அம்சுமதியின் நடுவிலே மூழ் கிற்று. அது திணறுங்கால், இந்திரன் தன் பலத்தால் அதனை விரும்பினான். வீர இருதயமுள்ளவன் தனது ஆயுதங்களை தனிமையாய் வைத்தான். ௮ அம்சுமதி நதியின் கரையோரத்திலே வெகு தூரத்திலே சலன மாகும் துளியை நான் கண்டேன்; அது கரும் மேகத்தைப்போல் சலத்தில் மூழ்கிற்று; வீரர்களே நான் உங்களைத் தூண்டுகிறேன்; நீங்கள் சென்று சமரிலே சண்டை செய்யுங்கள். ௯ அத்துளி அம்சு

மதியின் மூலத்திலே சோதியோடு சுந்தரமாகி அதன்
வடிவத்தைத் தரித்தது; இந்திரன் பிரகஸ்பதியை துணை
யாகக் கொண்டு அவனுக்கு மாறான அதேவ சனங்
களை ஜயித்தான். கo இந்திரா உனது சனனத்திலே
எதிர்ப்பில்லாத ஏழு சத்துருக்களின் சத்துருவாயிருந்
தாய். இரகசியமான வனஞ் சோதியை நீ கண்டாய்.
மேலான உலகங்களுக்கு நீ இன்பத்தை அளித்தாய்.
கக வச்சிராயுதனே நிகரில்லாத உன்பலத்தை உனது
வச்சிராயுதத்தால் வீரத்துடன் விளக்கஞ் செய்கிறாய்:
உன் ஆயுதங்களால் சுஷ்ணனின் சக்தியை வீழ்த்தினாய்;
இந்திரா; உன் பலத்தால் பசுவைக் காண்கிறாய்.
கஉ—கச. மேலான விருத்திரனை கொல்ல இந்த
இந்திரனை நாங்கள் பல—முடனுக்குகிறோம். அவன்
வலிய விருஷபனாயிருப்பான். ஐசுவரியமளிக்கச்
செய்யப்பட்ட இந்த இந்திரன் இன்பஞ்செய்ய சக்தி
வாய்ந்தவன். இவன் சுலோகன், சௌம்யன், மொழி
யால் மேன்மையான வச்சிராயுதத்தைப் போல் அதி
வன்மையாகி சத்துருவால் இம்சையாகாதவன். வலிமை
யுடன் அவிநாசனாயுள்ள அவன் வளர்கிறான். [உo. கங_எ.]
எஉகூ [வத்ஸன்—இந்திரன்] க மழை மிகுந்த பர்ஜனி
யனைப்போல் இந்திரன் ஓஜஸில் ஓங்கியவன். வத்ச
னின் சோமனால் வளர்கிறான். உ வஹிப்பவர்கள் ருதத்
தின் பிரஜையை போஷிக்குங்கால் விப்பிரர்கள் சத்தியத்
தில் சேர்கிறார்கள். ங கண்வர்கள் இந்திரனை ஸ்தோ
மங்களால் யக்ஞசாதனஞ் செய்யுங்கால் ஆயுதத்தை வீண்
எனச் சொல்லுகிறார்கள். [உo. கங_அ.] எஉஎ. [சசகர்
ணன்—அசுவினி] க அசுவினிகளே! வத்ஸனைக் காக்க
நீங்கள் இங்கு வாருங்கள். துணையையும் விரிந்த நிலயத்தை
யும் அவனுக்களியுங்கள். துன்பங்களை தூரம் செய்யுங்கள்.

உ அசுவினிகளே! பஞ்சமானவர்களிலே சுவர்க்கத்திலே வானத்திலேயுள்ள ஆண்மைகளை எல்லாம் எங்களுக்களியுங்கள். ௩ அசுவினிகளே துதிப்பவர்களின் நடுவே முதன்மையாய் உங்களது அதிசயச் செயல்களை நினைத்த கண்வனைக் கருத்திலாக்குங்கள். ௪ அசுவினிகளே உங்களுக்கு இத்தாபாஹுதிகள் ஸ்தோமத்தோடு செய்யப்பட்டுள்ளன; செல்வபதிகளே; சத்துருவிலே சிந்தனை சேர்க்கும் இவ்வினிய சோமபானம் உங்களுடையது. ௫ அசுவினிகளே அதிசயச்செயல் செய்பவர்களே, சலங்களிலும், வளரும் செடிகளிலும் மரத்திலும் நீங்கள் எதனைச் செய்திருந்தாலும் அதனால் என்னைப் பாலனஞ்செய்யுங்கள். [உ0. க௩௯] எஉஅ [அசுவினி—சசகர்ணன்] க அசத்தியமில்லாதவர்களே தேவர்களே உங்கள் போஷணத்தையும் சிகிச்சையையும் உங்கள் வத்ஸன் மனனங்களாலேயே அடைவதில்லை. நீங்கள் அவி அளிப்பவனிடஞ் செல்லுகிறீர்கள், உ ரிஷி அசுவினிகளின் ஸ்தோமத்தை சுந்தரமாய் நினைத்தான்; அதர்வணன் தாபாஹுதியையும் இனிய சோமனையும் பொழிவானாக. ௩ அசுவினிகளே! சுலபமாய்ச் செல்லும் உங்கள் இரதத்திலேறுங்கள்; சூரியனைப்போல் எனது இத்துதிகள் உன்னை இங்கு துரிதமாய்க் கொண்டு வருக. ௪ அசத்தியமில்லாதவர்களே, அசுவினிகளே எங்கள் ஸ்தோமங்களால் மொழிகளால் நாங்கள் உங்களைத் துரிதஞ்செய்யுங்கால் நீங்கள் கண்வனை கவனியுங்கள். ௫ கட்சீவானும் ரிஷிவியவசுவனும் தீர்க்கதமனும் யக்ஞ நிலயங்களில் வைன்யபிரதியும் உங்களை அழைத்து நீங்கள் அவர்களை கவனித்ததுபோல் அசுவினிகளே இங்கு எங்களை ஞாபகஞ்செய்து கொள்ளுங்கள். [உ0. க௪0] எஉ௯. [சசிகர்ணன்—அசுவினி] க அசுவினிகளே சத்துருவினிட

மிருந்து எங்களைக் காத்து எங்கள் காயங்களையும் சீவர்களையும் இரட்சிப்பவர்களாயும் எங்கள் மனைகளை காப்பவர்களாயும் வாருங்கள். பிரஜையையும் இரேதசையுமளிக்க எங்கள் மனைகளுக்கு வாருங்கள். உ நீங்கள் இந்திரனோடிருந்தாலும், ஒரே நிலயத்தில் வாயுவோடு வசித்தாலும் ரிபுக்களோடு ஆதித்தியர்களோடு இணைந்திருந்தாலும் விஷ்ணு ஆக்கிரமிக்கும் நிலயங்களில் நின்றாலும்—இங்கு வாருங்கள். ந அசுவினிகளே நான் இன்று சக்தி பெறுவதற்கோ சமரில் ஜயமுடையவனுவதற்கோ அசுவினிகளே நான் உங்களை அழைத்தால் நான் அவற்றை அடைய உங்களின் துணை வேண்டும். ச அசுவினிகளே இங்கு வாருங்கள், இங்கு அவிகள் உங்களுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. யதுக்கும் துர்வசனுக்குந் துணை புரிய இதோ இச்சோமபானங்கள் கண்வ மக்கட்களின் நடுவே இவை உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. [உ0. கசக] எநO [சசகர்ணன்—அசுவினிகள்] க நான் தேவியோடும் அசுவினிகளின் மொழியோடும் நான் எழுந்துள்ளேன். தேவியே நீ மானிடர்களுக்கு மதியையும் செல்வத்தையுமளித்துள்ளாய். உ உஷையே சூநிருதையே தேவியே மேன்மையானவளே அசுவினிகளை எழுப்பு. யக்ஞஹோதாவே! எழுந்திரு! இன்பமளிக்கும் பானத்துக்கு புகழாகுக. ந உஷையே நீ சோதியோடு வருபவளாய் சூரியனோடு ஒளி வீசுகிறாய், மனிதர் காக்கும் இந்நிலயத்துக்கு அசுவினிகளின் இரதம் வருகின்றது. ச பசுக்கள் ஸ்தனங்களினின்று பாலைப் பொழிவதுபோல் பொன்தண்டு இரஸத்தைப் பொழியுங்கால் ஸ்தோமத்தை மொழி முழக்கஞ் செய்யுங்கால் அசுவினிகள் ஞானத்தைப் புலனுக்குவார்களாக. ரு புகழுக்கும் பலத்துக்கும் முன் செல்ல மனிதர்களை ஜயிக்கும் பாதுகாப்பை அடைய,

வலிமையுடைய அறிஞர்களான அசுவினிகள் எங்களைத்
தாண்டுவார்களாக. ௬. நீங்கள் பிதுரு நிலயத்திலே
அமருங்கால் அறிவோடிருப்பதால் போற்றுவதற்க் கரு
கருகர்கள். [௨௦—௧௪௨] ௭௩௧. [புருமீடர் ஜமீடர்
கள் ௧—௭. வாமதேவன் மேத்யாதிதிகள் அசுவினிகள்]
௧ அசுவினிகளே! கோருவிப்பதாயும் விரிந்து விசாலமு
மான உங்கள் இரதத்தை நாங்கள் இன்று அழைக்கிறோம்;
அந்த இரதம் மொழிதரிக்கும், வசுமிகுந்தது. விரிந்துள்
ளது. ஆதாரம்அமைந்தது, சூரியனைச் சுமக்கும். ௨ அசு
வினிகளே திவ்ய மக்கட்களே உங்கள் தேவத்வத்தால்,
திடங்களால் கீர்த்தியை அடைந்தீர்கள். உங்கள்
இரதத்திலே உயரிய குதிரைகள் உங்களை இழுக்குங்கால்
உங்கள் சரீரத்தை உணவு அநுசரிக்கின்றது. ௩ மொழி
களோடு சோமபானஞ் செய்ய அளிக்கும் அவியோடு
உதவிக்கு உங்களை இன்று எவன் அழைக்கிறான்? அசு
வினிகளே! வணக்கமளித்து யக்ஞத்தின் பழைய நண்ப
னுக்கு உங்களை இன்று அழைப்பவன் யார். ௪ அதி
சக்தியுள்ளவர்களே அசத்தியமில்லாதவர்களே பொன்
இரதத்திலே எங்களது இந்த யக்ஞத்துக்கு வாருங்கள்.
இனிய சோமபானத்தைப் பருகுங்கள்; உங்களை நாடும்
சனத்துக்குச் செல்வத்தை அளியுங்கள். ௫ புவியினின்
றும் சுலபமாய் செல்லும் உங்களது சொர்ண இரதத்
திலே இங்கு வாருங்கள். மற்றவர்களால் நீங்கள் தடுக்கப்
படாதேயுங்கள். நீங்கள் இங்கு பழைய நட்புப் பாசத்தால்
பந்தமாயிருக்கிறீர்கள். ௬ அசுவினிகளே. அதிசயச்
செயல் செய்பவர்களே. வெகு வீரர்களோடு ஓங்கும் அதி
செல்வத்தை எங்களுக்களியுங்கள். ஏனெனில் மானிடர்
கள் உங்களுக்கு ஸ்தோமத்தைச் செய்துள்ளார்கள். ஆஜ்
மிலர்கள் ஒரேதுதிக்கு வந்துள்ளார்கள். ௭ அதி

ஆண்மையுள்ளவர்களே சமான சித்தமுள்ளவர்களே! உங்கள் இருவரையும் நான் திருப்தி செய்யுங்கால் எங்களுக்கு உங்களது சுமதியாயிற்று. உங்களைத் துதிக்கும் எங்களைப் பாலனஞ்செய்யுங்கள். அசத்திய மில்லாதவர்களே! உங்களை என் விருப்பம் அநுசரித்துள்ளது. அ எங்களுக்கு ஔஷதங்களும் சோதிகளும் சலங்களும் இனியவையாகுக. வானமும் இனிமையாகுக. க்ஷேத்திர பதியும் எங்களுக்கு இனியவனுவானுக, இன்னலாகாமல் நாங்கள் அவனை அநுசரிப்போமாக. கூ அசுவினிகளே உங்கள் செயல் துதிக்கருகதை. சோதியின் விருஷபத்தையும் வானத்தின் காளையையும் புவியின் மாட்டையும் பசுச் செயலில் ஆயிரம் துதியுள்ளவர்களையெல்லாம் சோமபானஞ் செய்விக்க நீங்களும் பருக வாருங்கள். [உ0. கசங.]

20 - வது காண்டம் முற்றிற்று.

அதர்வ - வேத சம்ஹிதையின் பரிபூரணத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு முற்றிற்று.

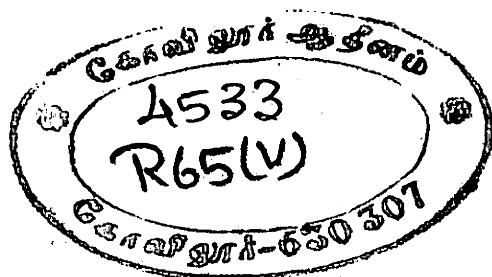
அதர்வ-வேத சம்ஹிதையின் பரிபூரணத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பான அதர்வவேதமென்னும் இத்தமிழ் நூல் கலியுகம் ருoசக-ம் வருஷம் விக்கிரமாதித்தியனின் கூகூஎ - வது ஆண்டு பிரமாதி வருஷம் தைமீ முதல் தேதியாம 1940 - ம் வருஷம், ஜனவரி மாதம் 14-ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மணக்கால் இராமசுவாமி அவதானிகள் - ஸ்ரீமதி இலட்சுமி தேவியின் மகனும் கிருஷ்ண யஜுர் வேத சம்ஹிதை, சுக்கில யஜுர்வேத சம்ஹிதையின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாசிரியரும், தமிழ் சாம வேதம், வேத சந்திரிகை முதலிய பல நூல்களின் ஆசிரியருமான தமிழ் வேதோபநிஷக்கர்த்தா ஸ்ரீ எம். ஜம்புநாதரால் எழுதப்பட்டு காசி மடத்துத் - தலைவர்களான ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள் பொருள் உதவியைக்கொண்டு பிரசுரஞ்செய்தது.

பிழையுந் திருத்தமும்

சூக்தம்	மந்திரம்	பிழை	திருத்தம்
௩௧	௩	யாகுதி	ஆகுதி
,,	௩	செலவத்தை	செல்வத்தை
௮௧	௧௨	அவனுடன்	அவனுடன்
௮௩	௯	ஸ்தம்பத்தை	ஸ்தம்பத்தில்
௮௬	௬	உதைத்து	உதைந்து
௯௦	௧	அழிவுற்றுது	அழிவுற்றது
௯௬	௫	மகளை	மகளை
௯௯	௫	புருஷர்■ளை	புருஷர்களை
௧௦௧	௧	மனதனை	மனத்தை
௧௧௮	௭	பாசகங்களால்	பாசங்களால்
௧௧௯	௧	வீரியமுள்ளவனுக	வீரியமுள்ளவனாக
௧௨௯	௭	நீங்குவானுகை	நீக்குவானுகை
௧௩௦	௨	சர்வனவதாகும்	சர்வனதாகும்
௧௩௯	௩	அப்சரசக்களே	அப்சரஸர்களே
௧௬௯	௫	துருப்புக்களும்	துருப்புக்களும்
௧௫௯	௩	தூதனுக்	தூதனுக்கு
௧௯௦	௯	கூறிய	கூரிய
,,	௧௬	பந்துவான்	பந்து ஆவான்
௨௧௩	௩	எதிரி சூயத்தை	எதிரி சூனியத்தை
௨௧௭	௧	உச்சமயரும்	உச்சமுயரும்
௨௧௯	௧	உன	உன்
௨௨௭	௧	விருத்தியாக்கு	விருத்தியாக்குக
௨௩௫	௧	யக்ஞாகர்கான	யக்ஞருகரான
௨௬௧	௩	ரோமத்ஸத	ரோமத்தை
௨௫௬	௩	மான்	மகன்
௨௯௯	௩	நினைவிலாவோமா	நினைவிலாவோமாக
௨௮௦	௨	ஜயிப்பனே	ஜயிப்பவனே

7/-4

சூக்தம்	மந்திரம்	பிழை	திருத்தம்
௨௮௬	௨	புகைகளேயும் பிரகாசங்களேயும்	புகைகளிலும் பிரகாசங்களிலும்
௩௧௧	௩	அண்ணமாக்கி	அண்ணகனுக்கி
௩௩௦	௧	அவனது	அவளது
௩௬௫	௩	நற்பொருள்களை	நற்பொருள்களை
௩௬௮	௫	இவனைப்	இவனில்
௩௮௧	௧	செவியுறுகின்றதோ	செவியுறுகின்றனவோ
௩௯௧	௪	புருஷனைப்	புருஷனில்
௩௯௮	௩	எங்கிளமிருந்து	எங்களிடமிருந்து
௪௩௧	௧	பறந்துள்ளன	பறந்துள்ளது
௪௨௭	௧	குள்ளம்	குற்றம்
௪௩௫	௧௦	கவசமாச	கவசமாக
,,	௨௧	யுகங்கள்	யுகங்களை
௪௩௬	௧௫	சுடரலால்	சுடரால்
௪௪௦	௨௨	கிரீ	கிரி
௪௪௩	௩	அவனது	அவனை அறிபவனது
,,	௩௩	அறிபனுடைய	அறிபவனுடைய
௪௪௪	௨	வருகின்றனோ	வருகின்றனோர்
,,	௬	அவனில்	அங்கு
௪௪௫	௯	அவர்கள் வசதிகளை	அவர்களது வசதிகளை
௪௫௧	௩௨	திரமாயுள்ளன	திரமாயுள்ளன
௪௫௫	௩	திடமாகின்றனவோ	திடமாகின்றதோ
௪௬௦	௪௨	இழுக்கிறார்கள்	இழைக்கிறார்கள்
௪௬௧	௩௦	நாமுடனுள்ள	நாமமுடனுள்ள
௪௭௬	௩௯	அது	அந்த
௪௭௭	௧	அவனைப்	அவனை யாசிக்கும்
,,	௨௩	புல்லுயிற்றே	புலனைளோ
௪௮௦	௪௬	நிலத்துக்கு	நிலயத்துக்கு
௪௮௨	௧௦	அவனுடையனவாகும்.	அவனுடையது.

கோவிலூர் ஆதீனம்
4533
R65(V)
கோவிலூர்-630 307